
بانک احادیث
اهل بیت علیهم السلام
با موضوع:
عبادت و فروع دین
جلد(۴)

بسم الله الرحمن الرحیم

بانک احادیث اهل بیت (ع)

نویسنده:

واحد تحقیقات مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان

ناشر چاپی:

مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان

ناشر دیجیتالی:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

فهرست ----- ۵
بانک احادیث اهل بیت (ع) جلد ۴ - (عبادت و فروع دین) ----- ۱۲۹
مشخصات کتاب ----- ۱۲۹
عبادت و فروع دین ----- ۱۲۹
وضو ، اذان و نماز ----- ۱۲۹
حدیث۱ ----- ۱۲۹
حدیث۲ ----- ۱۲۹
حدیث۳ ----- ۱۲۹
حدیث۴ ----- ۱۳۰
حدیث۵ ----- ۱۳۰
حدیث۶ ----- ۱۳۰
حدیث۷ ----- ۱۳۰
حدیث۸ ----- ۱۳۱
حدیث۹ ----- ۱۳۱
حدیث۱۰ ----- ۱۳۱
حدیث۱۱ ----- ۱۳۱
حدیث۱۲ ----- ۱۳۱
حدیث۱۳ ----- ۱۳۱
حدیث۱۴ ----- ۱۳۲
حدیث۱۵ ----- ۱۳۲
حدیث۱۶ ----- ۱۳۲
حدیث۱۷ ----- ۱۳۲
حدیث۱۸ ----- ۱۳۲

حدیث۱۹ ----- ۱۳۳
حدیث۲۰ ----- ۱۳۳
حدیث۲۱ ----- ۱۳۳
حدیث۲۲ ----- ۱۳۳
حدیث۲۳ ----- ۱۳۳
حدیث۲۴ ----- ۱۳۴
حدیث۲۵ ----- ۱۳۴
حدیث۲۶ ----- ۱۳۴
حدیث۲۷ ----- ۱۳۴
حدیث۲۸ ----- ۱۳۵
حدیث۲۹ ----- ۱۳۵
حدیث۳۰ ----- ۱۳۵
حدیث۳۱ ----- ۱۳۵
حدیث۳۲ ----- ۱۳۵
حدیث۳۳ ----- ۱۳۶
حدیث۳۴ ----- ۱۳۶
حدیث۳۵ ----- ۱۳۶
حدیث۳۶ ----- ۱۳۶
حدیث۳۷ ----- ۱۳۷
حدیث۳۸ ----- ۱۳۷
حدیث۳۹ ----- ۱۳۷
حدیث۴۰ ----- ۱۳۷
حدیث۴۱ ----- ۱۳۷
حدیث۴۲ ----- ۱۳۸

حدیث۴۳ ----- ۱۳۸
حدیث۴۴ ----- ۱۳۸
حدیث۴۵ ----- ۱۳۸
حدیث۴۶ ----- ۱۳۸
حدیث۴۷ ----- ۱۳۹
حدیث۴۸ ----- ۱۳۹
حدیث۴۹ ----- ۱۳۹
حدیث۵۰ ----- ۱۳۹
حدیث۵۱ ----- ۱۴۰
حدیث۵۲ ----- ۱۴۰
حدیث۵۳ ----- ۱۴۰
حدیث۵۴ ----- ۱۴۰
حدیث۵۵ ----- ۱۴۱
حدیث۵۶ ----- ۱۴۱
حدیث۵۷ ----- ۱۴۱
حدیث۵۸ ----- ۱۴۱
حدیث۵۹ ----- ۱۴۱
حدیث۶۰ ----- ۱۴۲
حدیث۶۱ ----- ۱۴۲
حدیث۶۲ ----- ۱۴۲
حدیث۶۳ ----- ۱۴۲
حدیث۶۴ ----- ۱۴۲
حدیث۶۵ ----- ۱۴۳
حدیث۶۶ ----- ۱۴۳

حدیث۶۷ ----- ۱۴۳
حدیث۶۸ ----- ۱۴۳
حدیث۶۹ ----- ۱۴۳
حدیث۷۰ ----- ۱۴۳
حدیث۷۱ ----- ۱۴۴
حدیث۷۲ ----- ۱۴۴
حدیث۷۳ ----- ۱۴۴
حدیث۷۴ ----- ۱۴۵
حدیث۷۵ ----- ۱۴۵
حدیث۷۶ ----- ۱۴۵
حدیث۷۷ ----- ۱۴۵
حدیث۷۸ ----- ۱۴۵
حدیث۷۹ ----- ۱۴۶
حدیث۸۰ ----- ۱۴۶
حدیث۸۱ ----- ۱۴۶
حدیث۸۲ ----- ۱۴۶
حدیث۸۳ ----- ۱۴۶
حدیث۸۴ ----- ۱۴۷
حدیث۸۵ ----- ۱۴۷
حدیث۸۶ ----- ۱۴۷
حدیث۸۷ ----- ۱۴۷
حدیث۸۸ ----- ۱۴۸
حدیث۸۹ ----- ۱۴۸
حدیث۹۰ ----- ۱۴۸

حدیث۹۱ ----- ۱۴۸
حدیث۹۲ ----- ۱۴۸
حدیث۹۳ ----- ۱۴۹
حدیث۹۴ ----- ۱۴۹
حدیث۹۵ ----- ۱۴۹
حدیث۹۶ ----- ۱۴۹
حدیث۹۷ ----- ۱۴۹
حدیث۹۸ ----- ۱۵۰
حدیث۹۹ ----- ۱۵۰
حدیث۱۰۰ ----- ۱۵۰
حدیث۱۰۱ ----- ۱۵۰
حدیث۱۰۲ ----- ۱۵۰
حدیث۱۰۳ ----- ۱۵۱
حدیث۱۰۴ ----- ۱۵۱
حدیث۱۰۵ ----- ۱۵۱
حدیث۱۰۶ ----- ۱۵۱
حدیث۱۰۷ ----- ۱۵۱
حدیث۱۰۸ ----- ۱۵۲
حدیث۱۰۹ ----- ۱۵۲
حدیث۱۱۰ ----- ۱۵۲
حدیث۱۱۱ ----- ۱۵۲
حدیث۱۱۲ ----- ۱۵۲
حدیث۱۱۳ ----- ۱۵۳
حدیث۱۱۴ ----- ۱۵۳

حدیث۱۱۵ ----- ۱۵۳
حدیث۱۱۶ ----- ۱۵۳
حدیث۱۱۷ ----- ۱۵۳
حدیث۱۱۸ ----- ۱۵۴
حدیث۱۱۹ ----- ۱۵۴
حدیث۱۲۰ ----- ۱۵۴
حدیث۱۲۱ ----- ۱۵۴
حدیث۱۲۲ ----- ۱۵۵
حدیث۱۲۳ ----- ۱۵۵
حدیث۱۲۴ ----- ۱۵۵
حدیث۱۲۵ ----- ۱۵۵
حدیث۱۲۶ ----- ۱۵۶
حدیث۱۲۷ ----- ۱۵۶
حدیث۱۲۸ ----- ۱۵۶
حدیث۱۲۹ ----- ۱۵۶
حدیث۱۳۰ ----- ۱۵۶
حدیث۱۳۱ ----- ۱۵۶
حدیث۱۳۲ ----- ۱۵۷
حدیث۱۳۳ ----- ۱۵۷
حدیث۱۳۴ ----- ۱۵۷
حدیث۱۳۵ ----- ۱۵۷
حدیث۱۳۶ ----- ۱۵۷
حدیث۱۳۷ ----- ۱۵۸
حدیث۱۳۸ ----- ۱۵۸

حدیث۱۳۹ ----- ۱۵۸
حدیث۱۴۰ ----- ۱۵۸
حدیث۱۴۱ ----- ۱۵۹
حدیث۱۴۲ ----- ۱۵۹
حدیث۱۴۳ ----- ۱۵۹
حدیث۱۴۴ ----- ۱۵۹
حدیث۱۴۵ ----- ۱۵۹
حدیث۱۴۶ ----- ۱۶۰
حدیث۱۴۷ ----- ۱۶۰
حدیث۱۴۸ ----- ۱۶۰
حدیث۱۴۹ ----- ۱۶۰
حدیث۱۵۰ ----- ۱۶۱
حدیث۱۵۱ ----- ۱۶۱
حدیث۱۵۲ ----- ۱۶۱
حدیث۱۵۳ ----- ۱۶۱
حدیث۱۵۴ ----- ۱۶۲
حدیث۱۵۵ ----- ۱۶۲
حدیث۱۵۶ ----- ۱۶۲
حدیث۱۵۷ ----- ۱۶۳
حدیث۱۵۸ ----- ۱۶۳
حدیث۱۵۹ ----- ۱۶۳
حدیث۱۶۰ ----- ۱۶۳
حدیث۱۶۱ ----- ۱۶۳
حدیث۱۶۲ ----- ۱۶۴

حدیث ۱۶۳ ----- ۱۶۴
حدیث ۱۶۴ ----- ۱۶۴
حدیث ۱۶۵ ----- ۱۶۴
حدیث ۱۶۶ ----- ۱۶۴
حدیث ۱۶۷ ----- ۱۶۵
حدیث ۱۶۸ ----- ۱۶۵
حدیث ۱۶۹ ----- ۱۶۵
حدیث ۱۷۰ ----- ۱۶۵
حدیث ۱۷۱ ----- ۱۶۵
حدیث ۱۷۲ ----- ۱۶۵
حدیث ۱۷۳ ----- ۱۶۶
حدیث ۱۷۴ ----- ۱۶۶
حدیث ۱۷۵ ----- ۱۶۶
حدیث ۱۷۶ ----- ۱۶۶
حدیث ۱۷۷ ----- ۱۶۶
حدیث ۱۷۸ ----- ۱۶۷
حدیث ۱۷۹ ----- ۱۶۷
حدیث ۱۸۰ ----- ۱۶۷
حدیث ۱۸۱ ----- ۱۶۷
حدیث ۱۸۲ ----- ۱۶۸
حدیث ۱۸۳ ----- ۱۶۸
حدیث ۱۸۴ ----- ۱۶۸
حدیث ۱۸۵ ----- ۱۶۸
حدیث ۱۸۶ ----- ۱۶۸

حدیث۱۸۷ ----- ۱۶۹
حدیث۱۸۸ ----- ۱۶۹
حدیث۱۸۹ ----- ۱۶۹
حدیث۱۹۰ ----- ۱۶۹
حدیث۱۹۱ ----- ۱۶۹
حدیث۱۹۲ ----- ۱۶۹
حدیث۱۹۳ ----- ۱۷۰
حدیث۱۹۴ ----- ۱۷۰
حدیث۱۹۵ ----- ۱۷۰
حدیث۱۹۶ ----- ۱۷۱
حدیث۱۹۷ ----- ۱۷۱
حدیث۱۹۸ ----- ۱۷۱
حدیث۱۹۹ ----- ۱۷۱
حدیث۲۰۰ ----- ۱۷۱
حدیث۲۰۱ ----- ۱۷۲
حدیث۲۰۲ ----- ۱۷۲
حدیث۲۰۳ ----- ۱۷۲
حدیث۲۰۴ ----- ۱۷۲
حدیث۲۰۵ ----- ۱۷۳
حدیث۲۰۶ ----- ۱۷۳
حدیث۲۰۷ ----- ۱۷۳
حدیث۲۰۸ ----- ۱۷۳
حدیث۲۰۹ ----- ۱۷۳
حدیث۲۱۰ ----- ۱۷۴

حدیث۲۱۱ ---- ۱۷۴
حدیث۲۱۲ ---- ۱۷۴
حدیث۲۱۳ ---- ۱۷۴
حدیث۲۱۴ ---- ۱۷۴
حدیث۲۱۵ ---- ۱۷۵
حدیث۲۱۶ ---- ۱۷۵
حدیث۲۱۷ ---- ۱۷۵
حدیث۲۱۸ ---- ۱۷۵
حدیث۲۱۹ ---- ۱۷۵
حدیث۲۲۰ ---- ۱۷۶
حدیث۲۲۱ ---- ۱۷۶
حدیث۲۲۲ ---- ۱۷۶
حدیث۲۲۳ ---- ۱۷۶
حدیث۲۲۴ ---- ۱۷۷
حدیث۲۲۵ ---- ۱۷۷
حدیث۲۲۶ ---- ۱۷۷
حدیث۲۲۷ ---- ۱۷۷
حدیث۲۲۸ ---- ۱۷۷
حدیث۲۲۹ ---- ۱۷۸
حدیث۲۳۰ ---- ۱۷۸
حدیث۲۳۱ ---- ۱۷۸
حدیث۲۳۲ ---- ۱۷۸
حدیث۲۳۳ ---- ۱۷۸
حدیث۲۳۴ ---- ۱۷۹

حدیث۲۳۵ ----- ۱۷۹
حدیث۲۳۶ ----- ۱۷۹
حدیث۲۳۷ ----- ۱۷۹
حدیث۲۳۸ ----- ۱۸۰
حدیث۲۳۹ ----- ۱۸۰
حدیث۲۴۰ ----- ۱۸۰
حدیث۲۴۱ ----- ۱۸۰
حدیث۲۴۲ ----- ۱۸۰
حدیث۲۴۳ ----- ۱۸۱
حدیث۲۴۴ ----- ۱۸۱
حدیث۲۴۵ ----- ۱۸۱
حدیث۲۴۶ ----- ۱۸۱
حدیث۲۴۷ ----- ۱۸۲
حدیث۲۴۸ ----- ۱۸۲
حدیث۲۴۹ ----- ۱۸۲
حدیث۲۵۰ ----- ۱۸۲
حدیث۲۵۱ ----- ۱۸۳
حدیث۲۵۲ ----- ۱۸۳
حدیث۲۵۳ ----- ۱۸۳
حدیث۲۵۴ ----- ۱۸۳
حدیث۲۵۵ ----- ۱۸۳
حدیث۲۵۶ ----- ۱۸۳
حدیث۲۵۷ ----- ۱۸۴
حدیث۲۵۸ ----- ۱۸۴

حدیث۲۵۹ ----- ۱۸۴
حدیث۲۶۰ ----- ۱۸۴
حدیث۲۶۱ ----- ۱۸۵
حدیث۲۶۲ ----- ۱۸۵
حدیث۲۶۳ ----- ۱۸۵
حدیث۲۶۴ ----- ۱۸۵
حدیث۲۶۵ ----- ۱۸۵
حدیث۲۶۶ ----- ۱۸۵
حدیث۲۶۷ ----- ۱۸۶
حدیث۲۶۸ ----- ۱۸۶
حدیث۲۶۹ ----- ۱۸۶
حدیث۲۷۰ ----- ۱۸۶
حدیث۲۷۱ ----- ۱۸۶
حدیث۲۷۲ ----- ۱۸۷
حدیث۲۷۳ ----- ۱۸۷
حدیث۲۷۴ ----- ۱۸۷
حدیث۲۷۵ ----- ۱۸۷
حدیث۲۷۶ ----- ۱۸۸
حدیث۲۷۷ ----- ۱۸۸
حدیث۲۷۸ ----- ۱۸۸
حدیث۲۷۹ ----- ۱۸۸
حدیث۲۸۰ ----- ۱۸۸
حدیث۲۸۱ ----- ۱۸۹
حدیث۲۸۲ ----- ۱۸۹

حدیث۲۸۳ ----- ۱۸۹
حدیث۲۸۴ ----- ۱۸۹
حدیث۲۸۵ ----- ۱۸۹
حدیث۲۸۶ ----- ۱۹۰
حدیث۲۸۷ ----- ۱۹۰
حدیث۲۸۸ ----- ۱۹۰
حدیث۲۸۹ ----- ۱۹۰
حدیث۲۹۰ ----- ۱۹۰
حدیث۲۹۱ ----- ۱۹۱
حدیث۲۹۲ ----- ۱۹۱
حدیث۲۹۳ ----- ۱۹۱
حدیث۲۹۴ ----- ۱۹۱
حدیث۲۹۵ ----- ۱۹۲
حدیث۲۹۶ ----- ۱۹۲
حدیث۲۹۷ ----- ۱۹۲
حدیث۲۹۸ ----- ۱۹۲
حدیث۲۹۹ ----- ۱۹۲
حدیث۳۰۰ ----- ۱۹۳
حدیث۳۰۱ ----- ۱۹۳
حدیث۳۰۲ ----- ۱۹۳
حدیث۳۰۳ ----- ۱۹۳
حدیث۳۰۴ ----- ۱۹۳
حدیث۳۰۵ ----- ۱۹۴
حدیث۳۰۶ ----- ۱۹۴

حدیث۳۰۷ ---- ۱۹۴
حدیث۳۰۸ ---- ۱۹۴
حدیث۳۰۹ ---- ۱۹۵
حدیث۳۱۰ ---- ۱۹۵
حدیث۳۱۱ ---- ۱۹۵
حدیث۳۱۲ ---- ۱۹۵
حدیث۳۱۳ ---- ۱۹۶
حدیث۳۱۴ ---- ۱۹۶
حدیث۳۱۵ ---- ۱۹۶
حدیث۳۱۶ ---- ۱۹۶
حدیث۳۱۷ ---- ۱۹۷
حدیث۳۱۸ ---- ۱۹۷
حدیث۳۱۹ ---- ۱۹۷
حدیث۳۲۰ ---- ۱۹۷
حدیث۳۲۱ ---- ۱۹۸
حدیث۳۲۲ ---- ۱۹۸
حدیث۳۲۳ ---- ۱۹۸
حدیث۳۲۴ ---- ۱۹۸
حدیث۳۲۵ ---- ۱۹۸
حدیث۳۲۶ ---- ۱۹۸
حدیث۳۲۷ ---- ۱۹۹
حدیث۳۲۸ ---- ۱۹۹
حدیث۳۲۹ ---- ۱۹۹
حدیث۳۳۰ ---- ۱۹۹

حدیث ۳۳۱ ----- ۲۰۰
حدیث ۳۳۲ ----- ۲۰۰
حدیث ۳۳۳ ----- ۲۰۰
حدیث ۳۳۴ ----- ۲۰۰
حدیث ۳۳۵ ----- ۲۰۱
حدیث ۳۳۶ ----- ۲۰۱
حدیث ۳۳۷ ----- ۲۰۱
حدیث ۳۳۸ ----- ۲۰۱
حدیث ۳۳۹ ----- ۲۰۲
حدیث ۳۴۰ ----- ۲۰۲
حدیث ۳۴۱ ----- ۲۰۲
حدیث ۳۴۲ ----- ۲۰۲
حدیث ۳۴۳ ----- ۲۰۲
حدیث ۳۴۴ ----- ۲۰۳
حدیث ۳۴۵ ----- ۲۰۳
حدیث ۳۴۶ ----- ۲۰۳
حدیث ۳۴۷ ----- ۲۰۳
حدیث ۳۴۸ ----- ۲۰۴
حدیث ۳۴۹ ----- ۲۰۴
حدیث ۳۵۰ ----- ۲۰۴
حدیث ۳۵۱ ----- ۲۰۴
حدیث ۳۵۲ ----- ۲۰۴
حدیث ۳۵۳ ----- ۲۰۵
حدیث ۳۵۴ ----- ۲۰۵

حدیث۳۵۵ ----- ۲۰۵
حدیث۳۵۶ ----- ۲۰۵
حدیث۳۵۷ ----- ۲۰۵
حدیث۳۵۸ ----- ۲۰۶
حدیث۳۵۹ ----- ۲۰۶
حدیث۳۶۰ ----- ۲۰۶
حدیث۳۶۱ ----- ۲۰۶
حدیث۳۶۲ ----- ۲۰۷
حدیث۳۶۳ ----- ۲۰۷
حدیث۳۶۴ ----- ۲۰۷
حدیث۳۶۵ ----- ۲۰۷
حدیث۳۶۶ ----- ۲۰۷
حدیث۳۶۷ ----- ۲۰۸
حدیث۳۶۸ ----- ۲۰۸
حدیث۳۶۹ ----- ۲۰۸
حدیث۳۷۰ ----- ۲۰۸
حدیث۳۷۱ ----- ۲۰۸
حدیث۳۷۲ ----- ۲۰۹
حدیث۳۷۳ ----- ۲۰۹
حدیث۳۷۴ ----- ۲۰۹
حدیث۳۷۵ ----- ۲۰۹
حدیث۳۷۶ ----- ۲۱۰
حدیث۳۷۷ ----- ۲۱۰
حدیث۳۷۸ ----- ۲۱۰

حدیث۳۷۹ ---- ۲۱۰
حدیث۳۸۰ ---- ۲۱۰
حدیث۳۸۱ ---- ۲۱۱
حدیث۳۸۲ ---- ۲۱۱
حدیث۳۸۳ ---- ۲۱۱
حدیث۳۸۴ ---- ۲۱۱
حدیث۳۸۵ ---- ۲۱۱
حدیث۳۸۶ ---- ۲۱۲
حدیث۳۸۷ ---- ۲۱۲
حدیث۳۸۸ ---- ۲۱۲
حدیث۳۸۹ ---- ۲۱۲
حدیث۳۹۰ ---- ۲۱۳
حدیث۳۹۱ ---- ۲۱۳
حدیث۳۹۲ ---- ۲۱۳
حدیث۳۹۳ ---- ۲۱۳
حدیث۳۹۴ ---- ۲۱۳
حدیث۳۹۵ ---- ۲۱۴
حدیث۳۹۶ ---- ۲۱۴
حدیث۳۹۷ ---- ۲۱۴
حدیث۳۹۸ ---- ۲۱۴
حدیث۳۹۹ ---- ۲۱۴
حدیث۴۰۰ ---- ۲۱۵
حدیث۴۰۱ ---- ۲۱۵
حدیث۴۰۲ ---- ۲۱۵

حدیث۴۰۳ ----- ۲۱۵
حدیث۴۰۴ ----- ۲۱۵
حدیث۴۰۵ ----- ۲۱۵
حدیث۴۰۶ ----- ۲۱۶
حدیث۴۰۷ ----- ۲۱۶
حدیث۴۰۸ ----- ۲۱۶
حدیث۴۰۹ ----- ۲۱۶
حدیث۴۱۰ ----- ۲۱۶
حدیث۴۱۱ ----- ۲۱۷
حدیث۴۱۲ ----- ۲۱۷
حدیث۴۱۳ ----- ۲۱۷
حدیث۴۱۴ ----- ۲۱۷
حدیث۴۱۵ ----- ۲۱۷
حدیث۴۱۶ ----- ۲۱۸
حدیث۴۱۷ ----- ۲۱۸
حدیث۴۱۸ ----- ۲۱۸
حدیث۴۱۹ ----- ۲۱۸
حدیث۴۲۰ ----- ۲۱۸
حدیث۴۲۱ ----- ۲۱۹
حدیث۴۲۲ ----- ۲۱۹
حدیث۴۲۳ ----- ۲۱۹
حدیث۴۲۴ ----- ۲۱۹
حدیث۴۲۵ ----- ۲۲۰
حدیث۴۲۶ ----- ۲۲۰

حدیث۴۲۷ ----- ۲۲۰
حدیث۴۲۸ ----- ۲۲۰
حدیث۴۲۹ ----- ۲۲۰
حدیث۴۳۰ ----- ۲۲۰
حدیث۴۳۱ ----- ۲۲۱
حدیث۴۳۲ ----- ۲۲۱
حدیث۴۳۳ ----- ۲۲۱
حدیث۴۳۴ ----- ۲۲۱
حدیث۴۳۵ ----- ۲۲۲
حدیث۴۳۶ ----- ۲۲۲
حدیث۴۳۷ ----- ۲۲۲
حدیث۴۳۸ ----- ۲۲۲
حدیث۴۳۹ ----- ۲۲۲
حدیث۴۴۰ ----- ۲۲۳
حدیث۴۴۱ ----- ۲۲۳
حدیث۴۴۲ ----- ۲۲۳
حدیث۴۴۳ ----- ۲۲۳
حدیث۴۴۴ ----- ۲۲۳
حدیث۴۴۵ ----- ۲۲۴
حدیث۴۴۶ ----- ۲۲۴
حدیث۴۴۷ ----- ۲۲۴
حدیث۴۴۸ ----- ۲۲۴
حدیث۴۴۹ ----- ۲۲۴
حدیث۴۵۰ ----- ۲۲۵

حدیث ۴۵۱ ---- ۲۲۵
حدیث ۴۵۲ ---- ۲۲۵
حدیث ۴۵۳ ---- ۲۲۵
حدیث ۴۵۴ ---- ۲۲۶
حدیث ۴۵۵ ---- ۲۲۶
حدیث ۴۵۶ ---- ۲۲۶
حدیث ۴۵۷ ---- ۲۲۶
حدیث ۴۵۸ ---- ۲۲۷
حدیث ۴۵۹ ---- ۲۲۷
حدیث ۴۶۰ ---- ۲۲۷
حدیث ۴۶۱ ---- ۲۲۷
حدیث ۴۶۲ ---- ۲۲۷
حدیث ۴۶۳ ---- ۲۲۸
حدیث ۴۶۴ ---- ۲۲۸
حدیث ۴۶۵ ---- ۲۲۸
حدیث ۴۶۶ ---- ۲۲۸
حدیث ۴۶۷ ---- ۲۲۸
حدیث ۴۶۸ ---- ۲۲۸
حدیث ۴۶۹ ---- ۲۲۹
حدیث ۴۷۰ ---- ۲۲۹
حدیث ۴۷۱ ---- ۲۲۹
حدیث ۴۷۲ ---- ۲۲۹
حدیث ۴۷۳ ---- ۲۲۹
حدیث ۴۷۴ ---- ۲۳۰

حدیث۴۷۵ ---- ۲۳۰
حدیث۴۷۶ ---- ۲۳۰
حدیث۴۷۷ ---- ۲۳۰
حدیث۴۷۸ ---- ۲۳۰
حدیث۴۷۹ ---- ۲۳۱
حدیث۴۸۰ ---- ۲۳۱
حدیث۴۸۱ ---- ۲۳۱
حدیث۴۸۲ ---- ۲۳۱
حدیث۴۸۳ ---- ۲۳۲
حدیث۴۸۴ ---- ۲۳۲
حدیث۴۸۵ ---- ۲۳۲
حدیث۴۸۶ ---- ۲۳۳
حدیث۴۸۷ ---- ۲۳۳
حدیث۴۸۸ ---- ۲۳۳
حدیث۴۸۹ ---- ۲۳۳
حدیث۴۹۰ ---- ۲۳۴
حدیث۴۹۱ ---- ۲۳۴
حدیث۴۹۲ ---- ۲۳۴
حدیث۴۹۳ ---- ۲۳۴
حدیث۴۹۴ ---- ۲۳۵
حدیث۴۹۵ ---- ۲۳۵
حدیث۴۹۶ ---- ۲۳۵
حدیث۴۹۷ ---- ۲۳۵
حدیث۴۹۸ ---- ۲۳۶

حدیث۴۹۹ ----- ۲۳۶
حدیث۵۰۰ ----- ۲۳۶
حدیث۵۰۱ ----- ۲۳۶
حدیث۵۰۲ ----- ۲۳۶
حدیث۵۰۳ ----- ۲۳۷
حدیث۵۰۴ ----- ۲۳۷
حدیث۵۰۵ ----- ۲۳۷
حدیث۵۰۶ ----- ۲۳۷
حدیث۵۰۷ ----- ۲۳۷
حدیث۵۰۸ ----- ۲۳۸
حدیث۵۰۹ ----- ۲۳۸
حدیث۵۱۰ ----- ۲۳۸
حدیث۵۱۱ ----- ۲۳۸
حدیث۵۱۲ ----- ۲۳۸
حدیث۵۱۳ ----- ۲۳۹
حدیث۵۱۴ ----- ۲۳۹
حدیث۵۱۵ ----- ۲۳۹
حدیث۵۱۶ ----- ۲۳۹
حدیث۵۱۷ ----- ۲۴۰
حدیث۵۱۸ ----- ۲۴۰
حدیث۵۱۹ ----- ۲۴۰
حدیث۵۲۰ ----- ۲۴۰
حدیث۵۲۱ ----- ۲۴۰
حدیث۵۲۲ ----- ۲۴۱

حدیث۵۲۳ ---- ۲۴۱
حدیث۵۲۴ ---- ۲۴۱
حدیث۵۲۵ ---- ۲۴۱
حدیث۵۲۶ ---- ۲۴۱
حدیث۵۲۷ ---- ۲۴۲
حدیث۵۲۸ ---- ۲۴۲
حدیث۵۲۹ ---- ۲۴۲
حدیث۵۳۰ ---- ۲۴۲
حدیث۵۳۱ ---- ۲۴۲
حدیث۵۳۲ ---- ۲۴۳
حدیث۵۳۳ ---- ۲۴۳
حدیث۵۳۴ ---- ۲۴۳
حدیث۵۳۵ ---- ۲۴۳
حدیث۵۳۶ ---- ۲۴۴
حدیث۵۳۷ ---- ۲۴۴
حدیث۵۳۸ ---- ۲۴۴
حدیث۵۳۹ ---- ۲۴۴
حدیث۵۴۰ ---- ۲۴۴
حدیث۵۴۱ ---- ۲۴۵
حدیث۵۴۲ ---- ۲۴۵
حدیث۵۴۳ ---- ۲۴۵
حدیث۵۴۴ ---- ۲۴۵
حدیث۵۴۵ ---- ۲۴۵
حدیث۵۴۶ ---- ۲۴۶

حدیث۵۴۷ ----- ۲۴۶
حدیث۵۴۸ ----- ۲۴۶
حدیث۵۴۹ ----- ۲۴۶
حدیث۵۵۰ ----- ۲۴۷
حدیث۵۵۱ ----- ۲۴۷
حدیث۵۵۲ ----- ۲۴۷
حدیث۵۵۳ ----- ۲۴۷
حدیث۵۵۴ ----- ۲۴۷
حدیث۵۵۵ ----- ۲۴۸
حدیث۵۵۶ ----- ۲۴۸
حدیث۵۵۷ ----- ۲۴۸
حدیث۵۵۸ ----- ۲۴۸
حدیث۵۵۹ ----- ۲۴۸
حدیث۵۶۰ ----- ۲۴۹
حدیث۵۶۱ ----- ۲۴۹
حدیث۵۶۲ ----- ۲۴۹
حدیث۵۶۳ ----- ۲۴۹
حدیث۵۶۴ ----- ۲۵۰
حدیث۵۶۵ ----- ۲۵۰
حدیث۵۶۶ ----- ۲۵۰
حدیث۵۶۷ ----- ۲۵۰
حدیث۵۶۸ ----- ۲۵۰
حدیث۵۶۹ ----- ۲۵۱
حدیث۵۷۰ ----- ۲۵۱

حدیث ۵۷۱ ----- ۲۵۱
حدیث ۵۷۲ ----- ۲۵۱
حدیث ۵۷۳ ----- ۲۵۲
حدیث ۵۷۴ ----- ۲۵۲
حدیث ۵۷۵ ----- ۲۵۲
حدیث ۵۷۶ ----- ۲۵۲
حدیث ۵۷۷ ----- ۲۵۲
حدیث ۵۷۸ ----- ۲۵۳
حدیث ۵۷۹ ----- ۲۵۳
حدیث ۵۸۰ ----- ۲۵۳
حدیث ۵۸۱ ----- ۲۵۳
حدیث ۵۸۲ ----- ۲۵۳
حدیث ۵۸۳ ----- ۲۵۳
حدیث ۵۸۴ ----- ۲۵۴
حدیث ۵۸۵ ----- ۲۵۴
حدیث ۵۸۶ ----- ۲۵۴
حدیث ۵۸۷ ----- ۲۵۴
حدیث ۵۸۸ ----- ۲۵۵
حدیث ۵۸۹ ----- ۲۵۵
حدیث ۵۹۰ ----- ۲۵۵
حدیث ۵۹۱ ----- ۲۵۵
حدیث ۵۹۲ ----- ۲۵۵
حدیث ۵۹۳ ----- ۲۵۶
حدیث ۵۹۴ ----- ۲۵۶

حدیث۵۹۵ ----- ۲۵۶
حدیث۵۹۶ ----- ۲۵۶
حدیث۵۹۷ ----- ۲۵۷
حدیث۵۹۸ ----- ۲۵۷
حدیث۵۹۹ ----- ۲۵۷
حدیث۶۰۰ ----- ۲۵۷
حدیث۶۰۱ ----- ۲۵۷
حدیث۶۰۲ ----- ۲۵۸
حدیث۶۰۳ ----- ۲۵۸
حدیث۶۰۴ ----- ۲۵۸
حدیث۶۰۵ ----- ۲۵۸
حدیث۶۰۶ ----- ۲۵۸
حدیث۶۰۷ ----- ۲۵۹
حدیث۶۰۸ ----- ۲۵۹
حدیث۶۰۹ ----- ۲۵۹
حدیث۶۱۰ ----- ۲۵۹
حدیث۶۱۱ ----- ۲۵۹
حدیث۶۱۲ ----- ۲۶۰
حدیث۶۱۳ ----- ۲۶۰
حدیث۶۱۴ ----- ۲۶۰
حدیث۶۱۵ ----- ۲۶۰
حدیث۶۱۶ ----- ۲۶۱
حدیث۶۱۷ ----- ۲۶۱
حدیث۶۱۸ ----- ۲۶۱

حدیث۶۱۹ ----- ۲۶۱
حدیث۶۲۰ ----- ۲۶۱
حدیث۶۲۱ ----- ۲۶۲
حدیث۶۲۲ ----- ۲۶۲
حدیث۶۲۳ ----- ۲۶۲
حدیث۶۲۴ ----- ۲۶۳
حدیث۶۲۵ ----- ۲۶۳
حدیث۶۲۶ ----- ۲۶۳
حدیث۶۲۷ ----- ۲۶۳
حدیث۶۲۸ ----- ۲۶۳
حدیث۶۲۹ ----- ۲۶۴
حدیث۶۳۰ ----- ۲۶۴
حدیث۶۳۱ ----- ۲۶۴
حدیث۶۳۲ ----- ۲۶۴
حدیث۶۳۳ ----- ۲۶۴
حدیث۶۳۴ ----- ۲۶۵
حدیث۶۳۵ ----- ۲۶۵
حدیث۶۳۶ ----- ۲۶۵
حدیث۶۳۷ ----- ۲۶۵
حدیث۶۳۸ ----- ۲۶۶
حدیث۶۳۹ ----- ۲۶۶
حدیث۶۴۰ ----- ۲۶۶
حدیث۶۴۱ ----- ۲۶۶
حدیث۶۴۲ ----- ۲۶۶

حدیث۶۴۳ ----- ۲۶۷
حدیث۶۴۴ ----- ۲۶۷
حدیث۶۴۵ ----- ۲۶۷
حدیث۶۴۶ ----- ۲۶۷
حدیث۶۴۷ ----- ۲۶۷
حدیث۶۴۸ ----- ۲۶۸
حدیث۶۴۹ ----- ۲۶۸
حدیث۶۵۰ ----- ۲۶۸
حدیث۶۵۱ ----- ۲۶۸
حدیث۶۵۲ ----- ۲۶۸
حدیث۶۵۳ ----- ۲۶۹
حدیث۶۵۴ ----- ۲۶۹
حدیث۶۵۵ ----- ۲۶۹
حدیث۶۵۶ ----- ۲۶۹
حدیث۶۵۷ ----- ۲۷۰
حدیث۶۵۸ ----- ۲۷۰
حدیث۶۵۹ ----- ۲۷۰
حدیث۶۶۰ ----- ۲۷۰
حدیث۶۶۱ ----- ۲۷۰
حدیث۶۶۲ ----- ۲۷۱
حدیث۶۶۳ ----- ۲۷۱
حدیث۶۶۴ ----- ۲۷۱
حدیث۶۶۵ ----- ۲۷۱
حدیث۶۶۶ ----- ۲۷۲

حدیث۶۶۷ ---- ۲۷۲
حدیث۶۶۸ ---- ۲۷۲
حدیث۶۶۹ ---- ۲۷۲
حدیث۶۷۰ ---- ۲۷۲
حدیث۶۷۱ ---- ۲۷۳
حدیث۶۷۲ ---- ۲۷۳
حدیث۶۷۳ ---- ۲۷۳
حدیث۶۷۴ ---- ۲۷۳
حدیث۶۷۵ ---- ۲۷۳
حدیث۶۷۶ ---- ۲۷۴
حدیث۶۷۷ ---- ۲۷۴
حدیث۶۷۸ ---- ۲۷۴
حدیث۶۷۹ ---- ۲۷۴
حدیث۶۸۰ ---- ۲۷۵
حدیث۶۸۱ ---- ۲۷۵
حدیث۶۸۲ ---- ۲۷۵
حدیث۶۸۳ ---- ۲۷۵
حدیث۶۸۴ ---- ۲۷۵
حدیث۶۸۵ ---- ۲۷۶
حدیث۶۸۶ ---- ۲۷۶
حدیث۶۸۷ ---- ۲۷۶
حدیث۶۸۸ ---- ۲۷۶
حدیث۶۸۹ ---- ۲۷۷
حدیث۶۹۰ ---- ۲۷۷

حدیث۶۹۱ ----- ۲۷۷
حدیث۶۹۲ ----- ۲۷۷
حدیث۶۹۳ ----- ۲۷۸
حدیث۶۹۴ ----- ۲۷۸
حدیث۶۹۵ ----- ۲۷۸
حدیث۶۹۶ ----- ۲۷۸
حدیث۶۹۷ ----- ۲۷۸
حدیث۶۹۸ ----- ۲۷۹
حدیث۶۹۹ ----- ۲۷۹
حدیث۷۰۰ ----- ۲۷۹
حدیث۷۰۱ ----- ۲۷۹
حدیث۷۰۲ ----- ۲۸۰
حدیث۷۰۳ ----- ۲۸۰
حدیث۷۰۴ ----- ۲۸۰
حدیث۷۰۵ ----- ۲۸۰
حدیث۷۰۶ ----- ۲۸۰
حدیث۷۰۷ ----- ۲۸۱
حدیث۷۰۸ ----- ۲۸۱
حدیث۷۰۹ ----- ۲۸۱
حدیث۷۱۰ ----- ۲۸۱
حدیث۷۱۱ ----- ۲۸۱
حدیث۷۱۲ ----- ۲۸۲
حدیث۷۱۳ ----- ۲۸۲
حدیث۷۱۴ ----- ۲۸۲

حدیث۷۱۵ ---- ۲۸۲
حدیث۷۱۶ ---- ۲۸۳
حدیث۷۱۷ ---- ۲۸۳
حدیث۷۱۸ ---- ۲۸۳
حدیث۷۱۹ ---- ۲۸۳
حدیث۷۲۰ ---- ۲۸۳
حدیث۷۲۱ ---- ۲۸۴
حدیث۷۲۲ ---- ۲۸۴
حدیث۷۲۳ ---- ۲۸۴
حدیث۷۲۴ ---- ۲۸۴
حدیث۷۲۵ ---- ۲۸۴
حدیث۷۲۶ ---- ۲۸۵
حدیث۷۲۷ ---- ۲۸۵
حدیث۷۲۸ ---- ۲۸۵
حدیث۷۲۹ ---- ۲۸۵
حدیث۷۳۰ ---- ۲۸۵
حدیث۷۳۱ ---- ۲۸۶
حدیث۷۳۲ ---- ۲۸۶
حدیث۷۳۳ ---- ۲۸۶
حدیث۷۳۴ ---- ۲۸۶
حدیث۷۳۵ ---- ۲۸۷
حدیث۷۳۶ ---- ۲۸۷
حدیث۷۳۷ ---- ۲۸۷
حدیث۷۳۸ ---- ۲۸۷

حدیث۷۳۹ ---- ۲۸۷
حدیث۷۴۰ ---- ۲۸۷
حدیث۷۴۱ ---- ۲۸۸
حدیث۷۴۲ ---- ۲۸۸
حدیث۷۴۳ ---- ۲۸۸
حدیث۷۴۴ ---- ۲۸۸
حدیث۷۴۵ ---- ۲۸۸
حدیث۷۴۶ ---- ۲۸۹
حدیث۷۴۷ ---- ۲۸۹
حدیث۷۴۸ ---- ۲۸۹
حدیث۷۴۹ ---- ۲۸۹
حدیث۷۵۰ ---- ۲۸۹
حدیث۷۵۱ ---- ۲۹۰
حدیث۷۵۲ ---- ۲۹۰
حدیث۷۵۳ ---- ۲۹۰
حدیث۷۵۴ ---- ۲۹۰
حدیث۷۵۵ ---- ۲۹۰
حدیث۷۵۶ ---- ۲۹۱
حدیث۷۵۷ ---- ۲۹۱
حدیث۷۵۸ ---- ۲۹۱
حدیث۷۵۹ ---- ۲۹۱
حدیث۷۶۰ ---- ۲۹۱
حدیث۷۶۱ ---- ۲۹۲
حدیث۷۶۲ ---- ۲۹۲

حدیث ۷۶۳ ----- ۲۹۲
حدیث ۷۶۴ ----- ۲۹۲
حدیث ۷۶۵ ----- ۲۹۲
حدیث ۷۶۶ ----- ۲۹۳
حدیث ۷۶۷ ----- ۲۹۳
حدیث ۷۶۸ ----- ۲۹۳
حدیث ۷۶۹ ----- ۲۹۳
حدیث ۷۷۰ ----- ۲۹۳
حدیث ۷۷۱ ----- ۲۹۴
حدیث ۷۷۲ ----- ۲۹۴
حدیث ۷۷۳ ----- ۲۹۴
حدیث ۷۷۴ ----- ۲۹۴
حدیث ۷۷۵ ----- ۲۹۴
حدیث ۷۷۶ ----- ۲۹۴
حدیث ۷۷۷ ----- ۲۹۵
حدیث ۷۷۸ ----- ۲۹۵
حدیث ۷۷۹ ----- ۲۹۵
حدیث ۷۸۰ ----- ۲۹۵
حدیث ۷۸۱ ----- ۲۹۶
حدیث ۷۸۲ ----- ۲۹۶
حدیث ۷۸۳ ----- ۲۹۶
حدیث ۷۸۴ ----- ۲۹۶
حدیث ۷۸۵ ----- ۲۹۶
حدیث ۷۸۶ ----- ۲۹۷

حدیث۷۸۷ ----- ۲۹۷
حدیث۷۸۸ ----- ۲۹۷
حدیث۷۸۹ ----- ۲۹۷
حدیث۷۹۰ ----- ۲۹۷
حدیث۷۹۱ ----- ۲۹۸
حدیث۷۹۲ ----- ۲۹۸
حدیث۷۹۳ ----- ۲۹۸
حدیث۷۹۴ ----- ۲۹۸
حدیث۷۹۵ ----- ۲۹۹
حدیث۷۹۶ ----- ۲۹۹
حدیث۷۹۷ ----- ۲۹۹
حدیث۷۹۸ ----- ۲۹۹
حدیث۷۹۹ ----- ۲۹۹
حدیث۸۰۰ ----- ۳۰۰
حدیث۸۰۱ ----- ۳۰۰
حدیث۸۰۲ ----- ۳۰۰
حدیث۸۰۳ ----- ۳۰۰
حدیث۸۰۴ ----- ۳۰۱
حدیث۸۰۵ ----- ۳۰۱
حدیث۸۰۶ ----- ۳۰۱
حدیث۸۰۷ ----- ۳۰۱
حدیث۸۰۸ ----- ۳۰۱
حدیث۸۰۹ ----- ۳۰۱
حدیث۸۱۰ ----- ۳۰۲

حدیث۸۱۱ ----- ۳۰۲
حدیث۸۱۲ ----- ۳۰۲
حدیث۸۱۳ ----- ۳۰۲
حدیث۸۱۴ ----- ۳۰۳
حدیث۸۱۵ ----- ۳۰۳
حدیث۸۱۶ ----- ۳۰۳
حدیث۸۱۷ ----- ۳۰۳
حدیث۸۱۸ ----- ۳۰۴
حدیث۸۱۹ ----- ۳۰۴
حدیث۸۲۰ ----- ۳۰۴
حدیث۸۲۱ ----- ۳۰۴
حدیث۸۲۲ ----- ۳۰۴
حدیث۸۲۳ ----- ۳۰۵
حدیث۸۲۴ ----- ۳۰۵
حدیث۸۲۵ ----- ۳۰۵
حدیث۸۲۶ ----- ۳۰۵
حدیث۸۲۷ ----- ۳۰۵
حدیث۸۲۸ ----- ۳۰۶
حدیث۸۲۹ ----- ۳۰۶
حدیث۸۳۰ ----- ۳۰۶
حدیث۸۳۱ ----- ۳۰۷
حدیث۸۳۲ ----- ۳۰۷
حدیث۸۳۳ ----- ۳۰۷
حدیث۸۳۴ ----- ۳۰۷

حدیث۸۳۵ ----- ۳۰۸
حدیث۸۳۶ ----- ۳۰۸
حدیث۸۳۷ ----- ۳۰۸
حدیث۸۳۸ ----- ۳۰۸
حدیث۸۳۹ ----- ۳۰۹
حدیث۸۴۰ ----- ۳۰۹
حدیث۸۴۱ ----- ۳۰۹
حدیث۸۴۲ ----- ۳۰۹
حدیث۸۴۳ ----- ۳۰۹
حدیث۸۴۴ ----- ۳۱۰
حدیث۸۴۵ ----- ۳۱۰
حدیث۸۴۶ ----- ۳۱۰
حدیث۸۴۷ ----- ۳۱۰
حدیث۸۴۸ ----- ۳۱۰
حدیث۸۴۹ ----- ۳۱۱
حدیث۸۵۰ ----- ۳۱۱
حدیث۸۵۱ ----- ۳۱۱
حدیث۸۵۲ ----- ۳۱۱
حدیث۸۵۳ ----- ۳۱۲
حدیث۸۵۴ ----- ۳۱۲
حدیث۸۵۵ ----- ۳۱۲
حدیث۸۵۶ ----- ۳۱۲
حدیث۸۵۷ ----- ۳۱۲
حدیث۸۵۸ ----- ۳۱۳

حدیث۸۵۹ ---------- ۳۱۳
حدیث۸۶۰ ---------- ۳۱۳
حدیث۸۶۱ ---------- ۳۱۳
حدیث۸۶۲ ---------- ۳۱۳
حدیث۸۶۳ ---------- ۳۱۴
حدیث۸۶۴ ---------- ۳۱۴
حدیث۸۶۵ ---------- ۳۱۴
حدیث۸۶۶ ---------- ۳۱۴
حدیث۸۶۷ ---------- ۳۱۵
حدیث۸۶۸ ---------- ۳۱۵
حدیث۸۶۹ ---------- ۳۱۵
حدیث۸۷۰ ---------- ۳۱۵
حدیث۸۷۱ ---------- ۳۱۵
حدیث۸۷۲ ---------- ۳۱۶
حدیث۸۷۳ ---------- ۳۱۶
حدیث۸۷۴ ---------- ۳۱۶
حدیث۸۷۵ ---------- ۳۱۶
حدیث۸۷۶ ---------- ۳۱۶
حدیث۸۷۷ ---------- ۳۱۷
حدیث۸۷۸ ---------- ۳۱۷
حدیث۸۷۹ ---------- ۳۱۷
حدیث۸۸۰ ---------- ۳۱۷
حدیث۸۸۱ ---------- ۳۱۷
حدیث۸۸۲ ---------- ۳۱۷

حدیث ۸۸۳ ----- ۳۱۸
حدیث ۸۸۴ ----- ۳۱۸
حدیث ۸۸۵ ----- ۳۱۸
حدیث ۸۸۶ ----- ۳۱۸
حدیث ۸۸۷ ----- ۳۱۹
حدیث ۸۸۸ ----- ۳۱۹
حدیث ۸۸۹ ----- ۳۱۹
حدیث ۸۹۰ ----- ۳۱۹
حدیث ۸۹۱ ----- ۳۲۰
حدیث ۸۹۲ ----- ۳۲۰
حدیث ۸۹۳ ----- ۳۲۰
حدیث ۸۹۴ ----- ۳۲۰
حدیث ۸۹۵ ----- ۳۲۰
حدیث ۸۹۶ ----- ۳۲۰
حدیث ۸۹۷ ----- ۳۲۱
حدیث ۸۹۸ ----- ۳۲۱
حدیث ۸۹۹ ----- ۳۲۱
حدیث ۹۰۰ ----- ۳۲۱
حدیث ۹۰۱ ----- ۳۲۱
حدیث ۹۰۲ ----- ۳۲۲
حدیث ۹۰۳ ----- ۳۲۲
حدیث ۹۰۴ ----- ۳۲۲
حدیث ۹۰۵ ----- ۳۲۲
حدیث ۹۰۶ ----- ۳۲۲

حدیث۹۰۷ ----- ۳۲۳
حدیث۹۰۸ ----- ۳۲۳
حدیث۹۰۹ ----- ۳۲۳
حدیث۹۱۰ ----- ۳۲۳
حدیث۹۱۱ ----- ۳۲۳
حدیث۹۱۲ ----- ۳۲۴
حدیث۹۱۳ ----- ۳۲۴
حدیث۹۱۴ ----- ۳۲۴
حدیث۹۱۵ ----- ۳۲۴
حدیث۹۱۶ ----- ۳۲۴
حدیث۹۱۷ ----- ۳۲۵
حدیث۹۱۸ ----- ۳۲۵
حدیث۹۱۹ ----- ۳۲۵
حدیث۹۲۰ ----- ۳۲۵
حدیث۹۲۱ ----- ۳۲۵
حدیث۹۲۲ ----- ۳۲۶
حدیث۹۲۳ ----- ۳۲۶
حدیث۹۲۴ ----- ۳۲۶
حدیث۹۲۵ ----- ۳۲۶
حدیث۹۲۶ ----- ۳۲۶
حدیث۹۲۷ ----- ۳۲۷
حدیث۹۲۸ ----- ۳۲۷
حدیث۹۲۹ ----- ۳۲۷
حدیث۹۳۰ ----- ۳۲۷

حدیث۹۳۱ ----- ۳۲۷
حدیث۹۳۲ ----- ۳۲۷
حدیث۹۳۳ ----- ۳۲۸
حدیث۹۳۴ ----- ۳۲۸
حدیث۹۳۵ ----- ۳۲۸
حدیث۹۳۶ ----- ۳۲۸
حدیث۹۳۷ ----- ۳۲۸
حدیث۹۳۸ ----- ۳۲۹
حدیث۹۳۹ ----- ۳۲۹
حدیث۹۴۰ ----- ۳۲۹
حدیث۹۴۱ ----- ۳۲۹
حدیث۹۴۲ ----- ۳۳۰
حدیث۹۴۳ ----- ۳۳۰
حدیث۹۴۴ ----- ۳۳۰
حدیث۹۴۵ ----- ۳۳۰
حدیث۹۴۶ ----- ۳۳۰
حدیث۹۴۷ ----- ۳۳۱
حدیث۹۴۸ ----- ۳۳۱
حدیث۹۴۹ ----- ۳۳۱
حدیث۹۵۰ ----- ۳۳۱
حدیث۹۵۱ ----- ۳۳۱
حدیث۹۵۲ ----- ۳۳۲
حدیث۹۵۳ ----- ۳۳۲
حدیث۹۵۴ ----- ۳۳۲

حدیث۹۵۵ ----- ۳۳۲
حدیث۹۵۶ ----- ۳۳۲
حدیث۹۵۷ ----- ۳۳۳
حدیث۹۵۸ ----- ۳۳۳
حدیث۹۵۹ ----- ۳۳۳
حدیث۹۶۰ ----- ۳۳۳
حدیث۹۶۱ ----- ۳۳۳
حدیث۹۶۲ ----- ۳۳۴
حدیث۹۶۳ ----- ۳۳۴
حدیث۹۶۴ ----- ۳۳۴
حدیث۹۶۵ ----- ۳۳۴
حدیث۹۶۶ ----- ۳۳۴
حدیث۹۶۷ ----- ۳۳۵
حدیث۹۶۸ ----- ۳۳۵
حدیث۹۶۹ ----- ۳۳۵
حدیث۹۷۰ ----- ۳۳۵
حدیث۹۷۱ ----- ۳۳۵
حدیث۹۷۲ ----- ۳۳۶
حدیث۹۷۳ ----- ۳۳۶
حدیث۹۷۴ ----- ۳۳۶
حدیث۹۷۵ ----- ۳۳۶
حدیث۹۷۶ ----- ۳۳۷
حدیث۹۷۷ ----- ۳۳۷
حدیث۹۷۸ ----- ۳۳۷

حدیث۹۷۹ ---- ۳۳۷
حدیث۹۸۰ ---- ۳۳۷
حدیث۹۸۱ ---- ۳۳۸
حدیث۹۸۲ ---- ۳۳۸
حدیث۹۸۳ ---- ۳۳۸
حدیث۹۸۴ ---- ۳۳۸
حدیث۹۸۵ ---- ۳۳۸
حدیث۹۸۶ ---- ۳۳۹
حدیث۹۸۷ ---- ۳۳۹
حدیث۹۸۸ ---- ۳۳۹
حدیث۹۸۹ ---- ۳۳۹
حدیث۹۹۰ ---- ۳۳۹
حدیث۹۹۱ ---- ۳۴۰
حدیث۹۹۲ ---- ۳۴۰
حدیث۹۹۳ ---- ۳۴۰
حدیث۹۹۴ ---- ۳۴۰
حدیث۹۹۵ ---- ۳۴۰
حدیث۹۹۶ ---- ۳۴۰
حدیث۹۹۷ ---- ۳۴۱
حدیث۹۹۸ ---- ۳۴۱
حدیث۹۹۹ ---- ۳۴۱
حدیث۱۰۰۰ ---- ۳۴۱
حدیث۱۰۰۱ ---- ۳۴۱
حدیث۱۰۰۲ ---- ۳۴۲

حدیث۱۰۰۳ -- ۳۴۲
حدیث۱۰۰۴ -- ۳۴۲
حدیث۱۰۰۵ -- ۳۴۲
حدیث۱۰۰۶ -- ۳۴۳
حدیث۱۰۰۷ -- ۳۴۳
حدیث۱۰۰۸ -- ۳۴۳
حدیث۱۰۰۹ -- ۳۴۳
حدیث۱۰۱۰ -- ۳۴۳
حدیث۱۰۱۱ -- ۳۴۳
حدیث۱۰۱۲ -- ۳۴۴
حدیث۱۰۱۳ -- ۳۴۴
حدیث۱۰۱۴ -- ۳۴۴
حدیث۱۰۱۵ -- ۳۴۴
حدیث۱۰۱۶ -- ۳۴۵
حدیث۱۰۱۷ -- ۳۴۵
حدیث۱۰۱۸ -- ۳۴۵
حدیث۱۰۱۹ -- ۳۴۵
حدیث۱۰۲۰ -- ۳۴۵
حدیث۱۰۲۱ -- ۳۴۶
حدیث۱۰۲۲ -- ۳۴۶
حدیث۱۰۲۳ -- ۳۴۶
حدیث۱۰۲۴ -- ۳۴۶
حدیث۱۰۲۵ -- ۳۴۷
حدیث۱۰۲۶ -- ۳۴۷

حدیث۱۰۲۷ ---------- ۳۴۷
حدیث۱۰۲۸ ---------- ۳۴۷
حدیث۱۰۲۹ ---------- ۳۴۸
حدیث۱۰۳۰ ---------- ۳۴۸
حدیث۱۰۳۱ ---------- ۳۴۸
حدیث۱۰۳۲ ---------- ۳۴۸
حدیث۱۰۳۳ ---------- ۳۴۸
حدیث۱۰۳۴ ---------- ۳۴۹
حدیث۱۰۳۵ ---------- ۳۴۹
حدیث۱۰۳۶ ---------- ۳۴۹
حدیث۱۰۳۷ ---------- ۳۴۹
حدیث۱۰۳۸ ---------- ۳۴۹
حدیث۱۰۳۹ ---------- ۳۵۰
حدیث۱۰۴۰ ---------- ۳۵۰
حدیث۱۰۴۱ ---------- ۳۵۰
حدیث۱۰۴۲ ---------- ۳۵۰
حدیث۱۰۴۳ ---------- ۳۵۰
حدیث۱۰۴۴ ---------- ۳۵۱
حدیث۱۰۴۵ ---------- ۳۵۱
حدیث۱۰۴۶ ---------- ۳۵۱
حدیث۱۰۴۷ ---------- ۳۵۱
حدیث۱۰۴۸ ---------- ۳۵۱
حدیث۱۰۴۹ ---------- ۳۵۲
حدیث۱۰۵۰ ---------- ۳۵۲

حدیث۱۰۵۱ ---- ۳۵۲
حدیث۱۰۵۲ ---- ۳۵۲
حدیث۱۰۵۳ ---- ۳۵۲
حدیث۱۰۵۴ ---- ۳۵۳
حدیث۱۰۵۵ ---- ۳۵۳
حدیث۱۰۵۶ ---- ۳۵۳
حدیث۱۰۵۷ ---- ۳۵۳
حدیث۱۰۵۸ ---- ۳۵۳
حدیث۱۰۵۹ ---- ۳۵۴
حدیث۱۰۶۰ ---- ۳۵۴
حدیث۱۰۶۱ ---- ۳۵۴
حدیث۱۰۶۲ ---- ۳۵۴
حدیث۱۰۶۳ ---- ۳۵۴
حدیث۱۰۶۴ ---- ۳۵۴
حدیث۱۰۶۵ ---- ۳۵۵
حدیث۱۰۶۶ ---- ۳۵۵
حدیث۱۰۶۷ ---- ۳۵۵
حدیث۱۰۶۸ ---- ۳۵۵
حدیث۱۰۶۹ ---- ۳۵۵
حدیث۱۰۷۰ ---- ۳۵۶
حدیث۱۰۷۱ ---- ۳۵۶
حدیث۱۰۷۲ ---- ۳۵۶
حدیث۱۰۷۳ ---- ۳۵۶
حدیث۱۰۷۴ ---- ۳۵۶

حدیث۱۰۷۵ ---- ۳۵۶
حدیث۱۰۷۶ ---- ۳۵۷
حدیث۱۰۷۷ ---- ۳۵۷
حدیث۱۰۷۸ ---- ۳۵۷
حدیث۱۰۷۹ ---- ۳۵۷
حدیث۱۰۸۰ ---- ۳۵۷
حدیث۱۰۸۱ ---- ۳۵۸
حدیث۱۰۸۲ ---- ۳۵۸
حدیث۱۰۸۳ ---- ۳۵۸
حدیث۱۰۸۴ ---- ۳۵۸
حدیث۱۰۸۵ ---- ۳۵۸
حدیث۱۰۸۶ ---- ۳۵۹
حدیث۱۰۸۷ ---- ۳۵۹
حدیث۱۰۸۸ ---- ۳۵۹
حدیث۱۰۸۹ ---- ۳۵۹
حدیث۱۰۹۰ ---- ۳۵۹
حدیث۱۰۹۱ ---- ۳۶۰
حدیث۱۰۹۲ ---- ۳۶۰
حدیث۱۰۹۳ ---- ۳۶۰
حدیث۱۰۹۴ ---- ۳۶۰
حدیث۱۰۹۵ ---- ۳۶۰
حدیث۱۰۹۶ ---- ۳۶۱
حدیث۱۰۹۷ ---- ۳۶۱
حدیث۱۰۹۸ ---- ۳۶۱

حدیث۱۰۹۹ ---- ۳۶۱
حدیث۱۱۰۰ ---- ۳۶۱
حدیث۱۱۰۱ ---- ۳۶۲
حدیث۱۱۰۲ ---- ۳۶۲
حدیث۱۱۰۳ ---- ۳۶۲
حدیث۱۱۰۴ ---- ۳۶۲
حدیث۱۱۰۵ ---- ۳۶۲
حدیث۱۱۰۶ ---- ۳۶۳
حدیث۱۱۰۷ ---- ۳۶۳
حدیث۱۱۰۸ ---- ۳۶۳
حدیث۱۱۰۹ ---- ۳۶۳
حدیث۱۱۱۰ ---- ۳۶۳
حدیث۱۱۱۱ ---- ۳۶۴
حدیث۱۱۱۲ ---- ۳۶۴
حدیث۱۱۱۳ ---- ۳۶۴
حدیث۱۱۱۴ ---- ۳۶۴
حدیث۱۱۱۵ ---- ۳۶۴
حدیث۱۱۱۶ ---- ۳۶۵
حدیث۱۱۱۷ ---- ۳۶۵
حدیث۱۱۱۸ ---- ۳۶۵
حدیث۱۱۱۹ ---- ۳۶۵
حدیث۱۱۲۰ ---- ۳۶۵
حدیث۱۱۲۱ ---- ۳۶۶
حدیث۱۱۲۲ ---- ۳۶۶

حدیث۱۱۲۳ ----- ۳۶۶
حدیث۱۱۲۴ ----- ۳۶۶
حدیث۱۱۲۵ ----- ۳۶۶
حدیث۱۱۲۶ ----- ۳۶۷
حدیث۱۱۲۷ ----- ۳۶۷
حدیث۱۱۲۸ ----- ۳۶۷
حدیث۱۱۲۹ ----- ۳۶۷
حدیث۱۱۳۰ ----- ۳۶۷
حدیث۱۱۳۱ ----- ۳۶۸
حدیث۱۱۳۲ ----- ۳۶۸
حدیث۱۱۳۳ ----- ۳۶۸
حدیث۱۱۳۴ ----- ۳۶۸
حدیث۱۱۳۵ ----- ۳۶۸
حدیث۱۱۳۶ ----- ۳۶۹
حدیث۱۱۳۷ ----- ۳۶۹
حدیث۱۱۳۸ ----- ۳۶۹
حدیث۱۱۳۹ ----- ۳۶۹
حدیث۱۱۴۰ ----- ۳۶۹
حدیث۱۱۴۱ ----- ۳۷۰
حدیث۱۱۴۲ ----- ۳۷۰
حدیث۱۱۴۳ ----- ۳۷۰
حدیث۱۱۴۴ ----- ۳۷۰
حدیث۱۱۴۵ ----- ۳۷۰
حدیث۱۱۴۶ ----- ۳۷۱

حدیث۱۱۴۷ ---- ۳۷۱
حدیث۱۱۴۸ ---- ۳۷۱
حدیث۱۱۴۹ ---- ۳۷۱
حدیث۱۱۵۰ ---- ۳۷۱
حدیث۱۱۵۱ ---- ۳۷۲
حدیث۱۱۵۲ ---- ۳۷۲
حدیث۱۱۵۳ ---- ۳۷۲
حدیث۱۱۵۴ ---- ۳۷۲
حدیث۱۱۵۵ ---- ۳۷۲
حدیث۱۱۵۶ ---- ۳۷۳
حدیث۱۱۵۷ ---- ۳۷۳
حدیث۱۱۵۸ ---- ۳۷۳
حدیث۱۱۵۹ ---- ۳۷۳
حدیث۱۱۶۰ ---- ۳۷۳
حدیث۱۱۶۱ ---- ۳۷۴
حدیث۱۱۶۲ ---- ۳۷۴
حدیث۱۱۶۳ ---- ۳۷۴
حدیث۱۱۶۴ ---- ۳۷۴
حدیث۱۱۶۵ ---- ۳۷۴
حدیث۱۱۶۶ ---- ۳۷۵
حدیث۱۱۶۷ ---- ۳۷۵
حدیث۱۱۶۸ ---- ۳۷۵
حدیث۱۱۶۹ ---- ۳۷۵
حدیث۱۱۷۰ ---- ۳۷۵

حدیث ۱۱۷۱ ----- ۳۷۶

حدیث ۱۱۷۲ ----- ۳۷۶

حدیث ۱۱۷۳ ----- ۳۷۶

حدیث ۱۱۷۴ ----- ۳۷۶

حدیث ۱۱۷۵ ----- ۳۷۶

حدیث ۱۱۷۶ ----- ۳۷۷

حدیث ۱۱۷۷ ----- ۳۷۷

حدیث ۱۱۷۸ ----- ۳۷۷

حدیث ۱۱۷۹ ----- ۳۷۷

حدیث ۱۱۸۰ ----- ۳۷۷

حدیث ۱۱۸۱ ----- ۳۷۸

حدیث ۱۱۸۲ ----- ۳۷۸

حدیث ۱۱۸۳ ----- ۳۷۸

حدیث ۱۱۸۴ ----- ۳۷۸

حدیث ۱۱۸۵ ----- ۳۷۸

حدیث ۱۱۸۶ ----- ۳۷۹

حدیث ۱۱۸۷ ----- ۳۷۹

حدیث ۱۱۸۸ ----- ۳۷۹

حدیث ۱۱۸۹ ----- ۳۷۹

حدیث ۱۱۹۰ ----- ۳۷۹

حدیث ۱۱۹۱ ----- ۳۸۰

حدیث ۱۱۹۲ ----- ۳۸۰

حدیث ۱۱۹۳ ----- ۳۸۰

حدیث ۱۱۹۴ ----- ۳۸۰

حدیث۱۱۹۵ ----- ۳۸۰
حدیث۱۱۹۶ ----- ۳۸۱
حدیث۱۱۹۷ ----- ۳۸۱
حدیث۱۱۹۸ ----- ۳۸۱
حدیث۱۱۹۹ ----- ۳۸۱
حدیث۱۲۰۰ ----- ۳۸۱
حدیث۱۲۰۱ ----- ۳۸۲
حدیث۱۲۰۲ ----- ۳۸۲
حدیث۱۲۰۳ ----- ۳۸۲
حدیث۱۲۰۴ ----- ۳۸۲
حدیث۱۲۰۵ ----- ۳۸۲
حدیث۱۲۰۶ ----- ۳۸۳
حدیث۱۲۰۷ ----- ۳۸۳
حدیث۱۲۰۸ ----- ۳۸۳
حدیث۱۲۰۹ ----- ۳۸۳
حدیث۱۲۱۰ ----- ۳۸۳
حدیث۱۲۱۱ ----- ۳۸۴
حدیث۱۲۱۲ ----- ۳۸۴
حدیث۱۲۱۳ ----- ۳۸۴
حدیث۱۲۱۴ ----- ۳۸۴
حدیث۱۲۱۵ ----- ۳۸۴
حدیث۱۲۱۶ ----- ۳۸۵
حدیث۱۲۱۷ ----- ۳۸۵
حدیث۱۲۱۸ ----- ۳۸۵

حدیث۱۲۱۹ ----- ۳۸۵
حدیث۱۲۲۰ ----- ۳۸۵
حدیث۱۲۲۱ ----- ۳۸۶
حدیث۱۲۲۲ ----- ۳۸۶
حدیث۱۲۲۳ ----- ۳۸۶
حدیث۱۲۲۴ ----- ۳۸۶
حدیث۱۲۲۵ ----- ۳۸۶
حدیث۱۲۲۶ ----- ۳۸۷
حدیث۱۲۲۷ ----- ۳۸۷
حدیث۱۲۲۸ ----- ۳۸۷
حدیث۱۲۲۹ ----- ۳۸۷
حدیث۱۲۳۰ ----- ۳۸۷
حدیث۱۲۳۱ ----- ۳۸۸
حدیث۱۲۳۲ ----- ۳۸۸
حدیث۱۲۳۳ ----- ۳۸۸
حدیث۱۲۳۴ ----- ۳۸۸
حدیث۱۲۳۵ ----- ۳۸۸
حدیث۱۲۳۶ ----- ۳۸۹
حدیث۱۲۳۷ ----- ۳۸۹
حدیث۱۲۳۸ ----- ۳۸۹
حدیث۱۲۳۹ ----- ۳۸۹
حدیث۱۲۴۰ ----- ۳۸۹
حدیث۱۲۴۱ ----- ۳۹۰
حدیث۱۲۴۲ ----- ۳۹۰

حدیث۱۲۴۳ ----- ۳۹۰
حدیث۱۲۴۴ ----- ۳۹۰
حدیث۱۲۴۵ ----- ۳۹۱
حدیث۱۲۴۶ ----- ۳۹۱
حدیث۱۲۴۷ ----- ۳۹۱
حدیث۱۲۴۸ ----- ۳۹۱
حدیث۱۲۴۹ ----- ۳۹۱
حدیث۱۲۵۰ ----- ۳۹۲
حدیث۱۲۵۱ ----- ۳۹۲
حدیث۱۲۵۲ ----- ۳۹۲
حدیث۱۲۵۳ ----- ۳۹۲
حدیث۱۲۵۴ ----- ۳۹۳
حدیث۱۲۵۵ ----- ۳۹۳
حدیث۱۲۵۶ ----- ۳۹۳
حدیث۱۲۵۷ ----- ۳۹۳
حدیث۱۲۵۸ ----- ۳۹۳
حدیث۱۲۵۹ ----- ۳۹۳
حدیث۱۲۶۰ ----- ۳۹۴
حدیث۱۲۶۱ ----- ۳۹۴
حدیث۱۲۶۲ ----- ۳۹۴
حدیث۱۲۶۳ ----- ۳۹۴
حدیث۱۲۶۴ ----- ۳۹۴
حدیث۱۲۶۵ ----- ۳۹۵
حدیث۱۲۶۶ ----- ۳۹۵

حدیث۱۲۶۷ ----- ۳۹۵
حدیث۱۲۶۸ ----- ۳۹۵
حدیث۱۲۶۹ ----- ۳۹۵
حدیث۱۲۷۰ ----- ۳۹۶
حدیث۱۲۷۱ ----- ۳۹۶
حدیث۱۲۷۲ ----- ۳۹۶
حدیث۱۲۷۳ ----- ۳۹۶
حدیث۱۲۷۴ ----- ۳۹۶
حدیث۱۲۷۵ ----- ۳۹۶
حدیث۱۲۷۶ ----- ۳۹۷
حدیث۱۲۷۷ ----- ۳۹۷
حدیث۱۲۷۸ ----- ۳۹۷
حدیث۱۲۷۹ ----- ۳۹۷
حدیث۱۲۸۰ ----- ۳۹۷
حدیث۱۲۸۱ ----- ۳۹۸
حدیث۱۲۸۲ ----- ۳۹۸
حدیث۱۲۸۳ ----- ۳۹۸
حدیث۱۲۸۴ ----- ۳۹۸
حدیث۱۲۸۵ ----- ۳۹۸
روزه ----- ۳۹۸
حدیث۱ ----- ۳۹۹
حدیث۲ ----- ۳۹۹
حدیث۳ ----- ۳۹۹
حدیث۴ ----- ۳۹۹

حدیث۵ ---- ۳۹۹
حدیث۶ ---- ۴۰۰
حدیث۷ ---- ۴۰۰
حدیث۸ ---- ۴۰۰
حدیث۹ ---- ۴۰۰
حدیث۱۰ ---- ۴۰۰
حدیث۱۱ ---- ۴۰۱
حدیث۱۲ ---- ۴۰۱
حدیث۱۳ ---- ۴۰۱
حدیث۱۴ ---- ۴۰۱
حدیث۱۵ ---- ۴۰۱
حدیث۱۶ ---- ۴۰۲
حدیث۱۷ ---- ۴۰۲
حدیث۱۸ ---- ۴۰۲
حدیث۱۹ ---- ۴۰۲
حدیث۲۰ ---- ۴۰۲
حدیث۲۱ ---- ۴۰۳
حدیث۲۲ ---- ۴۰۳
حدیث۲۳ ---- ۴۰۳
حدیث۲۴ ---- ۴۰۳
حدیث۲۵ ---- ۴۰۴
حدیث۲۶ ---- ۴۰۴
حدیث۲۷ ---- ۴۰۴
حدیث۲۸ ---- ۴۰۴

حدیث ۲۹ ----- ۴۰۴
حدیث ۳۰ ----- ۴۰۵
حدیث ۳۱ ----- ۴۰۵
حدیث ۳۲ ----- ۴۰۵
حدیث ۳۳ ----- ۴۰۵
حدیث ۳۴ ----- ۴۰۵
حدیث ۳۵ ----- ۴۰۶
حدیث ۳۶ ----- ۴۰۶
حدیث ۳۷ ----- ۴۰۶
حدیث ۳۸ ----- ۴۰۶
حدیث ۳۹ ----- ۴۰۶
حدیث ۴۰ ----- ۴۰۶
حدیث ۴۱ ----- ۴۰۷
حدیث ۴۲ ----- ۴۰۷
حدیث ۴۳ ----- ۴۰۷
حدیث ۴۴ ----- ۴۰۷
حدیث ۴۵ ----- ۴۰۸
حدیث ۴۶ ----- ۴۰۸
حدیث ۴۷ ----- ۴۰۸
حدیث ۴۸ ----- ۴۰۸
حدیث ۴۹ ----- ۴۰۸
حدیث ۵۰ ----- ۴۰۹
حدیث ۵۱ ----- ۴۰۹
حدیث ۵۲ ----- ۴۰۹

حدیث۵۳ ---- ۴۰۹
حدیث۵۴ ---- ۴۰۹
حدیث۵۵ ---- ۴۱۰
حدیث۵۶ ---- ۴۱۰
حدیث۵۷ ---- ۴۱۰
حدیث۵۸ ---- ۴۱۰
حدیث۵۹ ---- ۴۱۰
حدیث۶۰ ---- ۴۱۱
حدیث۶۱ ---- ۴۱۱
حدیث۶۲ ---- ۴۱۱
حدیث۶۳ ---- ۴۱۱
حدیث۶۴ ---- ۴۱۱
حدیث۶۵ ---- ۴۱۱
حدیث۶۶ ---- ۴۱۱
حدیث۶۷ ---- ۴۱۲
حدیث۶۸ ---- ۴۱۲
حدیث۶۹ ---- ۴۱۲
حدیث۷۰ ---- ۴۱۲
حدیث۷۱ ---- ۴۱۲
حدیث۷۲ ---- ۴۱۳
حدیث۷۳ ---- ۴۱۳
حدیث۷۴ ---- ۴۱۳
حج ---- ۴۱۳
حدیث ۱ ---- ۴۱۳

حدیث۲ ----- ۴۱۳
حدیث۳ ----- ۴۱۳
حدیث۴ ----- ۴۱۴
حدیث۵ ----- ۴۱۴
حدیث۶ ----- ۴۱۴
حدیث۷ ----- ۴۱۴
حدیث۸ ----- ۴۱۴
حدیث۹ ----- ۴۱۵
حدیث۱۰ ----- ۴۱۵
حدیث۱۱ ----- ۴۱۵
حدیث۱۲ ----- ۴۱۵
حدیث۱۳ ----- ۴۱۵
حدیث۱۴ ----- ۴۱۶
حدیث۱۵ ----- ۴۱۶
حدیث۱۶ ----- ۴۱۶
حدیث۱۷ ----- ۴۱۶
حدیث۱۸ ----- ۴۱۶
حدیث۱۹ ----- ۴۱۷
حدیث۲۰ ----- ۴۱۷
حدیث۲۱ ----- ۴۱۷
حدیث۲۲ ----- ۴۱۷
حدیث۲۳ ----- ۴۱۸
حدیث۲۴ ----- ۴۱۸
حدیث۲۵ ----- ۴۱۸

حدیث۲۶ ---- ۴۱۸
حدیث۲۷ ---- ۴۱۸
زکات ---- ۴۱۹
حدیث۱ ---- ۴۱۹
حدیث۲ ---- ۴۱۹
حدیث۳ ---- ۴۱۹
حدیث۴ ---- ۴۱۹
حدیث۵ ---- ۴۱۹
حدیث۶ ---- ۴۲۰
حدیث۷ ---- ۴۲۰
حدیث۸ ---- ۴۲۰
حدیث۹ ---- ۴۲۰
حدیث۱۰ ---- ۴۲۰
حدیث۱۱ ---- ۴۲۰
حدیث۱۲ ---- ۴۲۱
حدیث۱۳ ---- ۴۲۱
حدیث۱۴ ---- ۴۲۱
حدیث۱۵ ---- ۴۲۱
حدیث۱۶ ---- ۴۲۱
حدیث۱۷ ---- ۴۲۲
حدیث۱۸ ---- ۴۲۲
حدیث۱۹ ---- ۴۲۲
حدیث۲۰ ---- ۴۲۲
حدیث۲۱ ---- ۴۲۲

حدیث۲۲ ----- ۴۲۲
حدیث۲۳ ----- ۴۲۳
حدیث۲۴ ----- ۴۲۳
حدیث۲۵ ----- ۴۲۳
حدیث۲۶ ----- ۴۲۳
حدیث۲۷ ----- ۴۲۳
حدیث۲۸ ----- ۴۲۳
حدیث۲۹ ----- ۴۲۳
حدیث۳۰ ----- ۴۲۴
حدیث۳۱ ----- ۴۲۴
حدیث۳۲ ----- ۴۲۴
حدیث۳۳ ----- ۴۲۴
حدیث۳۴ ----- ۴۲۵
حدیث۳۵ ----- ۴۲۵
حدیث۳۶ ----- ۴۲۵
حدیث۳۷ ----- ۴۲۵
حدیث۳۸ ----- ۴۲۵
حدیث۳۹ ----- ۴۲۶
حدیث۴۰ ----- ۴۲۶
حدیث۴۱ ----- ۴۲۶
حدیث۴۲ ----- ۴۲۶
حدیث۴۳ ----- ۴۲۶
حدیث۴۴ ----- ۴۲۶
حدیث۴۵ ----- ۴۲۷

حدیث۴۶ ---- ۴۲۷
حدیث۴۷ ---- ۴۲۷
حدیث۴۸ ---- ۴۲۷
حدیث۴۹ ---- ۴۲۸
حدیث۵۰ ---- ۴۲۸
حدیث۵۱ ---- ۴۲۸
حدیث۵۲ ---- ۴۲۸
حدیث۵۳ ---- ۴۲۸
حدیث۵۴ ---- ۴۲۸
حدیث۵۵ ---- ۴۲۹
حدیث۵۶ ---- ۴۲۹
حدیث۵۷ ---- ۴۲۹
حدیث۵۸ ---- ۴۲۹
حدیث۵۹ ---- ۴۳۰
حدیث۶۰ ---- ۴۳۰
حدیث۶۱ ---- ۴۳۰
حدیث۶۲ ---- ۴۳۰
حدیث۶۳ ---- ۴۳۰
حدیث۶۴ ---- ۴۳۰
حدیث۶۵ ---- ۴۳۱
حدیث۶۶ ---- ۴۳۱
حدیث۶۷ ---- ۴۳۱
حدیث۶۸ ---- ۴۳۱
حدیث۶۹ ---- ۴۳۱

حدیث ۷۰ ---- ۴۳۲
حدیث ۷۱ ---- ۴۳۲
حدیث ۷۲ ---- ۴۳۲
حدیث ۷۳ ---- ۴۳۲
حدیث ۷۴ ---- ۴۳۳
حدیث ۷۵ ---- ۴۳۳
حدیث ۷۶ ---- ۴۳۳
ذکر، عبادت و بندگی ---- ۴۳۳
حدیث ۱ ---- ۴۳۳
حدیث ۲ ---- ۴۳۳
حدیث ۳ ---- ۴۳۴
حدیث ۴ ---- ۴۳۴
حدیث ۵ ---- ۴۳۴
حدیث ۶ ---- ۴۳۴
حدیث ۷ ---- ۴۳۴
حدیث ۸ ---- ۴۳۵
حدیث ۹ ---- ۴۳۵
حدیث ۱۰ ---- ۴۳۵
حدیث ۱۱ ---- ۴۳۵
حدیث ۱۲ ---- ۴۳۶
حدیث ۱۳ ---- ۴۳۶
حدیث ۱۴ ---- ۴۳۶
حدیث ۱۵ ---- ۴۳۶
حدیث ۱۶ ---- ۴۳۶

حدیث۱۷ ----- ۴۳۶
حدیث۱۸ ----- ۴۳۷
حدیث۱۹ ----- ۴۳۷
حدیث۲۰ ----- ۴۳۷
حدیث۲۱ ----- ۴۳۷
حدیث۲۲ ----- ۴۳۸
حدیث۲۳ ----- ۴۳۸
حدیث۲۴ ----- ۴۳۸
حدیث۲۵ ----- ۴۳۸
حدیث۲۶ ----- ۴۳۸
حدیث۲۷ ----- ۴۳۹
حدیث۲۸ ----- ۴۳۹
حدیث۲۹ ----- ۴۳۹
حدیث۳۰ ----- ۴۳۹
حدیث۳۱ ----- ۴۳۹
حدیث۳۲ ----- ۴۳۹
حدیث۳۳ ----- ۴۳۹
حدیث۳۴ ----- ۴۴۰
حدیث۳۵ ----- ۴۴۰
حدیث۳۶ ----- ۴۴۰
حدیث۳۷ ----- ۴۴۰
حدیث۳۸ ----- ۴۴۰
حدیث۳۹ ----- ۴۴۰
حدیث۴۰ ----- ۴۴۱

حدیث۴۱ ----- ۴۴۱
حدیث۴۲ ----- ۴۴۱
حدیث۴۳ ----- ۴۴۱
حدیث۴۴ ----- ۴۴۱
حدیث۴۵ ----- ۴۴۲
حدیث۴۶ ----- ۴۴۲
حدیث۴۷ ----- ۴۴۲
حدیث۴۸ ----- ۴۴۲
حدیث۴۹ ----- ۴۴۲
حدیث۵۰ ----- ۴۴۲
حدیث۵۱ ----- ۴۴۳
حدیث۵۲ ----- ۴۴۳
حدیث۵۳ ----- ۴۴۳
حدیث۵۴ ----- ۴۴۳
حدیث۵۵ ----- ۴۴۳
حدیث۵۶ ----- ۴۴۴
حدیث۵۷ ----- ۴۴۴
حدیث۵۸ ----- ۴۴۴
حدیث۵۹ ----- ۴۴۴
حدیث۶۰ ----- ۴۴۴
حدیث۶۱ ----- ۴۴۴
حدیث۶۲ ----- ۴۴۵
حدیث۶۳ ----- ۴۴۵
حدیث۶۴ ----- ۴۴۵

حدیث۶۵ ----- ۴۴۵
حدیث۶۶ ----- ۴۴۵
حدیث۶۷ ----- ۴۴۶
حدیث۶۸ ----- ۴۴۶
حدیث۶۹ ----- ۴۴۶
حدیث۷۰ ----- ۴۴۶
حدیث۷۱ ----- ۴۴۶
حدیث۷۲ ----- ۴۴۶
حدیث۷۳ ----- ۴۴۷
حدیث۷۴ ----- ۴۴۷
حدیث۷۵ ----- ۴۴۷
حدیث۷۶ ----- ۴۴۷
حدیث۷۷ ----- ۴۴۷
حدیث۷۸ ----- ۴۴۸
حدیث۷۹ ----- ۴۴۸
حدیث۸۰ ----- ۴۴۸
حدیث۸۱ ----- ۴۴۸
حدیث۸۲ ----- ۴۴۸
حدیث۸۳ ----- ۴۴۹
حدیث۸۴ ----- ۴۴۹
حدیث۸۵ ----- ۴۴۹
حدیث۸۶ ----- ۴۴۹
حدیث۸۷ ----- ۴۴۹
حدیث۸۸ ----- ۴۴۹

حدیث۸۹ ----- ۴۴۹
حدیث۹۰ ----- ۴۵۰
حدیث۹۱ ----- ۴۵۰
حدیث۹۲ ----- ۴۵۰
حدیث۹۳ ----- ۴۵۰
حدیث۹۴ ----- ۴۵۰
حدیث۹۵ ----- ۴۵۰
حدیث۹۶ ----- ۴۵۱
حدیث۹۷ ----- ۴۵۱
حدیث۹۸ ----- ۴۵۱
حدیث۹۹ ----- ۴۵۱
حدیث۱۰۰ ----- ۴۵۱
حدیث۱۰۱ ----- ۴۵۱
حدیث۱۰۲ ----- ۴۵۲
حدیث۱۰۳ ----- ۴۵۲
حدیث۱۰۴ ----- ۴۵۲
حدیث۱۰۵ ----- ۴۵۲
حدیث۱۰۶ ----- ۴۵۲
حدیث۱۰۷ ----- ۴۵۳
حدیث۱۰۸ ----- ۴۵۳
حدیث۱۰۹ ----- ۴۵۳
حدیث۱۱۰ ----- ۴۵۳
حدیث۱۱۱ ----- ۴۵۳
حدیث۱۱۲ ----- ۴۵۴

حدیث۱۱۳ ----- ۴۵۴
حدیث۱۱۴ ----- ۴۵۴
حدیث۱۱۵ ----- ۴۵۴
حدیث۱۱۶ ----- ۴۵۴
حدیث۱۱۷ ----- ۴۵۵
حدیث۱۱۸ ----- ۴۵۵
حدیث۱۱۹ ----- ۴۵۵
حدیث۱۲۰ ----- ۴۵۵
حدیث۱۲۱ ----- ۴۵۵
حدیث۱۲۲ ----- ۴۵۶
حدیث۱۲۳ ----- ۴۵۶
حدیث۱۲۴ ----- ۴۵۶
حدیث۱۲۵ ----- ۴۵۶
حدیث۱۲۶ ----- ۴۵۶
حدیث۱۲۷ ----- ۴۵۶
حدیث۱۲۸ ----- ۴۵۷
حدیث۱۲۹ ----- ۴۵۷
حدیث۱۳۰ ----- ۴۵۷
حدیث۱۳۱ ----- ۴۵۷
حدیث۱۳۲ ----- ۴۵۸
حدیث۱۳۳ ----- ۴۵۸
حدیث۱۳۴ ----- ۴۵۸
حدیث۱۳۵ ----- ۴۵۸
حدیث۱۳۶ ----- ۴۵۸

حدیث۱۳۷ ---- ۴۵۸
حدیث۱۳۸ ---- ۴۵۹
حدیث۱۳۹ ---- ۴۵۹
حدیث۱۴۰ ---- ۴۵۹
حدیث۱۴۱ ---- ۴۵۹
حدیث۱۴۲ ---- ۴۵۹
حدیث۱۴۳ ---- ۴۶۰
حدیث۱۴۴ ---- ۴۶۰
حدیث۱۴۵ ---- ۴۶۰
حدیث۱۴۶ ---- ۴۶۰
حدیث۱۴۷ ---- ۴۶۰
حدیث۱۴۸ ---- ۴۶۱
حدیث۱۴۹ ---- ۴۶۱
حدیث۱۵۰ ---- ۴۶۱
حدیث۱۵۱ ---- ۴۶۱
حدیث۱۵۲ ---- ۴۶۱
حدیث۱۵۳ ---- ۴۶۱
حدیث۱۵۴ ---- ۴۶۲
حدیث۱۵۵ ---- ۴۶۲
حدیث۱۵۶ ---- ۴۶۲
حدیث۱۵۷ ---- ۴۶۲
حدیث۱۵۸ ---- ۴۶۳
حدیث۱۵۹ ---- ۴۶۳
حدیث۱۶۰ ---- ۴۶۳

حدیث۱۶۱ ----- ۴۶۳
حدیث۱۶۲ ----- ۴۶۳
حدیث۱۶۳ ----- ۴۶۴
حدیث۱۶۴ ----- ۴۶۴
حدیث۱۶۵ ----- ۴۶۴
حدیث۱۶۶ ----- ۴۶۴
حدیث۱۶۷ ----- ۴۶۴
حدیث۱۶۸ ----- ۴۶۵
حدیث۱۶۹ ----- ۴۶۵
حدیث۱۷۰ ----- ۴۶۵
حدیث۱۷۱ ----- ۴۶۵
حدیث۱۷۲ ----- ۴۶۵
حدیث۱۷۳ ----- ۴۶۶
حدیث۱۷۴ ----- ۴۶۶
حدیث۱۷۵ ----- ۴۶۶
حدیث۱۷۶ ----- ۴۶۶
حدیث۱۷۷ ----- ۴۶۶
حدیث۱۷۸ ----- ۴۶۷
حدیث۱۷۹ ----- ۴۶۷
حدیث۱۸۰ ----- ۴۶۷
حدیث۱۸۱ ----- ۴۶۷
حدیث۱۸۲ ----- ۴۶۷
حدیث۱۸۳ ----- ۴۶۷
حدیث۱۸۴ ----- ۴۶۸

حدیث۱۸۵ ----- ۴۶۸
حدیث۱۸۶ ----- ۴۶۸
حدیث۱۸۷ ----- ۴۶۸
حدیث۱۸۸ ----- ۴۶۹
حدیث۱۸۹ ----- ۴۶۹
حدیث۱۹۰ ----- ۴۶۹
حدیث۱۹۱ ----- ۴۶۹
حدیث۱۹۲ ----- ۴۷۰
حدیث۱۹۳ ----- ۴۷۰
حدیث۱۹۴ ----- ۴۷۰
حدیث۱۹۵ ----- ۴۷۰
حدیث۱۹۶ ----- ۴۷۱
حدیث۱۹۷ ----- ۴۷۱
حدیث۱۹۸ ----- ۴۷۱
حدیث۱۹۹ ----- ۴۷۱
حدیث۲۰۰ ----- ۴۷۱
حدیث۲۰۱ ----- ۴۷۲
حدیث۲۰۲ ----- ۴۷۲
حدیث۲۰۳ ----- ۴۷۲
حدیث۲۰۴ ----- ۴۷۲
حدیث۲۰۵ ----- ۴۷۲
حدیث۲۰۶ ----- ۴۷۳
حدیث۲۰۷ ----- ۴۷۳
حدیث۲۰۸ ----- ۴۷۳

حدیث۲۰۹ ---- ۴۷۳
حدیث۲۱۰ ---- ۴۷۳
حدیث۲۱۱ ---- ۴۷۴
حدیث۲۱۲ ---- ۴۷۴
حدیث۲۱۳ ---- ۴۷۴
حدیث۲۱۴ ---- ۴۷۴
حدیث۲۱۵ ---- ۴۷۴
حدیث۲۱۶ ---- ۴۷۴
حدیث۲۱۷ ---- ۴۷۵
حدیث۲۱۸ ---- ۴۷۵
حدیث۲۱۹ ---- ۴۷۵
حدیث۲۲۰ ---- ۴۷۵
حدیث۲۲۱ ---- ۴۷۶
حدیث۲۲۲ ---- ۴۷۶
حدیث۲۲۳ ---- ۴۷۶
حدیث۲۲۴ ---- ۴۷۶
حدیث۲۲۵ ---- ۴۷۶
حدیث۲۲۶ ---- ۴۷۶
حدیث۲۲۷ ---- ۴۷۷
حدیث۲۲۸ ---- ۴۷۷
حدیث۲۲۹ ---- ۴۷۷
حدیث۲۳۰ ---- ۴۷۷
حدیث۲۳۱ ---- ۴۷۷
حدیث۲۳۲ ---- ۴۷۸

حدیث۲۳۳ ---- ۴۷۸
حدیث۲۳۴ ---- ۴۷۸
حدیث۲۳۵ ---- ۴۷۸
حدیث۲۳۶ ---- ۴۷۸
حدیث۲۳۷ ---- ۴۷۹
حدیث۲۳۸ ---- ۴۷۹
حدیث۲۳۹ ---- ۴۷۹
حدیث۲۴۰ ---- ۴۷۹
حدیث۲۴۱ ---- ۴۷۹
حدیث۲۴۲ ---- ۴۸۰
حدیث۲۴۳ ---- ۴۸۰
حدیث۲۴۴ ---- ۴۸۰
حدیث۲۴۵ ---- ۴۸۰
حدیث۲۴۶ ---- ۴۸۰
حدیث۲۴۷ ---- ۴۸۰
حدیث۲۴۸ ---- ۴۸۱
حدیث۲۴۹ ---- ۴۸۱
حدیث۲۵۰ ---- ۴۸۱
حدیث۲۵۱ ---- ۴۸۱
حدیث۲۵۲ ---- ۴۸۱
حدیث۲۵۳ ---- ۴۸۲
حدیث۲۵۴ ---- ۴۸۲
حدیث۲۵۵ ---- ۴۸۲
حدیث۲۵۶ ---- ۴۸۲

حدیث۲۵۷ ----- ۴۸۲
حدیث۲۵۸ ----- ۴۸۲
حدیث۲۵۹ ----- ۴۸۳
حدیث۲۶۰ ----- ۴۸۳
حدیث۲۶۱ ----- ۴۸۳
حدیث۲۶۲ ----- ۴۸۳
حدیث۲۶۳ ----- ۴۸۳
حدیث۲۶۴ ----- ۴۸۴
حدیث۲۶۵ ----- ۴۸۴
حدیث۲۶۶ ----- ۴۸۴
حدیث۲۶۷ ----- ۴۸۵
حدیث۲۶۸ ----- ۴۸۵
حدیث۲۶۹ ----- ۴۸۵
حدیث۲۷۰ ----- ۴۸۵
حدیث۲۷۱ ----- ۴۸۵
حدیث۲۷۲ ----- ۴۸۶
حدیث۲۷۳ ----- ۴۸۶
حدیث۲۷۴ ----- ۴۸۶
حدیث۲۷۵ ----- ۴۸۶
حدیث۲۷۶ ----- ۴۸۶
حدیث۲۷۷ ----- ۴۸۷
حدیث۲۷۸ ----- ۴۸۷
حدیث۲۷۹ ----- ۴۸۷
حدیث۲۸۰ ----- ۴۸۷

حدیث۲۸۱ ----- ۴۸۷
حدیث۲۸۲ ----- ۴۸۸
حدیث۲۸۳ ----- ۴۸۸
حدیث۲۸۴ ----- ۴۸۸
حدیث۲۸۵ ----- ۴۸۸
حدیث۲۸۶ ----- ۴۸۹
حدیث۲۸۷ ----- ۴۸۹
حدیث۲۸۸ ----- ۴۸۹
حدیث۲۸۹ ----- ۴۸۹
حدیث۲۹۰ ----- ۴۹۰
حدیث۲۹۱ ----- ۴۹۰
حدیث۲۹۲ ----- ۴۹۰
حدیث۲۹۳ ----- ۴۹۰
حدیث۲۹۴ ----- ۴۹۰
حدیث۲۹۵ ----- ۴۹۱
حدیث۲۹۶ ----- ۴۹۱
حدیث۲۹۷ ----- ۴۹۱
حدیث۲۹۸ ----- ۴۹۱
حدیث۲۹۹ ----- ۴۹۱
حدیث۳۰۰ ----- ۴۹۱
حدیث۳۰۱ ----- ۴۹۲
حدیث۳۰۲ ----- ۴۹۲
حدیث۳۰۳ ----- ۴۹۲
حدیث۳۰۴ ----- ۴۹۲

حدیث۳۰۵ ----- ۴۹۲
حدیث۳۰۶ ----- ۴۹۳
حدیث۳۰۷ ----- ۴۹۳
حدیث۳۰۸ ----- ۴۹۳
حدیث۳۰۹ ----- ۴۹۳
حدیث۳۱۰ ----- ۴۹۳
حدیث۳۱۱ ----- ۴۹۳
حدیث۳۱۲ ----- ۴۹۴
حدیث۳۱۳ ----- ۴۹۴
حدیث۳۱۴ ----- ۴۹۴
حدیث۳۱۵ ----- ۴۹۴
حدیث۳۱۶ ----- ۴۹۴
حدیث۳۱۷ ----- ۴۹۵
حدیث۳۱۸ ----- ۴۹۵
حدیث۳۱۹ ----- ۴۹۵
حدیث۳۲۰ ----- ۴۹۵
حدیث۳۲۱ ----- ۴۹۵
حدیث۳۲۲ ----- ۴۹۵
حدیث۳۲۳ ----- ۴۹۶
حدیث۳۲۴ ----- ۴۹۶
حدیث۳۲۵ ----- ۴۹۶
حدیث۳۲۶ ----- ۴۹۶
حدیث۳۲۷ ----- ۴۹۶
حدیث۳۲۸ ----- ۴۹۷

حدیث۳۲۹ ----- ۴۹۷
حدیث۳۳۰ ----- ۴۹۷
حدیث۳۳۱ ----- ۴۹۷
حدیث۳۳۲ ----- ۴۹۸
حدیث۳۳۳ ----- ۴۹۸
حدیث۳۳۴ ----- ۴۹۸
حدیث۳۳۵ ----- ۴۹۸
حدیث۳۳۶ ----- ۴۹۸
حدیث۳۳۷ ----- ۴۹۹
حدیث۳۳۸ ----- ۴۹۹
حدیث۳۳۹ ----- ۴۹۹
حدیث۳۴۰ ----- ۴۹۹
حدیث۳۴۱ ----- ۵۰۰
حدیث۳۴۲ ----- ۵۰۰
حدیث۳۴۳ ----- ۵۰۰
حدیث۳۴۴ ----- ۵۰۰
حدیث۳۴۵ ----- ۵۰۰
حدیث۳۴۶ ----- ۵۰۱
حدیث۳۴۷ ----- ۵۰۱
حدیث۳۴۸ ----- ۵۰۱
حدیث۳۴۹ ----- ۵۰۱
حدیث۳۵۰ ----- ۵۰۲
حدیث۳۵۱ ----- ۵۰۲
حدیث۳۵۲ ----- ۵۰۲

حدیث ۳۵۳ ----- ۵۰۲
حدیث ۳۵۴ ----- ۵۰۲
حدیث ۳۵۵ ----- ۵۰۳
حدیث ۳۵۶ ----- ۵۰۳
حدیث ۳۵۷ ----- ۵۰۳
حدیث ۳۵۸ ----- ۵۰۳
حدیث ۳۵۹ ----- ۵۰۳
حدیث ۳۶۰ ----- ۵۰۴
حدیث ۳۶۱ ----- ۵۰۴
حدیث ۳۶۲ ----- ۵۰۴
حدیث ۳۶۳ ----- ۵۰۴
حدیث ۳۶۴ ----- ۵۰۵
حدیث ۳۶۵ ----- ۵۰۵
حدیث ۳۶۶ ----- ۵۰۵
حدیث ۳۶۷ ----- ۵۰۵
حدیث ۳۶۸ ----- ۵۰۵
حدیث ۳۶۹ ----- ۵۰۶
حدیث ۳۷۰ ----- ۵۰۶
حدیث ۳۷۱ ----- ۵۰۶
حدیث ۳۷۲ ----- ۵۰۶
حدیث ۳۷۳ ----- ۵۰۶
حدیث ۳۷۴ ----- ۵۰۶
حدیث ۳۷۵ ----- ۵۰۷
حدیث ۳۷۶ ----- ۵۰۷

حدیث۳۷۷ ----- ۵۰۷
حدیث۳۷۸ ----- ۵۰۷
حدیث۳۷۹ ----- ۵۰۷
حدیث۳۸۰ ----- ۵۰۸
حدیث۳۸۱ ----- ۵۰۸
حدیث۳۸۲ ----- ۵۰۸
حدیث۳۸۳ ----- ۵۰۸
حدیث۳۸۴ ----- ۵۰۹
حدیث۳۸۵ ----- ۵۰۹
حدیث۳۸۶ ----- ۵۰۹
حدیث۳۸۷ ----- ۵۰۹
حدیث۳۸۸ ----- ۵۰۹
حدیث۳۸۹ ----- ۵۰۹
حدیث۳۹۰ ----- ۵۱۰
حدیث۳۹۱ ----- ۵۱۰
حدیث۳۹۲ ----- ۵۱۰
حدیث۳۹۳ ----- ۵۱۰
حدیث۳۹۴ ----- ۵۱۱
حدیث۳۹۵ ----- ۵۱۱
حدیث۳۹۶ ----- ۵۱۱
حدیث۳۹۷ ----- ۵۱۱
حدیث۳۹۸ ----- ۵۱۱
حدیث۳۹۹ ----- ۵۱۲
حدیث۴۰۰ ----- ۵۱۲

حدیث۴۰۱ ----- ۵۱۲
حدیث۴۰۲ ----- ۵۱۲
حدیث۴۰۳ ----- ۵۱۲
حدیث۴۰۴ ----- ۵۱۲
حدیث۴۰۵ ----- ۵۱۳
حدیث۴۰۶ ----- ۵۱۳
حدیث۴۰۷ ----- ۵۱۳
حدیث۴۰۸ ----- ۵۱۳
حدیث۴۰۹ ----- ۵۱۳
حدیث۴۱۰ ----- ۵۱۳
حدیث۴۱۱ ----- ۵۱۴
حدیث۴۱۲ ----- ۵۱۴
حدیث۴۱۳ ----- ۵۱۴
حدیث۴۱۴ ----- ۵۱۴
حدیث۴۱۵ ----- ۵۱۴
حدیث۴۱۶ ----- ۵۱۵
حدیث۴۱۷ ----- ۵۱۵
حدیث۴۱۸ ----- ۵۱۵
حدیث۴۱۹ ----- ۵۱۵
حدیث۴۲۰ ----- ۵۱۵
حدیث۴۲۱ ----- ۵۱۶
حدیث۴۲۲ ----- ۵۱۶
حدیث۴۲۳ ----- ۵۱۶
حدیث۴۲۴ ----- ۵۱۶

حدیث۴۲۵ ----- ۵۱۶
حدیث۴۲۶ ----- ۵۱۶
حدیث۴۲۷ ----- ۵۱۷
حدیث۴۲۸ ----- ۵۱۷
حدیث۴۲۹ ----- ۵۱۷
حدیث۴۳۰ ----- ۵۱۷
حدیث۴۳۱ ----- ۵۱۷
حدیث۴۳۲ ----- ۵۱۸
حدیث۴۳۳ ----- ۵۱۸
حدیث۴۳۴ ----- ۵۱۸
حدیث۴۳۵ ----- ۵۱۸
حدیث۴۳۶ ----- ۵۱۸
حدیث۴۳۷ ----- ۵۱۹
حدیث۴۳۸ ----- ۵۱۹
حدیث۴۳۹ ----- ۵۱۹
حدیث۴۴۰ ----- ۵۱۹
حدیث۴۴۱ ----- ۵۱۹
حدیث۴۴۲ ----- ۵۲۰
حدیث۴۴۳ ----- ۵۲۰
حدیث۴۴۴ ----- ۵۲۰
حدیث۴۴۵ ----- ۵۲۰
حدیث۴۴۶ ----- ۵۲۰
حدیث۴۴۷ ----- ۵۲۰
حدیث۴۴۸ ----- ۵۲۱

حدیث۴۴۹ ----- ۵۲۱
حدیث۴۵۰ ----- ۵۲۱
حدیث۴۵۱ ----- ۵۲۱
حدیث۴۵۲ ----- ۵۲۱
حدیث۴۵۳ ----- ۵۲۱
حدیث۴۵۴ ----- ۵۲۲
حدیث۴۵۵ ----- ۵۲۲
حدیث۴۵۶ ----- ۵۲۲
حدیث۴۵۷ ----- ۵۲۲
حدیث۴۵۸ ----- ۵۲۲
حدیث۴۵۹ ----- ۵۲۳
حدیث۴۶۰ ----- ۵۲۳
حدیث۴۶۱ ----- ۵۲۳
حدیث۴۶۲ ----- ۵۲۳
حدیث۴۶۳ ----- ۵۲۳
حدیث۴۶۴ ----- ۵۲۳
حدیث۴۶۵ ----- ۵۲۴
حدیث۴۶۶ ----- ۵۲۴
حدیث۴۶۷ ----- ۵۲۴
حدیث۴۶۸ ----- ۵۲۴
حدیث۴۶۹ ----- ۵۲۴
حدیث۴۷۰ ----- ۵۲۵
حدیث۴۷۱ ----- ۵۲۵
حدیث۴۷۲ ----- ۵۲۵

حدیث ۴۷۳ ----- ۵۲۵
حدیث ۴۷۴ ----- ۵۲۵
حدیث ۴۷۵ ----- ۵۲۶
حدیث ۴۷۶ ----- ۵۲۶
حدیث ۴۷۷ ----- ۵۲۶
حدیث ۴۷۸ ----- ۵۲۶
حدیث ۴۷۹ ----- ۵۲۶
حدیث ۴۸۰ ----- ۵۲۷
حدیث ۴۸۱ ----- ۵۲۷
حدیث ۴۸۲ ----- ۵۲۷
حدیث ۴۸۳ ----- ۵۲۷
حدیث ۴۸۴ ----- ۵۲۸
حدیث ۴۸۵ ----- ۵۲۸
حدیث ۴۸۶ ----- ۵۲۸
حدیث ۴۸۷ ----- ۵۲۸
حدیث ۴۸۸ ----- ۵۲۸
حدیث ۴۸۹ ----- ۵۲۹
حدیث ۴۹۰ ----- ۵۲۹
حدیث ۴۹۱ ----- ۵۲۹
حدیث ۴۹۲ ----- ۵۲۹
حدیث ۴۹۳ ----- ۵۲۹
حدیث ۴۹۴ ----- ۵۳۰
حدیث ۴۹۵ ----- ۵۳۰
حدیث ۴۹۶ ----- ۵۳۰

حدیث۴۹۷ ----- ۵۳۰
حدیث۴۹۸ ----- ۵۳۰
حدیث۴۹۹ ----- ۵۳۱
حدیث۵۰۰ ----- ۵۳۱
حدیث۵۰۱ ----- ۵۳۱
حدیث۵۰۲ ----- ۵۳۱
حدیث۵۰۳ ----- ۵۳۱
حدیث۵۰۴ ----- ۵۳۱
حدیث۵۰۵ ----- ۵۳۲
حدیث۵۰۶ ----- ۵۳۲
حدیث۵۰۷ ----- ۵۳۲
حدیث۵۰۸ ----- ۵۳۲
حدیث۵۰۹ ----- ۵۳۲
حدیث۵۱۰ ----- ۵۳۳
حدیث۵۱۱ ----- ۵۳۳
حدیث۵۱۲ ----- ۵۳۳
حدیث۵۱۳ ----- ۵۳۳
حدیث۵۱۴ ----- ۵۳۴
حدیث۵۱۵ ----- ۵۳۴
حدیث۵۱۶ ----- ۵۳۴
حدیث۵۱۷ ----- ۵۳۴
حدیث۵۱۸ ----- ۵۳۴
حدیث۵۱۹ ----- ۵۳۴
حدیث۵۲۰ ----- ۵۳۵

حدیث ۵۲۱ ----- ۵۳۵
حدیث ۵۲۲ ----- ۵۳۵
حدیث ۵۲۳ ----- ۵۳۵
حدیث ۵۲۴ ----- ۵۳۵
حدیث ۵۲۵ ----- ۵۳۶
حدیث ۵۲۶ ----- ۵۳۶
حدیث ۵۲۷ ----- ۵۳۶
حدیث ۵۲۸ ----- ۵۳۶
حدیث ۵۲۹ ----- ۵۳۶
حدیث ۵۳۰ ----- ۵۳۷
حدیث ۵۳۱ ----- ۵۳۷
حدیث ۵۳۲ ----- ۵۳۷
حدیث ۵۳۳ ----- ۵۳۷
حدیث ۵۳۴ ----- ۵۳۷
حدیث ۵۳۵ ----- ۵۳۸
حدیث ۵۳۶ ----- ۵۳۸
حدیث ۵۳۷ ----- ۵۳۸
حدیث ۵۳۸ ----- ۵۳۸
حدیث ۵۳۹ ----- ۵۳۸
حدیث ۵۴۰ ----- ۵۳۹
حدیث ۵۴۱ ----- ۵۳۹
حدیث ۵۴۲ ----- ۵۳۹
حدیث ۵۴۳ ----- ۵۳۹
حدیث ۵۴۴ ----- ۵۳۹

حدیث۵۴۵ ----- ۵۴۰
حدیث۵۴۶ ----- ۵۴۰
حدیث۵۴۷ ----- ۵۴۰
حدیث۵۴۸ ----- ۵۴۰
حدیث۵۴۹ ----- ۵۴۰
حدیث۵۵۰ ----- ۵۴۱
حدیث۵۵۱ ----- ۵۴۱
حدیث۵۵۲ ----- ۵۴۱
حدیث۵۵۳ ----- ۵۴۱
حدیث۵۵۴ ----- ۵۴۱
حدیث۵۵۵ ----- ۵۴۲
حدیث۵۵۶ ----- ۵۴۲
حدیث۵۵۷ ----- ۵۴۲
حدیث۵۵۸ ----- ۵۴۲
حدیث۵۵۹ ----- ۵۴۲
حدیث۵۶۰ ----- ۵۴۳
حدیث۵۶۱ ----- ۵۴۳
حدیث۵۶۲ ----- ۵۴۳
حدیث۵۶۳ ----- ۵۴۳
حدیث۵۶۴ ----- ۵۴۳
حدیث۵۶۵ ----- ۵۴۳
حدیث۵۶۶ ----- ۵۴۴
حدیث۵۶۷ ----- ۵۴۴
حدیث۵۶۸ ----- ۵۴۴

حدیث ۵۶۹ ----- ۵۴۴
حدیث ۵۷۰ ----- ۵۴۴
حدیث ۵۷۱ ----- ۵۴۵
حدیث ۵۷۲ ----- ۵۴۵
حدیث ۵۷۳ ----- ۵۴۵
حدیث ۵۷۴ ----- ۵۴۵
حدیث ۵۷۵ ----- ۵۴۵
حدیث ۵۷۶ ----- ۵۴۶
حدیث ۵۷۷ ----- ۵۴۶
حدیث ۵۷۸ ----- ۵۴۶
حدیث ۵۷۹ ----- ۵۴۶
حدیث ۵۸۰ ----- ۵۴۶
حدیث ۵۸۱ ----- ۵۴۶
حدیث ۵۸۲ ----- ۵۴۷
حدیث ۵۸۳ ----- ۵۴۷
حدیث ۵۸۴ ----- ۵۴۷
حدیث ۵۸۵ ----- ۵۴۷
حدیث ۵۸۶ ----- ۵۴۷
حدیث ۵۸۷ ----- ۵۴۸
حدیث ۵۸۸ ----- ۵۴۸
حدیث ۵۸۹ ----- ۵۴۸
حدیث ۵۹۰ ----- ۵۴۸
حدیث ۵۹۱ ----- ۵۴۸
حدیث ۵۹۲ ----- ۵۴۹

حدیث۵۹۳ ----- ۵۴۹
حدیث۵۹۴ ----- ۵۴۹
حدیث۵۹۵ ----- ۵۴۹
حدیث۵۹۶ ----- ۵۴۹
حدیث۵۹۷ ----- ۵۴۹
حدیث۵۹۸ ----- ۵۵۰
حدیث۵۹۹ ----- ۵۵۰
حدیث۶۰۰ ----- ۵۵۰
حدیث۶۰۱ ----- ۵۵۰
حدیث۶۰۲ ----- ۵۵۰
حدیث۶۰۳ ----- ۵۵۱
حدیث۶۰۴ ----- ۵۵۱
حدیث۶۰۵ ----- ۵۵۱
حدیث۶۰۶ ----- ۵۵۱
حدیث۶۰۷ ----- ۵۵۱
حدیث۶۰۸ ----- ۵۵۱
حدیث۶۰۹ ----- ۵۵۲
حدیث۶۱۰ ----- ۵۵۲
حدیث۶۱۱ ----- ۵۵۲
حدیث۶۱۲ ----- ۵۵۲
حدیث۶۱۳ ----- ۵۵۲
حدیث۶۱۴ ----- ۵۵۳
دعا، نیایش و زیارت ----- ۵۵۳
حدیث۱ ----- ۵۵۳

حدیث ۲ ----- ۵۵۳
حدیث ۳ ----- ۵۵۳
حدیث ۴ ----- ۵۵۳
حدیث ۵ ----- ۵۵۳
حدیث ۶ ----- ۵۵۴
حدیث ۷ ----- ۵۵۴
حدیث ۸ ----- ۵۵۴
حدیث ۹ ----- ۵۵۴
حدیث ۱۰ ----- ۵۵۴
حدیث ۱۱ ----- ۵۵۵
حدیث ۱۲ ----- ۵۵۵
حدیث ۱۳ ----- ۵۵۵
حدیث ۱۴ ----- ۵۵۵
حدیث ۱۵ ----- ۵۵۶
حدیث ۱۶ ----- ۵۵۶
حدیث ۱۷ ----- ۵۵۶
حدیث ۱۸ ----- ۵۵۶
حدیث ۱۹ ----- ۵۵۶
حدیث ۲۰ ----- ۵۵۷
حدیث ۲۱ ----- ۵۵۷
حدیث ۲۲ ----- ۵۵۷
حدیث ۲۳ ----- ۵۵۸
حدیث ۲۴ ----- ۵۵۸
حدیث ۲۵ ----- ۵۵۸

حدیث ۲۶ ----- ۵۵۸
حدیث ۲۷ ----- ۵۵۹
حدیث ۲۸ ----- ۵۵۹
حدیث ۲۹ ----- ۵۵۹
حدیث ۳۰ ----- ۵۵۹
حدیث ۳۱ ----- ۵۵۹
حدیث ۳۲ ----- ۵۵۹
حدیث ۳۳ ----- ۵۶۰
حدیث ۳۴ ----- ۵۶۰
حدیث ۳۵ ----- ۵۶۰
حدیث ۳۶ ----- ۵۶۰
حدیث ۳۷ ----- ۵۶۰
حدیث ۳۸ ----- ۵۶۱
حدیث ۳۹ ----- ۵۶۱
حدیث ۴۰ ----- ۵۶۱
حدیث ۴۱ ----- ۵۶۱
حدیث ۴۲ ----- ۵۶۱
حدیث ۴۳ ----- ۵۶۱
حدیث ۴۴ ----- ۵۶۲
حدیث ۴۵ ----- ۵۶۲
حدیث ۴۶ ----- ۵۶۲
حدیث ۴۷ ----- ۵۶۲
حدیث ۴۸ ----- ۵۶۲
حدیث ۴۹ ----- ۵۶۲

حدیث ۵۰ ----- ۵۶۳
حدیث ۵۱ ----- ۵۶۳
حدیث ۵۲ ----- ۵۶۳
حدیث ۵۳ ----- ۵۶۳
حدیث ۵۴ ----- ۵۶۳
حدیث ۵۵ ----- ۵۶۳
حدیث ۵۶ ----- ۵۶۴
حدیث ۵۷ ----- ۵۶۴
حدیث ۵۸ ----- ۵۶۴
حدیث ۵۹ ----- ۵۶۴
حدیث ۶۰ ----- ۵۶۴
حدیث ۶۱ ----- ۵۶۵
حدیث ۶۲ ----- ۵۶۵
حدیث ۶۳ ----- ۵۶۵
حدیث ۶۴ ----- ۵۶۵
حدیث ۶۵ ----- ۵۶۵
حدیث ۶۶ ----- ۵۶۵
حدیث ۶۷ ----- ۵۶۶
حدیث ۶۸ ----- ۵۶۶
حدیث ۶۹ ----- ۵۶۶
حدیث ۷۰ ----- ۵۶۶
حدیث ۷۱ ----- ۵۶۷
حدیث ۷۲ ----- ۵۶۷
حدیث ۷۳ ----- ۵۶۷

حدیث ۷۴ ----- ۵۶۷
حدیث ۷۵ ----- ۵۶۷
حدیث ۷۶ ----- ۵۶۷
حدیث ۷۷ ----- ۵۶۸
حدیث ۷۸ ----- ۵۶۸
حدیث ۷۹ ----- ۵۶۸
حدیث ۸۰ ----- ۵۶۸
حدیث ۸۱ ----- ۵۶۹
حدیث ۸۲ ----- ۵۶۹
حدیث ۸۳ ----- ۵۶۹
حدیث ۸۴ ----- ۵۶۹
حدیث ۸۵ ----- ۵۶۹
حدیث ۸۶ ----- ۵۷۰
حدیث ۸۷ ----- ۵۷۰
حدیث ۸۸ ----- ۵۷۰
حدیث ۸۹ ----- ۵۷۰
حدیث ۹۰ ----- ۵۷۰
حدیث ۹۱ ----- ۵۷۱
حدیث ۹۲ ----- ۵۷۱
حدیث ۹۳ ----- ۵۷۱
حدیث ۹۴ ----- ۵۷۱
حدیث ۹۵ ----- ۵۷۱
حدیث ۹۶ ----- ۵۷۲
حدیث ۹۷ ----- ۵۷۲

حدیث۹۸ ----- ۵۷۲
حدیث۹۹ ----- ۵۷۲
حدیث۱۰۰ ----- ۵۷۲
حدیث۱۰۱ ----- ۵۷۳
حدیث۱۰۲ ----- ۵۷۳
حدیث۱۰۳ ----- ۵۷۳
حدیث۱۰۴ ----- ۵۷۳
حدیث۱۰۵ ----- ۵۷۴
حدیث۱۰۶ ----- ۵۷۴
حدیث۱۰۷ ----- ۵۷۴
حدیث۱۰۸ ----- ۵۷۴
حدیث۱۰۹ ----- ۵۷۴
حدیث۱۱۰ ----- ۵۷۵
حدیث۱۱۱ ----- ۵۷۵
حدیث۱۱۲ ----- ۵۷۵
حدیث۱۱۳ ----- ۵۷۵
حدیث۱۱۴ ----- ۵۷۵
حدیث۱۱۵ ----- ۵۷۶
حدیث۱۱۶ ----- ۵۷۶
حدیث۱۱۷ ----- ۵۷۶
حدیث۱۱۸ ----- ۵۷۶
حدیث۱۱۹ ----- ۵۷۶
حدیث۱۲۰ ----- ۵۷۷
حدیث۱۲۱ ----- ۵۷۷

حدیث۱۲۲ ---- ۵۷۷
حدیث۱۲۳ ---- ۵۷۷
حدیث۱۲۴ ---- ۵۷۷
حدیث۱۲۵ ---- ۵۷۸
حدیث۱۲۶ ---- ۵۷۸
حدیث۱۲۷ ---- ۵۷۸
حدیث۱۲۸ ---- ۵۷۸
حدیث۱۲۹ ---- ۵۷۸
حدیث۱۳۰ ---- ۵۷۹
حدیث۱۳۱ ---- ۵۷۹
حدیث۱۳۲ ---- ۵۷۹
حدیث۱۳۳ ---- ۵۷۹
حدیث۱۳۴ ---- ۵۸۰
حدیث۱۳۵ ---- ۵۸۰
حدیث۱۳۶ ---- ۵۸۰
حدیث۱۳۷ ---- ۵۸۰
حدیث۱۳۸ ---- ۵۸۰
حدیث۱۳۹ ---- ۵۸۱
حدیث۱۴۰ ---- ۵۸۱
حدیث۱۴۱ ---- ۵۸۱
حدیث۱۴۲ ---- ۵۸۱
حدیث۱۴۳ ---- ۵۸۲
حدیث۱۴۴ ---- ۵۸۲
حدیث۱۴۵ ---- ۵۸۲

حدیث۱۴۶ ----- ۵۸۲
حدیث۱۴۷ ----- ۵۸۲
حدیث۱۴۸ ----- ۵۸۲
حدیث۱۴۹ ----- ۵۸۳
حدیث۱۵۰ ----- ۵۸۳
حدیث۱۵۱ ----- ۵۸۳
حدیث۱۵۲ ----- ۵۸۳
حدیث۱۵۳ ----- ۵۸۳
حدیث۱۵۴ ----- ۵۸۴
حدیث۱۵۵ ----- ۵۸۴
حدیث۱۵۶ ----- ۵۸۴
حدیث۱۵۷ ----- ۵۸۴
حدیث۱۵۸ ----- ۵۸۴
حدیث۱۵۹ ----- ۵۸۵
حدیث۱۶۰ ----- ۵۸۵
حدیث۱۶۱ ----- ۵۸۵
حدیث۱۶۲ ----- ۵۸۵
حدیث۱۶۳ ----- ۵۸۵
حدیث۱۶۴ ----- ۵۸۶
حدیث۱۶۵ ----- ۵۸۶
حدیث۱۶۶ ----- ۵۸۶
حدیث۱۶۷ ----- ۵۸۶
حدیث۱۶۸ ----- ۵۸۶
حدیث۱۶۹ ----- ۵۸۷

حدیث ۱۷۰ ----- ۵۸۷
حدیث ۱۷۱ ----- ۵۸۷
حدیث ۱۷۲ ----- ۵۸۷
حدیث ۱۷۳ ----- ۵۸۷
حدیث ۱۷۴ ----- ۵۸۸
حدیث ۱۷۵ ----- ۵۸۸
حدیث ۱۷۶ ----- ۵۸۸
حدیث ۱۷۷ ----- ۵۸۸
حدیث ۱۷۸ ----- ۵۸۹
حدیث ۱۷۹ ----- ۵۸۹
حدیث ۱۸۰ ----- ۵۸۹
حدیث ۱۸۱ ----- ۵۸۹
حدیث ۱۸۲ ----- ۵۸۹
حدیث ۱۸۳ ----- ۵۹۰
حدیث ۱۸۴ ----- ۵۹۰
حدیث ۱۸۵ ----- ۵۹۰
حدیث ۱۸۶ ----- ۵۹۰
حدیث ۱۸۷ ----- ۵۹۰
حدیث ۱۸۸ ----- ۵۹۱
حدیث ۱۸۹ ----- ۵۹۱
حدیث ۱۹۰ ----- ۵۹۱
حدیث ۱۹۱ ----- ۵۹۱
حدیث ۱۹۲ ----- ۵۹۱
حدیث ۱۹۳ ----- ۵۹۲

حدیث۱۹۴ ----- ۵۹۲
حدیث۱۹۵ ----- ۵۹۲
حدیث۱۹۶ ----- ۵۹۲
حدیث۱۹۷ ----- ۵۹۳
حدیث۱۹۸ ----- ۵۹۳
حدیث۱۹۹ ----- ۵۹۳
حدیث۲۰۰ ----- ۵۹۳
حدیث۲۰۱ ----- ۵۹۴
حدیث۲۰۲ ----- ۵۹۴
حدیث۲۰۳ ----- ۵۹۴
حدیث۲۰۴ ----- ۵۹۴
حدیث۲۰۵ ----- ۵۹۴
حدیث۲۰۶ ----- ۵۹۵
حدیث۲۰۷ ----- ۵۹۵
حدیث۲۰۸ ----- ۵۹۵
حدیث۲۰۹ ----- ۵۹۵
حدیث۲۱۰ ----- ۵۹۵
حدیث۲۱۱ ----- ۵۹۵
حدیث۲۱۲ ----- ۵۹۶
حدیث۲۱۳ ----- ۵۹۶
حدیث۲۱۴ ----- ۵۹۶
حدیث۲۱۵ ----- ۵۹۶
حدیث۲۱۶ ----- ۵۹۶
حدیث۲۱۷ ----- ۵۹۶

حدیث۲۱۸ ----- ۵۹۷
حدیث۲۱۹ ----- ۵۹۷
حدیث۲۲۰ ----- ۵۹۷
حدیث۲۲۱ ----- ۵۹۷
حدیث۲۲۲ ----- ۵۹۸
حدیث۲۲۳ ----- ۵۹۸
حدیث۲۲۴ ----- ۵۹۸
حدیث۲۲۵ ----- ۵۹۸
حدیث۲۲۶ ----- ۵۹۸
حدیث۲۲۷ ----- ۵۹۸
حدیث۲۲۸ ----- ۵۹۹
حدیث۲۲۹ ----- ۵۹۹
حدیث۲۳۰ ----- ۵۹۹
حدیث۲۳۱ ----- ۵۹۹
حدیث۲۳۲ ----- ۵۹۹
حدیث۲۳۳ ----- ۶۰۰
حدیث۲۳۴ ----- ۶۰۰
حدیث۲۳۵ ----- ۶۰۰
حدیث۲۳۶ ----- ۶۰۰
حدیث۲۳۷ ----- ۶۰۰
حدیث۲۳۸ ----- ۶۰۱
حدیث۲۳۹ ----- ۶۰۱
حدیث۲۴۰ ----- ۶۰۱
حدیث۲۴۱ ----- ۶۰۱

حدیث۲۴۲ ۶۰۱
حدیث۲۴۳ ۶۰۲
حدیث۲۴۴ ۶۰۲
حدیث۲۴۵ ۶۰۲
حدیث۲۴۶ ۶۰۲
حدیث۲۴۷ ۶۰۲
حدیث۲۴۸ ۶۰۳
حدیث۲۴۹ ۶۰۳
حدیث۲۵۰ ۶۰۳
حدیث۲۵۱ ۶۰۳
حدیث۲۵۲ ۶۰۴
حدیث۲۵۳ ۶۰۴
حدیث۲۵۴ ۶۰۴
حدیث۲۵۵ ۶۰۴
حدیث۲۵۶ ۶۰۴
حدیث۲۵۷ ۶۰۴
حدیث۲۵۸ ۶۰۵
حدیث۲۵۹ ۶۰۵
حدیث۲۶۰ ۶۰۵
حدیث۲۶۱ ۶۰۵
حدیث۲۶۲ ۶۰۵
حدیث۲۶۳ ۶۰۶
حدیث۲۶۴ ۶۰۶
حدیث۲۶۵ ۶۰۶

حدیث ۲۶۶ ۶۰۶
حدیث ۲۶۷ ۶۰۶
حدیث ۲۶۸ ۶۰۷
حدیث ۲۶۹ ۶۰۷
حدیث ۲۷۰ ۶۰۷
حدیث ۲۷۱ ۶۰۷
حدیث ۲۷۲ ۶۰۷
حدیث ۲۷۳ ۶۰۸
حدیث ۲۷۴ ۶۰۸
حدیث ۲۷۵ ۶۰۸
حدیث ۲۷۶ ۶۰۸
حدیث ۲۷۷ ۶۰۸
حدیث ۲۷۸ ۶۰۹
حدیث ۲۷۹ ۶۰۹
حدیث ۲۸۰ ۶۰۹
حدیث ۲۸۱ ۶۰۹
حدیث ۲۸۲ ۶۰۹
حدیث ۲۸۳ ۶۱۰
حدیث ۲۸۴ ۶۱۰
حدیث ۲۸۵ ۶۱۰
حدیث ۲۸۶ ۶۱۰
حدیث ۲۸۷ ۶۱۱
حدیث ۲۸۸ ۶۱۱
حدیث ۲۸۹ ۶۱۱

حدیث ۲۹۰ ----- ۶۱۱
حدیث۲۹۱ ----- ۶۱۱
حدیث۲۹۲ ----- ۶۱۲
حدیث۲۹۳ ----- ۶۱۲
حدیث۲۹۴ ----- ۶۱۲
حدیث۲۹۵ ----- ۶۱۲
حدیث۲۹۶ ----- ۶۱۲
حدیث۲۹۷ ----- ۶۱۳
حدیث۲۹۸ ----- ۶۱۳
حدیث۲۹۹ ----- ۶۱۳
حدیث۳۰۰ ----- ۶۱۳
حدیث۳۰۱ ----- ۶۱۳
حدیث۳۰۲ ----- ۶۱۴
حدیث۳۰۳ ----- ۶۱۴
حدیث۳۰۴ ----- ۶۱۴
حدیث۳۰۵ ----- ۶۱۴
حدیث۳۰۶ ----- ۶۱۴
حدیث۳۰۷ ----- ۶۱۵
حدیث۳۰۸ ----- ۶۱۵
حدیث۳۰۹ ----- ۶۱۵
حدیث۳۱۰ ----- ۶۱۵
حدیث۳۱۱ ----- ۶۱۵
حدیث۳۱۲ ----- ۶۱۶
حدیث۳۱۳ ----- ۶۱۶

حدیث۳۱۴ ----- ۶۱۶
حدیث۳۱۵ ----- ۶۱۶
حدیث۳۱۶ ----- ۶۱۶
حدیث۳۱۷ ----- ۶۱۷
حدیث۳۱۸ ----- ۶۱۷
حدیث۳۱۹ ----- ۶۱۷
حدیث۳۲۰ ----- ۶۱۷
حدیث۳۲۱ ----- ۶۱۷
حدیث۳۲۲ ----- ۶۱۸
حدیث۳۲۳ ----- ۶۱۸
حدیث۳۲۴ ----- ۶۱۸
حدیث۳۲۵ ----- ۶۱۸
حدیث۳۲۶ ----- ۶۱۸
حدیث۳۲۷ ----- ۶۱۸
حدیث۳۲۸ ----- ۶۱۹
حدیث۳۲۹ ----- ۶۱۹
حدیث۳۳۰ ----- ۶۱۹
حدیث۳۳۱ ----- ۶۱۹
حدیث۳۳۲ ----- ۶۲۰
حدیث۳۳۳ ----- ۶۲۰
حدیث۳۳۴ ----- ۶۲۰
حدیث۳۳۵ ----- ۶۲۰
حدیث۳۳۶ ----- ۶۲۰
حدیث۳۳۷ ----- ۶۲۱

حدیث۳۳۸ ---- ۶۲۱
حدیث۳۳۹ ---- ۶۲۱
حدیث۳۴۰ ---- ۶۲۱
حدیث۳۴۱ ---- ۶۲۲
حدیث۳۴۲ ---- ۶۲۲
حدیث۳۴۳ ---- ۶۲۲
حدیث۳۴۴ ---- ۶۲۲
حدیث۳۴۵ ---- ۶۲۲
حدیث۳۴۶ ---- ۶۲۳
حدیث۳۴۷ ---- ۶۲۳
حدیث۳۴۸ ---- ۶۲۳
حدیث۳۴۹ ---- ۶۲۳
حدیث۳۵۰ ---- ۶۲۳
حدیث۳۵۱ ---- ۶۲۴
حدیث۳۵۲ ---- ۶۲۴
حدیث۳۵۳ ---- ۶۲۴
حدیث۳۵۴ ---- ۶۲۴
حدیث۳۵۵ ---- ۶۲۴
حدیث۳۵۶ ---- ۶۲۵
حدیث۳۵۷ ---- ۶۲۵
حدیث۳۵۸ ---- ۶۲۵
حدیث۳۵۹ ---- ۶۲۵
حدیث۳۶۰ ---- ۶۲۵
حدیث۳۶۱ ---- ۶۲۵

حدیث۳۶۲ ---- ۶۲۶
حدیث۳۶۳ ---- ۶۲۶
حدیث۳۶۴ ---- ۶۲۶
حدیث۳۶۵ ---- ۶۲۶
حدیث۳۶۶ ---- ۶۲۶
حدیث۳۶۷ ---- ۶۲۷
حدیث۳۶۸ ---- ۶۲۷
حدیث۳۶۹ ---- ۶۲۷
حدیث۳۷۰ ---- ۶۲۷
حدیث۳۷۱ ---- ۶۲۷
حدیث۳۷۲ ---- ۶۲۸
حدیث۳۷۳ ---- ۶۲۸
حدیث۳۷۴ ---- ۶۲۸
حدیث۳۷۵ ---- ۶۲۸
حدیث۳۷۶ ---- ۶۲۸
حدیث۳۷۷ ---- ۶۲۹
امربه معروف و نهی ازمنکر ---- ۶۲۹
حدیث۱ ---- ۶۲۹
حدیث۲ ---- ۶۲۹
حدیث۳ ---- ۶۲۹
حدیث۴ ---- ۶۲۹
حدیث۵ ---- ۶۳۰
حدیث۶ ---- ۶۳۰
حدیث۷ ---- ۶۳۰

حدیث۸ ---- ۶۳۰
حدیث۹ ---- ۶۳۰
حدیث۱۰ ---- ۶۳۱
حدیث۱۱ ---- ۶۳۱
حدیث۱۲ ---- ۶۳۱
حدیث۱۳ ---- ۶۳۱
حدیث۱۴ ---- ۶۳۲
حدیث۱۵ ---- ۶۳۲
حدیث۱۶ ---- ۶۳۲
حدیث۱۷ ---- ۶۳۲
حدیث۱۸ ---- ۶۳۲
حدیث۱۹ ---- ۶۳۳
حدیث۲۰ ---- ۶۳۳
حدیث۲۱ ---- ۶۳۳
حدیث۲۲ ---- ۶۳۳
حدیث۲۳ ---- ۶۳۳
حدیث۲۴ ---- ۶۳۳
حدیث۲۵ ---- ۶۳۴
حدیث۲۶ ---- ۶۳۴
حدیث۲۷ ---- ۶۳۴
حدیث۲۸ ---- ۶۳۴
حدیث۲۹ ---- ۶۳۴
حدیث۳۰ ---- ۶۳۴
حدیث۳۱ ---- ۶۳۵

حدیث۳۲ ----- ۶۳۵
حدیث۳۳ ----- ۶۳۵
حدیث۳۴ ----- ۶۳۵
حدیث۳۵ ----- ۶۳۵
حدیث۳۶ ----- ۶۳۶
حدیث۳۷ ----- ۶۳۶
حدیث۳۸ ----- ۶۳۶
حدیث۳۹ ----- ۶۳۶
حدیث۴۰ ----- ۶۳۷
حدیث۴۱ ----- ۶۳۷
حدیث۴۲ ----- ۶۳۷
حدیث۴۳ ----- ۶۳۷
حدیث۴۴ ----- ۶۳۷
حدیث۴۵ ----- ۶۳۸
حدیث۴۶ ----- ۶۳۸
احکام و فلسفه آن ----- ۶۳۸
حدیث۱ ----- ۶۳۸
حدیث۲ ----- ۶۳۸
حدیث۳ ----- ۶۳۸
حدیث۴ ----- ۶۳۹
حدیث۵ ----- ۶۳۹
حدیث۶ ----- ۶۳۹
حدیث۷ ----- ۶۳۹
حدیث۸ ----- ۶۳۹

حدیث۹ ---- ۶۴۰
حدیث۱۰ ---- ۶۴۰
حدیث۱۱ ---- ۶۴۰
حدیث۱۲ ---- ۶۴۰
حدیث۱۳ ---- ۶۴۱
حدیث۱۴ ---- ۶۴۱
حدیث۱۵ ---- ۶۴۱
حدیث۱۶ ---- ۶۴۱
حدیث۱۷ ---- ۶۴۱
حدیث۱۸ ---- ۶۴۲
حدیث۱۹ ---- ۶۴۲
حدیث۲۰ ---- ۶۴۲
حدیث۲۱ ---- ۶۴۲
حدیث۲۲ ---- ۶۴۳
حدیث۲۳ ---- ۶۴۳
حدیث۲۴ ---- ۶۴۳
حدیث۲۵ ---- ۶۴۳
حدیث۲۶ ---- ۶۴۳
حدیث۲۷ ---- ۶۴۳
حدیث۲۸ ---- ۶۴۴
حدیث۲۹ ---- ۶۴۴
حدیث۳۰ ---- ۶۴۴
حدیث۳۱ ---- ۶۴۴
حدیث۳۲ ---- ۶۴۵

حدیث۳۳ ---- ۶۴۵

حدیث۳۴ ---- ۶۴۵

حدیث۳۵ ---- ۶۴۵

حدیث۳۶ ---- ۶۴۵

حدیث۳۷ ---- ۶۴۶

حدیث۳۸ ---- ۶۴۶

حدیث۳۹ ---- ۶۴۶

حدیث۴۰ ---- ۶۴۶

حدیث۴۱ ---- ۶۴۷

حدیث۴۲ ---- ۶۴۷

حدیث۴۳ ---- ۶۴۷

حدیث۴۴ ---- ۶۴۷

حدیث۴۵ ---- ۶۴۷

حدیث۴۶ ---- ۶۴۷

مسجد و اماکن مذهبی ---- ۶۴۸

حدیث۱ ---- ۶۴۸

حدیث۲ ---- ۶۴۸

حدیث۳ ---- ۶۴۸

حدیث۴ ---- ۶۴۸

حدیث۵ ---- ۶۴۸

حدیث۶ ---- ۶۴۹

حدیث۷ ---- ۶۴۹

حدیث۸ ---- ۶۴۹

حدیث۹ ---- ۶۴۹

حدیث ۱۰ ----- ۶۵۰
حدیث ۱۱ ----- ۶۵۰
حدیث ۱۲ ----- ۶۵۰
حدیث ۱۳ ----- ۶۵۰
حدیث ۱۴ ----- ۶۵۱
حدیث ۱۵ ----- ۶۵۱
حدیث ۱۶ ----- ۶۵۱
حدیث ۱۷ ----- ۶۵۱
حدیث ۱۸ ----- ۶۵۲
حدیث ۱۹ ----- ۶۵۲
حدیث ۲۰ ----- ۶۵۲
حدیث ۲۱ ----- ۶۵۲
حدیث ۲۲ ----- ۶۵۳
حدیث ۲۳ ----- ۶۵۳
حدیث ۲۴ ----- ۶۵۳
حدیث ۲۵ ----- ۶۵۳
حدیث ۲۶ ----- ۶۵۴
حدیث ۲۷ ----- ۶۵۴
حدیث ۲۸ ----- ۶۵۴
حدیث ۲۹ ----- ۶۵۴
حدیث ۳۰ ----- ۶۵۴
حدیث ۳۱ ----- ۶۵۵
حدیث ۳۲ ----- ۶۵۵
حدیث ۳۳ ----- ۶۵۵

حدیث۳۴ ----- ۶۵۵
حدیث۳۵ ----- ۶۵۶
حدیث۳۶ ----- ۶۵۶
حدیث۳۷ ----- ۶۵۶
حدیث۳۸ ----- ۶۵۶
حدیث۳۹ ----- ۶۵۷
حدیث۴۰ ----- ۶۵۷
حدیث۴۱ ----- ۶۵۷
حدیث۴۲ ----- ۶۵۷
حدیث۴۳ ----- ۶۵۸
حدیث۴۴ ----- ۶۵۸
حدیث۴۵ ----- ۶۵۸
حدیث۴۶ ----- ۶۵۸
حدیث۴۷ ----- ۶۵۹
حدیث۴۸ ----- ۶۵۹
حدیث۴۹ ----- ۶۵۹
حدیث۵۰ ----- ۶۵۹
حدیث۵۱ ----- ۶۶۰
حدیث۵۲ ----- ۶۶۰
حدیث۵۳ ----- ۶۶۰
حدیث۵۴ ----- ۶۶۰
حدیث۵۵ ----- ۶۶۰
حدیث۵۶ ----- ۶۶۱
حدیث۵۷ ----- ۶۶۱

حدیث۵۸ ---- ۶۶۱
حدیث۵۹ ---- ۶۶۲
حدیث۶۰ ---- ۶۶۲
حدیث۶۱ ---- ۶۶۲
حدیث۶۲ ---- ۶۶۲
حدیث۶۳ ---- ۶۶۲
حدیث۶۴ ---- ۶۶۳
حدیث۶۵ ---- ۶۶۳
حدیث۶۶ ---- ۶۶۳
حدیث۶۷ ---- ۶۶۳
حدیث۶۸ ---- ۶۶۳
حدیث۶۹ ---- ۶۶۴
حدیث۷۰ ---- ۶۶۴
حدیث۷۱ ---- ۶۶۴
حدیث۷۲ ---- ۶۶۵
حدیث۷۳ ---- ۶۶۵
حدیث۷۴ ---- ۶۶۵
حدیث۷۵ ---- ۶۶۵
حدیث۷۶ ---- ۶۶۶
حدیث۷۷ ---- ۶۶۶
حدیث۷۸ ---- ۶۶۶
حدیث۷۹ ---- ۶۶۶
حدیث۸۰ ---- ۶۶۶
حدیث۸۱ ---- ۶۶۶

حدیث۸۲ ---- ۶۶۷
حدیث۸۳ ---- ۶۶۷
حدیث۸۴ ---- ۶۶۷
حدیث۸۵ ---- ۶۶۷
حدیث۸۶ ---- ۶۶۸
حدیث۸۷ ---- ۶۶۸
حدیث۸۸ ---- ۶۶۸
حدیث۸۹ ---- ۶۶۸
حدیث۹۰ ---- ۶۶۹
حدیث۹۱ ---- ۶۶۹
حدیث۹۲ ---- ۶۶۹
حدیث۹۳ ---- ۶۶۹
حدیث۹۴ ---- ۶۷۰
حدیث۹۵ ---- ۶۷۰
حدیث۹۶ ---- ۶۷۰
حدیث۹۷ ---- ۶۷۰
حدیث۹۸ ---- ۶۷۰
حدیث۹۹ ---- ۶۷۱
حدیث۱۰۰ ---- ۶۷۱
حدیث۱۰۱ ---- ۶۷۱
حدیث۱۰۲ ---- ۶۷۱
حدیث۱۰۳ ---- ۶۷۲
حدیث۱۰۴ ---- ۶۷۲
حدیث۱۰۵ ---- ۶۷۲

حدیث۱۰۶ ----- ۶۷۲
حدیث۱۰۷ ----- ۶۷۲
حدیث۱۰۸ ----- ۶۷۳
حدیث۱۰۹ ----- ۶۷۳
حدیث۱۱۰ ----- ۶۷۳
حدیث۱۱۱ ----- ۶۷۳
حدیث۱۱۲ ----- ۶۷۴
حدیث۱۱۳ ----- ۶۷۴
حدیث۱۱۴ ----- ۶۷۴
حدیث۱۱۵ ----- ۶۷۴
حدیث۱۱۶ ----- ۶۷۵
حدیث۱۱۷ ----- ۶۷۵
حدیث۱۱۸ ----- ۶۷۵
حدیث۱۱۹ ----- ۶۷۵
حدیث۱۲۰ ----- ۶۷۶
حدیث۱۲۱ ----- ۶۷۶
حدیث۱۲۲ ----- ۶۷۶
حدیث۱۲۳ ----- ۶۷۶
حدیث۱۲۴ ----- ۶۷۶
حدیث۱۲۵ ----- ۶۷۷
حدیث۱۲۶ ----- ۶۷۷
حدیث۱۲۷ ----- ۶۷۷
حدیث۱۲۸ ----- ۶۷۷
حدیث۱۲۹ ----- ۶۷۷

حدیث ۱۳۰ ----- ۶۷۸
حدیث ۱۳۱ ----- ۶۷۸
حدیث ۱۳۲ ----- ۶۷۸
حدیث ۱۳۳ ----- ۶۷۸
حدیث ۱۳۴ ----- ۶۷۸
حدیث ۱۳۵ ----- ۶۷۹
حدیث ۱۳۶ ----- ۶۷۹
حدیث ۱۳۷ ----- ۶۷۹
حدیث ۱۳۸ ----- ۶۷۹
حدیث ۱۳۹ ----- ۶۷۹
حدیث ۱۴۰ ----- ۶۸۰
حدیث ۱۴۱ ----- ۶۸۰
حدیث ۱۴۲ ----- ۶۸۰
حدیث ۱۴۳ ----- ۶۸۰
حدیث ۱۴۴ ----- ۶۸۰
حدیث ۱۴۵ ----- ۶۸۱
حدیث ۱۴۶ ----- ۶۸۱
حدیث ۱۴۷ ----- ۶۸۱
حدیث ۱۴۸ ----- ۶۸۱
حدیث ۱۴۹ ----- ۶۸۱
حدیث ۱۵۰ ----- ۶۸۲
حدیث ۱۵۱ ----- ۶۸۲
حدیث ۱۵۲ ----- ۶۸۲
حدیث ۱۵۳ ----- ۶۸۲

حدیث۱۵۴ ----- ۶۸۳
حدیث۱۵۵ ----- ۶۸۳
حدیث۱۵۶ ----- ۶۸۳
حدیث۱۵۷ ----- ۶۸۳
حدیث۱۵۸ ----- ۶۸۳
حدیث۱۵۹ ----- ۶۸۴
حدیث۱۶۰ ----- ۶۸۴
حدیث۱۶۱ ----- ۶۸۴
حدیث۱۶۲ ----- ۶۸۴
حدیث۱۶۳ ----- ۶۸۴
حدیث۱۶۴ ----- ۶۸۵
حدیث۱۶۵ ----- ۶۸۵
حدیث۱۶۶ ----- ۶۸۵
حدیث۱۶۷ ----- ۶۸۵
حدیث۱۶۸ ----- ۶۸۶
حدیث۱۶۹ ----- ۶۸۶
حدیث۱۷۰ ----- ۶۸۶
حدیث۱۷۱ ----- ۶۸۶
حدیث۱۷۲ ----- ۶۸۷
حدیث۱۷۳ ----- ۶۸۷
حدیث۱۷۴ ----- ۶۸۷
حدیث۱۷۵ ----- ۶۸۷
حدیث۱۷۶ ----- ۶۸۸
حدیث۱۷۷ ----- ۶۸۸

حدیث۱۷۸ ---- ۶۸۸
حدیث۱۷۹ ---- ۶۸۸
حدیث۱۸۰ ---- ۶۸۸
حدیث۱۸۱ ---- ۶۸۹
حدیث۱۸۲ ---- ۶۸۹
حدیث۱۸۳ ---- ۶۸۹
حدیث۱۸۴ ---- ۶۸۹
حدیث۱۸۵ ---- ۶۹۰
حدیث۱۸۶ ---- ۶۹۰
حدیث۱۸۷ ---- ۶۹۰
حدیث۱۸۸ ---- ۶۹۰
حدیث۱۸۹ ---- ۶۹۰
حدیث۱۹۰ ---- ۶۹۱
حدیث۱۹۱ ---- ۶۹۱
حدیث۱۹۲ ---- ۶۹۱
حدیث۱۹۳ ---- ۶۹۱
حدیث۱۹۴ ---- ۶۹۲
حدیث۱۹۵ ---- ۶۹۲
حدیث۱۹۶ ---- ۶۹۲
حدیث۱۹۷ ---- ۶۹۲
حدیث۱۹۸ ---- ۶۹۲
حدیث۱۹۹ ---- ۶۹۳
حدیث۲۰۰ ---- ۶۹۳
حدیث۲۰۱ ---- ۶۹۳

حدیث۲۰۲ ---- ۶۹۳
حدیث۲۰۳ ---- ۶۹۳
حدیث۲۰۴ ---- ۶۹۴
حدیث۲۰۵ ---- ۶۹۴
حدیث۲۰۶ ---- ۶۹۴
حدیث۲۰۷ ---- ۶۹۴
حدیث۲۰۸ ---- ۶۹۴
حدیث۲۰۹ ---- ۶۹۵
حدیث۲۱۰ ---- ۶۹۵
حدیث۲۱۱ ---- ۶۹۵
حدیث۲۱۲ ---- ۶۹۵
حدیث۲۱۳ ---- ۶۹۵
حدیث۲۱۴ ---- ۶۹۶
حدیث۲۱۵ ---- ۶۹۶
حدیث۲۱۶ ---- ۶۹۶
حدیث۲۱۷ ---- ۶۹۶
حدیث۲۱۸ ---- ۶۹۷
حدیث۲۱۹ ---- ۶۹۷
حدیث۲۲۰ ---- ۶۹۷
حدیث۲۲۱ ---- ۶۹۷
حدیث۲۲۲ ---- ۶۹۷
حدیث۲۲۳ ---- ۶۹۸
حدیث۲۲۴ ---- ۶۹۸
حدیث۲۲۵ ---- ۶۹۸

حدیث۲۲۶ ---- ۶۹۸
ایام خاص و اعیاد مذهبی ---- ۶۹۸
حدیث۱ ---- ۶۹۸
حدیث۲ ---- ۶۹۹
حدیث۳ ---- ۶۹۹
حدیث۴ ---- ۶۹۹
حدیث۵ ---- ۶۹۹
حدیث۶ ---- ۷۰۰
حدیث۷ ---- ۷۰۰
حدیث۸ ---- ۷۰۰
حدیث۹ ---- ۷۰۰
حدیث۱۰ ---- ۷۰۱
حدیث۱۱ ---- ۷۰۱
حدیث۱۲ ---- ۷۰۱
حدیث۱۳ ---- ۷۰۱
حدیث۱۴ ---- ۷۰۲
حدیث۱۵ ---- ۷۰۲
حدیث۱۶ ---- ۷۰۲
حدیث۱۷ ---- ۷۰۲
حدیث۱۸ ---- ۷۰۳
حدیث۱۹ ---- ۷۰۳
حدیث۲۰ ---- ۷۰۳
حدیث۲۱ ---- ۷۰۳
حدیث۲۲ ---- ۷۰۴

حدیث۲۳ ----- ۷۰۴
حدیث۲۴ ----- ۷۰۴
حدیث۲۵ ----- ۷۰۴
حدیث۲۶ ----- ۷۰۴
حدیث۲۷ ----- ۷۰۵
حدیث۲۸ ----- ۷۰۵
حدیث۲۹ ----- ۷۰۵
حدیث۳۰ ----- ۷۰۵
حدیث۳۱ ----- ۷۰۵
حدیث۳۲ ----- ۷۰۶
حدیث۳۳ ----- ۷۰۶
حدیث۳۴ ----- ۷۰۶
حدیث۳۵ ----- ۷۰۶
حدیث۳۶ ----- ۷۰۶
حدیث۳۷ ----- ۷۰۷
حدیث۳۸ ----- ۷۰۷
حدیث۳۹ ----- ۷۰۷
حدیث۴۰ ----- ۷۰۷
حدیث۴۱ ----- ۷۰۷
حدیث۴۲ ----- ۷۰۸
حدیث۴۳ ----- ۷۰۸
حدیث۴۴ ----- ۷۰۸
حدیث۴۵ ----- ۷۰۸
حدیث۴۶ ----- ۷۰۸

حدیث۴۷ ----- ۷۰۹
حدیث۴۸ ----- ۷۰۹
حدیث۴۹ ----- ۷۰۹
حدیث۵۰ ----- ۷۰۹
حدیث۵۱ ----- ۷۰۹
حدیث۵۲ ----- ۷۰۹
حدیث۵۳ ----- ۷۱۰
حدیث۵۴ ----- ۷۱۰
حدیث۵۵ ----- ۷۱۰
حدیث۵۶ ----- ۷۱۰
حدیث۵۷ ----- ۷۱۰
حدیث۵۸ ----- ۷۱۱
حدیث۵۹ ----- ۷۱۱
حدیث۶۰ ----- ۷۱۱
حدیث۶۱ ----- ۷۱۱
حدیث۶۲ ----- ۷۱۱
حدیث۶۳ ----- ۷۱۲
حدیث۶۴ ----- ۷۱۲
حدیث۶۵ ----- ۷۱۲
حدیث۶۶ ----- ۷۱۲
حدیث۶۷ ----- ۷۱۲
حدیث۶۸ ----- ۷۱۳
حدیث۶۹ ----- ۷۱۳
حدیث۷۰ ----- ۷۱۳

حدیث ۷۱ ---- ۷۱۳
حدیث ۷۲ ---- ۷۱۳
حدیث ۷۳ ---- ۷۱۴
حدیث ۷۴ ---- ۷۱۴
حدیث ۷۵ ---- ۷۱۴
حدیث ۷۶ ---- ۷۱۴
حدیث ۷۷ ---- ۷۱۴
تولی و تبری ---- ۷۱۵
حدیث ۱ ---- ۷۱۵
حدیث ۲ ---- ۷۱۵
حدیث ۳ ---- ۷۱۵
حدیث ۴ ---- ۷۱۵
حدیث ۵ ---- ۷۱۵
حدیث ۶ ---- ۷۱۶
حدیث ۷ ---- ۷۱۶
حدیث ۸ ---- ۷۱۶
حدیث ۹ ---- ۷۱۶
حدیث ۱۰ ---- ۷۱۶
حدیث ۱۱ ---- ۷۱۶
حدیث ۱۲ ---- ۷۱۷
حدیث ۱۳ ---- ۷۱۷
حدیث ۱۴ ---- ۷۱۷
حدیث ۱۵ ---- ۷۱۷
حدیث ۱۶ ---- ۷۱۷

حدیث۱۷ ----- ۷۱۸
حدیث۱۸ ----- ۷۱۸
حدیث۱۹ ----- ۷۱۸
حدیث۲۰ ----- ۷۱۸
حدیث۲۱ ----- ۷۱۹
حدیث۲۲ ----- ۷۱۹
حدیث۲۳ ----- ۷۱۹
حدیث۲۴ ----- ۷۱۹
حدیث۲۵ ----- ۷۲۰
حدیث۲۶ ----- ۷۲۰
حدیث۲۷ ----- ۷۲۰
حدیث۲۸ ----- ۷۲۰
حدیث۲۹ ----- ۷۲۰
حدیث۳۰ ----- ۷۲۱
حدیث۳۱ ----- ۷۲۱
حدیث۳۲ ----- ۷۲۱
حدیث۳۳ ----- ۷۲۱
حدیث۳۴ ----- ۷۲۲
حدیث۳۵ ----- ۷۲۲
حدیث۳۶ ----- ۷۲۲
حدیث۳۷ ----- ۷۲۲
حدیث۳۸ ----- ۷۲۳
حدیث۳۹ ----- ۷۲۳
حدیث۴۰ ----- ۷۲۳

حدیث۴۱ ----- ۷۲۳
حدیث۴۲ ----- ۷۲۳
حدیث۴۳ ----- ۷۲۴
حدیث۴۴ ----- ۷۲۴
حدیث۴۵ ----- ۷۲۴
حدیث۴۶ ----- ۷۲۴
حدیث۴۷ ----- ۷۲۵
حدیث۴۸ ----- ۷۲۵
حدیث۴۹ ----- ۷۲۵
حدیث۵۰ ----- ۷۲۵
حدیث۵۱ ----- ۷۲۵
حدیث۵۲ ----- ۷۲۶
حدیث۵۳ ----- ۷۲۶
حدیث۵۴ ----- ۷۲۶
حدیث۵۵ ----- ۷۲۶
حدیث۵۶ ----- ۷۲۷
حدیث۵۷ ----- ۷۲۷
حدیث۵۸ ----- ۷۲۷
حدیث۵۹ ----- ۷۲۷
حدیث۶۰ ----- ۷۲۷
حدیث۶۱ ----- ۷۲۸
حدیث۶۲ ----- ۷۲۸
حدیث۶۳ ----- ۷۲۸
حدیث۶۴ ----- ۷۲۸

حدیث ۶۵ ----- ۷۲۸
حدیث ۶۶ ----- ۷۲۹
حدیث ۶۷ ----- ۷۲۹
حدیث ۶۸ ----- ۷۲۹
حدیث ۶۹ ----- ۷۲۹
حدیث ۷۰ ----- ۷۲۹
حدیث ۷۱ ----- ۷۳۰
حدیث ۷۲ ----- ۷۳۰
حدیث ۷۳ ----- ۷۳۰
حدیث ۷۴ ----- ۷۳۰
حدیث ۷۵ ----- ۷۳۱
حدیث ۷۶ ----- ۷۳۱
حدیث ۷۷ ----- ۷۳۱
حدیث ۷۸ ----- ۷۳۱
حدیث ۷۹ ----- ۷۳۱
حدیث ۸۰ ----- ۷۳۱
حدیث ۸۱ ----- ۷۳۲
حدیث ۸۲ ----- ۷۳۲
حدیث ۸۳ ----- ۷۳۲
حدیث ۸۴ ----- ۷۳۲
حدیث ۸۵ ----- ۷۳۲
حدیث ۸۶ ----- ۷۳۳
حدیث ۸۷ ----- ۷۳۳
حدیث ۸۸ ----- ۷۳۳

درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان ----- ۷۳۳

بانک احادیث اهل بیت (ع) جلد ۴ – (عبادت و فروع دین)

مشخصات کتاب

سرشناسه:مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان،۱۳۹۰
عنوان و نام پدیدآور:بانک احادیث اهل بیت (ع) جلد ۴ - (عبادت و فروع دین)/ واحد تحقیقات مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان.
مشخصات نشر:اصفهان:مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان، ۱۳۹۰.
مشخصات ظاهری:نرم افزار تلفن همراه و رایانه
موضوع : احادیث شیعه
موضوع : اهل بیت (ع)
موضوع : عبادت و فروع دین

عبادت و فروع دین

وضو ، اذان و نماز

حدیث۱

امام صادق(علیه السلام) فرمودند:
اثافی الاسلام ثلاثهٔ: الصلوهٔ و الزکوهٔ و الولایهٔ،لا تصح واحدهٔ منهن الا بصاحبتیها.
سنگهای زیربنای اسلام سه چیز است: نماز، زکات و ولایت که هیچ یک از آنهابدون دیگری درست نمی شود.
کافی: ۲، ص ۱۸.

حدیث۲

امام صادق(علیه السلام) فرمودند:
انه تستحب الصلوهٔ فی مسجد الغدیرلان النبی(صلی الله علیه و آله و سلم) اقام فیه امیر المؤمنین(علیه السلام) و هو موضع اظهرالله عزوجل فیه الحق.
نماز خواندن در مسجد غدیر مستحب است، چون پیامبر اکرم(صلی الله علیه و آله و سلم) در آنجا امیرمؤمنان(علیه السلام) را معرفی و منصوب کرد. و آنجایی است که خدای بزرگ، حق را آشکار کرد.
وسائل الشیعه ۳: ۵۴۹.

حدیث۳

امام باقر علیه السلام :
مَن صَلّی فِی المَسجِدِ الحَرامِ صَلاةً مَکتوبَةً ، قَبِلَ اللّهبِها مِنهُ کُلَّ صَلاةٍ صَلّاهَا مُنذُ یَومَ وَجَبَت عَلَیهِ الصَّلاةُ ، وکُلَّ صَلاةٍ یُصَلّیها إلی أن

يَموتَ .

هر کس نماز واجبی را در مسجد الحرام به جا آورد ، خداوند ، همه نمازهای پیشین او را از زمانی که نماز بر او واجب شده است و هر نمازی را که تا پایان حیاتش خواهد خواند ، می‌پذیرد .

وسائل الشیعهٔ : ج ۳ ص ۵۳۶ ح ۱ .

حدیث۴

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم می فرمایند:

الوُضوءُ شَطرُ الإيمانِ ، والسِّواكُ شَطرُ الوُضوءِ .

وضو ، بخشی از ایمان است و مسواک زدن بخشی از وضو .

کنزالعمّال : ۲۶۲۰۰

حدیث۵

رسولُ اللّه صلی الله علیه و آله و سلّم فی وصيَّتِهِ لعليٍّ علیه‌السلام:

يا عليُّ ، علَيكَ بالسِّواكِ ، وإن استَطَعتَ أن لا تُقِلَّ مِنهُ فافعَلْ ، فإنَّ كُلَّ صلاةٍ تُصَلِّيها بالسِّواكِ تَفضُلُ على التي تُصَلِّيها بغَيرِ سِواكٍ أربَعينَ يَوما .

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم در سفارش به علی علیه‌السلام ، می‌فرمایند :

ای علی ! بر تو باد به مسواک زدن ؛ اگر توانستی که از این کار کم نکنی چنین کن ؛ زیرا هر نمازی که با مسواک زدن بخوانی از چهل روز نمازی که بی‌مسواک زدن بگزاری برتر است .

البحار : ۷۶ / ۱۳۷ / ۴۸

حدیث۶

امام علی (علیه‌السلام) فرمودند:

غَسلُ الثِّيابِ ؛ يُذهِبُ الهَمَّ وَالحُزنَ ، و هُوَ طَهورٌ لِلصَّلاةِ ؛

شستن جامه ، اندوه و غم را می‌بَرَد و مایه طهارت برای نماز است .

الخصال ، صفحه ۶۱۲ ، حدیث ۱۰

حدیث۷

رسولُ اللّه صلی الله علیه و آله و سلّم :

ثَمانيةٌ لا تُقبَلُ مِنهُمُ الصَّلاةُ : العَبدُ الآبِقُ حتّى يَرجِعَ إلى مَولاهُ ، والناشِزُ وزَوجُها علَيها ساخِطٌ ، ومانِعُ الزَّكاةِ ، وتارِكُ الوُضوءِ ، والجاريَةُ المُدرِكَةُ تُصَلّي بغَيرِ خِمارٍ ، وإمامُ قَومٍ يُصَلّي بِهِم وهُم لَهُ كارِهُونَ ، والسَّكرانُ ، والزَّبِينُ ؛ وهُو الذي يُدافِعُ البَولَ والغائطَ .

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم :

هشت نفرند که نمازشان پذیرفته نمی‌شود : بنده فراری ، تا زمانی که به سوی مولایش برگردد . زن نافرمان ، که شوهرش از او ناراضی است . کسی که زکات نمی‌دهد . کسی که وضو نمی گیرد . دختر بالغی که بدون‌روسری نماز بخواند . پیشوای قومی که با

آنان نماز بخواند در حالی که از او ناراضی هستند . آدم مست و زَبین ، یعنی کسی که بول و غائط خود را به زور نگه داشته است .
مکارم الأخلاق : ۲ / ۳۲۴ / ۲۶۵۶ ، منتخب میزان الحکمه : ۳۲۶

حدیث۸

سئل عن الامام الصّادق - علیه السّلام - أی الاعمال أفضَلُ؟ قال: الصّلاةُ لِوَقتِها و برّ الوالدین و الجِهادُ فی سبیل اللهِ.
از امـام صادق - علیه السّـلام - پرسـیدند: برترین اعمال کدامنـد؟ امام فرمودنـد: نماز اوّل وقت، نیکی به پـدر و مادر و جهاد در راه خدا.
«بحار الانوار، ج ۷۴، ص ۸۵»

حدیث۹

قال الامام الصادق - علیه السّلام - : مَنْ نَظَر الی أبَویه نَظَرَ ماقتٍ و هُما ظالمانِ لَهُ، لم یَقبَلِ اللهُ لَهُ صلاةً.
امام صادق - علیه السـلام - فرمودنـد: هر کس به پـدر و مادرش از روی غضب نگاه کنـد حتی در حالی که آنها در حق او ظلم می کنند، خدا هیچ نمازی را از او قبول نمی نماید.
«اصول کافی، ج ۴، ص ۵۰»

حدیث۱۰

قال الامام السجاد - علیه السلام - : مَنْ صَلّی فی مَسْجِدِ السَّهْلَةِ رَکْعَتَیْنِ زادَ اللّه عَزَّوَجَلَّ فی عُمُرِهِ سَنَتَیْنِ.
امام سجّاد - علیه السلام - : هر کس در مسجد سهله دو رکعت نماز بخواند، خداوند، دو سال بر عمر او می افزاید.
«المزار للمفید، ص ۱۴»

حدیث۱۱

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله - : اَکْثِرْ مِنْ الطَّهورِ یَزِدِ اللّه فی عُمُرِکَ.
پیامبر اکرم - صلی الله علیه و آله - : وضو زیاد بگیر تا خداوند، عمرت را زیاد کند.
«امالی مفید، ص ۶۰، ح ۵»

حدیث۱۲

قال النَّبی - صلی الله علیه و آله - : رَکْعَتانِ مَعَ الْعِمامَةِ خَیْرٌ مِنْ اَرْبَعَ رَکَعاتٍ بِغَیْرِ عِمامَةٍ.
پیـامبر اکرم - صـلی الله علیه و آله - فرمودنـد: دو رکعت نماز با عمّامه خوانـدن بهتر از چهار رکعتی است که بـدون عمّامه خوانـده شود.
«وسائل الشیعة، ج۳، ص۳۷۸»

حدیث۱۳

عَنْ مُعاوِیَةَ بْنَ وَهَبٍ قالَ: سَألتُ اَباعَبْدِاللهِ - عَلَیْهِ السَّلامُ - فی کَمْ یُؤْخَذُ الصَّبیُّ بالصَّلوةِ؟ فَقالَ بَیْنَ سَبْعِ سِنینَ وسِتُ سِنینَ.

معاویهٔ بن هب از امام صادق - علیه السلام - پرسید، در چه سنی کودک به نماز امر شود؟ حضرت فرمودند: بین شش و هفت سالگی.

«وسائل الشیعه، ج ۲، ص ۳»

حدیث۱۴

قال الامام علی - علیه السلام - : اِنَّ زکاةَ جُعِلتُ مَعَ الصَّلاةِ قُرباناً لِأهْلِ الإسلامِ ... .

امام علی - علیه السلام - فرمودند: همانا پرداخت زکات و اقامه نماز، باعث تقرب مسلمانان به خداوند می شود، سپس آن که زکات را با رضایت خاطر بپردازد، کفاره گناهان او می شود و بازدارنده و نگاه دارنده انسان، از آتش جهنم است، پس نباید به آن چه پرداخته شده با نظر حسرت نگاه کرد و برای پرداخت زکات افسوس خورد، زیرا کسی که زکات را از روی رغبت نپردازد، پاداش او اندک و عمل او تباه و همیشه پشیمان خواهد بود.

«نهج البلاغه، خطبه ۱۹۹»

حدیث۱۵

قال الامام الصادق - علیه السلام - : مَنْ اَقامَ الصلوهٔ و لم یؤتِ الزَّکاةَ فَکَاَنَّهُ لَمْ یُقیم الصَّلاةَ.

امام صادق - علیه السلام - فرمودند: کسی که نماز می خواند ولی زکات نمی دهد، گویا نمازی نخوانده است.

«وسائل الشیعهٔ، ج ۹، ص ۲۲»

حدیث۱۶

قال الامام الرضا - علیه السلام - : انّ الله ... امر بالصلاهٔ و الزکاهٔ فَمَنْ صَلّی و لم یزّک لم تُقْبل منه صلواتُه.

امام رضا - علیه السلام - فرمودند: خداوند به نماز و زکات با هم دستور داده است، پس کسی که نماز بخواند ولی زکات نپردازد، نماز او پذیرفته نخواهد شد.

«بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۱۲»

حدیث۱۷

قال الله عزّوجلّ:

آن‌گاه که در برابر من به نماز می‌ایستی، شتاب نکن.

(کافی۸/۴۶)

حدیث۱۸

قال النبی - صلّی الله علیه و آله - : شرارکم الذین لا یقرءون القرآن الا هجرا و لا یأتون الصلوهٔ الا دُبراً و لا یعتقون محرَرَهم.

پیامبر اکرم - صلّی الله علیه و آله - فرمود: بدترین شما کسی است که قرآن نمی خواند مگر در سختی ها و نماز را به جا نمی آورد مگر در حوادث و آزاد نمی شوند آزاد شدگان آنها.

«مستدرک الوسائل، ج ۱۵، ص ۴۸۳»

حدیث۱۹

عَن الامـام الصـادق - عَلَيْهِ السَّلامُ - قالَ: ثَلاثَـةٌ هُنَّ فَخْرُ الْمُؤْمِنِ و زِينه فِى الـدُّنْيا و الْآخِرَةِ الصَّلاةُ فِى آخِرِ الَّيْلِ وَ يَأسُهُ مِمّا فِى أيْـدِى النّاسِ وَ وَلايَةُ الإمامِ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ - عَلَيْهِم السَّلامُ -.
امـام صادق - عليه السـلام - فرمودنـد: سه چيز مايه افتخار و برترى انسان مؤمن و نيز زينت دنيا و آخرت او است: نماز شب، مأيوس بودن از آن چه در دستان مردم است و پذيرفتن ولايت و رهبرى آل محمد - صلى الله عليه و آله -.
«أمالى صدوق، ص ۵۴۴»

حدیث۲۰

الإمام الباقر عليه السلام :
إذا قُمتَ إلى صَلاتِكَ فَقُل : ... اللّهُمَّ اجعَلنى مِن زُوّارِ بَيتِكَ ، وعُمّارِ مَساجِدِكَ .
امام باقر عليه السلام :
هر گاه براى نمازت رهسپار شدى ، بگو : « . . . خداوندا! مرا از زيارت كنندگان خانه‌ات و آبادگران مسجدهايت قرار ده » .
الكافى: ج ۳ ص ۴۴۵ ح ۱۲

حدیث۲۱

رسول اللّه صلى الله عليه و آله :
مـا مِنكُم مِن رَجُـلٍ يَخرُجُ مِن بَيتِهِ مُتَطَهِّرا فَيُصَـلّى مَعَ المُسـلِمينَ الصَّلاةَ ، ثُمَّ يَجلِسُ فِى المَجلِسِ يَنتَظِرُ الصَّلاـةَ الاُخرى ، إنَّ المَلائِكَةَ تَقولُ : اللّهُمَّ اغفِرلَهُ ، اللّهُمَّ ارحَمهُ .
پيامبر خدا صلى الله عليه و آله :
مردى از شـما نيست كه پاكيزه از خانه‌اش بيرون رود و آن گاه با مسلمانان نماز بگزارد و سپس در جايگاه خود به انتظار نماز ديگر بنشيند ، مگر آن كه فرشتگان مى‌گويند : خدايا! او را ببخشا . خداوندا! او را رحمت فرما .
بحار الأنوار: ج ۸۰ ص ۳۰۱ ح ۲ .

حدیث۲۲

پيامبر خدا صلى الله عليه و آله :
لا يَزالُ العَبدُ فى صَلاةٍ ، ما كانَ فِى المَسجِدِ يَنتَظِرُ الصَّلاةَ .
بنده ، تا زمانى كه در مسجد انتظار نماز را مى‌كشد ، پيوسته در نماز است .
كنز العمّال: ج ۷ ص ۶۵۰ ح ۲۰۷۳۵ .

حدیث۲۳

پيامبر خدا صلى الله عليه و آله :
القاعِدُ فِى المَسجِدِ يَنتَظِرُ الصَّلاةَ كَالقانِتِ ، ويُكتَبُ مِنَ المُصَلّينَ حَتّى يَرجِعَ إلى بَيتِهِ .

آن که در مسجد به انتظار نماز نشسته ، گویی در فرمان‌بُرداری است و تا زمانی که به خانه‌اش باز گردد ، در شمارِ نمازگزاران نوشته می‌شود .

كنز العمّال: ج ۷ ص ۵۶۸ ح ۲۰۲۹۵ .

حديث۲۴

رسول اللّه صلى الله عليه و آله :

اللّهُمَّ هـذا شَهرُ رَمَضانَ الَّذى أنزَلتَ فيهِ القُرآنَ ، هُدىً لِلنّاسِ وبَيِّناتٍ مِنَ الهُدى وَالفُرقانِ ، أمَرتَنا فيهِ بِعِمارَةِ المَساجِدِ وَالدُّعاءِ وَالصِّيامِ وَالقِيامِ ، وضَمِنتَ لَنا فيهِ الإِجابَةَ .

پيامبر خدا صلى الله عليه و آله :

پروردگارا! اين ، ماه رمضان است كه در آن ، قرآن را براى هدايت مردم همراه با نشانه‌هاى روشنِ هدايت و وسيله تشخيص حق از باطل ، فرو فرستادى . در آن ، ما را به آباد كردن مسجدها و دعا و روزه و نماز ، فرمان دادى و اجابت را برايمان تضمين فرمودى .

البلد الأمين: ص ۱۹۸ ، بحار الأنوار: ج ۹۸ ص ۷۸ ح ۲ .

حديث۲۵

الكافى عن عمرو بن جُمَيع :

سَأَلتُ أبا جَعفَرٍ عليه السلام عَنِ الصَّلاةِ فِى المَساجِدِ المُصَوَّرَةِ ، فَقالَ :

أكرَهُ ذلِكَ ، ولكِن لا يَضُرُّكُم ذلِكَ اليَومَ ، ولَو قَد قامَ العَدلُ رَأَيتُم كَيفَ يَصنَعُ فى ذلِكَ .

الكافى ـ به نقل از عمرو بن جُمَيع ـ:

از امام باقر عليه السلام در باره نماز خواندن در مسجدهاى نقّاشى شده پرسيدم . فرمود : «آن را نمى‌پسندم ؛ ليكن امروزه ، شما را زيان نمى‌رساند . اگر عدل بر پا شود ، خواهيد ديد در اين باره چه خواهد كرد» .

الكافى : ج ۳ ص ۳۶۹ ح ۶ ، تهذيب الأحكام: ج ۳ ص ۲۵۹ ح ۷۲۶ وفيه «أبا عبد اللّه» بدل «أبا جعفر» ، بحار الأنوار : ج ۵۲ ص ۳۷۴ ح ۱۷۱ .

حديث۲۶

رسول اللّه صلى الله عليه و آله :

ضَعُوا المَطاهِرَ عَلى أبوابِ المَساجِدِ .

پيامبر خدا صلى الله عليه و آله :

وضوخانه‌ها را كنار درهاى ورودى مسجد ، قرار دهيد .

بحار الأنوار : ج ۸۳ ص ۳۸۳ ح ۵۴ نقلاً عن أصل من اُصول أصحابنا عن السكونى عن الإمام الصادق عن آبائه عليهم السلام .

حديث۲۷

رسول اللّه (صلى الله عليه و آله وسلم) :

إنَّ عيسَى بنَ مَريَمَ قالَ : خُلِقَ النَّهارُ لِتُؤَدِّىَ فيهِ الصَّلاةَ المَفروضَةَ الَّتى عَنها تُسأَلُ وبِها تُحاسَبُ ، وبِرَّ والِدَيكَ ، وأن تَضرِبَ فِى الأَرضِ

تَبتَغِي المَعيشَةَ ؛ مَعيشَةَ يَومِكَ ؛

هر آینه عیسی بن مریم علیه السلام فرمود: «روز آفریده شد تا در آن نماز واجب را ادا کنی که از آن بازخواست و با آن حسابرسی خواهی شد ؛ و تا به پدر و مادرت نیکی کنی ؛ و تا در زمین گام زنی و در پی گذران زندگی روزانه خود برآیی» .

بحار الأنوار: ۵۸/۲۰۸ /۳۸.

حدیث۲۸

امام علی علیه‌السلام :

مَن شَرِبَ المُسْكِرَ لَم تُقْبَلْ صَلاتُهُ أربَعينَ يَوما ولَيلَةً .

کسی که مست کننده بنوشد تا چهل شبانه‌روز نمازش پذیرفته نشود .

الخصال : ۶۳۲ / ۱۰ منتخب میزان الحکمة : ۱۸۶

حدیث۲۹

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم :

لا سَهَرَ بعدَ العِشاءِ الآخِرَةِ إلّا لِأحَدِ رَجُلَينِ : مُصَلٍّ أو مُسافِرٍ .

بیدار ماندن بعد از نماز خفتن روا نباشد ، مگر برای دو کس : نماز گزار یا مسافر .

بحار الأنوار : ۷۶ / ۱۷۹ / ۵

حدیث۳۰

امام علی علیه‌السلام :

عَلِّموا صِبيانَكُمُ الصَّلاةَ ، وخُذوهُم بها إذا بَلَغوا الحُلم؛

به کودکان خود نماز یاد دهید و چون به سنّ بلوغ رسیدند ، برای (ترک) نماز ، بر آنان سخت بگیرید .

غرر الحکم : ۶۳۰۵ منتخب میزان الحکمة : ۶۱۶

حدیث۳۱

امام صادق علیه‌السلام :

هر کس بخواهد زنش بچّه‌دار شود ، پس از نماز جمعه ، دو رکعت نماز بگزارد و در آنها رکوع و سجده را طولانی سازد و سپس بگوید : «خداوندا! به حرمت آنچه زَکَریّا بدان از تو مسئلت داشت ، از تو می‌خواهم. پروردگارا! مرا تنها مگذار که تو خود ، برترینِ وارثانی . خداوندا! از نزد خویش ، مرا فرزندانی پاک ببخش که تو شنوای دعایی . خداوندا! به نام تو او را بر خویش حلال ساختم و به امانت تو ، او را در اختیار گرفتم . اکنون ، اگر در رَحِم او برایم فرزندی تقدیر کرده‌ای ، او را فرزندی خجسته و پیراسته قرار ده و در او برای شیطان ، بهره و سهمی قرار مده» .

بحار الأنوار ، جلد ۹۰ ، صفحه ۷۱ ، حدیث ۱۴ دانش نامه احادیث پزشکی : ۱ / ۶۱۶

حدیث۳۲

پیامبر خدا(صلی الله علیه و آله):

لا يَقبَلُ اللّهُ صَلاةَ عَبدٍ لا يَحضُرُ قَلبُهُ مَعَ بَدَنِهِ؛

خداوند نماز بنده‌ای را که دلش با بدنش همراه نیست، نمی‌پذیرد.

المحاسن، ج ۱، ص ۴۰۶

حدیث۳۳

امام صادق(سلام الله علیه):

عَلَيكُم بِالصّلاةِ فِى الْمَساجِدِ؛

بر شما باد به نمازگزاردن در مساجد.

الکافی، ج ۲، ص ۶۳۵

حدیث۳۴

امام صادق علیه السلام می فرمایند:

«من صلی اربع رکعات فقرا فی کل رکعة بخمسین مرة «قل هو الله احد» کانت صلوة فاطمة علیهاالسلام ... ؛

هر کس چهار رکعت نماز بخواند [هر دو رکعت به یک سلام] و در هر رکعت [پس از سوره حمد] پنجاه مرتبه سوره «قل هو الله احد» را بخواند، این نماز، نماز فاطمه علیها السلام است .»

من لایحضره الفقیه، ج ۱، ص ۵۶۴ .

حدیث۳۵

قال رسولُ اللّه(صلی الله علیه و آله وسلم):

لَولا أن أشُقَّ على اُمّتی لأَمَرتُهُم بِالسِّواكِ مَعَ كُلِّ صلاةٍ ؛

اگر ترس از سختگیری بر امّتم نبود ، دستور می دادم که با هر نمازی مسواک زنند .

الکافی : ۳/۲۲/۱ .

حدیث۳۶

پیامبراکرم(صلی‌الله‌علیه‌وآله وسلم) فرمودند:

اِعلَموا اَنَّ اللّه تعالی قَد فَرَضَ عَلَیکُم الجُمُعَةَ فَمَن تَرَکَها فی حَیاتی وَ بَعدَ مَماتی وَ لَهُم اِمامٌ عادِلٌ اِستِخفافا بِها وَ جُحودا لَها فَلا جَمَعَ اللّه شَملَهُ وَ لا بارَکَ لَهُ فی اَمرِهِ اَلا وَ لا صَلاةَ لَهُ اَلا وَ لا زَکاةَ لَهُ اَلا وَ لا حَجَّ لَهُ اَلا وَ لا صَومَ لَهُ اَلا وَ لا بَرَکَةَ لَهُ حَتّی یَتوبَ؛

بدانید که خداوند متعال نماز جمعه را بر شما واجب ساخته است پس آنان که در زندگی و پس از مرگ من، از روی سبک شمردن و یا انکار، آن را ترک کنند، با وجود این‌که پیشوای عادلی دارند، خداوند وحدتشان نبخشد و در کارشان برکت ندهد، آگاه باشید نه زکات، نه نماز، نه حج و نه روزه آنان پذیرفته است. بدانید که زندگی آنان برکتی نخواهد داشت، مگر توبه کنند.

عوالی اللالی، ج ۲، ص ۵۴، ح ۱۴۶

حدیث۳۷

امام علی (علیه‌السلام) فرمودند:

كانَ رَسولُ اللّهِ صلی‌الله‌علیه‌وآله لا يُؤْثِرُ عَلَى الصَّلاةِ عَشاءً وَ لا غَيْرَهُ وَ كانَ اذا دَخَلَ وَقْتُها كَاَنَّهُ لا يَعْرِفُ اَهْلًا وَ لا حَميما؛

رسول اکرم صلی‌الله‌علیه‌وآله چیزی مثل شام و غیر آن را بر نماز مقدم نمی‌داشتند و هنگامی که وقت نماز می‌رسید، گویی که هیچ یک از اهل خانه و دوستان را نمی‌شناختند.

مجموعه ورام، ج ۲، ص ۷۸

حدیث۳۸

رسول اکرم (صلی‌الله‌علیه‌وآله وسلم) فرمودند :

اَلصّلاةُ مِن شَرائِعِ الدّينِ وَ فيها مَرضاةُ الرَّبِّ عَزَّوَجَلِّ وَ هِىَ مِنهاجُ النبياءِ وَ لِلمُصَلّى حُبُّ المَلائِكَةِ وَ هُدىً و ايمانٌ وَ نورُ المَعرفَةِ وَ بَرَكَةٌ فِى الرِّزقِ؛

نماز، از آیین‌های دین است و رضای پروردگار، در آن است. و آن راه پیامبران است. برای نمازگزار، محبت فرشتگان، هدایت، ایمان، نور معرفت و برکت در روزی است.

خصال، ص ۵۲۲، ح ۱۱

حدیث۳۹

رسول اکرم (صلی‌الله‌علیه‌وآله وسلم) فرمودند :

صَلاةُ اللّيلِ مَرضاةٌ لِلرَّبِّ وَ حُبُّ المَلائِكَةِ وَ سُنَّةُ النبياءِ وَ نورُ المَعرفَةِ وَ اَصلُ اليمانِ وَ راحَةُ البدانِ وَ كَراهيَةٌ لِلشَّيطانِ وَ سِلاحٌ عَلَى العداءِ وَ اِجابَةٌ لِلدُّعاءِ وَ قَبولُ العمالِ وَ بَرَكَةٌ فِى الرِّزقِ؛

نماز شب، موجب رضایت پروردگار، دوستی فرشتگان، سنت پیامبران، نور معرفت، ریشه ایمان، آسایش بدن‌ها، مایه ناراحتی شیطان، سلاحی بر ضدّ دشمنان، مایه اجابت دعا، قبولی اعمال و برکت در روزی است.

ارشاد القلوب، ج ۱، ص ۱۹۱

حدیث۴۰

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

إنّ المُؤمِنَ هِمّتُهُ فِى الصّلاةِ وَالصِّيامِ وَالعِبادَةِ وَالمُنافِقُ هِمّتُهُ فِى الطّعامِ وَالشّرابِ كَالبَهيمَةِ؛

همّت مؤمن در نماز و روزه و عبادت است و همّت منافق در خوردن و نوشیدن؛ مانند حیوانات.

تنبیه الخواطر،ج۱، ص ۹۴

حدیث۴۱

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

صَلاةُ اللّيلِ تُحَسِّنُ الْوَجْهَ وَ تُحَسِّنُ الْخُلْقَ وَ تُطَيِّبُ الرِّيحَ وَ تَدُرُّ الرِّزْقَ وَ تَقْضِى الدَّيْنَ وَ تَذْهَبُ بِالْهَمِّ وَ تَجْلُو الْبَصَرَ؛

نماز شب، انسان را خوش سیما، خوش اخلاق و خوشبو می کند و روزی را زیاد و قرض را ادا می نماید و غم و اندوه را از بین می برد و چشم را نورانی می کند.

(ثواب الأعمال، ص ۴۲)

حدیث۴۲

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم):

من صلی و لم یذکر الصلوة علی وعلی الی سلک به غیر طریق الجنة و کذلک من ذکرت عنده و لم یصل علی؛

هر کس نماز بخواند وصلوات برمن وآل من نفرستد نمازش او را به سویی جز بهشت خواهد برد و همچنین است کسی که اسم من را بشنود و بر من صلوات نفرستد.

(بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۲۸۱ و ۲۸۸، و ۳۰۵).

حدیث۴۳

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم):

اطولکم قنوتا فی الوتر اطولکم راحة یوم القیامة فی الموقوف؛

هرقدر که قنوت شما در نماز وتر طولانی تر باشد، آسایش شما در موقف قیامت بیشتر است .

(بحارالانوار، ج ۸۷، ص ۲۸۷).

حدیث۴۴

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم):

اطولکم قنوتا فی دار الدنیا اطولکم راحة یوم القیامة فی الموقف؛

راحت ترین شما در قیامت کسی است که قنوت طولای تری داشته باشد.

(بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۱۹۹).

حدیث۴۵

انما الصلوة تمسکن و تواضع و تضرع و تباءس و تندم و تقنع بمدیدیک فتقول اللهم اللهم فمن لم یفعل فهی خداج؛

حقیقت نماز اظهار مسکنت تواضع ، تضرع ، بی نوایی و ندامت است که باید دستها را در قنوت دراز کنی و با گفتن ((خدایا خدایا)) نماز راکامل نمایی و هرکس که این کار را انجام ندهد، نمازش ناقص است (هرچند که قبول می باشد).

(المحجة البیضاء، ج ۱، ص ۳۴۹).

حدیث۴۶

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم):

ان العبد اذا قام یصلی اتی بذنوبه کلها، فوضعت علی راءسه و عاتقه فکلما رکع او سجد تساقطعت عنه؛

هرگاه بنده ای به نماز می ایستد، گناهانش بر سر و گردنش نهاده می شوند و هر بار که او رکوع و سجود کند به همان اندازه از

گناهانش کاسته می شود.

(کنز العمال ، ج ۷، ص ۲۸۷، ح ۱۸۹۰۸).

حدیث۴۷

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم):

اکثروا من السجود فانه لیس من مسلم یسجد لله تعالی سجدهٔ الا رفعه الله بها درجهٔ فی الجنهٔ ، و حط عنه بها خطیئهٔ؛

بسیار سجده کن که هرگاه مسلمانی خدای بزرگ را سجده کند، خداوند به پاداش ان سجده مقامش را در بهشت بالا می برد و یک گناهش را می آمرزد.

(کنزالعمال ، ج ۷، ص ۲۸۶، ص ۱۸۹۰۳).

حدیث۴۸

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم):

اذاقام العبد فی صلاته ذر البر علی راءسه ، حتی یرکع ، فاذا رکع علته رحمهٔ الله حتی یسجد و الساجد یسجد علی قدمی الله فلیساءل و لیرغب ؛

آنگاه که بنده در نمازش برخیزد، نیکی بر سرش افشانده می شود تا به رکوع برود و چون به رکوع رفت ، رحمت خدا او را احاطه می کند تا به سجده برود و سجده کننده بر روی پاهای خداوند افتاده است از این رو، باید از او بخواهد و به آنچه نزد او است ، دل نبندد.

(کنزالعمال ، ج ۷، ص ۲۸۹، ح ۱۸۹۲۴).

حدیث۴۹

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم):

فما من مؤ من یوافق تلک الساعهٔ ان یکون ساجدا او راکعا او قائما الا حرم الله جسده علی النار؛

هر مؤ منی در حال رکوع یا سجود یا قیام مشغول باشد، خداوند سبحان جسدش را بر آتش جهنم حرام می گرداند.

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۸).

حدیث۵۰

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم):

اتانی جبرئیل من عندالله - تبارک و تعالی - فقال : یا محمد ان الله -عزوجل - یقول : انی افترضت علی امتک خمس صلوات من اوفی بهن علی وضوئهن و موافیهن و رکوعهن و سجودهن کان له بهن عند ان ادخله بهن الجنهٔ ، و من لقینی قد انتقص من ذلک شیئا فلیس له عنی عهد، ان شئت عذبته ، وان شئت رحمته ؛

جبرئیل از سوی خدای بزرگ ، بر من فرود آمد و گفت : ای محمد! خداوند - تبارک و تعالی - می فرماید: من بر امت تو پنج نماز واجب گردانیدم ، که اگر کسی آن ها را با وضو و وقت رکوع و سجود درست ادا نماید، او را بر من پیمانی (حق)است که او را به بهشت برم و کسی که مرا ملاقات کند، در حالی که از این شرایط (نماز) چیزی کم باشد، مرا باا و پیمانی نیست و اگر خواستم ، او

راعذابش می کنم ، و اگر خواستم ، او را مورد مهر خویش قرار می دهم .

(کنز العمال ، ج ۷، ص ۲۸۱، ج ۱۸۸۸۰).

حدیث۵۱

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم):

بنیت الصلاهٔ علی اربعهٔ اسهم ، سهم منها اسباغ الوصوء و سهم منها الرکوع و سهم منها السجود و سهم منها الخشوع ، و اذا لم یتم سهامها صعدت و لها ظلمهٔ و غلقت ابواب السماء دونها، و تقول ضیعتنی ضیعک الله ، و یضرب الله بها وجهه ؛

نماز دارای چهار سهم است (و بدون اینها کامل نمی شود):

- وضوی کامل ساختن

- رکوع (با طماءنینه)

- سجود(با طماءنینه)

- و خشوع ...

و چون یکی از این شرایط پنج گانه در نماز رعایت نشود، این نماز، تاریک و بی فروع به آسمان برده می شود و فرشتگان درهای آسمان را بر آن می بندند و نماز را به زمین باز می گردانند، در این هنگام خطاب به صاحب خود می گوید: مرا ضایع و تباه کردی ، خدای تو را تباه کند و سپس آن فرشته نماز را به صورت صاحبش می زند.

(بحارالانوار، ج ۸۴ ص ۲۶۴).

حدیث۵۲

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم):

ولاصلاهٔ لمن لایتم رکوعها و سجودها؛

نمازگزاری که رکوع و سجودش را ناقص انجام دهد، آن نمازش ، نماز نیست .

(بحارالانوار، ج ۲۹، ص ۱۹۸).

حدیث۵۳

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم):

فاما الرکوع فعظموا الله فیه ، و اما السجود فاءکثروا فیها الدعاء و انه قمن ان یستجاب لکم؛

من از خواندن قرآن در رکوع و سجود نهی شده ام ، پس در رکوع خدا را با عظمت ذکر کنید، اما در سجده بسیار دعا کنید، زیرا سزاوار است که دعایتان مستجاب شود.

(بحارالانوار، ج ۸۵ ص ۱۰۶).

حدیث۵۴

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم):

خمس صلوات افتر ضهن الله - عزوجل - من احسن وضوء هن و صلاهن لوقتهن و اتم رکوعهن و خشوعهن کان له علی الله عهد ان

یغفر له ، و من له فلیس له علی الله عهد، ان شاء فقرله ، وان شاء عذبه؛

خداوند پنج نماز رابر مردم واجب گرداند، هرگاه کسی وضوی آنها را در دست به جای آورد ودر وقت بخواند و رکوع و خشوعشان را کامل کند، خداوند متعال ضامن است که گناهانش را بیامرزد و کسی که این گونه (و در دست) انجام ندهد، خداوند نسبت به او عهدی ندارد، اگر خواست او را می آمرزد، واگر بخواهد، او را عذاب می کند.

(کنزالعمال ، ج ۷، ص ۲۷۶، ح ۱۸۸۶۰).

حدیث۵۵

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم):

من لم یتم وضوئه و رکوعه و خشوعه فصلاته خداج یعنی ناقصهٔ غیر تامهٔ؛

کسی که وضو و رکوع و خشوعش در نماز کامل نیست ، نمازش ((خداج)) است ، یعنی ناقص است و تمام نیست .

(جامع الحدیث الشیعه ، ج ۴، ص ۴۴).

حدیث۵۶

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم):

ولکل شی ء انف و انف الصلاهٔ التکبیر؛

برای هر چیزی مقدمه ای است و مقدمه نماز تکبیر است .

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۱۶).

حدیث۵۷

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم):

اذا قام العبد الی الصلاهٔ و قال : الله اکبر خرج من ذنوبه کیوم و لدته امه؛

هرگاه بنده مؤ منی به نماز بایستد و بگویدن ((الله اکبر)) ازهمه گناهانش پاک می شود؛ همچون روزی که ازمادر متولد شده است .

(مجموعهٔ الاخبار، ص ۲۲۰).

حدیث۵۸

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم):

اذا لم یستطع الرجل ان یصلی قائما فلیصل مستلقیا ناصبا رجلیه حیال القبلهٔ یومی ایماء؛

هرگه شخصی قادر نیست ایستاده نماز بخواند، بایدنشسته بخواند و اگر نشسته هم قادر نیست ، به پشت بخوابد و پاهایش را به سمت قبله بکشد و برای رکوع و سجودش اشاره کند (با سر یا چشم و ابرو).

(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۳۳۴).

حدیث۵۹

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم):
لیست الصلاة قیامک وقعودک انما الصلاة اخلاصک و ان ترید بهاالله وحده ؛
نماز برخاستن و نشستن تو نیست ، بلکه باید آن را خالصانه انجام دهی و تنها خشنودی خداوند را بخواهی .
(اصول وافی ، ج ۲، ص ۱۰۹، شرح نهج البلاغه ج ۱، ص ۳۲۵).

حدیث۶۰

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم):
قم فصل فان فی الصلوة شفاء ؛
برخیز نماز به جای آورد ! پس همانا در نماز شفا است .
(جامع احادیث الشیعه ، ج ۴، ص ۲۸).

حدیث۶۱

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم):
ترک الغیبة احب الی الله من عشرة الاف رکعة تطوعا؛
ترک غیبت نزدخداوند ازده هزار رکعت نماز مستحبی محبوبتر است .
(قصار الجمل ، ۲، ص ۱۰۷).

حدیث۶۲

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) :
نوم علی علم خیر من صلاة علی جهل؛
خواب باعلم و آگاهی بهتر از نماز باجهل و نادانی است .
(نهج الفصاحه ، حدیث ۳۱۴۰).

حدیث۶۳

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) :
من صلی صلوة یرائی بها فقد اشرک؛
هر که نمازی برای خودنمایی ، بخواند، شرک ورزیده است .
(تفسیر قرطبی ج ۱۰، ص ۷۱).

حدیث۶۴

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) :
من اغتاب مسلما او مسلمة لم یقبل الله صلوته و لاصیامه اربعین یوما و لیلة الا ان یغفر له صاحبه ؛
هرکس مرد یا زن مسلمانی را غیبت کند، چهل شبانه روز نماز و روزه اش پذیرفته نیست مگر این که غیبت شونده او را ببخشاید.

(بحارالانوار، ج ۷۵، ص ۲۵۸).

حدیث۶۵

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) :

من احسن صلاته حین یراه الناس ثم اساء ماحین یخلو، فتلک استهانهٔ استهان بها ربه؛

هرکه در حضور مردم نماز خویش نیکو کند و چون به خلوت رود، آن را بد به جا آورد به پروردگار خویش اهانت کرده است .

(نهج الفصاحه ، ص ۵۸۴).

حدیث۶۶

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) :

رکعتان من عالم افضل من سبعین رکعهٔ من غیر عالم ؛

دو رکعت نماز دانشمند بهتر از به جای آوردن هفتاد رکعت نماز دیگران است .

(نهج الفصاحه ، ص ۳۵۰).

حدیث۶۷

رکعتان من رجل ورع افضل من الف رکعهٔ من مخلط؛

دو رکعت نماز انسان با تقوا، برتر از هزار رکعت نماز فرد لاابالی است .

(نهج الفصاحه ، حدیث ۱۶۷۲).

حدیث۶۸

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) :

و من لم تنهه صلاته عن الفحشاء و المنکر، لم تزده من الله الا بعدا؛

هرکس که نمازش او را از فحشا و منکر باز ندارد، هیچ بهره ای جز دوری از خدا نبرده است .

(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۱۹۸، شهاب الاخبار، ص ۲۱۵).

حدیث۶۹

امام رضا (علیه السلام) فرمودند:

لاترفع یدیک بالدعاء فی المکتوبهٔ حتی تجاوز بهما راءسک ولا باءس بذلک فی النافلهٔ و الوتر؛

در قنوت نماز واجب دستهایت از سر تجاوز نکند، اما در نماز نافله و وتر مانعی نیست .

(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۲۰۴).

حدیث۷۰

امام رضا (علیه السلام) فرمودند:

فان قال : فلم جعل التسبیح فی الرکوع و السجود قیل : لعلل منها ان یکون العبد مع خضوعه و خشوعه و تعبده و تورعه و استکانته و تذله و تواضعه و تقربه الی ربه مقدسا له ممجدا مسبحا معظما شاکرا لخالقه و رازقه ، فلا یذهب به الفکر و الامانی الی غیر الله؛

اگر کسی بگوید: چرا دستور تسبیح در رکوع و سجود داده شده ؟ در پاسخ گفته می شود علتهایی دارد، از جمله این که بنده در برابر خدا، خضوع و خشوع و تعبد و ورع و آرامش و خواری و فروتنی نماید و تقربش به سوی خدا باشد، و او را تقدیس و تسبیح و تمجید و تعظیم نماید، وسپاسگزار آفریننده و روزی دهنده خود باشد و اندیشه و فکر و آرزوهایش وی را به سوی غیر خدا نکشاند.

(بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۱۰۱).

حدیث۷۱

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

وعلیکم بطول الرکوع و السجود فان احدکم اذا طال الرکوع و السجود یهتف ابلیس من خلفه فقال یا ویلتاه ! اطاعوا و عصیت و سجدوا و ابیت؛

بر شما باد به طول رکوع و سجده ، که هرگاه یکی از شما رکوع و سجودش طول بکشد شیطان به دنبال او فریاد می زند: وای بر من ! او اطاعت کرد و من معصیت کردم او سجده کرد و من سرباز زدم .

(بحارالانوار، ج ۸۷، ص ۱۹۹، مواعظ العددیه ، ص ۲۴۲).

حدیث۷۲

امام باقر (علیه السلام) فرمودند:

بینا رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) جالس فی المسجد اذ دخل رجل فقام یصلی فلم یتم رکوعه ولاسجوده ، فقال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم): : نقر کنقر الغراب ، لئن مات هذا و هکذا صلاته لیموتن علی غیر دینی؛

رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) در مسجد نشسته بود مردی وارد گردید و به نماز و رکوع و سجود را به طور کامل انجام نداد پیامبر فرمودند: رکوع و سجود او به نوک زدن کلاغ شبیه است اگر این مرد بمیرد و نمازش بدین شکل باشد، به چیزی غیر از دین من مرده است .

(بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۱۰۱).

حدیث۷۳

قال الامام العسکری (علیه السلام) فی تفسیره :

فاذا رفع راءسه من الرکوع قال الله - تبارک و تعالی - لملائکته : اما ترون یا ملائکتی کیف یقول : ارتفع عن اعدائک لما اتواضع لاولیائک و انتصب لخدمتک اشهدکم یا ملائکتی ! لاجعلن ، جمیل العاقبهٔ له و لاصبرنه الی جنانی ؛

پس هنگامی که (نمازگزار) سرش را از رکوع بلند کرد، خداوند خطاب به ملائکه خود می کندو می گوید: آیا نمی بینید ای ملائکه من ! چگونه این بنده ام می گوید (خدایا) سرم را در مقابل دشمنان تو بلند کردم ، همچنان که در مقابل دوستان تو تواضع نمودم و خود را برای خدمت تو آماده ساختم ؟ شما را گواه می گیرم ای ملائکه من ! هرآینه عاقبت زیبا و خوبی برای او قرار خواهم داد و بهشت را برای او قرار خواهم داد.

(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۲۱).

حدیث۷۴

قال الامام العسکری (علیه السلام) فی تفسیره:

فاذا رکع قال الله تعالی لملائکته : یا ملائکتی ! اما ترون کیف تواضع لجلال عظمتی ؟ اشهدکم لاعظمته فی دار کبریایی و جلالی؛

پس هنگامی که (نمازگزار) به رکوع رفت ، خداوند - تبارک و تعالی - خطاب به ملائکه می کند و می گوید: ((ای ملائکه من ! آیا نمی بیند (بنده نمازگزار) چگونه برای بزرگی و عظمت من تواضع می کند؟ شما را گواه می گیرم ، که هرآینه او را در دار کبریایی و جلال خودم بزرگ سازم .

(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۲۱).

حدیث۷۵

من اتم رکوعه لم یدخله وحشهٔ القبر؛

هرکس که رکوعش تمام وکامل باشد، دچار وحشت قبر نمی شود.

(مواعظ العددیه ، ص ۲۴۳).

حدیث۷۶

امام باقر (علیه السلام) فرمودند:

انما یکره ان یجمع بین السورتین فی الفریضهٔ فاءما فی النافلهٔ فلاباءس؛

کراهت دارد در نماز واجب (پس از حمد) دو سوره خوانده شود، ولی در نافله ها اشکال ندارد.

(بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۵۳).

حدیث۷۷

امام رضا (علیه السلام) فرمودند:

اسمع القراءهٔ و التسبیح اذنیک فیما لا تجهر فیه من الصلوات بالقراءهٔ و هی الظهر و العصر، و ارفع فوق ذلک فیما تجهر فیه بالقراءهٔ؛

در نمازهایی که با صدای آهسته خوانده می شود، مثل ظهر و عصر، صدای خواندن ، حمد و تسبیح را به گوش خود برسان و در نمازهایی که با صدای بلند خوانده می وشد، بلندتر از آن بخوان .

(بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۷۶).

حدیث۷۸

سئل الامام الکاظم (علیه السلام) عمن ترک القراءهٔ ما حاله ؟ فقال (علیه السلام):

ان کان متعمدا فلا صلاهٔ له ، و ان کان نسی فلا باءس؛

امام کاظم (علیه السلام) در پاسخ این که اگر کسی (در نماز) قرائت را ترک کند حکمش چیست ؟ فرمودند: اگر به عمد باشد، نازش درست نیست و اگر از روی فراموشی باشد، اشکال ندارد.

(بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۴۴).

حدیث۷۹

امام حسین (علیه السلام) فرمودند:
من قراء آیهٔ من الکتاب - عزوجل - فی صلاته قائما یکتب له بکل حرف مائهٔ حسنهٔ ؛
کسی که آیه ای از قرآن را ایستاده در نماز خویش بخواند به هر حرفی صد حسنه برای او نوشته می شود.
(الکافی ، ج ۲، ص ۴۴۷).

حدیث۸۰

امام رضا (علیه السلام) فرمودند:
فان قال فلم جعل القراءهٔ فی الرکعتین الاولتین و التسبیح فی الاخیرتین ؟ قیل : للفرق بین ما فرضه الله من عنده و بین ما فرضه من عند رسول الله؛
چنانچه سوال شود که چرا در دو رکعت اول نماز، حمد و سوره ، و در دو رکعت آخر تسبیحات اربعه واجب شده ، گفته می شود:تافرق باشد بین دو رکعتی که خدا خودش واجب کرده (که فرض الله است) و دو رکعتی که با خواست پیغمبرش واجب کرده (که فرض النبی است).
(بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۸۸).

حدیث۸۱

امام رضا (علیه السلام) فرمودند:
فان قال فلم امروا بالقرائهٔ فی الصلوهٔ لئلا یکون القرآن مهجورا مضیعا و لیکون محفوظا مدروسا فلا یضمحل و لایجهل؛
اگر کسی بپرسد: چرا واجب شده که در نماز قرآن خوانده شود، جواب این است که تا قرآن ترک نشود و ضایع نگردد بلکه محفوظ مانده و درس داده شود و بدین وسیله از نابودی و نخواندنش جلوگیری شود و سوره حمد واجب شده در هر نماز، زیرا در سوره حمد خیر و حکمت دنیا وآخرت جمع شده است . (بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۵۴).

حدیث۸۲

امام رضا (علیه السلام) فرمودند:
امر الناس بالقراءهٔ فی الصلوهٔ لئلا یکون القرآن مهجورا مضیعا ؛
مردم به خواندن حمد و سوره در نماز به این جهت موظف شده اند که قرآن مجید متروک و ضایع نشود.
(من لایحضره الفقیه ، ج ۱، ص ۸۴).

حدیث۸۳

امام باقر (علیه السلام) فرمودند:
اذا احرم العبد المسلم فی صلوته ، اقبل الله الیه بوجهه و وکل به ملکا یلتقط القرآن من فیه التقاطا فاذا اعرض اعرض الله عنه و وکله

الی الملک؛

هنگامی که بنده ای مسلمان تکبیرة الاحرام نماز را می گوید، خداوند به طرف وی توجه می کند، و موکل می کند بر او ملکی را تا آنچه که قرائت می نماید از او دریافت می کند پس اگر اعراض کرد، خداوند از او روی می گرداند و او و نمازش رابه فرشته وا می گذارد.

(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۱۷۳).

حدیث۸۴

امام باقر (علیه السلام) فرمودند:

اذا قمت فی الصلوة فکبرت فارفع یدیک و لاتجاوز بکفیک اذنیک ای حیال خدیک؛

وقتیکه که به نماز ایستادی و خواستی تکبیرة الاحرام بگویی ، دو دوستت رابلند کن ونباید دستها از گوش ها، یعنی از کنار گونه هایت بالاتر می رود.

(اصول وافی ، ج ۸، ص ۴۳).

حدیث۸۵

امام رضا (علیه السلام) فرمودند:

فاذا اردت ان تقوم الی الصلوة فلا تقم الیها متکاسلا و لا متناعسا ولا مستعجلا و لا متاهیا ولکن تاءتیها علی السکون و الوقار و التؤده؛

چون خواستی به نماز بایستی ، با حال کسالت ، خواب آلودگی ، شتاب و لهو و بازی مایست ، بلکه با آرامش و وقار نماز را به جای آور.

مستدرک الوسائل ، ج ۴، ص ۸۷، باب افعال الصلاة ، ح ۷)

حدیث۸۶

امام باقر (علیه السلام) فرمودند:

انما مثل الصلاة لصاحبها، کمثل رجل دخل علی ذی سلطان فانصت له حتی فرغ من حاجته ، و کذلک المرء المسلم باءذن الله - عزوجل - مادام فی الصلاة لم یزل الله - عزوجل - ینظر الیه حتی یفرغ من صلاته ؛

همانا مثل نماز برای نمازگزار، مثل مردی است که بر ذی سلطانی وارد گردد و اظهار حاجت کند؛ پس آن شخص توانمند، ساکت و آماده استماع صاحب حاجت گردد، تا این که از درخواستش فارغ شود، همچنین است نمازگزار مسلمان تا هنگامی که به نماز ایستاده ، خداوند نظر مرحمتش را از او قطع نخواهد کرد و انوار الهی شامل اوست تاوقتی که از نمازش فارغ گردد. (بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۳۱).

حدیث۸۷

امام باقر (علیه السلام) فرمودند:

من قال فی رکوعه وسجوده و قیامه اللهم صلی علی محمد و آله محد کتب الله له ذلک بمثل الرکوع و السجود و القیام؛

هرکسی در رکوع وسجود وقیام خود بگوید: ((اللهم صل علی محمد و آل محمد)) خدا ثواب آن را مانند ثواب در رکوع و سجود و قیام برای او می نویسد.

(ثواب الاعمال ، ص ۶۱).

حدیث۸۸

امام باقر (علیه السلام) فرمودند:

فما من مؤ من یوافق تلک الساعهٔ ان یکون ساجدا او راکعا او قائما الا حرم الله جسده علی النار؛

هیچ مؤ منی نیست که در وقت نماز در حال سجود و یا رکوع یا قیام باشد، مگر این که خدا جسمش را بر آتش حرام کرده است .

(جامع احادیث الشیعه ، ج ۴، ص ۲۷).

حدیث۸۹

امام باقر (علیه السلام) فرمودند:

المرء المسلم باذن الله - عزوجل - مادام فی الصلوهٔ لم یزل الله - عزوجل - ینظر الیه حتی یفرغ من صلاته؛

فرد مسلمان تا هنگامی که به نماز ایستاده ، خداوند نظر مرحمتش را از او قطع نخواهد کرد و انوارالهی شامل اوست تا وقتی که انسان از نمازش فارغ گردد.

(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۲۷).

حدیث۹۰

امام باقر (علیه السلام) فرمودند:

عن الفرض فی الصلاهٔ ، الوقت و الطهور و القبلهٔ و التوجهٔ و الرکوع و السجود و الدعاء؛

آنچه که در نماز واجب می شود، عبارت است از: ۱ - وقت نماز۲ - طهارت ، ۳ - قبله ، ۴ - توجه داشتن ۵ - رکوع ، ۶ - سجود، ۷ ـــدعا.

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۸۰).

حدیث۹۱

امام باقر (علیه السلام) فرمودند:

اذا استقبل المصلی القبلهٔ استقبل الرحمان بوجهه لااله غیره؛

آن گه که نمازگزار روی به قبله می ایستد، روی به آن خدایی ایستاده است که جز او خدایی نیست .

(میزان الحکمهٔ ، ج ۵، ص ۳۷۶)

حدیث۹۲

امام باقر (علیه السلام) فرمودند:

لاینبغی للرجل ان یدخل فی صلاهٔ حتی ینویها و من صلی فکانت نیته الصلاهٔ لم یدخل فیها غیرها قبلت منه اذا کانت ظاهرهٔ و باطنهٔ ؛

سزاوار نیست که شخصی وارد نماز شود، مگر با نیت ، و کسی که همراه با نیت مشغول نماز شده و نیتی جز نماز ندارد، نماز او قبول است ، در صورتی که ظاهر و باطن نمازش برای خدا باشد.

(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۳۷۷).

حدیث۹۳

امام رضا (علیه السلام) فرمودند:

ان الصلوة افضل العبادة لله؛

همانا نماز، بهترین وسیله بندگی برای خدا است .

(جامع احادیث الشیعه ، ج ۴، ص ۵۰).

حدیث۹۴

عن الحسن بن علی (علیه السلام):

ان من طلب العبادة تزکی له و اذا اضرت النوال بالفریضة فارفضوها؛

هرکس اشتیاق عبادت دارد، دل را برای آن پاك می کند و هرگاه نمازهای مستحبی به نمازهای واجب ضرر رساند. (در صورتی که نماز شب ، به قضا شدن نماز صبح انجامند. آنها راترك كنيد.

(تحف العقول ، ص ۲۶۷).

حدیث۹۵

امام باقر (علیه السلام) فرمودند:

ذکر الله لاهل الصلاة اکبر من ذکرهم ایاه ؛ الاتری انه یقول : اذکرونی اذکرکم ؛

یاخدا برای نمازگزاران بالاتر از یاد آنها از خدا است . آیا نمی بینی که خدا می فرماید: مرا یاد کنیدتا شما رایاد کنم .

(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۱۹۹).

حدیث۹۶

امام باقر (علیه السلام) فرمودند:

الصلاة بیت الاخلاص و تنزیه عن الکبر؛

نماز (حقیقی و کامل) جایگاه و خانه اخلاص و باعث دوری از کبر و خودپسندی است .

(میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۳۷۵، بحارالانوار، ج ۷۸، ص ۱۸۳).

حدیث۹۷

سئل علی بن الحسین (علیهما السلام):

ما افتتاح الصلاة ؟ قال : التکبیر، قال : ما تحریمها؟ قال : التکبیر، قال : ما تحلیلها؟ قال : التسلیم ؛

از علی بن الحسین (علیهماالسلام) سؤ ال شد: افتتاح نماز چیست ؟ فرمودند: تکبیر، سوال شد: تحریم آن چیست ؟ فرمودند: تکبیر،

سوال شد: تحلیل آن چیست ؟ فرمودند: سلام .

(بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۳۰۳).

حدیث۹۸

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

وتاءویل تشهدک تجدید الایمان و معاودهٔ الاسلام و الاقرار بالعبث بعد الموت و تاءویل قولک السلام علیکم ورحمهٔ الله وبرکاته ترحم عن الله سبحانه فمعنهاها هذه امان لکم من عذاب یوم القیامهٔ ؛

معنای تشهد تجدید و تکرار شهادتین است که تجدید ایمان و اسلام است واعتراف به مبعوث شدن بعد از مرگ ، و معنای ((السلام علیکم و رحمهٔ الله و برکاته))ازخدا ترحم خواستن برای خود و همه بندگان است ؛ که این خود سبب ایمن شدن از عذاب قیامت خواهد شد.

(میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۳۹۵).

حدیث۹۹

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

طول القنوت و لسجود ینجی من عذاب النار؛

قنوت و سجده طولانی در نماز، نمازگزار را از عذاب آتش نجات می دهد.

(تصنیف غررالحکم ، ص ۱۷۵، حدیث ۳۳۳۵).

حدیث۱۰۰

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

و لما فی ذلک من تغیر عتاق الوجوه بالتراب تواضعا و التصاق کرائم الجوارح بالارض تصاغرا ؛

هنگامی که انسان نماز می خواند، ساییدن گونه ها به خاک نشانه تواضع و گذراندن اعضاء شریف بر زمین دلیل کوچک و حقارت است .

(نهج البلاغه ، خطبه ۱۹۲).

حدیث۱۰۱

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

لو یعلم المصلی ما یغشاه من الرحمهٔ لما رفع راءسه من السجود؛

اگر نمازگزار بداند که چقدر از رحمت (خداوند تعالی) او را فراگرفته است ، سرش را از سجده برنمیدارد.

(غررالحکم ، ص ۲۶۱).

حدیث۱۰۲

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

اطیلوا السجود فما من عمل اشد علی ابلی من ان یری ابن ادم ساجدا لانه امر بالسجود فعصی؛
سجده را طولانی کنید که هیچ عملی بر ابلیس گرانتر از این نیست که انسان را در حال سجده ببینید، زیرا خداوند او را امر به سجده کرد و او سر برتافت .
(بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۱۶۱).

حدیث۱۰۳

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
لما سئل عن عنی مد العنق فی الرکوع تاءویله امنت بک ولو ضربت عنقی؛
علی (علیه السلام) در جواب این سوال که چرا در رکوع گردن باید کشیده و راست نگاه داشته شود فرمود: معنی آن این است که خدایا! به تو ایمان دارم ، اگر چه در این راه گردنم زده شود.
(المحجهٔ البیضاء، ج ۱، ص ۳۹۰).

حدیث۱۰۴

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
ثم تاءویل مد عنقک فی الرکوع تخطر فی نفسک امنت بک و لو ضربت عنقی ثم تاءویل رفع راءسک من الرکوع اذا قلت ، ((سمع الله لمن حمده)) الذی اخرجنی من العدم الی الوجود؛
معنای کشیدن گردن در رکوع این است که در ایمان به خدا استوارم ، اگر چه گردنم زده شود، و معنای سر برداشتن از رکوع و گفتن ((سمع الله)) این است که حمد وثنای ما را می شنود، آن خدایی که مرا از نیستی و عدم به وجود آورده است .
(میزان الحکمهٔ ، ج ۵، ص ۳۹۵).

حدیث۱۰۵

اذ صلیت فاسمع نفسک القراءهٔ و التکبیر و التسبیح؛
هنگامی که نماز می خوانی ، قرائت و تکبیر و تسبیح را چنان به جای آور که خود بشنوی .
(بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۷۶).

حدیث۱۰۶

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
من صلی باذان واقامهٔ صلی خلفه من الملائکه لایری طرفاه و من صلی باقامهٔ صلی خلفه ملک؛
هرکس نمازش را با اذان واقامه بخواند، صفی از فرشتگان پشت سر او به نماز می ایستند که دو طرف آن صف دیده نمی شوند و هرکس که نمازخود را با اقامه تنها بخواند یک فرشته پشت سر او نماز می گزارد.
(ثواب الاعمال ، ص ۵۸).

حدیث۱۰۷

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

اذا قام الرجل الی الصلاهٔ الیه ابلیس ینظر الیه حسدا لما یری من رحمهٔ الله التی تغشاه ؛

هنگامی که کسی به نماز برمی خیزد، شیطان می آید و به نظرحسادت به او نگاه می کندزیرا می بیند که رحمت خدا او را فراگرفته است.

(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۰۷).

حدیث۱۰۸

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

نوم علی یقین خیر من صلوهٔ فی شک ؛

خوابی که از روی یقین باشد، بهتر از نمازی است که باشک (نسبت به خداوند) خوانده شود.

(بحارالانوار، ج ۳۳، ص ۳۵۷).

حدیث۱۰۹

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

من لم یاءخذ اهبهٔ الصلوهٔ وقتها فما و قرها ؛

کسی که پیش از نماز، خود را برای نماز آماده نکند، به نماز احترام نکرده است .

(شرح نهج البلاغه ابن ابی الحدید، ج ۲۰، باب ۷۶۸، ص ۳۲۹).

حدیث۱۱۰

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

لو صـمت الـدهر کله و قعـدت اللیل کله و قتلت بین الرکن و المقام ، بعثک الله مع هواک بالغا ما بلغ ، ان فی جنـهٔ ففی جنهٔ و ان نار ففی نار؛

اگر همه روزگار خود را روزه وشب ها را در نماز شب به سر بری و در میان رکن و مقام کشته شوی ، خداوند تو را (در قیامت) با هوای نفس محشور می کند پس اگر هوای دل تو الهی بود، به بهشت خواهی رفت و اگر جهنمی بود، به جهنم داخل می شوی .

(سفینهٔ البحار، ج ۲، ص ۸۲۷).

حدیث۱۱۱

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

لیست الصلوهٔ قیامک و قعودک انما الصلوهٔ اخلاصک و ان ترید بها الله وحده؛

نماز، قیام و قعود (نشستن و برخاستن) تو نیست ، بلکه نماز، اخلاص و خداخواهی تو است .

(شرح نهج البلاغه ، ابن ابی الحدید، ج ۱، ص ۳۲۵).

حدیث۱۱۲

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
تحریم الصلاۀ التکبیر، و تحلیلها التسلیم؛
تحریم نماز، تکبیر و تحلیل آن سلام است .
(بحارالانوار، ج ۸۵ ص ۳۱۰).

حدیث۱۱۳

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
استغفرالله ربی و اتوب الیه فی الوتر سبعین مرۀ تنصب یدیک الیسری ، و تعد بالیمنی الاستغفار؛
در قنوت نماز وتر، هفتاد بار استغفار، بگویید برای اینکار دست چپ را مقابل صورت قرار دهید و با دست راست استغفار را بشمارید.
(بحارالانوار، ج ۸۷ ص ۲۸۷).

حدیث۱۱۴

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
وکان رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) یستغفر الله فی الوتر سبعین مرۀ و یقول : ((هذا مقام العائذ بک من النار)) سبع مرات؛
رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) در قنوت نماز وتر هفتاد بار ((استغفرالله)) و هفت بار ((هذل مقام العائذ بک من النار)) (یعنی این جایگاه کسی است که از آتش به تو پناه آورده است) می گفت .
(وسائل الشیعه ، ج ۴، ص ۶۱۰).

حدیث۱۱۵

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
اذا صلی احدکم و لم یصل علی النبی (صلی الله علیه و آله و سلم) فی صلاته یسلک بصلاته غیر سبیل الجنۀ؛
هرگاه یکی از شما نماز بخواند و در نمازش بر پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) درود نفرستد، با نماز خود به راهی غیر از راه بهشت می رود.
(بحارالانوار، ج ۸۵ ص ۲۸۰).

حدیث۱۱۶

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
فرائض الصلاۀ سبع : الوقت ، والطهور، و التوجه و القلبه و الرکوع و السجود، و الدعاء؛
فرایض نماز، هفت تاست : وقت ، طهارت ، نیت ، قبله ، رکوع ، سجود، و دعا (درقنوت).
(بحارالانوار، ج ۸۵ ص ۱۹۷).

حدیث۱۱۷

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

وفرض علی الوجه السجود له باللیل و النهار فی مواقیت الصلوة فقال : ((یا ایهاالذین امنوا ارکعوا و اسجدوا و اعبدوا ربکم و افعلوا الخیر لعلکم تفلحون)) و هذه فریضة جامعة علی الوجه والیدین والرجلین ؛

خداوند بر صورت سجده را واجب کردکه شبانه روز در وقت نمازها به سجده بیفتد؛ پس فرمود: ((ای کسانی که ایمان آورده اید! رکوع و سجود نمایید و پروردگارتان را پرستش کنید و افعال خیر به جای آورید، شاید که رستگار شوید)). آنگاه امام فرمود: سجده ، واجب جامع است که مشتمل بر صورت و دستها و پاها می باشد.

(بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۱۲۸).

حدیث۱۱۸

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

السجود علی تربة الحسین (علیه السلام) یخرق الحجب السبع؛

سجده بر تربت امام حسین (علیه السلام) هفت پرده و مانع را می شکافد. (بحارالانوار، ج ۱۰۱، ص ۱۳۵).

حدیث۱۱۹

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

انما یسجد المصلی سجدة بعد الفریضة لیشکر الله تعایل فیها علی ما من به علیه من اداء فرضه و ادنی ما یجزی ء فیها شکرالله مرات ؛

سزاوار است که نمازگزاز به پاس توفیق خدایی در به جای آوردن نماز واجب ، سجده شکر به جای آورد و حداقل ذکر سجده ، گفتن سه بار ((شکرالله)) است .

(المحجة البیضاء، ج ۱، ص ۳۴۸).

حدیث۱۲۰

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

من قراء السجدة او سمعها من قاری ء یقرؤ ها و کان یستمع قراءته فلیسجد، فان سمعها و هو فی صلاة فریضة من غیر امام او ما براءسه و انا قراها و هو فی الصلاد سجد و سجد معه من خلفه ان کان اماما و لا ینبغی للامام ان یتعمد قراءة سورة فیها سجدة فی صلاة فریضة ؛

کسی که آیه سجده بخواند و یا از قاری بشنود که به او گوش فرا می داد باید سجده کند، و اگر آن در حالی بشنود که نماز واجب را ادا می کند با سر اشاره (به سجد) کند و اگر خودش در نماز واجب آن را خوانده باید خود و ماءمومین سجده نمایند و سزاوار نیست که امام در نماز واجب سوره ای بخواند که سجده دارد.

(بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۱۷۵).

حدیث۱۲۱

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

اذا تصویت للسجود فقدم یدیک الی الارض قبل رکبتیک بشی ء ؛

هنگامی که برای سجده خم شدی ، کمی پیش از این که زانوهایت به زمین برسد، دستها را بر زمین بگذار.

(بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۱۳۸).

حدیث۱۲۲

عن الصادق عن ابیه – علیهما السلام – قال :

یسجد ابن ادم علی سبعهٔ اعظم : یدیه و رجلیه و رکبتیه و جبهته ؛

امام صادق (علیه السلام) از پدرشان نقل می فرمایند: فرزند آدم ، با هفت استخوان (موضع) سجده می کند: دو دست ، دو پا، دو زانو، پیشانی اش .

(بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۱۳۴).

حدیث۱۲۳

عن الصادق – عن ابیه – علیهما السلام – قال :

اذا سجد احدکم فلیباشر بکفیه الارض لعل الله یصرف عنه الغل یوم القیامهٔ؛

امام صادق (علیه السلام) از پدرشان فرمودند: هنگامی که یکی از شما سجده می کند، دو کف دست را بر زمین قرار دهد، شاید خدا در قیامت غل و زنجیر را از او باز دارد.

(بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۱۳۲).

حدیث۱۲۴

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

اتقواالله واحسنوا الرکوع و السجود وکونوا اطوع عبادالله فانکم لن تنالو ولایتنا الا بالورع؛

از خدا پروا کنید و رکوع و سجود را نیکو به جای آورید، و مطیع ترین بندگان خدا باشید، زیرا شما ولایت ما را درنمی یابید، مگر با ورع .

(بحارالانوارت ج ۸۵، ص ۱۰۴).

حدیث۱۲۵

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

و من کان یقوی علی ان یطول الرکوع و السجود فلیطول ما استطاع یکون ذلک فی تسبیح الله و تحمیده و تمجیده و الدعاء و التضرع فان اقرب ما یکون العبد الی ربه هو مساجد؛

کسی که توانایی آن را دارد که رکوع و سجودش را در نماز طولانی کند، باید به مقدار توانایی اش طول دهد و باید در رکوع و سجود به تسبیح و حمد و ستایس و دعا و تضرع به درگاه خداوند اشتغال داشته باشد، زیرا نزدیک ترین حالت بنده به خدا همان لحظاتی است که در سجده با خدا خلوت می کند.

(اصول وافی ، ج ۸، ص ۷۰۷).

حدیث۱۲۶

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
و اذا رفعت راءسک من الرکوع فقل : ((سمع الله لمن حمده)) ؛
وقتی سر از رکوع برداشتی بگو: ((سمع الله لمن حمده)).
بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۱۱۵.

حدیث۱۲۷

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
کان رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) اذا رکع لو صب علی ظهره ماء لاستقر و قال : فرج اصابعک علی رکبتیک فی االرکوع ، و ابلغ اطراف اطابعک عیون الرکبتین؛
پیامبر خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) هنگامی که به رکوع می رفت ، اگر آب بر پشتش ریخته می شد، استقرار می یافت سپس فرمود: انگشتان را بر روی زانوهایت در رکوع باز کن و انگشتان را به گودیهای زیر زانو برسان . (بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۱۱۵).

حدیث۱۲۸

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
اذا رکعت فضع کفیک علی رکبتیک و ابسط ظهرک ولاتقنع راءسک و لاتصوبه؛
هرگاه به رکوع رفتی ، کف دستها را بر زانو بگذار و پشت بدنت را درست باز و پهن کن و سرت را بالاو پایین مبر.
(بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۱۱۵).

حدیث۱۲۹

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
لاصلاهٔ لمن لم یقم صلبه فی رکوعه و سجوده؛
نمازش درست نیست کسی که در رکوع و سجودش پشت خود را مستقیم و راست قرار ندهد.
(بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۱۰۷).

حدیث۱۳۰

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
لایرکع عبدالله رکوعا علی الحقیقهٔ ، الازنیهٔ الله تعالی بنور بهائه و اظله فی ضلال کبریائه و کساه کسوهٔ اصفیائه؛
هیچ بنده ای برای خدا به حقیقت رکوع نکند مگر آن خداوند تعالی او را به نورجمال خود بیاراید و در سایه کبریایی اش جای دهد و جامه برگزیدگانش بپوشاند.
(مصباح الشریعه ، ص ۱۴).

حدیث۱۳۱

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

من قراء مائة ایة یصلی بها فی لیلة کتب الله - عزوجل - له بها قنوت لیلة؛

هرکس دریک شب یکصد آیه از قرآن را در نمازی بخواند، خدا به این وسیله برای او عبادت سراسر شب بنویسد.

(الکافی ، ج ۲، ص ۴۴۵).

حدیث۱۳۲

قلت لابی عبدالله - الرجل یدخل فی الصلوة فیجود صلاته و یحسنها رجاء ان یستجر بعض من یراه الی هواه ؟ قال : لیس هو من الریاء؟ ؛

از امام صادق (علیه السلام) پرسیدم اگر کسی نمازش را با قرائت زیبا و نیکو به جا آورد، به امید آنکه حاضران که او را می بینند مجذوب شده و راه او را در پیش گیرند (آیا به نمازش اشکالی وارد می شود؟) فرمودند: این از مصادیق ریا نیست .

(وسائل الشیعه ، ج ۱، ص ۵۶).

حدیث۱۳۳

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

و لاتقراء فی المکتوبة سورة ناقصة ولاباءس به فی النوافل؛

در نماز واجب ، کمتر از یک سوره کامل ، بعد از حمد نخوان ، اما در نمازهای نافله اشکال ندارد.

(بحارالانوار، ج ۸۵ ص ۴۲).

حدیث۱۳۴

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

لاتقرن بین السورتین فی الفریضة فاما فی النافلة فلا باءس؛

هیچگاه در نماز واجب ، بعد از حمد، دو سوره از قرآن را با هم نخوان ، ولی در نماز نافله اشکال ندارد.

(بحارالانوار، ج ۸۵ ص ۴۵).

حدیث۱۳۵

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

اذا قراءت الفاتحة و قد فرغت من قرائتها و انت فی الصلاة فقل : الحمد لله رب العالمین؛

هنگامی که فاتحه را خواندی و قرائتش را به اتمام رساندی و در حال نماز بودی بگو: ((الحمدلله رب العالمین)).

بحارالانوار، ج ۸۵ ص ۶۰

حدیث۱۳۶

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

الاجهار ببسم الله الرحمن الرحيم فى الصلاة واجب؛

آشكار خواندن ((بسم الله الرحمن الرحيم)) در نماز واجب است .

(بحارالانوار، ج ۸۵ ص ۷۵).

حديث۱۳۷

امام صادق (عليه السلام) فرمودند:

اذا ام الرجل القوم جاء شيطان الى الشيطان الذى هو قرين الامام فيقول هل ذكر الله ؟ يعنى هل قراء بسم الله الرحن الرحيم ؟ فان قال : نعم هرب منه و ان قال : لا، ركب عنق الامام و دلى رجليه فى صدره فلم يزل الشيطان امام القوم حتى يفرغوا من صلاتهم؛

هنگامى كه كسى به امامت گروهى مى ايستد، شيطان نزد شيطانى ديگر كه نزديك امام ايستاده ، مى آيد و مى پرسد: آيا نام خدا را ذكر كرد؟ يعنى آيا ((بسم الله الرحمن الرحيم)) خوانده شد؟ پس اگر بگويد: آرى از امام دور مى شود و اگر بگويد: نه ، بر گردن امام سوار مى شود و پاهايش را بر سينه اش مى آويزد و بدين سان شيطان پيشاپيش آن گروه به امامت مى ايستد تا از نمازشان فارغ گردند.

(بحارالانوار، ج ۸۵ ص ۲۰).

حديث۱۳۸

امام صادق (عليه السلام) فرمودند:

فاذا كبرت فاستصغر مابين السموات العلى و الثرى دون كبريائه؛

هرگاه تكبيرة الاحرام گفتى ، همه چيز را از آنچه در آسمان و زمين است در مقابل خداى كبير و متعال ، كوچك و ناچيز بشمار، مگر كبريايى وبزرگى خداوند متعال را.

(مصباح الشريعه ، ص ۹۱).

حديث۱۳۹

امام صادق (عليه السلام) فرمودند:

اذا افتتحت الصلوة فكبر ان شئت واحدة و ان شئت ثلاثا و ان شئت خمسا و ان شئت سبعا فكل ذلك مجز عنك غير انك اذا كنت اماما لم تجهر الا بتكبيرة؛

وقتى خواستى وارد نماز شوى ، اگر خواستى يك تكبير و اگر خواستى سه ياپنج ياهفت تكبير بگو كه به هر قسم عمل نمايى ، كافى است ، ولى اگر امام جماعت هستى جز يك تكبير را بلند بگو.

(اصول وافى ، ج ۸ ص ۶۴۱).

حديث۱۴۰

امام صادق (عليه السلام) فرمودند:

تحريم الصلوة التكبير و تحليلها التسليم؛

به وسيله تكبيرة الاحرام ، منافيات نماز حرام مى گردد، و به وسيله سلام ، حلال مى شود.

(بحارالانوار، ج ۸۵ ص ۳۱۰).

حدیث۱۴۱

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

اذا افتتحت الصلوة فکبر ان شئت واحدة و ان شئت ثلاثا و ان شئت خمسا و ان شئت سبعا فکل ذلک مجز عنک غیر انک اذا کنت اماما لم تجهر الا بتکبیرة؛

وقتی خواستی وارد نماز شوی ، اگر خواستی یک تکبیر و اگر خواستی سه یاپنج یاهفت تکبیر بگو که به هر قسم عمل نمایی ، کافی است ، ولی اگر امام جماعت هستی جز یک تکبیر را بلند بگو.

(اصول وافی ، ج ۸، ص ۶۴۱).

حدیث۱۴۲

سؤ ل ابوعبدالله (علیه السلام):

لای علة توضع الیدان الی الارض فی السجود قبل الرکعتین ؟ قال : لان الیدین بهما مفتاح الصلاة؛

از امام صادق (علیه السلام) سوال شد: چرادستها (پس از تشهد)پیش از دو رکعت (دوم) بر زمین گذاشته می شود؟ فرمودند: چون مفتاح و کلیدنماز دستها هستند (و درتکبیرة الاحرام بالا می روند).

(بحارالانوار، ج ۸۵ ص ۱۸۴).

حدیث۱۴۳

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

اذا قمت من الرکعة فاعتمد علی کفیک ، و قل : بحول الله و قوته اقوم و اقعد فان علیا (علیه السلام) کان یفعل ذلک؛

هنگامی که پس از انجام رکعتی از نماز برمی خیزی ، بر دو دست تکیه کن و بگو: ((بحول الله وقوته اقوم و اقعد)) زیرا علی (علیه السلام) چنین می کرد. (بحارالانوار، ج ۸۵ ص ۱۸۳).

حدیث۱۴۴

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

اذا قمت من السجود قلت : اللهم بحولک و قوتک اقوم و اقعد و ارکع و اسجد

هنگامی که از سجده برخاستی (و خواستی قیام کنی) بگو: ((اللهم بحولک و قوتک اقوم و اقعد و ارکع و اسجد))

بحارالانوار، ج ۸۵ ص ۱۸۳

حدیث۱۴۵

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

اذا قمت الی الصلوة فقل اللهم انی اقدم الیک محمدا (صلی الله علیه و آله و سلم) بین یدی حاجتی و اتوجه به الیک فاجعلنی به وجیها عندک فی الدنیا و الاخرة و من المقربین و اجعل صلوتی به مقبولة و ذنبی به مغفورا و دعائی به مستجابا انک انت الغفور

الرحیم؛

هرگاه به نماز ایستادی بگو: خدایا! محمد - پیامبرت - را نزد تو شفیع قرار می دهم به واسطه او روی به تو می آورم ، حاجت خود می طلبم پس مرا به حرمت او در دنیا و آخرت وگناهم رابخشای و دعایم را مستجاب فرما؛ زیرا تو آمرزنده و مهربانی .

(اصول وافی ، ج ۸، ص ۶۳۵).

حدیث۱۴۶

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

اذا قام المصلی الی الصلاهٔ ، نزلت علیه الرحمهٔ من اعنان السماء الی اعنان الارض و حفت به الملائکهٔ و ناداه ملك لو یعلم هذا المصلی مافی الصلاهٔ ما انفتل؛

هنگامی که انسان به نماز ایستاد، رحمت خداوند از آسمان بر او نازل می شود و ملائکه اطرافش را احاطه می کنندو فرشته ای گوید: اگر این نمازگزار ارزش نماز را می دانست هیچ گاه از نماز منصرف نمی شد.

(اصول کافی ، ج ۳، ص ۲۶۵).

حدیث۱۴۷

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

فرائض الصلاهٔ سبع : الوثت ، الطهور، و التوجه ، و القبله ، و الرکوع و السجود، و الدعاء ؛

فرایض نماز بر هفت قسم است : وقت ، طهارت ، نیت ، قبله ، رکوع ، سجود و دعا (در قنوت)

(بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۱۹۷).

حدیث۱۴۸

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

ان العبد لینوی من نهاره ان یصلی باللیل فتغلبه عینه فیثبت الله له صلاته و یکتب نفسه تسبیحا و یجعل نومه علیه صدقهٔ ؛

گاهی مؤ منی در روز تصمیم می گیرد که در شب نماز شب بخواند، ولی خوابش می برد و موفق به خواندن نماز شب نمی شود خداوند به دلیل همان نیت و قصدش برای او اجر نماز شب را ثبت می فرماید و برای نفس هایش ثواب تسبیح و برای خوابش ثواب صدقه می دهد.

(میزان الحکمهٔ ، ج ۱۰، ص ۲۸۰).

حدیث۱۴۹

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

لیست العبادهٔ کثرهٔ الصلوهٔ والصوم انما العبادهٔ التفکر فی امر الله ؛

زیاد نماز خواندن و روزه گرفتن عبادت نیست ، بلکه اندیشیدن در امر خداوند عبادت است .

(میزان الحکمهٔ ، ج ۷، ص ۵۴۳).

حدیث۱۵۰

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
نماز به کمال نرسد، مگر برای کسی که طهارتی همه جانبه داشته باشد و کاملا حق آن را ادا کند و از وسوسه و انحراف به دور باشد، خدای را بشناسد و برای او خشنود نمایدو ثبات ورزد و چنان امیدوار باشد و برعبادت پایداری کند که گویی بهشت پاداش او است و چنان بیم ناك وبی تاب باشدکه گویی در آتش خشم خدا می سوزد و دارایی خود بذل کرده و مقصودخویش در نظر آورده و جان در راه خدا نهاده و طریق او را برگزیند در بینی برخاک نهادن (در سجده) کم ترین کراهتی به دل راه ندهد و پیوند علایق را از هر که جز او بریده و تنها متوجه او گردیده وبه حضور او آمده و عطای او را بخواهد پس اگر چنین نمازی به جای آورد، همان نمازی خواهد بود که به آن امر شده و از آن خبر داده شده و این همان نمازی است که از فحشاء ومنکر باز می دارد.
(فلاح السائل ، ص ۲۳).

حدیث۱۵۱

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
یجاء بعبد قوم القیامهٔ قدصلی فیقول : یا رب صلیت ابتغاء وجهک فیقال له : بل صلیت لیقال ما احسن صلاهٔ فلان ؟ اذهبوا به الی النار؛
چون روز قیامت فرا رسد، نمازگزای را می آورند. وی می گوید: خداوندا!من برای خشنودی تونماز گزاردم به او می گویند: تو بدان جهت نماز گزاردی که نماز تو را ستایش کنند، آن گاه به ملائکه دستور می دهد که او را به سوی آتش ببرید.
(بحارالانوار، ج ۶۲، ص ۳۰۱).

حدیث۱۵۲

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
لاتنظروا الی طول رکوع الرجل و سجوده ، فان ذلک شی ء اعتاده فلو ترکه استوحش لذلک ولکن انظروا الی صدق حدیثه ، و اداء امانته؛
به طول رکوع و سجود شخص ننگرید (فریفته نگردید) زیرا ممکن است به آن دعوت کرده باشد و اگر ترک کند و حشتش گیرد، لیکن به راستی گفتار و ادای امانتش بنگرید.
(اصول کافی ، ج ۳، ص ۱۶۵).

حدیث۱۵۳

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
قال الله - تبارک و تعالی - انما اقبل الصلاهٔ لمن تواضع لعظمتی و یکف نفسه عن الشهوات من اجلی ، و یقطع نهاره بذکری ولایتعاظم علی خلقی و یطعم الجائع و یکسوالعاری ، ویرحم المصاب و یؤ وی الغریب فذلک یشرق نوره مثل الشمس؛
خداوند تبارک و تعالی می فرماید: همانا نماز کسی را قبول می کنم که :
۱.دربرابر عظمتم تواضع کندو برایم خاکسار باشد.

۲.برای رضای من از شهوت ها دوری جوید؛
۳.روزهایش را با ذکر من به شب رساند؛
۴.بر بندگانم فخری نفروشد؛
۵.گرسنگان را سیر کند؛
۶.برهنگان را بپوشاند؛
۷.بر مصیبت دیدگان رحم کند؛
۸.بی پناهان راپناه دهد؛
اوست که نور (بندگی اش) مانند خورشید می درخشد.
(بحارالانوار، ج ۶۹، ص ۳۹۱).

حدیث۱۵۴

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
یعرف من یصف الحق بثلاث خصال : ینظر الی اصحابه من هم ، و الی صلوته کیف هی و فی انی وقت یصلیها فان کان ذامال نظر این یصنع ماله؛
کسی که متصف و متصل به حق است ، به سه خصلت شناخته می شود:
۱.به دوستانش نگاه کنید(چگونه دوستی دارد) .
۲.و نمازش را ببینید چگونه است و در چه وقتی نماز می خواند.
۳.و اگر مالی به دستش آمد چگونه از آن مال استفاده می کند.
(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۱۸۴).

حدیث۱۵۵

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
شیعتنا اهل الورع و الاجتهاد و اهل الوفاء و الامانهٔ و اهل الزهد و العبادهٔ و اصحاب الاحدی و خمسین رکعهٔ فی الیوم و اللیهٔ؛
شیعیان ما اهل تقوا و پاکدامنی و جدیت انـد و مردمی باوفا و امین انـد و اهل زهد و عبادت اند و کسانی هستند که در شبانه روز پنجاه و یک رکعت نماز می خوانند.
(بحارالانوار، ج ۶۸، ص ۱۶۷)

حدیث۱۵۶

امام صادق (علیه‌السلام) فرمودند:
صَلاةُ اللَّیْلِ تُحَسِّنُ الْوَجْهَ وَ تُحَسِّنُ الْخُلْقَ وَ تُطَیِّبُ الرِّیحَ وَ تَدُرُّ الرِّزْقَ وَ تَقْضِی الدَّیْنَ وَ تَذْهَبُ بِالْهَمِّ وَ تَجْلُو الْبَصَرَ؛
نماز شب، انسان را خوش‌سیما، خوش‌اخلاق و خوشبو می‌کند و روزی را زیاد و قرض را ادا می‌نماید و غم و اندوه را از بین می‌برد و چشم را نورانی می‌کند.
ثواب الأعمال، ص ۴۲

حدیث۱۵۷

پیامبر اکرم(صلی‌الله‌علیه‌وآله وسلم) فرمودند:
صَلاةُ اللّیلِ مَرضاةٌ لِلرَّبِ وَ حُبُّ المَلائِکَةِ وَ سُنَّةُ النبیاءِ وَ نورُ المَعرفَةِ وَ اَصلُ الیمانِ وَ راحَةُ البدانِ وَ کَراهیَةٌ لِلشَّیطانِ وَ سِلاحٌ عَلَی العداءِ وَ اِجابَةٌ لِلدُّعاءِ وَ قَبولُ العمالِ وَ بَرَکَةٌ فِی الرِّزقِ؛
نماز شب، موجب رضایت پروردگار، دوستی فرشتگان، سنت پیامبران، نور معرفت، ریشه ایمان، آسایش بدن‌ها، مایه ناراحتی شیطان، سلاحی بر ضدّ دشمنان، مایه اجابت دعا، قبولی اعمال و برکت در روزی است.
ارشاد القلوب، ج ۱، ص ۱۹۱

حدیث۱۵۸

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:
و لما فی ذلک من تعفیر عتاق الوجوه بالتراب تواضعا و التصاق کرائم الجوارح بالارض تضاغرا ؛
ساییدن گونه به خاک نشانه تواضع و گذاردن اعضای شریف بر زمین دلیل کوچکی و حقارت (در برابر خدا) است .
نهج البلاغه ، خطبه ۱۹۲

حدیث۱۵۹

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:
احب العباد الی الله - عزوجل - رجل صدوق فی حدیثه ، محافظ علی صلواته وماافترض الله علیه مع ادائه الامانهٔ ؛
محبوب ترین بندگان نزد خدا، مردی است که در سخنش راستگو باشد، از نماز و هرآنچه که خداوند بر او واجب کرده است ، محافظت کند و ادای امانت نماید.
بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۱۱

حدیث۱۶۰

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
الصَّلاةُ حِصنٌ مِن سَطَواتِ الشَّیطانِ؛
نماز قلعه و دژ محکمی است که نمازگزار را از حملات شیطان نگاه می دارد.
غررالحکم، ص ۵۶

حدیث۱۶۱

امام علی(علیه السلام) فرمودند:
کانَ رَسولُ اللّه صلی الله علیه و آله لا یُؤثِرُ عَلَی الصَّلاةِ عَشاءً وَ لا غَیرَهُ وَ کانَ اذا دَخَلَ وَقتُها کَاَنَّهُ لا یَعرِفُ اَهلاً وَ لا حَمیما؛
رسول اکرم صلی الله علیه و آله چیزی مثل شام و غیر آن را بر نماز مقدم نمی داشتند و هنگامی که وقت نماز می رسید، گویی که هیچ یک از اهل خانه و دوستان را نمی شناختند.

مجموعه ورام، ج ۲، ص ۷۸

حدیث۱۶۲

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

اَلنَّظیفُ مِنَ الثِّیابِ یُذهِبُ الهَمّ وَالحُزنَ وَهُوَ طَهورٌ لِلصّلاةِ؛

لباس پاکیزه غم و اندوه را می برد و موجب پاکیزگی نماز است.

کافی، ج۶ ، ص ۴۴۴، ح ۱۴

حدیث۱۶۳

امام علی(علیه السلام) فرمودند:

مَن صَلّی رَکعَتَینِ یَعلَمُ مایَقولُ فِیهما اِنصَرَفَ وَ لَیسَ بَینَه وَ بَینَ اللهِ - عَزَّ وَ جَلَّ - ذَنبٌ؛

هر کس دو رکعت نماز بخواند و بداند چه می گوید، از نماز فارغ می شود، درحالی که میان او و میان خدای عز و جل گناهی نیست.

اصول وافی، ج۲، ص ۱۰۰

حدیث۱۶۴

امام علی(علیه السلام) فرمودند:

لِکُلِّ شَیءٍ وَجهٌ وَ وَجهُ دینِکم الصّلاةُ؛

هر چیز دارای سیماست، سیمای دین شما نماز است.

بحار الانوار، ج۸۲، ص۲۲۷

حدیث۱۶۵

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

اَلنَّظیفُ مِنَ الثِّیابِ یُذهِبُ الهَمّ وَالحُزنَ وَهُوَ طَهورٌ لِلصّلاةِ؛

لباس پاکیزه غم و اندوه را برطرف می کند و باعث پاکیزگی نماز است.

کافی، ج ۶، ص ۴۴۴، ح ۱۴

حدیث۱۶۶

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

اُنظُر فیما تُصَلّی وَعَلی ما تُصَلّی ان لَم یَکُن مِن وَجهِهِ وَحِلِّهِ فَلا قَبولَ؛

بنگر در چه (لباسی) و بر چه (چیزی) نماز می گزاری، اگر از راه صحیح و حلالش نباشد، قبول نخواهد بود.

تحف العقول، ص ۱۷۴

حدیث۱۶۷

امام علی(علیه السلام) فرمودند:
لَو یَعلَمُ المُصَلّی ما یَغشاهُ مِنَ الرَّحمَةِ لَما رَفَعَ رَأسَهُ مِنَ السُّجودِ؛
اگر نمازگزار بداند تا چه حد مشمول رحمت الهی است هرگز سر خود را از سجده بر نخواهد داشت.
غررالحکم، ج ۵، ص ۱۱۶، ح ۷۵۹۲

حدیث۱۶۸

امام محمدباقر(علیه السلام) فرمودند:
مَن تَرَکَ الجَماعَةَ رَغبَةً عَنها وَ عَن جَماعَةِ المُسلِمینَ مِن غَیرِ عِلَّةٍ فَلا صَلاةَ لَه ؛
کسی که از روی بی میلی،بدون عذر و علت نمازجماعت را که اجتماع مسلمانان است ترک کند، نمازی برای او نیست.
امالی شیخ صدوق،ص ۲۹۰

حدیث۱۶۹

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:
لا یَنالُ شَفاعَتی مَن اَخَّرَ الصَّلوةَ بَعدَ وَقتِها؛
کسی که نماز را از وقتش تأخیر بیندازد، (فردای قیامت) به شفاعت من نخواهدرسید.
بحارالانوار، ج۸۳، ص ۲۰

حدیث۱۷۰

امام کاظم(علیه السلام) فرمودند:
اَفضَلُ ما یَتَقَرَّبُ به العَبدُ اِلی اللهِ بَعدِ المَعرِفَةِ به، الصَلوةُ؛
بهترین چیزی که بنده بعد از شناخت خدا به وسیله آن به درگاه الهی تقرب پیدا می کند، نماز است.
تحف العقول،ص ۴۵۵

حدیث۱۷۱

امام صادق(علیه السلام) فرمودند:
أَقرَبُ ما یَکُونُ العَبدُ إِلَی اللهِ وَ هُوَ ساجِدٌ؛
نزدیکترین حالات بنده به پروردگارت حالت سجده است.
ثواب الاعمال و عقاب الاعمال

حدیث۱۷۲

امام حسن عسکری (علیه السلام) فرمودند:

لَيسَتِ العِبادَةُ كَثرَةَ الصيّامِ وَ الصَّلوةِ وَ انَّما العِبادَةُ كَثرَةُ التَّفَكّر فی أمر اللهِ؛

عبادت کردن به زیادی روزه و نماز نیست، بلکه (حقیقت) عبادت، زیاد در کار خدا اندیشیدن است.

تحف العقول، ص۴۴۸

حدیث۱۷۳

امام باقر(علیه السلام) فرمودند:

لَمّا قالَ لَهُ رَجُلٌ إِنّی ضَعیفُ العَمَلِ قَلیلُ الصَّلاةِ قَلیلُ الصَّومِ وَلکِن أَرجو أن لا آكُلَ إلّا حَلالاً وَلا أَنكَحَ إلّا حَلالاً: وَأَیُّ جِهادٍ أَفضَلُ مِن عِفَّةِ بَطنٍ وَفَرجٍ؟!؛

در پاسخ به کسی که عرض کرد: من در عمل ناتوانم و نماز و روزه کم به جا می آورم اما سعی می کنم جز حلال نخورم و جز با حلال نزدیکی نکنم فرمودند: چه جهادی برتر از پاک نگهداشتن شکم و شرمگاه؟!

محاسن، ج ۱، ص ۲۹۲، ح ۴۴۸

حدیث۱۷۴

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

مَن قَبِلَ اللّه مِنهُ صَلاةً واحِدَةً لَم یُعَذِّبهُ وَمَن قَبِلَ مِنهُ حَسَنَةً لَم یُعَذِّبهُ؛

خداوند از هر کس یک نماز و یا یک کار نیک را قبول کند، عذابش نمی نماید.

کافی، ج ۳، ص ۱۶۶، ح ۱۱

حدیث۱۷۵

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

تَسبیحُ فاطِمَةَ علیهاالسلام فی كُلِّ یَومٍ فی دُبُرِ كُلِّ صَلاةٍ اَحَبُّ اِلَیَّ مِن صَلاةِ اَلفِ رَكعَةٍ فی كُلِّ یَومٍ؛

تسبیحات فاطمه زهرا علیهاالسلام در هر روز پس از هر نماز نزد من محبوب تر از هزار رکعت نماز در هر روز است.

کافی، ج ۳، ص ۳۴۳، ح ۱۵

حدیث۱۷۶

امام صادق(علیه السلام) فرمودند:

سَجدةُ الشُكرِ واجِبَةٌ عَلی كُلِّ مُسلِمٍ تُتِمُّ بِها صَلاتَكَ وَتُرضی بِها رَبَّكَ وَتُعجِبُ المَلائِكَةَ مِنكَ... ؛

سجده شکر برهرمسلمانی واجب است،با آن نمازت را کامل و پروردگارت را خشنود می سازی و فرشتگان را به شگفتی می آوری.

التهذیب، ج ۲، ص ۱۱۰، ح ۱۸۳

حدیث۱۷۷

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

یُعرَفُ مَن یَصِفُ الحَقِّ بِثَلاثِ خِصالٍ: یُنظَرُ اِلی اَصحابِهِ مَن هُم؟ وَاِلی صَلاتِهِ کَیفَ هیَ؟ وَفی اَیِّ وَقتٍ یُصَلّیها؟؛

کسی که از حق دَم می زند با سه ویژگی شناخته می شود: ببینید دوستانش چه کسانی هستند؟ نمازش چگونه است؟ و در چه وقت آن را می خواند؟

محاسن، ج ۱، ص ۳۹۶، ح ۸۸۵

حدیث۱۷۸

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

کونوا دُعاةً لِلنّاسِ بِغَیرِ اَلسِنَتِکُم، لِیَرَوا مِنکُم الوَرَعَ وَ الجتِهادَ وَ الصَّلاةَ وَ الخَیرَ، فَاِنَّ ذلِکَ داعیَةٌ؛

مردم را به غیر از زبان خود، دعوت کنید، تا پرهیزکاری و کوشش در عبادت و نماز و خوبی را از شما ببینند، زیرا اینها خود دعوت کننده است.

کافی، ج ۲، ص ۷۸، ح ۱۴

حدیث۱۷۹

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

لا تَغتَرّوا بِصَلاتِهِم وَلا بِصیامِهِم، فَإِنَّ الرَّجُلَ رُبَما لَهِجَ بِالصَّلاةِ وَالصَّومِ حَتّی لَو تَرَکَهُ استَوحَشَ، وَلکِنِ اختَبِروهُم عِندَ صِدقِ الحَدیثِ وأداءُ الأمانَةِ؛

فریب نماز و روزه مردم را نخورید، زیرا آدمی گاه چنان به نماز و روزه خو می کند که اگر آنها را ترک گوید، احساس ترس می کند، بلکه آنها را به راستگویی و امانتداری بیازمایید.

کافی، ج ۲، ص ۱۰۴، ح ۲

حدیث۱۸۰

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

اَلصَّلاةُ مِن شَرائِعِ الدّینِ وَ فیها مَرضاةُ الرَّبِّ عَزَّوَجَلَّ وَ هِیَ مِنهاجُ النبیاءِ وَ لِلمُصَلّی حُبُّ المَلائِکَةِ وَ هُدیً و ایمانٌ وَ نورُ المَعرِفَةِ وَ بَرَکَةٌ فِی الرِّزقِ؛

نماز، از آیین های دین است و رضای پروردگار، در آن است. و آن راه پیامبران است. برای نمازگزار، محبت فرشتگان، هدایت، ایمان، نور معرفت و برکت در روزی است.

خصال، ص ۵۲۲، ح ۱۱

حدیث۱۸۱

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

اَیُّهَا النّاسُ اِنّ المُصَلّی اذا صَلّی فَاِنَّهُ یُناجی رَبَّهُ تَبارَکَ وَتَعالی فَلیَعلَم بِما یُناجیهِ؛

ای مردم همانا نمازگزار هنگام نماز با پروردگار بزرگ و بلند مرتبه اش مناجات می کند، پس باید بداند چه می گوید.

مسند ابن حنبل، ج ۲، ص ۱۲۹

حدیث۱۸۲

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:
اَوّلُ الوَقتِ رِضوانُ اللّه وَوَسَطُ الوَقتِ رَحمَةُ اللّه وَآخِرُ الوَقتِ عَفوُ اللّه ؛
نماز در اول وقت خشنودی خداوند، میان وقت رحمت خداوند و پایان وقت عفو خداوند است.
سنن الدار قطنی، ج ۱، ص ۲۰۱، ح ۹۷۴

حدیث۱۸۳

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:
اَلصّلاةُ مِفتاحُ کُلِّ خَیرٍ؛
نماز کلید همه خوبی هاست.
الفردوس، ج ۲، ص ۴۰۴، ح ۳۷۹۶

حدیث۱۸۴

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:
لا تَزالُ اُمّتی بِخَیرٍ ما تَحابّوا وَاَقامُوا الصّلاةَ وَآتَوُا الزّکاةَ وَقَروا الضّیفَ... ؛
امّتم همواره در خیر و خوبی اند تا وقتی که یکدیگر را دوست بدارند، نماز را برپا دارند، زکات بدهند و میهمان را گرامی بدارند...
امالی طوسی، ص ۶۴۷، ح ۱۳۴۰

حدیث۱۸۵

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:
یا عَلیُّ اذا حَضَرَ وَقتُ صَلاتِکَ فَتَهَیّ لَها وَ اِلاّ شَغَلَکَ الشّیطانُ وَ اذا نَوَیتَ خَیرا فَعَجّل وَ اِلاّ مَنَعَکَ الشّیطانُ عَن ذلِکَ ؛
ای علی! هرگاه وقت نمازت رسید، آماده آن شو وگرنه شیطان تو را سرگرم می کند و هرگاه قصد [کار] خیری کردی شتاب کن وگرنه شیطان تو را از آن باز می دارد.
بحارالأنوار، ج ۷، ص ۲۹

حدیث۱۸۶

رسول اکرم(صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:
لایَزالُ الشّیطانُ یَرعَبُ مِن بَنی آدَمَ ما حافَظَ عَلَی الصّلَواتِ الخَمسِ فَإذا ضَیّعَهُنَّ تَجَرّءَ عَلَیهِ وَ أوقَعَهُ فِی العَظائِمِ؛
شیطان تا آنگاه که انسان مراقب نمازهای پنجگانه‌اش می‌باشد از او می‌ترسد و چون نمازهایش را تباه کرد بر او جرأت پیدا می کند و او را در گناهان بزرگ فرو می‌برد.
بحارالأنوار ?/???/??

حدیث۱۸۷

امام علی(علیه السلام) فرمودند:

لَو يَعلَمُ المُصَلّى ما يَغشاهُ مِنَ الرَّحمَةِ لَما رَفَعَ رَأسَهُ مِنَ السُّجودِ ؛

اگر نمازگزار می‌دانست چه رحمتی او را فراگرفته ، سر از سجده بر نمی‌داشت .

غرر الحکم و درر الکلم، حدیث۷۵۹۲

حدیث۱۸۸

امام علی(علیه السلام) فرمودند:

عَلِّموا صِبيانَكُم الصَّلاةَ وَ خُذُوهُم بِها إذا بَلَغُوا الحُلُمَ ؛

به کودکان خود نماز بیاموزید و چون به سنّ بلوغ رسیدند ، آنان را برای نماز بازخواست کنید .

غرر الحکم و درر الکلم، حدیث۶۳۰۵

حدیث۱۸۹

امام علی(علیه السلام) فرمودند:

إذا قامَ أحَدُكُم إلَى الصَّلوةِ فَليُصَلِّ صَلوةَ مُوَدِّعٍ ؛

هرگاه یکی از شما به نماز می‌ایستد، باید مانند کسی نماز بگزارد که گویی آخرین نماز اوست .

غرر الحکم و درر الکلم، حدیث۴۰۵۰

حدیث۱۹۰

امام علی(علیه السلام) فرمودند:

إيّاكُم وَ البِطنَةَ فَإنَّها مَقساةٌ لِلقَلبِ مَكسَلَةٌ عَنِ الصَّلاةِ وَ مَفسَدَةٌ لِلجَسَدِ ؛

زنهار از پُرىِ شکم ؛ زیرا موجب سخت‌دلی ، کاهلی در نماز و تباهی بدن می‌شود .

غرر الحکم و درر الکلم، حدیث۲۷۴۲

حدیث۱۹۱

امام علی(علیه السلام) فرمودند:

اَلصَّلاةُ حِصنٌ مِن سَطَواتِ الشَّيطانِ ؛

نماز، پناهگاهی است در برابر حمله‌های شیطان .

غرر الحکم و درر الکلم، حدیث۲۲۱۲

حدیث۱۹۲

حضرت امام موسی کاظم (علیه السلام) فرمودند:

لا تستغنی شیعتنا عن أربع: خمرة یصلی علیها و خاتم یتختم به و سواک یستاک به و سبحة من طین قبر أبی عبدالله علیه السلام؛

پیروان ما از چهار چیز بی‌نیاز نیستند:

- ?سجاده‌ای که بر روی آن نماز خوانده شود.

- ?انگشتری که در انگشت باشد.

- ?مسواکی که با آن دندانها را مسواک کنند.

- ?تسبیحی از خاک مرقد امام حسین (علیه السلام)

تهذیب الاحکام، ج، ? ص??

حدیث۱۹۳

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

السجود علی طین قبرالحسین (علیه السلام) ینور الی الارض السابعة و من کان معه سبحة من طینقبرالحسین (علیه السلام) کتب مسبحا و ان لم یسبح بها؛...

سجده بر تربت قبر حسـین (علیه السلام) تا زمین هفتم را نور باران می‌کند و کسی که تسبیحی از خاک مرقد حسین (علیه السلام) را با خود داشته باشد، تسبیح گوی حق محسوب می‌شود، اگر چه با آن تسبیح هم نگوید.

من لایحضره الفقیه، ج، ? ص/ ??? وسائل الشیعه، ج ? ص???

حدیث۱۹۴

قال الصادق علیه السلام:

السجود علی تربة الحسین علیه السلام یخرق الحجب السبع؛

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

سجده بر تربت حسین علیه السلام حجابهای هفتگانه را پاره می‌کند.

مصباح التمهجد، ص/ ??? بحارالانوار، ج، ?? ص???

حدیث۱۹۵

قال ابو محمدالحسن العسکری علیه السلام:

علامات المؤمن خمس: صلاة الخمسین، و زیارة الاربعین، والتختم فی الیمین، و تعفیر الجبین والجهر ببسم الله الرحمن الرحیم؛

امام حسن عسکری علیه السلام فرمودند:

نشانه‌های مؤمن پنج چیز است:

- ?پنجاه رکعت نماز(نماز یومیه و نمازهای نافله)

- ?زیارت اربعین

- ?انگشتر به دست راست کردن

- ?بر خاک سجده کردن

- ?بسم الله الرحمن الرحیم را در نماز بلند گفتن.

وسائل الشیعه، ج، ?? ص / ??? التهذیب، ج، ? ص .??

حدیث۱۹۶

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم می فرمایند:

مَن أقرَضَ مُؤمنا قَرضا يَنتَظِرُ بِهِ مَيسورَهُ كانَ مالُهُ فى زَكاةٍ ، وكانَ هو فى صَلاةٍ مِن المَلائكةِ حتّى يُؤَدِّيَهُ إلَيهِ ؛

هر کس به مؤمنی وامی بدهد و (برای پس گرفتن آن) صبر کند تا دستش باز شود ، مال او زکات محسوب شود و در نماز ، با فرشتگان باشد تا این که وامش به او برگردانده شود .

ثواب الأعمال : ۱۶۶ / ۱

حدیث۱۹۷

امام رضا (علیه السلام) می فرمایند:

إذا كُنتَ فى تِجارَتِكَ وحَضَرَتِ الصّلاةُ فلا يَشغَلْكَ عنها مَتْجَرُكَ ، فإنَّ اللّه‌وَصفَ قَوما ومدَحَهُم فقالَ : رِجالٌ لا تُلهيهم ... وكانَ هؤلاءِ القَومُ يَتَّجِرونَ ، فإذا حَضَرَتِ الصّلاةُ تَرَكوا تِجارَتَهُم وقاموا إلى صَلاتِهِم ، وكانوا أعظَمَ أجْرا مِمّن لا يَتَّجِرُ فيُصَلّى؛

هرگاه در حال کسب و کار بودی و وقت نماز رسید کسب تو را از نماز باز ندارد؛ زیرا خداوند مردمی را چنین توصیف کرده و ستوده‌است : مردانی که هیچ تجارت ... این مردم کاسب بودند امّا چون گاه نماز می‌رسید دست از کسب و کار می‌شستند و به نماز بر می‌خاستند . مزد و پاداش اینان بیش از کسانی بود که کاسبی نمی‌کردند و نماز می‌خواندند .

بحار الأنوار : ۱۰۳ / ۱۰۰ / ۴۰

حدیث۱۹۸

قال الباقر – علیه السلام –:

من صلی فی المسجد الحرام صلاهٔ مکتوبهٔ قبل الله منه کل صلاهٔ صلاها منذیوم و جبت علیه الصلاهٔ و کل صلاهٔ یصلیها الی ان یموت ؛

کسی که نمازواجبی را در مسجدالحرام به جای آورد، خداوند تمامی نمازهایی راکه از آغاز تکلیف بر او واجب شده و نیز نمازهایی را که تا پایان عمر به جای می آورد، قبول می کند.

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۵۳۶).

حدیث۱۹۹

قال الصادق – علیه السلام –:

صلاهٔ فی مسجدالنبی –صلی الله علیه وآله – تعدل بعشرهٔ الاف صلاهٔ ؛

یک نماز در مسجد پیامبر (صلی الله علیه وآله) با ده هزار نماز برابر خواهد بود.

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۵۳۶).

حدیث۲۰۰

قال رسول الله -صلی الله علیه وآله -:

الغرباء فی الدنیا: قرآن فی جوف ظالم ، و مسجد فی نادی قوم لایصلی فیه ، و مصحف فی بیت لایقرء فیه و رجل صالح مع قوم سوء ؛

در جهان چهار چیز غریب است :

۱ - قرآن در سینه ستمگر

۲ - مسجد در جمع گروهی که در آن نماز نخوانند.

۳ - قرآنی در خانه ای که آن را نخوانند.

۴ - مرد پارسا در میان مردم بد.

(نهج الفصاحه ، حدیث ۲۰۳۸).

حدیث۲۰۱

قال رسول الله -صلی الله علیه وآله -:

لاتجعلوا المساجد طرقا حتی تصلوا فیها رکعتین ؛

مساجد را گذرگاه قرار ندهید، مگر آنکه هنگام عبور دو رکعت نماز در آن بخوانید.

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۵۵۳).

حدیث۲۰۲

قال الصادق - علیه السلام -:

اذا خطب الایام یوم الجمعهٔ فلا ینبغی لاحد ان یتکلم حتی یفرغ الامام من خطبته؛

هنگامی که امام(جمعه) در روز جمعه خطبه می خواند شایسته نیست کسی حرف بزند تا آن گاه که امام از خطبه فارغ شود.

(اصول کافی ، ج ۳، ص ۴۲۱).

حدیث۲۰۳

قال رسول الله -صلی الله علیه وآله -:

الغسل یوم الجمعهٔ کفارهٔ و المشی ء الی الجمعهٔ کل قدم منها کعمل عشرین سنهٔ فاذا فرغ من صلوهٔ الجمعهٔ اجیز بعمل ماءتی سنهٔ؛

غسل روز جمعه کفاره گناه است ، و هر گامی که به سوی نمازجمعه برداشته می شود، برابر عمل بیست سال است ، و چون از نماز جمعه فارغ شود به پاداش عبادت دویست سال نایل گردد.

(کنزالعمال ، حدیث ۲۱۰۹).

حدیث۲۰۴

قال رسول الله -صلی الله علیه وآله -:

الجمعهٔ کفارهٔ لمابینها و بین الجمعهٔ التی قبلها، و زیادهٔ ثلاثهٔ ایام ؛

نماز جمعه کفاره گناهان میان این جمعه و جمعه قبل و سه روز پیش از آن می باشد.

(کنزالعمال ، حدیث ۲۱۰۸۸).

حدیث۲۰۵

عن الصادق جعفر بن محمد عن ابیه علیهم السلام :

ایما مسافر صلی الجمعهٔ رغبهٔ فیها وحبا لها اعطاه الله - عزوجل - اجر مائهٔ جمعهٔ للمقیم ؛

هر مسافری که از روی اشتیاق نماز جمعه بخواند، خدا به او اجر صد نماز جمعه مقیم را بدهد.

(امالی شیخ صدوق ، ص ۱۱، وسائل الشیعه ، ج ۵، ص ۳۶).

حدیث۲۰۶

قال الصادق - علیه السلام -:

ما من قدم سعت الی الجمعهٔ الا حرم الله جسدها علی النار ؛

هرگامی که به سوی نماز جمعه برداشته شود، خداوند آتش دوزخ را بر صاحب آن گام حرام می کند.

(وسائل الشیعه ، ج ۵، ص ۳).

حدیث۲۰۷

قال رسول الله -صلی الله علیه وآله -:

ان لکم فی کل جمعهٔ حجهٔ و عمرد فالحجهٔ الهجیرهٔ للجمعهٔ و العمرهٔ انتظار العصر بعد الجمعهٔ ؛

هر روز جمعه برای شما ثواب یک حج و یک عمره است ، حج شما شتاب و مبادرت به نماز جمعه و عمره شما انتظار اقامه نماز عصر پس از نماز جمعه است .

(کنزالعمال ، ج ۷، ص ۷۳۷، حدیث ۲۱۱۷۳).

حدیث۲۰۸

قال رسول الله -صلی الله علیه وآله -:

لایزال العبد متهاونا بالجمعهٔ حتی یغضب الله علیه ؛

بنده ای که نماز جمعه را سبک بشمارد، خداوند بر او خشم گیرد.

(کنزالعمال ، حدیث ۲۱۱۵۵).

حدیث۲۰۹

قال رسول الله -صلی الله علیه وآله -:

ثلث تعلم امتی ما لهم فیهن لضربوا علیهن بالسهام : الاذان و الغدو الی الجمعهٔ و الصف الاول؛

سه چیز است که اگر امت من فضیلت آنها را می دانستند، برای (سبقت در) انجام آن به قرعه متوسل می شدند و آن عبارتند از:

۱ - اذان گفتن

۲ - بیرون رفتن به سوی نماز جمعه

۳ - صف اول نماز جماعت.

(مستدرک الوسائل ، ج ۱ ص ۴۹۰، بحارالانوار، ج ۸۹، ص ۱۹۷).

حدیث۲۱۰

امام صادق(علیه السلام) فرمودند:

اثافی الاسلام ثلاثهٔ: الصلوهٔ و الزکوهٔ و الولایهٔ،لا تصح واحدهٔ منهن الا بصاحبتیها؛

سنگهای زیربنای اسلام سه چیز است: نماز، زکات و ولایت که هیچ یک از آنها بدون دیگری درست نمی شود.

کافی جلد۲، ص ۱۸

حدیث۲۱۱

امام صادق(علیه السلام) فرمودند:

انّ مِن تَمامِ الصَّومِ اِعطاءُ الزّکاةِ یَعنی الفِطرَة کَما اَنّ الصَّلوةَ عَلَی النَّبِی (ص) مِن تَمامِ الصَّلوةِ؛

تکمیل روزه به پرداخت زکاهٔ یعنی فطره است، همچنان که صلوات بر پیامبر (ص) کمال نماز است.

وسائل الشیعه، ج ۶ ص ۲۲۱

حدیث۲۱۲

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

لا تَغتَرّوا بِصَلاتِهِم وَلا بِصیامِهِم، فَإِنَّ الرَّجُلَ رُبَما لَهِجَ بِالصَّلاةِ وَالصَّومِ حَتّی لَو تَرَکَهُ استَوحَشَ ، وَلکِنِ اختَبِروهُم عِندَ صِدقِ الحَدیثِ وَأداءُ الأمانَةِ؛

فریب نماز و روزه مردم را نخورید، زیرا آدمی گاه چنان به نماز و روزه خو می کند که اگر آنها را ترک گوید، احساس ترس می کند، بلکه آنها را به راستگویی و امانتداری بیازمایید.

کافی، ج۲، ص ۱۰۴، ح۲

حدیث۲۱۳

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

ما یَمنَعُ اَحَدَکُم اِذا دَخَل عَلَیهِ غَمٌّ مِن غُمُومِ الدُّنیا اَن یَتَوَضّأَ ثُمّ یَدخُلَ مَسجِدَهُ وَ یَرکَعَ رَکعَتَینِ فَیَدعُوَ اللّه فیهِما؟ اَما سَمِعتَ اللّه یَقُولُ: «وَاستَعینوا بِالصَّبرِ وَ الصَّلاةِ»؟

چه چیز مانع می شود که هر گاه بر یکی از شما غم و اندوه دنیایی رسید، وضو بگیرد و به سجده گاه خود رود و دو رکعت نماز گزارد و در آن دعا کند؟ مگر نشنیده ای که خداوند می فرماید: «از صبر و نماز مدد بگیرید»؟

تفسیر عیاشی، ج ۱، ص ۵۹، ح ۳۹

حدیث۲۱۴

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

ما خَسِرَ وَ اللّه مَن اَتی بِحَقیقَةِ السُّجودِ ... وَلا بَعُدَ عَنِ اللّه اَبَدا مَن اَحسَنَ تَقَرُّبَهُ فِی السُّجودِ وَ لا قَرُبَ اِلَیهِ اَبَدا مَن اَساءَ اَدَبَهُ وَضَیَّعَ حُرمَتَهُ وَیَتَعَلَّقُ قَلبُهُ بِسِواهُ؛

سوگنـد به خدا ، هر کس که حقیقت سـجده را به جای آورد ، زیان نکرد و کسـی که در سـجده، به خوبی به خداوند نزدیک شد، هرگز از خداونـد دور نیسـت. و آن کـه به {سـاحت مقـدس} او بی ادبی کرد و حرمتش را زیر پـا گـذاشت ، و به غیر او دل بست، هرگز به او نزدیک نشد.

بحار الأنوار ، ج ۷۵، ص ۷۱، ح ۳۴

حدیث۲۱۵

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

فَضلُ الوَقتِ الاوّلِ عَلَی الأخیر کَفَضل الاخرةِ عَلَی الدُّنیا.

فضیلت خواندن نماز در اول وقت نسبت به تأ خیر انداختن آن، مثل فضیلت آخرت بر دنیاست.

بحارالأنوار، ج ۸۲، ص ۳۵۹

حدیث۲۱۶

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

لا یَنالُ شَفاعَتَنا مَن استَخَفَّ بِالصَّلاةِ؛

هرکس نماز را سبک بشمارد ، بشفاعت ما دست نخواهد یافت.

فروع کافی، ج۳، ص ۲۷۰

حدیث۲۱۷

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

إنّ المُؤمِنَ هِمَّتُهُ فِی الصَّلاةِ وَالصِّیامِ وَالعِبادَةِ وَالمُنافِقُ هِمَّتُهُ فِی الطَّعامِ وَالشَّرابِ کَالبَهیمَةِ؛

همّت مؤمن در نماز و روزه و عبادت است و همّت منافق در خوردن و نوشیدن؛ مانند حیوانات.

تنبیه الخواطر،ج ۱، ص ۹۴

حدیث۲۱۸

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

مَنِ اغتابَ مُسلِما أو مُسلِمَةً لَم یَقبَلِ اللّه صَلاتَهُ وَلاصیامَهُ أَربَعینَ یَوما وَلَیلَةً إلاّ أن یَغفِرَ لَهُ صاحِبُهُ؛

هر کس از مرد یـا زن مسـلمانی غیبت کنـد، خداونـد تـا چهـل شـبانه روز نمـاز و روزه او را نپـذیرد مگر این که غیبت شونـده او را ببخشد.

بحارالأنوار، ج ۷۵، ص ۲۵۸، ح ۵۳

حدیث۲۱۹

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

ثَلاثٌ لَو یَعلَمُ النّاسُ ما فیهِنّ ما اُخِذنَ اِلاّ بِسَهمَةٍ حِرصا عَلی ما فیهِنّ مِن الخَیرِ وَ البَرَکَةِ: اَلتّذینُ بِالصَّلاةِ وَ التَّهجیُر بِالجَماعاتِ وَ الصَّلاةُ فی اَوّلِ الصُّفوفِ؛

سه چیز است که اگر مردم آثار آن را می دانستند، به جهت حریص بودن به خیر و برکتی که در آنها هست، به قرعه متوسل می شدند: اذان نماز، شتاب به نماز جماعت و نماز در صف اول.

کنزالعمّال، ح ۴۳۲۳۵

حدیث۲۲۰

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

لاتَنظُروا إلی کَثرَةِ صَلاتِهِم وَصَومِهِم وَ کَثرَةِ الحَجّ وَالمَعروفِ وَطَنطَنَتِهِم بِاللَّیلِ، وَلکِن انظُروا إلی صِدقِ الحَدیثِ وَأداءِ المانَةِ؛

به زیادی نماز و روزه و حج و احسان و مناجات شبانه مردم نگاه نکنید، بلکه به راستگویی و امانتداری آنها توجه کنید.

بحارالأنوار، ج ۷۵، ص ۱۱۴، ح ۵

حدیث۲۲۱

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

اَلا اُخبِرُکُم بِاَفضَلَ مِن دَرَجَةِ الصّیامِ وَ الصَّلاةِ وَ الصَّدَقَةِ؟ صَلاحُ ذاتِ البَینِ، فَاِنَّ فَسادَ ذاتِ البَینِ هِیَ الحالِقَةُ؛

آیا به چیزی با فضیلت تر از نماز و روزه و صدقه (زکات) آگاهتان نکنم؟ و آن اصلاح میان مردم است، زیرا تیره شدن رابطه بین مردم ریشه کن کننده دین است.

نهج الفصاحه، ح ۴۵۸

حدیث۲۲۲

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

عن زید بن خالدٍ الجُهَنّی: ما کانَ رَسُولُ اللّه صلی الله علیه و آله یَخرُجِ مِن شَیءٍ لِشَیءٍ مِنَ الصَّلَواتِ حَتّی یَستاکَ ؛

زید بن خالد جُهَنی: پیامبر خدا صلی الله علیه و آله از هیچ نمازی به نماز دیگر مشغول نمی شدند، مگر این که در این فاصله مسواک می زدند.

المعجم الکبیر، ج ۵، ص ۲۵۴، ح ۵۲۶۱

حدیث۲۲۳

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

اِعلَموا اَنّ اللّه تعالی قَد فَرَضَ عَلَیکُم الجُمُعَةَ فَمَن تَرَکَها فی حَیاتی وَ بَعدَ مَماتی وَ لَهُم اِمامٌ عادِلٌ اِستِخفافا بِها وَ جُحودا لَها فَلا جَمَعَ اللّه شَملَهُ وَ لا بارَکَ لَهُ فی اَمرِهِ اَلا وَ لا صَلاةَ لَهُ اَلا وَ لا زَکاةَ لَهُ اَلا وَ لا حَجَّ لَهُ اَلا وَ لا صَومَ لَهُ اَلا وَ لا بَرَکَةَ لَهُ حَتّی یَتوبَ؛

بدانید که خداوند متعال نماز جمعه را بر شما واجب ساخته است پس آنان که در زندگی و پس از مرگ من، از روی سبک شمردن و یا انکار، آن را ترک کنند، با وجود این که پیشوای عادلی دارند، خداوند وحدتشان نبخشد و در کارشان برکت ندهد،

آگاه باشید نه زکات، نه نماز، نه حج و نه روزه آنان پذیرفته است. بدانید که زندگی آنان برکتی نخواهد داشت، مگر توبه کنند.

عوالی اللالی، ج ۲، ص ۵۴، ح ۱۴۶

حدیث۲۲۴

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

ثَلاثٌ لَو یَعلَمُ النّاسُ ما فیهِنَّ ما اُخِذنَ اِلّا بِسَهمَةٍ حِرصا عَلی ما فیهِنَّ مِن الخَیرِ وَ البَرَکَةِ: اَلتَّذینُ بِالصَّلاةِ وَ التَّهجیرِ بِالجَماعاتِ وَ الصَّلاةُ فی اَوَّلِ الصُّفوفِ؛

سه چیز است که اگر مردم آثار آن را می دانستند، به جهت حریص بودن به خیر و برکتی که در آنها هست، به قرعه متوسل می شدند: اذان نماز، شتاب به نماز جماعت و نماز در صف اول.

کنزالعمّال، ح ۴۳۲۳۵

حدیث۲۲۵

قال الصادق - علیه السلام -:

الساعهٔ التی یستجاب فیها الدعاء یوم الجمعهٔ مابین فراغ الامام من الخطبهٔ الی ان یستوی الناس فی الصفوف ؛

ساعتی که دعا در آن مستجاب است روز جمعه و فاصله میان پایان خطبه(نماز جمعه) تا به صف ایستادن مردم می باشد.

(مستدرک الوسائل ، ج ۶، ص ۴۱).

حدیث۲۲۶

قال رسول الله –صلی الله علیه وآله –:

من کان یؤ من بالله و الیوم الا-خر فعلیه الجمعهٔ یوم الجمعهٔ الاعیل مریض او مسافر او امراءهٔ او مملوک ، و من استغنی عنها بلهو او تجارهٔ استغنی الله عنه و الله غنی حمید؛

برهر کس که به خداوند و روز قیامت ایمان دارد در روز جمعه ، نماز جمعه بر او واجب می باشد، جز بر بیمار یا مسافر یا زن ، یا برده و هر کس از نماز جمعه به وسیله پرداختن به لهو یا تجارت بی نیازی جوید، خداوند هم از او بی نیازی جوید(و عبادت او را نپذیرد) و خدا بی نیاز و ستوده است .

(کنز العمال ، ج ۷ ص ۷۲۶، ح ۲۱۱۲۰).

حدیث۲۲۷

قال الصادق - علیه السلام -:

ان الله اکرم المؤ منین بالجمعهٔ ؛

همانا خداوند - تبارک و تعالی- مؤ منان را به وسیله نماز جمعه گرامی می داشت .

(مستدرک الوسائل ، ج ۶، ص ۵).

حدیث۲۲۸

قال رسول الله -صلی الله علیه وآله -:

اذا کان یوم الجمعهٔ کان علی کل باب من ابواب المسجد ملئکهٔ یکتبون الاول فالاول فاذا جلس الامام طوار الصحف و جاءوا یستمعون الذکر ؛

چون روز جمعه فرا رسد، بر درب هر مسجدی ملائکه می نشینند و نام مردم را به ترتیب ورود اول و دوم و سوم می نویسند تا وقتی که امام جمعه در جایگاه خود قرار می گرفت پرونده ها را جمع می کند و به ذکر (خطبه ها) گوش فرا می دهند.

(بحارالانوار، ج ۸۹، ص ۱۲، مستدرك الوسائل ، ج ۶، ص ۳۸).

حدیث۲۲۹

قال رسول الله -صلی الله علیه وآله -:

رکعتان فی یوم الجمعهٔ افضل من الف رکعهٔ فی غیر یوم الجمعهٔ ؛

دو رکعت نماز در روز جمعه ، بهتر از هزار رکعت نماز در غیر روز جمعه است .

(کنزالعمال ، ج ۷، حدیث ۲۱۰۵۷).

حدیث۲۳۰

قال رسول الله -صلی الله علیه وآله -:

رواح الجمعهٔ واجب علی کل محتلم ؛

برهر مکلف رفتن به نماز جمعه واجب است .

(کنز العمال ، ج ۷، ص ۷۲۵، ح ۲۱۱۱۹).

حدیث۲۳۱

قال رسول الله -صلی الله علیه وآله -:

الجمعهٔ حج المساکین؛

نماز جمعه حج فقرا است .

(کنزالعمال ج ۷، ص ۷۰۷، ح ۲۱۰۳۱).

حدیث۲۳۲

قال الصادق - علیه السلام -:

ان الرجل یذنب الذنب فیحرم صلاهٔ اللیل و ان العمل السیی ء اسرع فی صاحبه من السکین فی اللحم؛

شخصی که به عصیان روی می آورد، از خواندن نماز شب محروم می شود، زیرا اثر کار بد در انسان ، از اثر کارد تیز بر گوشت ، سریع تر است .

(میزان الحکمه ، ج ۵، ح ۱۱۰۴۶۷).

حدیث۲۳۳

قال علی - علیه السلام -:

عبادالله ان تقوی الله حمت اولیاء محارمه و الزمت قلوبهم مخافته حتی اسهرت لیالیهم ؛

ای بندگان خدا پرهیزکاری دوستان خدا را از انجام کارهای حرام باز می دارد و ترس از خدا آنچنان در دل آنان جای می گیرد که شب ها را (برای نماز) بیدار می مانند.

(نهج البلاغه ، خطبه ۱۱۳).

حدیث۲۳۴

عن ابی جعفر - علیه السلام - قال :

ثلاث درجات : افشاء السلام ، و اطعام الطعام و الصلاة باللیل والناس نیام ؛

از امام باقر (ع) نقل شده که فرمودند: سه چیز منزلت و مقام را می افزاید: سلام دادن ، غذا دادن و شب نماز خواندن ، آن زمان که مردم در خوابند.

(بحارالانوار، ج ۸۷، ص ۱۴۱).

حدیث۲۳۵

امام باقر(علیه السلام) فرمودند:

صل رکعتین فی سواد اللیل لوحشة القبور ؛

برای نجات از وحشت قبر، دو رکعت نماز در دل شب بخوان .

(بحارالانوار، ج ۸۷، ص ۱۶۰).

حدیث۲۳۶

قال الصادق - علیه السلام -:

اذا قمت باللیل فاستک فان الملک تاءتیک فیضع فاه علی فیک ، فلیس من حرف تتلوه و تنطق به الا صعد به الی السماء فلیکن فوک طیب الریح ؛

شبانگاه که برای نماز بلند می شوی مسواک بزن ، چرا که فرشته نزد تو می آید و دهانش را بر دهانت می گذارد و هر حرفی از قرآن و نماز و دعا می خوانی ، به آسمان می برد از این رو باید که دهانت خوشبو باشد.

(وسائل الشیعه ، ج ۱، ص ۳۵۷، بحارالانوار، ج ۸۷، ص ۲۰۷).

حدیث۲۳۷

قال الصادق - علیه السلام -:

ثلاثة هن فخر المؤ من وزینة فی الدنیا و الاخرة : الصلاة فی اخر اللیل و یاءسه مما فی ایدی ، الناس ، و ولایة الامام من ال محمد - صلی الله علیه وآله - ؛

سه چیز مایه افتخار مومن و زینت اودر دنیا و آخرت است :

۱ - نماز در آخر شب ؛

۲ - دل کندن از آنچه دردست مردم است ؛

۳ - پذیرش ولایت امام از اهل بیت پیامبر (صلی الله علیه وآله)

(بحارالانوار، ج ۸۷، ص ۱۴۰).

حدیث۲۳۸

قال الصادق - علیه السلام -:

استغفر الله ربی و اتوب الیه فی الوتر سبعین مرهٔ تنصب یدک الیسری و تعد بالیمنی الاستغفار ؛

در قنوت نماز، وتر، هفتاد بار استغفار بگویید، برای این کار دست چپ را مقابل صورت قرار دهید، و با دست راست استغفار را بشمارید.

(بحارالانوار، ج ۸۷، ص ۲۸۷).

حدیث۲۳۹

قال رسول الله -صلی الله علیه وآله -:

اطولکم قنوتا فی الوتر اطولکم راحهٔ یوم القیامهٔ فی الموقف ؛

هرقدر قنوت شما در نماز وتر طولانی تر باشد، آسایش شما در موقف قیامت بیشتر است.

(بحارالانوار، ج ۸۷، ص ۲۸۷).

حدیث۲۴۰

علیکم بصلاهٔ اللیل سنهٔ نبیکم و داءب الصالحین؛

بر شما باد به خواندن نماز شب ، زیرا این عمل سنت پیامبر و سیره صالحان است .

(بحارالانوار، ج ۸۷، ص ۱۲۳).

حدیث۲۴۱

قال رسول الله -صلی الله علیه وآله -:

افشوا السلام ، وصلوا الارحام ، و اطعموا الطعام ، و صلوا باللیل ، و الناس نیام ، تدخلوا الجنهٔ بسلام؛

(باسلام کرن) سلام را میان مردم شایع کنید صله رحم به جای آورید اطعام کنید و در شب که همگان درخوابند به نماز برخیزید تا به سلامتی داخل بهشت گردید.

(بحارالانوار، ج ۸۷، ص ۱۵۹).

حدیث۲۴۲

قال رسول الله -صلی الله علیه وآله -:

من رزق صلاهٔ اللیل من عبد او امهٔ ؛قام لله - عزوجل - مخلصا فتوضاء وضوء سابغا وصلی الله - عزوجل - بنیهٔ صادقهٔ وقلب سلیم و بدن خاشع و عین داعمهٔ ، جعل الله - تبارک و تعالی - خلفه تسعهٔ صفوف من الملائکهٔ فی کل صف ما لا یحصی عددهم الا الله

تعالی احد طرفی کل صف فی المشرق و الاخر بالمغرب قال : فاذا فرغ کتب له بعددهم درجات ؛
هرگاه بنده ای موفق به نماز شب شود وبرای خدا بیدار شود و وضوی کامل بگیرد و با نیت خالص و قلب سلیم و بدن خاشع وچشم گریان برای خدا نماز بخواند، خداوند نه صف از فرشتگان را پشت سر او می گمارد که جز خدا کسی نمی تواند آنها را شمارش کند، زیرا یک طرف هر صف در مشرق و طرف دیگر آن در مغرب است هنگامی که او نماز را تمام کند، خدا به تعداد آن فرشتگان برای او درجه و ثواب می نویسد.
(بحارالانوار، ج ۸۷، ص ۱۳۷)

حدیث۲۴۳

قال الرضا – علیه السلام –:
علیکم بصلاهٔ اللیل فما من عبد یقوم اخر اللیل فیصلی ثمان رکعات و رکعتی الشفع و رکعهٔ الوتر و استغفر الله فی قنوته سبعین مرهٔ ، الا اجیر من عذاب القبر و من عذاب النار و مذله فی عمره ، و وسع علیه فی معیشته ؛
بر شما باد به نماز شب ، زیرا هر بنده ای که در آخر شب بیدار شود و هشت رکعت نماز شب ، و دو رکعت نماز شفع ، و یک رکعت نماز وتر بخواند و در قنوت آن ، هفتاد بار استغفار کند خداوند اورا از عذاب قبر و آتش در امان دارد وعمر او را طولانی کرده و به زندگی اوگشایش خواهد داد.
(بحارالانوار، ج ۸۷، ص ۱۶۱).

حدیث۲۴۴

قال رسول الله –صلی الله علیه وآله –:
ما من عبد یحدث نفسه بقیام ساعهٔ من اللیل فینام عنها الا کان نومه صدقهٔ تصدق الله بها علیه و کتب له اجر ما نوی ؛
کسی که به نیت بیدار شدن برای نماز شب بخوابد، ولی خواب بماند، خواب او عطیه ای است الهی و خداوند متعال به او پاداش نماز شب را عطا می کند.
(میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۴۲۳ کنزالعمال ، حدیث ۲۱۴۷۵).

حدیث۲۴۵

قال رسول الله –صلی الله علیه وآله –:
خیرکم من اطاب الکلام و اطعم الطعام و صلی باللیل و الناس نیام ؛
بهترین شما کسی است که سخن زیبا بگوید و طعام بدهد و هنگامی که مردم در خوابند نماز شب بخواند. (بحارالانوار، ج ۸۷، ص ۱۴۲).

حدیث۲۴۶

قال رسول الله –صلی الله علیه وآله –:
صلاهٔ اللیل مرضاهٔ الرب ، و حب الملائکهٔ و سنهٔ لانبیاء و نور المعرفهٔ واصل الایمان و راحهٔ الابدان ، و کراههٔ الشیطان و سلاح علی الاعداء و اجابهٔ للدعاء و قبول الاعمال وبرکهٔ فی الرزق ، و شفیع بین صاحبها و بین ملک الموت و سراج فی قبره و فراش تحت جنبه

و جواب مع منكر و نكير و مونس و زائر فى قبره الى يوم القيامة ؛

نماز شب مایه خشنودی پروردگار و دوستی فرشتگان و روش پیامبران و نور معرفت و ریشه ایمان و موجب آرامش بدن و نفرت شیطان و سلاحی در مقابل دشمنان و باعث مستجاب شدن دعا و پذیرش اعمال و برکت روزی است نماز شب بین نمازگزاران و ملک الموت واسطه می شود و چراغ قبر و فرش زیر او در قبر و پاسخ نکیر و منکر و مونس انسان در قبر و زیارت کننده او در قبر تا روز قیامت خواهد بود. (بحارالانوار، ج ۸۷، ص ۱۶۲).

حدیث۲۴۷

قال الصادق - علیه السلام -:

ان الله - عزوجل - قال المال و البنوان زينة الحياة الدنيا، و ان الثمان ركعات التى يصليها العبد اخرالليل زينة الاخرة ؛

خداوند متعال ثروت و فرزندان را زینت دنیا دانسته است هشت رکعت نماز که انسان در آخر شب می خواند، زینت آخرت است .

(بحارالانوار ج ۸۳، ص ۱۲۶ ثواب الاعمال ، ص ۶۹).

حدیث۲۴۸

عن رسول الله -صلی الله علیه وآله -:

عليكم بصلاة الليل ولو ركعة واحدة ، فان الصلاة الليل منهاة عن الاثم و تطفى ء غضب الرب - تبارك و تعالى - و تدفع عن اهلها حرالنار، يوم القيامة؛

بر شما باد به نماز شب ، اگر چه یک رکعت باشد، زیرا نماز شب انسان را از گناه باز می دارد و خشم پروردگار را خاموش کرده وصاحبش را از آتش قیامت دراما ن می دارد.

(کنزالعمال ، ج ۷، حدیث ۲۱۴۳۱).

حدیث۲۴۹

عن النبی -صلی الله علیه وآله -:

قال : يا على ! خمسة تنور القلب : كثرة قرائة قل هو الله احد و قلة الكلام و مجالسة العلماء والصلاة فى الليل و المشى ء الى المساجد؛

یا علی ! پنج چیز دل را نورانی می کند: کثرت تلاوت سوره ((قل هو الله احد))،کم گویی ، مجالست با علما، نماز شب و گام برداشتن به سوی مسجد.

(المواعظ العددیه ، ص ۲۵۸).

حدیث۲۵۰

عن النبی -صلی الله علیه وآله -:

ياعلى ! عليك بصلاة الليل و من استخف بصلاة الليل فليس منا ؛

یا علی ! بر تو باد به خواندن نماز شب و از ما نیست کسی که به نماز شب اهمیت ندهد و آن را سبک بشمارد.

(وسائل الشیعه ، ج ۵، ص ۲۸۰).

حدیث۲۵۱

عن الصادق - علیه السلام -:
ان البیوت التی یصلی فیها باللیل بتلاوه القرآن تضی ء لاهل المساء کما تضی ء نجوم السماء لاهل الارض؛
خانه ای که در آن نماز شب خوانده می شود و تلاوت قرآن می گردد، برای افلاکیان آن گونه می درخشد که ستارگان برای زمینیان می درخشد.
(ثواب الاعمال ، ص ۷۰).

حدیث۲۵۲

عن الصادق - علیه السلام -:
صلاة اللیل تحسن الوجه و تحسن الخلق ، و تطیب الریح ، و تدر الرزق و تقضی الدین ، و تذهب بالهم و تجلوا البصر ؛
نمازشب باعث زیبایی سیما ونیکویی اخلاق و خوشبویی بدن و فراوانی رزق و مایه ادای قرض ها و از بین رفتن و تقویت نور چشم است .
(ثواب الاعمال ، ص ۷۰).

حدیث۲۵۳

قال رسول الله -صلی الله علیه وآله -:
صلوة اللیل سراج لصاحبها، فی ظلمهٔ القبر ؛
نماز شب چراغی است در تاریکی قبر.
(بحارالانوار، ج ۸۷، ص ۱۶۱).

حدیث۲۵۴

قال الصادق - علیه السلام -:
صلوهٔ اللیل تبیض الوجه و صلوهٔ اللیل تطیب الریح و صلوهٔ اللیل تجلب الرزق ؛
نماز شب چهره را سفید، بوی را خوش و روزی را جلب می کند(گسترش می دهد).
(علل الشرایع ، ص ۳۶۳، میزان الحکمه ، ج ، ص ۴۲۱)

حدیث۲۵۵

اذا ایقظ الرجل اهله من اللیل توضیا و صلیا کتبا من الذاکرین الله کثیرا و الذاکرات ؛
هرگاه مردی همسر خویش را در نیمه های شب بیدار کند و با هم وضو بسازند و به نماز بایستند، آنان از ذاکرانی ، که خداوند - تبارک و تعالی - بسیار یاد می کنند، محسوب می گردند.
(میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۴۱۸).

حدیث۲۵۶

قال رسول الله -صلی الله علیه وآله -:
مازال جبرئیل یوصینی بقیام اللیل حتی ظننت ان اخیار امتی لن یناموا من اللیل الا قلیلا ؛
جبرئیل (ع) همچنان مرا به قیام شب و نماز در آن سفارش می نمود که من گمان کردم خوبان و برگزیدگان امت من شب را نمی خوابند، مگر اندکی .
(بحارالانوار، ج ۷۶، ص ۳۳۳).

حدیث۲۵۷

عن ابی عبدالله - علیه السلام - قال :
من قدم اربعین رجلا من اخوانه فدعا لهم ثم دعا لنفسه ، استجیب له فیهم و فی نفسه؛
امام صادق (علیه السلام) فرمودند: کسی که در قنوت نماز وتر برای چهل مؤ من وسپس برای خود دعا کند، خداوند دعاهای وی را مستجاب گرداند.
(وسائل الشیعه ، ج ۴، باب ۴۵).

حدیث۲۵۸

قال رسول الله -صلی الله علیه وآله -:
علیکم بصلاة اللیل فانها سنة نبیکم و داءب الصالحین قبلکم و مطردة الداء عن اجسادکم ؛
نماز شب را به پا دارید، زیرا نماز شب سنتی است از پیامبرتان رسول الله (صلی الله علیه وآله) و رسم صالحان و پاکانی است که قبل از شما بودند نماز شب موجب طرد و دفع بلا و دردها و بیماری ها از بدن شما می باشد.
(تفسیر صافی ، ص ۲۶۵، ثواب الاعمال ، ص ۹۶).

حدیث۲۵۹

قال الصادق - علیه السلام -:
ان الرجل لیکذب الکذبة فیحرم بها عن صلوة اللیل؛
چه بسا مردی با گفتن دروغی ، از فیض نماز محروم می شود.
(بحارالانوار، ج ۸۷، ص ۱۴۶).

حدیث۲۶۰

قال رسول الله -صلی الله علیه وآله -:
ما اتخذ الله ابراهیم خلیلا - علیه السلام - الا لاءطعامه الطعام و صلوته باللیل و الناس نیام؛
خداونـد ابراهیم (ع) را به مقام خلیلی خود برنگزیـد، مگر به دو چیز: اول این که مردم را اطعام می کرد و دیگر این که هنگامی که مردم در خواب بودند، نماز می خواند.
(بحارالانوار، ج ۷۴ ص ۲۸۲، میزان الحکمه ، ج ۵ ص ۴۱۷).

حدیث۲۶۱

قال الباقر - علیه السلام -:

جاء الرجل الی امیرالمؤ منین - علیه السلام - فقال : یاامیرالمؤ منین انی قد حرمت الصلوة باللیل فقال امیرالمؤ منین : انت رجل قد قیدتک ذنوبک؛

مردی نزد امیرالمؤ منین (علیه السلام) آمد و گفت: من از نماز شب محروم شده ام، امام علی (علیه السلام) فرمودند: گناهانت تو را گرفتار نموده است .

(بحارالانوار، ج ۸۳، ص ۱۲۷).

حدیث۲۶۲

قال علی - علیه السلام -:

قیام اللیل مصححهٔ للبدن و تمسک باخلاق و رضی رب العالمین؛

برخاستن برای نماز شب موجب تندرستی و پایبندی به اخلاق پیغمبران است وخدا را خشنود می کند.

(میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۴۲۱).

حدیث۲۶۳

قال الصادق - علیه السلام -:

ان الرجل یذنب فیحرم صلوهٔ اللیل؛

هرآینه انسان مرتکب گناهی می شود و در نتیجه را، از نماز شب محروم می گردد.

(میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۴۲۲).

حدیث۲۶۴

عن الرضا - علیه السلام -:

رضوان الله الصلوهٔ باللیل؛

نماز شب ، رضوان (خشنودی) خدا را به همراه دارد.

(من لایحضره الفقیه ، ج ۱ ص ۴۱۲)

حدیث۲۶۵

قال الصادق - علیه السلام -:

شرف المؤ من صلاته باللیل؛

شرف مومن به نماز شب او است .

(بحارالانوار، ج ۸۷، ص ۱۴۱).

حدیث۲۶۶

عن النبی –صلی الله علیه وآله –:

الرکعتان فی جوف اللیل احب الی من الدنیا و مافیها ؛

دو رکعت نماز در دل شب نزد من ، از دنیا وآنچه که در آن است ، محبوبتر است .

(وسائل الشیعه ، ج ۵، ص ۲۷۶).

حدیث۲۶۷

قال رسول الله –صلی الله علیه وآله –:

صلاهٔ الرجل تطوعا حیث لایراه الناس تعدل صلاته علی اعین الناس خمسا و عشرین ؛

نماز مستحبی که در مکانی دور از دید مردم خوانده شود، از نظر ثواب و ارزش معنوی معادل با بیست و پنج نماز است که در معرض دید مردم به جا آورده شود.

(نهج الفصاحه ، حدیث ۱۸۴۷).

حدیث۲۶۸

قال الصادق – علیه السلام –:

ان الله – عزوجل – فرض علیکم الصلوات فی احب الاوقات الیه ، فاسئلوا الله حوائجکم عقیب فرائضکم ؛

به درستی که خداوند نمازهای واجب را در محبوب ترین اوقات واجب کرد، پس بعد از نمازهایتان حاجات خود را از خدا بخواهید.

(بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۳۲۴).

حدیث۲۶۹

قال الباقر – علیه السلام –:

انما شیعهٔ علی کثیرهٔ صلاتهم کثیرهٔ تلاوتهم للقرآن ؛

شیعیان و پیروان خط علی زیاد نماز می گزارند، و زیاد تلاوت قرآن می کنند.

(صفات الشیعه ، ص ۴۳۶).

حدیث۲۷۰

مادمت فی الصلاهٔ فانک تقرع باب الملک الجبار، و من یکثر قرع باب الملک یفتح له ؛

مادامی که تو در نمازهستی ، درب خانه پادشاه توانا را می کوبی ، هر کس که در کوبیدن درب خانه پادشاه پافشاری کند، آن درب روی او باز می شود.

(بحارالانوار، ج ۷۷، ص ۸۰).

حدیث۲۷۱

قال الباقر - علیه السلام -:

انما جعلت النافلهٔ لیتم بها ما افسده من الفریضهٔ ؛

همانا (نماز) نافله را به این جهت قرار دادند که کاستی های نماز واجب را جبران کند.

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۲۰).

حدیث۲۷۲

قال الباقر - علیه السلام -:

واذا لم یؤ د الرجل الفریضه لم تقبل منه النافله ؛

اگر کسی نماز واجب به جا نیاورد، نافله او مقبول نیست .

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۲۰).

حدیث۲۷۳

قال علی - علیه السلام -:

قال الله تعالی لنبیه -صلی الله علیه وآله -و کانت الامم السالفهٔ لقد فرضت علیهم خمسین صلوهٔ فی خمسین وقتا، وهی من الاصار التی کانت علیهم فرفعتها عن امتک وجعلتها خمسا فی خمسه اوقات و هی احد و خمسون رکعهٔ ، و جعلت لهم اجر خمسین صلوهٔ ؛

از امیرالمؤ منین (علیه السلام) روایت شده ، که خداوند به رسولش فرمود: برای پیشینیان پنجاه نماز در وقت واجب کرده بودم و این یکی از مشکلاتی بود که امم سابقه داشتند ولی این بار را از دوش تو برداشتم ، و به جای آن ، پنج نماز، در پنج وقت برای شما قرار دادم که این پنج نماز در پنج نوبت (مجموعا واجب و مستحب آن) پنجاه و یک رکعت است و ثواب پنجاه نماز را دارد.

(جامع احادیث الشیعه ، ج ۴، ص ۴۰).

حدیث۲۷۴

عن الصادق - علیه السلام - قال :

ما یمنع احدکم اذا دخل علیه غم من غموم الدنیا ان یتوضاء ثم یدخل المسجد فیرکع رکعتین ، یدعواالله فیهما اما سمعت الله یقول : و استعینوا بالصبر و الصلاهٔ ؛

وقتی در اثر فشار زندگی و حوادث روزگار مشکلاتی برای کسی پیش آمد، وضو بگیرد و به مسجد برود و دو رکعت نماز به جای آورد، و خدا را بخواند. آیا شنیده ای که خداوند می فرماید: از شکیبایی و نماز یاری جویید.

(وسائل الشیعه ، ج ۵، ص ۲۶۳).

حدیث۲۷۵

قال الصادق - علیه السلام - :

ان القلب یحیی و یموت فاذا حی فادبه بالتطوع ، و اذا مات فاقصره علی الفرائض؛

همانا، قلب انسان می میرد و زنده می شود، پس وقتی که قلب زنده (و با نشاط) است او را به اعمال (نماز) مستحبی وادار کن و زمانی که قلب مرده است ، به واجبات اکتفا کن .

(مستدرك الوسائل ، ج ۱ ص ۱۷۷).

حديث۲۷۶

قال الصادق - عليه السلام -:
اياكم و الكسل و ان ربكم رحيم يشكر القليل ان الرجل ليصلى الركعتين تطوعا يريد بهما وجه الله فيدخله الله بهما الجنة ؛
ازسستی دوری کنید، زیرا پروردگار شما مهربان است و اندك را می پذیرد هرآينه مرد دو رکعت نماز مستحبی برای خدا می خواند و خداوند به سبب این دو رکعت ، او را وارد بهشت می کند.
(وسائل الشيعه ، ج ۳، ص ۳۰، اصول وافی ، ج ۲، ص ۶۱).

حديث۲۷۷

قال الحسن بن علی - عليه السلام -:
اذا اضرت النوافل بالفريضة فارفضوها ؛
هرگاه نمازهای مستحبی به نمازهای واجب ضرر رسانید، آنها را ترك كنيد.
(تحف العقول ، ص ۲۶۷).

حديث۲۷۸

قال رسول الله -صلی الله عليه وآله -:
يا اباذر! ايما رجل تطوع فی كل يوم و ليلة اثنتی عشرة ركعة سوی المكتوبة كان له حقا واجبا بيت فی الجنة ؛
ای ابوذر! هر مردی که در شبانه روز - غیر از نمازهای واجب - دوازده رکعت نماز بگزارد خداوند خانه ای در بهشت به او خواهد داد.
(مكارم الاخلاق ، ص ۴۶۱).

حديث۲۷۹

قال الصادق - عليه السلام -:
اذا اردت حاجة فصل ركعتين وصل علی محمد و آل محمد وسل تعطه ؛
هنگام حاجت ، دو رکعت نماز بخوان و بر پیغمبر و آل او درود فرست و حاجتت را بخواه که به تو داده می شود.
(فروع کافی ، ج ۳، ص ۴۷۹).

حديث۲۸۰

قال رسول الله -صلی الله عليه وآله -:
الصلوة ميزان فمن اوفی استوفی؛
نماز ترازوی (اعمال) است هر کسی بیشتر به جا آورد بیشتر بهره می برد.
(فروع کافی ، ج ۳، ص ۲۶۷).

حدیث۲۸۱

قال الباقر - علیه السلام -:

ان العبد لیرفع له من صلاته نصفها و ثلثها و ربعها و خمسها فما یرفع له الا ما قبل علیها بقلبه و انما امروا بالنوافل لیتم لهم مانقصوا من الفریضهٔ ؛

نمازی که بنده به جا می آورد، گاهی نصف و گاهی یک سوم و گاهی یک چهارم و گاهی یک پنجم آن بالا برده می شود، زیرا بالا برده نمی شود مگر آن نمازی که با توجه و حضور قلب باشد، مردم ماءمور به انجام نمازهای مستحب شده اند تا نقص نمازهای واجب آنان توسط مستحباب جبران شود.

(بحارالانوار، ج ۸۷، ص ۲۸).

حدیث۲۸۲

قال الباقر - علیه السلام -:

یا باغی العلم ! اصل قبل لاتقدر، علی لیل ولانهار تصلی فیه ؛

ای طالب علم ! نماز را به پادار، قبل از آن که پیری وسستی فرا رسد، که آن وقت قدرت نمازگزاردن را نداری و برای تو میسر نیست (و شاید اشاره به پس از مرگ باشد).

(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۲۷).

حدیث۲۸۳

قال الباقر - علیه السلام -:

فاذا اتم له ست سنین علم الرکوع و السجود حتی یتم له سبع سنین فاذا تم له سبع سنین قیل له اغسل وجهک و کفیک، فاذا غسلهما قیل له صل؛

هنگامی که فرزندان شما شش ساله شدند، رکوع و سجده (صحیح) را به آن ها بیاموزید و در هفت سالگی به طفل بگویید: دست و رویت را بشوی و نماز بگذار.

(بحارالانوار، ج ۸۸، ص ۱۳۲)

حدیث۲۸۴

قال رسول الله -صلی الله علیه وآله -:

اطرفوا اهالیکم فی کل یوم جمعهٔ بشی ء من الفاکههٔ ، حتی یفرحوا بالجمعهٔ ؛

روز جمعه برای خانواده خود میوه تازه بخرید، تا برای آمدن نماز خرسند گردند.

(مستدرک الوسائل ، ج ۶ ص ۶۱).

حدیث۲۸۵

و کان علی- علیه السلام- اذا قام الی الصلوهٔ فقال : وجهت وجهی للذی فطرالسموات والارض ، تغیر لونه حتی یعرف ذلک فی

وجهه ؛

وقتی علی (علیه السلام) به نماز می ایستاد و آیه شریفه: ((رو می آورم با تمام وجودم به کسی که آسمانها وزمین را آفرید))را می خواند، رنگ و چهره مبارك او متغیر می شد، به طوری که تغییر حالت و دگرگونی از صورت مبارکش به خوبی مشاهده می گشت.

(میزان الحکمه ، ج ۵ ص ۳۸۱).

حدیث۲۸۶

قال رسول الله –صلی الله علیه وآله –:

کانوا (یعنی الانبیاء) یفزعون اذا فزعوا الی الصلاهٔ ؛

پیامبران خدا (صلی الله علیه وآله) چنان بودند که چون دچار نگرانی می شدند،به نماز پناه می بردند.

(تفسیر درالمنثور، ج ۱، ص ۶۷)

حدیث۲۸۷

قال السجاد – علیه السلام –:

کان یبکی حتی یبتل مصلاه خشیهٔ من الله – عزوجل – من غیر جرم ؛

رسول خدا –صلی الله علیه وآله – با این که بی گناه بود اما از خوف خداوند چنان در نماز می گریست که جانمازش خیس می شد.

(سنن النبی ، ص ۳۲)

حدیث۲۸۸

قال علی – علیه السلام –:

کان رسول الله –صلی الله علیه وآله – لایؤ ثر علی الصلوهٔ عشاهٔ ولاغیره و کان اذا دخل وقتها کانه لایعرف اهلا ولا جمیعا؛

رسول خدا –صلی الله علیه وآله – نه شام و نه چیز دیگری را بر نماز مقدم نمی داشت و چون وقت نماز فرا می رسید، دیگر نه خانواده می شناخت ونه دوست .

(سنن نبوی ، ص ۱۴).

حدیث۲۸۹

قال رسول الله –صلی الله علیه وآله –:

ان الله جعل قرهٔ عینی فی الصلاهٔ وحببهاالی؛

همانا خداوند روشنی چشم مرا در نماز قرار داد و نماز را محبوب من نمود.

(میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۳۶۷، امالی شیخ صدوق ، ج ۲، ص ۱۴۱).

حدیث۲۹۰

قال رسول الله -صلی الله علیه وآله -:

انا لااشبع من الصلاهٔ ؛

من هرگز از نماز سیر نمی شوم .

(امالی صدوق ، ج ۲ ص ۱۴۱).

حدیث۲۹۱

قال الصادق - علیه السلام -:

وکان رسول الله -صلی الله علیه وآله - یستغفر الله فی الوتر سبعین مرهٔ و یقول: هذا مقام العائذ بک من النار سبع مرات ؛

رسول خدا (صلی الله علیه وآله) در قنوت نماز وتر هفتاد بار ((استغفرالله)) و هفت بار هذا ماقم العائذ بک من النار))(یعنی این جایگاه کسی است که از آتش به تو پناه آورده است) می گفت .

(وسائل الشیعه ، ج ۴، ص ۶۱۰).

حدیث۲۹۲

قال الصادق - علیه السلام -:

یا اباهارون ! انا ناءمر صبیاننا بتسبیح فاطمهٔ - علیهاالسلام - کما ناءمرهم بالصلاهٔ ، فالزمه ، فانه لم یلزمه عبد فشقی؛

ای اباهارون! ما بچه های خود را همان طور که به نماز امر می کنیم ، به تسبیح حضرت فاطمه (علیهاالسلام) نیز امر می کنیم تو نیز بر آن مداومت کن ، زیرا بنده شقی (و بدبخت معنوی) بدان پای بند نمی شود.

(فروع کافی ، کتاب الصلاهٔ ص ۳۴۳، ح ۱۳).

حدیث۲۹۳

قال الصادق - علیه السلام -:

من سبح الله فی دبر الفریضهٔ تسبیح فاطمهٔ الزهراء - علیهاالسلام - مائهٔ مرهٔ و اتبعها بلااله الاالله غفر الله له ؛

هرکس بعد از نماز واجب با تسبیح حضرت فاطمه زهرا (س) صدبار به تسبیح خدای متعال بپردازد و به دنبال آن ((لااله الاالله))بگوید، خداوند او رامشمول مغفرت خود می کند.

(فروع کافی ، ج ۳، کتاب الصلاهٔ ، باب دعا، نماز ۷۰ - ص ۳۴۲).

حدیث۲۹۴

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله -:

یافاطمهٔ ! اعطیک ما هو خیر لک من خادم و من الدنیا بما فیها، تکبرین الله بعد کل صلاهٔ اربعا و ثلاثین تکبیرهٔ ، وتحمدین الله ثلاثا و ثلاثین تحمیدهٔ ، و تسبحین الله ثلاثا و ثلاثین تسبیحهٔ ، ثم تخمین ذلک بلااله الا الله ، وذلک خیر لک من الذین اردت و من الدنیا و ما فیها فلزمت - صلوات الله علیها - هذاالتسبیح بعد کل صلاهٔ ، و نسب الیها ؛

ای فاطمه ! به تو چیزی را عطا کنم که از خدمتکار و دنیا با آنچه در آن است بهتر باشد بعد از نماز سی و چهار مرتبه ((الله اکبر))سی و سه مرتبه ((الحمدلله))و سی و سه مرتبه ((سبحان الله))بگو و پس از آن را به ((لااله الاالله))ختم کن این کار برای تو

بهتر است از آنچه می خواهی و از دنیـا وآنچه در آن است پس حضـرت زهرا (س) پس از هر نمـاز به این تسبیـح مـداومت کرد و منسوب به او گردید.

(بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۳۳۶).

حدیث۲۹۵

قال الصادق - علیه السلام -:

الجلوس بعد صلاهٔ الغداهٔ فی التعقیب و الدعاء حتی تطلع الشمس ابلغ فی طلب الرزق من الضرب فی الارض ؛

هرکس بعد از نماز صبح برای تعقیب و دعا تا طلوع خورشید بنشیند، بهتر از در نوردیدن زمین ، روزی راجلب می کند.

(وسائل الشیعه ، ج ۴، ص ۱۰ ۳۵).

حدیث۲۹۶

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله -:

من اکل لمقهٔ حرام لم تقبل له صلوهٔ اربعین لیلهٔ و لم یستجب له دعوهٔ اربعین صباحا ؛

کسی که لقمه حرام بخورد، نماز چهل شب او قبول نمی شود، ودعای چهل روز او به اجابت نمی رسد.

(دارالسلام ، نوری ، ج ۴ ص ۲۱۳)

حدیث۲۹۷

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله -:

ان المصلی لیقرع باب الملک و انه من یدم قرع الباب یوشک ان یفتح له؛

به درستی که نمازگزار در خانه خداوند را میزند و کسی که پیوسته دری را بکوبد، عاقبت آن درب به روی او باز خواهد شد.

(نهج الفصاحه ، ص ۸۲۷)

حدیث۲۹۸

قال الصادق - علیه السلام -:

الدعا بعد الفریضهٔ ایاک ان تدعه ، فان فضله بعد الفریضهٔ کفضل الفریضهٔ علی النافلهٔ ؛

مبادا دعای بعـد از فریضه را ترک کنی ، زیرا فضـیلت و امتیاز دعای بعـد از فریضه همچون برتری فریضه و نماز واجب برنافله اسـت .(بحارالانوار، ۸۵، ص ۳۲۵)

حدیث۲۹۹

قال الصادق - علیه السلام -:

الدعاء بعد الفریضهٔ افضل من الصلوهٔ تنفلا ؛

دعای بعد از نماز واجب ، از به جا آوردن نماز نافله برتر است.

(من لایحضره الفقیه ، ج ۱ ص ۹۶۲)

حدیث۳۰۰

قال رسول الله – صلی الله علیه و آله –:
و ارفعوا الیه ایدیکم بالدعاء فی اوقات صلاتکم فانها افضل الساعات ینظرالله – عزوجل – فیها بالرحمهٔ الی عباده و یجیبهم اذا ناجوه و یلبیهم اذا نادوه و یستجب لهم اذا دعوه؛
و در اوقات نمازهایتان دستهای خود را به دعا به سوی خدا بردارید، زیرا آن اوقات بهترین ساعات است و خداوند به سوی بندگانش با نظر رحمت نگاه می کند وهنگامی که با او مناجات کنند جواب می دهد زمانی که او را بخوانند، لبیک می گوید و وقتی که به درگاه او دعا کنند، اجابت می فرماید.
(بحارالانوار، ج ۹۶، ص ۳۵۶)

حدیث۳۰۱

قال الباقر – علیه السلام –:
فاذا فرغت من الصلاهٔ المکتوبهٔ فانصب الی ربک فی الدعاء او ارعب الیه فی المساءلهٔ؛
هرگاه از نماز واجب فارغ شدی ، به دعا به سوی پروردگارت بپرداز و رغبت کن به سوی پروردگارت به سوال و درخواست .
(مجمع البیان ، ج ۱۰ ص ۵۰۹)

حدیث۳۰۲

قال رسول الله – صلی الله علیه و آله –:
کاءنه قداستغنی غنی خذوا صلاته فاضربوا بها وجهه ؛
بنده مران بنگریدکه نماز به جای آورد، ولی درخواست حاجت نکرد و گویا از من بی نیاز است نمازش رابرگردانید و برچهره اش بکوبید.(بحارالانوار، ج ۸۲ ص ۳۲۵)

حدیث۳۰۳

قال الصادق – علیه السلام –:
ان الله – عزوجل – فرض علیکم الصلوات فی احب الاوقات الیه فاسئلوا الله حوائجکم عقیب فرائضکم ؛
به درستی که خداوند نمازهای واجب را در محبوبترین اوقات واجب کرد، پس حاجات خود را بعد از نمازهایتان بخواهید.
(بحارالانوار، ج ۸۵ ص ۳۲۴)

حدیث۳۰۴

قال رسول الله – صلی الله علیه و آله –:
ان الله یستجبی من عبده اذا صلی فی جماعهٔ ثم ساءله حاجهٔ ان ینصرف حتی یقضیها ؛
وقتی بنده نمازش را به جماعت بخواند وحاجتی از خدا بخواهد، خداوند او را حاجت روا خواهد کرد، زیرا شرم دارد خواسته او را برنیاورد.

(بحارالانوار، ج ۸۸ ص ۴)

حدیث۳۰۵

قال علی - علیه السلام -:

من جلس فی مصلاهٔ ثانیا رجلیه یذکر الله - تبارک الله و تعالی - وکل الله - عزوجل - به ملکا یقول : ازدد شرفا تکتب لک الحسنات و تمحی عنک السیئات و تبنی لک الدرجات حتی ینصرف؛

کسی که درجایگاه نمازش بنشیند، و به ذکر خدای تعالی و به تعقیبات بپردازد خداوند فرشته ای را بر او ماءمور و موکل می گرداند که به وی می گوید: ای نمازگزاری که مشغول به دعا هستی ، به شرف و کرامت و فضیلت خود بیفزا (یعنی بیشتر و زیادتر دعا کن) که از برای تو حسنات ثبت می گردد و سیئات و بدیهایت محو و نابود می شود و درجات برای تو افزون می گردد و این گفتگو ادامه دارد تا وقتی که او از دعا و تعقیباتش فارغ شود.

(دعائم الاسلام ، ج ۱ ص ۱۶۵)

حدیث۳۰۶

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله -:

ثلاثه مواطن لاترد فیها دعوهٔ عبد: رجل یکون فی بریهٔ حیث لایراه احد الاالله فیقوم فیصلی و رجل یکون معه فئهٔ فیقر عنه اصحابه فیثبت و رجل یقوم من آخر اللیل ؛

سه مورد است که دعای کسی در آن رد نمی شود: یکی آن مردی که در بیابان باشد و کسی جز خدا او را نمی بیند برخیزید و نماز گزارد. دیگر آن مردی که با گروهی در جنگ باشد و یاران وی بگریزند و او استوار ماند. سوم آن که مرد در آخر شب برای عبادت برخیزد.(کنزالعمال ، ج ۲ - ص ۱۰۲، ص ۳۳۳۶)

حدیث۳۰۷

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله -:

من ادی فریضهٔ فله عندالله دعوهٔ مستجابه ؛

هرکس نماز واجبی را به جای آورد یک دعای مستحب نزد خدا خواهد داشت .

(بحارالانوار، ج ۸۵ ص ۳۲۱).

حدیث۳۰۸

قال الصادق - علیه السلام -:

یستجاب الدعاء فی اربعهٔ مواطن : فی الوتر و بعد الفجر و بعد الظهر و بعدالمغرب؛

دعا در چهار وقت به اجابت می رسد:

۱ - در نماز وتر

۲ - پس از نماز صبح

۳ - بعد از نماز ظهر

۴ - پس از مغرب.

(بحارالانوار، ۸۵، ص ۳۲۴ روضهٔ المتقین ، ج ۱۲ ص ۳۸).

حدیث۳۰۹

قال الصادق - علیه السلام -:

من صلی صلوهٔ و عقب الی اخری فهو ضیف الله و حق علی الله ان یکرم ضیفه ؛

هر که نماز فریضه کند و بعد از آن تعقیب بخواند تا نماز دیگر (یعنی به خواندن دعاهایی که بعد از نماز باید خواند و قرائت قرآن و غیره مشغول گردد تا وقت نماز دیگر) پس آن بنده مهمان خدا می باشد و حق است بر خدای - عزوجل - اینکه اکرام کند مهمان خود را. (بحارالانوار، ج ۸۵ ص ۳۲۲).

حدیث۳۱۰

قال الصادق - علیه السلام -:

من سبح تسبیح فاطمهٔ - علیها السلام - قبل ان یثنی رجله من صلوهٔ الفریضهٔ غفرله ؛

کسی که در نمازهای فریضه ، پس از سلام نماز و قبل از حرکت از مصلی ، خداوند را به تسبیح فاطمه زهرا - علیها السلام - تسبیح کند، آمرزیده می شود.

(دعائم الاسلام ، ج ۱ ص ۱۶۸)

حدیث۳۱۱

عن علی - علیه السلام - قال :

مروهٔ الحضر قراءهٔ القران و مجالسهٔ العلماء و النظر فی الفقه و المحافظهٔ علی الصلاهٔ فی الجماعات ؛

از حضرت علی(علیه السلام) نقل شده که فرمودند: جوانمردی در حضور در وطن ، قرآن خواندن ، هم نشینی با علماء، و نگریستن در احکام دین ، و مواظبت بر نماز خواندن در جماعتهاست .

(بحارالانوار، ج ۸۸، ص ۱۰)

حدیث۳۱۲

قال النبی - صلی الله علیه وآله - :

من ام قوما باذنهم و هم به راضون فاقتصد بهم فی حضوره ، و احسن صلاته بقیامه و قراءته و رکوعه و سجوده و قعوده ، فله مثل اجر القوم ، و لاینقص من اجورهم شیء؛

هرکس به اجازه و رضایت جماعتی به آنان پیشنماز باشد، و آنان به او راضی باشند، در حاضر شدنش با آنان استقامت ورزد، و نماز خود را با قیام و قرائت و رکوع و سجود و قعود آن نیکو انجام دهد، برای او مثل ثواب آن جماعت است ، و از ثواب آنها هم چیزی کم نمی شود.

(بحارالانوار، ج ۸۸، ص ۸)

حدیث۳۱۳

قال علی - علیه السلام -:

و اذا قمت فی صلاتک للناس فلاتکونن منفرا و لامضیعا، فان فی الناس من به العلهٔ و له الحاجهٔ ، و قد سالت رسول الله - صلی الله علیه وآله - حین وجهنی الی الیمن کیف اصلی بهم ؟ فقال : صل بهم کصلاهٔ اضعفهم ، و کن بالمؤ منین رحیما؛

هنگامی که برخاستی و خودت را مهیا ساختی تا با مردم نماز گزاری ، نماز را چنـدان طولانی مخوان که مردم را پراکنـده سازی ، و سریع و تند هم مخوان که آن را تباه کنی ، زیرا در میان مردمی که با تو نماز می گزارند، کسانی هستند که علیل و بیمار و ناتوانند، یا گرفتاری و کار دارند. من از رسول خدا (ص) هنگامی که مرا برای تبلیغ اسـلام به یمن می فرسـتاد پرسیدم : چگونه با مردم نماز بگزارم ؟ حضرت فرمودند: با آنها مانند ناتوانترین آنان نمازگزار، و بر حال مؤ منین ترحم کن .

(نهج البلاغه ، فیض الاسلام ، ص ۱۰۲۳)

حدیث۳۱۴

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله - :

ثلاثهٔ یضحک الله الیهم : الرجل اذا قام باللیل و القوم اذا صفوا فی الصلاهٔ ، و القوم اذا صفوا فی قتال العدو؛

سه گروهند که خداوند از آنان خشنود است :

۱ - کسی که نماز شب می خواند.

۲ - جمعی که نماز جماعت تشکیل می دهند.

۳ - دسته ای که در برابر دشمن در راه خدا صف آرایی کرده اند.

(ثواب الاعمال ، ص ۹۶)

حدیث۳۱۵

قال رسول الله -صلی الله علیه وآله -:

رحم الله رجلاـ قـام من اللیل فصـلی و ایقظ امراءته فصـلت ، فان ابت نضـح فی وجهها الماء، رحم الله امراءهٔ قامت من اللیل فصـلت و ایقظت زوجها، فان ابی نضحت فی وجهه الماء؛

خدا رحمت کند، مردی را که شب از خواب برخیزد و نماز شب بخواند و همسـرش را نیز براین عمل تشویق نماید، و اگر بیدار نشد (بـا اجـازه قبلی او) به صورت وی آب بپاشـد و او را بیـدار کنـد و همچنین خـدا بیامرزد زنی که در شب برخیزد و نماز شب بخواند وشوهرش را نیز بدین عمل وادار کند و اگر از جای برنخواست (با اذن قبلی او) آب به صورتش بپاشد، تا او را بیدار کند.

(میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۴۱۸).

حدیث۳۱۶

قال رسول الله -صلی الله علیه وآله -:

رکعتان من المتاءهل خیر من اثنتین و ثمانین رکعهٔ من العزب ؛

دو رکعت نماز کسی که همسر دارد، بهتر از هشتاد و دو رکعت نماز انسان مجرد است .

(نهج الفصاحه ، ص ۳۵۰).

حدیث۳۱۷

قال الصادق - علیه السلام -:

حتی یتم له تسع سنین ، فاذا تمت له علم الوضو وضرب علیه وامر بالصلوة و ضرب علیها، فاذا، تعلم ، الوضوء و الصلاة غفرالله لوالدیه ؛

وقتی (فرزندتان) به سن نه سالگی برسد، پس وقتی که نه سالش تمام شد، وضو را به او یاد بدهید واگر کوتاهی کرد او را ادب کنید، و او را امر به نماز کنید و اگر کوتاهی کرد او را ادب کنید پس زمانیکه فرزند وضو و نماز را یاد گرفتید، خدا پدر و مادرش را می آمرزد.

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۱۳).

حدیث۳۱۸

قال علی - علیه السلام -:

ان الله - عزوجل - لیهم بعذاب اهل الارض جمیعا حتی لایتحاشی منهم احدا اذا عملوا بالمعاصی و اجترحوا السیئات فاذا الی الشیب ناقلی اقدامهم الی الصلوة و الولدان یتعلمون القرآن رحمهم الله فاخر ذلک عنهم ؛

آنگاه که اهل زمین در گناه و بدیها غوطه ور می شوند خداوند متعال قصد می کند تمامی آنان را بدون استثناء دچار عذاب نماید، ولی با توجه به پیرمردان ریش سفیدی که برای نماز (به سوی مسجد) گام برمی دارند و نیز نونهالانی که در حال یادگرفتن قرآن هستند، به تمامی اهل زمین رحم نموده و عذاب آنان را به تاءخیر می اندازد.

(مستدرک الوسائل ، ج ۳، ص ۳۶۰، باب ۳، روایت ۱۲).

حدیث۳۱۹

قال رسول الله -صلی الله علیه وآله -:

مرو صبیانکم بالصلوة اذا کانو ابناء ست سنین و اضربوهم اذا کانوا ابناء سبع سنین و فرقوا بینهم فی المضاجع کانوا ابناء عشر سنین؛

فرزندان خود را در سن شش سالگی به نماز وادار کنید، و در هفت سالگی آنا را (در صورت نخواندن) تنبیه کنید، ودر سن ده سالگی رختخواب آنان را جدا کنید.

(مستدرک الوسائل ، ج ۱ ص ۱۷۱).

حدیث۳۲۰

قال الصادق - علیه السلام -:

فاذا تعلم الوضوء و الصلاة غفرالله لوالدیه ؛

چون فرزندی وضو و نماز را یاد گیرد، خداوند (به پاداش آن) پدر و مادر او را می آمرزد.

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۱۳).

حدیث۳۲۱

قال علی - علیه السلام -:
اوصیك یا بنی بالصلاة عند وقتها ؛
فرزندم! تو را به نماز در اول وقت سفارش می کنم .
(بحارالانوار، ج ۸۳ ص ۱۴).

حدیث۳۲۲

قال علی - علیه السلام -:
علموا صبیانکم الصلاة ؛
نماز را به فرزندانتان بیاموزید.
(جامع احادیث الشیعه ، ج ۴ ص ۴۶).

حدیث۳۲۳

قال الصادق - علیه السلام -:
یابنی ! انه لاینال شفاعتنا من استخف بالصلوة ؛
ای فرزندم هرکس نماز را سبك بشمارد به شفاعت ما دست نخواهد یافت.
(وسائل الشیعه ج ۳، ص ۱۶).

حدیث۳۲۴

قال رسول الله -صلی الله علیه وآله -:
مروا صبیانکم بالصلوة اذا بلغوا سبع سنین و اضربوهم علی ترکها اذا بلغوا تسعا ؛
فرزندان هفت ساله تان را به نماز وادار کنید و نه سالگان را اگر ترك نماز نمودند تاءدیب کنید.
(سفینة البحار، ج ۲ ص ۲۵).

حدیث۳۲۵

قال الباقر - علیه السلام -:
انا ناءمر صبیننا بالصلاة اذا کانوا بنی خمس سنین فمروا صبیانکم بالصلاة اذا کانوا بنی سبع سنین ؛
فرزندان ما وقتی پنج ساله می شوند، امر می کنیم که نماز بخوانند، پس شما هم هنگامی که فرزندانتان به هفت سالگی رسیدند، آنها را نماز خواندن امر کنید.
(وسائل الشیعه ، ج ۳ ص ۱۲).

حدیث۳۲۶

قال علی - علیه السلام -:

علموا صبیانکم الصلاة وخدوهم بها اذا بلغوا ثمانی سنین ؛

نماز را به فرزندان خویش تعلیم دهید، و چون به هشت سالگی رسیدند، آنان را وادار به خواندن این فریضه الهی نمایند.

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۱۲).

حدیث۳۲۷

قال الصادق - علیه السلام -:

کان (السجاد) - علیه السلام - اذا حضرت الصلاة اقشعر جلده و اصفر لونه و ارتعد کالسعفة ؛

چون وقت نماز فرا می رسید بدن امام زین العابدین (علیه السلام) می لرزید و رنگ چهره اش زرد می شد و مانند شاخه نخل خرما و مرتعش می شد.

(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۲۴۷).

حدیث۳۲۸

قال الصادق - علیه السلام -:

ان الحسن بن علی - علیه السلام - کان اذا قام فی صلاته ترتعد فرائصه بین یدی ربه - عزوجل - و کان اذا ذکر الجنة و النار اضطرب اضطراب السلیم ؛

هنگامی که امام حسن مجتبی (علیه السلام) به نماز می ایستاد، تن مبارکش می لرزید و هرگاه که یاد بهشت و جهنم می نمود، چون مار گزیده به خود می پیچید.

(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۲۵۸، میزان الحکمه ، ج ۵ ص ۳۸۲).

حدیث۳۲۹

قال علی - علیه السلام -:

ما ترکت صلاة اللیل منذ سمعت قول النبی -صلی الله علیه وآله - صلاة اللیل نور، فقال ابن الکواء و لیلة الهریر؟ قال : و لیلة الهریر؛

از روزی که رسول خدا (صلی الله علیه وآله) فرمودند: ((نماز شب نور است))، نماز شب را ترک نکردم. ابن کواء از حضرت پرسید حتی در لیلة الهریر (شب عملیات جنگ صفین) امام فرمودند: حتی در آن شب .

(بحارالانوار، ج ۴۱، ص ۱۷).

حدیث۳۳۰

عن الصادق - علیه السلام - عن ابائه علیهم السلام قال :

اشترط رسول الله - صلی الله علیه وآله - علی جیران المسجد شهود الصلاة ، و قال : لینتهین اقوام لایشهدون الصلاة او لامرن موذنا یوذن ثم یقیم ثم امر رجلا من اهل بیتی ، و هو علی فلیحرقن علی اقوام بیوتهم بحزم الحطب لانهم لایاتون الصلاة ؛

امام صادق (ع) از پدرانش علیهم السلام نقل کرده : پیامبر خدا (ص) بر همسایه های مسجد شرط کرد در مسجد حاضر شوند. فرمود: جماعتی که به نماز حاضر نمی شوند باز گردند، و یا دستور می دهم موذن اذان و اقامه گوید، سپس به مردی از اهل بیتم

دستور می دهم و او علی است ، خانه جماعتی را با مجموعه هیزم می سوزاند برای اینکه آن ها به نماز نمی آیند.
(بحارالانوار، ج ۸۸، ص ۸)

حدیث۳۳۱

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:
لینتهین اقوام لایشهدون الصلاهٔ او لامرن مؤ ذنا یوذن ثم یقیم ثم امر رجلا من اهل بیتی و هو علی - علیه السلام - فیحرقن علی اقوام بیوتهم بحزم الحطب لانهم لایاتون الصلاهٔ ؛
آنان که در نماز جماعت حاضر نمی شوند لازم است از این کار خودداری کنند، و گرنه دستور خواهم داد موذن اذان و اقامه بگوید، آن گاه پس از اقامه جماعت ، یکی از اهل بیت خود را (که علی باشد) فرمان می دهم تا خانه های کسانی را که در جماعت حاضر نشده اند با بسته های هیزم به آتش کشد.
(وسائل الشیعه ، ج ۵، ص ۳۷۶)

حدیث۳۳۲

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:
ان الله یستحیی من عبده اذا صلی فی جماعهٔ ثم ساله حاجهٔ ان ینصرف حتی یقضیها؛
همانا خداوند از بنده اش هنگامی که به نماز جماعت مشغول است و سپس از او حاجتی بخواهد که برآورده نشود، حیا می کند تا زمانی که آن را اجابت کند.
(بحارالانوار، ج ۸۸، ص ۴)

حدیث۳۳۳

قال الرضا - علیه السلام -:
انما جعلت الجماعهٔ لئلا تکون الاخلاص و التوحید و الاسلام و العبادهٔ لله الا ظاهرا مکشوفا لان فی اظهاره حجهٔ علی اهل الشرق و الغرب لله وحده و لیکون المنافق و المستخف مودیا لما اقربه یظهر الاسلام و المراقبهٔ و لیکون شهادات الناس بالاسلام بعضهم ببعض جائزهٔ ممکنهٔ مع مافیه من المساعدهٔ علی البر و التقوی و الزجر عن کثیر من معاصی الله ؛
علت تشریع نماز جماعت آن است که اسلام و توحید و بندگی و اخلاص به خداوند متعال در معرض دید عموم و ظاهر و مشهور در میان مردم باشد، زیرا در این صورت است که حجت در زمینه وحدانیت خداوند بر مردم شرق و غرب تمام می شود، و مردمان منافق و بی اعتنا به نماز مطابق اقرار زبانی وادار به عمل می شوند، و مراقبت صورت می گیرد و گواهیهای مردم که علیه یکدیگر در زمینه اسلام امکان پیدا می کند علاوه آن که در چنین اجتماعاتی بر توسعه و گسترش نیکوکاری و تقوی مساعدت می شود، عملا جلوی بسیاری از گناهان گرفته می شود.
(وسائل الشیعه ، ج ۵، ص ۳۷۲)

حدیث۳۳۴

قال الباقر - علیه السلام -:

ثلاث کفارات : اسباغ الوضوء فی السبرات و المشی باللیل و النهار الی الصلوات و المحافظة علی الجماعات ؛

سه چیز موجب کفاره و پوشاندن (گناه) است :

۱ - وضوی کامل در هوای سرد.

۲ - در شب و روز برای نمازها، قدم برداشتن .

۳ - محافظت و ملامت بر نماز جماعتها.

(بحارالانوار، ج ۸۸، ص ۱۰)

حدیث۳۳۵

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

لو یعلمون ما فی العشاء و الفجر لاتوهما و لو حبوا؛

اگر بدانند آن چه را که در خواندن نماز عشاء و صبح با جماعت هست به آن می آیند، هرچند با زانوها و دستها باشد، مانند راه رفتن کودک با نشستنگاه خود.

(اصول وافی ، ج ۲، ص ۱۴۹)

حدیث۳۳۶

قال علی - علیه السلام -:

و صلوا بهم صلاة اضعفهم و لاتکونوا فتانین ؛

و با مردم همانند نماز گزاردن ناتوان ترین آنان نماز گزارید و (با طول داد آن موجبات زحمات آنان را فراهم نیاورید) و سبب فتنه و فساد نباشید.

(نهج البلاغه ، ص ۵۲)

حدیث۳۳۷

قال الصادق - علیه السلام -:

صلی رسول الله - صلی الله علیه وآله - الظهر و العصر فخفف الصلاة فی الرکعتین فلما انصرف ... قالوا: خففت فی الرکعتین الاخیرتین ؟فقال لهم : او ما سمعتم صراخ الصبی ؛

روزی رسول خدا (ص) نماز ظهر و عصر را به جامی آورد، ناگهان دو رکعت آخر نماز را تخفیف (تسریع) دادند، اصحاب پس از نماز از حضرت سوال کردند، که آیا دستور جدید آمده ؟ فرمودند: برای چه؟ گفتند: چرا دو رکعت آخر نماز را سبکتر خواندید ؟ فرمودند: مگر صدای فریاد گریه کودک را نمی شنوید.

(وسائل الشیعه ، ج ۵، ص ۳۶۹)

حدیث۳۳۸

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

استووا تستوی قلوبکم و تماسوا تراحموا؛

صفهای نماز جماعت را هماهنگ و تنظیم نمایید تا دلهایتان متعادل شود، و با هم در تماس باشید تا مهربانی افزوده شود.
(کنزالعمال ، ج ۷، ص ۶۲۳)

حدیث۳۳۹

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:
و من حافظ علی الجماعهٔ حیثما کان مر علی الصراط کالبرق الخاطف اللامع فی اول زمرهٔ مع السابقین ؛
کسی که محافظت و مداومت بر نماز جماعت کند، مانند برق سریع و درخشان همراه نخستین گروه بهشتیان از روی صراط می گذرد.
(ثواب الاعمال ، ص ۳۴۳)

حدیث۳۴۰

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:
و اما یوم القیامهٔ یجمع الله فیه الاولین و الاخرین للحساب فما من مومن مشی الی الجماعهٔ الا خلف الله - عز و جل - علیه اهوال یوم القیامهٔ ثم یامر به الی الجنهٔ ؛
خداوند در روز قیامت همه انسانها را برای حساب جمع می کند، و هیچ مومنی که در نماز جماعت شرکت نموده نمی ماند، مگر آن که خداوند روز قیامت سختیها و دشواریها را برایش آسان می کند، و سپس دستور میدهد که او را وارد بهشت کنند.
(بحارالانوار، ج ۸۸، ص ۶)

حدیث۳۴۱

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:
اذا سئلت عمن لایشهد الجماعهٔ فقل : لا اعرفه ؛
هنگامی که از شما راجع به کسی که در نماز جماعت شرکت نمی کند بپرسند، بگویید او را نمی شناسم .
(بحارالانوار، ج ۸۸، ص ۵)

حدیث۳۴۲

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:
من صلی اربعین یوما الصلوات فی جماعهٔ لایغوته تکبیرهٔ الاحرام کتب له برائتان برائهٔ من النفاق و برائهٔ من النار ؛
کسی که چهل روز نمازهای خود را با جماعت به جا آورد، به طوری که یک تکبیرهٔ الاحرام از او فوت نشود، برای او آزادی از آتش جهنم و آزادی از نفاق نوشته می شود.
(محجهٔ البیضاء، ج ۱، ص ۲۴۴)

حدیث۳۴۳

قال علی - علیه السلام -:

من صلی الفجر جماعهٔ رفعت صلاته فی صلاهٔ الابرار و کتب یومئذ فی وفد المتقین ؛

کسی که نماز صبح را به جماعت بخواند، نمازش در میان نیکان بالا برده می شود، و آن روز در جرگه پارسایان نوشته شود.

(دعائم الاسلام ، ج ۱، ص ۱۵۳)

حدیث۳۴۴

قال الباقر - علیه السلام -:

فضل صلاهٔ الجماعهٔ علی صلاهٔ الرجل فردا خمس و عشرون درجهٔ فی الجنهٔ ؛

نماز جماعت بر نماز فرادی بیست و پنج درجه بهشتی فضیلت و برتری دارد.

(وسائل الشیعه ، ج ۵، ص ۳۷۱)

حدیث۳۴۵

ان الله وعد ان یدخل الجنهٔ ثلاثهٔ نفور بغیر حساب و یشفع کل واحد منهم فی ثمانین الفا، المؤ ذن و الامام ، و رجل یتوضا ثم یدخل المسجد فیصلی فی الجماعهٔ ؛

همانا خداوند به سه گروه وعده داد، بدون حساب وارد بهشت شوند، و هر یک از این سه گروه (روز قیامت) می توانند هشتاد هزار نفر را شفاعت کنند و آن ها عبارتند از:

۱ - موذن .

۲ - امام جماعت .

۳ - کسی که وضو بگیرد، سپس داخل مسجد شود و نماز را به جماعت به جا آورد.

(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۴۸۸)

حدیث۳۴۶

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

ان امامک شفیعک الی الله - عز و جل - فلا تجعل شفیعک سفیها و لا فاسقا؛

همانا امام و پیشنماز تو، شفیع و واسطه تو به درگاه با عظمت الهی است ، پس هرگز کسی را که فاسد و بی خرد است وسیله و شفیع خود به درگاه الهی قرار مده .

(وسائل الشیعه ، ج ۵، ص ۴۹۲)

حدیث۳۴۷

قال الرضا - علیه السلام -:

و ان کنت خلف الامام فلا تقوم فی الثانی ان وجدت فی الاول موضعا؛

اگر می خواهی در پشت امام جماعت قرار بگیری ، تا زمانی که در صف اول جای خالی برای تو هست در صف دوم قرار نگیر.

(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۴۹۰)

حدیث۳۴۸

قال علی - علیه السلام -:
و اذا قمت فی صلاتک للناس ، فلا تکونن منفرا و لامضیعا فان فی الناس من به العلهٔ و له الحاجهٔ ؛
و هنگامی که به نماز جماعت برای مردم می ایستی باید نمازت نه نفرت آور و نه تضـییع کننده باشد (نه آن قدر آن را طول بده که موجب تنفر مـامومین شود و نه آن قـدر سـریع که نماز را ضایع کنی) چرا که در بین مردمی که با تو به نماز ایسـتاده انـد، هم بیمار وجود دارد و هم افراد حاجتمند هست .
(نهج البلاغه ، نامه ۵۲)

حدیث۳۴۹

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:
من صلی الخمس فی الجماعهٔ و حافظ علی الجمعهٔ فقد اکتال الاجر بالمکیال الاوفی و قال تعالی : ((ثم یجزیه الجزاء الاوفی)) ؛
کسـی که نمـاز پنـج وقت خود را به جمـاعت بخوانـد و به نماز جمعه حاضـر شود، پس به تحقیق اجر خود را به حـد کافی دریافت کرده است . سپس رسول خدا (ص) این آیه کریمه را تلاوت فرمودند: ((پس جزا داده شود بر آن ، جزای کاملتر)).
(جامع احادیث الشیعه ، ج ۶، ص ۳۸۶)

حدیث۳۵۰

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:
من سمع النداء فی المسجد فخرج منه من غیر علهٔ فهو منافق الا ان یرید الرجوع الیه ؛
کسـی که بانـگ نماز را در مسـجد بشـنود و بـدون علت از آن جا خارج شود، منافق است ،مگر آن که قصـد بازگشت به آن جا را داشته باشد.
(بحارالانوار، ج ۸۸، ص ۹)

حدیث۳۵۱

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:
التکبیرهٔ الاولی مع الامام خیر من الدنیا و ما فیها؛
تکبیر اول نماز را با امام جماعت گفتن بهتر است از دنیا و آن چه در آن است .
(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۴۸۸. بحارالانوار، ج ۸۸، ص ۱۵)

حدیث۳۵۲

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:
اقیموا صفوفکم ، فانی اریکم من خلفی کما اریکم من قدامی و من بین یدی و لاتخالفوا فیخالف الله بین قلوبکم ؛
صفهـای نمـاز را مرتب کنیـد، پس همانـا من شـما را از پشت سـر می بینم ، همان طور شـما را از جلو می بینم ، و بین صـفهای خود

جدایی و فاصله نیندازید، که خدا بین قلبهای شما جدایی می اندازد.

(جامع احادیث الشیعه ، ج ۶، ص ۴۶۸)

حدیث۳۵۳

قال الصادق - علیه السلام -:

من قال بالجسم فلا تعطوه شیئا من الزکاهٔ و لاتصلوا خلفه ؛

هرکس قائل به جسمانیت خدا باشد از زکات چیزی به او ندهید و در پشت سرش نماز نخوانید.

(من لایحضره الفقیه ، ج ۱، ص ۳۷۹)

حدیث۳۵۴

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

من ادرک التکبیرهٔ الاولی اربعین یوما فی خمس صلوات کتب له براءهٔ من النار و برائهٔ من النفاق ؛

کسی تکبیر اول نماز پنجگانه را در نماز جماعت چهل روز درک کند، برای او آزادی از آتش جهنم و آزادی از نفاق نوشته می شود.

(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۴۸۸)

حدیث۳۵۵

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

فضل الصف الاول علی الثانی کفضلی علی امتی ؛

فضیلت صف اول بر صف دوم (نماز جماعت) مثل فضیلت من است بر امتم .

(جامع احادیث الشیعه ، ج ۶، ص ۴۶۵)

حدیث۳۵۶

قال الباقر - علیه السلام -:

ینبغی للصفوف ان تکون تامهٔ متواصلهٔ بعضها الی بعض ، و یکون بین کل صفین قدر مسقط جسد الانسان اذا سجد؛

سزاوار است که (در نماز جماعت) صفها کامل و به هم پیوسته باشند، و میان دو صف فاصله به اندازه ای باشد که یک انسان بتواند سجده کند و اگر در نماز جماعت فاصله دو صف جلو و عقب کمتر از این باشد، چنین نمازی ، نماز کامل و درستی نیست .

(دعائم الاسلام ، ج ۱، ص ۱۵۵)

حدیث۳۵۷

قال الصادق - علیه السلام -:

ثلاثهٔ لایصلی خلفهم : المجهول ، و الغالی و ان کان یقول بقولک ، و المجاهر بالفسق و ان کان مقتصدا؛

پشت سر سه گروه نماز نخوان (اقتداء نکن):

۱ - پشت سر شخص ناشناخته .

۲ - مرد غلو کننده ، هرچند که امامی و هم عقیده تو باشد.

۳ - شخص متظاهر به فسق و گناه ، اگر چه مردی میانه رو و معقول باشد.

(خصال صدوق ، ص ۱۵۴)

حدیث۳۵۸

قال علی - علیه السلام -:

سدوا فرج الصفوف و من استطاع ان یتم الصف الاول او الذی یلیه فلیفعل ذلک فان ذلک احب الی نبیکم و اتموا الصفوف فان الله و ملائکته یصلون علی الذین یتمون الصفوف ؛

صفوف نماز جماعت ، که خالی است آن را پر کنید، و هرکس که قدرت دارد بر این که صف اول را تمام کند یا پهلوی صف اول را پر کند این کار را انجام دهد پس به درستی که این کار نزد پیامبر اسلام محبوب است و تمام کنید صفهای (نماز جماعت) را ناقص نگذارید، پس به درستی که خدا و ملائکه درود می فرستند بر آنان که صفوف را تکمیل کند.

(جامع احادیث الشیعه ، ج ۶، ص ۴۷۴)

حدیث۳۵۹

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله - :

و من حافظ علی الصف الاول و التکبیره الاولی لایوذی مسلما اعطاه الله من الاجر ما یعطی الموذنون فی الدنیا و الاخرهٔ ؛

کسی که محافظت و مداومت بر صف اول و تکبیر اول نماید، و مسلمانی را اذیت نکند، خداوند به او اجری معادل اجری که موذن در دنیا و آخرت دریافت می کند عطا خواهد کرد.

(وسائل الشیعه ، ج ۵، ص ۳۸۷)

حدیث۳۶۰

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

اذا کان العبد خلف الامام کتب الله له مائهٔ الف الف و عشرین درجهٔ ؛

هرگاه بنده خدا پشت امام عادل به نماز بایستد برای او صد هزار هزار و بیست درجه خداوند ثواب منظور می کند.

(جامع احادیث الشیعه ، ج ۶، ص ۳۸۶)

حدیث۳۶۱

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

ان الله یستحیی من عبده اذا صلی فی جماعهٔ ثم ساله حاجهٔ ان ینصرف حتی یقضیها؛

زمانی بنده ای نمازش را به جماعت بخواند، خداوند از او حیاء می کند، و هنگامی که از او طلب حاجت کرد، منصرف نشود ؛ مگر اینکه حاجتش را برآورد.

(بحارالانوار، ج ۸۸، ص ۴)

حدیث۳۶۲

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله -:
خیر صفوف الصلاة المقدم ، و لو یعلم الناس ما فی الصف الاول لم یصل الیه احد الا باستهام ؛
بهترین صفوف نماز جماعت صف اول است ، اگر مردم می فهمیدند صف اول چقدر فضیلت دارد، (همه مردم در صف اول شرکت می کردند) و در نتیجه با قید قرعه در صف اول نماز می خواندند.
(بحارالانوار، ج ۸۸، ص ۱۸)

حدیث۳۶۳

قال الرضا – علیه السلام -:
و لاتصلی خلف فاجر و لایقتدی الا باهل الولایة ؛
پشت سرآدم فاجر نماز نخوان ، اقتدافقط بر شخص اهل ولایت اهل بیت عصمت و طهارت جایز است .
(تحف العقول ، ص ۳۰۸)

حدیث۳۶۴

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله -:
فما من مؤ من مشی الی الجماعة الا خلف الله علیه اهوال یوم القیامة ، ثم یامر به الی الجنة ؛
پس مؤ منی نیست که در راه نماز جماعت قدم بردارد مگر این که خداوند تبارک و تعالی ترس و هراس روز قیامت را برای او سبک می گیرد، سپس او را امر می کندبه ورود به بهشت .
(وسائل الشیعه ، ج ۵، ص ۳۷۲)

حدیث۳۶۵

قال الرضا – علیه السلام -:
فضل الجماعة علی الفرد بکل رکعة الفا رکعة ؛
فضیلت نماز جماعت بر نماز فرادی هریک رکعت برابر با دو هزار رکعت است .
(بحارالانوار، ج ۸۸، ص ۴)

حدیث۳۶۶

قال علی – علیه السلام -:
افضل الصفوف اولها و هو صف الملائکة و افضل المقدم میا من الامام ؛
بهترین صفهای نماز جماعت ، صف اول است ، و آن صف ملائکه است و بهترین جای صف اول سمت راست امام است .
(بحارالانوار، ج ۸۸، ص ۱۸)

حدیث۳۶۷

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:

اما الجماعهٔ صفوف امتی کصفوف الملائکهٔ و الرکعهٔ فی الجماعهٔ اربع و عشرون رکعهٔ ، کل رکعهٔ احب الی الله – عز و جل – من عبادهٔ اربعین سنهٔ ؛

اما نماز جماعت، به درستی که صفوف امت من ، مثل صفوف ملائکه است و یک رکعت نماز در جماعت بیست و چهار رکعت به حساب می آید، که هر رکعتی محبوبتر است نزد خدا از عبادت چهل سال .

(وسائل الشیعه ، ج ۵، ص ۳۷۲)

حدیث۳۶۸

عن رسول الله – صلی الله علیه وآله –:

و ما منکم من احد یخرج من بیته متطهرا فیصلی الصلوهٔ فی الجماعهٔ مع المسلمین ثم یقعد ینتظر صلوهٔ الاخری الا و الملائکهٔ تقول : اللهم اغفر له ، اللهم ارحمه ؛

وقتی شما از خانه خارج می شوید، با طهارت باشید، و شرکت در جماعت با مسلمین بکنید، و انتظار نماز باشید، در این صورت ملائکه برای شما دعا می کنند، خدایا او را بیامرز، خدایا بر او رحم کن .

(جامع احادیث ، ج ۶، ص ۳۸۷)

حدیث۳۶۹

قال الصادق – علیه السلام –:

من صلی عن یمین الامام اربعین یوما دخل الجنهٔ ؛

کسی که سمت راست امام جماعت چهل روز نماز بخواند وارد بهشت می شود.

(جامع احادیث ، ج ۶، ص ۴۶۵)

حدیث۳۷۰

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:

من اتی الجماعهٔ ایمانا و احتسابا استانف العمل ؛

کسی که در نماز جماعت با ایمان و قصد پاک و خشنودی خدا داخل شود، اعمال خود را از سر گیرد. (کنایه از این است که گناهان گذشته اش بخشیده می شود.)

(ثواب الاعمال ، ص ۸۷)

حدیث۳۷۱

قال الباقر – علیه السلام –:

لاصلاهٔ لمن لایشهد الصلاهٔ من جیران المسجد الامریض او مشغول ؛

کسی که همسایه مسجد است و به نماز (جماعت) حاضر نمی شود نمازش کامل نیست ، مگر مریض باشد یا عذر موجهی داشته باشد.

(وسائل الشیعه ، ج ۵، ص ۳۷۵)

حدیث۳۷۲

قال الصادق - علیه السلام -:

رفع الی امیرالمؤ منین - علیه السلام - بالکوفهٔ ان قوما من جیران المسجد لایشهدون الصلاهٔ جماعهٔ فی المسجد فقال : لیحضرن معنا صلاتنا جماعهٔ او لیتحولن و لایجاورونا و لانجاورهم ؛

به حضرت علی (ع) خبر دادند که در کوفه قومی هستند در همسایگی مسجد، که به جماعت مسلمین در مسجد حاضر نمی گردند امام فرمودند: باید به جماعت ما و نماز با ما در مسجد حاضر شوند، و گرنه باید کوچ کنند و از همسایگی مسجد دور شوند و با ما همسایه نباشند و ما نیز با آنان مجاور نباشیم .

(بحارالانوار، ج ۸۸، ص ۱۳)

حدیث۳۷۳

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

سووا صفوفکم فان تسویهٔ الصف تمام الصلاهٔ ؛

صفهای نماز جماعت ، را مساوی کنید، پس همانا که مساوی کردن صفها، کامل کننده نماز است .

(بحارالانوار، ج ۸۸، ص ۲۰)

حدیث۳۷۴

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

و من مشی الی مسجد یطلب فیه الجماعهٔ کان له بکل خطوهٔ سبعون الف حسنهٔ ، و یرفع له من الدرجات مثل ذلک ، فان مات و هو علی ذلک و کل الله به سبعین الف ملک یعودونه فی قبره و یبشرونه و یونسونه فی وحدته و یستغفرون له حتی یبعث ؛

کسی که به قصد شرکت در نماز جماعت به سوی مسجد گام بر می دارد، خداوند متعال در مقابل هرگامی که بر می دارد، هفتاد هزار حسنه به او پاداش می دهد و به همین میزان نیز درجات وی بالا خواهد رفت و اگر در چنین حالی بمیرد، خداوند متعال هفتاد هزار فرشته را مامور می نماید تا در قبر به دیدار او رفته ، وی را بشارت دهند و در تنهایی قبر انیس او باشند و تا روز قیامت برایش طلب آمرزش کنند.

(وسائل الشیعه ، ج ۵، ص ۳۷۲)

حدیث۳۷۵

عن جعفر بن محمد عن ابائه - علیهم السلام -:

وفی وصیهٔ النبی - صلی الله علیه وآله - لعلی - علیه السلام - قال ثلاث درجات منها المشی باللیل و النهار الی الجماعات ؛

رسول خدا (ص) در وصیتی به علی(ع) فرمودند: سه چیز موجب درجه و قرب به خداست یکی از آن سه چیز، روز و شب به

طرف نماز جماعت قدم برداشتن است .

(وسائل الشیعه ، ج ۵، ص ۳۷۲)

حدیث۳۷۶

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

فضل میامن الصفوف علی میاسرها کفضل صلوهٔ الجماعهٔ علی صلوهٔ الفرد؛

فضیلت سمت راست بر سمت چپ ، صفهای جماعت همانند فضیلت نماز جماعت است بر نماز فرادی .

(جامع احادیث الشیعه ، ج ۶، ص ۴۶۵)

حدیث۳۷۷

قال الصادق - علیه السلام -:

ان الصلاهٔ فی الجماعهٔ تفضل علی صلاهٔ الفرد ثلاث و عشرین درجهٔ تکون خمسا و عشرین صلاهٔ ؛

(دو رکعت) نماز جماعت فضیلت دارد بر نماز فرادی به بیست و سه درجه و بیست و پنج نماز محسوب می شود.

(ثواب الاعمال ، ص ۸۷)

حدیث۳۷۸

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

الصلاهٔ جماعهٔ و لو علی راس زج اذا سئلت عمن لایشهد الجماعهٔ فقل : لا اعرفه ؛

نماز بایـد به صورت جماعت خوانده شود، ولو بر نوک تیز پیکان باشد، زمانی که از شـما سؤ ال شد در مورد کسـی که به جماعت حاضر نمی شود، بگویید او را نمی شناسیم .

حدیث۳۷۹

قال الصادق - علیه السلام -:

ینبغی للامام ان یکون صلاته صلاهٔ اضعف من خلفه ؛

بر امام جماعت شایسته است که نمازش بر اساس نماز ضعیفترین مامومین خود باشد (نماز را در حال نماز جماعت طولانی نکند).

(من لایحضره الفقیه ، ص ۳۸۱)

حدیث۳۸۰

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

لاصـلاهٔ لمن لایصـلی فی المسـجد مع المسـلمین الا من علـهٔ و لاغیبـهٔ لمن صـلی فی بیته و رغب عن جماعتنا و من رغب عن جماعهٔ المسلمین سقطت عدالته و وجب هجرانه ؛

کسـی که بـدون عذر موجهی با مسـلمین در مسـجد نماز جماعت نمی خواند نمازش کامل نیست ، و کسـی که در منزلش نماز می خواند و نسـبت به جماعت مسلمین بی توجه است غیبتش جایز است و کسی که نسبت به جماعت مسلمین بی توجه است از عدالت

ساقط است و واجب است دوری کردن از او.

(وسائل الشیعه ، ج ۵، ص ۳۹۴)

حدیث۳۸۱

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

صلاة الجماعة افضل من صلاة الفرد بخمس و عشرین درجة ؛

یک نماز که به جماعت برگزار گردد، برتری و فضیلت دارد بر بیست و پنج نماز فرادی .

(وسائل الشیعه ، ج ۵، ص ۳۷۴)

حدیث۳۸۲

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

و من لزم جماعة المسلمین حرمت علیهم غیبته و ثبتت عدالته ؛

کسی که بر نماز جماعت مداومت داشته باشد، غیبت او بر مسلمانان حرام و عدالتش ثابت می شود.

(وسائل الشیعه ، ج ۵، ص ۳۹۴)

حدیث۳۸۳

قال الصادق - علیه السلام -:

و من صلی فی بیته جماعة رغبة عن المساجد فلا صلاة له و لمن صلی معه الا من علة تمنع من المسجد؛

و هر کس از روی بی میلی به مساجد در خانه اش هرچند نماز جماعت بخواند برای او نمازی نخواهد بود و حتی برای کسانی که با او نماز خوانده اند، مگر آن که واقعا علتی مانع از حضور در مسجد بوده باشد.

(امالی طوسی ، ج ۲، ص ۳۰۷)

حدیث۳۸۴

قال الصادق - علیه السلام -:

صلی رسول الله - صلی الله علیه وآله - الفجر فلما انصرف اقبل بوجهه علی اصحابه فسال عن اناس هل حضروا؟ فقالوا: لا یارسول الله ، فقال اغیب هم ؟ فقال : اما انه لیس من صلاة اشد علی المنافقین من هذه الصلاة و العشاء؛

رسول خدا (ص) روزی پس از ادای نماز صبح در مسجد رو به اصحاب کرده و از حال مردی که نامشان را یک به یک برد پرسید که آیا اینان به جماعت حاضر شده اند؟اصحاب عرض کردند: نه یا رسول الله . حضرت با تعجب پرسید آیا آیا غایبند؟ بعد فرمودند: به راستی که هیچ نمازی بر منافقان از این نماز (صبح) و نماز عشاء دشوارتر نخواهد بود.

(وسائل الشیعه ، ج ۵، ص ۳۷۸. ثواب الاعمال ، ص ۲۷۵)

حدیث۳۸۵

قال الرضا - علیه السلام -:

الصلوۀ فی جماعۀ افضل ؛

نماز به صورت جماعت با فضیلت ترین است .

(جامع احادیث الشیعه ، ج ۴، ص ۴۵۰)

حدیث۳۸۶

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

یا ایها الذین اقیموا صفوفکم و امسحوا بمناکبکم لئلایکون فیکم خلل ، و لا تخالفوا فیخالف الله بین قلوبکم الا و انی اراکم من خلفی ؛

رسول خدا (ص) خطاب به جمعیتی فرمود: ای مردم صفهای (نمازجماعت) را منظم و مساوی کنید و دوش به دوش بایستید تا فاصله و جدایی میان شما نیفتد و نامرتب نباشید که خداوند دلهای شما را از یکدیگر دور گرداند و بدانید که من شما را از پشت سر می بینم که چگونه نظم را در صفهای جماعت برقرار می کنید.

(ثواب الاعمال ، ص ۵۲۰)

حدیث۳۸۷

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

لاصلوۀ لمن لم یصل فی المسجد مع المسلمین الا من علۀ ؛

کسی که بدون عذری در جماعت مسلمانها در مسجد شرکت نکند، نمازش پذیرفته نیست .

(وسائل الشیعه ج ۳، ص ۳۷۷)

حدیث۳۸۸

قال الصادق - علیه السلام -:

من خلع جماعۀ المسلمین قدر شبر، خلع ربقۀ الایمان من عنقه ؛

کسی که به اندازه یک وجب از جماعت مسلمانان (عملا) دوری کند، ریسمان ایمان را از گردنش درآورده و به دور افکنده است .

(بحارالانوار، ج ۸۸، ص ۱۳)

حدیث۳۸۹

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

انی لاکون فی الصلوۀ فاسمع بکاء الصبی فاخفف مخافۀ ان اشق علی امه ؛

من گاهی در حال نماز که هستم صدای گریه کودکی را می شنوم و نماز را سبک و کوتاه می کنم ، چرا که می ترسم مادرش را به رنج افکنم .

(کنزالعمال ، ج ۷، ص ۶۰۱، حدیث ۲۰۴۵۵)

حدیث۳۹۰

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

الصلاة جماعة ولو علی راءس زج ؛

در نماز جماعت شرکت نمایید، گرچه آن رابر سر آهن نوك نیزه و انجام دهید (یعنی هر قدر سخت و دشوار باشد، از حضور در جماعت دریغ نکنید).

(بحارالانوار، ج ۸۸، ص ۴)

حدیث۳۹۱

قال الباقر - علیه السلام -:

من ترک الجماعة رغبة عنها و عن جماعة المسلمین من غیر علة فلا صلاة له ؛

کسی که از روی بی میلی ، بدون عذر و علت نماز جماعت را که اجتماع مسلمانان است ترك كند، نمازی برای او نیست .

(امالی شیخ صدوق ، ص ۲۹۰)

حدیث۳۹۲

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

من صلی اربعین یوما جماعة یدرک التکبیرة الاولی ، کتب له برائتان برائة من النار و برائة من النفاق ؛

کسی که نماز خود را با جماعت و با درك تکبیر اول نماز، چهل روز انجام دهد، خداوند دو برائت را برای او مقرر می سازد:

۱ - برائت از آتش دوزخ .

۲ - برائت از نفاق .

(بحارالانوار، ج ۸۸، ص ۴)

حدیث۳۹۳

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله - :

صلاة الرجل فی جماعة خیر من صلاته فی بیته اربعین سنة . قیل : یا رسول الله !صلوة یوم ؟ فقال : صلوة واحدة ؛

نماز خوانـدن انسان در جماعت بهتر است از نمازی که چهل سال در خانه خوانده شود. عرض کردند: یا رسول الله ! نماز یک روز؟ حضرت فرمودند: بلکه یک نماز.

(وسائل الشیعه ، ج ۵، ص ۳۷۴)

حدیث۳۹۴

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

لان اصلی الصبح فی جماعة احب الی من ان اصلی لیلتی حتی اصبح ؛

اگر نماز صبح را به جماعت بخوانم ، در نظرم محبوبتر از عبادت و شب زنده داری تا صبح است .

(کنزالعمال ، ج ۸، حدیث ۲۲۷۹۲)

حدیث۳۹۵

قال الصادق - علیه السلام -:

ان قوما جلسوا عن حضور الجماعهٔ فهم رسول الله - صلی الله علیه وآله - ان یشعل النار فی دورهم حتی خرجوا و حضروا الجماعهٔ مع المسلمین ؛

عده ای در هنگام وقت نماز جماعت می نشستند (و به نماز جماعت حاضر نمی شدند) پیامبر اسلام تصمیم گرفت که خانه های آنها را آتش بزند تا از منازلشان بیرون آمده و در جماعت مسلمین حاضر شوند.

(بحارالانوار، ج ۸۸، ص ۱۶)

حدیث۳۹۶

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

امام القوم وافدهم فقدموا فی صلاتکم افضلکم ؛

امام جماعت هرجمعی نماینده آن در پیشگاه خداوند می باشد، پس برای امامت جماعت خود بهترینها را بر گزینید.

(بحارالانوار، ج ۸۸، ص ۱۰۹)

حدیث۳۹۷

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

اذا سمعت الاذان فات ولو حبوا؛

هنگامی که اذان نماز را شنیدی ، هرچه سریعتر به مسجد بیا، گرچه سینه خیز باشد.

(کنزالعمال ، ج ۷، ص ۵۴۸)

حدیث۳۹۸

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله - :

ان الله و ملئکته یصلون علی الذین یصلون الصفوف الاول ؛

به حقیقت خداوند و فرشتگانش بر کسانی که صفهای اول نماز جماعت را به هم پیوند می دهند، درود می فرستند.

(کنزالعمال ، ج ۲، ص ۶۲۳)

حدیث۳۹۹

قال الصادق - علیه السلام -:

الصلاهٔ خلف العالم بالف رکعهٔ ؛

نماز در پشت سر یک عالم برابر هزار رکعت است .

(بحارالانوار، ج ۸۸، ص ۵)

حدیث۴۰۰

قال ابوالحسن موسی بن جعفر - علیه السلام -:
ان الصلوة فی الصف الاول کالجهاد فی سبیل الله - عز و جل - ؛
نماز خواندن در صف اول ، مانند جهاد در راه خداست .
(وسائل الشیعه ، ج ۵، ص ۳۸۷)

حدیث۴۰۱

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله - :
من صلی خلف عالم فکانما صلی خلف رسول الله ؛
کسی که پشت سر عالم نماز به جا آورد، مانند کسی است که پشت سر پیامبر خدا نماز خوانده است .
(بحارالانوار، ج ۸۸، ص ۱۱۹)

حدیث۴۰۲

قال الصادق - علیه السلام -:
من صلی خمس صلوات فی الیوم و اللیلهٔ فی جماعهٔ فظنوا به خیرا و اجیروا شهادته ؛
هر که پنج نماز شبانه روز را به جماعت می خواند به او خوش گمان باشید و گواهی اش را بپذیرید.
(بحارالانوار، ج ۸۸، ص ۸. وسائل الشیعه ، ج ۵، ص ۳۷۱)

حدیث۴۰۳

عن الرضا - علیه السلام -:
انما جعلت الجماعهٔ لئلا یکون الاخلاص و التوحید و الاسلام و العبادهٔ لله الا ظاهرا مکشوفا مشهورا؛
نماز جماعت قرار داده شده است ، تا اخلاص و یگانگی و اسلام و عبادت برای خداوند آشکار، باز و ظاهر باشد.
(وسائل الشیعه ، ج ۵، ص ۳۷۲. بحارالانوار، ج ۸۸، ص ۱۲)

حدیث۴۰۴

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:
سیاتی علی الناس زمان یترکون الاذان علی ضعفائهم ؛
زمانی خواهد آمد که اذان را تحقیر کرده و آن را به افراد ناتوان می سپرند.
(کنزالعمال ، ج ۷، ص ۶۹۰)

حدیث۴۰۵

قال الصادق - علیه السلام -:

ان بلالا كان عبد صالحا، فقال : لااوذن لاحد بعد رسول الله - صلى الله عليه وآله - ؛

همانا كه بلال بنده اى شايسته بود و گفت : من براى احدى بعد از رسول خدا (ص) اذان نمى گويم .

(من لايحضره الفقيه ، ج ۱، ص ۲۸۶)

حديث۴۰۶

قال الباقر - عليه السلام -:

كان رسول الله - صلى الله عليه وآله - اذا سمع المؤ ذن يوذن قال مثل ما يقوله فى كل شى ء؛

رسول خدا (ص) وقتى صداى اذان مؤ ذن را مى شنيد، و آن جملات را تكرار مى كرد.

(الكافى ، ج ۳، ص ۳۱۰، ج ۲۹)

حديث۴۰۷

قال على - عليه السلام -:

اجابة المؤ ذن يزيد فى الرزق ؛

اجابت دعوت اذان گو، سبب افزايش روزى مى شود.

(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۱۷۷)

حديث۴۰۸

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:

اذا تغولت لكم الغيلان فاذنوا باذان لصلوة ؛

هرگاه غول زده شديد (يعنى دربيابان وحشت زده شديد و پنداشتيد كه غول بيابانى سر راه شمارا خواهد گرفت) اذان بگوييد.

(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۱۶۹)

حديث۴۰۹

قال الصادق - عليه السلام -:

من لم ياكل اللحم اربعين يوما ساء خلقه و من ساء خلقه فاذنوا فى اذنه ؛

كسى تا چهل روز گوشت نخورد بداخلاق مى شود، وقتى كه بداخلاق شد در گوش او اذان بگوييد.

(من لايحضره الفقيه ، ج ۱، ص ۲۹۶)

حديث۴۱۰

قال الصادق - عليه السلام -:

يجزى فى السفر اقامة بغير اذان ؛

در سفر فقط اقامه (براى نماز) كفايت مى كند.

(من لايحضره الفقيه ، ج ۱، ص ۲۹۱)

حدیث۴۱۱

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:
من ولدله مولود فلیؤ ذن فی اذنه الیمنی ، و لیقم فی الیسری ، فان ذلک عصمهٔ من الشیطان ؛
کسی که فرزندی به او داده شد (به دنیا آمد) در گوش راستش اذان و در گوش چپش اقامه بگوید، زیرا این عمل ، نوزاد را از شر شیطان حفظ می نماید.
(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۱۶۲)

حدیث۴۱۲

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:
و لاتتخذن موذنا یاخذ علی اذانه اجرا؛
اذان گویی را که برای اذان گفتن مزد می گیرد، انتخاب نکن .
(من لایحضره الفقیه ، ج ۱، ص ۲۸۶)

حدیث۴۱۳

قال علی - علیه السلام -:
اغتنموا الدعاء عند اربع : عند قرائهٔ القران و عند الاذان و عند نزول الغیث و عند التقاء الصفین للشهادهٔ ؛
در چهار زمان دعا را غنیمت شمارید:
۱ - هنگام قرائت قرآن .
۲ - هنگام اذان .
۳ - هنگام نزول باران .
۴ - هنگام رو به رو شدن دو لشگر مؤ منین و کفار برای جنگ .
(وسائل الشیعه ، ج ۴، ص ۱۱۱۴)

حدیث۴۱۴

قال الرضا - علیه السلام -:
یؤ ذن الرجل و هو جالس و یؤ ذن و هو راکب ؛
شخص اذان گو چه نشسته و چه سواره اذان می گوید.
(من لایحضره الفقیه ، ج ۱، ص ۲۸۵)

حدیث۴۱۵

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:
لو علم الناس ما فی النداء و الصف الاول الاستهموا علیه ؛

اگر مردم می دانستند چه فضیلتی دارد اذان گفتن و شرکت در صف اول جماعت ، هر آینه برای این کار قرعه کشی می کردند.
(بحارالانوار، ج ۸۸، ص ۲۰۰)

حدیث۴۱۶

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:
ان الشیطان اذا سمع النداء هرب ؛
به درستی که شیطان وقتی صدای اذان را شنید فرار می کند.
(کنزالعمال ، حدیث ۲۰۹۵۱)

حدیث۴۱۷

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:
اجابهٔ المؤ ذن کفارهٔ الذنوب ؛
اجابت اذان موذن ، کفاره گناهان است .
(مستدرک الوسایل ، ج ۱، ص ۲۲۷)

حدیث۴۱۸

قال الباقر - علیه السلام -:
من اذن سبع سنین محتسبا جاء یوم القیامهٔ و لا ذنب له ؛
هر کس هفت سال برای خدا اذان بگوید، روز رستاخیز بدون گناه وارد محشر می شود.
(ثواب الاعمال ، ص ۸۳. من لایحضره الفقیه ، ج ۱، ص ۲۸۸. وسائل الشیعه ، ج ۴، ص ۶۱۳)

حدیث۴۱۹

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:
یحشر المؤ ذنون من امتی مع النبیین و الصدیقین و الشهداء ؛
اذان گویان ، از امت من با پیامبران و راستگویان و شهیدان محشور می شوند.
(مستدرک الوسایل ، ج ۴، ص ۲۳)

حدیث۴۲۰

قال الصادق - علیه السلام -:
لما هبط جبرئیل بالاذان علی رسول الله کان راسه فی حجر علی علیه السلام فاذن جبرئیل و اقام فلما انتبه رسول الله - صلی الله علیه وآله - قال : یا علی سمعت ؟ قال : نعم قال : حفظت ؟ قال نعم قال ادع لی بلالا تعلمه فدعاه علی - علیه السلام - بلالا فعلمه ؛
هنگامی که جبرئیل اذان را آورد سر پیامبر (ص) بر دامان علی (ع) بود، جبرئیل اذان و اقامه را به پیامبر (ص) تعلیم داد، هنگامی که پیامبر (ص) سر خود را برداشت ، از علی (ع) سؤ ال کرد آیا صدای اذان جبرئیل را شنیدی ؟ عرض کرد: آری . پیامبر (ص)

بار دیگر پرسید: آیا آن را به خاطر سپردی ؟ گفت : آری . پیامبر (ص) فرمود: بلال را (که صدای رسایی داشت) حاضر کن و اذان و اقامه را به او تعلیم ده علی (ع) بلال را حاضر کرد و اذان را به او تعلیم داد.

(وسائل الشیعه ، ج ۴، ص ۶۱۲)

حدیث۴۲۱

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:

یحشر بلال علی ناقهٔ من نوق الجنهٔ یوذن ((اشهد ان لا اله الا الله و ان محمدا رسول الله – صلی الله علیه وآله –)) فاذا نادی کسی حلهٔ من حلل الجنهٔ ؛

بلال حبشی در قیامت سوار بر شتری از شترهای بهشت است . و دو جمله اذان ((اشهد ان لا اله الا الله و ان محمدا رسول الله)) (گواهی به یکتایی خدا و رسالت محمد) می گوید، پس از اذان گفتن خداوند لباس زیبایی از زیورهای بهشتی بر پیکر او می پوشاند.

(وسائل الشیعه ، ج ۴، ص ۶۱۷. بحارالانوار، ج ۸۴ ص ۱۱۶)

حدیث۴۲۲

قال الصادق – علیه السلام –:

یا زرارهٔ ! تفتح الاذان باربع تکبیرات و تختمه بتکبیرتین و تهلیلتین ؛

ای زراره! اذان را با چهار تکبیر شروع می شود و با دوتکبیر و دو تهلیل (لا اله الا الله) تمام می شود.

(الکافی ، ج ۳، ص ۳۰۵. باب اذان ، ح ۵)

حدیث۴۲۳

قال الصادق – علیه السلام –:

من صلی باذان و اقامهٔ صلی خلفه صفان من الملائکهٔ و من صلی باقامهٔ بغیر اذان صلی خلفه صف واحد، قلت له و کم مقدار کل صف ، قال اقله ما بین المشرق و المغرب و اکثره ما بین السماء و الارض ؛

کسی که با اذان و اقامه نماز بخواند. دو صف از ملائکه در پشت سرش نماز می خواند و کسی که بدون اذان و فقط با اقامه نماز بخواند یک صف از ملائکه با او نماز می خواند. راوی سؤ ال می کند: مقدار هر صفی چقدر است ؟ می فرماید: اقلش ما بین مشرق و مغرب و اکثرش ما بین زمین و آسمان است .

(بحارالانوار، ج ۸۴ ص ۲۴۸)

حدیث۴۲۴

قال الصادق – علیه السلام –:

من السنهٔ الجلسهٔ بین الاذان و الاقامهٔ ؛

نشستن بین اذان و اقامه سنت مستحب است .

(بحارالانوار، ج ۸۴ ص ۱۵۵)

حدیث۴۲۵

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:
اعطانی الله – عز و جل – فاتحهٔ الکتاب و الاذان و الجماعهٔ فی المسجد و یوم الجمعهٔ ؛
خداوند عز و جل چهار چیز را به من عطا فرموده است : ۱ – سوره حمد، ۲– اذان ، ۳ – نماز جماعت در مسجد، ۴ – روز جمعه .
(الخصال ، ج ۲، ص ۹)

حدیث۴۲۶

قال علی – علیه السلام –:
یستقبل الموذن القبلهٔ فی الاذان و الاقامهٔ ؛
اذان گو هنگام اذان گفتن به سمت قبله باشد.
(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۱۵۷)

حدیث۴۲۷

قال علی – علیه السلام –:
و لا یوذن لصلاهٔ یدخل وقتها ؛
هنگامی که وقت نماز داخل شد، اذان بگویید.
(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۱۶۰)

حدیث۴۲۸

قال علی – علیه السلام –:
لیوذن لکم افصحکم لیومکم افقهکم ؛
فصیح ترین شما اذان بگوید و فقیه ترین شما امامت کند.
(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۱۶۱)

حدیث۴۲۹

قال الباقر – علیه السلام –:
لاتدعن ذکر الله علی کل حال ، و لو سمعت المنادی ینادی بالاذان و انت علی الخلاء فاذکر الله عز و جل و قل کما یقول المؤ ذن ؛
خداونـد را در هیچ حالی ترک مکن ، و چنانچه شـنیدی که موذن اذان می گوید و تو در بیت الخلا هستی ، خدا را یاد کن و همان را که مؤ ذن می گوید بگو.
(محجهٔ البیضاء، ج ۱، ص ۳۳۸)

حدیث۴۳۰

قال الصادق - علیه السلام -:

الاذان ترتیل و الاقامهٔ حذر؛

اذان را به صورت ترتیل ، و اقامه را به صورت بیم و اندوه بخوانید.

(الکافی ، ج ۳، ص ۳۰۹)

حدیث۴۳۱

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

ان الموذن فی سبیل الله مادام فی اذانه کشهید یتقلب فی دمه و یشهد له بذلک کل رطب او یابس بلغ صوته و اذا مات ما تعرضته هوام الارض فی قبره ؛

موذن تا وقتی که اذان می گوید مثل شهیدی است که در خونش غوطه ور است و هرتر و خشکی که صدای او را می شنوند گواهی می دهد و آن گاه که بمیرد حیوانات زمینی در قبر با بدن او کاری ندارند.

(مستدرک الوسایل ، ص ۲۴۱)

حدیث۴۳۲

قال الباقر - علیه السلام -:

الاذان و الاقامهٔ خمسهٔ و ثلاثون حرفا، فعد ذلک بیده واحدا واحدا الاذان ثمانیهٔ عشر حرفا و الاقامهٔ سبعهٔ عشر حرفا؛

اذان و اقامه ، مجموعا ۳۵ جمله است ، و با دست خود یک به یک آنها شمرده شود، اذان ۱۸ جمله و اقامه ۱۷ جمله دارد.

(الکافی ، ج ۳، ص ۳۰۵. باب اذان ، ح ۳)

حدیث۴۳۳

قال النبی - صلی الله علیه وآله -:

الا و ان الموذن اذا قال ((اشهد ان لا اله الا الله)) صلی علیه تسعون الف ملک و استغفروا له و کان یوم القیامهٔ فی ظل العرش حتی یفرغ الله من حساب الخلائق ؛

آگاه باشید موذن وقتی ((اشهد ان لا اله الا الله)) را گفت ، نود هزار فرشته بر او درود می فرستند و طلب آمرزش می کنند در روز قیامت در سایه عرش خدا خواهد بود تا وقتی که خداوند از حساب انسانها فارغ شود.

(بحارالانوار، ج ۸۱، ص ۱۳۰)

حدیث۴۳۴

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

من سمع الاذان فاجاب کان عند الله من السعداء؛

کسی صدای اذان را شنید به آن روی آورد، پیش خداوند می باشد از سعادتمندان .

(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۱۵۵)

حدیث۴۳۵

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:
اذا سمعت الاذان فات ولو حبوا؛
هنگامی که اذان نماز را شنیدی هرچه سریعتر به مسجد بیا، گرچه سینه خیز باشد.
(کنزالعمال ، ج ۷، ص ۵۲۸)

حدیث۴۳۶

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:
رجل فی ارض قفر فیوذن ثم یقیم ثم یصلی ، فیقول ربک للملئکهٔ انظروا الی عبدی یصلی و لا یراه احد غیری فینزل سبعون الف ملک یصلون و راءه و یستغفرون له الی الغد من ذلک الیوم ؛
مردی که در میان بیابانی اذان و اقامه بگوید و نماز به پا دارد، پروردگار به فرشتگان می فرماید: به بنده ام بنگرید!نماز می خواند در حالی که کسی او را نمی بیند، آن گاه هفتاد هزار ملک نازل می گردد و دنبال او نماز می گزارند و تا فردا برای او آمرزش می طلبند.
(مکارم الاخلاق ، ص ۴۶۵)

حدیث۴۳۷

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:
ثلاثهٔ لو تعلم امتی ما فیها لضربت علیها بالسهام : الاذان و الغدو الی الجمعهٔ ، و الصف الاول ؛
سه کار است که اگر امت من پاداش عظیم آن را درک می کردند، برای به دست آوردن آن ، ازدحام و قرعه کشی می نمودند:
۱ – اذان گفتن .
۲ – تسریع در رفتن برای نماز جمعه .
۳ – در صف اول نماز جمعه و جماعت قرارگرفتن .
(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۱۵۶)

حدیث۴۳۸

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:
یا اباذر!اذا کان العبد فی ارض قفر فتوضا او تیمم ثم اذن و اقام و صلی امر الله – عز و جل – الملئکهٔ فصفوا خلفه صفا لا یری طرفاه یرکعون برکوعه و یسجدون بسجوده و یؤ منون علی دعائه ؛
ای ابوذر! هرگاه بنده ای در بیابانی تنها باشد و وضو بسازد یا تیمم کند، سپس اذان و اقامه بگوید و نماز بخواند، خدا فرشتگان را امر کند که پشت سر او صفی تشکیل دهند که دو طرف آن دیده نشود و به نماز او اقتداء نمایند و به دعای او آمین گویند.
(وسائل الشیعه ، ج ۴، ص ۶۲۱. مکارم الاخلاق ، ص ۴۶۶)

حدیث۴۳۹

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

المؤ ذنون امناء المؤ منین علی صلاتهم و صومهم و لحومهم و دمائهم ؛

اذان گویان امانتداران مومنان در نماز و روزه و گوشت و خون آنها هستند.

(وسائل الشیعه ، ج ۴، ص ۶۱۹. بحارالانوار، ج ۸۱، ص ۱۲۴)

حدیث۴۴۰

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

من اقام و لم یؤ ذن لم یصل معه الا ملکاه اللذان معه ؛

هرکس برای نماز تنها اقامه بگوید و اذان نگوید، به او جز آن دو ملک که با وی هستند اقتدا ننمایند.

(مکارم الاخلاق ، ص ۴۶۶)

حدیث۴۴۱

قال الصادق - علیه السلام -:

اطول الناس اعناقا یوم القیامهٔ المؤ ذنون ؛

بلندترین گردن (مقام اذان گوها) در روز قیامت اذان گویان هستند.

(ثواب الاعمال ، ص ۱۹)

حدیث۴۴۲

قال الصادق - علیه السلام -:

من السنهٔ اذا اذن الرجل ان یضع اصبعیه فی اذنیه ؛

آداب اذان آن است که مؤ ذن دو انگشتش را هنگام اذان گفتن بر دو گوشش بگذارد.

(من لایحضره الفقیه ، ج ۱، ص ۱۸۴)

حدیث۴۴۳

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

من اذن اربعین عاما محتسبا بعثه الله - عز و جل - یوم القیامهٔ و له عمل اربعین صدیقا عملا مبرورا متقبلا ؛

کسی که چهل سال برای خدا اذان بگوید، خداوند او را در روز قیامت به گونه ای محشور می کند که دارای اعمال نیک و پذیرفته شده چهل انسان خالص و راستین است .

(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۱۲۵. وسائل الشیعه ، ج ۴، ص ۶۱۵)

حدیث۴۴۴

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

من اذن عشرین عاما، بعثه الله - عز و جل - یوم القیامهٔ و له من النور مثل زنهٔ السماء ؛

کسی که بیست سال اذان بگوید، خداوند متعال او را در روز قیامت به گونه ای محشور می کند که دارای نوری همانند وزن آسمان باشد.

(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۱۲۴)

حدیث۴۴۵

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

من اذن عشر سنین اسکنه الله - عز و جل - مع ابراهیم - علیه السلام - فی قبته او فی درجته ؛

کسی که ده سال اذان بگوید، خداوند او رادر بهشت ، در بارگاه و یا در مقام حضرت ابراهیم (ع) ساکن می کند.

(بحارالانوار، ج ۸۱، ص ۱۲۴)

حدیث۴۴۶

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

من اذن سنهٔ واحدهٔ بعثه الله - عز و جل - یوم القیامهٔ و قد غفرت ذنوبه کلها بالغهٔ ما بلغت ، و لو کانت مثل زنهٔ جبل احد؛

کسی که یک سال اذان بگوید، خداوند عز و جل روز قیامت او را مبعوث می کند، در حالی که تمامی گناهانش هر اندازه هم که باشد بخشوده می شود، گرچه به سنگینی کوه احد باشد.

(بحارالانوار، ج ۸۱، ص ۱۲۴)

حدیث۴۴۷

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

من اذن فی سبیل الله صلوهٔ واحدهٔ ایمانا و احتسابا تقربا الی الله - عز و جل - غفر الله له ما سلف من ذنوبه ، و من علیه بالعصمهٔ فیما بقی من عمره ، و جمع بینه و بین الشهداء فی الجنهٔ ؛

کسی که برای خدا اذان یک نماز را از روی ایمان و اخلاص و تقرب به درگاه خداوند بگوید، خدا گناهان گذشته او را ببخشاید و بر او منت نهد که بقیه عمرش در عصمت الهی باشد و در بهشت او را در یک جا همنشین شهیدان نماید.

(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۱۲۵)

حدیث۴۴۸

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

الدعاء بین الاذان و الاقامهٔ لایرد؛

دعای بین اذان و اقامه رد نمی شود.

(شهاب الاخبار، ص ۴۴)

حدیث۴۴۹

قال علی - علیه السلام -:

من صلی باذان و اقامهٔ صلی خلفه صف من الملئکهٔ لایری طرفاه و من صلی باقامهٔ صلی خلفه ملک ؛

هرکس که نماز خود را با اذان و اقامه بخوانـد، صـفی از فرشـتگان پشت سـر او به نماز می ایسـتد که دو طرف آن صف دیـده نمی شود و هر کس نماز خود را با اقامه تنها بخواند، یک فرشته پشت سر او نماز می گزارد.

(ثواب الاعمال ، ص ۵۸)

حدیث۴۵۰

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

اذا کـان یوم القیامـهٔ و جمع الله - عز و جل - الناس فی صـعید واحـد بعث الله عز و جل الی المؤ ذنین بملائکـهٔ من نور معهم الویـهٔ و اعلاـم من نور یقودون جنـائب ارمتهـا زبرجـد اخضـر حقائبهـا المسک الاذفر، یرکبها المؤ ذنون فیقومون علیها قیاما تقودهم الملائکهٔ ینادون باعلی صوتهم بالاذان ؛

هنگامی که روز قیامت شود و خداونـد همه انسانها را در یک زمین محشور کنـد، خداونـد فرشـتگان نور را با پرچمها و علمهایی از نور به سوی اذان گوها بفرسـتد و آن فرشتگان شترها (یا اسبها) بهشتی را همراه خود به سوی اذان گوها روانه سازند که مهار آن ها از... و ترکه آنها از مشک بسـیار نفیس می باشـد. اذان گوها بر آن مرکبها سوار می شوند و بر پشت آنها می ایسـتند، فرشـتگان (از روی تجلیل و احترام) مهار آن مرکبها را می کشند و اذان گوها با صدای بلند اذان می گویند.

(وسائل الشیعه ، ج ۴، ص ۶۱۵)

حدیث۴۵۱

قال الصادق - علیه السلام -:

کان رسول الله - صلی الله علیه وآله - یقول لبلال اذا دخل الوقت یا بلال اعل فوق الجدار و ارفع صوتک بالاذان ؛

رسول خدا (ص) هنگامی که وقت نماز فرا می رسید به بلال می فرمودند: بالای دیوار (مسجد) برو و اذان را با صدای بلندگو.

(وسائل الشیعه ، ج ۴، ص ۶۲۴)

حدیث۴۵۲

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

المؤ ذنون امناء المؤ منین علی صـلاتهم و صومهم و لحومهم و دمائهم لا یساءلون الله - عز و جل - شـیئا الا اعطاهم و لایشـفعون فی شی ء الا شفعوا؛

اذان گویان امانتداران مؤ منان بر نماز و روزه شان و خون و گوشتشان چیزی از خداوند درخواست نمی کنند، مگر اینکه خداوند به آنها عطا می کند و در مورد چیزی هم شفاعت نمی کنند، مگر اینکه شفاعتشان را خداوند می پذیرد.

(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۱۲۴)

حدیث۴۵۳

قال الصادق - علیه السلام -:

من سمع المؤ ذن يقول : ((اشهد ان لا اله الا الله و اشهد ان محمدا رسول الله ،)) فقال : مصدقا محسبا و انا اشهد ان لا اله الا الله و ان محمدا رسول الله - صلى الله عليه وآله - و سلم اكتفى بهما عن كل من ابى و جحد و اعين بهما من اقر و شهد الا غفر الله له بعدد من انكر و جحد و بعدد من اقر و شهد؛

کسی که بشنود مؤ ذن می گوید ((اشهد ان لا اله الا الله و اشهد ان محمدا رسول الله)) و او در حال تصدیق شهادتین و طلب ثواب بگوید: ((و انا اشهد ان لا اله الا الله و ان محمدا رسول الله اکتفی بهما عن کل من ابی و جحدوا عین بهما من اقر و شهد))، به عدد منکران و تکذیب کنندگان و به شمار اقرارکنندگان و تصدیق کنندگان پاداش خواهد داشت .

(محجة البیضاء، ج ۱، ص ۳۳۸. ثواب الاعمال ، ص ۵۷)

حدیث۴۵۴

قال الصادق - علیه السلام -:

من صلى باذان و اقامة صلى خلفه صفان من الملائكة و من صلى باقامة بغير اذان صلى خلفه صف واحد ما بين المشرق و المغرب ؛

هرکس که نماز را با اذان و اقامه بخواند، دو صف از فرشتگان در پشت سرش نماز می گزارند، و کسی که نماز را با اقامه تنها بخواند یک صف از فرشتگان در پشت سرش نماز می خوانند و اندازه صف به قدر میان مشرق و مغرب است .

(محجة البیضاء، ج ۱، ص ۳۳۸. ثواب الاعمال ، ص ۵۹)

حدیث۴۵۵

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

من اذن فى مصر امصار المسلمين سنة و جبت له الجنة ؛

هرکس در یکی از شهرهای مسلمانان یک سال اذان بگوید بهشت بر او واجب می شود.

(محجة البیضاء، ج ۱ و ص ۳۳۷. وسائل الشیعه ، ج ۴، ص ۶۱۳)

حدیث۴۵۶

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

للمؤ ذن فيما بين الاذان و الاقامة مثل اجر الشهيد المتشحط بدمه فى سبيل الله ؛

برای شخص اذان گو در فاصله اذان و اقامه ، ثوابش مانند ثواب شهیدی که در راه خدا در خون خود می غلطد.

(ثواب الاعمال ، ص ۵۸)

حدیث۴۵۷

قال الباقر - علیه السلام -:

المؤ ذن يغفر الله له مد بصره و مد صوته فى السماء و يصدقه كل رطب و يابس سمعه ، و له من كل من يصلى معه فى مسجده سهم و له بكل من يصلى بصوته ؛

خداوند مؤ ذن را به اندازه ای که چشمش می بیند و صدایش در آسمان می پیچد می آمرزد، هرخشک وتری که آواز او را می شنود او را تصدیق می کند، و از ثواب هر کس که با او در مسجد نمازگزارد سهمی نصیب اوشود و به شمار هر کس که به بانگ

او نماز بخواند حسنه ای برای اوست .

(محجهٔ البیضاء، ج ۱، ص ۳۳۱. من لایحضره الفقیه ، ج ۱، ص ۲۸۷)

حدیث۴۵۸

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

ان لحوما محرمهٔ علی النار و هی لحوم المؤ ذنین ؛

همانا، گوشتهایی بر آتش (جهنم) حرام است (آتش آنها را نمی سوزاند) و آن گوشت بدن اذان گویان است .

(مستدرک الوسایل ، ص ۲۴۹)

حدیث۴۵۹

قال علی - علیه السلام -:

یحشر المؤ منون یوم القیامهٔ حوال الاعناق ؛

اذان گویان ، روز قیامت با سرافرازی و سربلندی محشور می شوند.

(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۱۴۹)

حدیث۴۶۰

قال علی - علیه السلام -:

من سمع النداء و هو فی المسجد ثم خرج فهو منافق ، الا رجل یرید الرجوع الیه ، او یکون علی غیر طهارهٔ فیخرج لیتطهر؛

کسی که صدای اذان را در مسجد شنید، و بدون خواندن نماز(جماعت) از مسجد خارج شود منافق است ، مگر اینکه قصد بر گشت برای نماز خواندن دارد، یا وضو ندارد و برای گرفتن وضو از مسجد خارج شود.

(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۱۶۱)

حدیث۴۶۱

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

من اذن محتسبا یرید بذلک وجه الله - عز و جل - اعطاه الله ثواب اربعین الف شهید و اربعین الف صدیق و یدخل فی شفاعته اربعین الف مسی ء من امتی الی الجنهٔ ؛

کسی که اذان بگوید، و به خداوند توجه داشته باشد، خداوند به او ثواب چهل هزار شهید و چهل هزار راستگو را عطا می کند و چهل هزار از امت گنهکاران شامل شفاعتش گردیده و داخل بهشت می شوند.

(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۱۳۰)

حدیث۴۶۲

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

یا علی الاذان نور؛

یا علی! اذان نور است .

(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۱۵۴)

حدیث۴۶۳

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:

قم یا بلال فارحنا بالصلاهٔ ؛

ای بلال خوشحال کن ما را به (اذان برای) نماز.

(کنزالعمال ، حدیث ۲۰۹۵۱)

حدیث۴۶۴

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:

انه اول من اذن ؛

همانا او (بلال) نخستین کسی بود که اذان گفت .

(وسائل الشیعه ، ج ۴، ص ۶۱۴)

حدیث۴۶۵

المولود اذا ولد یوذن فی اذنه الیمنی و یقام فی الیسری ؛

فرزند وقتی به دنیا آمد، در گوش راست او اذان و در گوش چپ او اقامه بگویید.

(مکارم الاخلاق ، ص ۲۶۱)

حدیث۴۶۶

قال علی – علیه السلام –:

لاباس ان یجری علیه من بیت المال ؛

برای موذن از بیت المال مزدی بدهند، اشکالی ندارد.

(بحارالانوار، ج ۸۱، ص ۱۶۱)

حدیث۴۶۷

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:

ان اهل السماء لایسمعون من اهل الارض شیئا الا الاذان ؛

همانا اهل آسمان نمی شنوند از اهل زمین چیزی مگر اذان را.

(میزان الحکمه ، ج ۱، ص ۸۲)

حدیث۴۶۸

قال الصادق - علیه السلام -:
اذن کلما سمعت الاذان کما یوذن الموذن ؛
وقتی صدای اذان موذن را شنیدی ، اذان بگو.
(بحارالانوار، ج ۸۱، ص ۱۷۴)

حدیث۴۶۹

قال الصادق - علیه السلام -:
لاباس ان یوذن الغلام الذی لم یحتلم ؛
نوجوان نابالغ اذان بگوید اشکالی ندارد.
(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۱۶۱)

حدیث۴۷۰

قال علی - علیه السلام -:
من سمع النداء فلم یجبه من غیر علهٔ فلا صلاهٔ له ؛
هرکه بانگ (اذان) را بشنود و بدون علت بدان پاسخ ندهد، پس نمازی برای او نیست .
(وسائل الشیعه ، ج ۵۵، ص ۳۷۵)

حدیث۴۷۱

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:
ان اول من سبق الی الجنهٔ بلال ... لانه اول من اذن ؛
بلال نخستین کسی است که به سوی بهشت پیشی گرفت ، چون که او نخستین کسی بود که اذان گفت .
(وسائل الشیعه ، ج ۴، ص ۶۱۴)

حدیث۴۷۲

قال زین العابدین - علیه السلام -:
ان النبی - صلی الله علیه وآله - اذن فی اذن الحسین - علیه السلام - بالصلاهٔ یوم ولد ؛
در روز ولادت امام حسین (ع) پیامبر اسلام (ص) در گوش او اذان گفت .
(بحارالانوار، ج ۱۰۴، ص ۱۱۲)

حدیث۴۷۳

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:
المؤ ذن المحتسب کالشاهر بسیفه فی سبیل الله القائل بین الصفین ؛
اذان گویی که به خاطر خدا اذان بگوید، مانند کسی است که در راه خدا شمشیرش را از غلاف بیرون می آورد، و بین دو صف

(کفر و اسلام) جنگ می کند.

(بحارالانوار، ج ۸۱، ص ۱۴۹)

حدیث۴۷۴

قال الرضا - علیه السلام -:

الصلوة فی اول الوقت افضل ؛

نماز در اول وقت پسندیده تر است .

(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۳۲۶)

حدیث۴۷۵

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

خیر الاعمال الصلوة فی اول وقتها ؛

بهترین کارها، نماز در اول وقت است .

(کنزالعمال ، ج ۷، حدیث ۱۹۲۶۵)

حدیث۴۷۶

قال الصادق - علیه السلام -:

لکل صلاة وقتان اول الوقت افضلها ؛

برای هر نمازی دو وقت می باشد، که اول وقت ، برترین آنها است .

(الکافی ، ج ۳، ص ۲۷۴)

حدیث۴۷۷

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

افضل العمل : الصلاة علی میقاتها، ثم بر الوالدین ، ثم ان یسلم الناس من لسانک ؛

بهترین عمل ، به پا داشتن نماز در وقت معین و زمان فضیلت آن است و سپس نیکی به پدر و مادر و بعد از آن در امان بودن مردم از زبان تو است .

(کنزالعمال ، ج ۱۵، ص ۹۴۸)

حدیث۴۷۸

قال الصادق - علیه السلام -:

من صلی الصلوات المفروضات فی اول وقتها و اقام حدودها، رفعها الملک الی السماء بیضاء نقیة ؛ تقول : حفظک الله کما حفظتنی استودعتنی ملکا کریما. و من صلاها بعد وقتها من غیر علة و لم یقم حدودها، رفعها الملک سوداء مظلمة ؛ و هی تهتف به : ضیعتنی ضیعک الله کما ضیعتنی و لا رعاک الله کما لم ترعنی ؛

کسی که نمازهای واجب را در اول وقت ادا کند و حدود آن ها را حفظ نماید. فرشته آن را سپیدو پاکیزه به آسمان برد. نماز(به نمازگزار) گوید: ((خدا تو را نگاه دارد همان گونه که مرا نگاه داشتی ؛ مرا به ملکی بزرگوار سپردی . و کسی که نمازها را بی سبب به تاخیر اندازد و حدود آنها را حفظ نکند، فرشته نماز او را سیاه و تاریک به آسمان برد در حالی که نماز با صدای بلند به نمازگزار گوید: ((مرا ضایع کردی ، خدای تو را ضایع کند، آن چنان که مرا ضایع کردی ؛ و خدا تو را رعایت نکند آن چنان که تو مرا رعایت نکردی)).

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۹۰)

حدیث۴۷۹

قال علی - علیه السلام -:

صل الصلوة لوقتها الموقت لها ؛

نماز را در اوقاتی که برای آن مقرر شده است به جا آور.

(نهج البلاغه ، نامه ۲۷)

حدیث۴۸۰

قال الصادق - علیه السلام -:

من صلی الصلاة لغیر وقتها رفعت له سوداء مظلمة تقول ضیعتک الله کما ضیعتنی . و اول ما یسال العبد اذا وقف بین یدی الله - عز و جل - عن الصلاة ، فان زکت صلاته زکی سایر عمله ، و ان لم یزک صلاته لم یزک عمله ؛

کسی که نمازش را در غیر وقت آن بخواند (البته بدون عذر و علت) از نمازش ظلمت و تاریکی بلند می گردد، و می گوید خدا تو را ضایع کند که مرا ضایع کردی و اول چیزی که از بنده در مقابل خداوند - جلت عظمته - سوال می کنند، نماز است که اگر نماز او صحیح و مقبول باشد، اعمال و کارهای نیک او نیز مقبول خواهد شد، و هرگاه نمازش مقبول نباشد، دیگر اعمال او نیز مطرود شود.

(بحارالانوار، ج ۸۳، ص ۱۹)

حدیث۴۸۱

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

ما من صلوة تحضر وقتها الا نادی ملک من بین یدی الناس قوموا الی نیرانکم التی اوقدتموها علی ظهورکم ، بصلاتکم ؛

وقت هر نمازفرا می رسید، فرشته ای در میان مردم ندا سر میدهد برخیزید، به وسیله نمازتان ، آن آتش گناه را که خودتان فراهم کردید، خاموش کنید.

(روضة الواعظین ، ج ۲، ص ۳۱۸)

حدیث۴۸۲

قال علی - علیه السلام -:

تعاهدوا امر الصلاة و حافظوا علیها و استکثروا منها و تقربوا بها فانها کانت علی المؤ منین کتابا موقوتا الا تسمعون الی جواب اهل

النار حين سئلوا: ((ما سلككم فى سقرقالوا لم نك من المصلين)) ؛
مواظب نماز باشيد، نماز را حفظ كنيد، زياد نماز بخوانيد. به وسيله نماز به خدا نزديك شويد ؛ زيرا نماز كارى است كه خدا در وقتهاى معينى آن را واجب كرده است . مگر به پاسخ جهنمى ها آن گاه كه سؤ ال مى شوند گوش نداده ايد؟چه چيز شما را در جهنم افكند؟ آنان مى گويند: ما نماز نمى خوانديم .
(نهج البلاغه ، خطبه ۱۹۱)

حديث۴۸۳

عن الصادق - عليه السلام - قال :
كان رسول الله - صلى الله عليه وآله - يقول : من حبس نفسه على صلاة فريضة ينتظر وقتها فصلاها فى اول وقتها، فاتم ركوعها و سجودها و خشوعها، ثم مجد الله تعالى ، و عظمه و حمده حتى يدخل وقت الصلاة الاخرى فلم يلغ بينهما كتب الله كاجر الحاج المعتمر، و كان من اعلى عليين ؛
از امام صادق (ع) نقل شده كه فرمودند: پيامبر خدا (ص) مى فرمودند: هركس وجود خود را براى نماز واجبى آماده نگاه دارد، منتظر وقت آن باشد، و آن را در اول وقتش بخواند، و ركوع و سجود و خشوع آن را كامل به جا آورد سپس خدا را تمجيد و تعظيم نمايد و او را سپاسگزار باشد، تا وقت نماز ديگر برسد، و در ميان اين دو كار بيهوده انجام ندهد خداوند براى او مانند ثواب حج و عمره آورنده را مى نويسد، و از اهل عليين مى باشد.
(معالم زلفى ، ص ۴۱)

حديث۴۸۴

عن الباقر - عليه السلام - قال :
اعلم ان اول الوقت ابدا افضل ، فعجل بالخير ما استطعت ، واحب الاعمال الى الله ما داوم العبد عليه و ان قل ؛
از امام باقر (ع) نقل شده كه فرمودند: آگاه باش همانا اول وقت هميشه برتر است ، هر قدر مى توانى به نيكويى بشتاب ، و دوست ترين عملها به خداوند آن است كه بنده هميشه آن را به جا آورد، هرچند اندك باشد.
(فروع ، ج ۳، ص ۲۷۴)

حديث۴۸۵

عن الصادق - عليه السلام - قال :
قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -: من صلى الصلاة لغير وقتها رفعت له سوداء مظلمة تقول ضيعتنى ، ضيعك الله كما ضيعتنى ، فى رواية عن الباقر - عليه السلام - انها اذا ارتفعت فى اول وقتها رجعت الى صاحبها و هى بيضاء مشرقة يقول حفظتنى حفظك الله ؛
از امام صادق (ع) نقل شده كه فرمودند: پيامبر خدا (ص) فرمودند: هركس نماز را در غير وقت آن بخواند براى او بالا مى رود در حالى كه سياه و تاريك است ، گويد: مرا تباه كردى خداوند تو را تباه گرداند همان طور كه مرا تباه ساختى . در روايت ديگر آمده ، همانا اگر نماز اگر در اول وقتش بالا رود به صاحبش سفيد و نورانى بر مى گردد و گويد: مرا حفظ كردى خدا تو را حفظ كند.
(وسائل الشيعه ، ج ۳، ص ۸۰ - ۷۸)

حدیث۴۸۶

عن الصادق - علیه السلام - قال :
ان ملك الموت قال : انه لیس فی شرق الارض و لا فی غربها اهل بیت مدر و لا وبر الا انا اتصفحهم فی کل یوم خمس مرات ، فقال رسول الله - صلی الله علیه و اله -: انما یتصفحهم فی مواقیت الصلاهٔ ، فان کان ممن یواظب علیها عند مواقیتها لقنه شهادهٔ ان لا اله الا الله و ان محمدا رسول الله - صلی الله علیه وآله - و نحی عنه ملك الموت ابلیس ؛
از امام صادق (ع) نقل شده که فرمودند: عزرائیل گوید: در شرق و غرب زمین اهل خانه گلی و نه اهل خانه مو و پشمی نیست ، مگر اینکه هر روز پنج مرتبه به آن ها نظر می کنم ، پیامبر خدا (ص) فرمودند: جز این نیست به آنها در وقتهای نماز نظر می کند، اگر از آنها باشد بر نماز در وقتهای آن مواظبت می کند (هنگام مرگ) شهادتین بر او تلقین می کند، و شیطان را (در آن هنگام که می خواهد ایمان را از او بگیرد) دور می کند.
(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۷۹)

حدیث۴۸۷

عن الصادق - علیه السلام - قال :
خصلتان من کانتا فیه، و الا فاعزب ، ثم اعزب ، قیل : و ما هما؟قال : الصلاهٔ فی مواقیتها، و المواظبهٔ علیها، و المواساهٔ ؛
دو خصلت است در هر کس این دو باشد فبها، و گرنه دور شو، سپس دور شو،(یعنی لایق چیزی نیست). عرض کردندآن دو چیست ؟ فرمودند: خواندن نماز در وقتهایش و مواظب بودن بر آن ، و یاری رساندن به مردم .
(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۸۱)

حدیث۴۸۸

قال الصادق - علیه السلام -:
وقت الفجر حین ینشق الفجر الی ان یتجلل الصبح السماء، و لاینبغی تاخیر ذلك عمدا، و لکنه وقت لمن شغل او نسی اونام ؛
وقت نماز صبح هنگامی است که فجر و سپیده منشق و باز گردد و گسترش پیدا کند تا آن که روشنایی صبح در آسمان پخش گردد. و سزاوار نیست تاخیر نماز صبح از این وقت مگر برای کسی که مشغول به کاری بوده که نمی توانسته از آن کار جدا گردد. و یا نماز را فراموش کرده باشد، و یا کسی که خواب مانده و دیر از خواب بیدار شده باشد (که تاخیر نماز با این عذرها مانعی ندارد و نمازش صحیح است).
(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۱۵۱)

حدیث۴۸۹

قال علی - علیه السلام -:
جاء وقت الصلاهٔ ، وقت امانهٔ عرضها الله علی السموات و الارض و الجبال فابین ان یحملنها و اشفقن فیها ؛
هنگامی که وقت نماز فرا رسید، وقت امانتی است که خدا بر آسمانها و زمین و کوهها عرضه کرد، اما آنهااز قبول آن دوری کردند و ترسیدند.

(تفسیر صافی ، ج ۲، ص ۳۷۰)

حدیث۴۹۰

عن علی - علیه السلام - قال :
حافظوا علی الصلوات الخمس فی اوقاتها فانها من الله عز و جل بمکان ؛
از امام علی(علیه السلام) نقل شده که فرمودند: بر نمازهای پنجگانه در وقتهایش محافظت کنید، زیرا آن از خداوند عز و جل در موقعیتی است .
(بحارالانوار، ج ۷۷، ص ۳۹۲)

حدیث۴۹۱

قال الصادق - علیه السلام -:
ساعات اللیل اثنتا عشرهٔ ساعهٔ و ساعات النهار اثنتا عشرهٔ ساعهٔ ، و افضل ساعات اللیل و النهار اوقات الصلوات ، ثم قال - علیه السلام -: انه اذا زالت الشمس فتحت ابواب السماء و هبت الریاح و نظر الله الی خلقه ، لاحب ان یصعدلی عند ذلک الی السماء عمل صالح ، ثم قال : علیکم بالدعاء فی ادبار الصلوات فانه مستجاب ؛
ساعتهای شب دوازده ساعت است وساعتهای روز دوازده ساعت است ، و بهترین ساعتها وقتهای نماز است ، سپس فرمودند: آن گاه که خورشید میل کرد (ظهر شد) درهای آسمان باز می شود، بادها می وزد، خداوند به مخلوقاتش نظر می کند. من دوست دارم در این وقت برای من عمل نیکی بالا برود، سپس فرمودند: بر شما باد که بعد از نمازها دعا کنید، زیرا آن پذیرفته است .
(اصول وافی ، ج ۲، ص ۸۷)

حدیث۴۹۲

قال علی - علیه السلام -:
المنتظر وقت الصلاهٔ بعد العصر، زائر الله و حق علی الله - عز و جل - ان یکرم زائره و یعطیه ما ساءل ؛
هرکس که منتظر وقت نماز بعد از عصر است ، زائر پروردگار می باشد و بر عهده خداوند عزیز و جلیل است که زائر خود را گرامی بدارد و به او هرچه را خواهد عطا فرماید.
(الخصال باب الثلاثه ، حدیث ۱۲۷. جامع احادیث الشیعه ، ج ۴، ص ۷۸)

حدیث۴۹۳

قال الصادق - علیه السلام -:
هذه الصلوات الخمس المفروضات من اقامهن و حافظ علی مواقیتهن لقی الله یوم القیامهٔ و له عنده عهد یدخله به الجنهٔ : و من لم یصلهن بمواقیتهن فذلک الیه ان شاء غفر له ، و ان شاء عذبه ؛
این نمازهای پنجگانه را هر که به پا بدارد و مراقب وقت آن باشد، پروردگار را ملاقات کند در حالی که قرار دادی و سندی با خداوند دارد که او را داخل بهشت گرداند، ولی اگر مواظبت اوقات آن نشد چنین سندی ندارد، چنانچه پروردگار بخواهد او را می بخشد و اگر بخواهد عذاب و توبیخ کند.

(ثواب الاعمال ، ص ۷۰)

حدیث۴۹۴

قال الصادق - علیه السلام -:

فی قوله تعالی : ((الذینهم عن صـلاتهم ساهون)) اهی وسوسهٔ الشیطان ؟فقال لاکل احد یصیبه هذا و لکن ان یغفلها و یدع ان یصلی فی اول وقتها ؛

از حضـرت امام صادق (ع) در مورد این آیه مبارکه سؤ ال شد آنان که از نماز خود سـهو کننده بی خبرند، که آیا منظور از ساهون وسوسه شـیطان است ؟حضـرت فرمودند: خیر، اگر چه همه از وسوسه شـیطان نصـیبی دارند، ولی ((ساهون)) در این آیه ، غفلت از نماز است ، به طوری که فراموش شود در اول وقت به جا آورده شود.

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۸۳)

حدیث۴۹۵

اختبروا اخوانکم بخصـلتین فـان کانتـا فیهم و الا ـفـاعزب ثم اعزب ثم اعزب المحافظهٔ علی الصـلوات فی مواقیتها و البر بالاخوان فی العسر و الیسر؛

برادران خود را در زمینه دو خصـلت ، آزمـایش کنیـد، اگر این دو خصـلت را دارا بودنـد (به دوستی و رفـاقت باآنـان ادامه دهیـد)، وگرنه از آنان دوری کنید، دوری کنید، دوری کنید، و آن دو خصلت عبارت است از:

۱ - مراقبت بر نماز در وقت .

۲ - احسان و نیکی به برادران در حالت تنگدستی و گشایش .

(وسائل الشیعه ، ج ۸، ص ۵۰۳)

حدیث۴۹۶

قال علی - علیه السلام -:

شیعتنا رعاء الشمس و القمر و النجوم یعنی التحفظ من مواقیت الصلوهٔ ؛

شیعیان ما مراعات کننده شمس و قمر و نجوم هستند، یعنی اوقات نماز را مراعات می کنند.

(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۱۹۳)

حدیث۴۹۷

قال الرضا - علیه السلام -:

من قوله تعالی : ((ویل للمصلین ، الذینهم عن صلاتهم ساهون)) یقول عن وقتهم یتغافلون ؛

در تفسیر این آیه : ((وای بر نمازگزاران ، آنهای که از نماز خویش غافلند))، می فرمایند: ساهون آنهایی هسـتند که غافل از اوقات نمازهای واجب خود هستند.

(بحارالانوار، ج ۸۳، ص ۲۰)

حدیث۴۹۸

قال الرضا – علیه السلام –:

حافظوا علی مواقیت الصلوات فان العبد لا یامن الحوادث و من دخل علیه وقت فریضهٔ فقصر عنها عمدا متعمدا فهو خاطی ؛

محافظت بر اوقات نماز کنید، پس همانا انسان از حوادث در امان نیست و کسی که وقت نماز فریضه بر او داخل شد و عمدا کوتاهی کرد، خطا کننده است .

(بحارالانوار، ج ۸۳، ص ۲۰)

حدیث۴۹۹

قال الصادق – علیه السلام –:

اول الوقت رضوان الله و اخر الوقت عفو الله ؛

(نماز) اول وقت ((رضوان الله)) و موجب خشنودی خداوند است و آخر وقت ((عفو الله)) و موجب غفران و عفو و بخشایش خداوند است .

(دعائم الاسلام ، ج ۱، ص ۱۳۷)

حدیث۵۰۰

قال الصادق – علیه السلام –:

و ملک الموت یدفع الشیطان عن المحافظ علی الصلوهٔ و یلقنه شهادهٔ : ((ان لا اله الا الله و ان محمدا رسول الله)) فی تلک الحالهٔ العظیمهٔ ؛

هنگام مرگ ملک الموت شیطان را از کسی که محافظت به (اوقات) نماز می کند، دفع می کند و شهادتین ((اشهد ان لا اله الا الله و ان محمدا رسول الله)) را در این حالت به او تلقین می کند.

(جامع احادیث الشیعه ، ج ۴، ص ۶۱)

حدیث۵۰۱

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:

اذا انزل الله عاههٔ من السماء عوفی منها حملهٔ القران و رعاهٔ الشمس ای الحافظون لاوقات الصلوهٔ و عمار المساجد؛

هنگامی که خداوند سبحان ، از آسمان آفت نازل کرد حاملین قرآن ، رعایت کنندگان خورشید، یعنی کسانی که اوقات نماز را مراعات کنند، و مساجد را آباد می سازنداز این آفت در امانند.

(جامع احادیث الشیعه ، ج ۴، ص ۶۱)

حدیث۵۰۲

قال الرضا – علیه السلام –:

ان لکل صلوهٔ ثلاثهٔ اوقات : اول و اوسط و اخر فاول الوقت رضوان الله ، و اوسطه عفو الله و اخره غفران الله و اول الوقت افضله ؛

برای هر نمازی سه وقت وجود دارد: اول وقت ، وسط وقت و آخر وقت . پس در اول وقت نماز به جا آورد مایه خشنودی خداست ، در وسط وقت (نماز بخواند) موجب عفو خداست ، و در آخر وقت (نماز بخواند) سبب آمرزش خدا است ، و اول وقت بافضیلت تر است .

(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۱۸۵)

حدیث۵۰۳

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

و من ترک اوقاتها یدخل الویل . و الویل واد فی جهنم ؛

و کسی که اوقات نماز را ترک کند، داخل در ((ویل)) می شود و ((ویل)) بیابانی در جهنم است .

(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۱۸۴)

حدیث۵۰۴

قال الرضا - علیه السلام -:

اذا دخل الوقت علیک فصلها فانک لا تدری ما یکون ؛

هنگامی که وقت نماز فرا می رسد، بر تو باد به خواندن نماز، پس به درستی که نمی دانی چه پیش خواهد آمد.

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۸۷)

حدیث۵۰۵

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

افضل الاعمال الصلوة فی اول وقتها ؛

بهترین اعمال ، نماز در اول وقت است .

(کنزالعمال ، حدیث ۱۸۹۰۰)

حدیث۵۰۶

قال الصادق - علیه السلام -:

اذا دخل وقت صلاة فتحت ابواب السماء لصعود الاعمال ؛

هنگامی که وقت نماز فرا می رسد، درهای آسمان برای بالا رفتن اعمال باز می شوند.

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۸۷)

حدیث۵۰۷

قال الرضا - علیه السلام -:

غفر الله لک لاتوخرن صلوة عن اول وقتها الی اخر وقتها من غیر علة ، علیک ابدا باول الوقت فاذنت و صلینا ؛

خدا تو را بیامرزد بدون عذر نماز را از وقت به تاخیر نینداز، بر تو باد که همیشه نماز را در اول وقت آن به جا آوری .

(مستدرک الوسائل ، ج ۳، ص ۱۰۱)

حدیث۵۰۸

سئل النبی - صلی الله علیه وآله -:
عن افضل الاعمال ؟قال : الصلاۀ لاول وقتها ؛
از پیامبر اسلام (صلی الله علیه وآله) سؤ ال شد: بهترین اعمال چیست ؟حضرت فرمودند: نماز در اول وقتش .
(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۲۷)

حدیث۵۰۹

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:
علیکم بالمحافظۀ علی اوقات الصلوۀ فلیس منی من ضیع الصلوۀ ؛
مراقبت بر وقت هر نماز برای شما لازم است ، پس کسی که نماز را سبک بشمارد از من نیست .
(مستدرک الوسائل ، ج ۳، ص ۹۸)

حدیث۵۱۰

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:
فی مرضه الذی توفی فیه و اغمی علیه ثم افاق فقال : لاینال شفاعتی من اخر الصلاۀ بعد وقتها ؛
پیامبر (ص) در بیماری که به علت آن رحلت فرمودند بیهوش شدند، و در چند لحظه ای از بیهوشی به هوش آمدند و فرمودند: شفاعت من به کسی نمی رسد که نماز را از (اول) وقت خودش به تاخیر اندازد.
(بحارالانوار، ج ۸۳، ص ۲۰)

حدیث۵۱۱

قال الصادق - علیه السلام -:
لکل صلاۀ وقتان و اول الوقتین افضلهما و لا ینبغی تاخیر ذلک عمدا و لکنه وقت من شغل او نسی او سها او نام ، و لیس لاحد ان یجعل اخر الوقتین وقتا الا من عذر او علۀ ؛
برای هر نماز دو وقت وجود دارد: (اول و وقت و آخر وقت) و اول وقت نماز خواندن افضل است از آخر وقت ، و سزاوار نیست کسی که اول وقت را عمدا به تاخیر بیندازد ولی آخر وقت برای کسانی است که کاری داشته باشند، یا فراموش کردند یا سهو بر آنها دست داده و یا به خواب رفته اند و بر هیچ کس جائز نیست که آخر وقت را وقت نماز خود قرار دهد مگر از روی عذر و علتی موجه .
(بحارالانوار، ج ۸۳، ص ۳۹)

حدیث۵۱۲

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

ان ربکم یقول : هـذه الصـلوات الخمس المفروضات فمن صـلاهن لوقتهن و حافظ علیهن لقینی یوم القیامـهٔ و له عندی عهد ادخله به الجنهٔ و من لم یصلهن لوقتهن و لم یحافظ علیهن و ذلک الی ان شئت عذبته و ان شئت غفرت له ؛

رسول خدا- صـلی الله علیه وآله - فرمودند: خدای شـما می فرماید: این نمازهای پنجگانه فریضه است ، پس کسی این نمازها را در وقتش به جـا آورد و محـافظت بر او نمایـد، روز قیـامت مرا ملاقـات خواهـد کرد. و بر عهـده من است که او را وارد بهشت کنم ، و کسـی که در وقتش نمازها را به جا نیاورد و محافظت بر او نکنـد، در این صورت بر من است که اگر بخواهم او را عذاب می کنم ، و اگر بخواهم او را می بخشایم .

(بحارالانوار، ج ۸۳، ص ۱۸)

حدیث۵۱۳

قال الباقر - علیه السلام -:

اعلم ان اول الوقت ابدا افضل ؛

بدان ، همانا (نماز) اول وقت همیشه افضل است .

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۸۸)

حدیث۵۱۴

قال علی - علیه السلام -:

اوصیک یا بنی بالصلاهٔ عند وقتها ؛

فرزندم !وصیت می کنم تو را (امام حسن علیه السلام) به خواندن نماز در اول وقت .

(وسائل الشیعه ، ج ۲، ص ۹۰)

حدیث۵۱۵

قال الصادق - علیه السلام -:

لکل صـلاهٔ وقتان اول و اخر، فاول الوقت افضـله و لیس لاحـد ان یتخذ اخر الوقتین وقتا الا من علهٔ و انما جعل اخر الوقت للمریض و المعتل و لمن له عذر و اول الوقت رضوان الله و اخر الوقت عفو الله ؛

برای هر نمـاز دو وقت وجـود دارد، اول وقت و آخر وقت ، و اول وقت نمـاز خوانـدن افضـل است از آخر وقت و نبایـد کسـی آخر وقت را وقت نمـازش قرار دهـد، مگر علت و عـذری داشـته باشـد. آخر وقت برای مریضان ، معلولان و کسانی که که عـذری دارند قرار داده شده است . اول وقت خشنودی خداوند عالم است و آخر وقت بخشایش خداوند متعال است .

(بحارالانوار، ج ۳، ص ۲۵. دعائم الاسلام ، ج ۱، ص ۱۳۷)

حدیث۵۱۶

قال الباقر - علیه السلام -:

ایما مؤ من حافظ علی الصلوات المفروضهٔ فصلاها لوقتها فلیس هذا من الغافلین ؛

هر مؤ منی محافظت بر نمازش نماید، و او را در وقتش به جاآورد، از انسانهای غافل شمرده نمی شود.

(وسائل الشيعه ، ج ۳، ص ۷۹)

حدیث۵۱۷

قال الكاظم - عليه السلام -:

الصلوات المفروضات فى اول وقتها اذا اقيم حدودها اطيب ريحا من قضيب الاس حين يوخذ من شجره فى طيبه و ريحه و طراوته فعليكم بالوقت الاول ؛

نمازهای واجب که در اول وقت آن با آداب و حدودش خوانده می شود خوشبوتر است از برگ آس (یعنی مورد) که در وقت سبزی و طراوت آن را بگیرند. پس بر شما باد که نماز را در اول وقت آن به جای آورید.

(ثواب الاعمال ، ص ۶۳)

حدیث۵۱۸

قال الصادق - عليه السلام -:

فضل الوقت الاول على الاخير للمؤ من من ولده و ماله ؛

فضیلت(نماز) اول وقت بر آخر وقت بهتر است برای شخص مؤ من از مال و اولادش .

(ثواب الاعمال ، ص ۶۲)

حدیث۵۱۹

قال الباقر - عليه السلام -:

و من صلاها لغير وقتها موثرا عليها غيرها فان ذلك اليه ان شاء غفر له و ان شاء عذبه ؛

کسی که نماز را در غیر وقتش به جا آورد و چیز دیگری را بر نماز انتخاب کند و ترجیح دهد، به درستی که این کار، خدا را مختار می کند که اگر بخواهد او را ببخشاید و اگر بخواهد او را عذاب کند.

(وسائل الشيعه ، ج ۳، ص ۸۳)

حدیث۵۲۰

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:

قال الله - عز و جل - ان لعبدى على عهدا ان اقام الصلوة لوقتها ان لا اعذبه و ان ادخله الجنة بغير حساب ؛

خداوند تبارک و تعالی فرمود: من تعهدی نسبت به بنده ام دارم که اگر نماز خود را در وقتش به پا دارد، او را عذاب نکنم و بی حساب وی را به بهشت ببرم .

(کنزالعمال ، ج ۷، حدیث ۱۹۰۳۶)

حدیث۵۲۱

قال الصادق - عليه السلام -:

الصلاة فى مواقيتها و المواظبة عليها ؛

نماز را اول وقت بخوانید و مواظبت بر آن کنید.

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۸۱)

حدیث۵۲۲

عن الحسن العسکری - علیه السلام -:

کلم الله - عز و جل - موسی بن عمران - علیه السلام - قال : الهی ما جزاء من صلی الصلوات لوقتها؟قال : اعطیته سوله و ابیحه جنتی ؛

موسی به عمران با خداوند سخن گفت و از پروردگار خویش پرسید: خدایا! پاداش کسی که نمازش را اول وقت می خواند چیست ؟ خداوند تبارک و تعالی فرمود: خواهش و خواسته او را برآورده می کنم و بهشت را بر او مباح می گردانم .

(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۰۴)

حدیث۵۲۳

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

ما من عبد اهتم بمواقیت الصلاهٔ و مواضع الشمس الا ضمنت له الروح عند الموت و انقطاع الهموم و الاحزان و النجاهٔ من النار ؛

بنده ای (نمازگزار) که اهتمام و مواظبت به اوقات نماز نماید، و مواضع آفتاب را برای وقت نمازش دقت کند، من ضمانت می کنم برای او در دم مرگ ، راحتی را و دفع و رفع هموم و درد و اندوه و نجات از آتش جهنم را.

(سفینهٔ البحار، ج ۲، ص ۴۲)

حدیث۵۲۴

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

یا علی !و تقیم الصلاهٔ بوضوء سابغ فی مواقیتها و لاتوخرها فان فی تاخیرها من غیر علهٔ غضب الله - عز و جل - ؛

یا علی ، با وضوی کامل در اول وقت ، نماز اقامه کن ، و نماز را از اول وقتش به تاخیر نینداز، چون تاخیر نماز بدون علت و عذر خداوند قهار را به خشم خواهد آورد.

(سفینهٔ البحار، ج ۲، ص ۴۴)

حدیث۵۲۵

قال الصادق - علیه السلام -:

امتحنوا شیعتنا عند مواقیت الصلاهٔ کیف محافظتهم ؛

شیعیان ما را در اوقات نماز آزمایش کنید که چگونه بر خواندن نماز خود در موعد مقرر محافظت می کنند.

(سفینهٔ البحار، ج ۲، ص ۴۴)

حدیث۵۲۶

قال الصادق - علیه السلام -:

اذا صليت صلاة فريضة فصلها لوقتها صلاة مودع يخاف ان لا يعود اليها ابدا ثم اصرف ببصرك الى موضع سجودك فلو تعلم من عن يمينك و شمالك لاحسنت صلاتك و اعلم انك بين يدى من يراك و لا تراه ؛

وقتی نماز واجب می خوانی ، آن را در وقت خودش چنان بخوان که گویا دیگر به نماز موفق نمی شوی ، سپس چشم خود را به محل سجده ات متوجه گردان . اگر بدانی چه کسی جانب راست و چپت می باشد هر آینه نمازت را نیکو به جا می آوری بدان بدرستی که در مقابل کسی هستی که تو را می بیند و تو او را می بینی .

(بحارالانوار، ج ۸۳، ص ۱۰)

حدیث۵۲۷

قال حجة بن الحسن العسکری - عجل الله تعالی فرجه الشریف -:

ملعون ملعون من اخر المغرب الى ان تشتبك النجوم ؛

ملعون است ، ملعون است ، آن کسی که نماز مغربش را تاخیر بیندازد تا زمانی که آسمان پدیدار شود.

(بحارالانوار، ج ۵۲، ص ۱۵)

حدیث۵۲۸

قال حجة بن الحسن العسکری - عجل الله تعالی فرجه الشریف -:

ملعون ملعون من اخر الغداة الى ان تنقضى النجوم ؛

ملعون است ، ملعون است ، کسی که نماز صبحش را تاءخیر بیندازد تا زمانی که ستارگان محو شوند.

(بحارالانوار، ج ۵۲، ص ۱۶)

حدیث۵۲۹

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

اذا دخل الوقت يا بلال اعل فوق الجدار و ارفع صوتك بالاذان ؛

ای بلال !هنگامی که وقت نماز رسید بالای دیوار برو و صدای خود را به وسیله اذان بلند کن .

(فروع کافی ، ج ۳، ص ۳۰۷)

حدیث۵۳۰

قال الصادق - علیه السلام -:

فاذا صلى العبد صلاة الصبح مع طلوع الفجر اثبتت له مرتين تثبتها ملائكة الليل و ملائكة النهار ؛

پس هرگاه نمازگزار نماز صبح را با طلوع فجر به جای آورد دو مرتبه برای او نوشته می شود، هم فرشته صبح و هم فرشته شب می نویسند (نماز صبح را فرشته روز و فرشته شب هر دو مشاهده می کنند).

(ثواب الاعمال ، ص ۶۲)

حدیث۵۳۱

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

ثلاث لاتوخر و هن الصلاهٔ اذا انت و الجنازهٔ اذا حضرت و الایم اذا وجدت کفوا ؛

سه چیز را نبایـد تاءخیر انداخت ، نماز همین که وقت آن رسـید، و برداشـتن جنازه وقتی آماده شد، و شوهر دادن بیوه وقتی هم کفو خود را یافت .

(نهج الفصاحه ، ص ۲۶۲، حدیث ۱۲۶۱)

حدیث۵۳۲

قال علی - علیه السلام -:

لیس عمل احب الی الله - عز و جل - من الصـلاهٔ فلا یشـغلنکم عن اوقاتها شـی ء من امور الـدنیا، فان الله -عز و جل- ذم اقواما فقال: ((الذین هم عن صلاتهم ساهون)) یعنی انهم غافلون استهانوا باوقاتها ؛

عملی نزد خداونـد محبوبتر از نمـاز نیست ، چیزی از امور دنیا شـما را از خوانـدن نماز در اول وقت باز نـدارد، زیرا خداونـد مـذمت کرده و اقوامی را فرموده : ((وای بر نمازگزارانی که از نمازشان غفلت ورزیدند)) یعنی وای بر نمازگزارانی که از اوقات نماز غفلت کنند و در انجام نماز در اول وقت سهل انگاری نمایند.

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۸۲)

حدیث۵۳۳

قال الصادق - علیه السلام -:

اذا صلیت صلاهٔ فریضهٔ فصل لوقتها صلاهٔ مودع تخاف الا تعود الیها ؛

نماز واجب را در وقت خودش بخوان ، مانند کسی که نماز وداع می خواند و می ترسد که بعد از این توفیق نماز خواندن نیابد.

(محجهٔ البیضاء، ج ۱، ص ۳۵۰)

حدیث۵۳۴

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله - :

لا ینال شفاعتی من اخر الصلاهٔ المفروضهٔ بعد وقتها ؛

(فردای قیامت) شفاعت من به کسی که نماز واجب را تا پس از وقت آن به تاءخیراندازد، نخواهد رسید.

(امالی صدوق ، ص ۳۲۶)

حدیث۵۳۵

قال الرضا - علیه السلام -:

اعلم ان لکل صلاهٔ وقتین اول و اخر فاول الوقت رضوان الله و اخره عفو الله ؛

بدان که هر نماز دو وقت دارد: اول وقت و آخر وقت . اول وقت خشنودی پروردگار و آخر آن بخشش خداوند است .

(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۴۹. الحکم الزاهره ، ص ۲۸۶)

حدیث۵۳۶

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:

لایزال الشیطان ذعزا من المؤ من ما حافظ علی الصلوات الخمس لوقتهن فاذا ضیعهن تجرا علیه فادخله فی العظائم ؛

شیطان همیشه از مؤ من می ترسد تا زمانی که بر نمازهای پنجگانه محافظت دارد و در وقتش به جا می آورد، اما هنگامی که وقت نماز را ضایع کرد بر او جراءت پیدا می کند و او را در گناهان بزرگ می اندازد.

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۱۸)

حدیث۵۳۷

قال الصادق – علیه السلام –:

افضل الاعمال الی الله الصلاهٔ لوقتها، و بر الوالدین والجهاد فی سبیل الله ؛

بهترین اعمال نزد خداوند، نماز اول وقت است پس از آن نیکی به پدرو مادر، و سپس جهاد در راه خدا است .

(بحارالانوار، ج ۷۴، ص ۸۵)

حدیث۵۳۸

قال الباقر – علیه السلام –:

ان الصلاهٔ اذا ارتفعت فی اول وقتها رجعت الی صاحبها و هی بیضاء مشرقهٔ تقول : حفظتنی حفظك الله و اذا ارتفعت فی غیر وقتها بغیر حدودها رجعت الی صاحبها و هی سوداء مظلمهٔ تقول : ضیعتنی ضیعك الله ؛

هرگاه نماز در اول وقت بالا برود، سفید و درخشان به سوی صاحبش باز می گردد و به او خطاب می کند: از من مواظبت نمودی خدا تو را حفظ کند، و هرگاه در غیر وقت خود و بدون شرایط بالا برود، سیاه و تاریک به سوی صاحبش باز می گردد و به او می گوید مرا تباه ساختی ، خدا تو را نابود کند.

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۷۸)

حدیث۵۳۹

قال الباقر – علیه السلام –:

وقت صلاهٔ الغداهٔ ما بین طلوع الفجر الی طلوع الشمس ؛

وقت نماز صبح از طلوع فجر تا طلوع خورشید است .

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۱۵۲)

حدیث۵۴۰

حافظواعلی مواقیت الصلوات ، فان العبد لایاءمن الحوادث ؛

مراقب وقتهای نماز باشید (که تا وقتش فرا رسید انجام دهید) ؛ چرا که انسان از حوادثی که مانع انجام نماز در وقت گردد، ایمن نیست .

(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۰)

حدیث۵۴۱

قال الامام علی - علیه السلام -:
صل الصلوة لوقتها الموقت لها و لاتعجل وقتها لفراغ و لا تؤ خرها عن وقتها لاشتغال و اعلم ان کل شی ء من عملک تبع لصلوتک ؛
نماز را در وقت مقرر آن به جای آور، و به خاطر فراغت عجله مکن و به علت اشتغال آن را به تاءخیر میفکن ، و بدان که همه اعمال تو بسته به نماز تو است .
(نهج البلاغه ، نامه ۲۷)

حدیث۵۴۲

قال زین العابدین - علیه السلام -:
من اهتم بمواقیت الصلاة لم یستکمل لذة الدنیا ؛
آن که به وقتهای نماز اهمیت بدهد، لذت دنیا را کامل نخواهد کرد.
(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۸۶، فروع کافی ، ج ۳، ص ۲۷۵)

حدیث۵۴۳

کان الحسن بن علی - علیه السلام - اذا توضا ارتعدت مفاصله و اصفر لونه فقیل له : فی ذلک فقال : حق علی کل من وقف بین یدی رب العرش ان یصفر لونه و یرتعد فرائضه ؛
امام حسن مجتبی (علیه السلام) به هنگام وضو مفصلهایش می لرزید و رنگش زرد می شد. جهت عروض این حال را از آن حضرت پرسیدند، فرمودند: برهر کسی که در مقابل پروردگار عرش می ایستد، سزاوار است که رنگش زرد شود و اعضایش بلرزد.
(بحارالانوار، ج ۴۳، ص ۳۳۹)

حدیث۵۴۴

قال الصادق - علیه السلام - :
حتی یتم له تسع سنین ، فاذا تمت له ، علم الوضوء و اضرب علیه و اءمر بالصلوة واضرب علیها، فاذا تعلم الوضوء و الصلاة غفر الله لوالدیه ، ان شاء الله ؛
وقتی فرزندانتان به سن نه سالگی رسید، پس وقتی که نه سالش تمام شد وضو را به او یاد بدهید و اگر کوتاهی کرد او را ادب کنید و او را امر به نماز کنید و اگر کوتاهی کرد او را ادب کنید. پس وقتی فرزند وضو ونماز را یاد گرفت ، خدا پدر و مادرش را می آمرزد، ان شاء الله .
(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۱۳)

حدیث۵۴۵

قال الصادق - علیه السلام -:

فاذا تعلم الوضوء و الصلاة غفر الله لوالديه ؛
اگر شخصی وضو و نماز را فرا گیرد، خداوند پدرو مادر وی را می آمرزد.
(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۱۳)

حدیث۵۴۶

قال علی - علیه السلام -:
لایقرا العبد القران اذا کان علی غیر طهور حتی یتطهر؛
هنگامی که وضو ندارید، قرآن نخوانید ؛ تا این که وضو گرفته شود.
(خصال ، ج ۲، ص ۱۶۴)

حدیث۵۴۷

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:
ما منکم من احد یتوضا فیبلغ - اوفیسبغ الوضوء - ثم یقول اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له ، و اشهد ان محمدا عبده و رسوله ، الا فتحت له ابواب الجنة الثمانیة یدخل من ایها شاء؛
هر یک از شما که زیاد و کامل وضو گرفته و سپس بگوید: شهادت میدهم که خدایی جز خدای یگانه نیست و برای او شریک وجود ندارد، و شهادت می دهم که محمد (ص) بنده و فرستاده اوست ؛ دربهای بهشت های هشتگانه بر او گشوده شود تا از هر یک که می خواهد داخل شود.
(ریاض الصالحین ، ص ۲۹۸)

حدیث۵۴۸

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:
الا ادلکم علی ما یمحو الله به الخطایا، و یرفع به الدرجات ؟ قالوا: بلی یا رسول الله . قال : اسباغ الوضوء علی المکاره و کثرة الخطی الی المساجد و انتظار الصلاة بعد الصلاة ؛
آیا شما را به کارهایی که خدا به سبب آن خطاها را از بین برده و درجات انسان را بالا می برد، راهنمائی نکنیم ؟ گفتند: آری ، ای رسول خدا. فرمودند:
۱ - وضوی تمام و کامل گرفتن بر شداید.
۲ - به سوی مساجد زیاد قدم برداشتن .
۳ - انتظار نماز (بعدی) پس از نماز (خوانده شده).
(ریاض الصالحین ، ص ۲۹۷)

حدیث۵۴۹

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:
من توضا فاحسن الوضوء خرجت خطایاه من جسده ؛

کسی که نیکو وضو بگیرد، خطاهایش از جسم او خارج می شود.

(ریاض الصالحین ، ص ۲۹۶)

حدیث۵۵۰

قال الکاظم – علیه السلام –:

و من توضا الصلاهٔ الصبح کان وضوئه ذلک کفارهٔ لما مضی من ذنوبه فی لیلهٔ الا الکبائر ؛

کسی که برای نماز صبح وضو می گیرد، وضویش کفاره گناهان گذشته آن شب اوست به جز گناهان کبیره .

(محجهٔ البیضاء، ج ۱، ص ۳۰۲)

حدیث۵۵۱

قال الکاظم – علیه السلام –:

من توضا للمغرب کان وضوئه ذلک کفارهٔ لما رضی من ذنوبه فی نهاره ما خلا الکبائر؛

کسی که برای نماز مغرب وضو می گیرد، وضویش کفاره گناهان گذشته آن روز اوست به جز گناهان کبیره .

(محجهٔ البیضاء، ج ۱، ص ۳۰۲)

حدیث۵۵۲

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:

یا علی !ان الوضوء قبل الطعام و بعده شفاء فی الجسد و یمن فی الرزق ؛

یا علی! قبل از غذا و بعد از غذا، وضو گرفتن ، شفای بدن و برکت در روزی است .

(بحارالانوار، ج ۶۶، ص ۳۵۶)

حدیث۵۵۳

قال الصادق – علیه السلام –:

الطهر علی الطهر عشر حسنات ؛

وضوی بر روی وضو، ده حسنه است .

(محجهٔ البیضاء، ج ۱، ص ۳۰۲)

حدیث۵۵۴

قال الصادق – علیه السلام –:

الوضوء قبل الطعام و بعده یذهبان الفقر؛

وضو پیش از غذا و بعد از غذا، فقر را از بین می برد.

(وسائل الشیعه ، ج ۱، ص ۲۵۶)

حدیث۵۵۵

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:

اذا اردت الصلوهٔ فاحسن الوضوء، ثم قم ، فاستقبل القبلهٔ ثم کبر؛

زمانی که خواستی نماز بخوانی ، پس خوب وضو بگیر، سپس رو به قبله بایست ، آن گاه تکبیر بگو.

(چهل حدیث ، ص ۱۵)

حدیث۵۵۶

قال علی – علیه السلام –:

یا محمـد!من توضا مثل وضوئی ، و قال مثل قولی ، خلق الله تبارک و تعالی من کل قطرهٔ ملکا یقدسه و یسـبحه و یکبره فیکتب الله – عز و جل – ثواب ذلک له الی یوم القیامهٔ ؛

ای محمـد حنفیه !هرکس وضو بسازد، هماننـد وضویی که من ساختم ، و بگوید (دعا کند) آن چه که من گفتم ، خداوند تبارک و تعالی از هر قطره آب وضوی او، ملکی را برای او می آفرینـد، که مشـغول تقدیس و تسبیح و تکبیر برای خداوند هسـتند. و خداوند عز و جل ثواب این اذکار را تا روز قیامت برای او ثبت و ضبط خواهد نمود.

(من لایحضره الفقیه ، ج ۱، ص ۴۲)

حدیث۵۵۷

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:

یا اباذر!اذا کان العبـد فی ارض قفر فتوضا او تیمم ثم اذن و اقام و صـلی امر الله – عز و جل – الملئکهٔ فصـفوا خلفه صـفا لایری طرفاه یرکعون برکوعه و یسجدون بسجوده و یؤ منون علی دعائه ؛

ای ابوذر! هرگاه بنـده ای در بیابانی تنها باشد و وضو بسازد یا تیمم کند، سـپس اذان و اقامه بگوید و نماز بخواند، خدا فرشـتگان را امر کند که پشت سر او صفی تشکیل دهند که دو طرف آن دیده نشود و به نماز او اقتدا نمایند و به دعای او آمین گویند.

(وسائل الشیعه ، ج ۴، ص ۶۲۱. مکارم الاخلاق ، ص ۴۶۶)

حدیث۵۵۸

قال الصادق – علیه السلام –:

من تطهر ثم اوی الی فراشه بات و فراشه کمسجده ؛

هر کس وضو بگیرد، سپس در رختخواب خود برود و بخوابد، بستر او مانند مسجد او خواهد بود.

(وسائل الشیعه ، ج ۱، ص ۲۶۵. ثواب الاعمال ، ص ۴۸)

حدیث۵۵۹

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:

من اسبغ وضوءه و احسن صـلاته ، و ادی زکاهٔ ماله و کف غضبه و سجن لسانه ، و استغفر لذنبه ، و ادی النصیحهٔ لاهل بیت نبیه فقد

استکمل حقایق الایمان و ابواب الجنة مفتحة له ؛

کسی که وضوی خود را شاداب و کامل به جای آورد، و نماز خویش را نیکو بخواند، زکات مالش را بپردازد، و خشم خود را فرو نشاند و زبانش را از گناهان مربوط به زبان ببندد، و برای گناه خود با توبه طلب آمرزش کند، و نسبت به اهل بیت پیامبر خویش خیرخواه باشد، البته تمام حقایق ایمان در او کامل شده و درهای بهشت به روی او باز است .

(ثواب الاعمال ، ص ۶۴)

حدیث۵۶۰

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

لا تدخل المساجد الا بالطهارة ؛

داخل مساجد مشو، مگر با وضو.

(مستدرک الوسائل ، ج ۳، ص ۳۸۸)

حدیث۵۶۱

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

یا علی !و تقم الصلاة بوضوء سابغ فی مواقیتها ؛

یا علی !با وضوی کامل در اول وقت ، اقامه نماز کن .

(سفینة البحار، ج ۲، ص ۴۴)

حدیث۵۶۲

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

خصال ست ما من مسلم یموت فی واحدة منهن الا کان ضامنا علی الله - عز و جل - ان یدخله الجنة منها رجل توضا فاحسن الوضوء ثم خرج الی مسجد الصلوة فان مات فی وجهه کان ضامنا علی الله ؛

شش خصلت است که اگر هر مسلمان یکی از آنها را داشته باشد نمی میرد، مگر این که خدا ضمانت بهشت رفتنش را خواهد نمود، یکی از آن شش خصلت آن است که انسان وضو بگیرد، بهترین وضو، سپس جهت نماز به طرف مسجد (از خانه) حرکت کند، پس اگر در این صورت بمیرد، خدا ضامن (بهشت رفتن او) خواهد بود.

(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۲۲۷)

حدیث۵۶۳

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

اسباغ الوضوء علی المکاره من الکفارات ؛

کامل گرفتن وضو در حال سختی ، کفاره (گناهان) است .

(جامع احادیث الشیعه ، ج ۴، ص ۷۸)

حدیث۵۶۴

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:

و ما منکم من احد یخرج من بیته متطهرا الا و الملائکهٔ تقول : اللهم اغفر له اللهم ارحمه ؛

وقتی یکی شما از خانه خارج می شوید با طهارت (با وضو) باشید، در این صورت ملائکه در حق شما دعا می کنند: خدایا او را بیامرز، خدا بر او رحم کن .

(جامع احادیث الشیعه ، ج ۶، ص ۳۸۷)

حدیث۵۶۵

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:

من حافظ علی الخمس باکمال طهورها و مواقیتها کانت له نورا و برهانا یوم القیامهٔ ؛

کسی که نماز پنجگانه خویش را با وضوی تمام و با حفظ وقتهای آن ها انجام دهد، این نماز در قیامت برای او نور و برهان است .

(جامع احادیث الشیعه ، ج ۴، ص ۵۹)

حدیث۵۶۶

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:

بنیت الصلوهٔ علی اربعهٔ اسهم : سهم منها اسباغ الوضوء و سهم منها الرکوع و سهم منها السجود و سهم منها الخشوع ؛

نماز بر چهار بخش بنا شد: ۱ – کامل گرفتن وضو، ۲ – رکوع ، ۳ – سجود، ۴– خشوع .

(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۲۶۵)

حدیث۵۶۷

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:

یا علی !اسباغ الوضوء فی السبرات و انتظار الصلاهٔ بعد الصلاهٔ ، و المشی باللیل و النهار الی الجماعات ؛

یا علی !سه چیز موجب رفعت درجه است :

۱ – کامل گرفتن وضو در هوای سرد.

۲ – انتظار نماز بعد از هر نماز.

۳ – رفتن در روز و شب به طرف نماز جماعت .

(بحارالانوار، ج ۸۸، ص ۱۰)

حدیث۵۶۸

قال الصادق – علیه السلام –:

یوتی بعبد یوم القیامهٔ لیست له حسنهٔ فقال له اذکروا تذکر هل لک من حسنهٔ قال : فیتذکر، فیقول : یا رب ما بی من حسنهٔ الا ان فلانا عبدک المؤ من مربی فطلبت منه ماء فاعطانی ماء فتوضات به و صلیت لک قال : فیقول الرب تبارک و تعالی قد غفرت لک ادخلوا

عبدی الجنهٔ ؛

روز قیامت بنده ای را می آورند که هیچ حسنه ای ندارد پس به او گفته می شود فکر کن و یاد بیاور آیا برای تو کار خیری هست ؛ بنده فکر می کند سپس میگوید: خدایا! من هیچ حسنه ای ندارم ، الا این که فلانی از بندگان مومن تو (روزی) از کنار من عبور کرد و من از او طلب آب کردم و او به من آب داد و با آن وضو گرفتم و برای تو نماز گزاردم ؛ پس خداوند تبارک و تعالی می فرماید: به درستی که من تو را بخشودم و دستور می دهد او را داخل بهشت کنند.

(بحارالانوار، ج ۷، ص ۲۹۰)

۵۳۳ - وضو، موجب رفعت درجه

حدیث۵۶۹

قال علی - علیه السلام -:

لایجوز صلاهٔ امرء حتی یطهر خمس جوارح : الوجه و الیدین و الراس والرجلین بالماء و القلب بالتوبهٔ ؛

نمازگزار پنج عضو بدنش را پاک کند، صورت ، دو دست ، سر و دو پا را با آب ، و قلب را با توبه ؛ در غیر این صورت ، جایز نیست که نماز بخواند.

(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۲۴۹)

حدیث۵۷۰

قال الصادق - علیه السلام -:

لایتم الصلاهٔ الا لذی طهر سابغ ؛

نماز تمام و مورد قبول نیست ، مگر با طهارت کامل .

(فلاح السائل ، ص ۴۳)

حدیث۵۷۱

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

من توضا فذکر اسم الله طهر جمیع جسده و کان الوضوء الی الوضوء کفارهٔ لما بینهما من الذنوب و من لم یسم لم یطهر من جسده الا ما اصابه الماء؛

کسی که وضو بگیرد و بسم الله بگوید، تمام بدن خود را طهارت داده است و این وضو کفاره گناهان او تا وضوی دیگر است ، و کسی که بسم الله نگوید از بدنش تنها آن چه را آب به آن رسیده طهارت داده است .

(محجهٔ البیضاء، ج ۱، ص ۲۹۶)

حدیث۵۷۲

قال الصادق - علیه السلام -:

من ذکر اسم الله علی وضوء فکانما اغتسل ؛

کسی که برای وضو خود ((بسم الله)) بگوید مانند این است که غسل کرده باشد.

(محجة البیضاء، ج ۱، ص ۲۹۹)

حدیث۵۷۳

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:
مفتاح الصلاة الطهور؛
کلید نماز، پاکی است .
(محجة البیضاء، ج ۱، ص ۲۸۱)

حدیث۵۷۴

عن النبی – صلی الله علیه وآله –:
من توضا فاسبغ الوضوء و صلی رکعتین لم یحدث فیهما نفسه بشی ء من الدنیا خرج من ذنوبه کیوم ولدته امه ؛
کسی که وضو گیرد و آن را کامل به جا آورد، و با آن دو رکعت نماز گزارد که در آن از دنیا با خود سخن نگوید، از گناهان خویش مانند روزی که از مادر زاییده شده است ، بیرون می آید.
(محجة البیضاء، ج ۱، ص ۳۰۲)

حدیث۵۷۵

قال الباقر – علیه السلام –:
ان السواک فی السحر قبل الوضوء من السنة ؛
سحرگاه ، پیش از وضو، مسواک زدن از سنت اسلامی است .
(میزان الحکمه ، ج ۴، ص ۵۹۶)

حدیث۵۷۶

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:
یا علی !و علیک بالسواک عند کل وضوء ؛
ای علی! بر تو باد مسواک زدن به هنگام هر وضو.
(اصولی کافی ، ج ۸، ص ۷۲)

حدیث۵۷۷

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:
السواک شطر الوضوء ؛
مسواک کردن جزئی از وضو است .
(محجة البیضاء، ج ۱، ص ۲۹۷)

حدیث۵۷۸

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:

امتی الغر المحجلون من اثار الوضوء یوم القیامهٔ ؛

امت مرا دست و پای نورانی باشد روز قیامت ، از آثار وضوء که در دنیا گرفته باشد.

(شهاب الاخبار، ص ۱۲۲)

حدیث۵۷۹

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:

من باب علی طهر فکانما احیی اللیل ؛

کسی که شب را با وضو بیارامد، گویی که تمام شب را به احیاء و عبادت گذرانده است .

(وسائل الشیعه ، ج ۱، ص ۲۶۶)

حدیث۵۸۰

قال الرضا – علیه السلام –:

... لان یکون العبد طاهرا اذا قام بین یدی الجبار عند مناجاته ؛

... چون وضو یک ادب در برابر خدا است ، بنده به هنگام نماز، وقتی که دربرابر خداوند می ایستد، پاک باشد.

(بحارالانوار، ج ۶، ص ۶۴)

حدیث۵۸۱

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:

من جدد وضوءهٔ من غیر حدث جدد الله توبته من غیر استغفار ؛

هرکس وضویش را بدون اینکه باطل شود تجدید کند، خداوند توبه اش را بدون استغفار تجدید می کند.

(محجهٔ البیضاء، ج ۱، ص ۳۰۲)

حدیث۵۸۲

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:

الوضوء علی الوضوء نور علی نور ؛

وضوی پس از وضو بسیار پسندیده است .

(محجهٔ البیضاء، ج ۱، ص ۳۰۲)

حدیث۵۸۳

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:

الوضوء نصف الایمان ؛

وضو گرفتن نیمی ازایمان است .

(بحارالانوار، ج ۸۰، ص ۲۳۸)

حدیث۵۸۴

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:

الوضوء مد و الغسل صاع و سیاتی اقوام یستقلون ذلک فاولئک علی خلاف سنتی ؛

برای وضو ده سیر آب و برای غسل ، سه کیلو آب کافی است ، ولی افرادی در آینـده می آیند که این مقدار را کم می شـمارند (و آب زیادی مصرف خواهند کرد) که آنها بر خلاف راه من می روند.

(محجهٔ البیضاء، ج ۱، ص ۳۰۱)

حدیث۵۸۵

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:

خللوا بین اصابعکم لایخلل الله بینها بالنار ؛

هنگام وضو میان انگشتان خود فاصله دهید تا خدا به وسیله آتش میان آنها را فاصله ندهد.

(نهج الفصاحه ، ص ۳۰۶)

حدیث۵۸۶

قال الصادق – علیه السلام –:

من توضا و تمندل کتبت له حسنهٔ ، و من توضا و لم یتمندل حتی یجف وضوئه کتبت له ثلاثون حسنهٔ ؛

کسـی که وضو بگیرد و خود را با حوله خشک نماید، یک حسنه برای او نوشته می شود، و هر که وضو بگیرد و خشک نکند، بلکه صبر نماید تا اعضاء وضو به خودی خود خشک شود، سی حسنه برای او نوشته می شود.

(بحارالانوار، ج ۸۰، ص ۳۳۰)

حدیث۵۸۷

قال الباقر – علیه السلام –:

ثلاث کفارات فاسباغ الوضوء فی السبرات و بالمشی باللیل و النهار الی الجماعات و المحافظهٔ علی الصلوات ؛

سه چیز است که جبران کننده و محو کننده گناه است :

۱ – کامل گرفتن وضو در هوای بسیار سرد.

۲ – راه رفتن در شب و روز به سوی جماعتهای اسلامی (نماز جماعت و جمعه).

۳ – مراقبت بر انجام صحیح نمازها.

(معانی الاخبار، ص ۳۱۴)

حدیث۵۸۸

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

...والوضوء مفتاح الصلاة ؛

... وضو کلید نماز است .

(نهج الفصاحه ، حدیث ۱۵۸۸)

حدیث۵۸۹

قال الصادق - علیه السلام -:

لاحظ فی الاسلام لمن ترک الصلاة ؛

تارک نماز، حظ و بهره ای از اسلام ندارد.

(میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۴۰۲)

حدیث۵۹۰

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

لتنقضن عری الاسلام عروة ، کلما انتقضت عروة تشبث الناس بالتی تلیها، فاولهن نقض الحکم ، و اخرهن الصلاة ؛

دستگیره های اسلام یک به یک شکسته می شود، هرگاه یک دستگیره نابود شود مردم به آن چه نزدیک آن است چنگ می زنند، اول آنها شکستن حکومت است (حکومت اسلامی را از دست صاحب آن خارج می کنند) و آخر آن ها نماز است (نماز را ترک می کنند).

(اصول وافی ، ج ۲، ص ۷۲)

حدیث۵۹۱

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

تارک الصلاة یسال الرجعة الی الدنیا، و ذلک قول الله تعالی : حتی اذا جاء احدهم الموت قال : ((رب ارجعون ، لعلی اعمل صالحا فیما ترکت ، کلا انها کلمة هو قائلها و من ورائهم برزخ الی یوم یبعثون)) ؛

بی نماز درخواست می کند به دنیا برگردد، و این است سخن خداوند متعال تا گاهی که به یکی از آنان مرگ آمد گوید: ((پروردگارا مرا برگردانید تا شاید عمل شایسته انجام دهم در آن چه بازگذاردم ، نه چنین است آن سخنی است او گوینده اش هست ، و از پشت آن ها تا روزی که برانگیخته شوند برزخ است .))

(بحارالانوار، ج ۷۷، ص ۵۸. اصول وافی ، ج ۲، ص ۶۵)

حدیث۵۹۲

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

الجفاء کل الجفاء و الکفر من سمع منادی الله تعالی ینادی بالصلاة و یدعوه الی الفلاح فلا یجیبه ؛

نشان خشونت و کفر (نفاق) آن است که کسی منادی خدا را بشنود که به نماز ندا می دهد و وی را به رستگاری می خواند و دعوت او را اجابت نکند.

(نهج الفصاحه ، ص ۲۷۹)

حدیث۵۹۳

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

من ترک الصلوة متعمدا من غیر علة فقد برء من ذمة الله و ذمة رسوله ؛

کسی که نماز را عمدا و بدون علت ترک کند از امان خداو رسولش دور خواهد بود.

(جامع احادیث الشیعه ، ج ۴، ص ۷۵)

حدیث۵۹۴

قال الصادق - علیه السلام -:

جاء رجل الی النبی - صلی الله علیه وآله - فقال : یا رسول الله !اوصینی ، فقال : لاتدع الصلاة متعمدا فان من ترکها متعمدا فقد برئت منه ملة الاسلام ؛

مردی پیش رسول خدا (ص) آمد و عرض کرد: یا رسول الله !مرا نصیحتی بفرمایید، حضرت فرمودند: نماز را عمدا رها مکن ، کسی که عمدا نماز را ترک کند ملت اسلام از او بیزار است .

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۲۹)

۵۰۲ - عقاب تارک الصلوة

حدیث۵۹۵

قال علی - علیه السلام -:

اللهم العن من ترک الصلوة متعمدا؛

خدایا لعنت کن کسی را که عمدا نماز را ترک کند.

(جامع احادیث الشیعه ، ج ۴، ص ۷۶)

حدیث۵۹۶

عن ابی جعفر - علیه السلام -:

ان رجلا ذکر له رجلا فقال : انهتک وارتکب المحارم و استخف بالفرائض حتی انه ترک الصلوة و کان متکئا فاستوی جالسا و قال : سبحان الله !اترک الصلوة المکتوبة ؟ان ترک الصلوة المکتوبة عند الله عظیم ؛

مردی در پیش امام باقر (ع) از حالت مردی یاد نمود: مردی است بی پروا! مرتکب محارم می شود، و واجباتش را سبک می شمارد، حتی نمازش را ترک می کند، امام باقر (ع) از حال تکیه به نشسته شده ، فرمود: ((سبحان الله !نماز واجب را ترک کرد؟همانا ترک نماز واجب نزد خدا بزرگ است)).

(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۱۷۲)

حدیث۵۹۷

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:
الصلاة عماد الدین ، فمن ترك صلاته متعمدا فقد هدم دینه و من ترك اوقاتها یدخل الویل ، و الویل واد فی جهنم کما قال الله تعالی : ((ویل للمصلین ، الذینهم عن صلاتهم ساهون)) ؛
نماز ستون دین است ، پس کسی که نمازش را عمدا ترک کند دینش را منهدم کرده است ، و کسی که اوقات نماز را ترک کند داخل در ((ویل)) می شود و ویل وادی است در جهنم چنان که خدا فرمود: ویل جای نمازگزاران است آن نمازگزارانی که در نماز خود سهو کننده و غافلند.
(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۰۲)

حدیث۵۹۸

قال علی - علیه السلام -:
الا تسمعون الی جواب اهل النار حین سئلوا ((ما سلککم فی سقر؟ قالوا: لم نک من المصلین)) ؛
آیا به پاسخ اهل دوزخ گوش فرا نمی دهید که وقتی از آن ها می پرسند: ((چه چیز شما را گرفتار دوزخ ساخت ؟می گویند: ما از نمازگزاران نبودیم)).
(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۲۴. نهج البلاغه ، خطبه ۱۹۰)

حدیث۵۹۹

قال الامام الصادق - علیه السلام - :
ان الله یدفع بمن یصلی من شیعتنا عمن لایصلی من شیعتنا و لو اجمعوا علی ترک الصلوة لهلکوا ؛
همانا، خداوند به وسیله شیعیان نمازگزار ما از شیعیان بی نماز ما (بلا را) دفع می کند، ولی اگر همه تارک نماز بودند هر آینه همه هلاک می شدند.
(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۱۸۴)

حدیث۶۰۰

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:
بین الایمان و الکفر ترک الصلاة ؛
فاصله میان ایمان و کفر، نماز نخواندن است .
(میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۴۰۲. کنزالعمال ، حدیث ۱۸۸۶۹)

حدیث۶۰۱

قال الصادق - علیه السلام -:
ان تارک الصلوة کافر ؛

همانا ترک کننده نماز واجب ، کافر است .

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۲۸)

حدیث۶۰۲

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

من ترک الصلوة متعمدا فقد کفر؛

هرکس عمدا نمازش را ترک کند، کفر ورزیده است .

(لئالی الاخبار، ص ۳۹۴)

حدیث۶۰۳

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

من ترک الصلاة متعمدا کتب اسمه علی باب النار ممن یدخلها؛

هرکس عمدا نمازش را ترک کند، بر درب جهنم نامش از دوزخیان نوشته می شود.

(کنزالعمال ، ج ۷، حدیث ۱۹۰۹۰)

حدیث۶۰۴

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

من ترک صلوة لایرجو ثوابها و لایخاف عقابها فلاابالی ایموت یهودیا و نصرانیا او مجوسیا ؛

کسی که نماز را ترک کند، امید به پاداش نمازش نمی باشد و از عذاب آن نیز ترسناک نیست ، پس باکی نیست که یهودی بمیرد، یا نصرانی ، یا مجوسی .

(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۰۳. میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۴۰۳

حدیث۶۰۵

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

ما بین المسلم و بین ان یکفر الا ان یترک الصلاة الفریضة متعمدا او یتهاون بها فلا یصلیها؛

فاصله بین مسلمان و بین کفرش چیزی جز ترک نماز واجب نیست که یا عمدا ترک نماید و اصلا قبول نداشته باشد و یا از بی اعتنایی نماز نخواند.

(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۱۶. میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۴۰۲)

حدیث۶۰۶

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله - :

اما الصلاة فلا خیر فی دین لا صلاة فیه ؛

دینی که در او نماز نباشد، فایده و خیری ندارد (خیری در آن نیست).

(سیره ابن هشام ، ج ۳ - ۴، ص ۵۰۴)

حدیث۶۰۷

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

تارک الصلاة ملعون فی التوراة ملعون فی الانجیل ملعون فی الزبور ملعون فی القران ملعون فی لسان جبرئیل ملعون فی لسان میکائیل ملعون فی لسان اسرافیل ملعون فی لسان محمد ؛

ترک کننده نماز در تورات و انجیل و زبور و قرآن مورد لعنت قرار گرفته و به زبان جبرئیل و میکائیل و اسرافیل و محمد(ص) ملعون است .

(انوار الهدایة ، ص ۱۹۷، الحکم الزاهره ، ص ۲۹۴)

حدیث۶۰۸

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

بین العبد و بین الکفر ترک الصلاة ؛

فاصله کفر و بندگی ترک نماز است .

(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۰۲. میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۴۰۳)

حدیث۶۰۹

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

من ترک صلاته حتی تفوته من غیر عذر فقد حبط عمله ؛

کسی که نمازش را بدون عذر ترک کند (نخواند) تا وقت آن بگذرد، عمل او نابود شده است .

(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۰۳. میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۴۰۳)

حدیث۶۱۰

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

من اعان تارک الصلوة بلقمة او کسوة فکانما قتل سبعین نبیا اولهم ادم و اخرهم محمد ؛

کسی که ترک کننده نماز را به دادن طعامی یا لباسی یاری کند، مثل این است که هفتاد پیامبر را کشته ، که اول آنها آدم ، و آخر آن ها محمد(ص) است .

(لئالی الاخبار، ص ۳۹۵)

حدیث۶۱۱

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

من ترک صلاته متعمدا فقد هدم دینه ؛

کسی که عملا نمازش را ترک کند، به تحقیق که دینش را منهدم کرده است .

(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۰۲. میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۴۰۲)

حدیث۶۱۲

امام صادق - علیه السلام - فرمودند:

لا تتهاون بصلاتک فان النبی - صلی الله علیه وآله - قال عند موته لیس انی من استخف بصلاته ؛

سستی مکن در امر نمازت ، زیرا که رسول خدا (ص) فرمودند: - در هنگام رحلت - نیست از من کسی که نمازش را خفیف شمارد .

(فروع کافی ، ج ۳، ص ۲۶۹، حدیث ۷)

حدیث۶۱۳

قال علی - علیه السلام -:

لایقومن احدکم فی الصلاة متکاسلا و لاناعسا و لایفکرن فی نفسه فانه بین یدی ربه - عز و جل - ؛

هیچ وقت (نمازگزار) هنگام نماز با حالت کسالت و خستگی و در حال چرت به نماز نایستد و نمازگزار در خود فکر نکند، زیرا در برابر پروردگار بزرگ خود ایستاده است .

(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۲۳۹)

حدیث۶۱۴

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

من تهاون بصلاته ... یرفع الله البرکة من عمره و من رزقه و یمحو الله تعالی سیماء الصالحین من وجهه و کل عمل یعمله لایوجر علیه و لا یرتفع دعائه الی السماء و لیس له حظ فی دعاء الصالحین و یموت ذلیلا و جائعا و عطشانا؛

هر کس نسبت به نمازش کوتاهی کند، خداوند متعال برکت را از عمر و مال او بر می دارد و سیمای شایستگان را از چهره اش می زداید، هرکاری که انجام می دهد پاداشی نخواهد داشت دعایش مستجاب نمی شود، بهره ای از دعای نیکوکاران برای او نیست ، هنگام مرگ با احساس خواری ، گرسنگی و تشنگی از دنیا می رود.

(بحارالانوار، ج ۸۳، ص ۲۱)

حدیث۶۱۵

قال الباقر - علیه السلام -:

بینا رسول الله - صلی الله علیه وآله - جالس فی المسجد اذا دخل رجل فقام فصلی فلم یتم رکوعه و لاسجوده فقال - صلی الله علیه وآله -: نقر کنقر الغراب لئن مات هذا و هکذا صلاته لیموتن علی غیر دینی ؛

هنگامی که پیامبر (ص) در مسجد نشسته بود، ناگهان مردی وارد شد و به نماز ایستاد، لیکن رکوع و سجود را کامل به جا نیاورد. پیامبر (ص) فرمودند: مانند کلاغ منقار بر زمین زد، اگر این مرد بمیرد و نمازش به همین گونه باشد، بر غیر دین من مرده است .

(محجة البیضاء، ج ۱، ص ۳۴۰)

حدیث۶۱۶

قال الصادق - علیه السلام -:

ان شفاعتنا لاتنال مستخفا بالصلاهْ ؛

همانا شفاعت ما به کسی که نمازش را سبک بشمارد، نمی رسد.

(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۲۷)

حدیث۶۱۷

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

لاینال شفاعتی من اخر الصلوهْ بعد وقتها ؛

کسی که نماز را از وقتش تاءخیر بیندازد، (فردای قیامت) به شفاعت من خواهد رسید.

(بحارالانوار، ج ۸۳، ص ۲۰)

حدیث۶۱۸

قال النبی - صلی الله علیه وآله -:

لاتضیعوا صلاتکم ، فان من ضیع صلاته حشره الله مع قارون و فرعون و هامان - لعنهم الله و اخزاهم ، - و کان حقا علی الله ان یدخله النار مع المنافقین ، فالویل لمن لم یحافظ صلاته ؛

نماز خودتان را ضایع نکنید، به حقیقت هر کس نماز خویش را ضایع کند، خداوند عز و جل او را با قارون و فرعون و هامون محشور می کند، خداوند به آنان لعنت کند و آنها را رسوا سازد، و بر خدا لازم است آن ها را با منافقها به آتش داخل کند، پس وای بر کسی که به نمازش مواظب نباشد.

(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۰۲)

حدیث۶۱۹

قال النبی - صلی الله علیه وآله -:

لایزال الشیطان یرعب من بنی ادم حافظ علی الصلوات الخمس ، فاذا ضیعهن تجرا علیه و اوقعه فی العظائم ؛

شیطان همواره از فرزند آدم می ترسد مادامی که بر نمازهای پنجگانه مواظبت می کند، آن گاه که آنهارا ضایع کرد بر وی جری می شود و او را بر گناهان بزرگ داخل می کند.

(کافی ، ج ۲، ص ۳۸۶)

حدیث۶۲۰

قال الصادق - علیه السلام -:

ابصر علی بن ابی طالب - علیه السلام - رجلا ینقر صلاته فقال : منذکم صلیت بهذه الصلاهْ ؟فقال له الرجل : منذ کذا و کذا فقال : مثلک عند الله مثل الغراب اذا نقر لومت مت علی غیر ملهْ ابی القاسم محمد - صلی الله علیه وآله - ثم قال علی - علیه السلام -: ان

اسرق الناس من سرق من صلاته ؛

علی (ع) به مردی که نمازش را به سرعت می خواند، نگاه کرد امام سؤ ال کرد از چه وقتی این طور نماز می خوانی ؟مرد پاسخ داد: از فلان وقت تا به حال .امام فرمودند: مثل (نماز خواندن) تو در پیش خداوند مثل کلاغی است که (بسرعت) از زمین دانه می چیند، اگر تو به این حالت بمیری ، مرده ای به غیر دین پیامبر اسلام ، امام فرمودند: همانا که دزدترین مردم کسی است که از نمازش بدزدد(یعنی کم کند).

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۲۴)

حدیث۶۲۱

قال الصادق - علیه السلام -:

ایاکم و الکسل ، ان ربکم رحیم ، یشکر القلیل ، ان الرجل لیصلی الرکعتین تطوعا یرید بهما وجه الله فیدخله الله بهما الجنة ؛

از سستی دوری کنید، زیرا پروردگار شما مهربان است ، اندك را می پذیرد، هر آینه مرد دو رکعت نماز مستحبی می خواند، و با آن دو خدا را اراده می کند، و خداوند به سبب این دو رکعت ، او را به بهشت داخل می کند.

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۳۰.اصول وافی ، ج ۲، ص ۶۱)

حدیث۶۲۲

قال الرضا - علیه السلام -:

...و ایاك ان تکسل عنها (الصلوة) او تتوانی فیها او تتوانی بحقها او تضیع حدها و حدودها او تنقرها نقر الدیک او تستخف بها او تشتغل عنها بشی ء من عرض الدنیا او تصلی بغیر وقتها، و قال رسول الله - صلی الله علیه وآله - لیس منی من استخف بصلوته لا یرد علی الحوض لا والله ؛

بپرهیزید از این که در نماز سستی و تنبلی کنید و یا حدودش را ضایع کنید یا از روی دستپاچگی رکوع و سجده نماز را آن چنان به جا آورید که گویی همچون خروس منقار می زنید یا این که نماز را سبک بشمارید یا این که به جای نماز به امور دنیوی مشغول شوید و یا در غیر وقت نماز بخوانید، در هر حال رسول خدا فرمود: از من نیست کسی که نمازش را سبک بشمارد.قسم به خدا بر حوض کوثر بر من نخواهد رسید.

(مستدرك الوسائل ، ج ۱، ص ۱۷۲)

حدیث۶۲۳

قال الصادق - علیه السلام -:

والله انه لیاتی علی الرجل خمسون سنة ما قبل الله منه صلاة واحدة ، فای شی ء اشد من هذا، و الله انکم لتعرفون من جیرانکم و اصحابکم من لو کان یصلی لبعضکم ما قبلها منه لاستخفافه بها، ان الله لایقبل الا الحسن فکیف یقبل ما استخف به ؛

به خدا سوگند ممکن است پنجاه سال بر انسان بگذرد و خداوند یک نماز از او نپذیرد و چه چیزی سخت تر از این است ، سوگند به خدا که شما از همسایگان و یاران خویش کسی را می شناسید که اگر برای یکی از شما نماز بگذارد به سبب سبک شمردنش آن را نمی پذیرد و خداوند جز خوب را قبول نمی کند و چگونه ممکن است چیزی را که خفیف شمرده شده است بپذیرد.

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۱۵.محجة البیضاء، ج ۱، ص ۳۴۱)

حدیث۶۲۴

قال الصادق - علیه السلام -:
اذا قام العبد فی الصلاة فخفف صلاته قال الله تعالی لملائکته : اما ترون الی عبدی کانه یری ان قضاء حوائجه بید غیری ، اما یعلم ان قضاء حوائجه بیدی ؛
هرگاه بنده برای نماز به پا خیزد و نمازش را سبک ادا کند، خداوند به فرشتگان خود می فرماید: آیا به بنده من نمی نگرید که گویا برآوردن حاجتهایش را به دست دیگری غیر از من می بیند آیا نمی داند که برآوردن حوایج او به دست من است .
(محجة البیضاء، ج ۱، ص ۳۴۱. تهذیب ، ج ۱، ص ۲۰۴)

حدیث۶۲۵

قال الصادق - علیه السلام -:
ان العبد اذا عجل فقام لحاجته یقول الله تبارک و تعالی : ((اما یعلم عبدی انی انا اقضی الحوائج)) ؛
زمانی که بنده برای رفع حاجت خود نمازش را با عجله بخواند، خداوند می فرماید: ((آیا بنده من نمیداند که حاجت او را من برآورده می کنم)).
(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۲۴)

حدیث۶۲۶

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:
لیس منی من استخف بصلاته لایرد علی الحوض لاوالله ؛
کسی که نماز را سبک شمارد از من نیست ، به خدا سوگند که بر حوض (کوثر در قیامت) مرا ملاقات نخواهد کرد.
(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۱۵.من لایحضره الفقیه ، ج ۱، باب ۲۹، حدیث ۱۸)

حدیث۶۲۷

قال الباقر - علیه السلام -:
لا تقم الی الصلوة متکاسلا و لامتناعسا و لامتثاقلا فانها من خلل النفاق ؛
با حال مستی و خواب آلوده و کاهلانه نماز را به جا نیاور، که اینها از روزنه های نفاق است .
(میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۳۹۸.بحارالانوار، ج ۸۴ ص ۲۳۱)

حدیث۶۲۸

قال الصادق - علیه السلام -:
ایاکم ان یستخف احدکم بصلاته ؛
بپرهیزید از این که یکی از شما نماز را سبک بشمارید.
(بحارالانوار، ج ۸۴ ص ۲۳۶)

حدیث۶۲۹

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

...لاصلوة لمن لایتم رکوعها و سجودها ؛

کسی که رکوع و سجودش را ناتمام و شتابزده به جا می آورد، نمازش پذیرفته نیست .

(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۲۵۳)

حدیث۶۳۰

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

الصـلاة عماد الـدین ، فمن ترک صـلاته متعمدا فقد هدم دینه ، و من ترک اوقاتها یدخل الویل ، و الویل واد فی جهنم کمال قال الله تعالی : ((ویل للمصلین ، الذینهم عن صلاتهم ساهون)) ؛

نمـاز سـتون دین است ، پس کسـی که عمـدا نمازش را ترک کنـد به تحقیق که دینش را منهـدم کرده است و کسـی نمازش را در وقتش به جا نیاورد داخل ((ویل)) می شود، و ((ویل)) چاهی است در جهنم که خداونـد می فرمایـد: ((وای برای نمازگزارانی که از نماز خویش غفلت دارند)).

(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۰۲.میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۴۰۲)

حدیث۶۳۱

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

مثل الذی لایتم صلاته کمثل حبلی حملت حتی اذا دنا نفاسها اسقطت فلا هی ذات حمل ولا ذات ولد ؛

مثل آن کسی که نمازش را کامل به جا نمی آورد، مثل زن حامله ای است که (نه ماه) حملش را نگهداری کرده تا نزدیک زایمان بچه را سقط کرده است .پس این چنین زن را نه زن حامله می گویند و نه زن صاحب فرزند.

(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۱۷۳)

حدیث۶۳۲

قال النبی - صلی الله علیه وآله -:

اسرق الناس فاالذی یسرق من صلاته فصلاته تلف کما یلف الثوب الخلق فیضرب بها وجهه ؛

دزدترین مردم کسـی است که به خاطر سرعت و شتابزدگی از نماز خود کم کند، نماز چنین انسانی ، همچون جامه مندرسی در هم پیچیده شده ، به صورت او پرتاب می گردد.

(میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۴۰۶)

حدیث۶۳۳

قال علی - علیه السلام -:

ان اسرق الناس من سرق من صلاته ؛

دزدترین مردم کسی است که از نمازش کم بگذارد.

(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۲۲)

حدیث۶۳۴

قال الصادق - علیه السلام -:

اذا قام العبد الی الصـلاة اقبل الله - عز و جل - علیه بوجهه فلا یزال مقبلا علیه حتی یلتفت ثلاث مرات فاذا التفت ثلاث مرات اعرض عنه؛

وقتی بنـده به نماز ایسـتاد، خداونـد متعال به وی توجه می کنـد و توجه اش را از او قطع نمی کنـد تا موقعی که سه مرتبه از یاد خدا غافل گردد، در این هنگام خداوند سبحان نیز از او اعراض خواهد کرد.

(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۲۴۱)

حدیث۶۳۵

قال الصادق - علیه السلام -:

لاینال شفاعتنا من استخف بالصلاة ؛

هرکس نماز را سبک بشمارد، به شفاعت ما دست نخواهد یافت .

(فروع کافی ، ج ۳، ص ۲۷۰، حدیث ۱۵)

حدیث۶۳۶

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

لایقبل الله صلاة خمسة نفر.الابق من سیده و امراة لایرضی عنها زوجها و مدمن الخمر و العاق و اکل الربا ؛

خداوند نماز پنج گروه را نمی پذیرد:

۱ - بنده ای که از نزد مولای خود فرار کرده است .

۲ - زنی که شوهرش از وی راضی نیست .

۳ - شرابخوار و دائم الخمر.

۴ - کسی که عاق والدین شده است .

۵ - رباخوار.

(مستدرک الوسائل ، ج ۱۳، ص ۳۳۲)

حدیث۶۳۷

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

من صلی صلوة یرائی بها فقد اشرک ؛

کسی که برای خودنمایی نماز بخواند مشرک است .

(بحارالانوار، ج ۶۷، ص ۲۲۲)

حدیث۶۳۸

امام صادق - علیه السلام -:
انما لک من صلاتک ما اقبلت علیه منها، فان اوهمها کلها، او غفل عن ادابها، لغت فضرب بها وجه صاحبها ؛
همانا از نماز تو، آن مقدار قبول می شود که در آن ، توجه داشته ای پس اگر شخص ، از تمامش غافل شود یا از آدابش غافل شود آن نماز، مچاله می شود و بر روی خواننده آن پرتاب می شود.
(فروع کافی ، ج ۳، ص ۳۶۳)

حدیث۶۳۹

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:
من شرب الخمر لم تقبل له صلاهٔ اربعین لیلهٔ فان عاد فاربعین لیلهٔ من یوم شربها فان مات فی تلک الاربعین لیلهٔ من غیر توبهٔ سقاه الله یوم القیامهٔ من طینهٔ خبال ؛
کسی که شراب می نوشد نماز وی تا چهل شبانه روز مقبول نیست و اگر بار دیگر لب به شراب زد باز هم تا چهل شب و اگر بدون ((توبه)) در این اوقات بمیرد، خداوند متعال وی را از خاک فاسد سیراب خواهد ساخت .
(تفسیر القمی ، ج ۱، ص ۱۸۱)

حدیث۶۴۰

عن الباقر - علیه السلام -:
ما عصی الله بشی ء اشد من شرب المسکر ان احدهم یدع الصلاهٔ الفریضهٔ و یثب علی امه و ابنته و اخته و هو لا یعقل ؛
گناهی بدتر از شرب خمر، نیست و شرابخوار، در حال مستی ، نماز واجب را رها و با مادر و خواهر و دخترش همبستر می شود ؛زیرا او در آن حال اندیشه خود را از دست داده است .
(وسائل الشیعه ، ج ۱۷، ص ۲۵۰)

حدیث۶۴۱

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:
من اغتاب مسلما او مسلمهٔ لم یقبل الله صلاته و لا صیامه اربعین یوما الا ان یغفر له صاحبه - من اغتاب فی شهر رمضان لم یوجر علی صیامه ؛
کسی که غیبت شخص روزه داری نماید خداوند متعال نماز و روزه وی را تا چهل روز مورد پسند قرار نمی دهد، مگر آن که غیبت شونده از وی راضی شود.(و افزود:) کسی که در ماه رمضان غیبت کند از روزه داری خویش اجری به دست نمی آورد.
(جامع الاخبار صدوق ، فصل الغیبهٔ)

حدیث۶۴۲

قال علی - علیه السلام -:

لایقبل الله الصلاهٔ ممن منع الزکاهٔ ؛

هر کس مانع دادن زکات شود، نمازش قبول نمی شود.

(بحارالانوار، ج ۹۶، ص ۲۹)

حدیث۶۴۳

قال الصادق - علیه السلام -:

یجاء بعبد القیامهٔ قد صلی فیقول : یا رب صلیت ابتغاء وجهک ، فیقال له : بل صلیت لیقال ما احسن صلاهٔ فلان ؟اذهبوا به الی النار...؛

چون روز قیامت فرا رسد، بنده ای را می آورند که اهل نماز بوده و خود نیز چنین ادعا می کند به وی می گویند: تو بدان جهت نمازگزاردی که تو را ستایش کنند، پس به ملائکه دستور می رسد اورا به سوی آتش ببرید.

(بحارالانوار، ج ۶۲، ص ۳۰۱)

حدیث۶۴۴

قال علی - علیه السلام -:

و ایاکم و البطنهٔ فانها مقساهٔ للقلب و مکسلهٔ عن الصلوهٔ و مفسدهٔ للجسد ؛

از پرخوری دوری کنید که موجب قساوت قلب و باعث کسالت از اقامه نماز و سبب تباهی بدن است .

(غررالحکم ، ص ۸۰)

حدیث۶۴۵

قال الصادق - علیه السلام -:

لاصلاهٔ لحاقن و لاحاقب ؛

کسی که در حال خودداری از بول و با باد معده نماز بخواند، نمازش کامل نیست .

(المحجهٔ البیضاء، ج ۱، ص ۲۵۴)

حدیث۶۴۶

قال الباقر - علیه السلام -:

من شرب الخمر فسکر منها لم یقبل الله صلاته اربعین یوما فان ترک الصلاهٔ فی هذه الایام ضوعف علیه العذاب لترک الصلاهٔ ؛

کسی که شراب بنوشد و مست شود، تا چهل روز، نماز او قبول نیست ؛ پس اگر نمازی را در این روزها ترک کند، عقاب و کیفر وی نیز چند برابر است .

(ثواب الاعمال ، ص ۵۵۱)

حدیث۶۴۷

قال الباقر - علیه السلام -:

ما لک من صلاتک الا ما اقبلت علیه فیها، فان اوهمها کلها او غفل عن ادائها لفت فضرب بها وجه صاحبها ؛

از نمازت جز آن چه در آن رو آوردی به آن ، اگر همه آنها را غلط انجام بدهد، یا از انجام آن غافل شود پیچیده شود، سپس آن را بر صورت صاحب آن می زنند.

(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۲۴۰.اصول وافی ، ج ۲، ص ۱۰۶)

حدیث۶۴۸

قال الصادق - علیه السلام -:

ان الرجل لیکذب الکذبة فیحرم بها صلاة اللیل ؛

همانا مردی دروغ می گوید، پس به خاطر آن دروغگویی از نماز شب محروم می شود.

(میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۴۲۲)

حدیث۶۴۹

قال الکاظم - علیه السلام -:

لاتصم صوما یمنعک من الصلوة ، فان الصلوة احب الی الله من الصیام ؛

روزه ای(مستحبی) را که مانع انجام نماز می شود نگیر، چرا که نماز در پیشگاه خدا بهتر ازروزه است .

(مستدرک الوسائل چاپ جدید، ج ۲، ص ۴۳)

حدیث۶۵۰

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

ان العبد اذا اشتغل بالصلاة جاءه الشیطان و قال له : اذکر کذا، اذکر کذا، حتی یضل الرجل ان یدری کم صلی ؛

هنگامی که نمازگزار مشغول نماز شد، شیطان پیش او می آید و به او می گوید، فلان چیز را به یاد آور، فلان چیز را به یاد آور، تا آن جا که او را آن چنان گم و غافل می کند که او حیران می شود درمورد این که در کجای نماز است (حواس انسان را پرت می کند).

(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۲۵۶)

حدیث۶۵۱

قال الباقر - علیه السلام -:

لا تقم الی الصلاة متکاسلا و لامتناعسا و لامتثاقلا ؛

در حال کسالت و خواب آلودگی و سنگینی به نماز نایستید.

(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۲۳)

حدیث۶۵۲

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

من اغتاب مسلما او مسلمهٔ لم یقبل الله صلوته و لاصیامه اربعین یوما و لیلهٔ الا ان یغفر له صاحبه ؛
هر کس که غیبت مرد یا زن مسلمانی را کند، تا چهل شبانه روز نماز و روزه اش پذیرفته نیست ، مگر این که غیبت شونده او را ببخشاید.
(بحارالانوار، ج ۷۵، ص ۲۵۸)

حدیث۶۵۳

قال النبی - صلی الله علیه وآله -:
ثلاثهٔ لایتقبل الله - عز و جل - لهم بالحفظ، رجل نزل فی بیت خرب ، و رجل صلی علی قارعهٔ الطریق و رجل ارسل راحلته و لم یستوثق منها ؛
سه طایفه هستند که خداوند دعای آنها را برای حفظ و سلامتی نمی پذیرد:
۱ - کسی که زیر دیوار و سقف شکسته منزل کند.
۲ - کسی که در وسط جاده نماز بخواند.
۳ - کسی که مرکب خود را رها کند و آن را نبندد.
(الخصال ، ج ۱، ص ۱۴۱.بحارالانوار، ج ۷۶، ص ۱۵۷)

حدیث۶۵۴

قال الصادق - علیه السلام -:
...و لاصلوهٔ لمن لا زکوهٔ له ؛
...و کسی که زکات خود را نمی پذیرد، نمازش پذیرفته نیست .
(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۲۵۲)

حدیث۶۵۵

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:
اذا اتی الشیطان احدکم و هو فی صلوته فقال : انک مرائی فلیطل صلوته ما بداله ما لم یفته وقت فریضهٔ ؛
اگر کسی در نماز باشد و شیطان او را به ریاکاری وسوسه و متهم کند، تا وقت باقی است هر چه می خواهد نمازش را طولانی کند.
(بحارالانوار، ج ۶۹، ص ۲۹۵)

حدیث۶۵۶

عن النبی - علیه السلام -:
ان الله ملکا ینادی علی بیت المقدس کل لیلهٔ : من اکل حراما ما لم یقبل الله منه صرفا و لاعدلا و الصرف ، النافلهٔ و العدل ، الفریضهٔ ؛
همانا برای خداوند (از جانب ایشان) فرشته ای که هر شب بر بیت المقدس پیام می دهد، آن کسی که حرامی (اندک مال حرامی) بخورد، خداوند از او نه صرفی و نه عدلی را قبول خواهد کرد.صرف نماز نافله است و عدل ، نماز واجب .
(بحارالانوار، ج ۱۰۳، ص ۱۶)

حدیث۶۵۷

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:
من صلی صلوة یرائی بها فقد اشرك ؛
کسی که برای خودنمایی نماز بخواند، مشرك است .
(تفسیر قرطبی ، ج ۱۰، ص ۷۱)

حدیث۶۵۸

قال الصادق - علیه السلام -:
لاتقبل صلوة شارب الخمر اربعین یوما الا ان یتوب ؛
نماز شرابخوار تا چهل روز مقبول نخواهد شد، مگر این که توبه کند.
(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۳۱۷.میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۳۸۸)
۴۳۱ - انجام نماز برای خودنمایی

حدیث۶۵۹

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:
ثلاثة لاتجاوز صلاتهم اذانهم : العبد الابق حتی یرجع و امراة باتت و زوجها علیها ساخط و امام قوم و هم لها کارهون ؛
سه نفر نمازشان از گوشهایشان بالاتر نمی رود:
۱ - بنده فراری تا باز گردد.
۲ - زنی که شب بخوابد و شوهرش بر او خشمگین باشد.
۳ - و پیشوای قومی که آن قوم از او متنفر باشند.
(نهج الفصاحه ، ص ۲۴۸، حدیث ۱۲۲۲)

حدیث۶۶۰

قال الصادق - علیه السلام -:
من نظر الی ابویه نظر ماقت و هما ظالمان له لم یقبل الله له صلوة ؛
هر کس با چشم بغض و کینه به پدر و مادر خود که به وی ستم کرده اند، نگاه کند، نمازش در پیشگاه الهی نامقبول است .
(اصول کافی ، ج ۲، ص ۳۴۹)

حدیث۶۶۱

عن النبی - صلی الله علیه وآله - قال :
یا علی !شارب الخمر لایقبل - عز و جل - صلاته اربعین یوما فان مات فی الاربعین مات کافرا ؛
ای علی ! نماز آدم شرابخوار تا چهل روز پذیرفته نیست و اگر در ظرف چهل روز بمیرد، کافر از دنیا رفته است .

(بحارالانوار، ج ۷۷، ص ۴۷)

حدیث۶۶۲

قال الرضا - علیه السلام -:

من صلی و لم یزک لم تقبل صلوته ؛

هر کس نماز بخواند، ولی زکات و مالیات اسلامی نپردازد، نمازش قبول نمی شود.

(بحارالانوار، ج ۹۶، ص ۱۲)

حدیث۶۶۳

عن النبی - صلی الله علیه وآله - قال :

ان من الصلوهٔ لما یقبل نصفها و ثلثها و ربعها و خمسها الی العشر ؛ و ان منها لما تلف ، کما یلف الثوب الخلق ، فیضرب بها وجه صاحبها ؛ و ان مالک من صلوتک الا ما اقبلت علیه بقلبک ؛

نمازی هست که نصف آن پذیرفته می شود و نمازی هست که یک سوم یا یک چهارم یا یک پنجم ...تا یک دهم آن قبول می گردد و نمازی است که چون جامه کهنه درهم پیچیده شده بر چهره به جای آورنده اش زده می شود.همانا از نمازت برای تو (نتیجه ای) نیست جز آن مقدار که در آن اقبال و حضور قلب داشته ای .

(بحارالانوار، ج ۸۱، ص ۲۶۰.کتاب الصلوهٔ ، باب ۳۸، حدیث ۵۹)

حدیث۶۶۴

قال الصادق - علیه السلام -:

الصلاهٔ وکل بها ملک لیس له عمل غیرها، فاذا فرغ منها قبضها ثم صعد بها فان کانت مما تقبل قبلت و ان کانت مما لایقبل قیل له : ردها علی عبدی ، فینزل بها حتی یضرب بها وجهه ثم یقول : اف لک !لایزال لک عمل یعنینی ؛

برای نماز فرشته ای انتخاب شده که جز آن کاری ندارد، زمانی که نمازگزار از نماز فارغ شود، آن فرشته آن را می گیرد و به آسمان می برد، و هرگاه از قبول شدنیها باشد پذیرفته می گردد، اگر نه به فرشته گفته می شود آن را به صاحبش بازگردان .پس وی با آن نماز فرود آید و آن را بر روی صاحبش بکوبد و گوید: اف بر تو باد!که همواره از تو عملی صادر می شود که مرا به زحمت می اندازد.

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۱۷)

حدیث۶۶۵

قال الرضا - علیه السلام -:

ان الله - عز و جل - امر بثلاثهٔ مقرون بها ثلاثهٔ اخری : امر بالصلوهٔ و الزکاهٔ فمن صلی و لم یزک لم تقبل منه صلاته و امر بالشکر له و للوالدین فمن لم یشکر والدیه لم یشکر الله و امر باتقاء الله و صلهٔ الرحم .فمن لم یصل رحمه لم یتق الله - عز و جل -:

سه چیز با سه چیز همراه است :

۱ - نمازگزاری که به او زکات تعلق گیرد و نپردازد، نمازش پذیرفته نیست .

۲ - و به سپاسگزاری برای خود و پدر و مادر فرمان داد: آن که سپاس پدر و مادر نکند، هرگاه خدا را سپاس کند پذیرفته نیست .
۳ - به پرهیزکاری از خدا و پیوند با خویشاوند فرمان داد.آن که پیوند با خویشان ندارد از خدا بیمناک نیست .
(بحارالانوار، ج ۹۶، ص ۱۲.الخصال ، ج ۱، ص ۵۵)

حدیث۶۶۶

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:
من اکل لقمهٔ حرام لم یقبل له صلواهٔ اربعین لیلهٔ و لم تستجب له دعوهٔ اربعین صباحا ؛
کسی که لقمه حرام بخورد، تا چهل شب نماز او قبول نمی شود و دعای وی نیز تا چهل روز به اجابت نمی رسد.
(دارالسلام نوری ، ج ۴، ص ۲۱۳)

حدیث۶۶۷

قال علی - علیه السلام -:
انما هو عید لمن قبل الله صیامه ، و شکر قیامه ، و کل یوم لا یعصی الله فیه فهو یوم عید ؛
امروز عید(فطر) کسی است که خداوند روزه اش را قبول کرده ، و نمازش را سپاس گزارده ، و هرروز که در آن نافرمانی خدا نشود، عید واقعی آن روز است .
(نهج البلاغه ، فیض الاسلام ، ص ۱۲۸۶)

حدیث۶۶۸

قال الصادق - علیه السلام -:
من نظر الی ابویه نظر ماقت ، و هما ظالمان لم یقبل الله له صلاهٔ ؛
هرکه به پدر و مادر نگاه تند و خشم آلود کند، اگرچه به وی ستم کرده باشند، خداوند نمازش را نمی پذیرد.
(جامع السعادات ، ج ۲، ص ۳۵۱)

حدیث۶۶۹

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:
من اغتاب مسلما او مسلمهٔ لم یقبل الله صلوته و لا صیامه اربعین یوما و لیلهٔ الا ان یغفر له صاحبه ؛
هر کس غیبت مرد یا زن مسلمانی را کند، تا چهل شبانه روز نماز و روزه اش پذیرفته نیست ، مگر این که غیبت شونده او را ببخشد.
(بحارالانوار، ج ۷۵، ص ۲۵۸)

حدیث۶۷۰

قال الرضا - علیه السلام -:
اذا کان یوم القیامهٔ یدعی بالعبد فاول شی ء یسئل عنه الصلاهٔ فاذا جاء بها تامهٔ و الا زخ فی النار ؛

وقتی قیامت شود بنده را می خوانند اول چیزی که از او می پرسند نماز است ، پس اگر نمازش را تام و تمام به جا آورده باشد، نجات می یابد، و اگر نمازش را با شرایط و آداب صحت یا قبولی آن به جا نیاورده باشد، او را به آتش می افکنند.

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۱۹)

حدیث۶۷۱

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

لو صلیتم حتی تکونوا کالاوتار و صمتم حتی تکونوا کالحنایا لم یقبل الله منکم الا بورع ؛

اگر آن قدر نماز بخوانید تا همچون زه کمان شوید، و آن قدر روزه بگیرید تا همچون کمان خم شوید، خدا از شما قبول نمی کند، مگر این که انسان با ورع باشید.

(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۲۵۸)

حدیث۶۷۲

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

ان من الصلاة لما یقبل نصفها و ثلثها و ربعها و خمسها الی العشر ؛

گاهی نصف نماز، گاهی ثلث آن و گاه ربع و گاهی خمس ، تا ده یک آن قبول می شود.

(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۲۶۰)

حدیث۶۷۳

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

...ان منها (الصلاة) لما یلف کما یلف الثوب الخلق ، فیضرب بها وجه صاحبها و انما لک من صلاتک ما اقبلک علیه بقلبک ؛

بعضی نمازها همانند لباس کهنه پیچیده و بر سر صاحبش کوبیده می شود، به درستی که آن مقدار از نماز تو قبول می شود که به خدا توجه قلبی داشته باشی .

(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۲۶۰)

حدیث۶۷۴

قال الباقر - علیه السلام -:

و ان افسدها کلها لم یقبل منه شی ء منها و لم تحسب له نافلة و لا فریضة ؛

اگر همه نمازهایش فاسد بود، هیچ چیزی از آن نمازها مورد قبول نیست ، و نه نماز مستحب حساب می شود نه واجب .

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۲۰)

حدیث۶۷۵

قال الصادق - علیه السلام -:

ایما امراة باتت و زوجها علیها ساخط فی حق ، لم تقبل منها صلوة حتی یرضی عنها ؛

هر زنی که شب بخوابد در حالی که شوهرش به خاطر (مطلب) حقی از وی خشمگین باشد، هیچ نمازی از او قبول نمی شود، مگر آن که شوهرش از او راضی شود.

(فروع کافی ، ج ۵، ص ۵۰۷)

حدیث۶۷۶

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

اول ما ینظر فی عمل العبد فی یوم القیامهٔ فی صلوته فان قبلت نظر فی غیرها و ان لم تقبل لم ینظر فی عمله بشی ء ؛

اولین چیزی که روز قیامت ، به عمل انسان نگاه می کند، نماز است .اگر نماز قبول شدبه اعمال دیگر هم نگاه می کنند، و اگر نماز مورد قبول واقع نشد، به هیچ عمل دیگر آن توجه نمی کنند.

(میزان الحکمهٔ ، ج ۵، ص ۳۷۴.بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۲۷)

حدیث۶۷۷

قال الصادق - علیه السلام -:

اربعهٔ لاتقبل لهم صلوهٔ : الامام الجائر و الرجل یوم القوم و هم له کارهون و العبد الابق من موالیه من غیر ضرورهٔ و المرئهٔ تخرج من بیت زوجها بغیر اذنه ؛

چهار گروه هستند که نمازشان قبول نیست :

۱ - پیشوای جائر.

۲ - مردی که امامت نماز جماعتی را به عهده می گیرد که جماعت از امامت او کراهت دارد.

۳ - عبدی که بدون ضرورت از مولایش فرار کند.

۴ - زنی که بدون اجازه شوهرش از خانه بیرون رود.

(جامع احادیث الشیعه ، ج ۵، ص ۵۲)

حدیث۶۷۸

قال الباقر - علیه السلام -:

اذا ما ادی الرجل صلاهٔ واحدهٔ تامهٔ قبلت جمیع صلاته ؛

وقتی که انسان یک نماز کامل و تام به جا آورد، همه نمازهای او مورد قبول می شود.

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۲۰)

حدیث۶۷۹

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

انما یکتب للعبد من صلاته ما عقل منها ؛

از نماز یک بنده ، تنها به آن اندازه ای که می فهمد ثواب نوشته می شود.

(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۲۶۴)

حدیث۶۸۰

قال علی - علیه السلام -:
یا کمیل !انظر فیما تصلی و علی ما تصلی و ان لم تکن من وجهه و حله فلا قبول ؛
امام علی (ع) خطاب به کمیل فرمودند: ای کمیل ! نگاه کن ببین که در چه چیز نماز می گزاری و برروی چه چیز به نمازایستادی .اگر آن چیزی را که برای نمازت استفاده می کنی ، حلال و مباح نباشد، نمازت قبول نیست .
(تحف العقول ، ص ۱۸۷)

حدیث۶۸۱

قال الصادق - علیه السلام -:
والله انه لیاتی علی الرجل خمسون سنهٔ ، و ما قبل الله صلاهٔ واحدهٔ فای شی ء اشد من هذا؛
قسم به خدا، از زندگی انسان پنجاه سال بگذرد (و نماز نخوانده باشد)، ولی خداوند یک نماز او را قبول نمی کند، چه چیزی سخت تر از این !
(میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۳۸۷)

حدیث۶۸۲

قال الصادق - علیه السلام -:
والله انکم لتعرفون من جیرانکم و اصحابکم من لو کان یصلی لبعضکم ما قبلها منه لاستخفافه بها ان الله لا یقبل الا الحسن فکیف یقبل ما یستخف به ؟
قسم به خدا، از همسایگان و دوستان خود کسانی را می شناسید که اگر برای بعضی ازشما نمازی بخوانند از او قبول نخواهید کرد، به علت استخفاف و بی اعتنایی که بر آن روا داشته ، همانا خداوند چیز نیکو و شایسته را فقط می پذیرد، پس چگونه بپذیرد عبادتی را که به آن بی توجهی شده است ؟
(میزان الحکمهٔ ، ج ۵، ص ۳۸۷)

حدیث۶۸۳

قال الباقر - علیه السلام -:
علیک بالاقبال علی صلاتک فانما یحسب لک منها ما اقبلت علیه ؛
در نماز توجه به خدا داشته باش ، زیرا از نماز آن مقدار قبول می شود که تو به آن توجه داری .
(محجهٔ البیضاء، ج ۱، ص ۳۵۴)

حدیث۶۸۴

قال زین العابدین - علیه السلام -:
ان العبد لایقبل من صلاته الا ما اقبل علیه منها بقلبه ؛

همانا نماز بنده پذیرفته نمی شود، مگر آن چه را که باقلبش به نماز توجه کرد.

(وسائل الشیعه ، ج ۴، ص ۶۸۸.المواعظ العددیه ، ص ۲۷۰)

حدیث۶۸۵

قال الصادق - علیه السلام - :

اول ما یحاسب به العبد، الصلاهٔ فان قبلت قبل سائر عمله و اذا ردت رد علیه سائر عمله ؛

نخستین چیزی که از بنده حسابرسی می شود نماز است ، پس اگر نماز پذیرفته شد اعمال دیگرش نیز پذیرفته می شود.اگر نمازش رد شود، بقیه اعمال او هم قبول نخواهد شد.

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۲۳.فلاح السائل ، ص ۱۲۷.من لایحضره الفقیه ، ج ۱، باب ۳۰، حدیث ۵)

حدیث۶۸۶

قال الصادق - علیه السلام -:

من احب ان یعلم اقبلت صلاته ام لم تقبل فلینظر هل منعته صلاته من الفحشاء و المنکر فبقدر ما منعته قبلت منه ؛

هرکس دوست دارد بداند نمازش قبول شد یا نه ، ببیند که آیا نمازش او را از گناه و زشتی باز داشته یا نه ؟پس به هر قدر که نمازش او را از گناه بازداشته ، به همان اندازه نمازش قبول شده است .

(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۱۹۸)

حدیث۶۸۷

قال الصادق - علیه السلام -:

من قبل الله منه صلاهٔ واحدهٔ لم یعذبه ؛

اگر خداوند از کسی یک نماز بپذیرد او را عذاب نمی کند.

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۲۳.محجهٔ البیضاء، ص ۳۳۹)

حدیث۶۸۸

قال الصادق - علیه السلام -:

قال الله تبارک و تعالی : انما اقبل الصلاهٔ لمن تواضع لعظمتی ، و یکف نفسه عن الشهوات من اجلی و یقطع نهاره بذکری ، و لایتعاظم علی خلقی و یطعم الجائع و یکسوا العاری ، و یرحم المصاب و یؤ وی الغریب ...؛

خداوند متعال فرمود: نماز کسی را می پذیرم که :

۱ - در مقابل عظمت من خاضع باشد.

۲ - از خواسته های نفسانی به خاطر من خود را دور کند.

۳ - روزش را با یاد من به پایان برد.

۴ - بر بندگانم بزرگی نفروشد.

۵ - به گرسنه غذا دهد.

۶ - برهنه را بپوشاند.

۷ - به مصیبت دیده مهربانی کند.

۸ - غریب را پناه دهد.

(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۲۴۲.میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۳۸۶)

حدیث۶۸۹

قال الامام الصادق -علیه السلام-:

کان علی بن الحسین - علیهماالسلام - اذا قام الی الصلاهٔ ، تغیر لونه .فاذا سجد لم یرفع راءسه حتی یرفض عرقا ؛

امام سجاد (ع) وقتی به نماز می ایستاد رنگش دگرگون می شد و چون به سجده می رفت سربر نمی داشت تا آن که عرق از وی می ریخت .

(فروع کافی ، ج ۳، ص ۳۰۰)

حدیث۶۹۰

ان الحسن بن علی - علیه السلام - کان اذا قام فی صلاته ترتعد فرائضه بین یدی ربه - عز و جل - و کان اذا ذکر الجنهٔ و النار اضطرب اضطراب السلیم ؛

وقتی امام حسن مجتبی(ع) به نماز می ایستاد، تن مبارک حضرتش در مقابل پروردگار می لرزید و هرگاه یاد بهشت و جهنم می نمود، چون مار گزیده مضطرب و پریشان می شد و به خود می پیچید.

(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۲۵۸.میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۳۸۲)

حدیث۶۹۱

قال الصادق - علیه السلام -:

و کان علی - علیه السلام - اذا قام الی الصلوهٔ فقال : ((وجهت وجهی للذی فطر السموات و الارض)) تغیر لونه حتی یعرف ذلک فی وجهه ؛

هنگامی که علی (ع) به نماز می ایستاد، این آیه شریفه را می خواند: ((رو می آورم با تمام وجودم به کسی که آسمانها و زمین را آفرید)) و رنگ مبارک حضرتش تغییر می کرد، به طوری که تغییر حالت و دگرگونی از صورت مبارکش به خوبی مشاهده می گشت .

(میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۳۸۱)

حدیث۶۹۲

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

خیارکم الینکم مناکب فی الصلوهٔ ؛

بهترین شما کسی است که شانه هایش در نماز افتاده تر باشد.

(بحار، ج ۸۴، ص ۲۶۲)

حدیث۶۹۳

قال الصادق - علیه السلام -:

من توضا فاحسن الوضوء ثم صلی رکعتین فاتم رکوعها و سجودها ثم جلس فاثنی علی الله و صلی علی رسول الله - صلی الله علیه وآله - ثم ساءل الله حاجته ، فقد طلب الخیر من مظانه و من طلب الخیر من مظانه لم یجب ؛

هرکس وضوی خوب بگیرد و دو رکعت نماز با رکوع و سجود کامل به جای آورد و با خدای خود خلوت کند و بر رسول خدا (ص) درود فرستد، سپس حاجت خود را از خدا درخواست نماید، به تحقیق که در زمان مناسبش درخواست کرده و هرکس چنین نماید، هرگز ناامید و ناموفق نخواهد بود.

(بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۳۲۴)

حدیث۶۹۴

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

لایقبل الله صلاة امری ء لایحضر فیها قلبه ؛

خداوند نمازی را که در آن حضور قلب نباشد نمی پذیرد.

(مستدرک الوسائل ، ج ۳، ص ۵۹)

حدیث۶۹۵

قال زین العابدین - علیه السلام -:

ان العبد لایقبل من صلاته الا ما اقبل علیه منها بقلبه ؛

به درستی که نماز انسان قبول نمی شود، مگر دلش در حال نماز پیش خداوند باشد.

(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۲۳۷)

حدیث۶۹۶

قال الصادق - علیه السلام -:

اذا صلیت ، صلاة مودع یخاف ان لایعود الیها ابدا، ثم اصرف ببصرک الی موضع سجودک ، فلو تعلم من عن یمینک و شمالک ، لاحسنت صلاتک ، و اعلم انک بین یدی من یراک و لاتراه ؛

وقتی که مشغول نماز می شوی ، مثل کسی که وداع کند با نماز وترس آن دارد که دیگر به آن نرسد نماز بخوان ، پس از آن چشمت را بدوز به موضع سجودت تو اگر بدانی کسی در راست و چپ هست نمازت را نیکو به جای می آوری ، بدان که تو پیش روی کسی ایستادی که او تو را می بیند و تو او را نمی بینی .

(وسائل الشیعه ، ج ۴، ص ۶۸۵)

حدیث۶۹۷

قال الصادق - علیه السلام -:

و انی لاحب للرجل منکم المؤ من اذا قام فی صلاهٔ فریضهٔ ان یقبل بقلبه الی الله .و لایشغل قلبه بامر الدنیا، فلیس من مؤ من یقبل بقلبه فی صلاته الی الله الا اقبل الله الیه بوجهه و اقبل بقلوب المؤ منین الیه بالمحبهٔ له بعد حب الله ایاه ؛
همانا من مؤ منی از شما را دوست دارم که وقتی به نماز فریضه می ایستد، با قلبش به سوی خدا متوجه گردد و قلب خود را در نماز به دنیا مشغول نسازد، پس هیچ مومنی نیست که با قلب خود در نمازش به سوی الله برود، مگر اینکه خداوند با همه الطافش به او رو می آورد و بعد از آن قلوب همه مومنین هم از راه راءفت و مهربانی به سوی او رو می آورد.
(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۲۴۰)

حدیث۶۹۸

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:
لاینظر الله الی الصلوهٔ لایحضر الرجل فیها قلبه مع بدنه ؛
خداوند نمازی را که در آن حضور قلب نباشد، نظر نخواهد کرد.
(اسرارالصلوهٔ ، ص ۱۱۸)

حدیث۶۹۹

قال الرضا - علیه السلام -:
حضور القلب و افراغ الجوارح ، و ذل المقام بین یدی الله - تبارک و تعالی - و یجعل الجنهٔ عن یمینه و النار یراها عن یساره و الصراط بین یدیه و الله امامه ؛
از امام رضا (ع) سؤ ال شد، آداب نماز چیست ؟امام فرمودند: حضور قلب و آزاد گذاشتن جوارح (بازی نکردن با آنان) و خوار شمردن خود در پیشگاه خدای تعالی و قراردادن بهشت سمت راست و آتش جهنم را سمت چپ و صراط را در مقابل مشاهده کردن و خدا را در مقابل خود دیدن .
(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۲۶۴)

حدیث۷۰۰

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:
انما یکتب للعبد من صلاته ما عقل منها؛
از نماز بنده آن مقداری را که تعقل کرده ، برایش نوشته می شود.
(محجهٔ البیضاء، ج ۱، ص ۳۹۸)

حدیث۷۰۱

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:
رکعتان خفیفتان فی تفکر خیر من قیام لیلهٔ ؛
دو رکعت نماز سبک ، در صورتی که همراه با تفکر و اندیشه باشد، بهتر ازعبادت سراسر یک شب است .
(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۲۴۰.میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۳۹۱)

حدیث۷۰۲

قال الباقر – علیه السلام -:

اذا قام المؤ من فی الصلوهْ ، بعث الله الحور العین حتی یحدقن به ، فاذا انصرف و لم یسئل الله منهن شیئا انصرفن متعجبات ؛

هنگامی که (نمازگزار) مؤ من به نماز می ایستد، خداوند حورالعین را به طرفش می فرستد آن چنان که دور نمازگزار را می گیرند و به او نگاه می کنند، پس وقتی نمازگزار نمازش را تمام کرد و از خدا چیزی نخواست ، حورالعین با تعجب از او دور می شوند.

(جامع احادیث الشیعه ، ج ۴، ص ۲۷)

حدیث۷۰۳

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله -:

صل صلاهْ مودع کانک تراه ، فان کنت لاتراه ؛

آن چنان نماز به جا آور که گویی خدا را می بینی .اگر تو او را نمی بینی ، او تو را می بیند.

(نهج الفصاحه ، حدیث ۱۸۴۴)

حدیث۷۰۴

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله -:

ان العبد لیصلی الصلاهْ لایکتب له سدسها و لاعشرها، و انما یکتب للعبد من صلاته ما عقل منها ؛

به درستی بنده نماز می خواند برای او، نه یک ششم آن و نه یک دهم آن نوشته نمی شود، جز این نیست که برای بنده از نمازش آن مقدار نوشته می شود که به آن توجه کرده است .

(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۲۳۷.اصول کافی ، ج ۲، ص ۱۰۵)

حدیث۷۰۵

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله -:

لا یقبل الله صلاهْ عبد لایحضر قلبه مع یدیه ؛

خداوند نماز بنده ای را که قلبش همراه بدنش در نماز حاضر نیست قبول نمی کند.

(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۲۴۲)

حدیث۷۰۶

قال الصادق – علیه السلام -:

ان العبد لترفع له من صلاته نصفها او ثلثها او ربعها او خمسها و ما یرفع له الا ما اقبل علیه بقلبه ....؛

همانا از نماز بنده نصفش یا یک سوم ، یا یک چهارم یا یک پنجم برای او بالا می رود، و آن مقداری که از نماز حضور قلب داشته باشد، بالا می رود...

(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۲۳۸)

حدیث۷۰۷

قال علی - علیه السلام -:
لا یقومن احدکم فی الصلاهٔ متکاسلا و لا ناعسا و لا یفکرن فی نفسه فانه بین یدی ربه و انما للعبدمن صلاته ما اقبل علیه منها بقلبه ؛
در حال کسالت و چرت زدن نماز نخوانید و در حال نماز به فکر خودتان نباشید، زیرادر محضر خدا ایستاده اید، به درستی که آن مقدار از نماز بنده قبول می شود که قلبا به خدا توجه داشته باشد.
(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۲۳۹.وسائل الشیعه ، ج ۴، ص ۶۸۷)

حدیث۷۰۸

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:
مثل الصلوهٔ و اعمال بنی ادم کرجل اتی مراغهٔ فاتار علیه منها حتی امتلاء ترابا و دنسا ثم عمد الی غدیر ماء طیب فاغتسل به فیذهب عنهه التراب و الدنس ، کذلک الصلوات الخمس تغسل عن العبد الذنوب اذا صلی الله من قلبه ؛
مثل نماز و اعمال آدم مثل مردی است که در خاک بغلتد آن چنان که سراپایش را خاک و کثافات فراگیرد، سپس به طرف آبگیری که آبش پاک است برود و در آن غسل نماید و خود را شست و شو دهد و خاک و کثافات را از خود دور کند.این چنین است نماز پنجگانه ، زمانی که بنده با حضور قلب خدا را عبادت کند، کثافات گناه از وی شسته می شود.
(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۱۸۳)

حدیث۷۰۹

قال الصادق - علیه السلام -:
اذا قام العبد الی الصلاهٔ اقبل الله - عز و جل- علیه بوجهه فلا یزال مقبلا علیه حتی یلتفت ثلاث مرات فاذا التفت ثلاث مرات اعرض عنه ؛
وقتی بنده به نماز ایستاد خداوند متعال به او توجه می کند و توجهش را از او قطع نمی کند تا موقعی که سه مرتبه از یاد خدا غافل گردد، در این هنگام خداوند سبحان نیز از او اعراض خواهد کرد.
(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۲۴۱)

حدیث۷۱۰

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:
من صلی صلوهٔ لایذکر فیها شیئا من امر الدنیا، لا یسئل الله شیئا، الا اعطاه ؛
کسی که نماز می خواند، در حال نماز هیچ چیز از امور دنیایی به یادش نیاید (فقط خداوند در نظرش باشد)، در این صورت هر چیزی از خداوند بخواهد، به او عطا می کند.
(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۲۶۵)

حدیث۷۱۱

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

من لم یتم وضوئه و رکوعه و خشوعه ، فصلوته خداج یعنی ناقصهٔ غیر تامهٔ ؛

کسی که وضو و رکوع و خشوعش در نماز کامل نیست ، نمازش ((خداج)) است ، یعنی ناقص است و تمام نیست .

(جامع احادیث الشیعه ، ج ۴، ص ۴۴)

حدیث۷۱۲

قال علی - علیه السلام -:

لیخشع الرجل فی صلوته فانه من خشع قلبه الله - عز و جل - خشعت جوارحه فلا یعبث بشی ء فی الصلوهٔ ؛

مرد بایـد در نمـاز خود خـاشع باشـد، پس وقتی قلبش برای خـدا خاشع شـد، اعضاء و جوارحش نیز خاشع است ، با چیزی (در حال نماز) بازی نمی کند.

(جامع احادیث الشیعه ، ج ۵، ص ۳۷)

حدیث۷۱۳

قال الصادق - علیه السلام -:

لیس من عبد مؤ من یقبل بقلبه علی الله - عز و جل - فی صلوته و دعائه الا اقبل الله - عز و جل - علیه بقلوب المؤ منین الیه ؛

همانا بنده مؤ منی نیست که با قلبش در نماز و دعاء به خدا رو کند، مگر اینکه خداوند قلبهای مؤ منین را به طرف او متوجه کند.

(جامع احادیث الشیعه ، ج ۵، ص ۳۰)

حدیث۷۱۴

قال الباقر - علیه السلام -:

علیک بالاقبال علی صـلاتک فانما یحسب لک منها ما اقبلت علیه منها بقلبک و لا تعبث فیها بیـدیک و لا براسک و لا بلحیتک و لا تحدث نفسک و لا تتثاءب و لا تتمطا و لا تکفر...؛

بر تو باد توجه کامل به نمازت ، پس همانا، آن مقدار که در نماز حضور قلب داشـته باشی ، حساب می شود، در نماز با دست و سر و ریش خویش بازی مکن ، و در نماز با خودت صحبت نکن و خمیازه نکش ...

(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۲۰۱)

حدیث۷۱۵

قال الصادق - علیه السلام -:

و انی لاحب للرجل منکم المومن اذا قام فی صـلاهٔ فریضـهٔ ان یقبل بقلبه الی الله و لایشـغل قلبه بامر الدنیا، فلیس من مومن یقبل بقلبه فی صلاته الی الله اقبل الله الیه بوجهه و اقبل بقلوب المؤ منین الیه بالمحبهٔ له بعد حب الله - عز و جل - اياه ؛

به درستی من مؤ منی از شـما را دوست دارم که وقتی به نماز واجب می ایسـتد با قلبش به سوی خدا متوجه گردد و قلب خود را در حـال نمـاز به دنیـا مشـغول نسازد، پس هیـچ مؤ منی نیست که با قلب خود در نمازش به سوی الله برود، مگر این که خداونـد با همه الطافش به او رو می آورد و بعد از آن قلوب همه مومنین هم از راه راءفت و مهربانی به سوی او رو می آورند.

(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۲۴۰.وسائل الشیعه ، ج ۴، ص ۶۸۶.ثواب الاعمال ، ص ۱۶۳)

حدیث۷۱۶

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

لاتلتفتوا فی صلاتکم فانه لاصلاة لملتفت و قال - صلی الله علیه وآله -: اما یخاف الذی یحوله وجهه فی الصلاة ان یحول الله وجهه وجه حمار؛

در حال نماز به کسی یا چیزی توجه نداشته باشید، پس به درستی که نماز این طور کامل نیست ، و همچنین فرمود: آیا نمی ترسد آن کس که صورتش را در نماز به طرف چیزی بر می گرداند خداوند صورتش را همچون حمار قرار دهد.

(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۲۱۱)

حدیث۷۱۷

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

رکعة من عالم بالله خیر من الف رکعة من متجاهل ؛

یک رکعت نماز کسی که متوجه خدا باشد، بهتر از هزار رکعت کسی است که از خدا غافل باشد.

(نهج الفصاحه ، ص ۳۵۰)

حدیث۷۱۸

قال علی - علیه السلام -:

من اتی الصلاة عارفا بحقها غفر الله له ؛

کسی که نماز به جا آورد در حالی که عارف به حق آن باشد، خداوند او را می آمرزد.

(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۰۷.تحف العقول ، ص ۱۱۷)

حدیث۷۱۹

قال علی - علیه السلام -:

اذا قام احدکم الی الصلوة فلیصل صلوة مودع ؛

هرگاه یکی از شما به نماز ایستد، باید مانند کسی که با نماز وداع می کند، نماز بخواند.

(غررالحکم ، ص ۱۲۹)

حدیث۷۲۰

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

من صلی رکعتین و لم یحدث فیهما نفسه بشی ء من امور الدنیا غفر الله له ذنوبه ؛

کسی که دو رکعت نماز بخواند و در آن دو رکعت ، قلب خود را به چیزی از امور دنیا مشغول نکند، خداوند گناهانش را می آمرزد.

(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۲۴۹)

حدیث۷۲۱

رای النبی - صلی الله علیه وآله - رجلا یعبث بلحیته فی صلاته فقال : ((اما انه لو خشع قلبه لخشعت جوارجه)) ؛
پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله) دیدند مردی در حال نماز با ریش خود بازی می کند، فرمودند: ((اگر قلب او خشوع می داشت قطعا همه اعضایش نیز خاشع می بود.))
(میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۳۸۶.بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۲۲۸)

حدیث۷۲۲

قال الصادق - علیه السلام -:
من صلی رکعتین یعلم ما یقول فیهما انصرف و لیس بینه و بین الله ذنب ؛
کسی که آگاهانه و با توجه به مفاهیم ، دو رکعت نماز بخواند، در حالی نمازش را به پایان می برد که میان او و خدایش هیچ گناهی نمانده است .
(میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۳۹۱.وسائل الشیعه ، ج ۴، ص ۶۸۷)

حدیث۷۲۳

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:
رکعتان مقتصدتان فی تفکر خیر من قیام لیلة و القلب لاه ؛
دو رکعت نماز همراه با تفکر و حضور قلب ارزشمندتر از یک شب زنده داری با دل سرگردان و بدون توجه است .
(میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۳۹۰.بحارالانوار، ج ۷۴، ص ۸۲. مکارم الاخلاق ، ص ۴۶۵)

حدیث۷۲۴

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله - : -
صل صلوة مودع تری انک لاتصلی بعد ما صلوة ابدا؛
آن چنان نماز بگزار که گویی آخرین نماز توست و دیگر هرگز نمازی نخواهی خواند.
(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۲۶۴)

حدیث۷۲۵

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:
ان العبد اذا اشتغل بالصلاة و جاءه الشیطان و قال له : اذکر کذا اذکر کذا حتی یضل الرجل ان یدری کم صلی ؛
نمازگزار وقتی مشغول نماز است ، شیطان به سراغش می آید و به او می گوید: این را به یاد بیاور، آن را یاد بیاور تا این که انسان را گمراه کند و فراموش کند که چند رکعت نماز خوانده است .
(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۲۵۹)

حدیث۷۲۶

قال الصادق - علیه السلام -:

لیس من مومن یقبل بقلبه فی صلوته الی الله الا اقبل الله الیه بوجهه و اقبل بقلوب المومنین الیه بالمحبهٔ له بعد حب الله - عز و جل - اياه ؛

مؤ منی نیست که در نمازش با حضور قلب به خداوند توجه کند، مگر این که خداوند به او رو می کند، و بعد از محبت خداوند عز و جل در دل ، قلوب مؤ منین را به سوی او متوجه می کند.

(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۲۶۵)

حدیث۷۲۷

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

اذا قام العبد الی الصلوهٔ فکان هواه و قلبه الی الله تعالی انصرف کیوم ولدته امه ؛

هنگامی که انسان برای نماز می ایستد، اگر همه توجه اش و قلبش به سوی خدا باشد، در حالی نمازش تمام می شود، که مثل روزی است که پاک به دنیا آمده .

(محجهٔ البیضاء، ج ۱، ص ۳۸۲)

حدیث۷۲۸

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

بنیت الصلوهٔ علی اربعهٔ اسهم سهم منها اسباع الوضوء، و سهم منها الرکوع و سهم منها السجود و سهم منها الخشوع ؛

نماز بر چهار بخش بنا شد:

۱ - گرفتن وضوی کامل

۲ - رکوع .

۳ - سجود.

۴ - خشوع .

(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۲۶۵)

حدیث۷۲۹

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

لیس لک من صلاتک الا ما احضرت فیه قلبک ؛

نیست برای تو از نماز، مگر قلب تو در حال نماز باشد.

(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۲۵۹)

حدیث۷۳۰

سئل النبی – صلی الله علیه وآله –:
ما الخشوع ؟قال : التواضع فی الصلاهٔ و ان یقبل العبد بقلبه کله علی ربه ....؛
از پیامبر اکرم (ص) سؤ ال شد: خشوع چیست ؟ فرمودند: فروتنی و خاکساری در نماز و اینکه بنده با تمام قلبش به سوی خدا برود....
(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۲۶۴)

حدیث۷۳۱

قال علی – علیه السلام –:
یاکمیل !لیس الشاءن ان تصلی و تصوم و تتصدق ، الشاءن ان تکون الصلاهٔ فعلت بقلب نقی و عمل عند الله مرضی و خشوع سوی ؛
ای کمیل !مهم نیست که نماز بخوانی و روزه بگیری و صدقه بدهی .مهم این است که نماز با قلبی پاک انجام پذیرد و مورد قبول خداوند باشد و با خشوع و خاکساری اداء شود.
(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۲۶۶)

حدیث۷۳۲

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:
مازاد خشوع الجسد علی ما فی القلب فهو عندنا نفاق ؛
هرگاه خشوع بدن بر خشوع قلب و توجه آن به نماز افزون شد، این عمل نزد ما دورویی محسوب می گردد.
(تفسیر صافی ، ج ۲، تفسیر سوره مؤ منون ، ص ۱۲۶)

حدیث۷۳۳

قال الصادق – علیه السلام –:
اذا کنت فی صلاتک فعلیک بالخشوع و الاقبال علی صلاتک فان الله تعالی یقول : ((الذین هم فی صلاتهم خاشعون)) ؛
هرگاه در حال نماز بودی ، بر تو باد به خشوع و توجه کامل به نماز، چون خداوند در قرآن می فرماید: ((اهل ایمان کسانی هستند که در نماز خشوع می ورزند)).
(فروع کافی ، ج ۳، ص ۳۰۰، میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۳۷۹.بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۲۶۰)

حدیث۷۳۴

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:
ان الرجلین من امتی لیقومان الی الصلاهٔ و رکوعهما و سجودهما واحد و ان ما بین صلاتیهما ما بین السماء و الارض ؛
دو نفر از امتم به نماز بر می خیزند و رکوع و سجود را مانند هم به جای می آورند، اما تفاوت میان نماز آنها از زمین تا آسمان است (و این سخن اشاره به مرتبه خشوع آن ها است).
(محجهٔ البیضاء، ج ۱، ص ۳۴۱)

حدیث۷۳۵

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:
الخشوع زینهٔ الصلاهٔ ؛
خشوع ، زینت و زیور نماز است .
(بحارالانوار، ج ۷۷، ص ۱۳۱)

حدیث۷۳۶

قال الرضا – علیه السلام –:
امر الناس بالقراءهٔ فی الصلوهٔ لئلا یکون القران مهجورا مضیعا ؛
مردم به خواندن حمد و سوره در نماز به این جهت موظف شده اند که قرآن مجید متروک و ضایع نشود.
(من لایحضره الفقیه ، ج ۱، ص ۸۴)

حدیث۷۳۷

عن الباقر – علیه السلام – قال :
اذا استقبل المصلی القبلهٔ استقبل الرحمان بوجهه ، لا اله غیره ؛
آن گاه که نمازگزار رو به قبله کرد، پروردگار عالم به صورتش رو آورد، جز او خدایی نیست .
(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۱۹)

حدیث۷۳۸

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:
ولکل شی ء انف و انف الصلاهٔ التکبیر؛
برای هر چیزی مقدمه ای است و مقدمه نماز، تکبیراست .
(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۱۶)

حدیث۷۳۹

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:
و اذا اردت ان یحشرک الله معی فاطل السجود بین یدی الله الواحد القهار ؛
و اگر خواستی خداوند تو را با من محشور سازد، سجده در پیشگاه خدای یکتای قهار را طولانی کن .
(بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۱۶۴)

حدیث۷۴۰

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:

و لاصلاة لمن لا یتم رکوعها و سجودها؛
نمازگزاری که رکوع و سجودش را ناقص انجام دهد، آن نمازش ، نماز نیست .
(بحارالانوار، ج ۲۹، ص ۱۹۸)

حدیث۷۴۱

قال علی - علیه السلام -:
و لما فی ذلک من تعفیر عتاق الوجوه بالتراب تواضعا و التصاق کرائم الجوارح بالارض تصاغرا؛
هنگامی که انسان نماز می خواند، ساییدن گونه ها به خاک نشانه تواضع و گذاردن اعضاء شریف بر زمین دلیل کوچک و حقارت است .
(نهج البلاغه ، خطبه ۱۹۲)

حدیث۷۴۲

قال الصادق - علیه السلام -:
معنی السـلام فی کل صـلوة ، الامان ، ای من ادی امر الله و سنة نبیه - صلی الله علیه و آله - خاشعا منه قلبه فله الامان من بلاء الدنیا و برائة من عذاب الاخرة ؛
معنی ((سـلام)) در پایان نماز، امان است ، یعنی هر کس که امر خـدا و سـنت پیامبرش را با خشوع قلب به جای آورد، از بلای دنیا در امان ، و از عذاب آخرت بر کنار است .
(مصباح الشریعه ، باب سلام)

حدیث۷۴۳

قال علی - علیه السلام -:
ان الانسان کان فی الصلوة فان جسده و ثیابه و کل شی ء حوله یسبح ؛
هنگامی که انسان مشغول نماز است ، و بدن و لباس و هرچه پیرامون اوست خدا را تسبیح می گویند.
(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۱۳)

حدیث۷۴۴

قال الصادق - علیه السلام -:
التشهد، ثناء علی الله تعالی ؛
تشهد، ستایش خداوند بلند مرتبه است .
(مصباح الشریعه ، باب هفتم)

حدیث۷۴۵

قال علی - علیه السلام -:

لویعلم المصلی ما یغشاه من جلال الله ما سره ان یرفع راسه من السجود ؛

اگر نمازگزار بداند چه اندازه مشمول جلال الهی است ، هرگز راضی نمی شود که سر از سجده بردارد.

(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۰۷.میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۳۷۹)

حدیث۷۴۶

قال الصادق - علیه السلام -:

و علیکم بطول الرکوع و السجود فان احدکم اذا طال الرکوع و السجود یهتف ابلیس من خلفه ، فقال یا ویلتاه !اطاعوا و عصیت و سجدوا و ابیت ؛

بر شما باد به طول رکوع و سجده ، که هرگاه یکی از شما رکوع و سجده اش طول بکشد شیطان به دنبال او فریاد می زند: وای بر من ! او اطاعت کرد و من معصیت کردم او سجده کرد و من سر باز زدم .

(بحارالانوار، ج ۷۸، ص ۱۹۹، مواعظ العددیه ، ص ۲۴۲)

حدیث۷۴۷

قال الباقر - علیه السلام -:

من اتم رکوعه لم یدخله وحشهٔ القبر ؛

هر که رکوعش تمام و کامل باشد دچار وحشت قبر نمی شود.

(مواعظ العددیه ، ص ۲۴۳)

حدیث۷۴۸

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

قراءهٔ القران فی الصلاهٔ افضل من قراءهٔ القران فی غیر الصلاهٔ ؛

قرائت قرآن در نماز افضل است از غیرنماز.

(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۲۹۲)

حدیث۷۴۹

قال الحسین - علیه السلام -:

من قرا ایهٔ من کتاب الله - عز و جل - فی صلاته قائما یکتب له بکل حرف مائهٔ حسنهٔ ؛

کسی که آیه ای از قرآن را ایستاده در نماز خود بخواند، به هر حرفی صد حسنه برای او نوشته می شود.

(الکافی ، ج ۲، ص ۴۴۷)

حدیث۷۵۰

من قرا مائهٔ ایهٔ یصلی بها فی لیلهٔ کتب الله - عز و جل - له بها قنوت لیلهٔ ؛

هر کس در یک شب یکصد آیه از قرآن را در نمازی بخواند، خدا به این وسیله برای او عبادت سراسر شب بنویسد.

(الکافی ، ج ۲، ص ۴۴۵)

حدیث۷۵۱

قال الصادق - علیه السلام -:
فاذا کبرت فاستصغر ما بین السموات العلی و الثری دون کبریائه ؛
هرگاه تکبیرة الاحرام گفتی ، همه چیز را از آن چه در آسمان و زمین است درمقابل خدای کبیر و متعال ، کوچک و ناچیز بشمار، مگر کبریایی و بزرگی خداوند متعال را.
(مصباح الشریعه ، ص ۹۱)

حدیث۷۵۲

قال الصادق - علیه السلام -:
اذا استقبلت القبلهٔ فانس من الدنیا و ما فیها و الخلق و ما هم فیه و استفرغ قلبک عن کل شاغل یشغلک عن الله ؛
هنگامی که برای نماز به جانب قبله ایستادی ، دنیا و آن چه در آن است را فراموش کن و قلب خود را از هر گونه سرگرم کننده ای که تو را از خدا بازدارد، فارغ ساز.
(میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۳۹۶)

حدیث۷۵۳

قال علی - علیه السلام -:
نوم علی یقین خیر من صلاهٔ فی شک ؛
خوابیدن با علم و یقین بهتر از نماز و نیایش خدا با شک و تردید است .
(نهج البلاغه ، فیض الاسلام ، ص ۱۱۳۰)

حدیث۷۵۴

عن ابی عبدالله - علیه السلام - قال :
قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -: لما اسری بی الی السماء مضیت باقوام ترضح رؤ سهم بالصخر، فقلت : من هولاء یا جبرئیل ؟فقال : هولاء الذین ینامون عن صلاهٔ العشاء؛
از امام صادق (ع) نقل شده که پیامبر خدا (ص) فرمودند: آن گاه که مرا به آسمان بردند، به جماعتی گذشتم سرهای آن ها با سنگ کوفته می شد، گفتم ای جبرئیل اینها کیانند؟ گفت : اینها آنانند که قبل از خواندن نماز عشاء می خوابند.
(بحارالانوار، ج ۲، ص ۲۱۳)

حدیث۷۵۵

قال علی - علیه السلام -:
من لم یاءخذ اهبهٔ الصلوهٔ قبل وقتها فما وقرها ؛

کسی که قبل از نماز خود را برای اقامه نماز آماده نکند، به نماز بی احترامی نموده است .

(شرح نهج البلاغه ، ابن ابی الحدید، ج ۲۰، باب ۷۶۸، ص ۳۲۹)

حدیث۷۵۶

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

لاتتم صلاة الا بزکوة ؛

نماز کسی کامل نمی شود مگر با پرداخت زکات .

(بحارالانوار، ج ۹۶، ص ۲۹)

حدیث۷۵۷

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

الوضوء مفتاح الصلاة ؛

وضو کلید و وسیله افتتاح نماز است .

(نهج الفصاحه ، حدیث ۱۵۸۸)

حدیث۷۵۸

قال الصادق - علیه السلام -:

انه کره ان یصلی و علیه ثوب فیه تماثیل ؛

از امام صادق (ع) روایت شده است که آن حضرت کراهت داشت از اینکه با لباسی که در آن تصویری هست نماز بخواند.

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۳۱۷)

حدیث۷۵۹

قال الصادق - علیه السلام -:

لاتسلموآموزشی ... و لا علی المصلی و ذلک لان المصلی لایستطیع ان یردالسلام لان التسلیم من المسلم تطوع و الرد علیه فریضة ؛

بر سه گروه لازم نیست سلام داده شود که یکی از آن ها نمازگزار است ، چون او آمادگی پاسخ دادن را ندارد، در صورتی که سلام بر سلام کننده مستحب است و پاسخ دادن آن واجب است .

(بحارالانوار، ج ۷۶، ص ۹)

حدیث۷۶۰

قال الصادق - علیه السلام -:

اذا دخلت المسجد و القوم یصلون فلا تسلم علیهم و سلم علی النبی - صلی الله علیه وآله - ثم اقبل علی صلاتک و اذا دخلت علی قوم جلوس یتحدثون فسلم علیهم ؛

هنگامی که داخل مسجدی شدی و زمانی که مردم مشغول نماز هستند، بر آنها سلام نکن ، بلکه بر رسول خدا (ص) سلام کن و

مشغول نماز شو، ولی وقتی وارد بر گروهی شدی که مشغول صحبت هستند، بر آن ها سلام کن .

(بحارالانوار، ج ۷۶، ص ۸)

حدیث۷۶۱

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:

الجلوس فی المسجد لانتظار الصلوة عبادة ؛

نشستن در مسجد به انتظار نماز عبادت است .

(بحارالانوار، ج ۸۳، ص ۳۸۴)

حدیث۷۶۲

قال علی – علیه السلام –:

النظیف من الثیاب یذهب الهم و الحزن و هو طهور للصلاة ؛

لباس تمیز غم و ناراحتی را برطرف کرده و آن لباس پاک (مناسب) نماز است .

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۳۴۶)

حدیث۷۶۳

قال الباقر – علیه السلام –:

من قال فی رکوعه و سجوده و قیامه : ((اللهم صل علی محمد و آل محمد)) کتب الله له ذلک بمثل الرکوع و السجود و القیام ؛

هرکسی در رکوع و سجود و قیام خود بگوید: ((اللهم صل علی محمد و آل محمد)) خدا ثواب آن را مانند ثواب رکوع و سجود و قیام برای او می نویسد.

(ثواب الاعمال ، ص ۶۱)

حدیث۷۶۴

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:

اطولکم قنوتا فی دار الدنیا اطولکم راحة یوم القیامة فی الموقف ؛

هر کسی از شما قنوتش در این دنیا طولانی تر باشد، در آخرت در موقف محشر راحتی او بیشتر خواهد بود.

(ثواب الاعمال ، ص ۵۹)

حدیث۷۶۵

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:

انتظار الصلوة بعد الصلوة کنز من کنوز الجنة ؛

انتظار کشیدن از نماز تا نماز دیگر، گنجی است از گنجهای بهشت .

(جامع احادیث الشیعه ، ج ۴، ص ۷۸)

حدیث۷۶۶

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:
من اسبغ وضوء و احسن صلوته و ادى زكوة ماله و خزن لسانه و كف غضبه و استغفر لذنبه و ادى النصيحة لاهل بيت رسوله فقد استكمل حقائق الايمان و ابواب الجنة مفتحة له ؛
هر كه خوب وضو سازد و نمازش را درست بخواند و زكات مالش راپپردازد و زبانش را نگاه دارد و جلو خشم خويش را بگيرد و براى گناهش آمرزش جويد و براى خاندان پيغمبرش خيرخواهى كند، حقايق ايمان را كامل كرده و درهاى بهشت برايش باز است .
(امالى شيخ صدوق ، ص ۳۳۳)

حدیث۷۶۷

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:
ركعتين بسواك ، احب الى الله - عز و جل - من سبعين ركعة بغير سواك ؛
دو ركعت نماز با دندانهاى مسواك زده ، نزد خداوند از هفتاد ركعت نماز بدون مسواك بهتر است .
(سفينة البحار، ج ۱، ص ۶۷۵)

حدیث۷۶۸

قال الصادق - عليه السلام -:
ركعتان يصليها المتعطر، افضل من سبعين ركعة يصليها غير متعطر ؛
دو ركعت نماز با عطر، بهتر است از هفتاد ركعت نماز كسى كه عطر نزده است .
(مكارم الاخلاق ، ص ۴۲)

حدیث۷۶۹

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:
لو لا ان اشق على امتى ، لامرتهم بالسواك مع كل صلوة ؛
اگر بر امت من سخت و دشوار نبود، هرآينه به آن ها دستور مى دادم كه با هر نماز مسواك بزنند.
(ميزان الحكمة ، ج ۴، ص ۵۹۷)

حدیث۷۷۰

قال الصادق - عليه السلام -:
لاصلوة الا بطهور ؛
نماز درست نيست ؛ مگر باطهارت (وضو، غسل ، تيمم).
(وسائل الشيعه ، ج ۱، ص ۲۶۱)

حدیث۷۷۱

قال الصادق - علیه السلام -:

السجود علی تربة الحسین - علیه السلام - یخرق الحجب السبع ؛

سجده بر تربت امام حسین (ع) هفت پرده و مانع را می شکافد.

(بحارالانوار، ج ۱۰۱، ص ۱۳۵)

حدیث۷۷۲

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

علم الاسلام الصلاة فمن فرغ لها قبلة و حافظ علیها بحدها و وقتها و سنتها فهو مؤ من ؛

نماز، پرچم اسلام است ، مؤ من واقعی کسی است که دل به آن دهد و مراقب حدود و آداب وقت آن باشد.

(کنزالعمال ، ج ۷، حدیث ۱۸۸۷)

حدیث۷۷۳

قال الصادق - علیه السلام - :

ان الله - عز و جل - فرض علیکم الصلوات فی احب الاوقات الیه ، فاسئلوا الله حوائجکم عقیب فرائضکم ؛

به درستی که خداوند نمازهای واجب را در محبوبترین اوقات واجب کرد، پس حاجات خود را بعد از نمازهایتان بخواهید.

(بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۳۲۴)

حدیث۷۷۴

قال الباقر - علیه السلام -:

عن الفرض فی الصلاة ، الوقت و الطهور و القبلة و التوجه و الرکوع و السجود و الدعاء ؛

آن چه در نماز واجب است ، عبارت است از: ۱ - وقت نماز ۲ - طهارت ۳- قبله ، ۴ - توجه داشتن ۵ - رکوع ۶ - سجود ۷ - دعا.

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۸۰)

حدیث۷۷۵

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

قال الله تعالی : افترضت علی امتک خمس صلوات ؛

خداوند متعال فرمود: نمازهای پنجگانه را بر امت تو واجب کردم .

(کنزالعمال ، ج ۷، حدیث ۱۸۸۷)

حدیث۷۷۶

قال الباقر - علیه السلام -:

انما تقبل النافلة بعد قبول الفريضة ؛

همانا، نماز مستحبی زمانی مورد قبول است که نماز واجب مورد قبول واقع شود.

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۲۰)

حدیث۷۷۷

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

و اما صلاة العصر فهی الساعة التی اکل ادم فیها من الشجرة فاخرجه الله - عز و جل - من الجنة ، فامره الله ذریته بهذه الصلاة الی یوم القیامة و اختارها الله لامتی فهی من احب الصلوات الی الله - عز و جل - و اوصانی ان احفظها من بین الصلوات ؛

اما (علت وجوب) نماز عصر، و آن در ساعتی است که حضرت آدم از آن میوه که از خوردن آن نهی شده بود، خورد و خداوند او را از بهشت خارج کرد.پس خداوند ذریه حضرت آدم را امر به نماز عصر نمود، و خداوند سبحان این نماز عصر را برای امت من نیز اختیار نمود و این نماز از محبوبترین نمازها در نزد خداوند است و مرا سفارش نمود به حفظ بیشتر این نماز در بین نمازهای یومیه .

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۸)

حدیث۷۷۸

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

و اما صلاة الفجر فان الشمس اذا طلعت تطلع علی قرن شیطان فامرنی ربی ان اصلی قبل طلوع الشمس صلاة الغداة و قبل ان یسجد لها الکافر لتسجد امتی الله - عز و جل - و سرعتها احب الی الله - عز و جل - و هی الصلاة التی تشهدها ملائکة اللیل و ملائکة النهار ؛

اما نماز صبح ، پس هنگامی که آفتاب طلوع کرد، مثل اینکه بر شاخهای شیطان طلوع می کند.پروردگارم مرا امر نموده که قبل از طلوع خورشید و قبل از آن که کافر برای آفتاب سجده کند، نماز صبح بخوانم ؛ تا آن که امتم برای خداوند سجده نمایند، و زود به جای آوردن آن در پیشگاه خداوند محبوبتر است .این نمازی است که ملائکه شب و روز شاهد آن می باشند.

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۹)

حدیث۷۷۹

قال الصادق - علیه السلام -:

ان الله فرض الزکوة کما فرض الصلاة ؛

خدا زکات را واجب کرد، همان طور که نماز را واجب کرد.

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۳)

حدیث۷۸۰

اول ما افترض الله علی امتی ، الصلوات الخمس ؛

اولین چیزی که خداوند بر امت من واجب کرد، نمازهای پنجگانه است .

(کنزالعمال ، ج ۷، حدیث ۱۸۸۵۱)

حدیث۷۸۱

قال الرضا - علیه السلام -:

ان الله - عز و جل - انما فرض علی الناس فی الیوم و اللیلهٔ سبع عشر رکعهٔ ، من انی بها، لم یسئله الله - عز و جل - عما سواها ؛

همانا خداوند عز و جل در شبانه روز هفده رکعت نماز بر مردم واجب کرده است کسی که آن را به جا آورد خداوند غیر از نماز از او سؤ ال نمی کند.

(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۱۷۶)

حدیث۷۸۲

قال الرضا - علیه السلام -:

اعلم ان افضل الفرائض بعد معرفهٔ الله - جل و عز - الصلوهٔ الخمس ؛

بدان که افضل واجبات بعد از معرفت خدای عز و جل نماز پنجگانه است .

(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۱۷۵)

حدیث۷۸۳

قال الصادق - علیه السلام -:

شیعتنا اهل الورع و الاجتهاد و اهل الوفاء و الامانهٔ و اهل الزهد و العبادهٔ و اصحاب الاحدی و خمسین رکعهٔ فی الیوم و اللیلهٔ ؛

شیعیان ما اهل تقوی و پاکدامنی و کوشش و جدیت اند و مردمی با وفا و امین اند و اهل زهد و عبادتند و کسانی هستند که درشبانه روز پنجاه و یک رکعت نماز می خوانند.

(بحارالانوار، ج ۶۸، ص ۱۶۷)

حدیث۷۸۴

قال الصادق - علیه السلام -:

اذا لقیت الله بالصلوات الخمس المفروضات لم یسالک عما سوی ذلک ؛

هنگامی که خداوند را با نماز پنجگانه واجب ملاقات کردی ، سؤ ال از شما نمی شود ؛ مگر از نمازهای پنجگانه .

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۵)

حدیث۷۸۵

عن الحسن بن علی - علیه السلام -:

ان من طلب العبادهٔ تزکی لها و اذا اضرت النوافل بالفریضهٔ فارفضوها ؛

هرکس طلب عبادت دارد، دل را برای آن پاک می کند، و هرگاه نمازهای مستحبی به نمازهای واجب ضرر رسانید (باعث آسیب رسانی به یکی ازصفات و ابعاد نمازهای واجب شد) نمازهای مستحبی را ترک کنید.

(تحف العقول ، ص ۲۶۷)

حدیث۷۸۶

قال الصادق - علیه السلام -:

صلاة فریضة ، خیر من عشرین حجة ...؛

نماز واجب ، بهتر از بیست حج مستحبی است .

(محجة البیضاء، ج ۱، ص ۳۳۹.بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۲۷)

حدیث۷۸۷

قال العسکری - علیه السلام - :

فاذا سلم من صلاته ، سلم الله علیه و سلم علیه ملائکته ؛

پس زمانی که بنده نمازش را سلام داد، خداوند و ملائکه بر او سلام می فرستند.

(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۲۱)

حدیث۷۸۸

قال علی - علیه السلام -:

طول القنوت و السجود ینجی من عذاب النار ؛

قنوت و سجده طولانی در نماز، نمازگزار را از عذاب آتش نجات می دهد.

(تصنیف غررالحکم ، ص ۱۷۵، حدیث ۳۳۵۳)

حدیث۷۸۹

قال الباقر - علیه السلام -:

اذا احرم العبد المسلم فی صلوته ، اقبل الله الیه بوجهه و وکل به ملکا یلتقط القران من فیه التقاطا فاذا اعرض ، اعرض الله عنه و وکله الی الملک ؛

هنگامی که بنده ای مسلمان تکبیرة الاحرام نماز را می گوید، خداوند به طرف او توجه می کند، و موکل می کند بر او ملکی را تا آن چه که قرائت می کند از او دریافت کند، پس وقتی از نماز فارغ شد خداوند او را به همان ملک می سپارد.

(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۱۷۳)

حدیث۷۹۰

قال علی - علیه السلام -:

و عن ذلک ما حرس الله عبده المؤ منین بالصلوات و الزکوات ، و مجاهدة الصیام فی الایام المفروضات ... لما فی ذلک من تعفیر عتاق الوجوه بالتراب تواضعا ؛

خداوند بندگان با ایمانش را از تبهکاری و ستمگری و گردنکشی به وسیله نمازها و زکات ها و سعی در گرفتن روزه ها در روزه

هـایی که واجب نموده است ، حفـظ می کنـد...؛ زیرا در نمـاز انسان صورتهای آزاده و نیکو را از روی فروتنی در پیشـگاه الهی بر خاک می مالد.

(نهج البلاغه ، فیض الاسلام ، ص ۷۹۸)

حدیث۷۹۱

قال علی - علیه السلام -:

و قـد عرف حقهـا (الصـلوهٔ) رجال من المؤ منین الـذین تشـغلهم عنها زینـهٔ متاع ، و لاقرهٔ عین من ولـد و لا مال ، یقول الله سـبحانه : ((رجال لا تلهیهم تجارهٔ و لا بیع عن ذکر الله و اقام الصلوهٔ و ایتاء الزکوهٔ)) ؛

حق نمـاز را مؤ منین شـناخته انـد که نه زینت های دنیا، نه نور چشـمی ها از فرزنـد و مال ، آنان را از عبادت پروردگارشان باز نمی دارد زیرا که خداونـد سبحان میگویـد: ((مردانی هسـتند که تجـارت و داد و سـتد آنان را از یاد خـدا و برپا داشـتن نماز و پرداخت زکات باز نمی دارد)).

(نهج البلاغه ، خطبه ، ۱۹۹)

حدیث۷۹۲

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

الصلاهٔ ...مفتاحا للجنهٔ و مهورا لحور العین و ثمنا للجنهٔ ؛

نماز موجب فتح و گشایش ابواب جنت برای او می باشد و مهریه حورالعین و ثمن و بهای بهشت است .

(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۳۱)

حدیث۷۹۳

قال الصادق - علیه السلام -:

اعلم ان الصـلوهٔ حجزهٔ الله فی الاـرض فمن احب ان یعلم مـا یـدرک من نفع صـلوته فلینظر فان کانت صـلوته حجرته عن الفواحش و المنکر فانما ادرک من نفعها بقدر ما احتجز ؛

بدان حقیقت نماز نگهبان الهی در زمین است پس کسـی که می خواهد بداند چه بهره ای از نماز می برد باید ملاحظه کند که نماز چه اندازه او را از زشتی و بدی ما حفظ می کند و به همان اندازه که حفظ می کند بهره برده است .

(بحارالانوار، ج ۷۸، ص ۱۹۹)

حدیث۷۹۴

قال علی - علیه السلام -:

الصلاهٔ قربان کل تقی ، و الحج جهاد کل ضعیف ، و لکل شی ء زکاهٔ و زکاهٔ البدن الصیام ، و جهاد المراهٔ حسن التبعل ؛

نماز وسیله تقرب و نزدیک شـدن هر پارسایی به خـداست ، و حج ، جهاد افراد ناتوان است ، هرچیزی زکات دارد و زکات و پاک کردن بدن ، روزه گرفتن است .جهاد زن هم خوب شوهرداری کردن می باشد.

(نهج البلاغه ، فیض الاسلام ، ص ۱۱۵۲)

حدیث۷۹۵

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:
الصلاة شفیع بینه و بین ملک الموت ؛
نماز شفیع نمازگزار در نزد ملک الموت است .
(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۳۲)

حدیث۷۹۶

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:
و تکون صلاة العبد عند المحشر تاجا علی راءسه و نورا علی وجهه و لباسا علی بدنه و سترا بینه و بین النار ؛
نماز بنده در محشر تاجی است بر سر او، و موجب نورانیت صورتش ، لباس برای بدن وی ، و ساتر و حایل بین او و آتش جهنم است .
(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۳۱)

حدیث۷۹۷

قال الصادق – علیه السلام –:
اذا وقع الانسان فی قبره .... کان الصلوة عن یمینه و الزکوة عن شماله و البر ظل علیه ، قال الصبر للصلوة و الزکوة و البر: دونکم صاحبکم فان عجزتم عنه فانا دونه ؛
هنگامی که انسان در قبر خود قرار گرفت ، ((نماز)) در طرف راست و زکات در طرف چپ وی قرار می گیرند، و نیکیهایش بر سر وی سایه می گسترانند ؛ در این هنگام ، ((صبر)) به نماز و زکات و نیکیهای وی می گوید: صاحب خود را دریابید و اگر عاجز ماندید من او را کفایت می کنم و با او خواهم بود.
(سفینة البحار، صبر، ج ۲، ص ۵)

حدیث۷۹۸

قال علی – علیه السلام –:
و عن ذلک ما حرس الله عباده المؤ منین بالصلوات و الزکوات ؛
و از اینجاست که خداوند با نمازها و زکاتها و سختکوشی در نماز، از بندگان با ایمانش پاسداری می کند.
(نهج البلاغه ، فیض الاسلام ، ص ۷۹۸)

حدیث۷۹۹

قال الصادق – علیه السلام –:
انظر اذا قمت الی الله فان الشیطان ابعد مایکون من الانسان اذا قام الی الصلاة ؛
بنگر آن گاه که به درگاه خداوند (برای خدا) می ایستی ، زیرا شیطان هیچ گاه از انسان دورتر از آن وقتی که به نماز می ایستد،

نیست .

(جامع الاخبار، ص ۲۱۱.بحارالانوار، ج ۹۱، ص ۲۴۳)

حدیث۸۰۰

قال الصادق - علیه السلام -:

یدخل علی المیت فی قبره الصلاة و الصوم و الحج و الصدقة و البر و الدعاء، و یکتب اجره للذی یفعله و للمیت ؛

نماز و روزه و صدقه و نیکی و دعا برای میت در قبر او داخل می شود، و اجر و پاداش این امور را برای میت و آن را انجام می دهد، نوشته می شود.

(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۶۲)

حدیث۸۰۱

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

الصلاة جواز علی الصراط ؛

نماز جواز عبور از صراط است .

(بحارالانوار، ج ۹۸، ص ۱۶۸)

حدیث۸۰۲

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

اذا قمت الی الصلاة و توجهت و قراءت ام الکتاب و ماتیسر من السور، ثم رکعت ، فاتممت رکوعها و سجودها و تشهدت و سلمت ، غفر لک کل ذنب فیما بینک و بین الصلاة التی قدمتها الی الصلاة المؤ خرة فهذا لک فی صلاتک ؛

هرگاه به نماز ایستادی و توجه کردی (به سوی خداوند و با حضور قلب ، به پیشگاه او قرار گرفتی) و فاتحة الکتاب را قرائت نمودی و در حد امکان و میسور، از سوره های (کوچک ویا بزرگ) قرآن خواندی ، سپس رکوع و سجود تام و تمامی انجام دادی ، آن گاه تشهد و سلام دادی ، اثر این نماز تو، آمرزش تمامی گناهانت می باشد که در مابین دو نمازت می باشد، آن نمازی که قبلا به جای آوردی و نمازی که بعدا خواندی .پس آن چه از نماز عاید تو می گردد، همانا آمرزش کلیه گناهانت می باشد.

(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۰۵)

حدیث۸۰۳

قال الصادق - علیه السلام -:

من صلی رکعتین یعلم ما یقول فیهما انصرف و لیس بینه و بین الله - عز و جل - ذنب الا غفره له ؛

کسی که دو رکعت نماز به جاآورد و بداند که (در نماز) چه می گوید، و بعد از اتمام هر نماز گناهی بین او و خداوند باشد خدا او را می بخشد.

(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۲۴۰)

حدیث۸۰۴

قال الباقر - علیه السلام -:

اذا استقبل المصلی القبلة استقبل الرحمن بوجهه ؛

آن گاه که نمازگزار رو به قبله نماید، خداوند رحمان به صورتش رو می آورد.

(اصول وافی ، ج ۲، ص ۵۸)

حدیث۸۰۵

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

اذا کان یوم القیامة یدعی بالعبد فاول شی ء یسئل عنه الصلاة فاذا جاء بها تامة و الا زخ فی النار ؛

هنگـامی که روز قیامت فرا می رسـد، اولین چیزی که از انسان سؤ ال می کننـد نماز است ، اگر انسان نماز را کامل به جا آورد (در رحمت حق قرار می گیرد) و اگر چنین نباشد، وی را به درون آتش می افکنند.

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۱۶)

حدیث۸۰۶

قال عن حذیفة : کان رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

اذا حزبه امر فرع الی الصلاة ؛

شیوه رسول خدا (ص) چنان بود که چنانچه مشکلی برای او پیش می آمد، به نماز پناه می برد و از آن استعانت می جست .

(تفسیر درالمنثور، ج ۱، ص ۶۷)

حدیث۸۰۷

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

من صلی رکعتین و لم یحدث فیها نفسه بشی ء من امور الدنیا غفر الله له ذنوبه ؛

کسی که دو رکعت نماز بخواند، بدون آن که به فکر کارهای دنیا باشد خداوند گناهانش را می آمرزد.

(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۲۴۰)

حدیث۸۰۸

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

اذا اشتد الحر فابردوا بالصلاة فان الحر من فیح جهنم ؛

هر وقت گرما و شدت آن بر شما سخت گرفت ، توسط نماز آن را خنك کنید؛ زیرا گرما و حرارت از جوشش جهنم است .

(بحارالانوار، ج ۸۰، ص ۱۵)

حدیث۸۰۹

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

ان المسلم اذا توضا فاحسن الوضوء ثم صلی الصلوات الخمس تحاتت خطایاه کما تحاتت هذا الورق ؛

هنگامی که مسلمان وضو بگیرد و خوب وضو بگیرد، سپس نمازهای پنجگاه را به جا آورد، گناهان او فرو می ریزد، همان گونه که برگهای این شاخه فرو ریخت .

(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۳۱۹)

حدیث۸۱۰

قال الصادق - علیه السلام -:

من احب ان یعلم اقبلت صلاته ام لم تقبل فلینظر هل منعته صلاته عن الفحشاء و المنکر فبقدر ما منعته قبلت منه ؛

هرکس دوست دارد بداند نمازش قبول شد یا نه ، ببیند که آیا نمازش او را از گناه و زشتی بازداشته یا نه؟ پس به هر قدر که نمازش او را از گناه بازداشته به همان اندازه نمازش قبول شده است .

(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۱۹۸)

حدیث۸۱۱

قال علی - علیه السلام -:

ان الزکاة جعلت مع الصلاة قربانا لاهل الاسلام ؛

همانا زکات همراه نماز مایه تقرب مسلمانان به خداوند است .

(نهج البلاغه ، ص ۱۹۹)

حدیث۸۱۲

قال الباقر - علیه السلام -:

ان ملک الموت قال لرسول الله - صلی الله علیه وآله -: ما من اهل بیت مدر و لاشعر فی بر و لا بحر الا و انا اتصفحهم فی کل یوم خمس مرات عند مواقیت الصلاة ؛

همانا، ملک الموت به رسول خدا (ص) گفت : هیچ اهل خانه ای و صاحب جامه ای در خشکی و دریا نیست ، مگر این که من در هر روز پنج بار هنگام نماز از آنها می گذرم .

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۷۹)

حدیث۸۱۳

عن ابوذر - رحمة الله علیه - قال :

یا رسول الله !امرتنی بالصلاة .فما الصلاة ؟قال : خیر موضوع فمن شاء اقل و من شاء اکثر ؛

ابوذر به پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) عرض کرد: یا رسول الله امر کن مرا به نماز، و گفت : نماز چیست ؟ پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: بهترین چیز است ، هرکس بخواهد کم به جا می آورد یا زیاد انجام می دهد.

(میزان الحکمة ، ج ۵، ص ۳۶۸)

حدیث۸۱۴

قال الصادق - علیه السلام -:

للمصلی ثلاث خصال : اذا قام فی صلاته یتناثر علی البر من اعناق السماء الی مغرق راءسه و تحف به الملائکهٔ من تحت قدمیه الی اعناق السماء و ملک ینادی : ایها المصلی !لو تعلم من تناجی ما انفتلت ؛

برای نمازگزار سه فایده است :

۱ - هرگاه به نماز می ایستد از بالای فضا تا فرق سر او نیکوییها ریزش دارد.

۲ - فرشتگان از زیر پا تا بالای آسمان بر او احاطه دارند.

۳ - فرشته ای به او ندا می دهد که ای نمازگزار!اگر بدانی با که مناجات می کنی ، نماز را به پایان نمی بردی .

(ثواب الاعمال ، ص ۶۲.بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۰۶)

حدیث۸۱۵

قال الصادق - علیه السلام -:

مایمنع احدکم اذا دخل علیه غم من غموم الدنیا ان یتوضا ثم یدخل المسجد فیرکع رکعتین یدعوالله فیهما، اما سمعت الله تعالی یقول : ((واستعینوا بالصبر و الصلاهٔ)) ؛

چه مانعی دارد که چون یکی از شما غم و اندوهی از غمهای دنیا بر او درآمد، وضو بگیرد و به مسجد برود و دو رکعت نماز بخواند و برای رفع اندوه خود خدا را بخواند مگر نشنیده ای که خدا می فرماید: ((واستعینوا بالصبر و الصلاهٔ)).

(مجمع البیان ، ج ۱، ص ۱۰۰.وسائل الشیعه ، ج ۵، ص ۲۶۳)

حدیث۸۱۶

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

لیست الصلاهٔ قیامک و قعودک ، انما الصلاهٔ اخلاصک و ان ترید بها الله وحده ؛

نماز برخاستن و نشستن تو نیست ، جز این نیست نماز خالص قرار دادن تو است و این که به آن خشنودی تنها خدا را بخواهی .

(اصول وافی ، ج ۲، ص ۱۰۹.شرح نهج البلاغه ابن ابی الحدید، ج ۱، ص ۳۲۵)

حدیث۸۱۷

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

مثل الصلاهٔ مثل عمود الفسطاط، اذا ثبت العمود نفعت الاطناب و الاوتاد و الغشاء، و اذا انکسر العمود لم ینفع طنب و لا وتد و لاغشاء ؛

نماز مانند ستون خیمه است ، هرگاه که ستون ثابت شد طنابها و میخها و پوشش فایده می دهد، و آن گاه که ستون شکسته شد طناب و نه میخ و نه پوشش فایده نمی دهد.

(فروع کافی ، ج ۳، ص ۲۶۶)

حدیث۸۱۸

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:

لیکن اکثر همک الصلاهٔ ، فانها راءس الاسلام بعد الاقرار بالدین ؛

بیشترین سعی و قصد تو نماز باشد، زیرا آن پس از اقرار بدین سر اسلام است .

(میزان الحکمهٔ ، ج ۵، ص ۳۶۶. بحارالانوار، ج ۷۷، ص ۱۲۷)

حدیث۸۱۹

قال الصادق – علیه السلام –:

کان علی – علیه السلام – اذا اماله امر فزع قام الی الصلاهٔ ثم تلا هذه الایهٔ ((استعینوا بالصبر و الصلاهٔ)) ؛

شیوه علی (ع) چنان بود که چون مشکل مهمی برای او پیش می آمد، به نماز می ایستاد و این آیه را می خواند: ((...واستعینوا بالصبر و الصلاهٔ)).

(تفسیر درالمنثور، ج ۱، ص ۶۷)

حدیث۸۲۰

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:

علم الایمان الصلاهٔ ، اول ما یحاسب علیه الصلاهٔ ، ان اول ما فرض الله علی عباده الصلاهٔ و اخر ما یبقی عند الموت الصلاهٔ ، و اول ما یحاسب به یوم القیامهٔ الصلاهٔ فمن اجاب فقد سهل علیه ما بعده ، و من لم یجب فقد اشتد ما بعده ؛

نشانه ایمان نماز است ، اول آن چه از آن حساب می شود نماز است ، همانا اول آن چه خداوند بر بندگانش واجب کرده نماز است ، آخر آن چه هنگام مرگ (برای یاری می ماند) نماز است ، اول چیزی که روز قیامت به حساب آن رسیدگی می شود نماز است ، هرکس جواب داد ما بعد آن آسان شده است ، و هرکس نتواند جواب دهد ما بعد آن سخت تر خواهد شد.

(اصول وافی ، ج ۲، ص ۶۵)

حدیث۸۲۱

قال الرضا – علیه السلام –:

ان رجلا من اصحاب علی – علیه السلام – یقال له قیس کان یصلی فلما صلی رکعهٔ اقبل اسود قصار فی موضع السجود فلما نحی جبینه عن موضعه ، تطوق الاسود فی عنقه ثم انساب فی قمیصه ؛

مردی از اصحاب علی (ع) که به او قیس می گفتند، به نماز ایستاد.وقتی رکعتی خواند ناگهان مار سیاهی آمد، و در موضع سجده قیس قرار گرفت ، قیس با بی توجهی کامل به رکوع و سجود رفت .وقتی پیشانی از موضع سجده برداشت ، مار به گردن قیس پیچید.سپس از یقه وارد پیراهن او شد.ولی این بنده صالح خدا که حقیقت نماز را دریافته بود به نمازش ادامه داد و آسیبی هم از مار ندید.

(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۲۴۶)

حدیث۸۲۲

قال الصادق - علیه السلام -:
هذه الصلوات الخمس المفروضات من اقامهن و حافظ علی مواقیتهن لقی الله یوم القیامهٔ ؛
کسی که این نمازهای پنجگانه را به پا دارد و محافظت از اوقات آن نماید، پروردگار را روز قیامت ملاقات می کند.
(ثواب الاعمال ، ص ۷۰)

حدیث۸۲۳

قال الصادق - علیه السلام -:
ان ربکم لرحیم یشکر القلیل ، ان العبد لیصلی الرکعتین یرید بها وجه الله فیدخله الله به الجنهٔ ؛
همانا پروردگار شما مهربان است ، عمل کم را تقدیر می کند، هر آینه انسان دو رکعت نماز محض خدا به جای آورد، خداوند به سبب آن نماز، او را وارد بهشت می کند.
(مستدرک الوسائل ، ج ۳، ص ۳۱۶)

حدیث۸۲۴

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:
ان المصلی لیقرع باب الملک : و انه من یدم قرع الباب یوشک ان بفتح له ؛
همانا نمازگزار درب خانه خداوند را می کوبد و هرکس پیوسته دری را بکوبد عاقبت به روی او باز خواهد شد.
(نهج الفصاحه ، ص ۸۲۷)

حدیث۸۲۵

قال علی - علیه السلام -:
تعاهدوا امر الصلاهٔ و حافظوا علیها، و استکثروا منه ، و تقربوا بها فانها کانت علی المؤ منین کتاباموقوتا ؛
امر نماز را مراعات کنید و آن را محافظت نمایید و بسیار به جا آورید و با آن به خدا تقرب جویید، زیرا نماز ((بر مؤ منین فریضه است نوشته شده و وقت آن تعیین گردید.
(نهج البلاغه ، خطبه ۱۹۹)

حدیث۸۲۶

قال علی - علیه السلام -:
ما اهمنی ذنب امهلت بعده حتی اصلی رکعتین و اسال الله العافیهٔ ؛
گناهی که پس از ارتکاب آن فرصت یافته ام که دو رکعت نماز بخوانم و از خدای بزرگ آمرزش بخواهم مرا غمگین نساخته است .
(نهج البلاغه ، کلمات قصار، ۲۹۹)

حدیث۸۲۷

قال الصادق - علیه السلام -:

اذا قام المصلی الی الصلاة نزلت علیه الرحمة من اعنان السماء الی الارض ؛

زمانی نمازگزار به نماز می ایستد، از فضای آسمان بر زمین رحمت بر او نازل می شود.

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۲۱)

حدیث۸۲۸

عن عبدالرحمن بن سمرة قال :

کنا عند رسول الله - صلی الله علیه وآله - یوما، فقال : رایت البارحة عجایب فقلنا: یا رسول الله و ما رایت حدثنا به فداک انفسنا و اهلونا و اولادنا (الی ان قال ...)قال - صلی الله علیه وآله - و رایت رجلا من امتی قد احتوشته ملائکة العذاب فجائته صلوته فمنعته منه ؛

عبدالرحمن بن سمره گفت : روزی خدمت رسول گرامی اسلام (ص) بودم ، حضرت فرمودند: من دیشب عجایبی دیدم . عرض کردم : یا رسول الله ، چه دیدید؟ برای ما بیان بفرمایید، جان و اهل و اولاد ما فدای تو باد! حضرت فرمودند: دیدم مردی از امت مرا که ملائکه عذاب او را محاصره کرده بودند در این حال نمازش آمد و مانع از عذابش شد.

(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۱۸۳)

حدیث۸۲۹

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

اذا قام العبد المؤ من فی صلاته نظر الله - عز و جل - الیه ؛

وقتی که بنده مؤ من به نماز می ایستد، خداوند سبحان به او نظر می کند.

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۲۱)

حدیث۸۳۰

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

تکتب الصلوة علی اربعة اسهم : الی ان قال : فاذا هو اتم رکوعها و سجودها و اتم سهامها صعدت الی السماء لها نور بتلاءلو و فتحت لها ابواب السماء و تقول حافظت علی حفظک الله و تقول الملائکة صلی الله علی صاحب هذه الصلوة و اذا لم یتم سهامها صعدت ولها ظلمة و غلق ابواب السماء دونها و تقول ضیعتنی الله و ضرب بها وجهه ؛

نماز بر چهار قسمت نوشته شده است :

۱ - زمانی که نمازگزار رکوع و سجود نمازش را کامل به جا آورد و قسمتهای نماز را که کامل کرد (این نماز) به آسمان صعود می کند، در حالی که نور از او تلالو می کند و ابواب آسمان برای او گشاده می شود.

۲ - (و خطاب به نمازگزار) می گوید، مرا محافظت کردی خدایت محافظت کند و ملائکه می گویند درود بر صاحب این نماز.

۳ - و زمانی که قسمتهای نماز کامل گزارده نشود (به آسمان) صعود می کند، در حالی که تاریک و ظلماتی است و ابواب آسمان به رویش بسته می شود.

۴ - (و خطاب به نمازگزار) می گوید ضایع کردی مرا، خدا تو را ضایع کند در این حال نماز را به چهره (این نمازگزار) می زنند.

(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۱۷۳)

حدیث۸۳۱

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:

الصلوة تنظر و لاتنظر بها؛

نماز ناظر به همه چیز است و چیزی به نماز نظارت ندارد.

(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۱۸۳)

حدیث۸۳۲

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:

ان المسلم اذا توضا و صلی الخمس تحاتت خطایاه کما تحاتت الورق ؛

همانـا مسـلمان هنگامی که وضو می گیرد و نماز پنجگانه را می خوانـد، گناهانش می ریزد ؛ مثل این که برگ از شاخه درخت می ریزد.

(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۳۵)

حدیث۸۳۳

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:

تحترقون تحترقون فاذا صـلیتم الفجر غسـلتها، ثم تحترقون تحترقون فاذا صـلیتم الظهر غسـلتها، ثم تحترقون تحترقون فاذا صلیتم العصر غسلتها، ثم تحترقون فاذا صلیتم المغرب غسلتها، ثم تحترقون فاذا صلیتم العشاء غسلتها، ثم تنامون فلایکتب علیکم حتی تغسلوا؛

اعمالتان ، شـما را به دوزخ رهنمون می سازد و گویی آتش شما را در بر گرفته است تا آن که نماز بامداد را به جای آورید و بدین گونه گناهان شـما پاک می گردد، پس گناهان باز شـما را به دوزخ می رانـد، تا آن که نماز ظهر را به جای آوریـد و بـدین ترتیب گناهانتان را پاک کنیـد.باز ارتکاب گناهان شـما را مستوجب آتش می کنـد تا آن که نماز عصـر را به جای آوریـد و گناهانتان را بـدین صورت پاک کنیـد.و بـدین ترتیب نماز مغرب گناهان عصـر را می زدایـد و نماز عشاء گناهان پیش از خود را پاک می کند، سپس به خواب می روید و تا آن گاه که از خواب برخیزید بر شما گناهی نوشته نخواهد شد.

(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۱۸۳. بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۲۴)

حدیث۸۳۴

قال الصادق – علیه السلام –:

یوتی بشیـخ یوم القیامـهٔ فیـدفع الیه کتـابه ظـاهره ممـا یلی النـاس و لایری الا مساویا فیطول ذلک علیه ، فیقول : یا رب اءتاءمرنی الی النار؟فیقول الجبار جل جلاله : یا شیخ انا استحیی ان اعذبک و قد کنت تصلی لی فی دار الدنیا اذهبوا بعبدی الی الجنهٔ ؛

پیرمردی را در قیامت حاضـر می کنند، سپس پرونده عملش را به دستش می دهند، پرونده به صورتی است که مردم آن را می بینند و در آن پرونده جز بدیهای او نمی نگرند.این برنامه به طول می انجامد تا پیرمرد به حضرت حق عرض می کند: امر می کنی که مرا به آتش ببرنـد؟ خطـاب می رسـد: ای پیرمرد!من حیـا می کنم تو را عـذاب کنم ، در حـالی که در دنیـا برای من نماز خوانـدی ، ای

ملائکه !بنده مرا به بهشت ببرید.

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۳۵، بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۰۴)

حدیث۸۳۵

قال علی - علیه السلام -:

و شبهها رسول الله - صلی الله علیه وآله - بالحمهٔ تکون علی باب الرجل فهو یغتسل منها فی الیوم و اللیلهٔ خمس مرات فما عسی ان یبقی علیه من الدرن ؛

پیامبر خدا (ص) نماز را به چشمه آب گرم که بر در خانه شخص باشد و روزی پنج نوبت خود را در آن شست و شو دهد، تشبیه کرد و فرمودند: آیا با چنین شست و شوها چیزی از آلودگی بر بدن باقی می ماند.

(نهج البلاغه ، خطبه ۱۹۹)

حدیث۸۳۶

رای النبی - صلی الله علیه وآله - رجلا یقول : اللهم اغفرلی و لا اراک تفعل فقال له - صلی الله علیه وآله -: لم یسوء ظنک قال : لانی اذنبت فی الجاهلیهٔ و الاسلام فقال - صلی الله علیه وآله -: اما ما اذنبت فی الجاهلیهٔ فقد محاه الایمان و فقلت فی الاسلام ، الصلوهٔ الی الصلوهٔ کفارهٔ لما بینهما؛

رسول خدا (ص) مردی را دید که چنین می گوید: خدایا مرا بیامرز و نمی بینم تو را که مرا بیامرزی ، رسول گرامی به او فرمودند: به خدا سوء ظن نداشته باش ، آن مرد گفت : من در جاهلیت (قبل از اسلام) و بعد از اسلام گناه کردم ، حضرت فرمودند: اما گناهانی که در جاهلیت کردی ، ایمان و اسلام ، آنها را محو کرده است و گناهی که در اسلام مرتکب شده ای ، کفاره گناهان بین دو نماز از این نماز تا نماز بعدی است .

(مستدرک الوسائل ، ج ۳، ص ۱۶)

حدیث۸۳۷

قال الرضا - علیه السلام -:

(الصلوهٔ) طلب الوصال الی الله من العبد؛

(نماز) مطالبه وصال و تقرب بنده به سوی خداوند است .

(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۲۶۴)

حدیث۸۳۸

قال الباقر - علیه السلام -:

فما من مؤ من یوافق تلک الساعهٔ ان یکون ساجدا او راکعا او قائما الا حرم الله جسده علی النار ؛

هیچ مؤ منی نیست که در چنین وقت نماز در حال سجود و یا رکوع یا قیام باشد، مگر این که خدا جسمش را بر آتش حرام کرده است.

(جامع احادیث الشیعه ، ج ۴، ص ۲۷)

حدیث۸۳۹

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله -:

ان العبد المسلم اذا قام الی الصلاة تحانت عنه خطایاه کما تحانت ورق هذه الشجرة ؛

همانا که بنده مسلمانی وقتی که برای نماز می ایستد، ساقط می شود از او خطایای او، چنان که ساقط می شوند برگهای این درخت

.

(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۰۸)

حدیث۸۴۰

المرء المسلم باذن الله – عز و جل – مادام فی الصلوة لم یزل الله – عز و جل – ینظر الیه حتی یفرغ من صلاته ؛

فرد مسلمان تا هنگامی که به نماز ایستاده خداوند نظر مرحمتش را از او قطع نخواهد کرد و انوار الهی شامل اوست تا وقتی که انسان از نمازش فارغ گردد.

(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۲۷)

حدیث۸۴۱

قال الصادق – علیه السلام -:

من اقام فی مسجد بعد صلوته انتظارا للصلوة فهو ضیف الله و حق علی الله ان یکرم ضیفه ؛

کسی که بعد از هر نماز در مسجد بایستد، در حالیکه انتظار نماز بعدی را می کشد، پس او مهمان خدا است ، و بر خداست که مهمانش را اکرام کند.

(جامع احادیث الشیعه ، ج ۴، ص ۷۸)

حدیث۸۴۲

قال علی – علیه السلام -:

فرض الله الایمان تطهیرا من الشرک و الصلوة تنزیها عن الکبر ؛

خداوند، ایمان را برای پاکسازی انسانها از شرک واجب کرده است ، و نماز را برای پاکسازی از کبر.

(نهج البلاغه ، کلمات قصار ۲۵۲)

حدیث۸۴۳

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله -:

ان الصلاة تاتی الی المیت فی قبره بصورة شخص انور اللون یونسه فی قبره و یدفع عنه اهوال البرزخ ؛

نماز به صورت انسانی سفید چهره وارد قبر میت شده و با او انس می گیرد و وحشتهای برزخ را از او برطرف می کند.

(لالی الاخبار، ج ۴، ص ۱.الحکم الزهراء، ص ۲۸۳)

حدیث۸۴۴

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:
ما من صلاة یحضر وقتها الا نادی ملک بین یدی الناس: ایها الناس ! قوموا الی نیرانکم التی اوقدتموها علی ظهورکم فاطفئوها بصلاتکم؛
هیچ نمازی نیست مگر اینکه چون وقت آن فرا می رسد فرشته ای در پیش روی مردمان ندا می کند: ای مردم ! برخیزید به سوی آتشی که بر پشت خودافروخته اید، تا آن را با نماز خویش خاموش کنید.
(محجة البیضاء، ج ۱، ص ۳۳۹)

حدیث۸۴۵

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:
نوروا منازلکم بالصلاة و قرائة القرآن ؛
به خانه هایتان با خواندن نماز، و قرائت قران ، نورانیت ببخشید.
(کنزالعمال ، ج ۱۵، ص ۳۹۲، حدیث ۴۱۵۱۸)

حدیث۸۴۶

عن العسکری – علیه السلام –:
فاذا توجه العبد الی مصلاه لیصلی ، قال الله – عزو جل – لملائکته یا ملائکتی الا ترون هذا عبدی کیف قد انقطع عن جمیع الخلائق الی ، و امل رحمتی و جودی و راءفتی اشهدکم انی اخصه برحمتی و کرامتی ؛
زمانی که بنده جانب مصلایش برای نماز می ایستد، خداوند به ملائکه اش خطاب می کند: ای ملائکه من !آیا نمی بینید بنده من چگونه از جمیع خلق منقطع شده و به طرف من آمده ، در حالی که امیدوار به رحمت وجود و راءفت من است .شاهد می گیرم شما را، به درستی که رحمت و کرامت خود را مخصوص او گردانم .
(جامع احادیث الشیعه ، ج ۴، ص ۲۲)

حدیث۸۴۷

قال الصادق – علیه السلام –:
من قبل الله منه صلاة واحدة لم یعذبه ؛
اگر خداوند از کسی دو رکعت نمازش را قبول کند، او را عذاب نمی کند.
(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۲۲)

حدیث۸۴۸

قال علی – علیه السلام –:
عباد الله !ان افضل ما توسل به المتوسلون الی الله جل ذکره ، الایمان بالله و برسله و ما جائت به من عند الله ، و اقام الصلاة فانها الملة ؛

ای بندگان خدا! به راستی گرامی ترین چیزی که بندگان صالح به وسیله او به خداوند تقرب می جویند، ایمان به خدا و پیامبران ، و آن چه که از جانب خداوند آورده اندو اقامه نماز می باشد، زیرا که نماز ملت است .

(بحارالانوار، ج ۷۷، ص ۲۹۰.میزان الحکمهٔ ، ج ۵، ص ۳۷۵)

حدیث۸۴۹

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

فان مثل الصلاهٔ کمثل النهر الجاری ، کلما صلی صلاهٔ کفرت ما بینهما من الذنوب ؛

همانا مثل نماز همچون مثل نهر جاری است ، هرگاه آدمی نماز بگذارد گناهانی راکه میان دو نماز او سرزده است می پوشاند.

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۷)

حدیث۸۵۰

قال علی - علیه السلام -:

الصلوات الخمس کفارهٔ لما بینهن ما اجتنب من الکبائر و هی التی قول الله - عز و جل -: ((ان الحسنات یذهبن السیئات)) ؛

نمازهای پنج گانه کفاره گناهانی است که میان آنها انجام گرفته است ؛ به شرط آن که از گناهان کبیره اجتناب شده باشد و همین است گفتار خداوند بزرگ : ((نیکیها، بدیها را از بین می برد)).

(جامع احادیث الشیعه ، ج ۴، ص ۱۰.بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۳۷)

حدیث۸۵۱

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

اذا قام العبد المؤ من فی صلاته نظر الله - عز و جل - الیه او قال اقبل الله علیه حتی ینصرف و اظلته الرحمهٔ من فوق راءسه الی افق السماء و الملئکهٔ تحفه من حوله الی افق السماء و کل الله به ملکا قائما علی راءسه یقول له ایها المصلی لو تعلم من ینظر الیک و من تناجی ما التفت و لازلت من موضعک ابدا؛

هرگاه بنده مؤ من به نماز برخیزد، خداوند به او نظر می کند (یا فرمود) خداوند به او روی می کند تا از نماز فارغ شود و رحمت از بالای سرش تا افق آسمان بر او سایه می افکند و فرشتگان اطراف او را تا آسمان می پوشانند و خداوند فرشته ای را بر سر او موکل می کند که به او می گوید ای نمازگزار! اگر بدانی چه کسی به تو نظر می کند و با چه کسی مناجات می کنی ، به چیز دیگری توجه نخواهی کرد و هرگز از جایگاه خود کنار نخواهی رفت .

(جامع احادیث الشیعه ، ج ۴، ص ۱۰.وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۲۱)

حدیث۸۵۲

قال علی - علیه السلام - :

ان الله - عز و جل - لیهم بعذاب اهل الارض جمیعا حتی لایحاشی منهم احدا اذا عملوا بالمعاصی واجترحوا السیئات ، فاذا نظر الی الشیب ناقلی اقدامهم الی الصلاهٔ و الولدان یتعلمون القرآن رحمهم فاخر ذلک عنهم ؛

اهل زمین چون به عصیان و تبهکاران مبتلا شوند، خدای عز و جل اراده کند که همه آن ها را بدون استثناء عذاب کند، اما هنگامی

که به سالخوردگان نظر کند که به سوی نماز گام بر می دارند و کودکان که مشغول یادگیری قرآنند، عفو رحمت خود را به آنان نثار کند و عذاب آنها را تاءخیر اندازد.

(ثواب الاعمال ، ص ۶۶)

حدیث۸۵۳

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

الصلوة کفارة الخطایا ثم قراء: ((ان الحسنات یذهبن السیئات)) ؛

نماز کفاره گناهان می باشد.سپس آن حضرت این آیه را خواند که : ((حسنات سیئات را از بین می برد)).

(تفسیر ابوالفتوح رازی ، ج ۱، ص ۲۴۸)

حدیث۸۵۴

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

قم فصل فان فی الصلوة شفاء ؛

برخیز نماز به جا آور! پس همانا در نماز شفا است .

(جامع احادیث الشیعه ، ج ۴، ص ۲۸)

حدیث۸۵۵

الصلاة بیت الاخلاص ؛

نماز (حقیقی و کامل) جایگاه و خانه اخلاص است .

(میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۳۷۵.بحارالانوار، ج ۷۸، ص ۱۸۳)

حدیث۸۵۶

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

من لم تنهه صلاته عن الفحشاء و المنکر لم تزده من الله الا بعدا؛

هرکس که نمازش او را از فحشاء و منکر باز ندارد، هیچ بهره ای از نماز جز دوری از خدا حاصل نکرده است .

(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۱۹۸.شهاب الاخبار، ص ۲۱۵)

حدیث۸۵۷

قال علی - علیه السلام -:

الصلوة تنزل الرحمة ؛

نماز رحمت الهی را نازل می کند.

(غررالحکم ، ص ۵۲، میزان الحکمة ، ج ۵، ص ۳۶۷)

حدیث۸۵۸

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

لایزال الشیطان یرعب من بنی ادم ما حافظ علی الصلوات الخمس فاذا ضیعهن تجرء علیه و اوقعه فی العظائم ؛

شیطان پیوسته از فرزندان آدم در وحشت و هراس است تا آن گاه که نمازهایش را به دقت و با شرایط و آداب می خواند.پس اگر نماز را ضایع نموده (و در وقت مقرر آن به جا نیاورد)، شیطان بر او چیره می شود و او را در گناهان کبیره می اندازد و وی را گرفتار می کند.

(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۰۲)

حدیث۸۵۹

عن الامام المهدی - علیه السلام -:

ما ارغم انف الشیطان بشی ء مثل الصلاهٔ فصلها و ارغم انف الشیطان ؛

هیچ چیز مثل نماز بینی شیطان را به خاک نمی مالد و او را خوار نمی کند، پس نماز بخوان و بینی شیطان را به خاک بمال .

(بحارالانوار، ج ۵۳، ص ۱۸۴)

حدیث۸۶۰

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

یا اباذر! مادمت فی الصلاهٔ فانک تقرع باب الملک الجبار و من یکثر قرع باب الملک فانه یفتح له ؛

ای ابوذر! تا هنگامی که در نماز هستی درب خانه ملک جبار را می کوبی ، و هر کس درب خانه ملک را بسیار بکوبد، به رویش باز می شود.

(بحارالانوار، ج ۷۷، ص ۸۰.میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۳۷۷)

حدیث۸۶۱

قال زین العابدین - علیه السلام -:

و حق الصلاهٔ ان تعلم انهاوفادهٔ الی الله - عز و جل - و انت فیها قائما بین یدی الله - عز و جل - فاذا علمت ذلک قمت مقام العبد الذلیل الحقیر الراغب الراجی الخائف المسکین المتضرع المعظم لمن کان بین یدیه بالسکون والوقار و تقبل علیها بقلبک و تقیمها بحدودها و حقوقها ؛

و حق نماز این است که بدانی ، آن هجرتی است به سوی خدای عز و جل و تو در حال نماز، در مقابل خداوند گرانقدر و شکوهمند ایستاده ای .هنگامی که این را دانستی ، در جایگاه بنده خوار کوچک مشتاق نگران امیدوار ترسان بیچاره ای قرار می گیری که آن را که در برابرش ایستاده ای ، بزرگ و با آرامش و هیبت دانسته ، عظمت او را پاس می داری و با قلبت به نماز روی آورده و با تمام حد و مرزها و حقوق لازم برپا می داری .

(میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۳۹۶.بحارالانوار، ج ۷۴، ص ۴)

حدیث۸۶۲

قال الکاظم - علیه السلام -:

یا ابت ان الذی کنت اصلی له اقرب الی منهم یقول الله - عز و جل -: ((و نحن اقرب الیه من حبل الورید)) ؛

(امام کاظم (ع) در پاسخ فرمودند: ای پدر! آن خدایی که من برای او نماز می خوانم از مردم به من نزدیکتر است ، خداوند می فرماید: ((و ما از رگ گردن به انسان نزدیکتریم .))

(بحارالانوار، ج ۱۰، ص ۲۰۴.مناقب آل ابی طالب ، ج ۴، ص ۳۱۱)

حدیث۸۶۳

عن رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

قال الله تعالی : افترضت علی امتک خمس صلوات و عهدت عندی عهدا انه من حافظ علیهن لوقتهن ادخلته الجنهٔ و من لم یحافظ علیهن فلا عهد له عندی ؛

خداوند متعال فرمود: نمازهای پنج گانه را بر امت تو واجب کردم و با خود پیمان بستم که هر کس مراقب آن نمازها و وقت آنها باشد، او را به بهشت داخل نمایم ، و کسی که مراقب آنها نباشد من تعهدی نسبت به او ندارمساءله

(کنزالعمال ، ج ۷، ص ۲۷۹، حدیث ۱۸۸۷۲)

حدیث۸۶۴

قال علی - علیه السلام -:

و انهالتحت الذنوب حت الورق ؛

نماز گناهان را مانند ریزش برگ درختان فرو می ریزد.

(نهج البلاغه ، خطبه ۱۹۹)

حدیث۸۶۵

قال الصادق - علیه السلام -:

ان ملک الموت یدفع الشیطان عن المحافظ علی الصلوهٔ ویلقنه شهادهٔ ان لا اله الا الله و ان محمدا رسول الله فی تلک الحالهٔ العظیمهٔ ؛

همانا ((ملک الموت)) شیطان را در دم مرگ از کسی که حافظ نماز است ، دور می کند و شهادت بر وحدانیت خدا و رسالت رسول خدا (ص) را در هنگام هولناک مرگ به او تلقین می کند (توفیق شهادتین پیدا می کند).

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۱۹)

حدیث۸۶۶

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله - :

لاصلوهٔ لمن لم یطع الصلوهٔ ، و طاعهٔ الصلوهٔ ان تنهی عن الفحشاء و المنکر ؛

کسی که مطیع نماز نباشد، نمازش کامل نیست و اطاعت از نماز همان دوری از فحشاء و منکر است .(نمازی نیست برای کسی که اطاعت و پیروی از نماز نکند.سپس پیامبر (ص) می افزاید: طاعت و پیروی از نماز به این است که نماز او را از فحشاء و منکرات و

زشتیها باز دارد.)

(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۱۹۸)

حدیث۸۶۷

قال الصادق - علیه السلام -:

ان الصلوة و الصوم و الصدقة و الحج و العمرة و کل عمل صالح ینفع المیت حتی ان المیت لیکون فی ضیق فیوسع علیه و یقال : هذا بعمل ابنک فلان او بعمل اخیک فلان اخوه فی الدین ؛

نماز، روزه ، صدقه ، حج ، عمره ، و نیز هر عمل صالحی برای میت سود دارد، حتی اگر میت در تنگنا هم باشد، به واسطه این اعمال ، گشایشی برای او به عمل می آید و به وی می گویند: این گشایش به خاطر عملی است که پسر تو فلانی یا برادر دینی تو فلانی به جا آورده است .

(بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۳۱۲)

حدیث۸۶۸

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

الصلوة تسود وجه الشیطان ؛

نماز چهره شیطان را سیاه می کند.

(نهج الفصاحه ، ص ۳۹۶)

حدیث۸۶۹

قال علی - علیه السلام -:

ان الانسان اذا کان فی الصلاة ، فان جسده و ثیابه و کل شی ءحوله یسبح ؛

هنگامی که انسان در حال نماز است ، اندام و جامه او و هر چه پیرامون اوست ، خدا را تسبیح می گویند.

(میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۳۷۷ .بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۱۳.علل الشرایع ، ج ۱، ص ۲۳۷)

حدیث۸۷۰

قال علی - علیه السلام -:

اذا قام الرجل الی الصلاة اقبل الیه ابلیس ینظر الیه حسدا لما یری من رحمة الله التی تغشاه ؛

هنگامی که کسی به نماز بر می خیزد، شیطان می آید و به نظر حسادت به او نگاه می کند، زیرا می بیند که رحمت خدا او را فرا گرفته است .

(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۰۷)

حدیث۸۷۱

قال علی - علیه السلام -:

الصلوة قربان کل تقی ؛

نماز خواندن وسیله نزدیکی به خدا است برای هر شخص پرهیزکار.

(میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۳۶۷.بحارالانوار، ج ۱۰، ص ۹۹. من لایحضره الفقیه ، ج ۱، ص ۵۶، ح ۱۶)

حدیث۸۷۲

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

الصلاة سلاح علی الکافر ؛

نماز سلاح مؤ من علیه کافر است .

(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۵۶ و ۲۳۱)

حدیث۸۷۳

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

الصلاة اجابهٔ للدعاء و قبول للاعمال ؛

نماز موجب اجابت دعا و قبولی اعمال است .

(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۱)

حدیث۸۷۴

قال الصادق - علیه السلام -:

المنجیات : اطعام الطعام و افشاء السلام و الصلاهٔ باللیل و الناس نیام ؛

عوامل رستگاری : اطعام کردن ، آشکار سلام کردن ، نماز شب خواندن در حالی که مردم آرمیده اند.

(محاسن برقی ، ص ۳۸۷)

حدیث۸۷۵

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

الصلاهٔ زاد للمؤ من من الدنیا الی الاخرهٔ ؛

نماز زاد و توشه مؤ من در دنیا برای آخرت می باشد.

(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۳۲)

حدیث۸۷۶

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

الصلاهٔ انس فی قبره و فراش تحت جنبه و جواب لمنکر و نکیر ؛

نماز مونس (نمازگزار) در قبر، فراش نیکو در زیرش ، و پاسخ نمازگزار برای نکیر و منکر می باشد.

(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۳۲)

حدیث۸۷۷

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:
نوم علی علم خیر من صلاة علی جهل ؛
خواب با علم بهتر از نماز با جهل است .
(نهج الفصاحه ، م ۳۱۴۰، ص ۶۳۳)

حدیث۸۷۸

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:
بالصلاة یبلغ العبد الی الدرجة العلیاء لان الصلاة تسبیح و تهلیل و تحمید و تکبیر و تمجید و تقدیس و قول و دعوة ؛
به وسیله نماز بنده به درجه عالی و مقام والا می رسد، زیرا نماز تسبیح و تهلیل و تحمید و تکبیر و تمجید و تقدیس الهی است ، نماز قول حق و دعوت به سوی حق می باشد.
(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۳۲.جامع احادیث الشیعه ، ج ۴، ص ۲۲)

حدیث۸۷۹

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:
صلاة الرجل تطوعا حیث لایراه الناس تعدل صلاته علی اعین الناس خمسا و عشرین ؛
نماز مرد که به دلخواه درجایی که مردم او را نبینند به جاآورد، برابر بیست و پنج نماز است که در برابر چشم مردم انجام دهد.
(نهج الفصاحه ، م ۱۸۴۸، ص ۳۹۱)

حدیث۸۸۰

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:
ان احب الاعمال الی الله - عز و جل - الصلاة و البر و الجهاد ؛
همانا محبوبترین اعمال در نزد خداوند: نماز، نیکی کردن و جهاد در راه خداست .
(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۲۷)

حدیث۸۸۱

قال الصادق - علیه السلام -:
ان الصلوة حجزة الله فی الارض ؛
همانا نماز نگهبان الهی در زمین است .
(بحارالانوار، ج ۷۸، ص ۱۹۹)

حدیث۸۸۲

قال رسول الله – صلى الله عليه وآله –:

ما من ليلة الا و ملك الموت ينادى يا اهل القبور لمن تغبطون اليوم ....فيقول الموتى : انما نغبط المؤ منين فى مساجدهم لانهم يصلون و لا نصلى ...؛

هر شب فرشته مرگ ندا می کند: ای اهل قبور!نسبت به چه کسی غبطه می خورید؟.. مردگان در جواب گویند: ما به مؤ منانی غبطه می خوریم که در مساجد نماز می خوانند در حالی که ما نماز نمی خوانیم .

(ارشاد القلوب ، ص ۶۵)

حدیث۸۸۳

قال الباقر – علیه السلام –:

الصلاة عمود الدين ، مثلها كمثل عمود الفسطاط اذا ثبت العمود ثبتت الاوتاد الاطناب و اذا مال العمود و انكسر لم يثبت وتد و لاطنب ؛

نماز ستون دین است ، مثل نماز همانند عمود و ستون خیمه است که هرگاه ستون ثابت باشد طنابها و میخها و پرده آن ثابت است .هنگامی که ستون آن کج و شکسته شود هیچ کدام از آنها استوار نمی ماند.

(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۱۸.میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۳۶۹)

حدیث۸۸۴

قال الرضا – علیه السلام –:

ان الصلوة افضل العبادة لله و هى احسن صورة خلقها الله من اداها بكمالها و تمامها فقد ادى واجب حقها و من تهاون فيها ضرب بها وجهه ؛

همانا نماز بهترین شیوه بندگی خداست و آن زیباترین شکلی است که خداوند آن را آفریده ، پس کسی که به طور کامل و تمام آن را به جا آورد حق واجب آن را ادا کرده و کسی که در انجام آن کوتاهی کند خدا آن را به صورتش می زند.

(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۲۴۶)

حدیث۸۸۵

قال الباقر – علیه السلام –:

ما من عبد من شيعتنا يقوم الى الصلوة الا اكتنفته بعدد من خالفه ملائكة يصلون خلفه و يدعون الله – عز و جل – له حتى يفرغ من صلاته ؛

هیچ بنده ای از پیروان ما نیست که به نماز بایستد، مگر آن که به اندازه مخالفینش ملائکه پشت سر او نماز می خوانند و در پیشگاه خداوند متعال برای او دعا می کنند تا از نمازش فارغ شود.

(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۰۵)

حدیث۸۸۶

قال رسول الله – صلى الله عليه وآله –:

من عرف الله و عظمه منع فانه من الکلام و بطنه من الطعام و عنا نفسه بالصیام و القیام ؛

کسی که خدا را شناخت و به عظمتش پی برد، دهان خود را از سخن (بی مورد)، و شکم را از غذای حرام باز می دارد، و به استقبال سختی روزه و نماز جهت دریافت پاداش و جلب رضایت حق می شتابد.

(سفینهٔ البحار، ج ۲، ص ۱۷۸)

حدیث۸۸۷

قال الصادق - علیه السلام -:

یا هشام ! افضل ما یتقرب به العبد الی الله بعد معرفهٔ به الصلوهٔ و بر الوالدین و ترک الحسد و العجب و الفخر ؛

بهترین وسیله ای که انسان را به خداوند نزدیک می سازد، بعد از خداشناسی ، نماز و نیکوکاری به پدرو مادر و ترک رذیله های حسد و عجب و فخرفروشی است .

(تحف العقول ، ص ۴۵۵)

حدیث۸۸۸

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

اظهر امر الاسلام کله صغیرهٔ و کبیرهٔ و لکن اکثر همک الصلوهٔ ؛

همه دستورات اسلام را از کوچک و بزرگ آشکار کن ، ولی بیشتر همت تو درباره نماز باشد.

(بحارالانوار، ج ۷۷، ص ۱۲۹، روایت ۳۳)

حدیث۸۸۹

قال علی - علیه السلام -:

لایخرج فی سفر یخاف فیه علی دینه و صلاته ؛

در سفری که می ترسید بر دینتان و نمازتان خارج نشوید.

(بحارالانوار، ج ۱۰، ص ۱۰۸.میزان الحکمه ، ج ۴، ص ۴۷۵)

حدیث۸۹۰

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

ان اول ما فرض الله علی عباده الصلاهٔ ، و اخر ما یبقی عند الموت الصلاهٔ ، و اول ما یحاسب یوم القیمهٔ الصلاهٔ ، فمن اجاب فقد سهل ما بعده و من لم یجب فقد اشتد ما بعده ؛

همانا اولین فریضه ای که از طرف خداوند بر بندگانش واجب شد نماز بود و آخرین فریضه ای که تا دم مرگ از او ساقط نمی گردد و وجوبش همچنان باقی است نماز است و اولین چیزی که بنده به آن در روز قیامت محاسبه می گردد، نماز است .پس اگر کسی جواب داد بعد از آن ، کار بر اوآسان می گردد و اگر جواب نداد، بعد از آن کار بر او سخت می شود.

(لئالی الاخبار، ج ۴، ص ۸)

حدیث۸۹۱

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:

الصلوة میزان ؛

نماز وسیله سنجش است .

(پرتوی از اسرار نماز، ص ۸۰)

حدیث۸۹۲

قال علی – علیه السلام –:

تعاهدوا امر الصلوة و حافظوا علیها و استکثروا منها و تقربوا بها ؛

مراقب نماز خود باشید و آن را حفظ کنیدو زیاد (نماز مستحبی) بخوانید و به وسیله آن تقرب جویید.

(نهج البلاغه ، خطبه ۱۹۰)

حدیث۸۹۳

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:

الصلوة وجه دینکم ؛

نماز سیمای مکتب (دین) شماست .

(فروع کافی ، ج ۱، ص ۲۷۰)

حدیث۸۹۴

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:

الصلوة نور ؛

نماز، روشنی است .

(میزان الحکمه ، ج ۱۰، ص ۲۳۴)

حدیث۸۹۵

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:

الصلوة من افضل اعمال العباد ؛

نماز از بهترین اعمال بندگان است .

(مستدرك الوسائل ، ج ۱، ص ۱۸۴)

حدیث۸۹۶

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:

اول ما یرفع من اعمالهم الصلوات الخمس ؛

اولین عملی که از انسانها بالابرده می شود، نماز پنج گانه است .

(کنز العمال ، ج ۷، حدیث ۱۸۸۹۹)

حدیث۸۹۷

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

الصلوة راءس الدین ؛

نماز (به منزله) سر دین است .

(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۱۸۴)

حدیث۸۹۸

قال علی - علیه السلام -:

و اقام الصلاة فانها الملة ؛

برپا داشتن نماز، نشانه اصلی دین است .

(نهج البلاغه ، خطبه ۱۱۰)

حدیث۸۹۹

قال الرضا - علیه السلام -:

(الصلوة) صلة الله للعبد بالرحمة ؛

نماز عطیه و احسانی است از طرف خداوند برای بنده ، که از راه رحمت و عنایت بخشیده است .

(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۲۴۶)

حدیث۹۰۰

قال الصادق - علیه السلام -:

ان اول ما یسئل عنه العبد اذا وقف بین یدی الله - عز و جل - الصلوات المفروضات و عن الزکاة المفروضة و عن الصیام المفروض ، و عن الحج المفروض و عن ولایتنا اهل البیت ؛

وقتی بنده (فردای قیامت) در مقابل خدای عز و جل قرار گرفت ، اولین چیزی که از او سؤ ال می کنند، نمازهای واجب ، زکات واجب ، روزه واجب ، حج واجب و ولایت ما اهل بیت است .

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۹۰)

حدیث۹۰۱

قال الصادق - علیه السلام -:

اما انه لیس شی ء افضل من الحج الا الصلوة ؛

به درستی که هیچ عملی بالاتر از حج نیست ، مگر نماز.

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۲۶)

حدیث۹۰۲

قال علی - علیه السلام -:

اوصیکم بالصلوة التی هی عمود الدین و قوام الاسلام فلا تغفلوا عنها ؛

سفارش می کنم شما را به نمازی که ستون دین و قوام اسلام است ؛ پس از نماز غافل نشوید.

(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۱۷۲)

حدیث۹۰۳

قال الصادق - علیه السلام -:

قال لقمان لابنه : لکل شی ء علامة یعرف بها و یشهد علیها و ان للدین ثلاث علامات : العلم و الایمان و العمل به ، (الی ان قال) و للعامل ثلاث علامات الصلوة و الصیام و الزکوة ؛

حضرت لقمان به فرزندانش فرمود: برای هر چیزی علامتی است که به وسیله آن علامت شناخته می شود و به او شهادت داده می شود، به درستی که برای دین سه علامت است : ۱ - علم ۲ - ایمان ، ۳ - عمل به ایمان ، تا آن جا که فرمود: برای عامل به دین سه علامت است : ۱ - نماز ۲ - روزه ، ۳ - زکات .

(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۱۸۳)

حدیث۹۰۴

قال الصادق - علیه السلام -:

اذا قام المصلی الی الصلوة ، نزلت علیه الرحمة من اعنان السماء الی اعنان الارض و حفت به الملائکة و: اداه ملک لو یعلم هذا المصلی ما فی الصلاة ما انفتل ؛

هنگامی که انسان به نماز ایستاد، رحمت خدا از آسمان بر او نازل می شود و ملائکه اطرافش را احاطه می کنند و فرشته ای می گوید: اگر این نمازگزار ارزش نماز را می دانست هیچ گاه از نماز منصرف نمی شد.

(اصول کافی ، ج ۳، ص ۲۶۵)

حدیث۹۰۵

قال الرضا - علیه السلام -:

ان الصلوة احسن صورة خلقها الله ؛

به درستی نماز نیکوترین صورتی است که خدا آن را خلق کرد.

(جامع احادیث الشیعه ، ج ۴، ص ۵۰)

حدیث۹۰۶

قال الرضا - علیه السلام -:

ان الصلوة افضل العبادة لله :

همانا، نماز بهترین عبادت برای خداست .

(جامع احادیث الشیعه ، ج ۴، ص ۵۰)

حدیث۹۰۷

قال الصادق - علیه السلام -:

علیک بالصلاة !فان اخر ما اوصی به رسول الله و حث علیه الصلاة؛

بر تو باد به نماز! زیرا آخرین چیزی که رسول خدا (ص) به آن سفارش نمود (وانسان) را بر انجام آن تاءکید نمود، نماز بود.

(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۲۳۶)

حدیث۹۰۸

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

الصلاة راءس الاسلام ؛

نماز (به منزله) راءس اسلام است .

(بحارالانوار، ج ۱۷، ص ۱۲۷.میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۳۶۷)

حدیث۹۰۹

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

...لان الصلاة تسبیح و تهلیل و تحمید و تکبیر و تمجید و تقدیس و قول و دعوة ؛

چون نماز، تسبیح ، تهلیل ، تحمید، تکبیر، تمجید، تقدیس ، قول ، و دعوت به حق است .

(جامع احادیث الشیعه ، ج ۴، ص ۲۲. بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۳۲)

حدیث۹۱۰

قال علی - علیه السلام -:

احب الاعمال الی الله الصلاة ؛

محبوبترین اعمال نزد خداوند، نماز است .

(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۳۳)

حدیث۹۱۱

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

الصلوة منهاج الانبیاء؛

نماز راه و روش انبیاء است .

(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۳۱)

حدیث۹۱۲

قال الباقر - علیه السلام -:

انما مثل الصلاهٔ لصاحبها، کمثل رجل دخل علی ذی سلطان فانصت له حتی فرغ من حاجته ، و کذلک المرء المسلم باذن الله - عزوجل - مادام فی الصلاهٔ لم یزل الله - عز و جل - ینظر الیه حتی یفرغ من صلاته ؛

همانا مثل نماز برای نمازگزار، مثل مردی است که برسلطانی وارد گردد و اظهار حاجت کند ؛ پس آن شخص سلطان ، ساکت و آماده استماع سخنان صاحب حاجت گردد تا اینکه از درخواستش فارغ شود، همچنین است نمازگزار مسلمان تا هنگامی که به نماز ایستاده ، خداوند نظر مرحمتش را از او قطع نخواهد کرد و انوار الهی شامل اوست تا وقتی که از نمازش فارغ گردد.

(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۳۱)

حدیث۹۱۳

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

الا ان الصلاهٔ مادبهٔ الله فی الارض قد هناها لاهل رحمته فی کل یوم خمس مرات ؛

آگاه باشید نماز سفره گسترده خدا در زمین است که خداوند آن را روزی پنج بار برای اهل رحمتش (افراد شایسته رحمت) گوارا نموده است .

(مستدرک الوسایل ، ج ۱، ص ۱۷۰)

حدیث۹۱۴

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

...و اسهم الاسلام ثلاثهٔ : الصلوهٔ و الصوم و الزکوهٔ ؛

بهره اسلام برای شما سه چیز است : نماز، روزه ، و زکات .

(نهج الفصاحه ، ص ۲۴۴، حدیث ۱۲۱۲)

حدیث۹۱۵

قال الباقر - علیه السلام -:

اذا احرم العبد فی صلاته ، اقبل الله علیه بوجهه و یوکل به ملکا یلتقط القران من فیه التقاطا، فان اعرض الله عنه و وکله الی الملک ؛

آن گاه که بنده در نمازش تکبیرهٔ الاحرام گفت ، خداوند به او روی می کند و فرشته ای را ماءمور او می سازد که آیات قرآن را از دهان او بر می چیند.اگر اعراض کرد، خداوند از او روی می گرداند و او را به فرشته واگذارد.

(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۳۳۲)

حدیث۹۱۶

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

الصلاهٔ من شرایع الدین ، و فیها مرضاهٔ الرب - عزوجل - فهی منهاج الانبیاء ؛

نماز از سنتهای دین ، و مایه خشنودی پروردگار و راه و روش پیامبران است .

(جامع احادیث الشیعه ، ج ۴، ص ۲۲، بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۳۱)

حدیث۹۱۷

قال الصادق - علیه السلام -:

ان افضل الاعمال عند الله یوم القیامهٔ ، الصلوهٔ ؛

همانا بهترین عمل در روز قیامت نزد خداوند، نماز است .

(مستدرک الوسائل ، ج ۳، ص ۷)

حدیث۹۱۸

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

حافظوا علی الصـلوات الخمس فان الله - عزوجل - اذا کان یوم القیامهٔ یدعوا العبد فاول شـی ء یساءل عنه ، الصلاهٔ فان جاءبها تامهٔ و الا زخ به فی النار ؛

نمازهای پنـج گانه را محافظت کنیـد، زیرا روز قیامت که می شود خداونـد بنـده اش را فرا می خوانـد و نخستین چیزی که از او می پرسد نماز است ، اگر آن را به طور کامل انجام داده باشد، (به بهشت می رود) و گرنه در آتش افکنده می شود.

(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۰۱، جامع الاخبار، ص ۸۶ و ۸۷)

حدیث۹۱۹

قال الصادق - علیه السلام -:

ان طاعهٔ الله خدمته من الارض فلیس شی ء من خدمته یعدل الصلاهٔ ؛

پیروی و اطاعت از پروردگار خدمت کردن به او در زمین است و هیچ چیز در خدمت به پروردگار معادل نماز نیست .

(میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۳۱۸)

حدیث۹۲۰

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

قرهٔ عینی فی الصلاهٔ ؛

روشنی چشم من در نماز است .

(نهج الفصاحه ، ص ۲۸۳، حدیث ۱۳۴۳، بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۱۹۳)

حدیث۹۲۱

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

الصلاهٔ نورالمؤ من و الصلاهٔ نور من الله ؛

نماز نور مؤ من است و نماز نوری از خداوند است .

(جامع احادیث الشیعه ، ص ۴ و ۱۵)

حدیث۹۲۲

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

الصلاهٔ خیر موضوع فمن شاء استقل و من شاء استکثر ؛

نماز بهترین چیزی است که مقرر شد، پس هر که خواهد کم بخواند و هر که خواهد زیاد کند.

(جامع احادیث الشیعه ، ص ۴ و ۶.بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۳۰۸)

حدیث۹۲۳

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

لایزال العبد فی صلوهٔ ماانتظر الصلوهٔ ؛

بنده مادام که منتظر نماز است در حال نماز است .

(نهج الفصاحه ، ص ۵۲۷، حدیث ۲۵۳۸)

حدیث۹۲۴

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

ما عمل ابن ادم شیئا افضل من الصلاهٔ و صلاح ذات البین و خلق حسن ؛

فرزند آدم (انسان) هیچ عملی انجام نمی دهد که بهتر از نماز و آشتی دادن مردم و خوش اخلاقی باشد.

(نهج الفصاحه ، ص ۵۴۷، حدیث ۲۶۵۱)

حدیث۹۲۵

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

ان افضل الفرائض بعد المعرفهٔ الصلاهٔ ؛

بهترین واجبات پس از شناخت (خدا) نماز است .

(تفسیر ابوالفتح ، ج ۱، ص ۱۰۲)

حدیث۹۲۶

قال علی - علیه السلام -:

تعاهدوا امر الصلوهٔ و حافظوا علیها و استکثروا منها ؛

نماز را مراعات کنید و محافظت کنید آن را، و آن را زیاد به جا آورید.

(میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۴۰۲، نهج البلاغه ، خطبه ۱۹۹)

حدیث۹۲۷

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:

الصلوهٔ مفتاح الجنهٔ ؛

نماز کلید بهشت است .

(نهج الفصاحه ، حدیث ۱۵۸۸)

حدیث۹۲۸

قال علی – علیه السلام –:

الله ، الله فی الصلوهٔ ، فانها عمود دینکم ؛

خدا را، خدا را درباره نماز ؛ چرا که ستون دین شماست .

(نهج البلاغه ، نامه ها، ص ۴۷)

حدیث۹۲۹

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:

یا اباذر!ان الله جعل قرهٔ عینی فی الصلوهٔ و حببها الی کما حبب الی الجائع ، الطعام و الی الظمان ، الماء و ان الجائع اذا اکل شبع و ان الظمان اذا شرب روی و انا لااشبع من الصلوهٔ ؛

ای ابوذر! همانا خداوند نور چشم مرا در نماز قرار داده و نماز را محبوب من نمود ؛ همان گونه که طعام را برای گرسنه و آب را برای تشنه .گرسنه با خوردن سیر، و تشنه با نوشیدن سیراب می گردد، اما من هرگز از نماز سیر نمی شومساءله

(بحارالانوار، ج ۷۷، ص ۷۷، مستدرک الوسایل ، ج ۱، ص ۱۷۴)

حدیث۹۳۰

ذکر الله لاهل الصلاهٔ اکبر من ذکرهم اياه ؛ الاتری انه یقول : ((اذکرونی اذکرکم)) ؛

یاد خدا برای اهل نماز، بالاتر از یاد آنها از خداست ؛ آیا نمی بینی که خداوند می فرماید: ((مرا یاد کنید تا شما را یاد کنم)).

(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۱۹۹)

حدیث۹۳۱

قال الصادق – علیه السلام –:

احب الاعمال الی الله – عز و جل – الصلوهٔ و هی اخر وصایا الانبیاء ؛

نماز، بهترین کارها نزد خداوند و آخرین وصیتهای پیامبران الهی است .

(میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۳۹۷)

حدیث۹۳۲

قال الباقر - علیه السلام -:

بنی الاسلام علی خمس : الصلوة و الزکوة ، و الصوم و الحج و الولایة ؛

اسلام بر روی پنج پایه بنا شده است : نماز، روزه ، زکات ، حج ، ولایت .

(کافی ، ج ۲، ص ۱۷)

حدیث۹۳۳

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

ان الصلوة قربان المؤ من ؛

همانا نماز خواندن وسیله نزدیکی مؤ من به خداست .

(کنزالعمال ، حدیث ۱۸۹۰۷)

حدیث۹۳۴

قال الکاظم - علیه السلام -:

افضل ما یتقرب به العبد الی الله بعد المعرفة به ، الصلوة ؛

بهترین چیزی که بنده بعد از شناخت خدا به وسیله آن به درگاه الهی تقرب پیدا می کند، نماز است .

(تحف العقول ، ص ۴۵۵)

حدیث۹۳۵

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

علم الایمان الصلوة ؛

علامت و نشانه ایمان نماز است .

(شهاب الاخبار، ص ۵۹)

حدیث۹۳۶

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

الصلوة ، معراج المؤ من ؛

نماز، معراج مؤ من است .

(کشف الاسرار، ج ۲، ص ۶۷۶، سرالصلوة ، ص ۷، اعتقادات مجلسی ، ص ۲۹)

حدیث۹۳۷

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

اول ما افترض الله علی امتی، الصلوات الخمس و اول ما یرفع من اعمالهم، الصلوات الخمس و اول ما یساءلون عنه ، الصلوات الخمس؛

اولین چیزی که خداوند بر امت من واجب کرد، نمازهای پنج گانه است و اولین چیزی که از اعمال ایشان بالا برده می شود، نمازهای پنج گانه است و اولین چیزی که نسبت به آن مورد سؤ ال واقع می شوند، نمازهای پنج گانه است .

(کنزالعمال ، ج ۷، حدیث ۱۸۸۵)

حدیث۹۳۸

امام صادق علیه‌السلام :

الوُضوءُ علَى الوُضوءِ نُورٌ على نُورٍ ؛

وضو روی وضو، روشنایی روی روشنایی است .

وسائل الشیعه : ۱ / ۲۶۵ / ۸

حدیث۹۳۹

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم :

أكثِرْ مِن الطِّهورِ يَزِدِ اللّهفى عُمرِكَ، وإنِ استَطَعتَ أن تَكونَ باللّيلِ والنّهارِ على طَهارَةٍ فافعَلْ؛ فإنّكَ تَكونُ إذا مُتَّ علَى الطَّهارَةِ شَهيدا؛

زیاد وضو بگیر ، تا خداوند عمر تو را زیاد گرداند . اگر توانستی شب و روز با طهارت باشی این کار را بکن ؛ زیرا اگر در حال طهارت بمیری ، شهید خواهی بود .

أمالی المفید : ۶۰ / ۵

حدیث۹۴۰

امام رضا علیه‌السلام:

فى عِلَّةِ الوُضوءِ : لأنّهُ يَكونُ العَبدُ طاهِرا إذا قامَ بَينَ يَدَيِ الجَبّارِ عِندَ مُناجاتِهِ إيّاهُ ، مُطيعا لَهُ فيما أمَرَهُ ، نَقِيّا مِن الأدناسِ والنّجاسَةِ ، مَع ما فيهِ مِن ذَهابِ الكَسَلِ وطَردِ النُّعاسِ ، وتَزكِيَةِ الفُؤادِ لِلقِيامِ بَينَ يَدَيِ الجَبّارِ؛

- درباره حکمت وضو- : برای این که بنده (خدا) وقتی برای مناجات با (خداوند) جبّار در برابر او می‌ایستد ، پاک باشد . فرمان او را اطاعت کرده باشد و از آلودگی‌ها و نجاست پاکیزه باشد ، به علاوه این که وضو باعث از بین رفتن حالت کسالت و زدودن خواب آلودگی و پاک ساختن دل برای ایستادن در حضور (خداوند) جبّار می‌شود .

علل الشرایع : ۲۵۷ / ۹

حدیث۹۴۱

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم:

يَحشُرُ اللّهعز و جل اُمّتييَومَ القِيامَةِ بَينَ الاُمَمِ غُرّا مُحَجَّلِينَ مِن آثارِ الوُضوءِ ؛

خداوند عز و جل در روز قیامت امّت مرا ، بر اثر وضو ، با چهره‌های زیبا و دست و پای سپید محشور می کند .

بحار الأنوار : ۸۰/۲۳۷/۱۱

حدیث۹۴۲

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم :

إذا تَوَضَّأَ الرَّجُلُ المُسلِمُ خَرَجَتْ خَطاياهُ مِن سَمعِهِ وبَصَرِهِ ويَدَيهِ ورِجلَيهِ ، فإن قَعَدَ قَعَدَ مَغفورا لَهُ؛

هرگاه مرد مسلمان وضو بگیرد ، گناهان او از گوش و چشم و دستان و پاهایش بیرون می‌روند . پس ، چون بنشیند با آمرزش نشسته است.

كنزالعمّال : ۲۶۰۳۱

حدیث۹۴۳

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم :

أسبِغِ الوُضُوءَ ، تَمُرَّ على الصِّراطِ مَرَّ السَّحابِ ؛

وضو را کامل بگیر ، تا از صراط همچون ابر بگذری .

بحار الأنوار : ۷۶ / ۴ / ۸

حدیث۹۴۴

امام صادق علیه‌السلام :

طَلَبتُ نُورَ القَلبِ فوَجَدتُهُ فی التَّفَكُّرِ والبُكاءِ ، وطَلَبتُ الجَوازَ عَلَى الصِّراطِ فوَجَدتُهُ فی الصَّدَقَةِ ، وطَلَبتُ نُورَ الوَجهِ فوَجَدتُهُ فی صَلاةِ اللَّيلِ؛

روشنایی دل را جوییدم و آن را در اندیشیدن و گریستن یافتم و گذر از صراط را جوییدم و آن را در صدقه دادن یافتم و نورانیّت چهره را جوییدم و آن را در نماز شب یافتم .

مستدرك الوسائل : ۱۲ / ۱۷۳ / ۱۳۸۱۰ منتخب میزان الحكمة : ۵۷۲

حدیث۹۴۵

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم :

ما مِن عَبدٍ يُحَدِّثُ نفسَهُ بقيامِ ساعَةٍ مِنَ الليلِ فَيَنامُ عنها إلّا كانَ نَومُهُ صَدَقَةً تَصَدَّقَ اللّه بها علَيهِ وكُتِبَ لَهُ أجرُ مانَوى ؛

هیچ بنده‌ای نیست که قصد آن کند پاسی از شب را برای نماز برخیزد ، امّا خوابش برد ، جز این‌که خوابش صدقه‌ای باشد که خداوند آن را از طرف او بدهد و ثواب نیّتی که کرده است ، برایش منظور گردد .

كنزالعمّال : ۲۱۴۷۵ منتخب میزان الحكمة : ۳۳۰

حدیث۹۴۶

امام صادق علیه‌السلام :

إنّ الرجُلَ لَيَكذِبُ الكِذبَةَ فيُحرَمُ بها صلاةَ الليلِ؛

آدمی ، دروغی می‌گوید و به سبب آن از نماز شب محروم می‌شود .

علل الشرائع : ۳۶۲ / ۲ منتخب میزان الحکمة : ۳۳۰

حدیث۹۴۷

امام صادق علیه‌السلام :

مـا مِن عَمَـلٍ حَسَنٍ یَعمَلُهُ العَبـدُ إلاّ ـ ولَهُ ثَوابٌ فی القرآنِ إلاّ ـ صـلاةَ اللیـلِ ؛ فإنَّ اللّه لَم یُبَیِّنْ ثَوابَها لِعَظیمِ خَطَرِها عنـدَهُ ، فقالَ : تَتَجافی جُنُوبُهم عَنِ المَضاجِعِ ... فلا تَعْلَمُ نَفسٌ ما أُخْفِیَ لَهُم مِن قُرَّةِ أعْیُنٍ جَزاءً بِما کانوا یَکْسِبُونَ؛

هر کـار نـیکی که بـنـده می‌کنـد ، در قـرآن برایش ثوابی ذکر شـده است مگر نماز شب که از بس نزد خـدا پر اهمیت است ثواب آن را معلوم نکرده است و فرموده : پهلوهایشان از بسترها جـدا می‌شود ... و هیـچ کس نمی‌دانـد به پاداش آنچه انجام داده‌انـد ، چه چیزی برای آنان ذخیره ساخته‌ام ، که مایه روشنی چشم ایشان است.

بحار الأنوار : ۸ / ۱۲۶ / ۲۷ منتخب میزان الحکمة : ۳۳۰

حدیث۹۴۸

امام صادق علیه‌السلام :

شَرَفُ المُؤمِنِ صلاتُهُ باللیلِ ، وعِزُّ المؤمِنِ کَفُّهُ عن أعراضِ الناسِ ؛

شرافت مؤمن ، نماز شب اوست ، و عزّت مؤمن ، خودداری او از لطمه زدن به آبروی مردم .

الکافی : ۳ / ۴۸۸ / ۹ منتخب میزان الحکمة : ۳۳۰

حدیث۹۴۹

امام صادق علیه‌السلام :

صلاةُ اللیلِ تُبَیِّضُ الوَجهَ ، وصلاةُ اللیلِ تُطَیِّبُ الرِّیحَ ،وصلاةُ اللیلِ تَجلِبُ الرِّزقَ ؛

نماز شب چهره را سفید و نورانی می‌کند ، نماز شب انسان را خوشبو می‌کند ، نماز شب روزی می‌آورد .

علل الشرائع : ۳۶۳ / ۱ منتخب میزان الحکمة : ۳۳۰

حدیث۹۵۰

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم :

رَحِمَ اللّه رَجلاً ـ قـامَ مِنَ اللیـلِ فَصـلّی وأیقَـظَ امرَأتَهُ فَصَـلّت ، فإن أبَت نَضَـحَ فی وَجهِها الماءَ ، رَحِمَ اللّه امرأةً قامَت مِن اللیلِ فَصلَّت وأیقَظَت زَوجَها ، فإن أبی نَضَحَت فی وَجهِهِ الماءَ ؛

رحمت خـدا بر آن مردی باد ، که نیمه‌های شب برخیزد و نماز بخوانـد و همسـرش را برای نماز خواندن بیدار کند و اگر بیدار نشـد آب به صورتش بپاشـد . رحمت خـدا بر آن زنی باد که نیمه‌های شب از خواب برخیزد و نماز بخوانـد و شوهرش را برای نماز بیدار کند و اگر امتناع کرد ، به صورتش آب پاشد .

سنن أبی داود : ۱۴۵۰ منتخب میزان الحکمة : ۳۳۰

حدیث۹۵۱

امام صادق علیه‌السلام :

صَلاةُ اللَّيلِ تُحَسِّنُ الوَجهَ ، وتُذهِبُ الهَمّ ، وتَجلُو البَصَرَ ؛

نماز شب ، روی را نکو می‌سازد ، اندوه و غم را می‌بَرَد و دیده را جلا می‌دهد .

تهذیب الأحکام ، جلد ۲ ، صفحه ۱۲۲ ، حدیث ۴۶۱ ، ثواب الأعمال ، صفحه ۶۴

حدیث۹۵۲

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم :

مَن أتَى الجُمُعَةَ إيمانا واحتِسابا استَأنَفَ العَمَلَ ؛

هر که از روی ایمان و بـه حسـاب خـدا در نماز جمعه شرکت کند ، اعمالش را از نو آغازیده است (خداوند به پاداش آن گناهان گذشته‌اش را بیامرزد و نامه عمل جدیدی برایش باز کند) .

الفقیه : ۱ / ۴۲۷ / ۱۲۶۰ منتخب میزان الحکمة : ۳۳۲

حدیث۹۵۳

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم :

الجُمُعَةُ حَجُّ المَساكِينِ .

نماز جمعه ، حجّ مستمندان است .

الدعوات : ۳۷ / ۹۱ منتخب میزان الحکمة : ۳۳۲

حدیث۹۵۴

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم :

مَن تَرَكَ ثلاثَ جُمَعٍ تَهاوُنا بها طَبَعَ اللّه على قَلبِهِ ؛

هر که سه نماز جمعه را ، از روی اهمیت ندادن به آن ، ترک کند خداوند بر دل او مُهر (غفلت) زند .

وسائل الشیعه : ۵ / ۶ / ۲۵ منتخب میزان الحکمة : ۳۳۲

حدیث۹۵۵

امام صادق علیه‌السلام :

امتَحِنوا شِيعَتَنا عِنـدَ ثَلاثٍ : عِنـدَ مَواقيتِ الصَّلاةِ كيفَ مُحافَظَتُهُم علَيها ، وعِندَ أسرارِهِم كيفَ حِفظُهُم لَها عِندَ عَدُوِّنا ، وإلى أموالِهِم كيفَ مُواساتُهُم لإخوانِهِم فيها ؛

شیعیـان مـا را در سه چیز بیازماییـد : در اوقات نمازشان ، که چگونه بر آنها مواظبت می‌کننـد ؛ در اسـرارشان ، که چگونه آنها را از دشمنان ما حفظ می‌کنند و در اموالشان ، که چگونه با آن به برادران خود کمک می‌کنند .

الخصال : ۱۰۳ / ۶۲ منتخب میزان الحکمة : ۵۰۶

حدیث۹۵۶

امام باقر علیه‌السلام :

أيّما مُؤمِنٍ حافَظَ علَى الصَّلواتِ المَفروضَةِ فَصَلّاها لِوَقتِها فَلَيسَ هذا مِن الغافِلينَ؛

هر مؤمنی که به نمازهای واجب اهمیت دهد و آنها را به وقتش بخواند ، از غافلان نیست .

الكافي : ۳ / ۲۷۰ / ۱۴ منتخب ميزان الحكمة : ۴۳۰

حدیث۹۵۷

امام صادق علیه‌السلام :

فَضلُ الوَقتِ الأوّلِ على الآخِرِ كَفَضلِ الآخِرَةِ على الدُّنيا ؛

فضیلت اوّل وقت (نماز) بر آخر وقت ، همچون فضیلت آخرت بر دنیاست .

ثواب الأعمال : ۵۸ / ۲ منتخب ميزان الحكمة : ۳۲۸

حدیث۹۵۸

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم :

حَسبُ الرَّجُلِ مِن دِينِهِ ،كَثرَةُ مُحافَظَتِهِ على إقامَةِ الصَّلَواتِ ؛

در دینداری مرد همین بس که بر گزاردن نمازها بسیار مواظبت کند .

تنبيه الخواطر : ۲ / ۱۲۲ منتخب ميزان الحكمة : ۳۲۸

حدیث۹۵۹

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم :

لا صَلاةَ لِمَن لا يَتَخَشَّعُ فى صلاتِهِ ؛

کسی که در نمازش خشوع (و فروتنی) ندارد ، نمازش نماز نیست .

الفردوس : ۵ / ۱۹۵ / ۷۹۳۵ منتخب ميزان الحكمة : ۳۲۶

حدیث۹۶۰

امام علی علیه‌السلام :

إذا قامَ الرجُلُ إلى الصَّلاةِ أقبَلَ إبليسُ يَنظُرُ إلَيهِ حَسدا ، لِما يَرى مِن رَحمَةِ اللّه التى تَغشاهُ؛

هرگاه کسی به نماز ایستد ، ابلیس از این که می‌بیند رحمت خدا او را فرا گرفته است حسودانه به وی می‌نگرد .

الخصال : ۶۳۲ / ۱۰ منتخب ميزان الحكمة : ۳۲۶

حدیث۹۶۱

امام علی علیه‌السلام :

و يَعلَمُ المُصَلّي ما يَغشاهُمِن جَلالِ اللّه ما سَرَّهُ أن يَرفَعَ رَأسَهُ مِن سُجودِهِ؛

اگر نمازگزار می‌دانست که چه هاله‌ای از جلالتِ خدا او را فرا می‌گیرد، دوست نداشت که سر از سجده‌اش بر دارد .

الخصال : ۶۳۲ / ۱۰ منتخب میزان الحکمهٔ : ۳۲۶

حدیث۹۶۲

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم :
ما دُمتَ فی الصَّلاةِ فإنَّکَ تَقرَعُ بابَ المَلِکِ الجَبّارِ ، ومَن یُکثِرْ قَرعَ بابِ المَلِکِ یُفتَحْ لَهُ ؛
تا زمانی که در حال نماز هستی دَرِ خانه پادشاهی مقتدر را می‌کوبی و هر که دَرِ خانه پادشاه را بسیار بکوبد ، سرانجام آن در به رویش باز می‌شود .
مکارم الأخلاق : ۲ / ۳۶۶ / ۲۶۶۱ منتخب میزان الحکمهٔ : ۳۲۶

حدیث۹۶۳

امام صادق علیه‌السلام :
لَو کـانَ علی بابِ أحَدِکم نَهرٌ فاغتَسَلَ مِنهُ کُلِّ یَومٍ خَمسَ مرّاتٍ هَل کانَ یَبقی علی جَسَدِهِ مِن الدَّرَنِ شَیءٌ ؟ إنّما مَثَلُ الصَّلاةِ مَثَلُ النَّهرِ الذی یُنقِی ، کُلّما صَلّی صلاةً کان کَفّارَةً لِذُنوبِهِ إلاّ ذنبٌ أخرَجَهُ مِن الإیمانِ مُقیمٌ علَیهِ ؛
اگر جلو در خانه یکی از شما جوی آبی باشد و روزی پنج بار خود را در آن بشوید آیا چرک و کثافتی بر تن او باقی می‌ماند ؟ حکایت نماز نیز حکایت جوی آبی است که تمیز و پاکیزه می‌کند ؛ هرگاه کسی نمازی بخواند این نماز گناهانش را پاک می‌کند مگر گناهی که او را از ایمان به دَر برد و بر آن مداومت ورزد .
بحار الأنوار : ۸۲ / ۲۳۶ / ۶۶ منتخب میزان الحکمهٔ : ۳۲۴

حدیث۹۶۴

امام باقر علیه‌السلام :
إنّ أوّلَ ما یُحاسَبُ بِهِالعَبدُ الصَّلاةُ ، فإن قُبِلَت قُبِلَ ما سِواها؛
نخستین چیزی که بنده برای آن حسابرسی می‌شود نماز است ؛ اگر پذیرفته شد سایر اعمالش هم پذیرفته می‌شود .
الکافی : ۳ / ۲۶۸ / ۴ منتخب میزان الحکمهٔ : ۳۲۴

حدیث۹۶۵

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم :
مَن لم تَنهَهُ صلاتُهُ عنِ الفَحشاءِ والمُنکَرِ لَم یَزدَدْ مِنَ اللّه إلاّ بُعدا ؛
هر که نمازش او را از کار زشت و ناپسند باز ندارد ، جز بر دوری او از خدا افزوده نشود .
کنز العمّال : ۲۰۰۸۳ منتخب میزان الحکمهٔ : ۳۲۴

حدیث۹۶۶

امام صادق علیه‌السلام :
أحَبُّ الأعمالِ إلی اللّه عز و جل الصَّلاةُ ، وهی آخِرُ وَصایا الأنبیاءِ ؛

محبوبترین کارها نزد خداوند عز و جل ، نماز است و آن ، آخرین سفارش پیامبران می‌باشد .

الفقیه : ۱ / ۲۱۰ / ۶۳۸ منتخب میزان الحکمهٔ : ۳۲۴

حدیث۹۶۷

امام علی علیه‌السلام :

الصّلاهُ قُربانُ کُلِّ تَقِیّ ؛

نماز، موجب تقرّب هر پرهیزگار(ی به‌خدا) است.

الخصال : ۶۲۰ / ۱۰ منتخب میزان الحکمهٔ : ۳۲۴

حدیث۹۶۸

امام علی علیه‌السلام :

الصّلاهُ تَستَنزِلُ الرّحمَهَ ؛

نماز رحمت (الهی) را فرود می‌آورد .

غرر الحکم : ۲۲۱۴ منتخب میزان الحکمهٔ : ۳۲۴

حدیث۹۶۹

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم :

جَعَلَ اللّه‌ جَلَّ ثناؤهُ قُرَّهَ عَینِی فی الصّلاهِ ، وحَبّبَ إلَیّ الصّلاهَ کما حَبّبَ إلی الجائعِ الطّعامَ ، وإلی الظّمآنِ الماءَ ، وإنّ الجائعَ إذا أکَلَ شَبعَ ، وإنَّ الظَمآنَ إذا شَرِبَ رَوِیَ ، وأنا لا أشبَعُ مِن الصّلاهِ ؛

خداوند، جلّ ثناؤه ، نور دیده مرا در نماز قرار داد و نماز را محبوب من گردانید ، همچنان که غذا را محبوب گرسنه و آب را محبوب تشنه . (با این تفاوت که) گرسنه هرگاه غذا بخورد سیر می‌شود و تشنه هرگاه آب بنوشد سیراب می‌شود ، امّا من از نماز سیر نمی‌شوم .

مکارم الأخلاق : ۲ / ۳۶۶ منتخب میزان الحکمهٔ : ۳۲۴

حدیث۹۷۰

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم :

کُلِّ شَیءٍ وَجهٌ ، ووَجهُ دِینِکُمُ الصّلاهُ ؛

هرچیزی چهره‌ای دارد و چهره دین شما نماز است .

دعائم الإسلام : ۱ / ۱۳۳ منتخب میزان الحکمهٔ : ۳۲۴

حدیث۹۷۱

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم :

قالَ اللّه‌عز و جل : ... ماتَقَرّبَ إلَیّ عَبدٌ بشیءٍ أحَبّ إلَیّ ممّا افتَرَضتُ علَیهِ ، وإنّهُ لَیَتَقَرّبُ إلَیّ بالنافِلَهِ حتّی اُحِبّهُ ، فإذا أحبَبتُهُ کُنتُ

سَمعَهُ الذی یَسمَعُ بِهِ ، وبَصَرَهُ الذی یُبصِرُ بِهِ ، ولِسانَهُ الذی یَنطِقُ بِهِ ، ویَدَهُ التی یَبطِشُ بها ، إن دَعانی أجَبتُهُ ، وإن سَألَنی أعطَیتُهُ؛
خداونـد عز و جل فرمود : هیچ بنده‌ای با وسـیله‌ای که نزد من محبوبتر باشد از آنچه بر او واجب کرده‌ام ، به من نزدیک نشد . همانا او با نماز نافله به من نزدیک شود ، تا آن جا که او را دوست بدارم و چون دوستش بدارم ، گوش او شوم که با آن بشنود و چشم او شوم که با آن ببینـد و زبان او شوم که با آن سـخن گوید و دست او شوم که با آن ضـربه زند . اگر مرا بخواند ، جوابش دهم و اگر از من خواهشی کند ، به او بدهم .
الکافی : ۲ / ۳۵۲ / ۷ منتخب میزان الحکمهٔ : ۴۶۰

حدیث۹۷۲

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم :
إنّ أحَقَّ الناسِ بالتَّخَشُّعِ فی السِّرِّ والعَلانیَةِ لَحامِلُ القرآنِ ، وإنَّ أحَقَّ الناسِ فی السِّرِّ والعَلانیَةِ بالصلاةِ والصوم لَحامِلُ القرآنِ ؛
سزاوارترین مردم به خشوع ورزیـدن نهـانی و آشـکار در برابر خـدا ، حافظ قرآن است . و سـزاوارترین مردم به نمازگزاردن و روزه گرفتن در آشکار و نهان ، حافظ قرآن است .
الکافی : ۲ / ۶۰۴ / ۵ منتخب میزان الحکمهٔ : ۴۶۰

حدیث۹۷۳

حضرت زهرا (سلام الله علیها) فرمودند:
فَجَعلَ اللهُ الایمانَ تَطهیراً لَکم مِنَ الشِّرکِ ، وَ الصَّلاهَٔ تَنزیهاً لَکم عَن الکِبرِ؛
خدای تعالی ایمان را برای پاکیزگی از شرک قرار داد ، و نماز را برای دوری از تکبر و خودخواهی.
احتجاج طبرسی، ج۱، ص۲۵۸

حدیث۹۷۴

پیامبراکرم صلی‌الله‌علیه‌وآله وسلم فرمودند:
اَلصَّلاهُٔ مِن شَرائِعِ الدّینِ وَ فیها مَرضاهُٔ الرَّبِّ عَزَّوَجَلَّ وَ هِیَ مِنهاجُ النبیاءِ وَ لِلمُصَلّی حُبُّ المَلائِکَهِٔ وَ هُدیً و ایمانٌ وَ نورُ المَعرفَهِٔ وَ بَرَکَهٌٔ فِی الرِّزقِ؛
نمـاز، از آیین‌هـای دین است و رضـای پروردگـار، در آن است. و آن راه پیامبران است. برای نمازگزار، محبت فرشـتگان، هـدایت، ایمان، نور معرفت و برکت در روزی است.
(خصال، ص ۵۲۲، ح ۱۱)

حدیث۹۷۵

امام صادق علیه‌السلام فرمودند:
کونوا دُعاهًٔ لِلنّاسِ بِغَیرِ اَ لسِنَتِکُم، لِیَرَوا مِنکُم الوَرَعَ وَ الجتِهادَ وَ الصَّلاهَٔ وَ الخَیرَ، فَاِنَّ ذلِکَ داعیَهٌٔ؛
مردم را به غیر از زبان خود، دعوت کنید، تا پرهیزکاری و کوشـش در عبادت و نماز و خوبی را از شما ببینند، زیرا اینها خود دعوت کننده است.

(کافی، ج ۲ ، ص ۷۸، ح ۱۴)

حدیث۹۷۶

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

الوضوء شطر الإیمان و السّواك شطر الوضوء؛

وضو نصف ایمان است و مسواک کردن نصف وضو است.

نهج الفصاحه

حدیث۹۷۷

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

الوضوء قبل الطّعام ینفی الفقر و بعده ینفی اللّمم و یصحّح البصر؛

وضو پیش از غذا فقر را ببرد و بعد از غذا وسواس را زایل کند و چشم را نیرو دهد.

نهج الفصاحه

حدیث۹۷۸

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

نوم علی علم خیر من صلاه علی جهل؛

خواب با علم بهتر از نماز با جهل است.

نهج الفصاحه

حدیث۹۷۹

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

من أحسن صلاته حین یراه النّاس ثمّ أساءها حین یخلو فتلك استهانه استهان بها ربّه؛

هر که در حضور مردم نماز خویش نیکو کند و چون به خلوت رود آن را بد گزارد این اهانتی است که به پرورد کار خویش می کند.

نهج الفصاحه

حدیث۹۸۰

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

من کثرت صلاته باللّیل حسن وجهه بالنّهار؛

هر که به شب نماز بسیار کند به روز چهره اش نیکو شود.

نهج الفصاحه

حدیث۹۸۱

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
ما عمل ابن آدم شیئا أفضل من الصّلاه و صلاح ذات البین و خلق حسن؛
بنده آدم کاری بهتر از نماز و آشتی میان کسان و نیک خوئی نمی کند.
نهج الفصاحه

حدیث۹۸۲

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
لا یزال العبد فی صلاه ما- انتظر الصّلوه؛
بنده مادام که منتظر نماز است در حال نماز است.
نهج الفصاحه

حدیث۹۸۳

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
لیس بین العبد و الشّرک إلّا ترک الصّلاه فإذا ترکها فقد أشرک؛
میان بنده و شرک جز ترک نماز فاصله نیست و چون نماز را ترک کند، مشرک است.
نهج الفصاحه

حدیث۹۸۴

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
لتنتقضنّ عرا الإسلام عروه عروه فکلّما انتقضت عروه تشبّث النّاس بالّتی تلیها فأوّلهنّ نقض الحکم و آخرهنّ الصّلاه؛
دستاویزهای اسلام یکایک شکسته می شود و چون دستاویزی شکسته شد مردم به دستاویز بعدی چنگ می زنند، نخستین دستاویزی که شکسته می شود حکومت حق است و آخر آن نماز است.
نهج الفصاحه

حدیث۹۸۵

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
الغرباء فی الدّنیا أربعه:قرآن فی جوف ظالم، و مسجد فی نادی قوم لا یصلّی فیه، و مصحف فی بیت لا یقرأ فیه، و رجل صالح مع قوم سوء؛
غریبان جهان چهارند: قرآن در خاطر ستمگر، و مسجدی در ناحیه گروهی که در آن نماز نکنند، و مصحفی در خانه ای که نخوانند، و مرد پارسا با مردم بد.
نهج الفصاحه

حدیث۹۸۶

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
الصّلاه تسوّد وجه الشّیطان و الصّدقه تکسّر ظهره و التّحاب فی اللّه یقطع دابره فإذا فعلتم ذلک تباعد منکم کمطلع الشّمس من مغربها؛
نماز چهره شیطان را سیاه کند و صدقه دادن پشت او را بشکند و دوستی در راه خدا ریشه او را می کند و وقتی چنین کردید از شما به فاصله شرق و غرب دوری کند.
نهج الفصاحه

حدیث۹۸۷

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
الصّلاه میزان فمن أوفی استوفی؛
نماز چون ترازوست هر که کامل کند، پاداش کامل یابد.
نهج الفصاحه

حدیث۹۸۸

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
الصّلاه نور المؤمن؛
نماز نور مؤمن است.
نهج الفصاحه

حدیث۹۸۹

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
صلاه الرّجل تطوّعا حیث لا یراه النّاس تعدل صلاته علی أعین النّاس خمسا و عشرین؛
نماز مرد که بدلخواه در جایی که مردم او را نبینند کند، برابر بیست و پنج نماز است که در دیده مردم کند.
نهج الفصاحه

حدیث۹۹۰

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
صلّ صلاه مورع کأنّک تراه فإن کنت لا تراه فإنّه یراک، و ایأس ممّا فی أیدی النّاس تعش غنیّا و إیّاک و ما یعتذر منه؛
نماز را با ترس گزار، گوئی خدا را می بینی اگر تو او را نمی بینی او تو را می بیند و از آنچه در دست مردم است، نومید باش تا بی نیاز زندگی کنی و از آنچه عذر آن باید خواست، بپرهیز.
نهج الفصاحه

حدیث۹۹۱

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
رکعه من عالم باللّه خیر من ألف رکعه من متجاهل باللّه؛
دو رکعت نماز کسی که متوجه خدا باشد بهتر از هزار رکعت کسی است که از خدا غافل باشد.
نهج الفصاحه

حدیث۹۹۲

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
رکعتان من عالم أفضل من سبعین رکعه من غیر عالم؛
دو رکعت نماز دانشمند بهتر از هفتاد رکعت غیر دانشمند است.
نهج الفصاحه

حدیث۹۹۳

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
رکعتان من رجل ورع أفضل من ألف رکعه من مخلط؛
دو رکعت نماز شخص پرهیزکار بهتر از هزار رکعت لاابالی است.
نهج الفصاحه

حدیث۹۹۴

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
رکعتان من المتزوّج أفضل من سبعین رکعه من الأعزب؛
دو رکعت نماز شخص زن دار بهتر از هفتاد رکعت نماز عزبست.
نهج الفصاحه

حدیث۹۹۵

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
رکعتان بسواک أفضل من سبعین رکعه بغیر سواک و دعوه فی السّرّ أفضل من سبعین دعوه فی العلانیه و صدقه فی السّرّ أفضل من سبعین صدقه فی العلانیه؛
دو رکعت نماز با مسواک بهتر از هفتاد رکعت بدون مسواک است و یک دعای نهان بهتر از هفتاد دعای آشکار است و یک صدقه نهان بهتر از هفتاد صدقه آشکار است.
نهج الفصاحه

حدیث۹۹۶

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
الدّعاء مفتاح الرّحمه و الوضوء مفتاح الصّلاه و الصّلاه مفتاح الجنّه؛
دعا کلید رحمت و وضو کلید نماز است و نماز کلید بهشت.
نهج الفصاحه

حدیث۹۹۷

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
الدّعاء بین الأذان و الإقامه لا یردّ؛
دعائی که میان اذان و اقامه کنند رد نمی شود.
نهج الفصاحه

حدیث۹۹۸

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
الخمر أمّ الخبائث فمن شربها لم تقبل صلاته أربعین یوما فإن مات و هی فی بطنه مات میته جاهلیّه؛
شراب مادر ناپاکیهاست، هر که بنوشد چهل روز نمازش پذیرفته نشود و اگر بمیرد و شراب در شکم او باشد چنان است که در دوران جاهلیت مرده باشد.
نهج الفصاحه

حدیث۹۹۹

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
خلّلوا بین أصابعکم لا یخلّل اللّه بینها بالنّار؛
هنگام وضو میان انگشتان خود فاصله دهید تا خدا به وسیله آتش میان آنها را فاصله ندهد.
نهج الفصاحه

حدیث۱۰۰۰

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
حبّذا المتخلّلون من أمّتی فی الوضوء و الطّعام؛
چه نیکند از امت من آنها که در وضو و غذا مسواک می کنند.
نهج الفصاحه

حدیث۱۰۰۱

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

الجفاء کلّ الجفاء و الکفر من سمع منادی اللّه تعالی ینادی بالصّلاه و یدعوه إلی الفلاح فلا یجیبه؛

نشان خشونت و کفر نفاق آن است که کسی منادی خدا را بشنود که به نماز ندا می دهد و وی را به رستگاری می خواند و دعوت او را اجابت نکند.

نهج الفصاحه

حدیث۱۰۰۲

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

ثلاث من کنّ فیه أظلّه اللّه تحت ظلّ عرشه یوم لا ظلّ إلّا ظله: الوضوء علی المکاره و المشی إلی المساجد فی الظلم و إطعام الجائع؛

سه چیز است که در هر که باشد خداوند وی را روزی که سایه ای جزسایه خدا نیست در سایه عرش جای دهد: وضو گرفتن با زحمت و راه مسجد سپردن در تاریکی و سیر کردن گرسنه.

نهج الفصاحه

حدیث۱۰۰۳

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

ثلاث لا تؤخّر و هنّ الصّلاه إذا أتت و الجنازه إذا حضرت و الأیّم إذا وجدت کفؤا؛

سه چیز را نباید تأخیر انداخت: نماز همین که وقت آن رسید و بر داشتن جنازه وقتی آماده شد و شوهر دادن بیوه وقتی هم شأنی یافت.

نهج الفصاحه

حدیث۱۰۰۴

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

ثلاثه لا تجاوز صلاتهم آذانهم: العبد الآبق حتّی یرجع و امرأه باتت و زوجها علیها ساخط و إمام قوم و هم لها کارهون؛

سه کسند که نمازشان از گوشهاشان بالاتر نمی رود: بنده فراری تا باز گردد و زنی که شب بخوابد و شوهرش بر او خشمگین باشد و پیشوای قومی که آن قوم از او متنفر باشند.

نهج الفصاحه

حدیث۱۰۰۵

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

تفتح أبواب السّماء و یستجاب الدّعاء فی أربعه مواطن: عند التقاء الصّفوف فی سبیل اللّه و عند نزول الغیث و عند إقامه الصّلاه و عند رؤیه الکعبه؛

چهار موقع درهای آسمان را بگشایند و دعاها را مستجاب کنند. هنگام تلاقی صف مبارزان در راه خدا و هنگام نزول باران و هنگام نماز و هنگام دیدار کعبه.

نهج الفصاحه

حدیث۱۰۰۶

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
بین العبد و بین الکفر ترک الصّلوه؛
میان بنده و کفر ترک نماز فاصله است.
نهج الفصاحه

حدیث۱۰۰۷

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
أوّل ما یحاسب به الصّلوه؛
نخستین چیزی که به حساب آن می رسند نماز است.
نهج الفصاحه

حدیث۱۰۰۸

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
أوّل ما تفقدون من دینکم الأمانه و آخر ما تفقدون الصّلوه؛
نخستین چیزی که از دین خود از دست می دهید، امانت است و آخرین چیزی که از دست می دهید، نماز است.
نهج الفصاحه

حدیث۱۰۰۹

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
إنّ للّه ملکا ینادی عند کلّ صلاه: یا بنی آدم قوموا إلی نیرانکم الّتی أو قدتموها علی أنفسکم فأطفؤها بالصّلاه؛
خداوند فرشته ای دارد که هنگام نماز بانگ می زند آدمیزاده گان برخیزید و آتشهائی را که بر خویشتن افروخته اید به نماز خاموش کنید.
نهج الفصاحه

حدیث۱۰۱۰

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
إنّ المصلّی لیقرع باب الملک و إنّه من یدم قرع الباب یوشک أن یفتح له؛
نمازگزار در خداوند را می کوبد و هر که پیوسته دری را بکوبد عاقبت به روی او باز می شود.
نهج الفصاحه

حدیث۱۰۱۱

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
أفشوا السّلام و أطعموا الطّعام و صلوا الأرحام و صلّوا باللّیل و النّاس نیام تدخلوا الجنّه بسلام؛
سلام را فاش کنید و طعام بخورانید، با خویشاوندان الفت گیرید و هنگام شب که مردم در خوابند نماز بخوانید تا وارد بهشت شوید.
نهج الفصاحه

حدیث۱۰۱۲

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
أغبط النّاس عندی مؤمن خفیف الحاذّ ذو حظّ من صلاه و کان رزقه کفافا فصبر علیه حتّی یلقی اللّه و أحسن عباده ربّه و کان غامضا فی النّاس عجلت منیّته و قلّ تراثه و قلّت بواکیه؛
خوشبخت ترین مردم در نظر من مؤمنی است که متعلقاتش کم و از نماز بهره ور باشد، روزی او به حد کفاف باشد و با آن بسازد تا به خدای خویش برسد، خدای را به خوبی پرستش کند و در میان مردم گمنام باشد، وقتی مرگش برسد ارثش کم باشد و گریندگانش انگشت شمار باشند.
نهج الفصاحه

حدیث۱۰۱۳

پیامبراکرم(صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
إذا أمّ أحدکم النّاس فلیخفّف فإنّ فیهم الصّغیر و الکبیر و الضّعیف و المریض و ذا الحاجه و إذا صلّی لنفسه فلیطوّل ما یشاء؛
وقتی کسی در نماز پیشوای مردم شد نماز را سبک گیرد که در میان کسان کوچک و بزرگ و بیمار و ناتوان و حاجتمند هست و هر وقت برای خود نماز گذارد هر چه خواهد طول دهد.
نهج الفصاحه

حدیث۱۰۱۴

پیامبراکرم(صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
أحبّ الأعمال إلی اللّه الصّلاه لوقتها ثمّ برّ الوالدین ثمّ الجهاد فی سبیل اللّه؛
بهترین کارها در نزد خدا نماز به وقت است آنگاه نیکی با پدر و مادر آنگاه جنگ در راه خدا.
نهج الفصاحه

حدیث۱۰۱۵

پیامبراکرم(صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
اثنان لا تجاوز صلاتهما رءوسهما عبد أبق من موالیه حتّی یرجع و امرأه عصت زوجها حتّی ترجع؛
دو کسند که نمازشان از سرشان بالاتر نمیرود بنده ای که از آقایان خود گریخته باشد تا هنگامی که باز گردد و زنی که شوهر خود را نافرمانی کرده باشد تا باز گردد.

نهج الفصاحه

حدیث۱۰۱۶

امام کاظم (علیه السلام) می فرمایند:

نماز نافله راه نزدیک شدن هر مؤمنی به خداوند است.

تحف العقول

حدیث۱۰۱۷

قالَ الْامامُ الْحُسَیْن – علیه السلام – :

مَنْ قَرَءَ آیَةً مِنْ کِتابِ الله عَزَّ وَ جَلَّ فی صَلاتِهِ قائِماً، یُکْتَبُ لَهُ بِکُلِّ حَرْف مِأةُ حَسَنَهٔ ؛

امام حسین – علیه السلام – فرمودند:

هرکس آیه ای از قرآن را در نمازش تلاوت نمایـد، خداوند متعال در مقابل هر حرفی از آن یکصد حسـنه در نامه اعمالش ثبت می نماید.

الکافی، ج ۲، ص ۶۱۱

حدیث۱۰۱۸

قالَ الإمامُ الْحَسَنُ الْمُجتبی – عَلَیْهِ السَّلام – :

مَنَ صَلّی، فَجَلَسَ فی مُصَلاّه إلی طُلُوعِ الشّمسِ کانَ لَهُ سَتْراً مِنَ النّارِ؛

امام حسن مجتبی – علیه السلام – فرمودند: ه

ر که نماز ـ صبح ـ را به خواند و در جایگاه خود بنشیند تا خورشید طلوع کند، برایش پوششی از آتش خواهد بود.

تهذیب الأحکام، ج ۲، ص ۳۲۱، ح ۱۶۶

حدیث۱۰۱۹

قالَتْ فاطِمَةُ الزَّهْراء – سلام الله علیها – :

جَعَلَ اللّهُ الْایمـانَ تَطْهیراً لَکُمْ مِنَ الشِّـرْک، وَ الصَّلاـهَ تَنْزیهـاً لَکُمْ مِنَ الْکِبْرِ، وَ الزَّکاهَ تَزْکِیَهً لِلنَّفْسِ، وَ نِماءً فِی الرِّزقِ، وَ الصِّیامَ تَثْبیتاً لِلْاخْلاصِ، وَ الْحَجَ تَشْییداً لِلدّینِ ؛

حضرت فاطمه زهرا – سلام الله علیها – فرمودند:

خداونـد سـبحان، ایمـان و اعتقـاد را برای طهـارت از شـرک و نجات از گمراهی ها و شـقاوت ها قرار داد. و نماز را برای خضوع و فروتنی و پـاکی از هر نـوع تکّبر، مقرّر نمـود. و زکـات (و خمس) را برای تزکیه نفس و توسعه روزی تعیین نمـود. و روزه را برای استقامت و اخلاص در اراده، لازم دانست. و حجّ را برای استحکام أساس شریعت و بناء دین اسلام واجب نمود.

ریاحین الشّریعهٔ، ج ۱، ص ۳۱۲

حدیث۱۰۲۰

إغْتَنِمُوا الـدُّعاءَ عِنْـدَ خَمْسَـةِ مَواطِنَ: عِنْـدَ قِرائَـةِ الْقُرْآنِ، وَ عِنْـدَ الْاذانِ، وَ عِنْـدَ نُزُولِ الْغَيْثِ، وَ عِنْدَ الْتِقاءِ الصَـفَّيْنِ لِلشَّهادَةِ، وَ عِنْدَ دَعْوَةِ الْمَظْلُومِ، فَإِنَّهُ لَيْسَ لَها حِجابٌ دوُنَ الْعَرْشِ ؛

امام على - عليه السلام - فرمودند:

پنج موقع را براى دعا و حاجت خواسـتن غنيمت شماريد: موقع تلاوت قرآن، موقع اذان، موقع بارش باران، موقع جنگ و جهاد ـ فى سبيل اللّه ـ موقع ناراحتى و آه كشيدن مظلوم. در چنين موقعيت ها مانعى براى استجابت دعا نيست.

بحارالأنوار، ج ۹۰، ص ۳۴۳، ح ۱

حديث۱۰۲۱

بَيْنَما رَسُولُ اللّهِ - صلى الله عليه وآله - جالِسٌ فِى الْمَسْجِدِ، إذْدَخَلَ رَجُلٌ فَقامَ يُصَلّى، فَلَمْ يُتِمَّ رُكُوعَهُ وَ لا سُجُودَهُ، فَقالَ: نَقَرَ كَنَقْرِ الْغُرابِ، لَئِنْ ماتَ هذا وَ هكَذا صَلوتُهُ لَيَمُوتُنَّ عَلى غَيْرِ دينى؛

رسول خدا - صلى الله عليه وآله - در مسـجد نشسـته بودند كه شخصـى وارد شد و مشغول خواندن نماز شد و ركوع و سجودش را كامل انجام نمى داد و عجله و شتاب مى كرد.

حضرت فرمودنـد: كـار اين شـخص هماننـد كلاغى است كه منقار بر زمين مى زنـد، اگر با اين حالت از دنيا برود بر دين من نمرده است.

وسائل الشّيعة، ج ۴، ص ۳۱، ح ۴۴۳۴

حديث۱۰۲۲

قال رَسُولُ اللّهِ - صَلَّى اللّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ - :

لا تُضَيِّعُوا صَلاتَكُمْ، فَإِنَّ مَنْ ضَيَّعَ صَلاتَهُ، حُشِرَ مَعَ قارُونَ وَ هامانَ، وَ كانَ حَقّاً عَلَى اللّهِ أنْ يُدْخِلَهُ النّارَ مَعَ الْمُنافِقينَ؛

رسول خدا - صلى الله عليه و آله - فرمودند:

نمـاز را سـبك و ناچيز مشـماريد، هر كس نسـبت به نمازش بى اعتنا باشـد و آن را سـبك و ضايع گردانـد همنشـين قارون و هامان خواهد گشت و حقّ خداوند است كه او را همراه منافقين در آتش داخل نمايد.

وسائل الشّيعة، ج ۴، ص ۳۰

حديث۱۰۲۳

پيامبراكرم (صلى الله عليه و آله و سلم) مى فرمايند :

و من حافظ على الجماعة حيثما كان مر على الصراطكالبرق الخاطف اللامع فى اول زمرة مع السابقين؛

كسـى كه محـافظت و مـداومت بر نمـاز جماعت كنـد، ماننـد برق سـريع ودرخشان همراه نخستين گروه بهشتيان از روى صـراط مى گذرد.

(ثواب الاعمال، ص ۳۴۳)

حديث۱۰۲۴

پيامبراكرم (صلى الله عليه و آله و سلم) مى فرمايند :

ثلاثة يضحكك الله اليهم : الرجل اذاقام بالليل يصلى و القوم اذا صفوا فى الصلاة ، و القوم اذا صفوا فى قتال العدو؛
سه گروهند که خداوند از آنان خشنود است :۱- کسی که نماز شب می خواند.۲- جمعی که نماز جماعت تشکیل می دهند.۳- دسته ای که در برابردشمن در راه خدا صف آرایی کرده اند.
(ثواب الاعمال ، ص ۹۶)

حدیث۱۰۲۵

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :
لو یعلمون ما فی العشاء و الفجر لاتوهما ولو حبوا؛
اگر بدانند آنچه را که در خواندن نماز عشاء و صبح با جماعت هست به آن می آیند، هر چند با زانوها و دستها باشد، مانند راه رفتن کودک با نشستن گاه خود.
(اصول وافی ، ج ۲، ص ۱۴۹)

حدیث۱۰۲۶

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:
صلی رسول الله - صلی الله علیه وآله وسلم - الظهر و العصر فخفف الصلاة فی الرکعتین فلما انصرف ... قالوا: خففت فی الرکعتین الاخیرتین ؟ فقال لهم : او ماسمعتم صراخ الصبی؛
روزی رسول خدا (صلی الله علیه وآله وسلم) نمازظهر و عصر را به جا می آورد، ناگهان دو رکعت آخر نماز را تخفیف (تسریع) دادند، اصحاب پس از نماز از حضرت سؤال کردند، که آیا دستور جدید آمده ؟ فرمودند: برای چه ؟ گفتند: چرا دو رکعت آخر نماز را سبک تر خواندید ؟ فرمودند: مگر صدای فریاد گریه کودک را نمی شنوید.
(وسایل الشیعه ، ج ۵، ص ۳۶۹)

حدیث۱۰۲۷

امام باقر (علیه السلام) می فرمایند:
فضل صلاة الجماعة علی صلاة الرجل فردا خمس و عشرون درجة فی الجنة؛
نماز جماعت بر نماز فرادی بیست و پنج درجه بهشتی فضیلت و برتری دارد.
(وسائل الشیعه ، ج ۵، ص ۳۷۱)

حدیث۱۰۲۸

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :
همانا خداوند به سه گروه وعده داد، بدون حساب واردبهشت شوند، و هریک از این سه گروه (روز قیامت) می توانند هشتاد هزار نفر راشفاعت کنند وآنها عبارتند از: ۱- مؤذن . ۲- امام جماعت . ۳- کسی که وضو بگیرد،سپس داخل مسجد شود و نماز را به جماعت به جا آورد.
(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۴۸۸)

حدیث۱۰۲۹

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:
و اذا قمت فی صلاتک للناس ، فلا تکونن منفرا و لا مضیعا فان فی الناس من به العلة و له الحاجة؛
و هنگامی که به نمازجماعت برای مردم می ایستی بایـد نمازت نه نفرت آور و نه تضـییع کننده باشد (نه آن قدر آن را طول بده که موجب تنفر مـأمومین شودو نه آن قـدر سـریع که نمـاز را ضایع کنی) چرا که در بین مردمی که با تو به نماز ایسـتاده انـد، هم بیمار وجوددارد و هم افراد حاجتمند هست .
(نهج البلاغه ، نامه ۵۲)

حدیث۱۰۳۰

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :
من صلی الخمس فی الجماعة وحافظ علی الجمعة فقد اکتال الاجر بالمکیال الاوفی و قال تعالی :ثم یجزیه الجزاءالاوفی ؛
کسـی که نماز پنج وقت خود را به جماعت بخواند و به نماز جمعه حاضرشود،پس به تحقیق اجر خود را به حد کافی دریافت کرده است . سپس رسول خدا پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) این آیه کریمه را تلاوت فرمودند: پس جزا داده شود بر آن، جزای کامل تر.
(جامع احادیث الشیعه ، ج ۶، ص ۳۸۶)

حدیث۱۰۳۱

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :
التکبیرة الاولی مع الامام خیر من الدنیاو ما فیها؛
تکبیر اول را با امام جماعت گفتن بهتر است از دنیا و آنچه در آن است .
مستدرک الوسائل ج ۱ص ۴۸۸

حدیث۱۰۳۲

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:
من قال بالجسم فلا تعطوه شیئا من الزکاة و لا تصلوا خلفه؛
هر کس قائل به جسمانیت خدا باشد از زکات چیزی به اوندهید و در پشت سرش نماز نخوانید.
(من لا یحضره الفقیه ، ج ۱، ص ۳۷۹)

حدیث۱۰۳۳

امام باقر (علیه السلام) می فرمایند:
ینبغی للصفوف ان تکون تامة متواصلة بعضها الی بعض ، و یکون بین کل صفین قدر مسقطجسد الانسان اذا سجد؛
سزاواراست که صـفهای(نمازجماعت) کامل و به هم پیوسـته باشـند، و میان دو صف فاصـله به انـدازه ای باشد که یک انسان بتواند

سجده کند و اگر در نماز جماعت فاصله دو صف جلو و عقب کمتر از این باشد، چنین نمازی نماز کامل و درستی نیست .
(دعائم الاسلام ، ج ۱، ص ۱۵۵)

حدیث۱۰۳۴

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:
ثلاثة لا یصلی خلفهم :المجهول ، و الغالی و ان کان یقول بقولک ، و المجاهربالفسق و ان کان مقتصدا؛
پشت سر سه گروه نماز نخوان (اقتداء نکن):۱- پشت سر شخص ناشناخته .۲- مرد غلو کننده ، هر چند که امامی و هم عقیده تو باشد.۳-شخص متظاهر به فسق و گناه ، اگر چه مردی میانه رو و معقول باشد.
(خصال صدوق ، ص ۱۵۴)

حدیث۱۰۳۵

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :
و من حافظ علی الصف الاول و التکبیرة الاولی لا یؤذی مسلما اعطاه الله من الاجر ما یعطی المؤذنون فی الدنیا و الاخرة ؛
کسی که محافظت و مداومت بر صف اول(نماز جماعت) و تکبیر اول نماید، و مسلمانی رااذیت نکند، خداوند به او اجری معادل اجری که مؤذن در دنیا و آخرت دریافت می کند، عطاخواهد کرد.
(وسائل الشیعه ، ج ۵، ص ۳۸۷)

حدیث۱۰۳۶

امام رضا (علیه السلام) می فرمایند:
و لا تصلی خلف فاجر و لایقتدی الا باهل الولایة؛
پشت سر آدم فاجر نماز نخوان ، اقتدا فقط بر شخص اهل ولایت اهل بیت عصمت و طهارت جایز است .
(تحف العقول ، ص ۳۰۸)

حدیث۱۰۳۷

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :
فما من مؤمن مشی الی الجماعة الا خلف الله علیه اهوال یوم القیامة ، ثم یأمر به الی الجنة؛
پس مؤمنی نیست که در راه نماز جماعت قدم بردارد مگر این که خداوندتبارک و تعالی ترس وهراس روز قیامت را برای او سبک می گیرد، سپس او راامر می کند به ورود به بهشت .
(وسائل الشیعه ، ج ۵، ص ۳۷۲)

حدیث۱۰۳۸

امام رضا (علیه السلام) می فرمایند:
فضل الجماعة علی الفرد بکل رکعة الفارکعة؛

فضیلت نماز جماعت بر نماز فرادی هر یک رکعت برابر دو هزار رکعت است .

(بحار الانوار، ج ,۸۸ ص ۴)

حدیث۱۰۳۹

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:

افضل الصفوف اولها و هو صف الملائکهٔ و افضل المقدم میامن الامام؛

بهترین صفهای نماز جماعت ، صف اول است ، وآن صف ملائکه است وبهترین جای صف اول سمت راست امام است .

(بحار الانوار ج ۸۸ ص ۱۸)

حدیث۱۰۴۰

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

من صلی عن یمین الامام اربعین یوما دخل الجنهٔ؛

کسی که سمت راست امام جماعت چهل روز نماز بخواند وارد بهشت می شود.

(جامع احادیث الشیعه ، ج ۶، ص ۴۶۵)

حدیث۱۰۴۱

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

سووا صفوفکم فان تسویهٔ الصف تمام الصلاهٔ؛

صفهای نماز جماعت را مساوی کنید، پس همانا که مساوی کردن صفها،کامل کننده نماز است .

(بحار الانوار، ج۸۸ ص ۲۰)

حدیث۱۰۴۲

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

فضل میامن الصوف علی میاسرها کفضل صلوهٔ الجماعهٔ علی صلوهٔ الفرد؛

فضیلت سمت راست بر سمت چپ ، صفهای جماعت همانند فضیلت نمازجماعت است بر نماز فرادی .

(جامع احادیث الشیعه ، ج ۶، ص ۴۶۵)

حدیث۱۰۴۳

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

الصلاهٔ جماعهٔ و لو علی رأس زج اذاسئلت عمن لا یشهد الجماعهٔ فقل : لااعرفه ؛

نماز بایـد به صورت جماعت خوانـده شود،و لو بر نوک تیز پیکان باشد، زمانی که از شـما سؤال شد در مورد کسـی که به جماعت حاضر نمی شود، بگویید اورا نمی شناسیم .

(بحار الانوار، ج ,۸۸ ص ۵)

حدیث۱۰۴۴

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:
ینبغی للامام ان یکون صلاته علی صلاهٔ اضعف من خلفه؛
بر امام جماعت شایسته است که نمازش بر اساس نمازضعیفترین مأمومین خودباشد (نماز را در حال نماز جماعت طولانی نکند).
(من لا یحضره الفقیه ، ج ۱، ص ۳۸۱)

حدیث۱۰۴۵

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :
و من لزم جماعهٔ المسلمین حرمت علیهم غیبته و ثبتت عدالته؛
کسی که بر نماز جماعت مداومت داشته باشد، غیبت او بر مسلمانان حرام وعدالتش ثابت می شود.
(وسائل الشیعه ، ج ۵، ص ۳۹۴)

حدیث۱۰۴۶

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:
و من صلی فی بیته جماعهٔ رغبهٔ عن المساجد فلا صلاهٔ له و لمن صلی معه الامن علهٔ تمنع من المسجد؛
و هر کس از روی بی میلی به مساجد در خانه اش هر چند نماز جماعت بخواندبرای او نمازی نخواهد بودو حتی برای کسانی که با او نماز خوانده اند، مگرآن که واقعا علتی مانع از حضور درمسجد بوده باشد.
(امالی الطوسی ، ج ۲، ص ۳۰۷)

حدیث۱۰۴۷

جمیل بن صالح از امام صادق (علیه السلام) سؤال کرد: کدام یک از این دوافضل است : انسان در اول وقت نمازش را بخواند یا مقداری نماز را تأخیربیندازد تا بااهل مسجد به جماعت نماز بخواند، زمانی که مسجد امام جماعت دارد؟ حضرت فرمودند: نماز را به تأخیربینداز، با اهل مسجد نماز بخوان ، زمانی که مسجد امام جماعت دارد.
(وسائل الشیعه ، ج ۵، ص ۳۸۸)

حدیث۱۰۴۸

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:
من صلی معهم فی الصف الاول کان کمن صلی خلف رسول الله (ص) فی الصف الاول؛
کسی که در صف اول نماز جماعت اهل سنت شرکت نماید، مانند آن است که در صف اول پشت سر پیامبر (ص) نماز خوانده باشد.
(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۳۸۱)

حدیث۱۰۴۹

رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) خطاب به جمعیتی فرمودند:
ای مردم صفهای (نماز جماعت)رامنظم و مساوی کنید و دوش به دوش بایستید تا فاصله و جدایی میان شمانیفتد ونامرتب نباشید که خداوند دلهای شما را از یکدیگر دور گرداند وبدانید که من شمارا از پشت سر می بینم که چگونه نظم را در صفهای جماعت برقرار می کنید.
(ثواب الاعمال ، ص ۵۲۰)

حدیث۱۰۵۰

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:
من خلع جماعهٔ المسلمین قدر شبر، خلع ربقهٔ الایمان من عنقه؛
کسی که به اندازه یک وجب از جماعت مسلمانان (عملا) دوری کند،ریسمان ایمان را از گردنش در آورده و به دور افکنده است
.
(بحار الانوار، ج ,۸۸ ص ۱۳)

حدیث۱۰۵۱

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :
انی لأکون فی الصلوهٔ فاسمع بکاء الصبی فاخفف مخافهٔ ان اشق علی امه؛
من گاهی در حال نماز که هستم صدای گریه کودکی رامی شنوم و نماز راسبک و کوتاه می کنم ، چرا که می ترسم مادرش را به رنج افکنم .
(کنز العمال ، ج ۷، ص ,۶۰۱ حدیث ۲۰۴۵۵)

حدیث۱۰۵۲

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :
الصلاهٔ جماعهٔ و لو علی رأس زج؛
در نماز جماعت شرکت نمایید، گر چه آن را بر سر آهن و نوک نیزه انجام دهید(یعنی هر قدر سخت و دشوار باشد، از حضور در جماعت دریغ نکنید).
(بحار الانوار، ج ,۸۸ ص ۴)

حدیث۱۰۵۳

امام باقر (علیه السلام) می فرمایند:
من ترک الجماعهٔ رغبهٔ عنها و عن جماعهٔ المسلمین من غیر علهٔ فلا صلاهٔ له؛
کسی که از روی بی میلی ، بدون عذر و علت نمازجماعت را که اجتماع مسلمانان است ترک کند، نمازی برای او نیست .

(امالی شیخ صدوق ، ص ۲۹۰)

حدیث۱۰۵۴

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :
من صلی اربعین یوما جماعهٔ یدرک التکبیرهٔ الاولی ، کتب له برائتان برائهٔ من النارو برائهٔ من النفاق؛
کسی که نماز خود را با جماعت و با درک تکبیر اول نماز، چهل روز انجام دهد، خداوند دو برائت را برای او مقرر می سازد: ۱- برائت از آتش دوزخ .۲- برائت از نفاق .
(بحار الانوار، ج ,۸۸ ج ۴)

حدیث۱۰۵۵

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:
من سمع النداء فلم یجبه من غیرعلهٔ فلا صلاهٔ له؛
هر کس که صدای اذان جماعت را بشنوند و بدون هیچ عذری پاسخ ندهد،نماز ندارد (نمازش مقبول نیست).
(وسائل الشیعه ، ج ۵، ص ۳۷۵)

حدیث۱۰۵۶

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:
هم رسول الله - صلی الله علیه و آله - بأحراق قوم فی منازلهم لا یصلون بالجماعهٔ؛
پیامبر خدا (صلی الله علیه و آله) خواست خانه ها را بر قومی که در منازل نماز می گذاردندو به جماعت حاضر نمی شدند،بسوزاند.
(لئالی الاخبار، ج ۴، ص ۲۰۵)

حدیث۱۰۵۷

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :
صلاهٔ الرجل فی جماعهٔ خیر من صلاته فی بیته اربعین سنهٔ . قیل : یا رسول الله !صلوهٔ یوم ؟ فقال : صلوهٔ واحدهٔ؛
نماز خواندن انسان در جماعت بهتر است از نمازی که چهل سال در خانه خوانده شود. عرض کردند:یا رسول الله ! نماز یک روز؟ حضرت فرمود: بلکه یک نماز.
(وسائل الشیعه ، ج ۵، ص ۳۷۴)

حدیث۱۰۵۸

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :
لان اصلی الصبح فی جماعهٔ احب الی من ان اصلی لیلتی حتی اصبح؛
اگر نماز صبح را به جماعت بخوانم ، در نظرم محبوبتر ازعبادت و شب زنده داری تا صبح است .
(کنز العمال ، ج ۸، حدیث ۲۲۷۹۲)

حدیث۱۰۵۹

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :
امام القوم وافدهم فقدموا فی صلاتکم افضلکم ؛
امام جماعت هر جمعی نماینده آن در پیشگاه خداوند می باشد، پس برای امامت جماعت خود بهترینها را برگزینید.
(بحار الانوار، ج ,۸۸ ص ۱۰۹)

حدیث۱۰۶۰

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :
اذا سمعت الاذان فأت و لو حبوا؛
هنگامی که اذان نماز را شنیدی ، هر چه سریعتر به مسجد بیا، گر چه سینه خیز باشد.
(کنز العمال ، ج ۷، ص ۵۴۸)

حدیث۱۰۶۱

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :
ان الله و ملئکته یصلون علی الذین یصلون الصفوف الاول؛
به حقیقت خداوند و فرشتگانش بر کسانی که صفهای اول نماز جماعت را به هم پیوند می دهند، درود می فرستند.
(کنز العمال ، ج ۲، ص ۶۲۳)

حدیث۱۰۶۲

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:
الصلاة خلف العالم بالف رکعة؛
نماز در پشت سر یک عالم برابر هزار رکعت است .
(بحار الانوار، ج ,۸۸ ص ۵)

حدیث۱۰۶۳

امام کاظم (علیه السلام) می فرمایند:
ان الصلوة فی الصف الاول کالجهادفی سبیل الله - عز و جل -؛
نماز خواندن در صف اول ، مانند جهاد در راه خداست .
(وسائل الشیعه ، ج ۵، ص ۳۸۷)

حدیث۱۰۶۴

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

من صلی خلف عالم فکأنما صلی خلف رسول الله؛

کسی که پشت سر عالم نماز به جا آورد، مانند کسی است که پشت سرپیغمبر خدا نماز خوانده است .

(بحار الانوار، ج ,۸۸ ص ۱۱۹)

حدیث۱۰۶۵

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

من صلی خمس صلوات فی الیوم واللیلهٔ فی جماعهٔ فظنوا به خیرا و اجیزواشهادته؛

هر که پنج نماز شبانه روز را به جماعت می خواند به او خوش گمان باشید وگواهی اش را بپذیرید.

بحار الانوار ج ۸۸ ص ۸

حدیث۱۰۶۶

امام رضا (علیه السلام) می فرمایند:

انما جعلت الجماعهٔ لئلا یکون الاخلاص والتوحید و الاسلام و العبادهٔ لله الاظاهرا مکشوفا مشهورا؛

نماز جماعت قرار داده شده است ، تا اخلاص و یگانگی و اسلام و عبادت برای خداوند آشکار، باز و ظاهرباشد.

وسائل الشیعه ، ج ۵، ص ۳۷۲

حدیث۱۰۶۷

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

سیأتی علی الناس زمان یترکون الاذان علی ضعفائهم؛

زمانی خواهد آمد که اذان را تحقیر کرده و آن را به افرادی ناتوان می سپرند.

(کنز العمال ، ج ۷، ص ۶۹۰)

حدیث۱۰۶۸

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

ان بلالا کان عبد صالحا، فقال :لا اؤذن لاحد بعد رسول الله - صلی الله علیه و اله -؛

همانا که بلال بنده ای شایسته بود و گفت : من برای احدی بعد از رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) اذان نمی گویم .

(من لا یحضره الفقیه ، ج ۱، ص ۲۸۶)

حدیث۱۰۶۹

امام باقر (علیه السلام) می فرمایند:

کان رسول الله - صلی الله علیه و اله -اذا سمع المؤذن یؤذن قال مثل مایقوله فی کل شی ء؛

رسول خدا (ص) وقتی صدای اذان مؤذن را می شنید، آن جملات را تکرارمی کرد.

(الکافی ، ج ۳، ص ,۳۱۰ حدیث ۲۹)

حدیث۱۰۷۰

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:
اجابهٔ المؤذن یزید فی الرزق؛
اجابت دعوت اذان گو، سبب افزایش روزی می شود.
(بحار الانوار، ج ,۸۴ ص ۱۷۷)

حدیث۱۰۷۱

امام رضا (علیه السلام) می فرمایند:
یؤذن الرجل و هو جالس و یؤذن و هوراکب؛
شخص اذان گو چه نشسته باشد و چه سواره اذان می گوید.
(من لا یحضره الفقیه ، ج ۱، ص ۲۸۵)

حدیث۱۰۷۲

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :
لو علم الناس ما فی النداء و الصف الاول لاستهموا علیه؛
اگر مردم می دانستند چه فضیلتی دارد اذان گفتن و شرکت در صف اول جماعت ، هر آینه برای این کار قرعه کشی می کردند.
(بحار الانوار، ج ,۸۸ ص ۲۰۰)

حدیث۱۰۷۳

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :
ان الشیطان اذا سمع النداء هرب؛
به درستی که شیطان وقتی صدای اذان را شنید فرار می کند.
(کنز العمال ، حدیث ۲۰۹۵۱)

حدیث۱۰۷۴

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :
اجابهٔ المؤذن کفارهٔ الذنوب؛
اجابت اذان مؤذن ، کفاره گناهان است .
(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۲۲۷)

حدیث۱۰۷۵

امام باقر (علیه السلام) می فرمایند:

من أذن سبع سنين محتسبا جاءيوم القيامة و لا ذنب له ؛

هر كس هفت سال براى خدا اذان بگويد، روز رستاخيزبدون گناه وارد محشرمى شود.

ثواب الاعمال ، ص ۸۳

حديث۱۰۷۶

پيامبراكرم (صلى الله عليه و آله و سلم) مى فرمايند :

يحشر المؤذنون من امتى مع النبيين و الصديقين و الشهداء؛

اذان گويان ، از امت من با پيامبران و راستگويان و شهيدان محشور مى شوند.

(مستدرك الوسائل ، ج ۴، ص ۲۳)

حديث۱۰۷۷

امام صادق (عليه السلام) مى فرمايند:

كان رسول الله - صلى الله عليه و آله و سلم - يقول لبلال اذا دخل الوقت يا بلال اعل فوق الجدار و ارفع صوتك بالاذان؛

رسول خدا (صلى الله عليه و آله و سلم) هنگامى كه وقت نماز فرا مى رسيد به بلال مى فرمود: بالاى ديوار (مسجد)برو و اذان را با صداى بلند بگو.

(وسائل الشيعه ، ج ۴، ص ۶۲۴)

حديث۱۰۷۸

امام صادق (عليه السلام) مى فرمايند:

من صلى باذان و اقامة صلى خلفه صفان من الملائكة و من صلى باقامة بغيراذان صلى خلفه صف واحد ما بين المشرق والمغرب؛

هر كس كه نماز را با اذان و اقامه بخواند، دو صف از فرشتگان درپشت سرش نماز مى گزارند، و كسى كه نماز را با اقامه تنها بخواند يك صف از فرشتگان در پشت سرش نماز مى خوانند و اندازه صف به قدر ميان مشرق و مغرب است .

محجة البيضاء، ج ۱، ص ۳۳۸

حديث۱۰۷۹

پيامبراكرم (صلى الله عليه و آله و سلم) مى فرمايند :

من اذن فى مصر من أمصار المسلمين سنة وجبت له الجنة؛

هر كس در يكى از شهرهاى مسلمانان يك سال اذان بگويد بهشت بر اوواجب مى شود.

محجة البيضاء، ج ۱، ص ۳۳۷

حديث۱۰۸۰

للمؤذن فيما بين الاذان و الاقامة مثل اجرالشهيد المتشحطبدمه فى سبيل الله؛

براى شخص اذان گو در فاصله اذان و اقامه ،ثوابش مانند ثواب شهيدى است كه در راه خدا در خون خود مى غلطد.

(ثواب الاعمال ،ص ۵۸)

حدیث۱۰۸۱

امام باقر (علیه السلام) می فرمایند:
المؤذن یغفر الله له مد بصره و مدصوته فی السماء و یصدقه کل رطب ویابس سمعه ، و له من کل یصلی معه فی مسجده سهم و له بکل من یصلی بصوته؛
خداوند مؤذن را به اندازه ای که چشمش می بیند و صدایش در آسمان می پیچدمی آمرزد، هر خشک و تری که آواز او را می شنود او را تصدیق می کند، و ازثواب هر کس که با او در مسجد نماز گزارد سهمی نصیب او شود و به شمار هرکس که به بانگ او نماز بخواندحسنه ای برای اوست .
محجة البیضاء، ج ۱، ص ۳۳۱

حدیث۱۰۸۲

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :
ان لحوما محرمة علی النار و هی لحوم المؤذنین؛
همانا، گوشتهایی بر آتش (جهنم) حرام است (آتش آنها را نمی سوزاند) وآن گوشت بدن اذان گویان است .
(مستدرک الوسائل ، ص ۲۴۹)

حدیث۱۰۸۳

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:
من سمع النداء و هو فی المسجد ثم خرج فهو منافق ، الا رجل یرید الرجوع الیه ، او یکون علی غیر طهارة فیخرج لیتطهر؛
کسی که صدای اذان را در مسجد شنید، و بدون خواندن نماز (جماعت) ازمسجد خارج شودمنافق است ، مگر این که قصد برگشت برای نماز خواندن دارد، یا وضو ندارد و برای گرفتن وضو از مسجد خارج شود.
(بحار الانوار، ج ,۸۴ ص ۱۶۱)

حدیث۱۰۸۴

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :
من اذن محتسبا یرید بذلک وجه الله - عز و جل - اعطاه الله ثواب اربعین الف شهید و اربعین الف صدیق و یدخل فی شفاعته اربعین الف مسی ء من امتی الی الجنة؛
کسی که اذان بگوید، و به خداوندتوجه داشته باشد، خداوند به او ثواب چهل هزار شهید و چهل هزار راستگو را عطامی کند و چهل هزار از امت گناهکاران شامل شفاعتش گردیده و داخل بهشت می شوند.
(بحار الانوار، ج ,۸۴ ص ۱۳۰)

حدیث۱۰۸۵

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :
یا علی ألاذان نور؛
یا علی ! اذان نور است .
(بحار الانوار، ج ۸۴ ص ۱۵۴)

حدیث۱۰۸۶

امام باقر (علیه السلام) می فرمایند:
ایما مؤمن حافظ علی الصلوات المفروضهٔ فصلاها لوقتها فلیس هذا من الغافلین؛
هر مؤمنی محافظت برنمازش نماید، و او را در وقتش به جا آورد، ازانسانهای غافل شمرده نمی شود.
(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۷۹)

حدیث۱۰۸۷

امام باقر (علیه السلام) می فرمایند:
و من صلاها لغیر وقتها مؤثراعلیها غیرها فان ذلک الیه ان شاء غفر له و ان شاء عذبه؛
کسی که نماز را در غیروقتش به جا آورد و چیز دیگری را بر نماز انتخاب کند و ترجیح دهد، به درستی که این کار، خدا را مختار می کند که اگربخواهد او را ببخشاید و اگر بخواهد او راعذاب کند.
(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۸۳)

حدیث۱۰۸۸

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:
فاذا صلی العبد صلاهٔ الصبح مع طلوع الفجر اثبتت له مرتین تثبتها ملائکهٔ اللیل و ملائکهٔ النهار؛
پس هرگاه نمازگزار نماز صبح را با طلوع فجر به جای آورد دو مرتبه برای اونوشته می شود، هم فرشته صبح و هم فرشته شب می نویسند (نماز صبح رافرشته روز و فرشته شب هر دومشاهده می کنند).
(ثواب الاعمال ، ص ۶۲)

حدیث۱۰۸۹

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :
ثلاث لا تؤخر و هن الصلاهٔ اذا انت والجنازهٔ اذا حضرت و الأیم اذا وجدت کفؤا؛
سه چیز را نباید به تأخیر انداخت ،نماز همین که وقت آن رسید، و برداشتن جنازه وقتی آماده شد، و شوهر دادن بیوه وقتی هم کفو خود را یافت .
(نهج الفصاحه ، ص ,۲۶۲ حدیث ۱۲۶۱)

حدیث۱۰۹۰

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

افضل الاعمال الی الله الصلاهٔ لوقتها و بر الوالدین و الجهاد فی سبیل الله؛

بهترین اعمال نزد خداوند، نمازاول وقت است پس از آن نیکی بر پدر وادر، و سپس جهاد در راه خدا است .

(بحار الانوار، ج ۳، ص ۸۵)

حدیث۱۰۹۱

امام رضا (علیه السلام) می فرمایند:

حافظوا علی مواقیت الصلوات ، فان العبدلا یأمن الحوادث؛

مراقب وقتهای نماز باشید (که تا وقتش فرا رسید انجام دهید)چرا که انسان ازحوادثی که مانع انجام نماز در وقت گردد، ایمن نیست .

(بحار الانوار، ج ,۸۲ ص ۲۰)

حدیث۱۰۹۲

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:

صل الصلوهٔ لوقتها الموقت لها و لاتعجل وقتها لفراغ و لا تؤخرها عن وقتهالأشتغال و اعلم ان کل شی ء من عملک تبع لصلوتک؛

نماز را در وقت مقرر آن به جای آور، و به خاطر فراغت عجله مکن وبه علت اشتغال آن را به تأخیر میفکن ، و بدان که همه اعمال تو بسته به نمازتوست .

(نهج البلاغه ، نامه ۲۷)

حدیث۱۰۹۳

امام رضا (علیه السلام) می فرمایند:

انما امر بالوضوء لیکون العبد طاهرااذا قام بین یدی الجبار و عند مناجاته ... ؛

همانـا امر شـده است به وضو، تـا آن که بنـده پاک باشـد، به هنگامی که می ایسـتددر مقابل خداونـد جبار و همچنین وقت مناجات نمودن .

(عیون اخبار الرضا، ج ۲، ص ۱۰۴)

حدیث۱۰۹۴

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:

لا یقرأ العبد القران اذا کان علی غیر طهور حتی یتطهر؛

هنگامی که وضو ندارید، قرآن نخوانید، تا این که وضو گرفته شود.

(خصال ، ج ۲، ص ۱۶۴)

حدیث۱۰۹۵

امام کاظم (علیه السلام) می فرمایند:

و من توضأ الصلاة الصبح کان وضوئه ذلک کفارة لما مضی من ذنوبه فی لیلته الا الکبائر؛

کسی که برای نماز صبح وضومی گیرد، وضویش کفاره گناهان گذشته آن شب اوست بجز گناهان کبیره .

(محجة البیضاء، ص ۱، ص ۳۰۲)

حدیث۱۰۹۶

امام کاظم (علیه السلام) می فرمایند:

من توضأ للمغرب کان وضوئه ذلک کفارة لما رضی من ذنوبه فی نهاره ما خلاالکبائر؛

کسی که برای نماز مغرب وضوبگیرد، وضویش کفاره گناهان گذشته آن روزاوست بجز گناهان کبیره .

(محجة البیضاء، ج ۱، ص ۳۰۲)

حدیث۱۰۹۷

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

یا علی ! ان الوضوء قبل الطعام و بعده شفاءفی الجسد و یمن فی الرزق؛

یا علی ! قبل از غذا و بعد از غذا، وضو گرفتن ، شفای بدن و برکت در روزی است .

(بحار الانوار، ج ,۶۶ ص ۳۵۶)

حدیث۱۰۹۸

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

کسی که وضوی خود را شاداب وکامل به جای آورد، و نماز خویش را نیکوبخواند، زکات مالش را بپردازد، و خشم خود را فرو نشاند و زبانش را ازگناهان مربوطبه زبان ببندد، و برای گناه خودبا توبه طلب آمرزش کند، ونسبت به اهل بیت پیامبر خویش خیرخواه باشد، البته تمام حقایق ایمان در اوکامل شده و درهای بهشت به روی او باز است .

(ثواب الاعمال ، ص ۶۴)

حدیث۱۰۹۹

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

لا تدخل المساجد الا بالطهارة؛

داخل مساجد مشو، مگر با وضو.

(مستدرک الوسائل ، ج ۳، ص ۳۸۸)

حدیث۱۱۰۰

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

مفتاح الصلاة الطهور؛

کلید نماز، پاکی است .

(محجهٔ البیضاء، ج ۱، ص ۲۸۱)

حدیث۱۱۰۱

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

الوضوء نصف الایمان؛

وضو گرفتن نیمی از ایمان است .

(بحار الانوار، ج ,۸۰ ص ۲۳۸)

حدیث۱۱۰۲

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

بی نماز درخواست می کند به دنیا برگردد، و این است سخن خداوند متعال تاگاهی که به یکی از آنان مرگ آمد گوید: پروردگارا مرا برگردانید تا شایدعمل شایسته انجام دهم در آنچه بازگزاردم ، نه چنین است آن سخنی است که او گوینده اش هست ، واز پشت آنهاتا روزی که برانگیخته شوند برزخ است .

بحار الانوار، ج ,۷۷ ص ۵۸

حدیث۱۱۰۳

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

الجفاء کل الجفاء و الکفر من سمع منادی الله تعالی ینادی بالصلاهٔ و یدعوه الی الفلاح فلا یجیبه؛

نشانه ستمکاری و کفر آن است که کسی منادی خدا را بشنود که به نماز ندا می دهد و وی را به رستگاری می خواند و دعوت او را اجابت نکند.

(نهج الفصاحه ، ص ۲۷۹)

حدیث۱۱۰۴

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

من ترک الصلوهٔ متعمدا من غیر علهٔ فقدبرء من ذمهٔ الله و ذمهٔ رسوله؛

کسی که نماز را عمدا و بدون علت ترک کند از امان خدا و رسولش دورخواهد بود.

(جامع احادیث الشیعه ، ج ۴، ص ۷۵)

حدیث۱۱۰۵

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:

ألا تسمعون الی جواب اهل النار حین سئلوا:ما سلککم فی سقر؟ قالوا: لم نک من المصلین؛

آیا به پاسخ اهل دوزخ گوش فرانمی دهید که وقتی از آنها می پرسند: چه چیز شما را گرفتار دوزخ ساخت ؟ می گویند: ما از

نمازگزاران نبودیم .

بحار الانوار، ج ,۸۲ ص ۲۲۴

حدیث۱۱۰۶

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

من ترک صلاته حتی تفوته من غیرعذر فقد حبط عمله؛

کسی که نمازش را بدون عذر ترک کند (نخواند) تا وقت آن بگذرد، عمل اونابود شده است .

بحار الانوار، ج ,۸۲ ص ۲۰۳

حدیث۱۱۰۷

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

لا ینال شفاعتی من اخر الصلوۀ بعد وقتها؛

کسی که نماز را از وقتش تأخیر بیندازد، (فردای قیامت) به شفاعت من نخواهدرسید.

(بحار الانوار، ج ,۸۳ ص ۲۰)

حدیث۱۱۰۸

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

نماز خودتان را ضایع نکنید، به حقیقت هر کس نماز خویش را ضایع کند،خداوند عز و جل او را با قارون و فرعون و هامان محشور می کند، خداوند به آنان لعنت کند و آنها را رسوا سازد، وبر خدا لازم است آنها را با منافقها به آتش داخل کند، پس وای بر کسی که به نمازش مواظب نباشد.

(بحار الانوار، ج ,۸۲ ص ۲۰۲)

حدیث۱۱۰۹

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

ان العبد اذا عجل فقام لحاجته یقول الله تبارك و تعالی : اما یعلم عبدی انی انااقضی الحوائج ؛

زمانی که بنده برای رفع حاجت خود نمازش را با عجله بخواند، خداوندمی فرماید: آیا بنده من نمی داند که حاجت او را من برآورده می کنم .

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۲۴)

حدیث۱۱۱۰

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

...لا صلوۀ لمن لا یتم رکوعها و سجودها؛

کسی که رکوع و سجودش را ناتمام و شتابزده به جا می آورد، نمازش پذیرفته نیست .

(بحار الانوار، ج ,۸۴ ص ۲۵۳)

حدیث۱۱۱۱

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :
اسرق الناس فاالذی یسرق من صلاته فصلاته تلف کما یلف الثوب الخلق فیضرب بها وجهه؛
دزدترین مردم کسـی است که به خاطر سـرعت و شـتابزدگی از نماز خود کم کند، نماز چنین انسانی همچون جامه مندرسی در هم پیچیده شده ، به صورت اوپرتاب می گردد.
(میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۴۰۶)

حدیث۱۱۱۲

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:
ان اسرق الناس من سرق من صلاته؛
دزدترین مردم کسی است که از نمازش کم بگذارد.
(بحار الانوار، ج ,۸۲ ص ۲۲۲)

حدیث۱۱۱۳

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :
لا یقبل الله صلاهٔ خمسهٔ نفر. الابق من سیده و امرأهٔ لا یرضی عنها زوجها ومدمن الخمر و العاق و اکل الربا؛
خداوندنماز پنج گروه را نمی پذیرد:۱- بنده ای که از نزد مولای خود فرارکرده است .۲- زنی که شوهرش از وی راضی نیست .۳- شرابخوار و دائم الخمر.۴- کسی که عاق والدین شده است .۵- رباخوار.
(مستدرک الوسائل ، ج ,۱۳ ص ۳۳۲)

حدیث۱۱۱۴

امام باقر (علیه السلام) می فرمایند:
من شرب الخمر فسکر منها لم یقبل الله صلاته اربعین یوما فان ترک الصلاهٔ فی هذه الایام ضوعف علیه العذاب لترک الصلاهٔ؛
کسـی که شراب بنوشد و مست شود، تا چهل روز نماز او قبول نیست ، پس اگر نمازی را دراین روزها ترک کند عقاب و کیفر وی نیز چند برابر است .
(ثواب الاعمال ، ص ۵۵۱)

حدیث۱۱۱۵

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :
کسی که همسر خود را بیازارد، نماز و اعمال نیک او مورد پذیرش الهی قرارنمی گیرد، مگر آن که به کمک او بپردازد و رضایتش را جلب کند، گر چه همیشه روزه دار باشد و البته شوهر نیز دارای همین نوع از عقاب است ، درصورتی که همسر خویش را بیازارد

و به او ظلم روا دارد.

(وسائل الشیعه ، ج ,۱۴ ص ۱۱۶)

حدیث۱۱۱۶

جـاء رجل الی امیرالمؤمنین - علیه السـلام - فقال : یا امیرالمؤمنین انی قـدحرمت الصـلاهٔ باللیل ، فقال امیرالمؤمنین -علیه السـلام - : انت رجل قدقیدتک ذنوبک؛

مردی نزد امیرالمؤمنین (علیه السـلام) آمد و گفت : ای امیر مؤمنان ! من از نماز شب محروم شدم . امام علی (علیه السلام) فرمودند: تو مردی هستی که گناهانت تو را زندانی (اسیر)کرده است .

(میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۴۲۲)

حدیث۱۱۱۷

امام رضا (علیه السلام) می فرمایند:

من صلی و لم یزک لم تقبل صلوته؛

هر کس نماز بخواند، ولی زکات و مالیات اسلامی نپردازد، نمازش قبول نمی شود.

(بحار الانوار، ج ,۹۶ ص ۱۲)

حدیث۱۱۱۸

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

من اکل لقمهٔ حرام لم تقبل له صلوهٔ اربعین لیلهٔ و لم تستجب له دعوهٔ اربعین صباحا؛

کسی که لقمه حرام بخورد، تا چهل شب نماز او قبول نمی شود و دعای وی نیز تا چهل روز به اجابت نمی رسد.

(دارالسلام نوری ، ج ۴، ص ۲۱۳)

حدیث۱۱۱۹

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

من نظر الی ابویه نظرماقت ، و هما ظالمان لم یقبل الله له صلاهٔ؛

هر که به پدر و مادر نگاه تند و خشم آلود کند، اگر چه به وی ستم کرده باشند، خداوند نمازش را نمی پذیرد.

(جامع السعادات ، ج ۲، ص ۳۵۱)

حدیث۱۱۲۰

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

لو صلیتم حتی تکونوا کالاوتار و صمتم حتی تکونوا کالحنایا لم یقبل الله منکم الا بورع؛

اگر آن قدر نماز بخوانید تا همچون زه کمان شوید، و آن قدر روزه بگیرید تاهمچون کمان خم شوید، خدا از شـما قبول نمی کند، مگر این که انسان با ورع باشید.

(بحار الانوار، ج ,۸۴ ص ۲۵۸)

حدیث۱۱۲۱

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

ایما امراة باتت و زوجها علیها ساخطفی حق ، لم تقبل منها صلوة حتی یرضی عنها؛

هر زنی که شب بخوابد در حالی که شوهرش به خاطر (مطلب) حقی از وی خشمگین باشد، هیچ نمازی از او قبول نمی شود، مگرآن که شوهرش از اوراضی شود.

(فروع کافی ، ج ۵، ص ۵۰۷)

حدیث۱۱۲۲

امام سجاد (علیه السلام) می فرمایند:

فی جواب سائل سأله عن حدود الصلاة ... قال :و ما سبب قبولها؟ قال - علیه السلام - : ولایتنا و البراءة من اعدائنا؛

در پاسخ کسی که پرسید از حدود نماز... و چه چیزی سبب قبولی نماز است ؟فرمودند: ولایت مااهل بیت ، و برائت از دشمنان ما.

(میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۳۸۶)

حدیث۱۱۲۳

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

و الله انکم لتعرفون من جیرانکم و اصحابکم من لو کان یصلی لبعضکم ماقبلها منه لاستخفافه بها ان الله لایقبل الا الحسن فکیف یقبل ما یستخف به ؟؛

قسم به خدا، شما از همسایگان و دوستان خود کسانی را می شناسید که اگـ ربرای بعضی از شما نمازی بخوانند از او قبول نخواهیدکرد، به علت استخفاف و بی اعتنایی که بر آن روا داشته ، همانا خداوند چیز نیکو وشایسته را فقطمی پذیرد، پس چگونه بپذیرد عبادتی راکه به آن بی توجهی شده است ؟

(میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۳۸۷)

حدیث۱۱۲۴

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

من قبل الله منه صلاة واحدة لم یعذبه؛

اگر خداوند از کسی یک نماز بپذیرد او را عذاب نمی کند.

وسائل الشیعه ج ۳ ص ۲۳

حدیث۱۱۲۵

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

خداوند متعال فرمود: نماز کسی را می پذیرم که :۱- درمقابل عظمت من خاضع باشد.۲- از خواسته های نفسانی به خاطر من خود

را دور کند.۳-روزش را بـا یـاد من به پایان برد.۴- بر بنـدگانم بزرگی نفروشد.۵- به گرسـنه غذا دهد.۶- برهنه را بپوشانـد.۷- به مصیبت دیده مهربانی کند.۸- غریب راپناه دهد.

بحار الانوار ج ۸۴ ص ۲۴۲

حدیث۱۱۲۶

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

خیارکم الینکم مناکب فی الصلوهٔ؛

بهترین شما کسی است که شانه هایش در نماز افتاده تر باشد.

(بحار، ج ۸۴ ص ۲۶۲)

حدیث۱۱۲۷

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

هر کس وضوی خوب بگیرد و دو رکعت نماز با رکوع و سـجود کامل به جای آورد و با خـدای خود خلوت کنـد و بر رسول خـدا (ص) درود فرسـتد،سپس حاجت خود را از خدا درخواست نماید، به تحقیق که در زمان مناسبش درخواست کرده و هرکس چنین نماید، هرگز ناامید وناموفق نخواهد بود.

(بحار الانوار، ج ,۸۵ ص ۳۲۴)

حدیث۱۱۲۸

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

رکعتان خفیفتان فی تفکر خیر من قیام لیلهٔ؛

دو رکعت نماز سبک ، در صورتی که همراه با تفکر و اندیشه باشد، بهتر ازعبادت سراسر یک شب است .

(بحار الانوار، ج ,۸۴ ص ۲۴۰)

حدیث۱۱۲۹

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

ان العبد لیصلی الصلاهٔ لا یکتب له سدسها و لاعشرها، و انما یکتب للعبد من صلاته ما عقل منها؛

به درستی بنـده نماز می خوانـدبرای او، نه یک شـشم آن و نه یک دهم آن نوشـته نمی شود، جز این نیست که برای بنده از نمازش آن مقدار نوشته می شودکه به آن توجه کرده است .

بحار الانوار ج ۸۴ ص ۲۳۷

حدیث۱۱۳۰

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

ان العبد لترفع له من صلاته نصفها او ثلثها او ربعها او خمسها و ما یرفع له الاما اقبل علیه بقلبه ... ؛

همانااز نماز بنده نصفش یا یک سوم ، یا یک چهارم ، یا یک پنجم برای او بالا می رود، وآن مقداری که از نماز حضور قلب داشته باشد، بالا می رود...

(بحار الانوار، ج ,۸۴ ص ۲۳۸)

حدیث۱۱۳۱

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

اذا قام العبد الی الصلاة اقبل الله - عز و جل - علیه بوجهه فلا یزال مقبلاعلیه حتی یلتفت ثلاث مرات فاذاالتفت ثلاث مرات اعرض عنه؛

وقتی بنده به نماز ایستاد خداوند متعال به او توجه می کند و توجهش را از اوقطع نمی کند تا موقعی که سه مرتبه از یاد خدا غافل گردد،در این هنگام خداوند سبحان نیز از او اعراض خواهد کرد.

(بحار الانوار، ج ,۸۴ ص ۲۴۱)

حدیث۱۱۳۲

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

من صلی صلوة لا یذکر فیها شیئا من امر الدنیا، لا یسئل الله شیئا، الا اعطاه؛

کسی که نماز می خواند، در حال نماز هیچ چیز از امور دنیایی به یادش نیاید(فقط خداوند در نظرش باشد)، در این صورت هرچیزی از خداوند بخواهد، به او عطا می کند.

(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۲۶۵)

حدیث۱۱۳۳

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

رکعة من عالم بالله خیر من الف رکعة من متجاهل؛

یک رکعت نماز کسی که متوجه خدا باشد، بهتر از هزار رکعت کسی است که از خدا غافل باشد.

(نهج الفصاحه ، ص ۳۵۰)

حدیث۱۱۳۴

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:

من اتی الصلاة عارفا بحقها غفر الله له؛

کسی که نماز به جا آورد در حالی که عارف به حق آن باشد، خداوند او رامی آمرزد.

(تحف العقول ، ص ۱۱۷)

حدیث۱۱۳۵

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

من صلی رکعتین و لم یحدث فیهمانفسه بشی ء من امور الدنیا غفر الله له ذنوبه؛

کسی که دو رکعت نماز بخواند و درآن دو رکعت ، قلب خود را به چیزی از امور دنیا مشغول نکند، خداوند گناهانش رامی آمرزد.

(بحار الانوار، ج ,۸۴ ص ۲۴۹)

حدیث۱۱۳۶

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

لیس من مؤمن یقبل بقلبه فی صلوته الی الله الا اقبل الله الیه بوجهه و اقبل بقلوب المؤمنین الیه بالمحبهٔ له بعد حب الله - عز و جل - ایاه؛

مومنی نیست که در نمازش با حضورقلب به خداوند توجه کند، مگر این که خداوند به او رو می کند، و بعد از محبت خداوند عز و جل در دل ، قلوب مومنین را به سوی او متوجه می کند.

(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۲۶۵)

حدیث۱۱۳۷

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

اذا قام العبد الی الصلوهٔ فکان هواه و قلبه الی الله تعالی انصرف کیوم ولدته امه؛

هنگامی که انسان برای نماز می ایستد، اگر همه توجه اش و قلبش به سوی خداباشد، در حالی نمازش تمام می شود، که مثل روزی است که پاک به دنیا آمده .

(محجهٔ البیضاء، ج ۱، ص ۳۸۲)

حدیث۱۱۳۸

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

بنیت الصلوهٔ علی اربعهٔ اسهم سهم منهااسباغ الوضوء، و سهم منها الرکوع وسهم منها السجود و سهم منها الخشوع؛

نماز برچهار بخش بنا شد: ۱- گرفتن وضوی کامل . ۲- رکوع . ۳- سجود.۴- خشوع .

(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۲۶۵)

حدیث۱۱۳۹

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

لیس لک من صلاتک الا ما احضرت فیه قلبک؛

نیست برای تو از نماز، مگر قلب تو در حال نماز باشد.

(بحار الانوار، ج ,۸۴ ص ۲۵۹)

حدیث۱۱۴۰

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

ما الخشوع ؟ قال : التواضع فی الصلاهٔ و ان یقبل العبد بقلبه کله علی ربه ... ؛

از پیامبر اکرم (ص) سؤال شد: خشوع چیست ؟ فرمود:فروتنی و خاکساری درنماز و این که بنده با تمام قلبش به سوی خدا برود...

(بحار الانوار، ج ,۸۴ ص ۲۶۴)

حدیث۱۱۴۱

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

اذا کنت فی صلاتک فعلیک بالخشوع و الاقبال علی صلاتک فان الله تعالی یقول : الذین هم فی صلاتهم خاشعون؛

هرگاه در حال نمازبودی ، بر تو باد به خشوع و توجه کامل به نماز، چون خداوند در قرآن می فرماید: اهل ایمان کسانی هستند که در نماز خشوع می ورزند.

فروع کافی ، ج ۳، ص ۳۰۰

حدیث۱۱۴۲

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

معنی السلام فی کل صلوهٔ الامان ، ای من ادی امر الله وسنهٔ نبیه - صلی الله علیه و اله - خاشعا منه قلبه فله الامان من بلاء الدنیا وبرائهٔ من عذاب الاخرهٔ؛

معنی" سلام " در پایان نماز، امان است ، یعنی هر کس که امرخدا و سنت پیامبرش را با خشوع قلب به جای آورد، از بلای دنیا در امان ، و ازعذاب آخرت برکنار است .

(مصباح الشریعه ، باب سلام)

حدیث۱۱۴۳

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

قراءهٔ القران فی الصلاهٔ افضل من قراءهٔ القران فی غیرالصلاهٔ؛

قرائت قرآن در نماز افضل است از غیر نماز.

(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۲۹۲)

حدیث۱۱۴۴

امام حسین (علیه السلام) می فرمایند:

من قرأ ایهٔ من کتاب الله - عز و جل - فی صلاته قائما یکتب له بکل حرف مائهٔ حسنهٔ؛

کسی که آیه ای از قرآن را ایستاده در نماز خود بخواند، به هر حرفی صدحسنه برای او نوشته می شود.

(الکافی ، ج ۲، ص ۴۴۷)

حدیث۱۱۴۵

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

اذا استقبلت القبلهٔ فانس من الدنیا و ما فیها والخلق و ما هم فیه و استفرغ قلبک عن کل شاغل یشغلک عن الله؛

هنگامی که برای نماز به جانب قبله ایستادی ، دنیا و آنچه در آن است رافراموش کن و قلب خود راаз هر گونه سرگرم کننده ای که تو را از خدا بازدارد، فارغ ساز.

(میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۳۹۶)

حدیث۱۱۴۶

از امام صادق (علیه السلام) نقل شده که پیامبر خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

آنگاه که مرا به آسمان بردند، به جماعتی گذشتم سرهای آنهابا سنگ کوفته می شد، گفتم ای جبریل اینها کیانند؟ گفت : اینها آنانند که قبل ازخواندن نماز عشاء می خوابند.

(بحار الانوار، ج ۲، ص ۲۱۳)

حدیث۱۱۴۷

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

ان من تمام الصوم اعطاءالزکوهٔ (لفطرهٔ) کما ان الصلاهٔ علی النبی - صلی الله علیه و اله و سلم - من تمام الصلاهٔ ؛

همانا پرداخت زکات فطره (در آخر ماه رمضان) مایه تمامیت روزه می باشد،چنان که صلوات بر محمد (و آل او) باعث تمامیت نماز است (یعنی نماز با صلوات و روزه با زکات فطره کامل می شود).

(وسائل الشیعه ، ج ۶، ص ۲۲۱)

حدیث۱۱۴۸

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

هنگامی که داخل مسجد شدی و زمانی که مردم مشغول نماز هستند، بر آنهاسلام نکن ، بلکه بر رسول خدا (ص) سلام کن و مشغول نمازشو، ولی وقتی وارد بر گروهی شدی که مشغول صحبت هستند، بر آنها سلام کن .

(بحار الانوار، ج ,۷۶ ص ۸)

حدیث۱۱۴۹

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

اطولکم قنوتا فی دار الدنیا اطولکم راحهٔ یوم القیامهٔ فی الموقف؛

هر کسی از شما قنوتش در این دنیا طولانی تر باشد، در آخرت در موقف محشر راحتی او بیشتر خواهد بود.

(ثواب الاعمال ، ص ۵۹)

حدیث۱۱۵۰

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

انتظار الصلوة بعد الصلوة کنز من کنوزالجنة؛

انتظار کشیدن از نماز تا نماز دیگر، گنجی است از گنجهای بهشت .

(جامع احادیث الشیعه ، ج ۴، ص ۷۸)

حدیث۱۱۵۱

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

ان الله - عز و جل - فرض علیکم الصلوات فی احب الاوقات الیه ، فاسئلواالله حوائجکم عقیب فرائضکم؛

به درستی که خداوند نمازهای واجب را در محبوبترین اوقات واجب کرد، پس حاجات خودرا بعد از نمازهایتان بخواهید.

(بحار الانوار، ج ,۸۵ ص ۳۲۴)

حدیث۱۱۵۲

امام باقر (علیه السلام) می فرمایند:

انما تقبل النافلة بعد قبول الفریضة؛

همانا، نماز مستحبی زمانی مورد قبول است که نماز واجب مورد قبول واقع شود.

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۲۰)

حدیث۱۱۵۳

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

ان الله فرض الزکوة کما فرض الصلاة؛

خدازکات را واجب کرد، همان طور که نماز را واجب کرد.

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۳)

حدیث۱۱۵۴

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

اول ما افترض الله علی أمتی ، الصلوات الخمس؛

اولین چیزی که خداوند بر امت من واجب کرد، نمازهای پنج گانه است .

(کنز العمال ، ج ۷، حدیث ۱۸۸۵۱)

حدیث۱۱۵۵

شیعتنا اهل الورع و الاجتهاد و اهل الوفاء و الامانة و اهل الزهد و العبادة واصحاب الاحدی و خمسین رکعة فی الیوم واللیلة؛

شیعیان ما اهل تقوی و پاکدامنی و کوشش و جدیت اند و مردمی باوفاوامین اند و اهل زهد و عبادتند و کسانی هستند که در شبانه روز پنجاه و یک رکعت نماز می خوانند.

(بحار الانوار، ج ,۶۸ ص ۱۶۷)

حدیث۱۱۵۶

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:
اذا لقیت الله بالصلوات الخمس المفروضات لم یسألک عما سوی ذلک؛
هنگامی که خداوند را با نمازهای پنج گانه واجب ملاقات کردی ، سؤال از شمانمی شود، مگر از نمازهای پنج گانه .
(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۵)

حدیث۱۱۵۷

امام باقر (علیه السلام) می فرمایند:
عما فرض الله - عز و جل - من الصلاة ؟ فقال : خمس صلوات فی اللیل والنهار؛
زراره می گوید: از حضرت امام باقر(علیه السلام) سؤال کردم که خداوند عز و جل چه مقدار نماز را واجب کرد؟ آن حضرت فرمودند:پنج نماز را واجب کرد.
(من لا یحضره الفقیه ، ج ۱، ص ۲۰۵)

حدیث۱۱۵۸

امام حسن (علیه السلام) می فرمایند:
ان من طلب العبادة تزکی لها و اذا اضرت النوافل بالفریضة فارفضوها؛
هر کس طلب عبادت دارد، دل را برای آن پاک می کند،و هرگاه نمازهای مستحبی به نمازهای واجب ضرر رسانید (باعث آسیب رسانی به یکی از صفات و ابعاد نمازهای واجب شد) نمازهای مستحبی را ترک کنید.
(تحف العقول ، ص ۲۶۷)

حدیث۱۱۵۹

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:
صلاة فریضة ، خیر من عشرین حجة ... ؛
نمازواجب بهتر از بیست حج مستحبی است .
(بحار الانوار، ج ,۸۲ ص ۲۲۷)

حدیث۱۱۶۰

امام حسن عسکری (علیه السلام) می فرمایند:
فاذا سلم من صلاته ، سلم الله علیه وسلم علیه ملائکته؛
پس زمانی که بنده نمازش را سلام داد، خداوند و ملائکه بر اوسلام می فرستند.
(بحار الانوار، ج ,۸۲ ص ۲۲۱)

حدیث۱۱۶۱

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:
حق نماز را مؤمنین شناخته اند که نه زینت های دنیا، نه نور چشمی هااز فرزند ونه مال ، آنان را از عبادت پروردگارشان باز نمی دارد، زیرا که خداوندسبحان می گوید: مردانی هستند که تجارت و داد و ستد آنان را از یاد خدا و برپاداشتن نماز و پرداخت زکات باز نمی دارد.
(نهج البلاغه ، خطبه ۱۹۹)

حدیث۱۱۶۲

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:
و الحج جهاد کل ضعیف ، و لکل شی ء زکاة و زکاة البدن الصیام ، و جهاد المرأة حسن التبعل؛
نمازوسیله تقرب و نزدیک شدن هر پارسایی به خداست ، و حج ، جهاد افرادناتوان است .هر چیزی زکات دارد و زکات و پاک کردن بدن ، روزه گرفتن است . جهاد زن هم خوب شوهرداری کردن می باشد.
(نهج البلاغه ، فیض الاسلام ، ص ۱۱۵۲)

حدیث۱۱۶۳

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :
الصلاة شفیع بینه و بین ملک الموت؛
نمازشفیع نمازگزار در نزد ملک الموت است .
(بحار الانوار، ج ,۸۲ ص ۲۳۲)

حدیث۱۱۶۴

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :
و تکون صلاة العبد عند المحشر تاجا علی رأسه و نورا علی وجهه و لباسا علی بدنه و سترا بینه و بین النار؛
نماز بنده در محشرتاجی است بر سر او، و موجب نورانیت صورتش ، لباس برای بدن وی ، و ساتر و حایل بین او و آتش جهنم است .
(بحار الانوار، ج ,۸۲ ص ۲۳۱)

حدیث۱۱۶۵

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:
و عن ذلک ما حرس الله عباده المؤمنین بالصلوات و الزکوات؛
و از اینجاست که خداوند با نمازها و زکاتها و سختکوشی درنماز، از بندگان با ایمانش پاسداری می کند.
(نهج البلاغه ، فیض الاسلام ، ص ۷۹۸)

حدیث۱۱۶۶

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:
یدخل علی المیت فی قبره الصلاة و الصوم و الحج و الصدقة و البر و الدعاء،و یکتب اجره للذی یفعله و للمیت؛
نماز و روزه و صدقه و نیکی و دعا برای میت در قبر او داخل می شود، واجر و پاداش این امور برای میت و آن کسی که آن را انجام می دهد، نوشته می شود.
(بحار الانوار، ج ,۸۲ ص ۶۲)

حدیث۱۱۶۷

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :
الصلاة جواز علی الصراط؛
نماز جواز عبور ازصراط است .
(بحار الانوار، ج ,۹۸ ص ۱۶۸)

حدیث۱۱۶۸

امام باقر (علیه السلام) می فرمایند:
ان ملک الموت قال لرسول الله - صلی الله علیه و اله -: ما من اهل بیت مدر و لا شعر فی بر و لا بحر الا وانا اتصفحهم فی کل یوم خمس مرات عند مواقیت الصلاة؛
همانا، ملک الموت به رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) گفت : هیچ اهل خانه ای و صاحب جامه ای در خشکی و دریا نیست ، مگراین که من در هر روز پنج بار هنگام نماز از آنها می گذرم .
(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۷۹)

حدیث۱۱۶۹

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:
ما یمنع احدکم اذا دخل علیه غم من غموم الدنیا ان یتوضأ ثم یدخل المسجدفیرکع رکعتین یدعو الله فیهما، اما سمعت الله تعالی یقول : واستعینوا بالصبر والصلاة ؛
چه مانعی دارد که چون یکی از شماغم و اندوهی از غمهای دنیا بر اودرآمد، وضو بگیرد و به مسجد برود و دو رکعت نماز بخواند و برای رفع اندوه خود خدا را بخواند. مگر نشنیده ای که خدا می فرماید:واستعینوا بالصبرو الصلاة .
(وسائل الشیعه ، ج ۵، ص ۲۶۳)

حدیث۱۱۷۰

لیست الصلاة قیامک وقعودک ، انما الصلاة اخلاصک و ان ترید بها الله وحده؛
نماز برخاستن و نشستن تو نیست ، جز این نیست که نماز خالص قرار دادن توست و این که به آن خشنودی تنها خدا را بخواهی .

(اصول وافی ، ج ۲، ص۱۰۹)

حدیث۱۱۷۱

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

کان علی - علیه السلام - اذااماله امر فزع قام الی الصلاهٔ ثم تلا هذه الایهٔ" واستعینوا بالصبر والصلاهٔ؛"

شیوه امام علی (علیه السـلام) چنان بود که چون مشـکل مهمی برای او پیش می آمد، به نمازمی ایستاد و این آیه را می خواند...":

واستعینوا بالصبر و الصلاهٔ."

(تفسیر درالمنثور، ج ۱، ص ۶۷)

حدیث۱۱۷۲

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:

تعاهدوا امر الصلاهٔ و حافظوا علیها، واستکثروا منه ، و تقربوا بها فانها کانت علی المؤمنین کتابا موقوتا؛

امر نماز رامراعات کنیـد و آن را محافظت نمایید و بسـیار به جا آورید و با آن به خدا تقرب جویید، زیرا نماز فریضه ای است که بر مومنین نوشته شده ووقت آن تعیین گردیده است .

(نهج البلاغه ، خطبه ۱۹۹)

حدیث۱۱۷۳

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

الصلوهٔ تنظر و لا تنظر بها؛

برای نمازباید انتظار کشید ولی نماز را معطل کار دیگر نباید کرد.

(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۱۸۳)

حدیث۱۱۷۴

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

ان الله یدفع بمن یصلی من شیعتنا عمن لا یصلی من شیعتنا و لو اجمعوا علی ترک الصلوهٔ لهلکوا؛

همانا خداوندبه وسـیله شیعیانی که نماز به جا می آورند، از شیعیان بی نماز (بلا)را دفع می کند،ولی اگر همه تارک نماز بودند، هر آینه همه هلاک می شدند.

(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۱۸۴)

حدیث۱۱۷۵

امام رضا (علیه السلام) می فرمایند:

(الصلوهٔ) طلب الوصال الی الله من العبد؛

(نماز) مطالبه وصال و تقرب بنده به سوی خداوند است .

(بحار الانوار، ج ,۸۴ ص ۲۶۴)

حدیث۱۱۷۶

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:
من اقام فی مسجد بعد صلوته انتظارللصلوة فهو ضیف الله و حق علی الله ان یکرم ضیفه؛
کسی که بعد از هر نماز درمسجد بایستد، در حالی که انتظار نماز بعدی رامی کشد، پس او مهمان خداست ، و برخداست که مهمانش را اکرام کند.
(جامع احادیث الشیعه ، ج ۴، ص ۷۸)

حدیث۱۱۷۷

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :
ان الصلاة تأتی الی المیت فی قبره بصورة شخص انور اللون یونسه فی قبره ویدفع عنه اهوال البرزخ؛
نماز به صورت انسانی سفید چهره وارد قبر میت شده و با او انس می گیرد ووحشتهای برزخ را از اوبرطرف می کند.
(لآلی الاخبار، ج ۴، ص ۱. الحکم الزاهره ، ص ۲۸۳)

حدیث۱۱۷۸

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :
ما من صلاة یحضر وقتها الا نادی ملک بین یدی الناس : ایها الناس ! قوموا الی نیرانکم التی اوقدتموها علی ظهورکم فاطفئوها بصلاتکم؛
هیچ نمازی نیست مگر این که چون وقت آن فرا می رسد فرشته ای درپیش روی مردمان ندا می کند: ای مردم ! برخیزید به سوی آتشی که بر پشت خودافروخته اید، تا آن را با نماز خویش خاموش کنید.
(محجة البیضاء، ج ۱، ص ۳۳۹)

حدیث۱۱۷۹

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :
نوروا منازلکم بالصلاة و قرائة القران؛
به خانه هایتان با خواندن نماز، و قرائت قرآن ، نورانیت ببخشید.
(کنز العمال ، ج ,۱۵ ص ۳۹۲ حدیث ۴۱۵۱۸)

حدیث۱۱۸۰

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :
قم فصل فان فی الصلوة شفاء؛
بر خیز نمازبه جا آور! پس همانا در نماز شفا است .

(جامع احادیث الشیعه ، ج ۴، ص ۲۸)

حدیث۱۱۸۱

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:
مروؤة الحضر، قراءة القران ومجالسة العلماء و النظر فی الفقه و المحافظة علی الصلاة فی الجماعات؛
از علی بن ابی طالب (علیه السلام) نقل شده که فرمود: جوانمردی در حضور در وطن ،قرآن خواندن و همنشینی با علماء و نگریستن در احکام دین و مواظبت بر نمازخواندن در جماعتهاست .
(بحار الانوار، ج ,۸۸ ص ۱۰)

حدیث۱۱۸۲

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:
و اعلم ان کل شی ء من عملک تبع لصلاتک؛
بدان که تمام اعمالت تابع نمازت خواهند بود.
(نهج البلاغه ، نامه ۲۷)

حدیث۱۱۸۳

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:
الصلوة تنزل الرحمة؛
نماز رحمت الهی را نازل می کند.
میزان الحکمة، ج ۵، ص ۳۶۷

حدیث۱۱۸۴

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :
لا یزال الشیطان یرعب من بنی ادم حافظ علی الصلوات الخمس فاذا ضیعهن تجرء علیه و اوقعه فی العظائم؛
شیطان پیوسته از فرزندان آدم در وحشت و هراس است تا آنگاه که نمازهایش را به دقت و با شرایط و آداب می خواند. پس اگر نماز را ضایع نموده (و دروقت مقرر آن به جا نیاورد)، شیطان بر او چیره می شود و او را در گناهان کبیره می اندازد و وی راگرفتار می کند.
(بحار الانوار، ج ,۸۲ ص ۲۰۲)

حدیث۱۱۸۵

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:
من ترک صلوة لایرجو ثوابها و لایخاف عقابها فلاابالی ایموت یهودیا و نصرانیا او مجوسیا ؛
کسی که نماز را ترک کند، امید به پاداش نمازش نمی باشد و از عذاب آن نیز ترسناک نیست، پس باکی نیست که یهودی بمیرد،

یا نصرانی ، یا مجوسی .
(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۰۳. میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۴۰۳)

حدیث۱۱۸۶

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:
ما بین المسلم و بین ان یکفر الا ان یترک الصلاة الفریضة متعمدا او یتهاون بها فلا یصلیها؛
فاصله بین مسلمان و بین کفرش چیزی جز ترک نماز واجب نیست که یا عمدا ترک نماید و اصلا قبول نداشته باشد و یا از بی اعتنایی نماز نخواند.
بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۱۶

حدیث۱۱۸۷

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:
تارک الصلاة ملعون فی التوراة ملعون فی الانجیل ملعون فی الزبور ملعون فی القران ملعون فی لسان جبرئیل ملعون فی لسان میکائیل ملعون فی لسان اسرافیل ملعون فی لسان محمد ؛
ترک کننده نماز در تورات و انجیل و زبور و قرآن مورد لعنت قرار گرفته و به زبان جبرئیل و میکائیل و اسرافیل و محمد (ص) ملعون است .
انوار الهدایة ، ص ۱۹۷

حدیث۱۱۸۸

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:
من اعان تارک الصلوة بلقمة او کسوة فکانما قتل سبعین نبیا اولهم ادم و اخرهم محمد ؛
کسی که ترک کننده نماز را به دادن طعامی یا لباسی یاری کند، مثل این است که هفتاد پیغبر را کشته ، که اول آنها آدم، و آخر آن ها محمد (صلی الله علیه و آله و سلم) است .
(لئالی الاخبار، ص ۳۹۵)

حدیث۱۱۸۹

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:
ان العبد اذا اشتغل بالصلاة و جاءه الشیطان و قال له : اذکر کذا اذکر کذا حتی یضل الرجل ان یدری کم صلی ؛
نمازگزار وقتی مشغول نماز است ، شیطان به سراغش می آید و به او می گوید: این را به یاد بیاور، آن را یاد بیاور تا این که انسان را گمراه کند و فراموش کند که چند رکعت نماز خوانده است .
(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۲۵۹)

حدیث۱۱۹۰

قال الصادق – علیه السلام ـ :
ایاکم ان یستخف احدکم بصلاته ؛
بپرهیزید از این که یکی از شما نماز را سبک بشمارید.
(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۲۳۶)

حدیث۱۱۹۱

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله ـ :
مثل الذی لایتم صلاته کمثل حبلی حملت حتی اذادنا نفاسها اسقطت فلا هی ذات حمل ولا ذات ولد ؛
مثل آن کسی که نمازش را کامل به جا نمی آورد، مثل زن حامله ای است که (نه ماه) حملش را نگهداری کرده تا نزدیک زایمان بچه را سقط کرده است .پس این چنین زن را نه زن حامله می گویند و نه زن صاحب فرزند.
(مستدرك الوسائل ، ج ۱، ص ۱۷۳)

حدیث۱۱۹۲

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:
ان ملک الموت یدفع الشیطان عن المحافظ علی الصلاهٔ و یلقنه شهادهٔ ان لا اله الله و ان محمدا رسول الله فی تلک الحالهٔ العظمیهٔ؛
همانا ملك الموت شیطان را در دم مرگ از کسی که حافظ نماز است ، دورمی کند و شهادت بر وحدانیت خدا و رسالت رسول خدا (ص) رادر هنگام هولناك مرگ به او تلقین می کند (توفیق شهادتین پیدا می کند).
(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۱۹)

حدیث۱۱۹۳

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:
ان الانسان اذا کان فی الصلاهٔ ، فان جسده وثیابه و کل شی ء حوله یسبح؛
هنگامی که انسان در حال نماز است، اندام و جامه او و هر چه پیرامون اوست ، خدا را تسبیح می گویند.
علل الشرایع ، ج ۱، ص ۲۳۷

حدیث۱۱۹۴

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:
اذا قام الرجل الی الصلاهٔ اقبل الیه ابلیس ینظر الیه حسدا لما یری من رحمهٔ الله التی تغشاء؛
هنگامی که کسی به نماز برمی خیزد، شیطان می آید و به نظر حسادت به اونگاه می کند، زیرا می بیند که رحمت خدا او را فرا گرفته است .
(بحار الانوار، ج ,۸۲ ص ۲۰۷)

حدیث۱۱۹۵

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:

الصلوة قربان کل تقی؛

نمازخواندن وسیله نزدیکی به خدا است برای هر شخص پرهیزکار.

بحار الانوار، ج ۱۰ ص ۹۹

حدیث۱۱۹۶

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

الصلاهٔ سلاح علی الکافر؛

نماز سلاح مؤمن علیه کافراست .

(بحار الانوار، ج ,۸۲ ص ۵۶و ۲۳۱)

حدیث۱۱۹۷

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

الصلاهٔ اجابهٔ للدعاء و قبول للاعمال؛

نمازموجب اجابت دعا و قبولی اعمال است .

(بحار الانوار، ج ,۸۲ ص ۱)

حدیث۱۱۹۸

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

المنجیات : اطعام الطعام و افشاء السلام والصلاهٔ باللیل و الناس نیام؛

عوامل رستگاری : اطعام کردن ، آشکارا سلام کردن ، نمازشب خواندن درحالی که مردم آرمیده اند.

(محاسن البرقی ، ص ۳۸۷)

حدیث۱۱۹۹

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

الصلاهٔ زاد للمؤمن من الدنیا الی الاخرهٔ؛

نماز زاد و توشه مؤمن در دنیا برای آخرت می باشد.

(بحار الانوار، ج ,۸۲ ص ۲۳۲)

حدیث۱۲۰۰

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

الصلاهٔ انس فی قبره و فراش تحت جنبه و جواب لمنکر و نکیر؛

نماز مونس (نمازگزار) در قبر، فراش نیکو در زیرش ،و پاسخ نمازگزار برای نکیر و منکر می باشد.

(بحار الانوار، ج ,۸۲ ص ۲۳۲)

حدیث۱۲۰۱

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :
بالصلاهٔ یبلغ العبد الی الدرجهٔ العلیاء لان الصلاهٔ تسبیح و تهلیل و تحمید وتکبیر و تمجید و تقدیس و قول و دعوهٔ؛
(انسان) به وسیله نماز بنده به درجه عالی و مقام والا می رسد، زیرا نماز تسبیح و تهلیل و تحمید وتکبیر و تمجید و تقدیس الهی است، نماز قول حق و دعوت به سوی حق می باشد.
بحار الانوار، ج ,۸۲ ص۲۳۲

حدیث۱۲۰۲

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :
صلاهٔ الرجل تطوعا حیث لایراه الناس تعدل صلاته علی اعین الناس خمسا وعشرین؛
نماز مرد که داوطلبانه و مستحبی درجایی که مردم او را نبینند به جا آورد،برابر بیست و پنج نماز است که در برابرچشم مردم انجام دهد.
(نهج الفصاحه، ح ۱۸۴۸

حدیث۱۲۰۳

امام کاظم (علیه السلام) می فرمایند:
لاتستغنی شیعتناعن اربع: خمرهٔ یصلی علیها، و خاتم یتختم به و سواک یستاک به و سبحهٔ من طین قبر ابی عبدالله –علیه السلام –؛
پیروان ما از چهار چیز بی نیاز نیستند:۱- سجاده ای که بر روی آن نمازخوانده شود.۲- انگشتری که در انگشت باشد.۳- مسواکی که با آن دندانهارا مسواک کنند.۴- و تسبیحی از خاک مرقد امام حسین (علیه السلام).
(تهذیب الاحکام ، ج ۶، ص ۷۵)

حدیث۱۲۰۴

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:
اما انه لیس شی ء افضل من الحج الا الصلاهٔ؛
به درستی که هیچ عملی بالاتر از حج نیست ، مگر نماز.
(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۲۶)

حدیث۱۲۰۵

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:
قال لقمان لابنه : لکل شی ء علامهٔ یعرف بهاو یشهد علیها و ان للدین ثلاث علامات : العلم و الایمان و العمل به ، (الی ان قال) وللعامل ثلاث علامات الصلوهٔ و الصیام و الزکوهٔ؛

حضرت لقمان به فرزندانش فرمود:برای هر چیزی علامتی است که به وسیله آن علامت شناخته می شود و به او شهادت داده می شود، به درستی که برای دین سه علامت است: ۱- علم، ۲- ایمان، ۳- عمل به ایمان تا آنجا که فرمودند: برای عامل به دین سه علامت است : ۱- نماز، ۲- روزه ، ۳- زکات .

(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۱۸۳)

حدیث۱۲۰۶

امام رضا (علیه السلام) می فرمایند:

ان الصلواهٔ افضل العبادهٔ لله؛

همانا، نماز، بهترین عبادت برای خداست .

(جامع احادیث الشیعه ، ج ۴، ص ۵۰)

حدیث۱۲۰۷

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

علیک بالصلاهٔ ! فان اخر ماوصی به رسول الله و حث علیه الصلاهٔ؛

بر تو باد به نماز! زیرا آخرین چیزی که رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) به آن سفارش نمود (و انسان) را بر انجام آن تاکید نمود، نماز بود.

(بحار الانور، ج ,۸۴ ص ۲۳۶)

حدیث۱۲۰۸

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

الصلاهٔ من شرایع الدین ، و فیها مرضاهٔ الرب - عز و جل - فهی منهاج الانبیاء؛

نماز از سنتهای دین ، و مایه خشنودی پروردگار و راه و روش پیامبران است .

بحار الانوار، ج ,۸۲ ص ۲۳۱

حدیث۱۲۰۹

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

ان افضل الاعمال عند الله یوم القیامهٔ ، الصلوهٔ؛

همانا بهترین عمل در روز قیامت نزد خداوند، نماز است .

(مستدرک الوسائل ، ج ۳، ص ۷)

حدیث۱۲۱۰

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

ان طاعهٔ الله خدمته فی الارض فلیس شی ء من خدمته یعدل الصلاهٔ؛

پیروی و اطاعت از پروردگار خدمت کردن به او در زمین است وهیچ چیز در خدمت به پروردگار معادل نماز نیست .

(میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۳۱۸)

حدیث۱۲۱۱

امام باقر (علیه السلام) می فرمایند:

بنی الاسلام علی خمس : الصلوهٔ و الزکوهٔ و الصوم و الحج و الولایهٔ؛

اسلام بر روی پنج پایه بنا شده است : نماز، روزه ،زکات ، حج ، ولایت .

(کافی ، ج ۲، ص ۱۷)

حدیث۱۲۱۲

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

ان الصلوهٔ قربان المؤمن؛

همانانماز خواندن وسیله نزدیکی مؤمن به خداست .

(کنز العمال ، حدیث ۱۸۹۰۷)

حدیث۱۲۱۳

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

علم الاسلام الصلاهٔ؛

نماز، پرچم اسلام است .

(کنز العمال ، ج ۷، ص۲۷۹ حدیث ۱۸۸۷)

حدیث۱۲۱۴

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) :

الصلوهٔ ، معراج المؤمن؛

نماز، معراج مؤمن است .

کشف الاسرار، ج ۲، ص۶۷۶

حدیث۱۲۱۵

قال الرضا - علیه السـلام -:ان الله - عز و جل - انما فرض علی الناس فی الیوم و اللیلهٔ سبع عشر رکعهٔ ، من انی بها، لم یسئله الله - عز و جل - عما سواها ؛

همانا خداونـد عز و جل در شبانه روز هفده رکعت نماز بر مردم واجب کرده است کسـی که آن را به جا آورد خداوند غیر از نماز از او سؤ ال نمی کند.

(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۱۷۶)

حدیث۱۲۱۶

قال امیرالمؤمنین علیه السلام:

اوصیکم بالصلاهٔ و حفظها، فانها خیر العمل و هی عمود دینکم.

امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود:

شما را به نماز و مراقبت از آن سفارش می‌کنم چونکه نماز برترین عمل و ستون دین شماست .

بحار، ج ۸۲، ص ۲۰۹

حدیث۱۲۱۷

قال الصادق علیه السلام:

صلاهٔ فریضهٔ خیر من عشرین حجهٔ و حجهٔ خیر من بیت مملو ذهبا یتصدق منه حتی یفنی او حتی لا یبقی منه شیء.

امام صادق علیه السلام فرمود:

یک نماز واجب از بیست حج بهتر است، و یک حج از صدقه دادن خانه‌ای پر از طلا بهتر است، آنگونه که آن را صدقه دهند تا آنکه چیزی در آن نماند.

بحار، ج ۸۲، ۲۲۷

حدیث۱۲۱۸

قال الباقر علیه السلام:

انا نأمر صبیاننا بالصلاهٔ اذا کانوا بنی خمس سنین، فمروا صبیانکم بالصلاهٔ اذا کانوا بنی سبع سنین.

امام باقر علیه السلام فرمود:

هنگامی که فرزندان ما پنج ساله شدند دستور می‌دهیم نماز بخوانند، پس شما هم وقتی فرزندانتان به هفت سالگی رسیدند آنها را به نماز دستور دهید.

وسائل الشیعه، ج ۳، ص ۱۲

حدیث۱۲۱۹

قال رسول الله صلی الله علیه و آله:

علم الاسلام الصلاهٔ، فمن فرغ لها قلبه و حافظ علیها بحدها و وقتها و سننها فهو مؤمن .

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود:

نماز، پرچم اسلام است، مؤمن واقعی، کسی است که دل به آن دهد و مراقب حدود و آداب و وقت آن باشد.

کنز العمال، ج ۷، حدیث ۱۸۸۷۰

حدیث۱۲۲۰

قال رسول الله صلی الله علیه و آله:

الصلاهٔ من شرایع الدین، و فیها مرضاهٔ الرب عز و جل، فهی منهاج الانبیاء.

پیامبر گرامی صلی الله علیه و آله فرمود:

نماز از آداب (اولیه) دین است، و آن مایه خشنودی خدا، و راه و روش پیامبران الهی است .

بحار، ج ۸۲، ۲۳۱

حدیث۱۲۲۱

قال رسول الله صلی الله علیه و آله:

صلاهٔ الرجل نور فی قلبه فمن شاء منکم فلینور قلبه.

رسول اکرم صلی الله علیه و آله فرمود:

نماز هر کس، نوری در دل اوست، پس هر کس خواست، قلبش را نورانی کند.

کنز العمال، ج ۷، حدیث ۱۸۹۷۳

حدیث۱۲۲۲

قال رسول الله صلی الله علیه و آله:

خمس صلوات من حافظ علیهن کانت له نورا و برهانا و نجاهٔ یوم القیامهٔ.

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود:

کسی که بر نمازهای پنجگانه محافظت و مراقبت نماید این نمازها برای او در قیامت، نور و وسیله نجات او خواهد بود.

کنز العمال، ج ۷، حدیث ۱۸۸۶۲

حدیث۱۲۲۳

امام صادق علیه‌السلام می فرمایند :

کونوا دُعاةً لِلنّاسِ بِغَیْرِ اَ لْسِنَتِکُمْ، لِیَرَوا مِنْکُمْ الْوَرَعَ وَ الْاِجْتِهادَ وَ الصَّلاةَ وَ الْخَیْرَ، فَاِنَّ ذلِکَ داعیَةٌ؛

مردم را به غیر از زبان خود، دعوت کنید، تا پرهیزکاری و کوشـش در عبادت و نماز و خوبی را از شما ببینند، زیرا اینها خود دعوت کننده است.

کافی، ج ۲ ، ص ۷۸، ح ۱۴.

حدیث۱۲۲۴

پیامبراکرم صلی الله علیه وآله وسلم می فرمایند:

لَمّا قیلَ لَهُ: اُحِبُّ اَنْ یُوَسَّعَ عَلَیَّ فِی الرِّزْقِ؟ - : دُمْ عَلَی الطَّهارَةِ یُوَسَّعَ عَلَیْکَ فِی الرِّزْقِ؛

به رسول خداصلی الله علیه وآله عرض شد: دوست دارم روزیم زیاد شود. فرمودند: پیوسته با وضو باش تا روزیت فراوان شود.

کنزالعمال، ح ۴۴۱۵۴.

حدیث۱۲۲۵

پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وآله :
یا عَلیُّ اِذا حَضَرَ وَقْتُ صَلاتِکَ فَتَهَیَّأْ لَها وَ اِلاّ شَغَلَکَ الشَّیْطانُ وَ اِذا نَوَیْتَ خَیْرا فَعَجِّلْ وَ اِلاّ مَنَعَکَ الشَّیْطانُ عَنْ ذلِکَ ؛
ای علی! هرگاه وقت نمازت رسید، آماده آن شو وگرنه شیطان تو را سرگرم می‌کند و هرگاه قصد [کار] خیری کردی شتاب کن وگرنه شیطان تو را از آن باز می‌دارد.
میراث حدیث شیعه ، ج ۲، ص ۲۰، ح ۱۸ .

حدیث۱۲۲۶

پیامبراکرم صلی الله علیه وآله می فرمایند :
مَا اتَّخَذَ اللَّهُ اِبْراهیمَ خَلیلاً اِلّا لِاِطْعامِهِ الطَّعامَ وَ صَلاتِهِ بِاللَّیْلِ وَ النّاسُ نیامٌ؛
خداوند متعال، حضرت ابراهیم را جز به خاطر غذا دادن (به مردم) و نماز شب خواندنش هنگامی که مردم در خواب بودند، خلیل و دوست خود انتخاب نکرد.
علل الشرایع، ج ۱، ص ۳۵، ح ۴ .

حدیث۱۲۲۷

پیامبراکرم صلی الله علیه وآله می فرمایند :
اگر بر درِ خانه یکی از شما جویی بود و هر روز پنج بار خود را در آن می‌شست، آیا در بدن وی چرکی باقی می‌ماند؟ گفتیم: نه. فرمودند: پس براستی نماز، مانند همان جوی روان است که هرگاه به جا آورده شود، گناهان میان دو نماز را پاک می کند.
تهذیب الأحکام، ج ۲، ص ۲۳۷، ح ۹۳۸.

حدیث۱۲۲۸

پیامبراکرم صلی الله علیه وآله می فرمایند :
لَیْسَ یَنْبَغی اَنْ یَکونَ فِی الْبَیْتِ شَیْءٌ یَشْغَلُ الْمُصَلِّیَ؛
شایسته نیست در اطاق چیزی باشد، که نمازگزار را مشغول سازد.
سنن ابی داود، ج ۱، ص ۴۵۱، ح ۲۰۳۰ .

حدیث۱۲۲۹

امام صادق علیه السلام می فرمایند :
سَجْدَةُ الشُّکْرِ واجِبَةٌ عَلی کُلِّ مُسْلِمٍ تُتِمُّ بِها صَلاتَکَ وَ تُرْضی بِها رَبَّکَ وَ تُعْجِبُ الْمَلائِکَةَ مِنْکَ ... ؛
سجده شکر بر هر مسلمانی واجب است، با آن نمازت را کامل می کنی، پروردگارت را خشنود می‌سازی و فرشتگان را از خود به شگفتی می‌آوری... .
تهذیب الأحکام، ج ۲، ص ۱۱۰، ح ۴۱۵ .

حدیث۱۲۳۰

امام صادق علیه السلام می فرمایند :

ما عالَجَ النّاسُ شَیْئاً اَشَدَّ مِنَ التَّعْقیبِ؛

مردم به چیزی بهتر از تعقیبات نماز (ذکر و دعا) نپرداخته‌اند.

تهذیب الأحکام، ج ۲، ص ۱۰۴، ح ۳۹۳.

حدیث۱۲۳۱

امام علی علیه السلام می فرمایند :

اُنْظُرْ فیما تُصَلّی وَ عَلی ما تُصَلّی، اِنْ لَمْ یَکُنْ مِنْ وَجْهِهِ وَ حِلِّهِ فَلا قَبولَ؛

بنگرید در چه [لباسی] و بر چه [چیزی] نماز می گزاری، که اگر از راه صحیح و حلالش نباشد، قبول نخواهد شد

تحف العقول، ص ۱۷۴ .

حدیث۱۲۳۲

امام باقر علیه السلام می فرمایند :

ذِکْرُ اللّهِ لِاَهْلِ الصَّلاهِٔ اَکْبَرُ مِنْ ذِکْرِهِمْ اِیّاهُ؛ اَلا تَری اَنَّهُ یَقولُ: اُذْکُرونی اَذْکُرْکُمْ؟؛

یاد خدا از نمازگزاران، بالاتر از یاد آنان از خداوند است، مگر نمی‌بینی که خداوند می‌فرماید: مرا یاد کنید تا شما را یاد کنم؟

بحارالأنوار، ج ۸۲ ، ص ۱۹۹

حدیث۱۲۳۳

امام صادق علیه السلام می فرمایند :

صَلاهٌٔ مُتَطَیِّبٍ اَفْضَلُ مِنْ سَبعینَ صَلاهًٔ بِغَیْرِ طیبٍ؛

یک نماز با بوی خوش (عطر) بهتر از هفتاد نماز بدون بوی خوش است.

کافی، ج ۶، ص ۵۱۱ ، ح ۷.

حدیث۱۲۳۴

امام صادق علیه السلام می فرمایند :

اَحَبُّ الْعِبادِ اِلَی اللّهِ عَزَّوَجَلَّ رَجُلٌ صَدوقٌ فی حَدیثِهِ مُحافِظٌ عَلی صَلاتِهِ؛

محبوب‌ترین بنده نزد خدای عزوجل کسی است که راستگو و مراقب نمازش باشد.

امالی صدوق، ص ۳۷۱، ح ۴۶۷ .

حدیث۱۲۳۵

پیامبراکرم صلی الله علیه وآله می فرمایند :

اِسْتَوُوا تَسْتَوِ قُلوبُکُمْ وَ تَماسّوا تَراحَموا؛

[در نماز جماعت] صف‌ها را هماهنگ و منظم نمایید تا دل‌هایتان هماهنگ شود و به یکدیگر (شانه به شانه) متصل گردید تا با هم

مهربان شوید.

کنزالعمال، ح ۲۰۵۷۵ .

حدیث۱۲۳۶

پیامبراکرم صلی الله علیه وآله می فرمایند :

اَلصَّلَواتُ الْخَمْسُ وَ الْجُمُعَةُ اِلَی الجُمُعَةِ کَفّاراتٌ لِما بَیْنَهُنَّ ما لَمْ تَغْشَ الکَبائِرُ؛

نمازهای پنجگانه و نماز جمعه تا نماز جمعه بعد، کفاره گناهان میان آنهاست، تا وقتی که گناهان کبیره‌ای در میان نیاید.

سنن التّرمذی، ج ۱، ص ۱۳۸، ح ۲۱۴.

حدیث۱۲۳۷

پیامبراکرم صلی الله علیه وآله می فرمایند :

اَیُّهَا النّاسُ، اِنَّ الْمُصَلّی اذا صَلّی فَاِنَّهُ یُناجی رَبَّهُ تَبارَکَ وَ تَعالی، فَلْیَعْلَمْ بِما یُناجیهِ؛

ای مردم! نمازگزار هنگام نماز با پروردگار بلند مرتبه‌اش مناجات می کند، پس باید بداند چه می گوید.

مسند احمد، ج ۲، ص ۱۲۹ .

حدیث۱۲۳۸

امام صادق علیه السلام می فرمایند :

اذا قُمْتَ بِاللَّیْلِ فَاسْتَکِ فَاِنَّ الْمَلَکَ یَاْتیکَ فَیَضَعُ فاهُ عَلی فیکَ فَلَیْسَ مِنْ حَرْفٍ تَتْلوهُ وَ تَنْطِقُ بِهِ اِلّا صَعِدَ بِهِ اِلَی السَّماءِ فَلْیَکُنْ فوکَ طَیِّبَ الرِّیحِ؛

شبانگاه که (برای نماز) برخاستی، مسواک بزن چرا که فرشته‌ای نزد تو می‌آید و دهانش را بر دهانت می گذارد و آنگاه هیچ حرفی از قرآن و نماز و دعا نمی‌خوانی مگر آن‌که آن را به آسمان بالا می‌برد، پس باید که دهانت خوشبو باشد.

وسائل الشیعة، ج ۱، ص ۳۵۷.

حدیث۱۲۳۹

پیامبراکرم صلی الله علیه و آله می فرمایند:

رَحِمَ اللّهالْمَتَخَلِّلینَ مِنْ اُمَّتی فِی الْوُضوءِ وَ الطَّعامِ؛

خداوند رحمت کند خلال کنندگان امتم را در هنگام وضو گرفتن و بعد از غذا خوردن.

مکارم الاخلاق، ص ۱۵۳.

حدیث۱۲۴۰

امام صادق علیه‌السلام می فرمایند :

إذا تَوَضَّأَ أحَدُکُم و لَم یُسَمَّ کانَ لِلشَّیطانِ فی وُضوئِهِ شِرکٌ و إن أکَلَ أو شَرِبَ أو لَبِسَ و کُلُّ شَیءٍ صَنَعَهُ یَنبَغی أن یُسَمِّی عَلَیهِ فَإن لَم یَفعَل کانَ لِلشَّیطانِ فیهِ شِرکٌ؛

هر گاه یکی از شما وضو بگیرد و بسم اللّه الرحمن الرحیم نگوید. شیطان در آن شریک است و اگر غذا بخورد و آب بنوشد یا لباس بپوشد و هر کاری که باید نام خدا را بر آن جاری سازد، انجام دهد و چنین نکند، شیطان در آن شریک است.

محاسن، ج ۲، ص ۴۳۳ .

حدیث۱۲۴۱

پیامبراکرم صلی‌الله‌علیه‌وآله می فرمایند:

اَلْعَبد... إنْ قالَ فی أوَّلِ وُضوئِهِ بِسمِ اللّهِ الرَّحمنِ الرَّحیمِ طَهُرَت أعضاؤُهُ کُلُّها مِنَ الذُّنوبِ؛

اگر بنده‌ای... در ابتدای وضویش، بسم اللّه الرحمن الرحیم بگوید همه اعضایش از گناهان پاک می‌شود.

تفسیر الإمام العسکری علیه‌السلام ، ص ۵۲۱ .

حدیث۱۲۴۲

پیامبراکرم صلی‌الله‌علیه‌وآله :

ثَلاثٌ لَو یَعْلَمُ النّاسُ ما فیهِنَّ ما اُخِذْنَ اِلاّ بِسَهْمَةٍ حِرصا عَلی ما فیهِنَّ مِنْ الْخَیْرِ وَ الْبَرَکَةِ: اَلتَّأْذینُ بِالصَّلاةِ وَ التَّهجیرِ بِالجَماعاتِ وَ الصَّلاةُ فی اَوَّلِ الصُّفوفِ؛

سه چیز است که اگر مردم آثار آن را می‌دانستند، به جهت حریص بودن به خیر و برکتی که در آنها هست، به قرعه متوسل می‌شدند: اذان نماز، شتاب به نماز جماعت و نماز در صف اول.

(کنزالعمّال، ح ۴۳۲۳۵.)

حدیث۱۲۴۳

پیامبراکرم صلی‌الله‌علیه‌وآله :

صَلاةُ اللّیلِ مَرضاةٌ لِلرَّبِّ وَ حُبُّ المَلائِکَةِ وَ سُنَّةُ الْاَنْبیاءِ وَ نورُ الْمَعْرِفَةِ وَ اَصْلُ الْایمانِ وَ راحَةُ الْاَبْدانِ وَ کَراهیَةٌ لِلشَّیْطانِ وَ سِلاحٌ عَلَی الْاَعْداءِ وَ اِجابَةٌ لِلدُّعاءِ وَ قَبولُ الْاَعْمالِ وَ بَرَکَةٌ فِی الرِّزْقِ؛

نماز شب، موجب رضایت پروردگار، دوستی فرشتگان، سنت پیامبران، نور معرفت، ریشه ایمان، آسایش بدن‌ها، مایه ناراحتی شیطان، سلاحی بر ضدّ دشمنان، مایه اجابت دعا، قبولی اعمال و برکت در روزی است.

(ارشاد القلوب، ج ۱، ص ۱۹۱.)

حدیث۱۲۴۴

پیامبراکرم صلی‌الله‌علیه‌وآله :

اِعْلَموا اَنَّ اللّه تعالی قَدْ فَرَضَ عَلَیْکُمْ الْجُمُعَةَ فَمَنْ تَرَکَها فی حَیاتی وَ بَعْدَ مَماتی وَ لَهُمْ اِمامٌ عادِلٌ اِسْتِخْفافا بِها وَ جُحودا لَها فَلا جَمَعَ اللّه شَمْلَهُ وَ لا بارَکَ لَهُ فی اَمْرِهِ اَلا وَ لا صَلاةَ لَهُ اَلا وَ لا زَکاةَ لَهُ اَلا وَ لا حَجَّ لَهُ اَلا وَ لا صَوْمَ لَهُ اَلا وَ لا بَرَکَةَ لَهُ حَتّی یَتوبَ؛

بدانید که خداوند متعال نماز جمعه را بر شما واجب ساخته است پس آنان که در زندگی و پس از مرگ من، از روی سبک شمردن و یا انکار، آن را ترک کنند، با وجود این‌که پیشوای عادلی دارند، خداوند وحدتشان نبخشد و در کارشان برکت ندهد، آگاه باشید نه زکات، نه نماز، نه حج و نه روزه آنان پذیرفته است. بدانید که زندگی آنان برکتی نخواهد داشت، مگر توبه کنند.

(عوالی اللالی، ج ۲، ص ۵۴، ح ۱۴۶.)

حدیث۱۲۴۵

پیامبراکرم صلی‌الله‌علیه‌وآله :

اَلصَّلاةُ مِنْ شَرائِعِ الـدّینِ وَ فیها مَرضاةُ الرَّبِّ عَزَّوَجَلَّ وَ هِیَ مِنْهاجُ الْاَنْبیاءِ وَ لِلْمُصَلّی حُبُّ الْمَلائِکَةِ وَ هُدیً و ایمانٌ وَ نورُ الْمَعْرِفَةِ وَ بَرَکَةٌ فِی الرِّزْقِ؛

نماز، از آیین‌های دین است و رضای پروردگار، در آن است. و آن راه پیامبران است. برای نمازگزار، محبت فرشتگان، هدایت، ایمان، نور معرفت و برکت در روزی است.

خصال، ص ۵۲۲، ح ۱۱.

حدیث۱۲۴۶

امام علی علیه السلام :

وَ عَنْ ذلِکَ ما حَرَسَ اللّه‌عِبادَهُ الْمُؤْمِنینَ بِالصَّلَوات وَ الزَّکَواتِ وَ مُجاهَدَةِ الصِّیامِ فِی الْاَیّامِ الْمَفْروضاتِ تَسْکینا لِاَطْرافِهِمْ وَ تَخْشیعا لِاَبْصارِهِمْ وَتَذْلیلاً لِنُفوسِهِمْ وَ تَخْفیضا (تَخْضیعا) لِقُلُوبِهِمْ؛(

خداوند، بندگان مؤمن خود را به وسیله نمازها و زکات‌ها و جدّیت در روزه‌داری روزهای واجب حفظ می کند، تا اعضا و جوارحشان آرام، دیدگانشان خاشع، جان‌هایشان فروتن و دل‌هایشان خاشع گردد.

نهج البلاغه، خطبه ۱۹۲.

حدیث۱۲۴۷

رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

دو رکعت نماز کسی که زن دارد ، بهتر از هشتاد و دو رکعت نماز عَزَب (مجرد) است.

(نهج الفصاحه ، ح ۱۶۷۰)

حدیث۱۲۴۸

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم می فرمایند :

مَنْ اَوی اِلی فِراشِهِ طاهِرا یَذْکُرُ اللّه‌ تَعالی حَتّی یُدْرِکَهُ النُّعاسُ لَمْ یَتَقَلَّبْ ساعَةً مِنَ اللَّیْلِ یَسْأَلُ اللّه‌ شَیْئا مِنْ خَیْرِ الدُّنْیا وَ الْآخِرَةِ اِلاّ اَعْطاهُ اللّه‌ اِیّاهُ؛

هر کس با وضو و با یاد خدا به رخت خواب برود و خوابش ببرد، در هر ساعتی از شب که بیدار گردد و از خدا چیزی از خیر دنیا و آخرت بخواهد، خداوند آن را به او عطا فرماید.

کنزالعمال، ح ۴۱۲۷۴ .

حدیث۱۲۴۹

پیامبراکرم صلی الله علیه و آله وسلم :

اِنَّ اللّه یُحِبُّ فِی الصَّلاةِ ما یُحِبُّ فِی الْقِتالِ: صَفّا کَأَ نَّهُم بُنیانٌ مَرصُوصٌ؛

خداوند آنچه را که در جنگ دوست دارد، در نماز هم دوست دارد و آن صفی (متحد و منظم) همچون بنیانی پولادین و محکم است.

الدرالمنثور، ج ۶، ص ۲۱۳.

حدیث۱۲۵۰

امام رضا (علیه السلام) می فرمایند:

خداوند سه چیز را به سه چیز دیگر مربوط کرده است و به طور جداگانه‌نمی‌پذیرد . نماز را با زکات ذکر کرده است ، هرکس نماز بخواند و زکات ندهد نمازش پذیرفته نیست . نیز شکر خود و شکر از والدین را با هم ذکر کرده است . از این رو هرکس از والدین خود قدردانی نکند از خدا قدردانی نکرده است . نیز در قرآن سفارش به تقوا و سفارش به ارحام در کنار هم آمده است . بنابراین اگر کسی به خویشاوندانش رسیدگی و احسان ننماید ، با تقوا محسوب نمی‌شود .

(عیون اخبار الرضا ، ج ۱ ، ص ۲۵۸)

حدیث۱۲۵۱

امام صادق(علیه السلام) می فرمایند:

عَلَیکُم بِالصَّلاةِ فِی المَساجِدِ؛

بر شما باد نماز خواندن در مسجدها .

الکافی : ج ۲ ، ص ۶۳۵ ، ح ۱

حدیث۱۲۵۲

رسول اکرم(صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

اَلصَّلاةُ مِن شَرائِعِ الدّینِ وَ فیها مَرضاةُ الرَّبِّ عَزَّوَجَلَّ وَ هِیَ مِنهاجُ الْأنبیاءِ وَ لِلمُصَلّی حُبُّ المَلائِکَةِ وَ هُدیً و ایمانٌ وَ نورُ المَعرِفَةِ وَ بَرَکَةٌ فِی الرِّزقِ؛

نماز، از آیین‌های دین است و رضای پروردگار، در آن است. و آن راه پیامبران است. برای نمازگزار، محبت فرشتگان، هدایت، ایمان، نور معرفت و برکت در روزی است.

خصال، ص ۵۲۲، ح ۱۱

حدیث۱۲۵۳

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

علم الایمان الصلوة؛

علامت و نشانه ایمان نمازاست .

شهاب الاخبار، ص ۵۹

حدیث۱۲۵۴

پیامبر اکرم(صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:
الرَّکعَتانِ فی جَوفِ اللَّیل اَحَبُّ اِلَی اللَّهِ مِنَ الدُّنیا وَ ما فیها؛
دو رکعت نماز در دل شب، نزد خدا از دنیا و آنچه در آن است، محبوب‌تر است.
بحارالأنوار، ج ۸۷، ح ۲۳

حدیث۱۲۵۵

امام صادق علیه السلام فرمودند:
شیعیان ما را در سه چیز بیازمایید : در مواظبت بر اوقات نمازها ، در نگهداری اسرارشان از دشمنان ما و در همدردی و کمک مالی به برادرانشان.
میزان الحکمه، باب صفات شّیعه

حدیث۱۲۵۶

حضرت رسول اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:
اَمَنِ اغتابَ مُسلِماً اَو مُسلِمَةً لَم یقبَلِ اللَّهُ تَعالی صَلاتَهُ وَ لا صیامَهُ اَربَعینَ یوماً وَ لَیلَةً اِلّا اَن یغفِرَ لَهُ صاحِبُهُ؛
خداوند متعال تا چهل شبانه روز نماز و روزه غیبت کننده مرد و زن مسلمان را نمی‌پذیرد، مگر این که غیبت شونده او را ببخشد.
(جامع الأخبار، ص ۴۱۲، ح ۱۱۴۱)

حدیث۱۲۵۷

حضرت علی(علیه السلام) فرمودند:
لَو یعلَمُ المُصَلّی ما یغشاهُ مِنَ الرَّحمَةِ لَما رَفَعَ رَأسَهُ مِنَ السُّجودِ؛
اگر نماز گزار می دانست تا چه حد مشمول رحمت الهی است، هرگز سر خود را از سجده بر نمی داشت.
(غررالحکم، ح ۷۵۹۲)

حدیث۱۲۵۸

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:
ما عَمِلَ ابنُ آدَمَ شَیئاً اَفضَلَ مِنَ الصَّلاةِ وَ صَلاحِ ذاتِ البَینِ وَ خُلق حَسَن؛
انسان هیچ کاری بهتر از نماز، اصلاح میان مردم و خوش اخلاقی نکرده است.
(نهج الفصاحه، ح ۲۶۵۱)

حدیث۱۲۵۹

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

الصلوة حصن من سطوات الشيطان

نماز قلعه و دژ محکمی است که نمازگزار را از حملات شیطان نگاه می دارد.

(ميزان الحكمة، ج ۵، ص ۳۶۷)

حدیث۱۲۶۰

پیامبر اکرم (صلى الله عليه و آله و سلم) فرمودند:

من لم تنهه صلاته عن الفحشاء و المنكر لم تزده من الله الا بعدا

هر کس که نمازش او را از فحشاء و منکر باز ندارد، هیچ بهره ای از نماز جز دوری از خدا حاصل نکرده است .

(بحار الانوار، ج ,۸۲ ص .۱۹۸ شهاب الاخبار، ص ۲۱۵)

حدیث۱۲۶۱

پیامبر اکرم (صلى الله عليه و آله و سلم) فرمودند:

من لم تنهه صلاته عن الفحشاء و المنكر لم تزده من الله الا بعدا؛

هر کس که نمازش او را از فحشاء و منکر باز ندارد، هیچ بهره ای از نماز جز دوری از خدا حاصل نکرده است .

(بحار الانوار، ج ,۸۲ ص .۱۹۸ شهاب الاخبار، ص ۲۱۵)

حدیث۱۲۶۲

پیامبر اعظم (صلى الله عليه و آله و سلم) فرمودند:

من صلى اربعين يوما جماعة يدرك التكبيرة الاولى ، كتب له برائتان برائة من النار و برائة من النفاق

کسی که نماز خود را با جماعت و با درک تکبیر اول نماز، چهل روز انجام دهد، خداوند دو برائت را برای او مقرر می سازد: ۱- برائت از آتش دوزخ .۲- برائت از نفاق.

(بحار الانوار، ج ,۸۸ ج ۴)

حدیث۱۲۶۳

پیامبر اکرم(صلى الله عليه و آله و سلم)فرمودند:

انّ أحَبِّ الأعمالُ اِلَى الله (عَزِّوَجَلِّ) اَلصلاةُ وَ البِرُ وَ الجَهاد.

همانا، محبوبترین اعمال در نزد خداوند عزوجل، نماز، نیکی کردن و جهاد در راه خداست.

(وسائل الشيعه، ج ۳، ص ۲۷)

حدیث۱۲۶۴

امام صادق (عليه السلام) فرمودند:

كُونُو دُعاةً للنّاسِ بِغَير اَلسِنَتِكُم لِيَرُوا منكُم الوَرَع و الاِجتهادَ و الصّلاة و الخير فَانَّ ذلكَ داعيةٌ؛

مردم را با غیر زبانتان بخوانید تا از شما پارسایی و کوشش و نماز و خوبی را ببینند زیرا این امور آنان را به سوی حق فرا می خواند.

(جهادالنفس،ح۱۹۵)

حدیث۱۲۶۵

امام علی علیه السلام فرمودند:

الصلوهٔ حصن من سطوات الشیطان

نماز قلعه و دژ محکمی است که نمازگزار را از حملات شیطان نگاه می دارد.

(غررالحکم ، ص ۵۶)

حدیث۱۲۶۶

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند:

اول ما یسالون عنه الصلوات الخمس

اولین چیزی که از انسانها سؤال می شود، نمازهای پنج گانه است .

(کنز العال،ج ۷،حدیث ۱۸۸۵۹)

حدیث۱۲۶۷

امام علی علیه السلام فرمودند:

من صلی رکعتین یعلم مایقول فیهما انصرف و لیس بینه و بین الله - عز وجل - ذنب

هر کس دو رکعت نماز بخواند و بداند چه می گوید، از نماز فارغ می شود، درحالی که میان او و میان خدای عز و جل گناهی نیست.

(اصول وافی،ج۲،ص۱۰۰)

حدیث۱۲۶۸

امام محمدباقر علیه السلام فرمودند:

من ترک الجماعهٔ رغبهٔ عنها و عن جماعهٔ المسلمین من غیر علهٔ فلا صلاهٔ له

کسی که از روی بی میلی ،بدون عذر و علت نمازجماعت را که اجتماع مسلمانان است ترک کند، نمازی برای او نیست.

(امالی شیخ صدوق،ص۲۹۰)

حدیث۱۲۶۹

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند:

لا ینال شفاعتی من اخر الصلوهٔ بعد وقتها؛

کسی که نماز را از وقتش تأخیر بیندازد، (فردای قیامت) به شفاعت من نخواهدرسید .

(بحارالانوار،ج،۸۳ص۲۰)

حدیث۱۲۷۰

امام علی علیه السلام فرمودند:
لکل شی ء وجه و وجه دینکم الصلاهٔ
هر چیز دارای سیماست ، سیمای دین شما نماز است .
(بحار الانوار،ج۸۲،ص۲۲۷)

حدیث۱۲۷۱

امام کاظم علیه السلام فرمودند:
افضل ما یتقرب به العبد الی الله بعد المعرفهٔ به ، الصلوهٔ
بهترین چیزی که بنده بعد از شناخت خدا به وسیله آن به درگاه الهی تقرب پیدا می کند، نماز است.
(تحف العقول،ص۴۵۵)

حدیث۱۲۷۲

امام صادق علیه السلام فرمودند:
ان من تمام الصوم اعطاء الزکاهٔ یعنی الفطرهٔ کما ان الصلوهٔ علی النبی (صلی الله علیه و آله و سلم) من تمام الصلوهٔ
تکمیل روزه به پرداخت زکاهٔ یعنی فطره است، همچنان که صلوات بر پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) کمال نماز است
(وسائل الشیعه، ج ۶ ص ۲۲۱)

حدیث۱۲۷۳

امام صادق علیه السلام فرمودند:
اثافی الاسلام ثلاثهٔ: الصلوهٔ و الزکوهٔ و الولایهٔ،لا تصح واحدهٔ منهن الا بصاحبتیها؛
سنگهای زیربنای اسلام سه چیز است: نماز، زکات و ولایت که هیچ یک از آنها بدون دیگری درست نمی شود.
(کافی جلد۲، ص ۱۸)

حدیث۱۲۷۴

حضرت امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:
آن کس که به خاطر خدا و در راه او زائر قبر حسین (علیه السلام) گردد، خداوند او را از آتش دوزخ آزاد می کند و از فزع اکبر (خوف بزرگ) در روز قیامت ایمنش خواهد ساخت.
کامل الزیارات، ص ۱۴۶.

حدیث۱۲۷۵

سه کس نزد خدا از همه منفورترند: کسی که روز زیاد می خوابد در حالی که شب اصلا نمازی نخوانده است و کسی که زیاد می

خورد و هنگام غذا خوردن نام و حمد خدا نمی گوید و کسی که بی دلیل می خندد.

کنزالعمال، ص ۲۱۴۳.

حدیث۱۲۷۶

رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) هیچ چیز را بر نماز مقدم نمی داشتند. هرگاه نماز فرا می رسید، رسول خدا دیگر نه خانواده می شناختند و نه دوست.

سنن النبی، ص ۲۶۸.

حدیث۱۲۷۷

حضرت رسول اکرم (صلی الله علیه و آله) می فرمایند:

سه کس نزد خدا از همه منفورترند: کسی که روز زیاد می خوابد در حالی که شب اصلا نمازی نخوانده است و کسی که زیاد می خورد و هنگام غذا خوردن نام و حمد خدا نمی گوید و کسی که بی دلیل می خندد.

کنزالعمال، ح ۲۱۴۳.

حدیث۱۲۷۸

پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وآله وسلم :

اَکْثِرْ مِنْ الطِّهورِ یَزِدِ اللّهُ فی عُمُرِکَ؛

وضو زیاد بگیر تا خداوند، عمرت را زیاد کند.

امالی مفید ، ص ۶۰، ح ۵ .

حدیث۱۲۷۹

امام صادق علیه‌السلام :

ثَلاثَةٌ اِنْ یَعْلَمُهنَّ الْمُؤمِنُ کانَتْ زیادَةً فی عُمُرِهِ وَ بَقاءَ النِّعْمَةِ عَلَیْهِ: تَطْویلُهُ فی رُکوعِهِ وَ سجودِهِ فی صلاتِهِ وَ تَطْویلُهُ لِجلوسِهِ عَلی طَعامِهِ اِذا اَطْعَمَ عَلی مائِدَتِهِ وَ اصْطِناعُهُ الْمَعْروفَ اِلی اَهْلِهِ؛

سه چیز است که اگر مؤمن از آنها مطلع شود، باعث طول عمر و دوام بهره‌مندی او از نعمت‌ها می‌شود: طول دادن رکوع و سجده، زیاد نشستن بر سر سفره‌ای که در آن دیگران را اطعام می‌کند و خوش رفتاری‌اش با خانواده.

کافی، ج ۴، ص ۴۹، ح ۱۵.

حدیث۱۲۸۰

حضرت امام محمد باقر (علیه السلام) می فرمایند:

اذا ستقبل المصلی القبلة استقبل الرحمن لوجهه

آنگاه که نماز گزار رو به قبله نماید، خداوند رحمان به صورتش رو می آورد.

اصول کافی/ج۲/ص۵۸.

حدیث۱۲۸۱

حضرت فاطمه ی زهرا (علیها السلام) می فرمایند:
جعل الله الصلاة تنزيها لكم عن الكبر.
خداوند متعال نماز را مایه ی دوری شما از کبر و خودپسندی قرار داد.
اعیان الشیعه/ج ۱/ص ۳۱۶.

حدیث۱۲۸۲

حضرت رسول اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
الصلوة تسود وجه الشيطان.
نماز چهره ی شیطان را سیاه می کند.
نهج الفصاحه/ ص ۳۹۶.

حدیث۱۲۸۳

حضرت علی (علیه السلام) می فرمایند:
ليس لجار المسجد صلاة إذا لم يهشد المكتوبة في المسجد إذا كان فارغا صحيحا.
اگر همسایه ی مسجد فارغ و سالم باشد و برای گزاردن نماز واجب در آن حاضر نشود نمازش پذیرفته نیست.
بحارالانوار/ج۸۳/ص۳۵۴.

حدیث۱۲۸۴

حضرت رسول اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
من مشی الی مسجد يطلب فيه الجماعة كان له يكل خطوة سبعون ألف حسنه.
هر که برای شرکت در نماز جماعت به مسجد رود، برای هر قدمی که بر می دارد، هفتاد هزار حسنه منظور می شود.
بحارالانوار، ج۷۶، ص ۳۳۶.

حدیث۱۲۸۵

پیامبر اکرم(صلی الله علیه و آله وسلم) می‌فرمایند:
للمراة علی زوجها ان يشبع بطنها، و يكسو ظهرها، ويعلمها الصلاة والصوم والزكاة ان كان فی مالها حق، ولاتخالفه فی ذلک ؛
حق زن بر شوهرش این است که او را سیر کنـد، لبـاس بپوشانـد، نماز و روزه و زکات را - اگر در مال زن حق زکاتی است - به او یاد دهد، و زن نیز در این کارها با او مخالفت نورزد .
مستدرک الوسائل، ج۱۴، ص۲۴۳ .

روزه

حدیث۱

امام صادق(علیه السلام) فرمودند:

صیام یوم غدیر خم یعدل صیام عمر الدنیا لو عاش انسان ثم صام ما عمرت الدنیا لکان له ثواب ذلک.

روزه روز غـدیر خم بـا روزه تمـام عمر جهان برابر است. یعنی اگر انسانی همیشه زنـده باشـد و همه عمر را روزه بگیرد، ثواب او به اندازه ثواب روزه عید غدیر است.

وسائل الشیعه ۷: ۳۲۴، ح ۴.

حدیث۲

قال رسول الله – صلی الله علیه و آله – : مَن صَامَ شَهرَ رَمَضَانَ فَاجتَنَبَ فِیهِ الحَرامَ وَ البُهتَانَ رَضِیَ اللُّه عَنهُ وَ أوجَبَ لَهُ الجَنَانَ.

پیامبر خدا – صـلی الله علیه و آله – فرمودند: هر کس ماه رمضان را روزه بگیرد و از کارهای حرام مخصوصا بهتان دوری کند، خدا از او راضی شود و بهشت را بر او واجب کند.

«بحار الانوار، ج ۳۹، ص ۳۴۶»

حدیث۳

قال رسول الله – صـلی الله علیه و آله – : ألا اخبرکم بشـیء إن أنتم فعلتموه تباعد الشیطان منکم تباعد المشرق من المغرب؟ قالوا: بلی، قال: الصوم یسود وجهه، والصدقهٔ تکسر ظهره ... .

رسول خدا – صلّی الله علیه و آله – فرمودند: آیا شما را از چیزی خبر ندهم که اگر به آن عمل کنید شیطان از شما دور شود، چندان که مشـرق از مغرب دور است؟ عرض کردنـد: چرا. فرمودند: روزه، روی شـیطان را سـیاه می کند و صدقه، پشت او را می شـکند و دوست داشتن برای خدا و همیاری در کار نیک، ریشه او را می کَنَد و استغفار، شاهرگش را می زند.

«أمالی شیخ صدوق، ص ۵۹»

حدیث۴

رسول الله صلی الله علیه و آله و سلّم :

مَن أکَلَ قَبلَ أن یَشرَبَ و تَسَحَّرَ ، و مَسَّ شَیئا مِنَ الطِّیبِ ؛ قَوِیَ عَلَی الصِّیامِ .

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم :

هر کس پیش از نوشیدن چیزی ، غذا بخورد و سَحَری میل کند و قدری بوی خوش [بر خود] بمالد ، بر روزه گرفتن ، توان بیشتری یابد .

کنز العمّال ، جلد ۸ ، صفحه ۵۱۰ ، حدیث ۲۳۸۸۲ نقلاً عن شُعب الإیمان عن أنس دانش نامه احادیث پزشکی : ۱ / ۱۰۸

حدیث۵

الإمام علی علیه‌السلام :

ثَلاثٌ یُذهِبنَ البَلغَمَ ویَزِدن فِی الحِفظِ : السِّواکُ ، وَالصَّومُ ، وقِراءَةُ القُرآنِ .

امام علی علیه‌السلام :

سه چیز ، بلغم را از میان می‌بَرَد و حافظه را افزون می کند: مسواک زدن ، روزه گرفتن و قرائت قرآن.

مکارم الأخلاق ، جلد ۱ ، صفحه ۱۱۹ ، حدیث ۲۸۷ ، دانش نامه احادیث پزشکی : ۱ / ۲۵۴

حدیث۶

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

إذا کانَ یومُ النِّیرُوزِ فاغتَسِل وَ البَس أَنظَفَ ثِیابِک وَ تَطَیب بِأَطیبِ طِیبِک وَ تَکونُ ذلِک الیومَ صَائِماً؛

چون روز عید نوروز فرا رسید، غسل کن، پاکیزه‌ترین جامه‌ی خود را بپوش، با بهترین عطر، خود را خوشبو کن و آن روز را روزه بدار.

وسائل الشیعۀ: ج ۸، ص ۱۷۲، ح ۱۰۳۳۸

حدیث۷

امام باقر(سلام الله علیه):

الصِّیامُ والحَجِّ تَسکِینُ القُلوبِ؛

روزه و حج، آرامبخش دل‌هاست.

میزان الحکمۀ: ح ۱۱۰۷۴

حدیث۸

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

إنّ المُؤمِنَ هِمّتُهُ فِی الصّلاۀِ وَالصِّیامِ وَالعِبادَۀِ وَالمُنافِقُ هِمّتُهُ فِی الطّعامِ وَالشّرابِ کَالبَهیمَۀِ؛

همّت مؤمن در نماز و روزه و عبادت است و همّت منافق در خوردن و نوشیدن؛ مانند حیوانات.

تنبیه الخواطر،ج۱، ص ۹۴

حدیث۹

امام رضا (علیه‌السلام) فرمودند:

انما امروا بالصوم لکی یعرفوا الم الجوع و العطش فیستدلوا علی فقر الاخر؛

مردم به انجام روزه امر شده‌اند تا درد گرسنگی و تشنگی را بفهمند و به واسطه آن فقر و بیچارگی آخرت را بیابند.

(وسائل الشیعه، ج ۴، ص ۴، ح ۵ ـ علل الشرایع، ص ۱۰)

حدیث۱۰

رسول اکرم (صلی الله علیه و آله وسلم) فرمودند:

انّ لِلجَنَّۀِ بابا یُدعی اَلرّیّانَ لایَدخُلُ مِنهُ اِلّا الصّائِمونَ؛

بهشت را دری است که ریّان نامیده می شود از آن در، جز روزه داران وارد نشوند.

(معانی الأخبار، ص ۴۰۹)

حدیث۱۱

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) :

من اغتاب مسلما او مسلمهٔ لم یقبل الله صلوته و لاصیامه اربعین یوما و لیلهٔ الا ان یغفر له صاحبه ؛

هرکس مرد یا زن مسلمانی را غیبت کند، چهل شبانه روز نماز و روزه اش پذیرفته نیست مگر این که غیبت شونده او را ببخشاید.

(بحارالانوار، ج ۷۵، ص ۲۵۸).

حدیث۱۲

امام باقر (علیه‌السلام) فرمودند:

اَلصّیامُ وَ الْحَجُّ تَسْکینُ الْقُلوبِ؛

روزه و حج آرام‌بخش دل‌هاست.

امالي طوسی، ص ۲۹۶، ح ۵۸۲

حدیث۱۳

امام علی(علیه السلام) فرمودند:

صِیامُ القَلبِ عَنِ الفِکرِ فِی الآثامِ أفضَلُ مِن صِیامِ البَطنِ عَنِ الطِّعام ؛

روزه گرفتن دل از فکر گناه ، برتر است از روزه گرفتن شکم از غذا .

غرر الحکم و درر الکلم، حدیث۵۸۷۳

حدیث۱۴

اوصی رسول الله –صلی الله علیه وآله – علیا – علیه السلام – فقال له :

یا علی ! ثلاث فرحات للمؤ من فی الدنیاء لقاء الاخوان ، و الافطار من الصیام ، و التهجد من آخر اللیل

رسول خدا(صلی الله علیه وآله) به علی (علیه السلام) وصیت نمود: ای علی ! در این دنیا سه چیز برای مؤ من سرور آفرین است :

۱ – دیدار برادران دینی ؛

۲ – افطار روزه دار در پایان روزه ؛

۳ – عبادت در ساعات آخر شب .

(اعلام الدین فی صفات دیلمی ، ص ۱۳۳، بحارالانوار، ج ۷۴، ص ۳۵۲).

حدیث۱۵

من اغتاب مسلما او مسلمهٔ لم یقبل الله صلاته و لا صیامه اربعین یوما الا ان یغفر له صاحبه – من اغتاب فی شهر رمضان لم یوجر علی صیامه ؛

کسی که غیبت شخص روزه داری نماید خداوند متعال نماز و روزه وی را تا چهل روز مورد پسند قرار نمی دهد، مگر آن که

غیبت شونده از وی راضی شود.(و افزود:) کسی که در ماه رمضان غیبت کند از روزه داری خویش اجری به دست نمی آورد.
(جامع الاخبار صدوق ، فصل الغیبهٔ)

حدیث۱۶

قال الکاظم – علیه السلام –:
لاتصم صوما یمنعک من الصلوهٔ ، فان الصلوهٔ احب الی الله من الصیام ؛
روزه ای(مستحبی) را که مانع انجام نماز می شود نگیر، چرا که نماز در پیشگاه خدا بهتر ازروزه است .
(مستدرک الوسائل چاپ جدید، ج ۲، ص ۴۳)

حدیث۱۷

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:
من اغتاب مسلما او مسلمهٔ لم یقبل الله صلوته و لاصیامه اربعین یوما و لیلهٔ الا ان یغفر له صاحبه ؛
هر کس که غیبت مرد یا زن مسلمانی را کند، تا چهل شبانه روز نماز و روزه اش پذیرفته نیست ، مگر این که غیبت شونده او را ببخشاید.
(بحارالانوار، ج ۷۵، ص ۲۵۸)

حدیث۱۸

قال علی – علیه السلام –:
انما هو عید لمن قبل الله صیامه ، و شکر قیامه ، و کل یوم لا یعصی الله فیه فهو یوم عید ؛
امروز عید(فطر) کسی است که خداوند روزه اش را قبول کرده ، و نمازش را سپاس گزارده ، و هرروز که در آن نافرمانی خدا نشود، عید واقعی آن روز است .
(نهج البلاغه ، فیض الاسلام ، ص ۱۲۸۶)

حدیث۱۹

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:
من اغتاب مسلما او مسلمهٔ لم یقبل الله صلوته و لا صیامه اربعین یوما و لیلهٔ الا ان یغفر له صاحبه ؛
هر کس غیبت مرد یا زن مسلمانی را کند، تا چهل شبانه روز نماز و روزه اش پذیرفته نیست ، مگر این که غیبت شونده او را ببخشد.
(بحارالانوار، ج ۷۵، ص ۲۵۸)

حدیث۲۰

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:
لو صلیتم حتی تکونوا کالاوتار و صمتم حتی تکونوا کالحنایا لم یقبل الله منکم الا بورع ؛

اگر آن قدر نماز بخوانید تا همچون زه کمان شوید، و آن قدر روزه بگیرید تا همچون کمان خم شوید، خدا از شما قبول نمی کند، مگر این که انسان با ورع باشید.

(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۲۵۸)

حدیث۲۱

قال الصادق - علیه السلام -:

یدخل علی المیت فی قبره الصلاۀ و الصوم و الحج و الصدقۀ و البر و الدعاء، و یکتب اجره للذی یفعله و للمیت ؛

نماز و روزه و صدقه و نیکی و دعا برای میت در قبر او داخل می شود، و اجر و پاداش این امور را برای میت و آن را انجام می دهد، نوشته می شود.

(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۶۲)

حدیث۲۲

قال الصادق - علیه السلام -:

ان الصلوۀ و الصوم و الصدقۀ و الحج و العمرۀ و کل عمل صالح ینفع المیت حتی ان المیت لیکون فی ضیق فیوسع علیه و یقال : هذا بعمل ابنک فلان او بعمل اخیک فلان اخوه فی الدین ؛

نماز، روزه ، صدقه ، حج ، عمره ، و نیز هر عمل صالحی برای میت سود دارد، حتی اگر میت در تنگنا هم باشد، به واسطه این اعمال ، گشایشی برای او به عمل می آید و به وی می گویند: این گشایش به خاطر عملی است که پسر تو فلانی یا برادر دینی تو فلانی به جا آورده است .

(بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۳۱۲)

حدیث۲۳

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

من عرف الله و عظمه منع فانه من الکلام و بطنه من الطعام و عنا نفسه بالصیام و القیام ؛

کسی که خدا را شناخت و به عظمتش پی برد، دهان خود را از سخن (بی مورد)، و شکم را از غذای حرام باز می دارد، و به استقبال سختی روزه و نماز جهت دریافت پاداش و جلب رضایت حق می شتابد.

(سفینۀ البحار، ج ۲، ص ۱۷۸)

حدیث۲۴

قال الصادق - علیه السلام -:

ان اول ما یسئل عنه العبد اذا وقف بین یدی الله -عز و جل - الصلوات المفروضات و عن الزکاۀ المفروضۀ و عن الصیام المفروض ، و عن الحج المفروض و عن ولایتنا اهل البیت ؛

وقتی بنده (فردای قیامت) در مقابل خدای عز و جل قرار گرفت ، اولین چیزی که از او سؤ ال می کنند، نمازهای واجب ، زکات واجب ، روزه واجب ، حج واجب و ولایت ما اهل بیت است .

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۹۰)

حدیث۲۵

قال الصادق - علیه السلام -:

قال لقمان لابنه : لکل شـی ء علامـهٔ یعرف بها و یشـهد علیها و ان للدین ثلاث علامات : العلم و الایمان و العمل به ، (الی ان قال) و للعامل ثلاث علامات الصلوهٔ و الصیام و الزکوهٔ ؛

حضـرت لقمان به فرزندانش فرمود: برای هر چیزی علامتی است که به وسـیله آن علامت شـناخته می شود و به او شـهادت داده می شود، به درستی که برای دین سه علامت است : ۱ - علم ۲ - ایمان ، ۳ - عمل به ایمان ، تا آن جا که فرمود: برای عامل به دین سه علامت است : ۱ - نماز ۲ - روزه ، ۳ - زکات .

(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۱۸۳)

حدیث۲۶

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

...و اسهم الاسلام ثلاثهٔ : الصلوهٔ و الصوم و الزکوهٔ ؛

بهره اسلام برای شما سه چیز است : نماز، روزه ، و زکات .

(نهج الفصاحه ، ص ۲۴۴، حدیث ۱۲۱۲)

حدیث۲۷

قال الباقر - علیه السلام -:

بنی الاسلام علی خمس : الصلوهٔ و الزکوهٔ ، و الصوم و الحج و الولایهٔ ؛

اسلام بر روی پنج پایه بنا شده است : نماز، روزه ، زکات ، حج ، ولایت .

(کافی ، ج ۲، ص ۱۷)

حدیث۲۸

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم :

إنّ أحَقِّ الناسِ بالتَّخَشُّعِ فی السِّرِّ والعَلانیَهِٔ لَحامِلُ القرآنِ ، وإنَّ أحَقَّ الناسِ فی السِّرِّ والعَلانیَهِٔ بالصلاهِٔ والصوم لَحامِلُ القرآنِ ؛

سزاوارترین مردم به خشوع ورزیـدن نهـانی و آشـکار در برابر خـدا ، حافظ قرآن است . و سـزاوارترین مردم به نمازگزاردن و روزه گرفتن در آشکار و نهان ، حافظ قرآن است .

الکافی : ۲ / ۶۰۴ / ۵ منتخب میزان الحکمهٔ : ۴۶۰

حدیث۲۹

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

نوم الصّائم عباده و صمته تسبیح و عمله مضاعف و دعاؤه مستجاب و ذنبه مغفور؛

خواب روزه دار عبادت است و سکوت وی تسبیح است و عملش مضاعف است و دعایش مستجاب است و گناهش آمرزیده.

نهج الفصاحه

حدیث۳۰

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

من نزل علی قوم فلا یصومنّ تطوّعا إلّا بإذنهم؛

هر که مهمان قومی شود بی اجازه آنها روزه دلخواه نگیرد.

نهج الفصاحه

حدیث۳۱

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

لکلّ شی ء زکاه و زکاه الجسد الصّوم؛

هر چیزی را زکاتی هست و زکات تن روزه داشتن است.

نهج الفصاحه

حدیث۳۲

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

الصّیام نصف الصّبر و علی کلّ شی ء زکاه و زکاه الجسد الصّیام؛

روزه داری یک نیمه صبوری است، هر چیزی زکاتی دارد و زکات تن روزه داشتن است.

نهج الفصاحه

حدیث۳۳

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

الصّیام جنّه ما لم یخرقها بکذب أو غیبه؛

روزه سپری است مادام که آن را به دروغ یا غیبت ندرد.

نهج الفصاحه

حدیث۳۴

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

الصّیام نصف الصّبر؛

روزه یک نیمه صبر است.

نهج الفصاحه

حدیث۳۵

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

الصّوم جنّه من عذاب اللّه؛

روزه سپر عذاب خداست.

نهج الفصاحه

حدیث۳۶

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

ثلاث حقّ علی اللّه أن لا یردّ لهم دعوه: الصائم حتّی یفطر و المظلوم حتّی ینتصر و المسافر حتّی یرجع؛

سه کسند که بر خدا لازم است دعایشان را رد نکند: روزه دار تا افطار کند و ستمدیده تا ستم از او دفع شود و مسافر تا به وطن خود باز گردد.

نهج الفصاحه

حدیث۳۷

امام کاظم (علیه السلام) می فرمایند:

برای هر چیزی زکاتی است ، و زکات تن روزه های مستحبی است .

تحف العقول

حدیث۳۸

قالَتْ فاطِمَةُ الزَّهْراء - سلام الله علیها - : ما یَصَنَعُ الصّائِمُ بِصِیامِهِ إذا لَمْ یَصُنْ لِسانَهُ وَ سَمْعَهُ وَ بَصَرَهُ وَ جَوارِحَهُ ؛

حضرت فاطمه زهرا - سلام الله علیها - فرمودند: روزه داری که زبان و گوش و چشم و دیگر اعضاء و جوارح خود را کنترل ننماید هیچ سودی از روزه خود نمی برد.

مستدرک الوسائل، ج ۷، ص ۳۳۶، ح ۲

حدیث۳۹

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

لو صلیتم حتی تکونوا کالاوتار و صمتم حتی تکونوا کالحنایا لم یقبل الله منکم الا بورع؛

اگر آن قدر نماز بخوانید تا همچون زه کمان شوید، و آن قدر روزه بگیرید تاهمچون کمان خم شوید، خدا از شما قبول نمی کند، مگر این که انسان با ورع باشید.

(بحار الانوار، ج ,۸۴ ص ۲۵۸)

حدیث۴۰

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

ان من تمام الصوم اعطاءالزکوة (لفطرة) کما ان الصلاة علی النبی - صلی الله علیه و اله و سلم - من تمام الصلاة ؛

همانا پرداخت زکات فطره (در آخر ماه رمضان) مایه تمامیت روزه می باشد،چنان که صلوات بر محمد (و آل او) باعث تمامیت نماز است (یعنی نماز با صلوات و روزه با زکات فطره کامل می شود).

(وسائل الشیعه ، ج ۶، ص ۲۲۱)

حدیث۴۱

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:

و الحج جهاد کل ضعیف ، و لکل شی ء زکاة و زکاة البدن الصیام ، و جهاد المرأة حسن التبعل؛

نمازوسیله تقرب و نزدیک شدن هر پارسایی به خداست ، و حج ، جهاد افرادناتوان است .هر چیزی زکات دارد و زکات و پاک کردن بدن ، روزه گرفتن است . جهاد زن هم خوب شوهرداری کردن می باشد.

(نهج البلاغه ، فیض الاسلام ، ص ۱۱۵۲)

حدیث۴۲

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

یدخل علی المیت فی قبره الصلاة و الصوم و الحج و الصدقة و البر و الدعاء،و یکتب اجره للذی یفعله و للمیت؛

نماز و روزه و صدقه و نیکی و دعا برای میت در قبر او داخل می شود، واجر و پاداش این امور برای میت و آن کسی که آن را انجام می دهد، نوشته می شود.

(بحار الانوار، ج ,۸۲ ص ۶۲)

حدیث۴۳

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

قال لقمان لابنه : لکل شی ء علامة یعرف بهاو یشهد علیها و ان للدین ثلاث علامات : العلم و الایمان و العمل به ، (الی ان قال) وللعامل ثلاث علامات الصلوة و الصیام و الزکوة؛

حضرت لقمان به فرزندانش فرمود:برای هر چیزی علامتی است که به وسیله آن علامت شناخته می شود و به او شهادت داده می شود، به درستی که برای دین سه علامت است: ۱- علم، ۲- ایمان، ۳- عمل به ایمان تا آنجا که فرمودند: برای عامل به دین سه علامت است : ۱- نماز، ۲- روزه ، ۳- زکات .

(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۱۸۳)

حدیث۴۴

امام باقر (علیه السلام) می فرمایند:

بنی الاسلام علی خمس : الصلوة و الزکوة و الصوم و الحج و الولایة؛

اسلام بر روی پنج پایه بنا شده است : نماز، روزه ،زکات ، حج ، ولایت .

(کافی ، ج ۲، ص ۱۷)

حدیث۴۵

پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وآله :

آیا شما را از چیزی خبر ندهم که اگر به آن عمل کنید، شیطان از شما دور شود، چندان که مشرق از مغرب دور است؟ عرض کردند: چرا. فرمودند: روزه روی شیطان را سیاه می‌کند، صدقه پشت او را می‌شکند، دوست داشتن برای خدا و هم یاری در کار نیک، ریشه او را می‌کند و استغفار شاهرگش را می‌زند.

امالی صدوق، ص ۱۱۷ .

حدیث۴۶

پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وآله :

اَللّهُمَّ لَکَ صُمْنا وَ عَلی رِزْقِکَ اَفْطَرنا فَتَقَبَّلْهُ مِنّا ذَهَبَ الظَّماءُ وَ ابْتَلَّتِ الْعُروقُ وَ بَقیَ الْاَجْرُ؛

بار خدایا! برای تو روزه گرفتیم و با روزی تو افطار می‌کنیم، پس آن را از ما بپذیر، تشنگی رفت، رگ‌ها شاداب شد و پاداش ماند.

کافی، ج ۴ ، ص ۹۵، ح ۱.

حدیث۴۷

امام صادق علیه السلام می فرمایند :

کانَ رَسولُ اللّهِ صلی الله علیه و آله اذا اَفْطَرَ بَدَاَ بِحَلْواءَ یُفْطِرُ عَلَیْها، فَاِنْ لَمْ یَجِدْ فَسُکَّرَةٍ اَو تَمَراتٍ، فَاِذا اَعوَزَ ذلِکَ کُلَّهُ فَماءٍ فاتِرٍ وَ کانَ یَقولُ: یُنَقِّی الْمَعِدَةَ وَ الْکَبِدَ وَ یُطَیِّبُ النَّکْهَةَ وَ الْفَمَ وَ یُقَوِّی الْاَضْراسَ... ؛

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله با حلوا افطار می‌کردند و اگر حلوا نبود، با چیز شیرین دیگر و یا چند دانه خرما و اگر نبود، با آب گرم و می‌فرمودند: آب گرم معده و جگر را پاک، دهان را خوشبو و دندان‌ها را تقویت میکند.

کافی، ج ۴، ص ۱۵۲، ح ۴.

حدیث۴۸

امام صادق علیه السلام می فرمایند :

ثَلاثٌ یُذْهِبْنَ النِّسْیانَ وَ یُحْدِثْنَ الذُّکْرَ: قِراءَةُ الْقُرآنِ، وَ السِّواکُ وَ الصِّیامُ؛

سه چیز، فراموشی را از بین می‌برد و حافظه را زیاد می‌کند: خواندن قرآن، مسواک زدن و روزه گرفتن.

دعائم الاسلام، ج ۲، ص ۱۳۷، ح ۴۸۱.

حدیث۴۹

امام صادق علیه‌السلام می فرمایند:

علت روزه گرفتن آن است که به سبب آن، ثروتمند و فقیر برابر شوند، زیرا ثروتمند گرسنگی را احساس نکرده، تا به فقیر رحم کند، هرگاه هم چیزی را بخواهد می‌تواند فراهم کند. پس خداوند خواست میان بندگانش برابری ایجاد کند و توانمند مزه

گرسنگی و درد را بچشد تا بر ناتوان مهر بورزد و بر گرسنه ترحم کند .

بحارالأنوار، ج ۹۶، ص ۳۷۱، ح ۵۳.

حدیث۵۰

امام علی علیه السلام :

وَ عَنْ ذلِکَ ما حَرَسَ اللّهُ عِبادَهُ الْمُؤمِنینَ بِالصَّلَوات وَ الزَّکَواتِ وَ مُجاهَدَةِ الصِّیامِ فِی الْاَیّامِ الْمَفْروضاتِ تَسْکینا لِاَطْرافِهِمْ وَ تَخْشیعا لِاَبْصارِهِمْ وَتَذْلیلاً لِنُفوسِهِمْ وَ تَخْفیضا (تَخْضیعا) لِقُلُوبِهِمْ؛(

خداوند، بندگان مؤمن خود را به وسیله نمازها و زکات‌ها و جدّیت در روزه‌داری روزهای واجب حفظ می‌کند، تا اعضا و جوارحشان آرام، دیدگانشان خاشع، جان‌هایشان فروتن و دل‌هایشان خاشع گردد.

نهج البلاغه، خطبه ۱۹۲.

حدیث۵۱

پیامبر اکرم صلی‌الله‌علیه‌وآله وسلم می فرمایند :

یا مَعْشَرَ الشَّبابِ عَلَیْکُم بِالْباهِ فَاِنْ لَمْ تَسْتَطیعوهُ فَعَلَیْکُمْ بِالصّیامِ فَاِنَّهُ وِجاؤُهُ ؛

ای گروه جوانان! ازدواج کنید . اگر نمی‌توانید ، روزه بگیرید ، که روزه مهارِ شهوت است .

کافی ، ج ۴، ص ۱۸۰، ح ۲ .

حدیث۵۲

پیامبر اکرم(صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

یا مَعشَرَ الشَّبابِ عَلَیکُم بِالباهِ فَاِن لَم تَستَطیعوهُ فَعَلَیکُم بِالصّیامِ فَاِنَّهُ وِجاؤُهُ؛

ای گروه جوانان! ازدواج کنید . اگر نمی‌توانید، روزه بگیرید که روزه مهارِ شهوت است.

کافی ، ج ۴، ص ۱۸۰، ح ۲

حدیث۵۳

حضرت علی(علیه السلام) فرمودند:

صَومُ القَلبِ خَیرٌ مِن صِیامِ اللِّسانِ وَ صَومُ اللِّسانِ خَیرٌ مِن صِیامِ البَطنِ؛

روزه قلب بهتر از روزه زبان است و روزه زبان بهتر از روزه شکم است.

غرر الحکم، ج ۱، ص ۴۱۷، ح ۸۰

حدیث۵۴

امام علی(علیه السلام)فرمودند:

صِیامُ القَلبِ عَنِ الفِکرِ فِی الآثامِ أفضَلُ مِن صِیامِ البَطنِ عَنِ الطَّعامِ

روزه دل ، اندیشیدن به گناهان ، برتر است از روزه شکم ؛ یعنی غذا خوردن؛

میزان الحکمه ، ح ۱۰۹۴۸

حدیث۵۵

حضرت محمد(صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

قالَ اللّه‌عز و جل: الصَّومُ لی، و أنَا أجزی بِهِ؛

خداوند فرموده است: روزه، برای من است و خودم پاداش آن را می دهم.

تهذیب الأحکام: ۴ / ۱۵۲ / ۴۲۰

حدیث۵۶

حضرت رسول اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

امَنِ اغتابَ مُسلِماً اَو مُسلِمَةً لَم یقبَلِ اللَّهُ تَعالی صَلاتَهُ وَ لا صیامَهُ اَربَعینَ یوماً وَ لَیلَةً اِلّا اَن یغفِرَ لَهُ صاحِبُهُ؛

خداوند متعال تا چهل شبانه روز نماز و روزه غیبت کننده مرد و زن مسلمان را نمی‌پذیرد، مگر این که غیبت شونده او را ببخشد.

(جامع الأخبار، ص ۴۱۲، ح ۱۱۴۱)

حدیث۵۷

حضرت زهرا (سلام الله علیها) فرمودند:

ما یصنع الصائم بصیامه اذا لم یصن لسانه و سمعه و بصره و جوارحه؛

روزه داری که زبان و گوش و چشم و جوارح خود را حفظ نکرده، روزه اش به چه کارش خواهد آمد.

(بحار الانوار، ج ۹۳ ص ۲۹۵)

حدیث۵۸

حضرت فاطمه (سلام الله علیها) فرمودند:

جعل الله ... الزکاهْ تزکیهْ للنفس و نماء فی الرزق ، و الصیام تثبیتا للاخلاص؛

خدای تعالی زکات را مایه پاکی جان و فزونی روزی ، و روزه را برای پابرجایی اخلاص قرار داد.

(احتجاج طبرسی ، ایران ، انتشارات اسوه ، ج ۱)

حدیث۵۹

امام حسن(علیه السلام) فرمودند:

ان لکل صائم عند فطوره دعوهْ مستجابهْ فاذا کان اول لقمهْ فقل : بسم الله اللهم یاواسع المغفرهْ اغفر لی

هر روزه داری هنگام افطار یک دعای اجابت شده دارد . پس در اولین لقمه افطار بگو: به نام خدا ، ای خدایی که آمرزش تو فراگیر و وسیع است ، مرا ببخش.

(اقبال الاعمال ، ص ۱۱۶)

حدیث۶۰

ان من تمام الصوم اعطاء الزکاهٔ یعنی الفطرهٔ کما ان الصلوهٔ علی النبی (صلی الله علیه و آله و سلم) من تمام الصلوهٔ
تکمیل روزه به پرداخت زکاهٔ یعنی فطره است، همچنان که صلوات بر پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) کمال نماز است
(وسائل الشیعه، ج ۶ ص ۲۲۱)

حدیث۶۱

امام صادق علیه السلام فرمودند:
اذا صمت فلیصم سمعک و بصرک و شعرک و جلدک؛
آنگاه که روزه می گیری باید چشم و گوش و مو و پوست تو هم روزه دار باشند.(یعنی از گناهان پرهیز کند.)
(الکافی ج ۴ ص ۸۷)

حدیث۶۲

امام علی علیه السلام فرمودند:
صوم النفس عن لذات الدنیا انفع الصیام
روزه نفس از لذتهای دنیوی سودمندترین روزه هاست.
(غرر الحکم، ج ۱ ص ۴۱۶)

حدیث۶۳

حضرت علی (علیه السلام) می فرمایند:
روزه دوری کردن از حرامهاست، همچنان که مرد از خوردن و آشامیدن خوداری می کند.
بحارالانوار، ج۹۶، ص ۲۹۴.

حدیث۶۴

حضرت امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
خواب روزه دار، عبادت و سکوتش، تسبیح و عملش، پذیرفته و دعایش مستجاب است.
من لایحضرالفقیه، ج۲، ص ۷۶.

حدیث۶۵

حضرت امام حسن عسگری (علیه السلام) در پاسخ به پرسش از علت واجب شدن روزه فرمودند:
تا توانگر درد گرسنگی را بچشد و در نتیجه به نیازمند کمک کند.
بحارالانوار، ج۹۶، ص ۳۶۹.

حدیث۶۶

حضرت رسول اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

هر که روزه او را از خوردن غذایی که هوس آن را کند باز دارد، بر خداست که وی را از غذای بهشت سیر کند و از شراب بهشتی بنوشاندش.

بحارالانوار، ج ۴۰، ص ۳۳۱.

حدیث۶۷

حضرت علی (علیه السلام) می فرمایند:

خواب روزه دار، عبادت و سکوتش، تسبیح و دعایش پذیرفته و عملش دو چندان است. دعای روزه دار به هنگام افطار از درگاه خدا رد نمی شود.

میزان الحکمه، ج۷، ص ۳۲۱۰.

حدیث۶۸

حضرت امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

خدای تبارك و تعالی می فرمایند: روزه از من است و پاداش آن را هم می دهم.

اصول کافی، ج۴، ص ۶۳.

حدیث۶۹

حضرت علی (علیه السلام) می فرمایند:

خواب روزه دار، عبادت و سکوتش، تسبیح و دعایش پذیرفته و عملش دو چندان است. دعای روزه دار به هنگام افطار از درگاه خدا رد نمی شود.

میزان الحکمه، ج۷، ص ۳۲۱۰.

حدیث۷۰

حضرت امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

خواب روزه دار، عبادت و سکوتش، تسبیح و عملش، پذیرفته و دعایش مستجاب است.

من لایحضرالفقیه، ج۲، ص ۷۶.

حدیث۷۱

حضرت فاطمه ی زهرا (علیها السلام) فرمودند:

فرض الله الصیام تثبیتا للاخلاص؛

خداوند روزه را برای استواری اخلاص، واجب فرمود.

بحارالانوار، ج۹۶، ص ۳۶۸.

حدیث۷۲

حضرت علی (علیه السلام) می فرمایند:
الصیام اجتناب المحارم کما یمتنع الرجل من الطعام و الشراب؛
روزه دوری کردن از حرامهاست، همچنان که مرد از خوردن و آشامیدن خوداری می کند.
بحارالانوار، ج۹۶، ص ۲۹۴.

حدیث۷۳

پیامبر اکرم(صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
لکل شیء زکاهٔ وزکاهٔ الابدان الصیام؛
هرچیزی زکاتی دارد و زکات بدنها روزه است.
میزان الحکمه، ج۷، ص ۳۲۰۸.

حدیث۷۴

قال الامام علی - علیه السّلام - : فَرَضَ اللهُ ... الصِّیامَ ابْتِلاءً لاخلاصِ الْخَلْقِ.
امام علی - علیه السّلام - فرمودند: خداوند روزه را واجب کرد تا اخلاص بندگان را بیازماید.
«نهج البلاغه، حکمت ۲۵۲»

حج

حدیث۱

قال الامام الصادق - علیه السلام - :اذا حج احدکم فلیختم بزیارتنا، لأن ذلک من تمام الحج.
امام صادق - علیه السلام - فرمودند:هر گاه یکی از شما به حج رفت، آن را با زیارت ما به پایان برساند، چرا کهاین (دیدار ما) از نشانه‌های تمامیت و کمال حج است.
«وسائل الشیعهٔ، ج ۱۰، ص ۲۵۴»

حدیث۲

امام باقر(سلام الله علیه):
الصِّیامُ والحَجُّ تَسکِینُ القُلوبِ؛
روزه و حج، آرامبخش دل‌هاست.
میزان الحکمهٔ: ح ۱۱۰۷۴

حدیث۳

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

و فرض علیکم حج بیته الحرام الذی جعله قبلة للانام؛

و (خداوند) حج بیت حرام خود را به شما واجب کرد، بیتی که آن را قبله مردم قرار دارد.

(نهج البلاغه ، خطبه ۱ - ۵۰).

حدیث۴

امام باقر (علیه‌السلام) فرمودند:

اَلصّیامُ وَ الْحَجُّ تَسْکینُ الْقُلوبِ؛

روزه و حج آرام‌بخش دل‌هاست.

امالی طوسی، ص ۲۹۶، ح ۵۸۲

حدیث۵

امام باقر علیه‌السلام :

انّ الرّجُلَ إذا أصابَ مالاً مِن حَرامٍ لَم یُقْبَلْ مِنهُ حَجٌّ ولا عُمْرَةٌ ولا صِلَةُ رَحِمٍ حتّی أنّه یَفْسُدُ فیهِ الفَرْجُ ؛

هرگاه انسان مالی از حرام بـه دست آورد نه حجّی از او پـذیرفته شود، نه عمره‌ای و نه صـله رحمی و حتّی در ازدواج و زناشویی او تأثیر سوء می‌گذارد.

أمالی الطوسیّ : ۶۸۰ / ۱۴۴۷

حدیث۶

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم :

الحَجّ یَنْفیالفَقرَ؛

حجّ، فقر و تهیدستی را از بین می‌برد.

تحف العقول : ۷

حدیث۷

امام صادق علیه‌السلام :

مَن حَجَّ ثَلاثَ حِجَجٍ لَم‌یُصِبْهُ فَقرٌ أبَدا؛

هر کس سه بار حجّ به جا آورد ، هرگز به فقر گرفتار نیاید .

الخصال : ۱۱۷ / ۱۰۱

حدیث۸

امام صادق علیه‌السلام می فرمایند:

ما رأیتُ شَیئا أسْرَعَ غِنیً ولا أنْفی للفَقرِ مِن إدْمانِ حَجِّ هذا البَیتِ؛

ندیده‌ام که چیزی همانند مداومت بر زیارت این خانه(خانه خدا) چنان سریع توانگری آورد و فقر را بزداید .

أمالی الطوسیّ : ۶۹۴ / ۱۴۷۸

حدیث۹

قال الصادق – علیه السلام –:

ان الصلوة و الصوم و الصدقة و الحج و العمرة و کل عمل صالح ینفع المیت حتی ان المیت لیکون فی ضیق فیوسع علیه و یقال : هذا بعمل ابنک فلان او بعمل اخیک فلان اخوه فی الدین ؛

نماز، روزه ، صدقه ، حج ، عمره ، و نیز هر عمل صالحی برای میت سود دارد، حتی اگر میت در تنگنا هم باشد، به واسطه این اعمال ، گشایشی برای او به عمل می آید و به وی می گویند: این گشایش به خاطر عملی است که پسر تو فلانی یا برادر دینی تو فلانی به جا آورده است .

(بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۳۱۲)

حدیث۱۰

قال الصادق – علیه السلام –:

ان اول ما یسئل عنه العبد اذا وقف بین یدی الله – عز و جل – الصلوات المفروضات و عن الزکاة المفروضة و عن الصیام المفروض ، و عن الحج المفروض و عن ولایتنا اهل البیت ؛

وقتی بنده (فردای قیامت) در مقابل خدای عز و جل قرار گرفت ، اولین چیزی که از او سؤ ال می کنند، نمازهای واجب ، زکات واجب ، روزه واجب ، حج واجب و ولایت ما اهل بیت است .

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۹۰)

حدیث۱۱

قال الصادق – علیه السلام –:

اما انه لیس شی ء افضل من الحج الا الصلوة ؛

به درستی که هیچ عملی بالاتر از حج نیست ، مگر نماز.

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۲۶)

حدیث۱۲

قال الباقر – علیه السلام –:

بنی الاسلام علی خمس : الصلوة و الزکوة ، و الصوم و الحج و الولایة ؛

اسلام بر روی پنج پایه بنا شده است : نماز، روزه ، زکات ، حج ، ولایت .

(کافی ، ج ۲، ص ۱۷)

حدیث۱۳

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

الحجّ جهاد کلّ ضعیف و جهاد المرأه حسن التّبعّل؛

حج جهاد ضعیفان است و جهاد زن، شوهرداری خوب است.

نهج الفصاحه

حدیث۱۴

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

الحجّ المبرور لیس له جزاء إلّا الجنّه؛

حج مقبول سزایی جز بهشت ندارد.

نهج الفصاحه

حدیث۱۵

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

حجّوا تستغنوا و سافروا تصحّوا؛

به حج روید تا بی نیاز شوید و سفر کنید تا سالم مانید.

نهج الفصاحه

حدیث۱۶

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

تفتح أبواب السّماء و یستجاب الدّعاء فی أربعه مواطن: عند التقاء الصّفوف فی سبیل اللّه و عند نزول الغیث و عند إقامه الصّلاه و عند رؤیه الکعبه؛

چهار موقع درهای آسمان را بگشایند و دعاها را مستجاب کنند. هنگام تلاقی صف مبارزان در راه خدا و هنگام نزول باران و هنگام نماز و هنگام دیدار کعبه.

نهج الفصاحه

حدیث۱۷

پیامبراکرم(صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

إذا حجّ الرّجل بمال من غیر حلّه فقال لبّیک اللّهمّ لبّیک قال اللّه لا لبّیک و لا سعدیک هذا مردود علیک؛

وقتی کسی با مالی که حلال نیست به حج رود هنگامی که گوید لبیک خدا یا لبیک، خدا گوید نه لبیک و نه سعدیک این ها به تو باز می گردد.

نهج الفصاحه

حدیث۱۸

قالَتْ فاطِمَةُ الزَّهْراء - سلام الله علیها -:

جَعَلَ اللّهُ الْایمانَ تَطْهیراً لَکَمْ مِنَ الشِّرْکِ، وَ الصَّلاةَ تَنْزیهاً لَکَمْ مِنَ الْکِبْرِ، وَ الزَّکاةَ تَزْکِیَةً لِلنَّفْسِ، وَ نِماءً فِی الرِّزقِ، وَ الصِّیامَ تَثْبیتاً لِلْاخْلاصِ، وَ الْحَجَ تَشْییداً لِلدّین ؛

حضرت فاطمه زهرا – سلام الله علیها – فرمودند:

خداوند سبحان، ایمان و اعتقاد را برای طهارت از شرک و نجات از گمراهی ها و شقاوت ها قرار داد. و نماز را برای خضوع و فروتنی و پاکی از هر نوع تکّبر، مقرّر نمود. و زکات (و خمس) را برای تزکیه نفس و توسعه روزی تعیین نمود. و روزه را برای استقامت و اخلاص در اراده، لازم دانست. و حجّ را برای استحکام أساس شریعت و بناء دین اسلام واجب نمود.

ریاحین الشّریعۀ، ج ۱، ص ۳۱۲

حدیث۱۹

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:

و الحج جهاد کل ضعیف ، و لکل شی ء زکاۀ و زکاۀ البدن الصیام ، و جهاد المرأۀ حسن التبعل؛

نمازوسیله تقرب و نزدیک شدن هر پارسایی به خداست ، و حج ، جهاد افرادناتوان است .هر چیزی زکات دارد و زکات و پاک کردن بدن ، روزه گرفتن است . جهاد زن هم خوب شوهرداری کردن می باشد.

(نهج البلاغه ، فیض الاسلام ، ص ۱۱۵۲)

حدیث۲۰

امام صادق ـ علیه السّلام ـ می فرمایند :

ما عبداللّه بشیء أفضل من الصّمت و المشی الی بیته؛

خداوند به چیزی برتر از خاموشی و رفتن به خانه‌ی او (حج)، عبادت نشده است.

الخصال: ۳۵ / ۸.

حدیث۲۱

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

اما انه لیس شی ء افضل من الحج الا الصلاۀ؛

به درستی که هیچ عملی بالاتر از حج نیست ، مگر نماز.

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۲۶)

حدیث۲۲

امام باقر (علیه السلام) می فرمایند:

بنی الاسلام علی خمس : الصلوۀ و الزکوۀ و الصوم و الحج و الولایۀ؛

اسلام بر روی پنج پایه بنا شده است : نماز، روزه ،زکات ، حج ، ولایت .

(کافی ، ج ۲، ص ۱۷)

حدیث۲۳

قال الصادق علیه السلام:

صلاة فریضة خیر من عشرین حجة و حجة خیر من بیت مملو ذهبا یتصدق منه حتی یفنی او حتی لا یبقی منه شیء.

امام صادق علیه السلام فرمود:

یک نماز واجب از بیست حج بهتر است، و یک حج از صدقه دادن خانه‌ای پر از طلا بهتر است، آنگونه که آن را صدقه دهند تا آنکه چیزی در آن نماند.

بحار، ج ۸۲، ۲۲۷

حدیث۲۴

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:

زیارت خانه خدا امان دهنده است از عذاب دوزخ.

غررالحکم ، باب حج

حدیث۲۵

پیامبراکرم صلی الله علیه و آله وسلم می فرمایند :

مَن ضَمِنَ وَصیَّةَ الْمَیِّتِ مِن أمرِ الْحَجِّ فَلا یَعجُزَنَّ فیها فَإنَّ عُقُوبَتَها شَدیدَةٌ وَ نَدامَتَها طَویلَةٌ، لا یَعجُزُ عَن وَصیَّةِ الْمَیِّتِ إلّا شَقیٌّ وَ لا یَقومُ بِها إلّا سَعیدٌ؛

هر کس وصیت میت را در کار حج بر عهده بگیرد، نباید در آن کوتاهی کند، زیرا عقوبت آن سخت و پشیمانی‌اش طولانی است. از وصیت میت جز بدبخت کوتاهی نکند و به آن جز خوشبخت عمل ننماید.

جامع الأخبار، ص ۱۵۹ .

حدیث۲۶

امام رضا(علیه السلام) می فرمایند:

الحَجُّ تَسکینُ القلُوبِ؛

حجّ آرام بخش دل‌ها است

الأمالی ، طوسی ، ص ۲۹۶

حدیث۲۷

قال الامام الصادق - علیه السلام - :من کان معسرا فلم یتهیأ له حجة الاسلام فلیأت قبر الحسین - علیه السلام - فلیعرف عنده.

امام صادق - علیه السلام - فرمودند:کسی که تنگدست باشد و حج واجب برایش فراهم نگردد، پس به زیارت قبر امام حسین - علیه السلام -برود و عرفه را آنجا باشد.

«وسائل الشیعة، ج ۱۰، ص ۳۶۰»

زکات

حدیث۱

امام صادق(علیه السلام) فرمودند:
اثافی الاسلام ثلاثهٔ: الصلوهٔ و الزکوهٔ و الولایهٔ،لا تصح واحدهٔ منهن الا بصاحبتیها.
سنگهای زیربنای اسلام سه چیز است: نماز، زکات و ولایت که هیچ یک از آنهابدون دیگری درست نمی شود.
کافی: ۲، ص ۱۸.

حدیث۲

رسولُ اللّه صلی الله علیه و آله و سلّم :
ثَمانیـهٌ لاـ تُقبَـلُ مِنهُمُ‌الصَّلاـهُ : العَبـدُ الآبِقُ حتّی یَرجِعَ إلی مَولاـهُ ، والناشِزُ وزَوجُها عَلَیها ساخِطٌ ، ومانِعُ الزَّکاهِ ، وتارِکُ الوُضوءِ ، والجاریَهُ المُدرِکَهُ تُصَلِّی بغَیرِ خِمارٍ ، وإمامُ قَومٍ یُصَلِّی بهِم وهُم لَهُ کارِهُونَ ، والسَّکرانُ ، والزَّبِینُ ؛ وهُو الذی یُدافِعُ البَولَ والغائطَ .
پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم :
هشت نفرنـد که نمازشـان پـذیرفته نمی‌شود : بنـده فراری ، تـا زمـانی که به سوی مولاـیش برگردد . زن نافرمان ، که شوهرش از او ناراضـی است . کسی که زکات نمی‌دهد . کسی که وضو نمی‌گیرد . دختر بالغی‌که بدون‌روسری نماز بخواند . پیشوای قومی که با آنان نماز بخواند در حالی که از او ناراضی هستند . آدم مست و زَبین ، یعنی کسی که بول و غائط خود را به زور نگه داشته است .
مکارم الأخلاق : ۲ / ۳۲۴ / ۲۶۵۶ ، منتخب میزان الحکمه : ۳۲۶

حدیث۳

قال الامام الباقر – علیه السلام – : فَرَضَ اللهُ الزکاهَ مَعَ الصَّلاهِ.
امام باقر – علیه السلام – فرمودند: خداوند زکات را همراه نماز، واجب کرده است.
«وسائل الشیعهٔ، ج ۹، ص ۱۳»

حدیث۴

قال الامام الباقر – علیه السلام – : بَینا رَسولُ الله فی المَسجد اِذ قالَ … .
امـام بـاقر – علیه السـلام – فرمودنـد: روزی رسـول اکرم – صـلی الله علیه و آله – در مسـجد عـده ای را از سـر جایشـان بلنـد کرد و فرمودند: از مسجد بیرون شوید و تا زمانی که زکات خود را نپرداخته اید، برای نماز به مسجد نیایید.
«وسائل الشیعهٔ، ج ۹، ص ۲۴»

حدیث۵

قال الامام الباقر – علیه السلام – : ما مِنْ عَبْدٍ مَنَعَ مِنْ زکاهٔ مالِهِ شیئاً الّا جَعَل اللهُ ذلک یَوْمَ القِیامَهِ ثَعباناً مِن النّارِ … .
امام باقر – علیه السـلام – فرمودند: کسی که زکات مال خود را نپردازد، خداوند آن را در روز قیامت به صورت ماری قرار می دهد که بر گردن صاحبش پیچیده و پیوسته او را نیش می زند تا هنگامی که حساب رسی آن روز پایان یابد.

«وسائل الشیعهٔ، ج ۹، ص ۲۲»

حدیث۶

قال الامام الباقر – علیه السلام – : اَلزَّکاهُ تَزِیدُ فِی الرِّزقِ.

امام باقر – علیه السلام – فرمودند: پرداخت زکات، بر روزی انسان می افزاید.

«بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۱۴»

حدیث۷

عن الامام أبی جعفر – علیه السلام – : اِنَّ الله یَبْعَثُ یَوْمَ الْقِیامَهِٔ ناساً من قبورهم مشدوَّدهً اَیدیهِم إلی اَعناقِهِم ... .

امام باقر – علیه السلام – فرمودند: خداوند در روز قیامت عده ای را از قبورشان در حالی محشور می کند که دست هایشان به گردن های آنان محکم بسته شده و فرشتگان آن ها را پیوسته نکوهش می کنند و می گویند: این ها کسانی هستند که خداوند به آن ها روزی داد اما آن ها از پرداخت حق خدا امتناع ورزیدند.

«بحار الانوار، ج ۹۶، ص ۲۱»

حدیث۸

قال الامام الحسن – علیه السلام – : ما نقصَتْ زکاهٌ مِنْ مالٍ قطُّ.

امام حسن – علیه السلام – فرمودند: پرداخت زکات، هرگز باعث کمبود مال نمی شود.

«بحار الانوار، ج ۸۷، ص ۳۸۱»

حدیث۹

قال الامام علی – علیه السلام – : اِنَّ زکاهَ جُعِلتُ مَعَ الصَّلاهِٔ قُرباناً لِأهْلِ الإسلامِ ... .

امام علی – علیه السلام – فرمودند: همانا پرداخت زکات و اقامه نماز، باعث تقرب مسلمانان به خداوند می شود، سپس آن که زکات را با رضایت خاطر بپردازد، کفاره گناهان او می شود و بازدارنده و نگاه دارنده انسان، از آتش جهنم است، پس نباید به آن چه پرداخته شده با نظر حسرت نگاه کرد و برای پرداخت زکات افسوس خورد، زیرا کسی که زکات را از روی رغبت نپردازد، پاداش او اندک و عمل او تباه و همیشه پشیمان خواهد بود.

«نهج البلاغه، خطبه ۱۹۹»

حدیث۱۰

قال الامام علی – علیه السلام – : لا یَقْبَلُ اللهُ الصلاهَ مِمَّنْ مَنَعَ الزکاهٔ.

امام علی – علیه السلام – فرمودند: خداوند نماز کسی را که زکات نمی دهد، قبول نخواهد کرد.

«بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۲۹»

حدیث۱۱

قال الامام علی - علیه السلام - : اِنَّ اَفْضَلَ ما تَوَسَّلَ بِهِ المُتَوَسِّلُون اِلی اللهِ ... ایتاء زکات فإنَّها فریضةٌ واجبةٌ.

امام علی - علیه السلام - فرمودند: بهترین چیزی که انسان می تواند با آن به خدا تقرب جوید، پرداختن زکات است، زیرا آن تکلیف واجب الهی است.

«نهج البلاغه، خطبه ۱۱۰»

حدیث۱۲

قال الامام علی - علیه السلام - : علیکم بِالزَّکاةِ فإِنِّی سمعتُ نبیکم - صلی الله علیه و آله - یقول: الزکاةُ قنطرةُ الْاِسلامِ، فَمَنْ اَدّاها جازَ القِنْطَرةَ... .

امام علی - علیه السلام - فرمودند: بر شما باد به پرداخت زکات، زیرا از رسول خدا شنیدم که فرمودند: زکات پل اسلام است، کسی که آن را بپردازد از پل عبور کرده و کسی که آن را نپردازد، روی پل می ماند.

«بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۱۵»

حدیث۱۳

قال الامام علی - علیه السلام - : اُوصیکَ یا بُنَیَّ بالصلاةِ عِنْدَ وقتِها و الزکاةِ فی اهلِها و محلِها.

امام علی - علیه السلام - فرمودند: ای فرزندانم شما را وصیت می کنم به نماز در اول وقت و (پرداخت) زکات به اهلش و در محلش.

«بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۱۴»

حدیث۱۴

قال الامام علی - علیه السلام - : اللهُ، اللهُ، فی الزّکاةِ فَانَّها تُطفِئُ غَضَبَ رَبِّکم.

امام علی - علیه السلام - فرمودند: خدا را، خدا را، درباره زکات، همانا (پرداخت) زکات، (آتش) غضب خدایتان را خاموش می کند.

«بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۲۰»

حدیث۱۵

رسول اکرم - صلی الله علیه و آله - فرمودند: سخاوت مندترین مردم، کسی است که زکات مال خود را بدهد و بخیل ترین مردم، کسی است که از پرداخت آن چه خدا بر او واجب کرده است، امتناع کند.

«بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۱۱»

حدیث۱۶

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله - : کَفَّرَ باللهِ العَظیم مِنْ هذِهِ الاُمهٔ عَشَرَةَ ... و مانع الزکاة.

رسول اکرم - صلی الله علیه و آله - فرمودند: از میان این مردم ده گروه به خداوند کفر ورزیدند: ... (یکی از آنها) کسی است که مانع پرداخت زکات می شود.

«بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۱۳»

حدیث۱۷

قال رسول الله – صلی الله علیه و آله – : ثمانِیَةٌ لا یَقبلُ اللهُ لَهم صلاةً و ذَکَر مُنهم مانع الزکاة.

رسول اکرم – صلی الله علیه و آله – فرمودند: هشت گروه اند که خداوند نمازشان را قبول نمی کند، از جمله کسی که زکات نمی پردازد.

«بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۱۳»

حدیث۱۸

قال رسول الله – صلی الله علیه و آله – : ... اتُو الزَّکاةَ، فِإذا لَمْ یَفْعَلُو ذلک اِبْتَلُو بِالْقَحْطِ.

رسول اکرم – صلی الله علیه و آله – فرمودند: زکات را بپردازید، پس اگر این کار را نکردید، گرفتار قحطی می شوید.

«بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۱۴»

حدیث۱۹

قال رسول الله – صلی الله علیه و آله – : ملعونٌ، ملعونٌ، مالاً لا یُزکّی.

رسول اکرم – صلی الله علیه و آله – فرمودند: ملعون است، ملعون است، کسی که مالش را تزکیه نمی کند (زکات نمی پردازد).

«وسائل الشیعهٔ، ج ۹، ص ۲۶»

حدیث۲۰

قال رسول الله – صلی الله علیه و آله – : اِنَّهُ لُعِنَ مانعُ الزَّکاةِ

رسول اکرم – صلی الله علیه و آله – فرمودند: بی تردید کسی که زکات مالش را نپردازد، ملعون است.

«بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۲۹»

حدیث۲۱

قال رسول الله – صلی الله علیه و آله – : لا تَتِمُّ صَلاةً اِلّا بزکاةٍ و لا صلاةَ لمن لا زکاةَ له.

رسول اکرم – صلی الله علیه و آله – فرمودند: نماز کامل نمی شود، مگر به دادن زکات و کسی که زکات نمی دهد، نمازی برای او ثبت نمی شود.

«بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۲۹»

حدیث۲۲

قال رسول الله – صلی الله علیه و آله – : حَصِّنوا اَمْوالَکُم بِالزَّکاةِ.

رسول اکرم – صلی الله علیه و آله – فرمودند: اموال خود را با پرداخت زکات از تلف شدن حفظ کنید.

«بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۱۱»

حدیث۲۳

قال الامام الصادق - علیه السلام - : اذا مَنعُوا الزکاةَ مُنعتِ الارضُ برکتَها مِنَ الزَرعِ و الثِمارِ و المعادنَ کُلُها.

امـام صادق - علیه السـلام - فرمودنـد: هرگاه مردم از پرداخت زکات امتناع کننـد، زمین برکت خود را از همه کشتزارها و باغ ها و معادن می گیرد.

«بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۱۵»

حدیث۲۴

قال الامام الصادق - علیه السلام - : مَنْ اَقامَ الصلوة و لم یؤتِ الزَّکاةَ فَکَانَّهُ لَمْ یُقیم الصَّلاةَ.

امام صادق - علیه السلام - فرمودند: کسی که نماز می خواند ولی زکات نمی دهد، گویا نمازی نخوانده است.

«وسائل الشیعهٔ، ج ۹، ص ۲۲»

حدیث۲۵

قال الامام الصادق - علیه السلام - : ما تَلَفَ مالٌ فی برٍّ و لا بَحرٍ اِلّا بِمَنْعِ زَکاةٍ.

امام صادق - علیه السلام - فرمودند: هرگز مالی در خشکی و دریا تلف نمی شود، مگر به جهت نپرداختن زکات آن.

«بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۲۰»

حدیث۲۶

قال الامام الصادق - علیه السلام - : مانِعُ الزَّکاةِ یُطَوَّقُ بِحَیَّةٍ تَأکُلُ مِنْ دِماغِهِ.

امام صادق - علیه السلام - فرمودند: کسی که از دادن زکات امتناع کند، ماری بر او مسلط خواهد شد که از مغز او تغذیه می کند.

«بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۲۹»

حدیث۲۷

قال الامام الصادق - علیه السلام - : مَنْ مَنَعَ قِیراطاً مِنَ الزَّکاةِ فَما هُوَ بِمُؤمِنٍ و لا مُسْلِمٍ.

امام صادق - علیه السلام - فرمودند: کسی که مبلغ ناچیزی از زکات را نپردازد، مؤمن و مسلمان واقعی محسوب نمی شود.

«بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۲۱»

حدیث۲۸

قال الامام الصادق - علیه السلام - : ما فَرَضَ اللهُ علی هذهِ الاُمَّةِ شیئاً اَشَدُّ عَلیهِم مِنَ الزَّکاةِ.

امام صادق - علیه السلام - فرمودند: خداوند بر این امت چیزی مهم تر از زکات واجب نکرده است.

«بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۲۲»

حدیث۲۹

قال الامام الصادق - علیه السلام - : مَن مَنَعَ قیراطاً مِنْ الزکاةِ فلیس هو بمؤمنٍ و لا مسلمٍ و لا کرامةٍ.
امام صادق - علیه السلام - فرمودند: کسی که قیراطی (یک بیست و چهارم دینار) از زکات را نپردازد، از دایره ایمان و اسلام بیرون است و احترامی برای او باقی نمی ماند.
«بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۱۱»

حدیث۳۰

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:
حق نماز را مؤمنین شناخته اند که نه زینت های دنیا، نه نور چشمی هااز فرزند ونه مال ، آنان را از عبادت پروردگارشان باز نمی دارد، زیرا که خداوندسبحان می گوید: مردانی هستند که تجارت و داد و ستد آنان را از یاد خدا و برپاداشتن نماز و پرداخت زکات باز نمی دارد.
(نهج البلاغه ، خطبه ۱۹۹)

حدیث۳۱

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:
و الحج جهاد کل ضعیف ، و لکل شی ء زکاۀ و زکاۀ البدن الصیام ، و جهاد المرأۀ حسن التبعل؛
نمازوسیله تقرب و نزدیک شدن هر پارسایی به خداست ، و حج ، جهاد افرادناتوان است .هر چیزی زکات دارد و زکات و پاک کردن بدن ، روزه گرفتن است . جهاد زن هم خوب شوهرداری کردن می باشد.
(نهج البلاغه ، فیض الاسلام ، ص ۱۱۵۲)

حدیث۳۲

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:
و عن ذلک ما حرس الله عباده المؤمنین بالصلوات و الزکوات؛
و از اینجاست که خداوند با نمازها و زکاتها و سختکوشی درنماز، از بندگان با ایمانش پاسداری می کند.
(نهج البلاغه ، فیض الاسلام ، ص ۷۹۸)

حدیث۳۳

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:
قال لقمان لابنه : لکل شی ء علامۀ یعرف بهاو یشهد علیها و ان للدین ثلاث علامات : العلم و الایمان و العمل به ، (الی ان قال) وللعامل ثلاث علامات الصلوۀ و الصیام و الزکوۀ؛
حضرت لقمان به فرزندانش فرمود:برای هر چیزی علامتی است که به وسیله آن علامت شناخته می شود و به او شهادت داده می شود، به درستی که برای دین سه علامت است: ۱- علم، ۲- ایمان، ۳- عمل به ایمان تا آنجا که فرمودند: برای عامل به دین سه علامت است : ۱- نماز، ۲- روزه ، ۳- زکات .
(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۱۸۳)

حدیث۳۴

امام باقر (علیه السلام) می فرمایند:

بنی الاسلام علی خمس : الصلوة و الزکوة و الصوم و الحج و الولایة؛

اسلام بر روی پنج پایه بنا شده است : نماز، روزه ،زکات ، حج ، ولایت .

(کافی ، ج ۲، ص ۱۷)

حدیث۳۵

پیامبراکرم صلی‌الله‌علیه‌وآله وسلم می فرمایند :

اُمِرْتُ اَن آخُذَ الصَّدَقَةَ مِن اَغْنیاءِکُم فَاَرُدَّها فی فُقَراءِکُم؛

من مأمورم که صدقه (و زکات) را از ثروتمندانتان بگیرم و به فقرایتان بدهم.

مستدرك الوسائل، ج ۷، ص ۱۰۵ .

حدیث۳۶

امام علی علیه السلام :

وَ عَنْ ذلِکَ ما حَرَسَ اللّهُ عِبادَهُ الْمُؤمِنینَ بِالصَّلَوات وَ الزَّکَواتِ وَ مُجاهَدَةِ الصِّیامِ فِی الْاَیّامِ الْمَفْروضاتِ تَسْکینا لاَِطْرافِهِمْ وَ تَخْشیعا لاَِبْصارِهِمْ وَتَذْلیلاً لِنُفُوسِهِمْ وَ تَخْفیضا (تَخْضیعا) لِقُلُوبِهِمْ؛(

خداوند، بندگان مؤمن خود را به وسیله نمازها و زکات‌ها و جدّیت در روزه‌داری روزهای واجب حفظ می‌کند، تا اعضا و جوارحشان آرام، دیدگانشان خاشع، جان‌هایشان فروتن و دل‌هایشان خاشع گردد.

نهج البلاغه، خطبه ۱۹۲.

حدیث۳۷

امام رضا (علیه السلام) می فرمایند:

خداوند سه چیز را به سه چیز دیگر مربوط کرده است و به طور جداگانه‌نمی‌پذیرد . نماز را با زکات ذکر کرده است ، هرکس نماز بخواند و زکات ندهد نمازش پذیرفته نیست . نیز شکر خود و شکر از والدین را با هم ذکر کرده است . از این رو هرکس از والدین خود قدردانی نکند از خدا قدردانی نکرده است . نیز در قرآن سفارش به تقوا و سفارش به ارحام در کنار هم آمده است . بنابراین اگر کسی به خویشاوندانش رسیدگی و احسان ننماید ، با تقوا محسوب نمی‌شود .

(عیون اخبار الرضا ، ج ۱ ، ص ۲۵۸)

حدیث۳۸

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

سُوسُوا إِیمَانَکم بِالصَّدَقَةِ وَ حَصِّنُوا أَموَالَکم بِالزَّکاةِ وَ ادفَعُوا أَموَاجَ البَلَاءِ بِالدُّعَاءِ ؛

ایمان خود را با صدقه دادن و اموالتان را با زکات دادن نگاه دارید، و امواج بلا را با دعا از خود برانید.

(نهج البلاغه، حکمت ۱۴۶)

حدیث۳۹

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
اَلبَرَکةُ فی مالِ مَن آتَی الزَّکاةَ وَ واسَی المُؤمِنینَ وَ وَصَلَ الاَقرَبینَ؛
برکت در مال کسی است که زکات بپردازد، به مؤمنان مدد و یاری رساند و به خویشاوندان کمک نماید.
(تحف العقول، ص ۱۷۲)

حدیث۴۰

حضرت علی(علیه السلام) فرمودند:
اَلبَرَکةُ فی مالِ مَن آتَی الزَّکاةَ وَ واسَی المُؤمِنینَ وَ وَصَلَ الاَقرَبینَ؛
برکت در مال کسی است که زکات بپردازد، به مؤمنان مدد و یاری رساند و به خویشاوندان کمک نماید.
(تحف العقول، ص ۱۷۲)

حدیث۴۱

رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:
إذا أرَدتَ أن یُثرِی اللهُ ما لَکَ فَزَکِّهِ.
هر گاه خواستی که خداوند دارایی تو را زیاد کند، زکات آن را بپرداز.
(بحارالأنوار، ج۹۶، ص۲۳)

حدیث۴۲

رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:
إذا أرَدتَ أن یُثرِی اللهُ ما لَکَ فَزَکِّهِ.
هر گاه خواستی که خداوند دارایی تو را زیاد کند، زکات آن را بپرداز.
(بحارالأنوار، ج۹۶، ص۲۳)

حدیث۴۳

حضرت فاطمه (سلام الله علیها) فرمودند:
جعل الله ... الزکاة تزکیة للنفس و نماء فی الرزق ، و الصیام تثبیتا للاخلاص؛
خدای تعالی زکات را مایه پاکی جان و فزونی روزی ، و روزه را برای پابرجایی اخلاص قرار داد.
(احتجاج طبرسی ، ایران ، انتشارات اسوه ، ج ۱)

حدیث۴۴

امام صادق علیه السلام فرمودند:
ان من تمام الصوم اعطاء الزکاة یعنی الفطرة کما ان الصلوة علی النبی (صلی الله علیه و آله و سلم) من تمام الصلوة
تکمیل روزه به پرداخت زکاة یعنی فطره است، همچنان که صلوات بر پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) کمال نماز است
(وسائل الشیعه، ج ۶ ص ۲۲۱)

حدیث۴۵

ان اول ما یسئل عنه العبد اذا وقف بین یدی الله - عز و جل - الصلوات المفروضات و عن الزکاة المفروضة و عن الصیام المفروض ، و عن الحج المفروض و عن ولایتنا اهل البیت ؛
وقتی بنده (فردای قیامت) در مقابل خدای عز و جل قرار گرفت ، اولین چیزی که از او سؤ ال می کنند، نمازهای واجب ، زکات واجب ، روزه واجب ، حج واجب و ولایت ما اهل بیت است .
(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۹۰)

حدیث۴۶

قال الصادق - علیه السلام -:
قال لقمان لابنه : لکل شی ء علامة یعرف بها و یشهد علیها و ان للدین ثلاث علامات : العلم و الایمان و العمل به ، (الی ان قال) و للعامل ثلاث علامات الصلوة و الصیام و الزکوة ؛
حضرت لقمان به فرزندانش فرمود: برای هر چیزی علامتی است که به وسیله آن علامت شناخته می شود و به او شهادت داده می شود، به درستی که برای دین سه علامت است : ۱ - علم ۲ - ایمان ، ۳ - عمل به ایمان ، تا آن جا که فرمود: برای عامل به دین سه علامت است : ۱ - نماز ۲ - روزه ، ۳ - زکات .
(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۱۸۳)

حدیث۴۷

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:
...و اسهم الاسلام ثلاثة : الصلوة و الصوم و الزکوة ؛
بهره اسلام برای شما سه چیز است : نماز، روزه ، و زکات .
(نهج الفصاحه ، ص ۲۴۴، حدیث ۱۲۱۲)

حدیث۴۸

قال الباقر - علیه السلام -:
بنی الاسلام علی خمس : الصلوة و الزکوة ، و الصوم و الحج و الولایة ؛
اسلام بر روی پنج پایه بنا شده است : نماز، روزه ، زکات ، حج ، ولایت .
(کافی ، ج ۲، ص ۱۷)

حدیث۴۹

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

لکلّ شی ء زکاه و زکاه الجسد الصّوم؛

هر چیزی را زکاتی هست و زکات تن روزه داشتن است.

نهج الفصاحه

حدیث۵۰

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

حصّنوا أموالکم بالزّکاه و داووا مرضاکم بالصّدقه و أعدّوا للبلاء الدّعاء؛

اموال خود را به وسیله زکات محفوظ دارید و مریضان خود را با صدقه علاج کنید و برای جلوگیری از بلا به دعا متوسل شوید.

نهج الفصاحه

حدیث۵۱

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

ثلاث من کنّ فیه وقی شحّ نفسه: من أدّی الزّکاه و قری الضّیف و أعطی فی النّائبه؛

سه چیز است که در هر که هست از بخل بر کنار است: آن که زکات می دهد و مهمان می برد و در سختی بخشش می کند.

نهج الفصاحه

حدیث۵۲

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

بری ء من الشّحّ من أدّی الزّکاه و قری الضّیف و أعطی فی النّائبه؛

هر که زکات خود را بپردازد و مهمان به خانه ببرد و هنگام سختی بخشش کند از بخل بر کنار است.

نهج الفصاحه

حدیث۵۳

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

إنّ فی المال حقّا سوی الزّکاه؛

در مال به جز زکات حقی هست.

نهج الفصاحه

حدیث۵۴

قالَتْ فاطِمَةُ الزَّهْراء - سلام الله علیها - :

جَعَلَ اللّهُ الْإیمانَ تَطْهیراً لَکُمْ مِنَ الشِّرْکِ، وَ الصَّلاةَ تَنْزیهاً لَکُمْ مِنَ الْکِبْرِ، وَ الزَّکاةَ تَزْکِیَةً لِلنَّفْسِ، وَ نِماءً فِی الرِّزقِ، وَ الصِّیامَ تَثْبیتاً لِلْاخْلاصِ، وَ الْحَجَ تَشْییداً لِلدّینِ ؛

حضرت فاطمه زهرا – سلام الله علیها – فرمودند:

خداوند سبحان، ایمان و اعتقاد را برای طهارت از شرک و نجات از گمراهی ها و شقاوت ها قرار داد. و نماز را برای خضوع و فروتنی و پاکی از هر نوع تکّبر، مقرّر نمود. و زکات (و خمس) را برای تزکیه نفس و توسعه روزی تعیین نمود. و روزه را برای استقامت و اخلاص در اراده، لازم دانست. و حجّ را برای استحکام أساس شریعت و بناء دین اسلام واجب نمود.

ریاحین الشّریعهٔ، ج ۱، ص ۳۱۲

حدیث۵۵

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

من قال بالجسم فلا تعطوه شیئا من الزکاهٔ و لا تصلوا خلفه؛

هر کس قائل به جسمانیت خدا باشد از زکات چیزی به اوندهید و در پشت سرش نماز نخوانید.

(من لا یحضره الفقیه ، ج ۱، ص ۳۷۹)

حدیث۵۶

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

کسی که وضوی خود را شاداب وکامل به جای آورد، و نماز خویش را نیکوبخواند، زکات مالش را بپردازد، و خشم خود را فرو نشاند و زبانش را ازگناهان مربوطبه زبان ببندد، و برای گناه خودبا توبه طلب آمرزش کند، ونسبت به اهل بیت پیامبر خویش خیرخواه باشد، البته تمام حقایق ایمان در اوکامل شده و درهای بهشت به روی او باز است .

(ثواب الاعمال ، ص ۶۴)

حدیث۵۷

امام رضا (علیه السلام) می فرمایند:

من صلی و لم یزک لم تقبل صلوته؛

هر کس نماز بخواند، ولی زکات و مالیات اسلامی نپردازد، نمازش قبول نمی شود.

(بحار الانوار، ج ,۹۶ ص ۱۲)

حدیث۵۸

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

ان من تمام الصوم اعطاءالزکوهٔ (لفطرهٔ) کما ان الصلاهٔ علی النبی – صلی الله علیه و اله و سلم – من تمام الصلاهٔ ؛

همانا پرداخت زکات فطره (در آخر ماه رمضان) مایه تمامیت روزه می باشد،چنان که صلوات بر محمد (و آل او) باعث تمامیت نماز است (یعنی نماز با صلوات و روزه با زکات فطره کامل می شود).

(وسائل الشیعه ، ج ۶، ص ۲۲۱)

حدیث۵۹

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

ان الله فرض الزکوة کما فرض الصلاة؛

خدازکات را واجب کرد، همان طور که نماز را واجب کرد.

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۳)

حدیث۶۰

قال الامام الصادق - علیه السلام - : فُرِضَ عَلیکُم الزکاةُ کما فُرِضَ علیکُم الصلاةُ ... زکّوا اموالکم تَقْبَلُ صَلواتکم.

امام صادق - علیه السـلام - فرمودنـد: زکات بر شـما واجب شد، همان گونه که نماز بر شـما واجب است، پس زکات اموال خود را بدهید تا نماز شما پذیرفته شود.

«وسائل الشیعة، ج ۹، ص ۹»

حدیث۶۱

قال الامام الصادق - علیه السلام - : مَنْ مَنَعَ قیراطاً مِنَ الزّکاةِ فَلْیَمُتْ اِنْ شاءَ یَهُودیاً و اِنْ شَاءَ نَصرانیاً.

امام صادق - علیه السـلام - فرمودنـد: کسـی که قیراطی (یک بیست و چهارم دینار) از زکات را نپردازد، اگر بمیرد، بر دین یهود یا نصاری مرده است.

«بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۲۰»

حدیث۶۲

قال الامام الرضا - علیه السلام - : اِنّ الله ... امر بالصلاة و الزکاة فَمَنْ صَلَّی و لم یزّک لم تُقْبل منه صلواتُه.

امام رضا - علیه السـلام - فرمودند: خداوند به نماز و زکات با هم دستور داده است، پس کسی که نماز بخواند ولی زکات نپردازد، نماز او پذیرفته نخواهد شد.

«بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۱۲»

حدیث۶۳

امام باقر علیه‌السلام :

الزّکاةُ تَزیدُ فی الرِّزقِ؛

زکات دادن، روزی را می‌افزاید.

بحار الأنوار : ۹۶ / ۱۴ / ۲۷

حدیث۶۴

قال الصادق - علیه السلام -:

ان من تما الصلوة اعطاء الزكوة (الفطرة) كما ان الصلاة على النبى - صلى الله عليه و آله - من تمام الصلاة ؛
همانـا پرداخت زکات فطره (در آخر ماه رمضان) مایه تمامیت روزه است چنان که صـلوات بر محمـد (و آل او) باعث تمامیت نماز است (یعنی نماز با صلوات و روزه بازکات فطره کامل می شود).
(وسائل الشیعه ، ج ۶ و ص ۲۲۱)

حدیث۶۵

قال الصادق - عليه السلام -:
من قال بالجسم فلا تعطوه شيئا من الزكاة و لاتصلوا خلفه ؛
هرکس قائل به جسمانیت خدا باشد از زکات چیزی به او ندهید و در پشت سرش نماز نخوانید.
(من لايحضره الفقيه ، ج ۱، ص ۳۷۹)

حدیث۶۶

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:
من اسبغ وضوءه و احسن صـلاته ، و ادى زكاة ماله و كف غضبه و سجن لسانه ، و استغفر لذنبه ، و ادى النصيحة لاهل بيت نبيه فقد استكمل حقايق الايمان و ابواب الجنة مفتحة له ؛
کسـی که وضوی خود را شاداب و کامل به جای آورد، و نماز خویش را نیکو بخواند، زکات مالش را بپردازد، و خشم خود را فرو نشانـد و زبـانش را از گناهان مربوط به زبان ببنـدد، و برای گناه خود با توبه طلب آمرزش کنـد، و نسـبت به اهل بیت پیامبر خویش خیرخواه باشد، البته تمام حقایق ایمان در او کامل شده و درهای بهشت به روی او باز است .
(ثواب الاعمال ، ص ۶۴)

حدیث۶۷

قال الصادق - عليه السلام -:
...و لاصلوة لمن لا زكوة له ؛
...و کسی که زکات خود را نمی پذیرد، نمازش پذیرفته نیست .
(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۲۵۲)

حدیث۶۸

قال الرضا - عليه السلام -:
من صلى و لم يزك لم تقبل صلوته ؛
هر کس نماز بخواند، ولی زکات و مالیات اسلامی نپردازد، نمازش قبول نمی شود.
(بحارالانوار، ج ۹۶، ص ۱۲)

حدیث۶۹

قال الرضا - علیه السلام -:

ان الله - عز و جل - امر بثلاثهٔ مقرون بها ثلاثهٔ اخری : امر بالصلوهٔ و الزکاهٔ فمن صلی و لم یزک لم تقبل منه صلاته و امر بالشکر له و للوالدین فمن لم یشکر والدیه لم یشکر الله و امر باتقاء الله و صلهٔ الرحم .فمن لم یصل رحمه لم یتق الله - عز و جل -:

سه چیز با سه چیز همراه است :

۱ - نمازگزاری که به او زکات تعلق گیرد و نپردازد، نمازش پذیرفته نیست .

۲ - و به سپاسگزاری برای خود و پدر و مادر فرمان داد: آن که سپاس پدر و مادر نکند، هرگاه خدا را سپاس کند پذیرفته نیست .

۳ - به پرهیزکاری از خدا و پیوند با خویشاوند فرمان داد.آن که پیوند با خویشان ندارد از خدا بیمناک نیست .

(بحارالانوار، ج ۹۶، ص ۱۲.الخصال ، ج ۱، ص ۵۵)

حدیث۷۰

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

لاتتم صلاهٔ الا بزکوهٔ ؛

نماز کسی کامل نمی شود مگر با پرداخت زکات .

(بحارالانوار، ج ۹۶، ص ۲۹)

حدیث۷۱

قال الصادق - علیه السلام -:

ان الله فرض الزکوهٔ کما فرض الصلاهٔ ؛

خدا زکات را واجب کرد، همان طور که نماز را واجب کرد.

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۳)

حدیث۷۲

قال الصادق - علیه السلام -:

اذا وقع الانسان فی قبره .... کان الصلوهٔ عن یمینه و الزکوهٔ عن شماله و البر ظل علیه ، قال الصبر للصلوهٔ و الزکوهٔ و البر: دونکم صاحبکم فان عجزتم عنه فانا دونه ؛

هنگامی که انسان در قبر خود قرار گرفت ، ((نماز)) در طرف راست و زکات در طرف چپ وی قرار می گیرند، و نیکیهایش بر سر وی سایه می گسترانند ؛ در این هنگام ، ((صبر)) به نماز و زکات و نیکیهای وی می گوید: صاحب خود را دریابید و اگر عاجز ماندید من او را کفایت می کنم و با او خواهم بود.

(سفینهٔ البحار، صبر، ج ۲، ص ۵)

حدیث۷۳

قال علی - علیه السلام -:

و عن ذلک ما حرس الله عباده المؤ منین بالصلوات و الزکوات ؛

و از اینجاست که خداوند با نمازها و زکاتها و سختکوشی در نماز، از بندگان با ایمانش پاسداری می کند.

(نهج البلاغه ، فیض الاسلام ، ص ۷۹۸)

حدیث۷۴

قال علی - علیه السلام -:

ان الزکاهٔ جعلت مع الصلاهٔ قربانا لاهل الاسلام ؛

همانا زکات همراه نماز مایه تقرب مسلمانان به خداوند است .

(نهج البلاغه ، ص ۱۹۹)

حدیث۷۵

اثافی الاسلام ثلاثهٔ: الصلوهٔ و الزکوهٔ و الولایهٔ،لا تصح واحدهٔ منهن الا بصاحبتیها؛

سنگهای زیربنای اسلام سه چیز است: نماز، زکات و ولایت که هیچ یک از آنها بدون دیگری درست نمی شود.

(کافی جلد۲، ص ۱۸)

حدیث۷۶

پیامبر اکرم(صلی الله علیه و آله وسلم) می‌فرمایند:

للمراهٔ علی زوجها ان یشبع بطنها، و یکسو ظهرها، ویعلمها الصلاهٔ والصوم والزکاهٔ ان کان فی مالها حق، ولاتخالفه فی ذلک ؛

حق زن بر شوهرش این است که او را سیر کند، لباس بپوشاند، نماز و روزه و زکات را - اگر در مال زن حق زکاتی است - به او یاد دهد، و زن نیز در این کارها با او مخالفت نورزد .

مستدرک الوسائل، ج۱۴، ص۲۴۳ .

ذکر، عبادت و بندگی

حدیث۱

قال الامام علی - علیه السّلام - : اَلْعِبادَهُٔ الْخالِصَهُٔ اَنْ لایَرجُوَا الرَّجلُ اِلّا رَبَّهُ وَ لا یَخافُ اِلّا ذَنْبَهُ.

امام علی - علیه السّلام - فرمودند: عبادت خالص آن است که آدمی جز به پروردگار خویش امید نبندد و جز از گناه خویش نترسد.

«غررالحکم، ح ۲۱۲۸»

حدیث۲

قال الامام علی - علیه السّلام - : اَلِاخلاصُ عِبادَهُٔ الْمُقَرَّبینَ.

امام علی - علیه السّلام - فرمودند: اخلاص، عبادت مقربان الهی است.

«غررالحکم، ح ۱۹۷»

حدیث۳

قال الامام علی – علیه السّلام – : الاخلاصُ مِلاکُ العِبادَةِ.

امام علی – علیه السّلام – فرمودند: اخلاص، ملاک و معیار عبادت است.

«غررالحکم، ح ۸۵۹»

حدیث۴

سول الله صلی الله علیه و آله و سلم :

آفَةُ العِبادَةِ الفَترَةُ ؛

آفت عبادت ، سستی است .

المحاسن ، ج ۱ ، ص ۱۷ .

حدیث۵

قال الإمام الصادق – علیه السلام – : أمر الله إبلیس بالسجود لآدم، فقال: یا رب وعزتک إن أعفیتنی من السجود لآدم لأعبدنک عبادة ما عبدک أحد قط مثلها، قال الله جل جلاله: إنی احب أن اطاع من حیث ارید.

امام صادق – علیه السلام – فرمودند: خداوند به ابلیس دستور داد بر آدم سجده کند. او گفت: پروردگارا! سوگند به عزتت که اگر مرا از سجده بر آدم معاف داری تو را چنان پرستشی کنم که هرگز کسی مانند آن تو را نپرستیده باشد. خداوند جل جلاله فرمودند: من دوست دارم آن گونه که اراده می کنم اطاعت شوم.

«بحار الأنوار، ج ۶۳، ص ۲۵۰»

حدیث۶

قال رسول الله – صلی الله علیه و آله – : تَرکُ العِبَادَةِ یُقسِی القَلبَ تَرکُ الذِّکرِ یُمِیتُ النَّفسَ.

پیامبر اکرم – صلی الله علیه و آله – فرمودند: ترک عبادت، دل را سخت می کند، رها کردن یاد خدا، جان را می میراند.

«تنبیه الخواطر، ج ۲، ص ۱۲۰»

حدیث۷

امام صادق(علیه السلام) فرمودند:

لو کـان عنـد الله عبـاده تعبـد بهـا عباده المخلصون أفضل من الشـکر علی کل حال لأطلق لفظه فیهم من جمیع الخلق بها فلما لم یکن أفضل منها خصها من بین العبادات و خص أربابها، فقال تعالی(و قلیل من عبادی الشکور):

اگر نزد خداوند عبادتی بهتر از شـکر گزاری در همه حال بود که بندگان مخلصش با آن عبادتش کنند، هر آینه آن کلمه را درباره همه خلقش به کـار می برد، امـا چون عبادتی بهتر از آن نبود از میان عبادات آن را خاص قرار داد و صاحبان آن را ویژه گردانیـد و فرمود: (و اندکی از بندگان من سپاسگزارند).

مصباح الشریعه ص ۲۴

حدیث۸

امام صادق(علیه السلام) فرمودند:
إنا نأمر صبياننا بتسبيح فاطمه عليها السلام كما نأمرهم بالصلاه فالزمه فإنه لم يلزمه عبد فشقى؛
ما همان گونه که فرزندان خود را به نماز وا می داریم به تسبیح حضرت فاطمه(سلام الله علیها) وادار می سازیم پس به آن پایبند باش که هرکس به آن پایبند شود، بدبخت نخواهد شد.
کافی ۳/۳۴۳/۱۳

حدیث۹

رسول اکرم(صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:
يقول الله عزوجل إذا كان الغالب على العبد الاشتغال بى، جعلت بغيته و لذته فى ذكرى فإذا جعلت بغيته و لذته فى ذكرى عشقنى و عشقته فإذا عشقنى و عشقته رفعت الحجاب فيما بينى و بينه و صيرت ذلك تغالبا عليه لا يسهو إذا سها الناس اولئك كلامهم كلام الأنبياء اولئك الأبطال حقاً.
خدای عزوجل می فرماید: هرگاه یاد من بر بنده ام غالب شود، خواهش و خوشی او را در یاد خود قرار دهم و چون خواهش و خوشی او را در یاد خود قرار دهم عاشق من شود و من نیز عاشق او گردم و چون عاشق یکدیگر شدیم حجاب میان خود و او را بردارم و عشق خود را بر جان او چیره گردانم، چندان که مانند مردم دچار سهو و غفلت نمی شود، سخن اینان سخن پیامبران است، اینان براستی قهرمانند.
کنزالعمال ۱/۴۳۳/۱۸۷۲

حدیث۱۰

امام باقر(علیه السلام) فرمودند:
ذكر اللسان الحمد و الثناء و ذكر النفس الجهد و العناء و ذكر الروح الخوف و الرجاء و ذكر القلب الصدق و الصفاء و ذكر العقل التعظيم و الحياء و ذكرالمعرفه التسليم و الرضا و ذكر السر الرؤيه و اللقاء؛
ذکر زبان حمد و ثناء، ذکر نفس سختکوشی و تحمل رنج، ذکر روح بیم و امید، ذکر دل صدق و صفا، ذکر عقل تعظیم و شرم، ذکر معرفت تسلیم و رضا و ذکر باطن مشاهده و لقا است
مشکاه النوار ص ۱۱۳

حدیث۱۱

امام سجاد(علیه السلام) فرمودند:
إن قسوه البطنه و فتره الميله و سكر الشبع و عزه الملك مما يثبط و يبطىء عن العمل و ينسى الذكر؛
پرخوری و سستی اراده و مستی سیری و غفلت حاصل از قدرت، از عوامل بازدارنده و کند کننده در عمل است و ذکر(خدا) را از یاد می برد.
بحارالانوار ۷۸/۱۲۹/۱۱

حدیث۱۲

امام باقر(علیه السلام) فرمودند:
کأن المؤمنین هم الفقهاء أهل فکره و عبره، لم یصممهم عن ذکر الله ما سمعوا باذانهم و لم یعمهم عن ذکرالله ما رأوامن الزینه؛
گویا مؤمنان همان فقیهان(فرزانگان دین فهم) و اهل اندیشیدن و پند گرفتن هستند. شنیده های دنیوی، گوش آنها را از(شنیدن) یاد خدا کر نمی کند و زرق و برق دنیا چشم آنان را از یاد خدا کور نمی گرداند.
بحارالانوار ۷۳/۳۶/۱۷

حدیث۱۳

امام صادق(علیه السلام) فرمودند:
فی قوله تعالی: (لذکرالله أکبر) - : ذکرالله عند ما أحل و حرم؛
درباره آیه (یاد خدا بزرگتر است)-: به یاد خدا بودن در هنگام رو به رو شدن با حلال و حرام.
نورالثقلین ۴/۱۶۲/۶۱

حدیث۱۴

رسول اکرم(صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:
من آطاع الله عزوجل فقد ذکر الله و إن قلت صلاته و صیمامه و تلاوته للقرآن؛
هرکس خدای عزوجل را اطاعت کند خدارا یاد کرده است، هر چند نماز خواندن و روزه گرفتن و قرآن خواندنش اندک باشد.
بحارالانوار ۷۷/۸۶/۳

حدیث۱۵

امام علی(علیه السلام) فرمودند:
اذکروا الله ذکراً خالصاً تحیوابه أفضل الحیاه و تسلکوابه طرق النجاه؛
خدا را خالصانه یاد کنید تا بهترین زندگی را داشته باشید و با آن راه نجات و رستگاری را به پیمایید.
بحارالانوار ۷۸/۳۹/۱۶

حدیث۱۶

امام علی(علیه السلام) فرمودند:
الذکر یونس اللب وینیر القلب و یستنزل الرحمه؛
یاد خدا عقل را آرامش می دهد، دل را روشن می کند و رحمت او را فرود می آورد.
غررالحکم ۲/۶۶/۱۸۵۸

حدیث۱۷

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

ما مِن عَمَلٍ أفضَلَ یَومَ الجُمُعَةِ مِنَ الصَّلوةِ عَلی مُحَمَّدٍ و آلِهِ؛

در روز جمعه هیچ عملی برتر از صلوات بر محمد و خاندان او نیست.

الخصال، ص ۳۹۴

حدیث۱۸

پیامبر خدا (صلی الله علیه و آله و سلّم) فرمودند:

قَولُ : «لا حَولَ ولا قُوّةَ إلاّ باللّه» فیهِ شِفاءٌ مِن تِسعَةٍ وتِسْعینَ داءً ، أدْناها الهَمُّ

جمله «لا حول ولا قوة الا باللّه» نود و نه درد را شفا می‌دهد که ساده‌ترین آنها اندوه است .

قرب الإسناد : ۷۶ / ۲۴۴ ، منتخب میزان الحکمه: ۱۴۸

حدیث۱۹

الإمام الصادق علیه‌السلام :

مَن قالَ بَعدَ صَلاةِ الصُّبحِ قَبلَ أن یَتَکَلَّمَ : «بِسمِ اللّه الرَّحمنِ الرَّحیم ، لا حَولَ ولاقُوَّةَ إلاّ بِاللّه العَلِیِّ العَظیم» یُعیدُها سَبعَ مَرّاتٍ ، دَفَعَ اللّه عَنهُ سَبعینَ نَوعاً مِن أنواعِ البَلاءِ ، ومَن قالَها إذا صَلّی المَغرِبَ قَبلَ أن یَتَکَلَّمَ ، دَفَعَ اللّه عَنهُ سَبعینَ نَوعاً مِن أنواعِ البَلاءِ ؛ أهوَنُهَا الجُذامُ وَالبَرَصُ .

امام صادق علیه‌السلام :

هر کس پس از نماز صبح و پیش از آن که با کسی سخن بگوید ، هفت بار بگوید : «بِسْمِ اللّه الرَّحْمنِ الرَّحیمِ لا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلاّ بِاللّه الْعَلِیِّ الْعَظیم» ، خداوند ، هفتاد گونه بلا را از او دفع کند ؛ و هر کس این [ذکر] را پس از نماز مغرب و پیش از آن که با کسی سخن بگوید ، بر زبان آورد ، خداوند ، هفتاد گونه بلا را که کمترین آنها جذام و پیسی است ، از او دور کند .

بحار الأنوار ، جلد ۸۶، صفحه ۹۵ ، حدیث ۱ دانش نامه احادیث پزشکی : ۱ / ۴۹۰

حدیث۲۰

قال الامام الرّضا - علیه السّلام - : مَن ذَکَرَ اللهَ و لم یَسْتَبِقْ الی لقائِهِ فَقد اسْتَهْزَءَ بِنَفْسِهِ.

امام رضا - علیه السّلام - فرمودند: کسی که خداوند را یاد کند و برای دیدار او شتاب نکند، خود را مسخره کرده است.

«بحار الانوار، ج ۷۵، ص ۳۵۶»

حدیث۲۱

قال الامام الباقر - علیه السّلام - : لا یکتُب المَلَکُ الاّ ما سَمِعَ و قال اللهُ عزوجلّ و اذکر رَبَّکَ فی نَفْسِکَ تضّرعاً و خیفَةًفَلا یعلَمُ ثوابَ ذلکَ الذّکر ... .

امام باقر - علیه السّلام - فرمودند: ملائکه نمی نویسند مگر آن چه را می شنوند و خداوند عزوجل می فرماید: پروردگارت را در پیش خود با تضرع و زاری و از روی ترس یاد کن، پس ثواب چنین ذکری که در نفسِ انسان و پنهانی صورت گیرد را جز خدا کسی نمی داند، زیرا دارای ثواب بسیار بزرگی است.

«الکافی، ج ۲، ص ۵۰۲»

حدیث۲۲

قال الامام الباقر - علیه السّلام - : مکتوب فی التوراةِ التی لَم تُغَیَّر ... فاوحی الله تعالی الیه: یا موسَی! اَنا جَلیسُ مَنْذَکَرَنی.

امام باقر - علیه السّلام - فرمودند: در توراتی که تحریف نشده آمده است که، موسی - علیه السّلام - از پروردگارش درخواستی کرد. او به خدا عرض کرد، خداوندا تو به من نزدیک هستی تا با تو نجوا کنم (آهسته سخن گویم) و یا از من دوری تا فریاد بزنم. خداوند به او وحی نمود: ای موسی! من همنیشن کسی هستم که مرا یاد کند.

«الکافی، ج ۲، ص ۴۹۶»

حدیث۲۳

قال الامام الصادق - علیه السّلام - : ما مِنْ مجلسٍ یَجتَمِعُ فیهِ ابرارٌ و فُجّارٌ فیقومونَ عَلی غیر ذِکرِ اللهِ الّا کانَ حَسْرَةًعلیهم یومَ القیامَةِ.

امام صادق - علیه السّلام - فرمودند: هیچ مجلسی نیست که در آن نیکوکاران و بدکاران جمع شوند و بدون ذکر و یادِ خدا برخیزند، جز اینکه در روز قیامت مایه افسوس و حسرت آنان باشد.

«مرآة العقول، ج ۱۲، ص ۱۲۰»

حدیث۲۴

قال الامام الصادق - علیه السّلام - : من اکثَرَ ذکرَ اللهِ عزّوجلَّ اَظلَّهُ اللهُ فی جَنّتِهِ.

امام صادق - علیه السّلام - فرمودند: هر کسی که خداوند را بسیار یاد کند، خداوند در بهشت او را در سایه رحمت خویش قرار می دهد.

«الکافی، ج ۲، ص ۵۰۰»

حدیث۲۵

قال الامام الصادق - علیه السّلام - : یموتُ المومِنُ بکلّ مِیتةٍ الّا الصّاعقةَ لا تاخذُهُ و هُوَ یذکر اللهَ عزّوجلَّ.

امام صادق - علیه السّلام - فرمودند: انسان مؤمن با هر مرگی از دنیا می رود به غیر از صاعقه آسمانی، زیرا صاعقه، مومنی را که در حال ذکر خداوند است، فرا نمی گیرد.

«الکافی، ج ۲، ص ۵۰۰»

حدیث۲۶

قال الامام الصادق - علیه السّلام - : الذّاکِرُ لِلّهِ عزّوجلَّ فِی الغافلینَ کالمُقاتلِ فِی المُحاربینَ.

امام صادق - علیه السّلام - فرمودند: کسی که در میان غفلت کنندگان از یادِ خداوند، به یادِ او باشد، همانند کسی است که در صف رزمندگان، در راه خدا نبرد می کند.

«الکافی، ج ۲، ص ۵۰۲»

حدیث۲۷

قال الامام الصادق - علیه السّلام - : ان الله عزوجلّ یقول: مَنْ شَغَلَ بذِکْرِی عن مَسْألَتی اعطیتُهُ افضَلَ ما اُعْطِی من سألنی.

امام صادق - علیه السّلام - فرمودند: کسی که ذکر و یاد من او را از بیانِ درخواست و حاجتِ خود باز دارد، به او بهتر از آن چیزی را که به درخواست کننده عطا می کنم، عطا خواهم نمود.

«بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۱۵۸»

حدیث۲۸

قال الامام الصادق - علیه السّلام - : قال الله تعالی لموسی - علیه السّلام - : أکثِر ذکری باللیّلِ و النّهارِ و کُنْ عند ذکری خاشعاً.

امام صادق - علیه السّلام - فرمودند: خداوند متعال به حضرت موسی - علیه السّلام - فرمودند: ذکر من را در شب و روز زیاد بگو و هنگام گفتن ذکر من خاشع باش.

«بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۱۶۲»

حدیث۲۹

قال الامام الصادق - علیه السّلام - : شیعتُنا الّذین اذا خَلَوا ذَکروا اللهَ کثیراً.

امام صادق - علیه السّلام - فرمودند: شیعیان کسانی هستند که در وقت تنهائی و در خلوتِ خویش، بسیار خدا را یاد می کنند.

«بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۱۶۲»

حدیث۳۰

امام علی - علیه السّلام - فرمودند: کسی که به یاد خدا مشغول گردد، خداوند او را به نیکوئی یاد می کند.

«تصنیف غرر الحکم، ص ۱۸۸، ح ۳۶۲۷»

حدیث۳۱

قال الامام علی - علیه السّلام - : مَنْ ذَکَرَ اللهَ سبحانَهُ احیَی اللهُ قَلْبَهُ و نَوَّرَ عَقْلَهُ و لُبَّهُ.

امام علی - علیه السّلام - فرمودند: کسی که خداوند سبحان را یاد کند، خدا قلبش را زنده می گرداند و عقل و خردِ او را روشن و نورانی می نماید.

«تصنیف غرر الحکم، ص ۱۸۹، ح ۳۶۴۵»

حدیث۳۲

قال الامام علی - علیه السّلام - : ذکرُ اللهِ مَطْرَدَةُ الشیطان.

امام علی - علیه السّلام - فرمودند: ذکر خدا، موجب رانده شدن شیطان می گردد.

«تصنیف غرر الحکم، ص ۱۸۸، ح ۳۶۱۴»

حدیث۳۳

قال الامام علی – علیه السّلام – : بذکرِ الله تُستَنْزَلُ الرّحمهُ.

امام علی – علیه السّلام – فرمودند: به واسطه ذکر خدا، رحمت پروردگار نازل می گردد.

«تصنیف غرر الحکم، ص ۱۸۸، ح ۳۶۱۲»

حدیث۳۴

قال الامام علی – علیه السّلام – : ذکرُ اللهِ دواءُ اعلال النّفوسِ.

امام علی – علیه السّلام – فرمودند: ذکر خدا، دوایِ بیماری های جانهاست.

«تصنیف غرر الحکم، ص ۱۸۸، ح ۳۶۱۹»

حدیث۳۵

قال الامام علی – علیه السّلام – : اُذکُروا اللهَ فی کلِّ مکانٍ فَاَنَّهُ معکُم.

امام علی – علیه السّلام – فرمودند: خداوند را در همه جا یاد کنید که او در همه جا و در همه حال با شما می باشد.

«بحار الانوار، ج ۹۰، ص ۵۴»

حدیث۳۶

قال الامام علی – علیه السّلام – : اِنَّ اولیاءَ اللهِ لَاَکْثَرُ النّاسِ لَهُ ذکراً و اَدْوَمهُم لَهُ شکراً وَ اعظَمُهُم علی بلائِهِ صَبراً.

امام علی – علیه السّلام – فرمودند: همانا دوستان خدا، بیشتر از دیگران خدا را یاد می کنند و شکرگزارترین آنها هستند و بیشتر از دیگران بر بلاء و سختی، صبر می نمایند.

«تصنیف غرر الحکم، ص ۱۸۸، ح ۳۶۰۶»

حدیث۳۷

قال الامام علی – علیه السّلام – : اِشْحَنِ الخَلْوَهَ بالذِّکْرِ و أصحَبَ النِّعَمَ بالشُّکرِ.

امام علی – علیه السّلام – فرمودند: خلوت و تنهائی خویش را با ذکر خداوند پربار نما و نعمتها را با شکر و سپاس همراه گردان.

«تصنیف غرر الحکم، ص ۱۸۸، ح ۳۶۰۶»

حدیث۳۸

قال الامام علی – علیه السّلام – : استَدیموا الذّکرَ فاِنَّهُ یُنیرُ القَلبَ و هُوَ افضَلُ العبادَهِ.

امام علی – علیه السّلام – فرمودند: پیوسته به یاد خدا باشید و ذکر او را بگوئید، پس به درستی که ذکر خدا دل را روشن می نماید و برترین عبادت است.

«تصنیف غرر الحکم، ص ۱۸۹، ح ۳۶۵۴»

حدیث۳۹

قال الامام علی – علیه السّلام – : الذّکرُ مجالَسَةُ المحبوبِ.

امام علی – علیه السّلام – فرمودند: ذکر و یاد پروردگار، همنشینی با محبوب (خدا) است.

«غرر الحکم، ج ۱، ص ۱۵»

حدیث۴۰

قال الامام علی – علیه السّلام – : ذکرُ اللهِ نورُ الایمانِ.

امام علی – علیه السّلام – فرمودند: یاد خدا، نور ایمان است.

«بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۸۹»

حدیث۴۱

قال الامام علی – علیه السّلام – : الذّکرُ ذکران: ذکرُ الله عزّوجلّ عند المُصیبةِ و افضَلُ من ذلکَ ذکرُ اللهِ عندَما حرّم الله علیک فیکونُ حاجزاً.

امام علی – علیه السّلام – فرمودند: ذکر خداوند بر دو گونه است: ۱. ذکر و یاد خداوند عزوجل در هنگام مصیبت. ۲. بهتر از آن ذکر و یاد خداوند در برابر چیزی است که بر تو حرام نموده است که آن ذکر مانع از ارتکاب حرام می گردد.

«مشکاهٔ الانوار، ص ۱۴۵»

حدیث۴۲

قال الامام علی – علیه السّلام – : اصلُ صَلاحِ القَلبِ اِشتغالُهُ بذکرِ الله.

امام علی – علیه السّلام – فرمودند: اساس و ریشه پاکی و اصلاح قلب، مشغول نمودنِ آن به ذکر خداوند است.

«بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۱۸۸»

حدیث۴۳

قال الامام علی – علیه السّلام – : کلُّ قَولٍ لیسَ لِلهِ فیهِ ذکرٌ فَلَغْوٌ.

امام علی – علیه السّلام – فرمودند: هر سخنی که در آن ذکر و یاد خدا نباشد، لغو و بیهوده است.

«بحار الانوار، ج ۷۴، ص ۴۱۹»

حدیث۴۴

قال الامام الصادق ـ علیه السّلام ـ : مَنْ اَصْغی الی ناطقٍ فَقَدْ عبدهُ، فان کان النّاطِقُ عَنِ اللهِ فقَد عبدالله و ان کانَ النّاطِقُ عن ابلیسَ فقد عَبَد ابلیس.

امام صادق ـ علیه السّلام ـ فرمودند: کسی که به سخن گوینده ای گوش فرا داده (و اطاعت کند)، به تحقیق عبادت و بندگی او را کرده است، پس اگر گوینده، سخن الهی بگوید، در حقیقت خداوند را عبادت کرده و اگر سخن شیطانی را بر زبان جاری کند، پس او بندگیِ شیطان را کرده است.

«بحار الانوار، ج ۷۲، ص ۲۶۸»

حدیث۴۵

قال الامام الصادق ـ علیه السّلام ـ: علیک بالجدِّ و لا تُخرِجَنَّ نفسَکَ من حدِّ التَّقصیر من عبادةِ اللهِ و طاعتهِ، فانّ الله تعالی لا یُعْبَدُ حقَّ عبادَتِهِ.

امام صادق ـ علیه السّلام ـ فرمودند: در عبادت و بندگی خداوند کوشا باش و همواره خود را در عبادت و اطاعتِ او مقصر بدان، زیرا عبادتی که شایستهٔ ذات حق و نعمت های بی شمار او باشد، به جا آورده نخواهد شد.

«الکافی، ج ۲، ص ۷۲»

حدیث۴۶

قال الامام الصادق ـ علیه السّلام ـ: لا تُکرِهوا الی انفسکُم العبادةَ.

امام صادق ـ علیه السّلام ـ فرمودند: عبادت (مستحبی) را بر خود تحمیل نکنید.

«الکافی، ج ۲، ص ۸۶»

حدیث۴۷

قال الامام الحسین ـ علیه السّلام ـ: مَنْ عَبَدالله حقَّ عبادَتهِ، آتاهُ اللهُ فوقَ امانیهِ و کفایَتِهِ.

امام حسین ـ علیه السّلام ـ فرمودند: هر کس خداوند متعال را آن طور که شایستهٔ عبادت و بندگی است، عبادت کند، خداوند متعال او را به بهترین آرزوهایش می رساند و امور زندگی او را کفایت می کند.

«بحار الانوار، ج ۶۸، ص ۱۸۳»

حدیث۴۸

قال الامام الحسنُ المجتبی ـ علیه السّلام ـ: مَنْ عَبَّدَ اللهَ عبَّدَ اللهُ لَهُ کُلَّ شیءٍ.

امام حسن مجتبی ـ علیه السّلام ـ فرمودند: کسی که خداوند را عبادت و بندگی نماید، خداوند متعال همهٔ موجودات را بنده و مطیع او می گرداند.

«بحار الانوار، ج ۶۸، ص ۱۸۴»

حدیث۴۹

قالَتْ فاطمةُ ـ سلام الله علیها ـ: مَنْ أصعَدَ الی اللهِ خالِصَ عبادَتهِ اهبطَ اللهُ لَهُ افضَلَ مصلَحَةِ.

حضرت فاطمه زهرا ـ سلام الله علیها ـ فرمودند: هر کس عبادات و کارهای خود را خالصانه برای پروردگار خویش انجام دهد، خداوند بهترین مصلحت ها و برکات خویش را برای او تقدیر نموده و نازل می کند.

«بحار الانوار، ج ۶۷، ص ۲۴۹»

حدیث۵۰

قال الامام الرّضا ـ علیه السّلام ـ فی بیانِ علّةِ العبادةِ: فإن قالَ قائل فَلِمَ تعبّدهُم؟ قیلَ: لئلّا یکونوا ناسینَ لذکرِهِ و لا تارکینَ لادَبهِ و لا

لاهینَ عن امرِهِ و نهیِهِ ... .

امام رضا ـ علیه السّلام ـ در بیان علت تشریع عبادات فرمودند: اگر کسی بگوید: چرا خداوند متعال، انسان را دعوت به عبادت و اطاعتِ خویش کرده است؟ گفته شود: آنان را به عبادت دعوت نمود تا یاد خدا را فراموش نکنند، ادب پروردگار خویش را ترک نکرده و نسبت به دستورات و نواهی او بی تفاوت نگردند، زیرا خیر و مایهٔ حیات آنان در این دستورات است. پس اگر از عبادت خدا روی گردان شوند، زمان درازی بر ایشان بگذرد و دلهایشان سخت و قسی گردد.

«عیون اخبار الرضا ـ علیه السّلام ـ ج ۲، ص ۱۰۲»

حدیث۵۱

قال الامام الرضا ـ علیه السّلام ـ : اوّلُ عبادةِ اللهِ معرِفَتُه و اصلُ معرفةِ الله توحیدُهُ.

امام رضا ـ علیه السّلام ـ فرمودند: نخستین گام در عبادت پروردگار، شناخت خداست و اساس و پایهٔ شناخت خدا، یگانه دانستن اوست.

«عیون اخبار الرضا ـ علیه السّلام ـ ج ۱، ص ۱۲»

حدیث۵۲

قال الامام الرّضا ـ علیه السّلام ـ : انّ اشدَّ العبادةِ الوَرعُ.

امام رضا ـ علیه السّلام ـ فرمودند: دشوارترین عبادت، تقوی و پرهیزگاری است.

«تفسیر نورالثقلین، ج ۱، ص ۳۰»

حدیث۵۳

قال الامام العسکری ـ علیه السّلام ـ : لَیسَت العِبادَةُ کثرةُ الصّیامِ و الصّلوةِ و انّما العبادَةُ کثرةُ التّفکُّر فی امرِ الله.

امام حسن عسگری ـ علیه السّلام ـ فرمودند: عبادت در زیاد انجام دادن نماز و روزه نیست، بلکه عبادت تفکر و اندیشه بسیار در قدرت بی منتهای پروردگار و آفریده های اوست.

«مستدرک الوسائل، ج ۱۱، ص ۱۸۴»

حدیث۵۴

قال الامام السجّاد ـ علیه السّلام ـ : نظرُ المومنِ فی وَجهِ اخیهِ المومنِ لِلمَودَّةِ و المَحَبَّةِ لَهُ عبادَةٌ.

امام سجاد ـ علیه السّلام ـ فرمودند: نگاه کردن مؤمن به صورت برادر مؤمن خویش از روی علاقه و محبّت به او، عبادت است.

«تحف العقول، ص ۲۰۴»

حدیث۵۵

قال الامام الحسین ـ علیه السّلام ـ : انّ قوماً عَبَدُوا اللهَ رغبةً فتلکَ عبادةُ التُّجارِ و انَّ قوماً عبدوا اللهَ رَهبةً فِتلکَ عبادةُ العبیدِ و انّ قوماً عَبَدُوا اللهَ شکراً فتلک عبادةُ الاَحرارِ وَ هی افضَلُ العبادةِ.

امام حسین ـ علیه السّلام ـ فرمودند: همانا عده ای خداوند را به جهت میل به بهشت عبادت می کنند، که این عبادت تجّار است و

عده ای نیز خداوند را به جهت ترس از عذاب عبادت می کنند که این عبادت بردگان است و عده ای هم خداوند را به جهت شکر و سپاس (و از روی معرفت عبادت می کنند)، پس اینگونه عبادت نمودن، عبادتِ آزادگان است که بهترینِ عبادت ها است.

«تحف العقول، ص ۱۷۷»

حدیث۵۶

قال الامام الباقر ـ علیه السّلام ـ: لایکونُ العبدُ عابداً لِلهِ حقَّ عبادتِهِ حتّی ینقَطِعَ عَنِ الخلقِ کُلِّهِم ... .

امام باقر ـ علیه السّلام ـ فرمودند: هیچ بنده ای به مقام بندگی و عبودیت حقیقی پروردگار نمی رسد، مگر اینکه از همهٔ خلائق قطع امید نموده و تنها به خداوند امیدوار باشد.

«تنبیه الخواطر، ص ۴۲۷»

حدیث۵۷

قال رسول الله – صلّی الله علیه و آله –: العبادةُ مَعَ أکلِ الحرامِ کالبِناءِ علی الرَّملِ.

رسول خدا – صلّی الله علیه و آله – فرمودند: عبادت کردن همراه با خوردن مال حرام، مانند ساختن بنایی بر روی شن است.

«بحارالانوار، ج ۱۰۳، ص۱۲»

حدیث۵۸

قال رسول الله ـ صلی الله علیه و آله ـ: تَفرُغُوا الطاعَةِ اللهِ وَ عبادَتِهِ قبلَ انْ ینزِلَ بکمُ من البلاءِ ما یشغَلُکم عن العبادةِ.

پیامبر اکرم ـ صلی الله علیه و آله ـ فرمودند: قبل از اینکه بلاها و مشکلات زندگی شما را از عبادت باز دارد، (فرصت را غنیمت شمرده و) سعی و تلاش خود را متوجه عبادت و بندگی پروردگار نمائید.

«تنبیه الخواطر، ص ۳۶۰»

حدیث۵۹

قال رسول الله ـ صلی الله علیه و آله ـ: السّکینةُ زینَةُ العِبادةِ.

رسول اکرم ـ صلی الله علیه و آله ـ فرمودند: وقار و متانت، زیور و زینت عبادت است.

«بحار الانوار، ج ۷۷، ص ۱۳۱»

حدیث۶۰

قال رسول الله ـ صلی الله علیه و آله ـ: لا عبادَةَ الّا بیقینٍ.

رسول خدا ـ صلی الله علیه و آله ـ فرمودند: عبادت کامل نیست مگر اینکه از روی یقین (به پروردگار) باشد.

«بحار الانوار، ج ۷۷، ص ۱۶۹»

حدیث۶۱

قال رسول الله ـ صلی الله علیه و آله ـ: العبادَةُ سبعونَ جزءً و افضَلُها جزءً طَلبُ الحلالِ.

رسول خدا ـ صلی الله علیه و آله ـ فرمودند: عبادت دارای هفتاد جزء است و برترین آنها به دست آوردن روزی حلال است.

«بحار الانوار، ج ۱۰۳، ص ۷»

حدیث۶۲

قال رسول الله ـ صلّی الله علیه و آله ـ: اُعبُد اللهَ کَانّکَ تَراهُ فانْ کُنتَ لاتَراهُ فانّهُ یَراکَ.

رسول خدا ـ صلّی الله علیه و آله ـ فرمودند: خدا را به گونه ای عبادت کن، مثل اینکه او را می بینی و اگر تو او را نمی بینی، همانا خداوند تو را می بیند.

«بحار الانوار، ج ۷۷، ص ۷۴»

حدیث۶۳

قال رسول الله ـ صلّی الله علیه و آله ـ: النّظَرُ الی العالِمِ عبادةٌ و النّظَرُ الی الامامِ المقسِطِ عبادَةٌ و النَّظَرُ الیَ الوالدین بِرَأفَةٍ و رحمةٍ عبادةٌ ....

رسول خدا ـ صلّی الله علیه و آله ـ فرمودند: نگریستن به سیمای دانشمندان عبادت است، دیدن حاکم و رهبر عادل نیز عبادت است و نگاه از روی مهربانی و عطوفت به پدر و مادر و دیدن دوستی که برای خدا دوستش می داری، اینها نیز عبادت است.

«بحار الانوار، ج ۷۴، ص ۷۳»

حدیث۶۴

قال رسول الله ـ صلّی الله علیه و آله ـ: أفْضَلُ النّاسِ مَنْ عشَق العبادةَ فَعانَقَها و احبَّها بقلبِهِ و باشَرَها بجَسَدِهِ و تَفرَّغَ لَها ... .

رسول خدا ـ صلّی الله علیه و آله ـ فرمودند: با فضیلت ترین مردم، کسی است که به عبادت عشق می ورزد، پس عبادت را در آغوش می کشد و قلباً آنرا دوست داشته، اعضاء و جوارحش را به آن مشغول می کند و تمامی همّ و سعی خود را به آن متوجه کرده و به راحتی یا سختی های دنیا، اهمیت نمی دهد.

«الکافی، ج ۲، ص ۸۳»

حدیث۶۵

قال رسول الله ـ صلّی الله علیه و آله ـ: مَنْ اَتی بما افْترضَ اللّهُ علیهِ، فهوَ مِنْ اعْبدِ النّاس.

رسول اکرم ـ صلّی الله علیه و آله ـ فرمودند: کسی که تکالیف واجبش را انجام دهد، پس او از جمله عابدترین مردم است.

«بحار الانوار، ج ۷۷، ص ۴۵»

حدیث۶۶

قال رسول الله ـ صلّی الله علیه و آله ـ: اعظَمُ العبادةِ اجراً اخفاها.

رسول خدا ـ صلّی الله علیه و آله ـ فرمودند: بزرگترین عبادات از نظر پاداش، پنهان ترین آنهاست.

«بحار الانوار، ج ۷۵، ص ۲۵۱»

حدیث۶۷

قال الامام علی ـ علیه السّلام ـ : الجودُ فی اللهِ عبادةُ المُتَقَرّبینَ.

امام علی ـ علیه السّلام ـ فرمودند: بخشش در راه خدا، عبادت مقرّبان و نزدیکان به خداوند است.

«غرر الحکم، ح ۸۴۴۲»

حدیث۶۸

قال الامام علی ـ علیه السّلام ـ : قالَ رسولُ اللهِ ـ صلی الله علیه و آله ـ : قَالَ اللَّهُ تَعَالَی لَهُ فِی لَیلَةِ المِعرَاجِ یَا أَحمَدُ لَیسَ شَیءٌ مِنَ العِبَادَةِ أَحَبَّ إِلَیَّ مِنَ الصَّمتِ وَ الصَّومِ فَمَن صَامَ وَ لَم یَحفَظ لِسَانَهُ کَانَ کَمَن قَامَ وَ لَم یَقرَأ فِی صَلَاتِهِ ... .

امام علی ـ علیه السّلام ـ فرمودند: پیامبر اکرم ـ صلی الله علیه و آله ـ فرمودند: خداوند متعال در شب معراج به او گفت: ای احمد، آیا می دانی چگونه می توان عابد حقیقی شد؟ حضرت پاسخ دادند؟ نمی دانم. خداوند فرمودند: هر گاه هفت صفت در انسان جمع شود: ۱) تقوائی که او را از ارتکاب گناه باز دارد. ۲) سکوتی که مانع از پرداختن به آنچه به او مربوط نیست، گردد. ۳) ترسی که هر روز بر اشک و حزن او بیفزاید. ۴) حیائی که در خلوت و تنهائی پروا کند. ۵) خوردن مال حلال که برای ادامهٔ حیات محتاج آن است. ۶) دشمنی دنیا، که من آنرا دشمن دارم. ۷) و دوستی با نیکان و صلحا از آن روی که من آنها را دوست دارم.

«مستدرک الوسائل، ج ۹، ص ۱۹»

حدیث۶۹

قال الامام علی ـ علیه السّلام ـ : کیفَ یَجِدُ لذّةَ العبادَةِ مَن لا یصُومُ عن الهَوی.

امام علی ـ علیه السّلام ـ فرمودند: کسی که از دنباله روی هوی و هوس اباء ندارد، چگونه می تواند لذّت عبادت را درک کند.

«غرر الحکم، ص ۱۹۹، ح ۳۹۳۸»

حدیث۷۰

قال الامام علی ـ علیه السّلام ـ : زینُ العبادَةِ الخشوعُ.

امام علی ـ علیه السّلام ـ فرمودند: خشوع و خضوع، زیور و زینت عبادتِ پروردگار است.

«غرر الحکم، ص ۱۹۹، ح ۳۹۴۸»

حدیث۷۱

قال الامام علی ـ علیه السّلام ـ : التّفکرُ فی آلاءِ الله نعمَ العبادةِ.

امام علی ـ علیه السّلام ـ فرمودند: اندیشه و تامّل در نعمت های الهی، خوب عبادتی است.

«غررالحکم، ص ۵۶، ح ۵۳۴»

حدیث۷۲

قال الامام علی ـ علیه السّلام ـ : العبودیّةُ خمسةُ اشیاء: خَلاءُ البطْنِ و قرائةُ القرآنِ و قیام اللیّل و التضُّرع عند الصُّبح و البکاءُ من خشْیة

الله.

امام علی ـ علیه السّلام ـ فرمودند: عبودیت بر پنج رکن استوار است: ۱. خالی ساختن شکم (از حرام) ۲. قرائت قرآن ۳. تهجّد و شب زنده داری ۴. زاری و راز و نیاز با پروردگار در هنگام صبح ۵. گریه از خوف خداوند.

«مستدرک الوسائل، ج ۲، ص ۲۹۴»

حدیث۷۳

قال الامام علی ـ علیه السّلام ـ : دوامُ العبادَةِ برهانُ الظَّفَر عَلَی السّعادةِ.

امام علی ـ علیه السّلام ـ فرمودند: عبادت مستمر، دلیل دست یافتن به سعادت است.

«غرر الحکم، ص ۱۹۸، ح ۳۹۳۶»

حدیث۷۴

قال الامام علی ـ علیه السّلام ـ : اذا احبَّ اللهُ عبداً اَلْهَمَهُ حُسنَ العبادة.

امام علی ـ علیه السّلام ـ فرمودند: زمانی که خداوند بنده ای را دوست داشته باشد، نیکو عبادت کردن را به او الهام می کند.

«غرر الحکم، ص ۱۹۸، ح ۳۹۳۵»

حدیث۷۵

امام صادق – علیه السّلام – فرمودند: ذکر بر دو گونه است: ذکر خالص که دل با آن موافق باشد و ذکر بازدارنده (از یاد خدا) که یاد غیر خدا را در بردارد.

«بحار الانوار، ج ۹۰، ص ۱۵۹»

حدیث۷۶

قال رسول الله – صلی الله علیه و آله – : مَنْ اطاعَ اللهَ فَقَد ذکرَ الله و انْ قَلَّتْ صَلاتُهُ و صیامُهُ و تلاوَتُه و مَنْ عَصَی اللهَ فقد نَسِیَ الله ... .

رسول خدا – صلی الله علیه و آله – فرمودند: کسی که خدا را اطاعت نماید، پس به تحقیق به یاد خدا بوده است، هر چند نماز و روزه و تلاوت قرآنش کم باشد و کسی که از اطاعت خداوند سرباز زند، پس به تحقیق خدا را فراموش نموده است، هر چند نماز و روزه و تلاوت قرآن زیاد انجام دهد.

«بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۱۵۴»

حدیث۷۷

قال رسول الله – صلی الله علیه و آله – : قال الله عزّوجلّ: اذا ذَکَرَنی عبدی فی نفسِهِ ذَکرتُهُ فی نفسی و اذا ذَکَرَنی فی مَلاءٍ ذکرتُهُ فی ملاءٍ خیرٌ منهُ ... .

رسول خدا – صلی الله علیه و آله – فرمودند: خداوند عزوجل می فرماید: چون بنده ام مرا در نفس خویش یاد کند، من نیز او را یاد می کنم و اگر در جمعی مرا یاد کند (و ذکر مرا بر زبان جاری کند)، من در جمعی بهتر از آن او را یاد می نمایم و چون به اندازه یک وجب به سوی من آید، من به مقدار یک ذراع به او نزدیک می شوم و اگر به اندازه یک ذراع به من تقرب بجوید، من به

اندازه وسعت گشودن هر دو دست به او نزدیک می شوم و هنگامی که به سوی من گام بردارد، من به سویِ او می شتابم.

«محجةالبیضاء، ج ۲، ص ۲۶۷»

حدیث۷۸

قال رسول الله – صلی الله علیه و آله – : اُذکُروا اللهَ عندَ همِّکَ اذا هَمَمْتَ و عندَ لسانکَ اذا حکَمْتَ و عندَ یَدِکَ اذا قَسَّمْتَ.

رسول خدا – صلی الله علیه و آله – فرمودند: هنگامی که تصمیم به انجام کاری گرفتی و زمانی که با زبانت حکمی را می خواهی بیان کنی و هنگامی که با دست خویش می خواهی چیزی را (بین دیگران) تقسیم نمائی، خداوند را یاد کن.

«بحار الانوار، ج ۷۴، ص ۱۷۱»

حدیث۷۹

قال رسول الله – صلی الله علیه و آله – : لا تکثروا الکلامَ بغَیْرِ ذکرِ اللهِ فإنَّ کَثْرَةُ الکلامِ بغیرِ ذکرِ اللهِ تُقسیِ القَلْبَ و انّابعَدَ النّاسِ من اللهِ القاسی القلبُ.

رسول خدا – صلی الله علیه و آله – فرمودند: به غیر از ذکر خدا، سخنان دیگر را زیاد نگوئید، پس همانا پرگوئی اگر در غیر از ذکر خدا باشد، قلب را قسی و سخت می کند و کسی که سنگ دل باشد، دورترین مردم به خداوند است.

«مشکاة الانوار، ص ۱۵۰»

حدیث۸۰

قال رسول الله – صلی الله علیه و آله – : مَنْ اَکْثَرَ ذکرَ اللهِ عزّوجلّ احَبهُ اللهُ وَ مَن ذَکَرَ اللهَ کَثیراً کُتِبَتْ لَهُ بَراءَتانِ براءةٌ منالنّارِ و براءَةٌ من النّفاقِ.

رسول خدا – صلی الله علیه و آله – فرمودند: کسی که زیاد ذکرِ خدا بگوید، خداوند او را دوست می دارد و کسی که زیاد به یادِ خدا باشد، خداوند دو برائت برای او می نویسد، برائت و دوری از آتش جهنم و برائت و دوری از نفاق و دوروئی.

«مرآة العقول، ج ۱۲، ص ۱۳۴»

حدیث۸۱

قال رسول الله – صلی الله علیه و آله – : الذّکرُ خیرٌ من الصّدقةِ.

رسول خدا – صلی الله علیه و آله – فرمودند: ذکر و یاد خداوند، بهتر از دادن صدقه است.

«نهج الفصاحه، ص ۳۲۹»

حدیث۸۲

قال رسول الله – صلی الله علیه و آله – : ترکُ الذّکرِ یُمیتُ النَّفْسَ.

رسول خدا – صلی الله علیه و آله – فرمودند: ترک نمودن ذکر و یادِ خدا، موجبِ مرگ و هلاکت نفس می شود.

«مجموعه ورام، ج ۱، ص ۲۵۰»

حدیث۸۳

قال الامام علی – علیه السّلام – : افضَلُ الذّکرِ القُرآنُ به تُشْرَحُ الصّدورُ و تَسْتَنیرُ السّرائرُ.

امام علی – علیه السّلام – فرمودند: قرآن، برترین ذکر هاست، با آن سینه ها گشوده می شود و اسرار روشن می گردد.

«تصنیف غرر الحکم، ص ۱۸۸، ح ۳۶۲۵»

حدیث۸۴

قال الامام علی – علیه السّلام – : سامِعُ ذکرِ اللهِ ذاکرٌ.

امام علی – علیه السّلام – فرمودند: کسی به ذکر خدا گوش فرا دهد، (همانند کسی است که) ذکر خداوند را بر زبان جاری می کند.

«تصنیف غرر الحکم، ص ۱۸۸، ح ۳۶۲۲»

حدیث۸۵

قال الامام علی – علیه السّلام – : ذکرُ اللهِ مَسَرَّةُ کلّ مِتقٍ و لَذَّةُ کلِّ مؤقنٍ.

امام علی – علیه السّلام – فرمودند: یاد خدا، موجب خشنودی انسان های با تقوا و مایه لذت اهل یقین است.

«تصنیف غرر الحکم، ص ۱۸۹، ح ۳۶۵۳»

حدیث۸۶

قال الامام علی – علیه السّلام – : ذکرُ الله راسُ مالِ کلِّ مؤمِنٍ و ریحُهُ السّلامَةُ مِنَ الشَّیطانِ.

امام علی – علیه السّلام – فرمودند: یاد خدا، سرمایه انسان مؤمن و سودِ آن، سالم ماندن از (شرّ) شیطان است.

«تصنیف غرر الحکم، ص ۱۸۸، ح ۳۶۲۱»

حدیث۸۷

قال الامام علی – علیه السّلام – : الذّکرُ نورُ العَقلِ (العُقول) و حیاةُ النفوسِ وَ جَلاءُ الصّدورِ.

امام علی – علیه السّلام – فرمودند: ذکر و یاد خدا، موجب روشنی عقل (عقلها)، زنده شدن جانها و جلاء پیدا نمودن سینه هاست.

«تصنیف غرر الحکم، ص ۱۸۹، ح ۳۶۳۴»

حدیث۸۸

قال الامام علی – علیه السّلام – : ذکرُ اللهِ دِعامَةُ الایمانِ وَ عِصْمَةٌ من الشَّیطانِ.

امام علی – علیه السّلام – فرمودند: یاد خدا، ستون ایمان و موجب محافظت از (شرّ) شیطان است.

«تصنیف غرر الحکم، ص ۱۸۸، ح ۳۶۲۰»

حدیث۸۹

قال الامام علی – علیه السّلام – : مَنْ عَمَّرَ قَلبَهُ بِدَاوم الذِّکرِ حَسُنَتْ اَفْعالُهُ فی السّرِّ و الجَهرِ.

امام علی – علیه السّلام – فرمودند: کسی که دل خویش را با دائم الذکر بودن آباد گرداند، خداوند افعال او را در نهان و آشکار، نیکو می گرداند.

«تصنیف غرر الحکم، ص ۱۸۹، ح ۳۶۵۸»

حدیث۹۰

قال الامام علی ـ علیه السّلام ـ: العبادةُ الخالصةُ ان لا یَرجُوَ الرَّجُلُ الّا ربَّه و لا یخافَ الّا ذنبَهُ.

امام علی ـ علیه السّلام ـ فرمودند: عبادت خالصانه و محض برای خدا به این صورت است که انسان به هیچ کس جز پروردگارش امید نداشته باشد و از هیچ چیز جز گناه خودش نترسد.

«غررالحکم، ص ۱۹۹، ح ۳۹۴۵»

حدیث۹۱

قال الامام علی ـ علیه السّلام ـ: العبادهٔ فَوزٌ.

امام علی ـ علیه السّلام ـ فرمودند: عبادت، رستگاری است.

«غررالحکم، ص ۱۹۸، ح ۳۹۳۲»

حدیث۹۲

قال الامام علی ـ علیه السّلام ـ: لا خیرَ فی عبادةٍ لا علمَ فیها.

امام علی ـ علیه السّلام ـ فرمودند: عبادتی که از روی علم و آگاهی صورت نگیرد، خیری در آن نیست.

«بحار الانوار، ج ۷۸، ص ۷۵»

حدیث۹۳

قال الامام علی ـ علیه السّلام ـ: ما تَقرّبَ متقّربٌ بمثلِ العبادةِ.

امیر مؤمنان ـ علیه السّلام ـ فرمودند: هیچ کسی به مانند عبادت، به خدا نزدیکی و تقرّب پیدا نکرد.

«غرر الحکم، ص ۱۹۹، ح ۳۹۴۲»

حدیث۹۴

قال الله عزّوجلّ:

لا اله الا الله دژ(امان) من است، کسی که وارد آن شود، از عذاب من در امان است.

(امالی‌الصدوق۲۳۵)

حدیث۹۵

قال الله عزّوجلّ:

ای احمد! عبادت ده بخش دارد که نُه بخش آن، به دست آوردن روزی حلال است.

(ارشادالقلوب۱/۲۰۳)

حدیث۹۶

قال الله عزّوجلّ:

بنـده‌ام با چیزی بهتر از واجبات به من نزدیک نمی‌شود. و با نافله(کارهای مسـتحبی) به من نزدیک می‌شود تا اینکه دوسـتش بدارم. آن گـاه که دوسـتش بـدارم، من گوش او خواهم شـد که بـا آن می‌شـنود و دیـده‌ی او که بـا آن می‌بینـد و زبـان او که با آن سـخن می گوید و دست او که قدرت‌نمایی می کند. اگر دعایم کند اجابتش می کنم و اگر از من بخواهد به او می‌دهم.

(کافی۲/۳۵۳)

حدیث۹۷

قال الله عزّوجلّ:

ای عیسـی! آن که بر من شوریـده و گناه می کند تو را نفریبد. روزی مرا می‌خورد و دیگری را بندگی می کند...آن‌چنان او را به بند می کشم که راه گریزی نداشته باشد.

(کافی۸/۱۳۳)

حدیث۹۸

قال الله عزّوجلّ:

با مستحبات به من نزدیک شو.

(کافی۸/۱۳۲)

حدیث۹۹

قال الله عزّوجلّ:

آن گاه که مرا یاد می کنی، فروتن باش.

(کافی۲/۴۹۷)

حدیث۱۰۰

قال الله عزّوجلّ:

یاد من، هر جایی زیباست.

(کافی۲/۴۹۷)

حدیث۱۰۱

قال الله عزّوجلّ:

هر که مرا یاد کند همدمش می‌شوم.
(کافی ۲/۴۹۶)

حدیث۱۰۲

قال الله عزّوجلّ:
ای فرزند آدم! خودت را محو بندگی من کن تا دلت را پر از بی‌نیازی کنم.
(کافی ۲/۸۳)

حدیث۱۰۳

قال الامام الصادق ـ علیه السّلام ـ: فیما اوحی الله تعالی الی موسی ـ علیه السّلام ـ: کَذِبَ مَنْ زَعَم انّهُ یحبّنی فاذا جَنَّهُ اللَّیلُ نام عَنّی، الَیسَ کلُّ محبٍّ یُحبُّ خلوَةَ حبیبِهِ؟.
امام صادق ـ علیه السّلام ـ فرمودند: خداوند در وحی به حضرت موسی ـ علیه السّلام ـ اینگونه فرمود: ای موسی کسی که گمان می کند مرا دوست دارد و هنگامی که شب فرا می رسد به خواب می رود، دروغ می گوید، آیا این طور نیست که دوست، عاشق و مشتاق خلوت با دوست خود است؟
«امالی شیخ صدوق، ص ۲۹۲»

حدیث۱۰۴

قال الامام الصادق ـ علیه السّلام ـ: قال الله تبارِکَ و تعالی ما تَحَبَّب الَیَّ عبدی باحبّ مِمّا افترضتُ علیه.
امام صادق ـ علیه السّلام ـ فرمودند: خداوند می فرماید هیچ بنده ای با چیزی بهتر از دوست داشتن و انجام فرائض و واجبات، با من اظهار دوستی نکرد.
«الکافی، ج ۲، ص ۸۲»

حدیث۱۰۵

قال رسول الله ـ صلی الله علیه و آله ـ: علامَةُ حبِّ اللهِ تعالی حبُّ ذکرِ اللهِ و علامَةُ بُغضِ اللهِ بُعض ذکرِ الله.
رسول اکرم ـ صلی الله علیه و آله ـ فرمودند: نشانه حب و دوستی خداوند، حب و علاقه به ذکر و یاد خداست و نشانه بعض خداوند، بغض و تنفر از یاد حق می باشد.
«کنز العمال، ح ۱۷۷۶»

حدیث۱۰۶

قال رسول الله – صلی الله علیه و آله –: لا اله الّا الله نصفُ المیزانِ.
رسول خدا – صلی الله علیه و آله – فرمودند: کلمه لا اله الّا الله، نصف میزان و عمل است.
«امالی شیخ مفید، ص ۲۷۵»

حدیث۱۰۷

قال رسول الله – صلی الله علیه و آله – : خیرُ العبادةِ قولُ لا اله الّا الله.

رسول خدا – صلی الله علیه و آله – فرمودند: بهترین عبادت، گفتن لا اله الّا الله است.

«توحید صدوق، ص ۱۸»

حدیث۱۰۸

قال رسول الله – صلی الله علیه و آله – : ما من الکلامِ کلمةٌ احبَّ الی الله عزوجل من قولِ لا الهَ الّا اللهُ.

رسول خدا – صلی الله علیه و آله – فرمودند: هیچ کلامی نزد خداوند، محبوب تر از گفتن کلمه لا اله الّا الله نیست.

«توحید صدوق، ص ۲۲»

حدیث۱۰۹

قال رسول الله – صلی الله علیه و آله – : مَنْ قال لا اله الّا الله مُخلِصاً دَخَلَ الْجنةَ … .

رسول خدا – صلی الله علیه و آله – فرمودند: کسی که لا اله الّا الله را با اخلاص بگوید، وارد بهشت می شود و اخلاص آن است که ذکر کلمه توحید، انسان را از هر گونه کار ناپسند و حرام باز دارد.

«توحید صدوق، ص ۲۸»

حدیث۱۱۰

عَنِ الْإمامِ السَّجادِ – علیهِ السَّلام – قالَ: إنَّما شِیعَتُنا یُعْرَفُونَ بِعِبادَتِهِم … الْمُسَبِّحُونَ إذا سَکتَ النّاسُ وَ الْمُصَلُّونَ إذانامَ النّاسُ وَ الْمَحْزُونُونَ إذا فَرِحَ النَّاسُ یُعْرَفُونَ بِالزُّهدِ … .

امام سجاد – علیه السلام – فرمودند: شیعیان ما از عبادتشان شناخته می شوند، آنان اهل تسبیح و ذکرند آن گاه که دیگران ساکتند و نماز گزارانند آن گاه که دیگران در خوابند و محزونند (دلخوش به دنیا نیستند) آن گاه که دیگران (بر اثر سرگرمی به دنیا) فرحناکند، آنان با زهد شناخته می شوند، گفتارشان رحمت است و شغل و کردار آنان جنّت است.

«نور الثقلین، ج ۳، ص ۹۴»

حدیث۱۱۱

الإمام الصادق علیه السلام :

قالَ رَسولُ اللّهِ صلی الله علیه و آله : الجُلوسُ فِی المَسجِدِ لِانتِظارِ الصَّلاةِ عِبادَةٌ مالَم یُحدِث ، قیلَ : یا رَسولَ اللّهِ وما یُحدِثُ؟ قالَ : الاِغتِیابَ .

امام صادق علیه السلام :

پیامبر صلی الله علیه و آله فرمود : «به انتظار نماز در مسجد نشستن ، عبادت است تا زمانی که ناروایی پدید نیاورد» .

گفته شد : ای پیامبر خدا! چه ناروایی ؟

فرمود : «غیبت کردن» .

بحار الأنوار: ج ۷۵ ص ۲۴۹ ح ۱۷ .

حدیث۱۱۲

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :

الجُلوسُ فِی المَسجِدِ لِانتِظارِ الصَّلاةِ عِبادَةٌ .

نشستن در مسجد به انتظار نماز ، عبادت است .

کنز العمّال : ج ۷ ص ۶۵۱ ح ۲۰۷۴۳ .

حدیث۱۱۳

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :

خَمسٌ مِنَ العِبادَةِ : قِلَّةُ الطُّعمِ ، وَالقُعودُ فِی المَساجِدِ ... .

پنج چیز ، از عبادت است : کم‌خوردن ، نشستن در مسجدها . . . .

الفردوس: ج ۲ ص ۱۹۵ ح ۲۹۶۹ عن أبی هریرة ، کنز العمّال: ج ۱۵ ص ۸۸۰ ح ۴۳۴۹۳ .

حدیث۱۱۴

امام صادق(علیه السلام) فرمودند:

إنَّ یَومَ النَّیروزِ هُوَ الیَومُ الّذی أخَذَ اللَّهُ فیهِ مَواثیقَ العِبادِ أن یَعبُدوهُ ؛

روز نوروز همان روزی است که خداوند از بندگان پیمان گرفت که او را بپرستند.

مستدرک الوسائل ج ۶ ص ۳۵۳، میزان الحکمه ح ۱۴۷۲۷

حدیث۱۱۵

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم :

مَن کَثُرَ تَسبیحُهُ وتَمجیدُهُ ، وقَلَّ طَعامُهُ وشَرابُهُ ومَنامُهُ ، اِشتاقَتهُ المَلائِکَةُ .

هر کس تسبیح گفتن او و به عظمت یاد کردن او از خداوند ، فراوان شود و خوراک و آشامیدن و خفتنش اندک گردد ، فرشتگانْ مشتاق او می‌شوند .

تنبیه الخواطر ، جلد ۲ ، صفحه ۱۱۶ دانش نامه احادیث پزشکی : ۲ / ۱۰

حدیث۱۱۶

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم :

مَن أحیا لَیلَةَ العِیدِ ولَیلَةَ النِّصفِ مِنشَعبانَ ، لَم یَمُتْ قَلبُهُ یَومَ تَموتُ القُلوبُ .

هرکه شب عید (فطر و قربان) و شب نیمه شعبان را احیا کند ، در آن روزی که دلها می‌میرند ، دل او نمیرد .

ثواب الأعمال : ۱/۱۰۲/۲ منتخب میزان الحکمة : ۲۸۴

حدیث۱۱۷

امام علی علیه‌السلام :

سَهَرُ اللیلِ فی طاعَةِ اللّه رَبیعُ الأولیاءِ ورَوضَـةُ السُّعَداءِ .

شب بیداری در طاعت و بندگی خدا ، بـهـار اولیا است و بوستان نیکبختان .

غرر الحکم : ۵۶۱۳ منتخب میزان الحکمهٔ : ۲۸۴

حدیث۱۱۸

امام علی علیه‌السلام :

أفضَلُ العِبادَةِ سَهَرُ العُیونِ بذِکرِ اللّه سبحانَهُ .

برترین عبادت ، شب زنده‌داری به ذکر و یاد خدای سبحان است .

غرر الحکم : ۳۱۴۹ م

حدیث۱۱۹

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم :

المُتَعَبِّدُ بِغَیرِ فِقهٍ کالحِمارِ فی الطّاحونِ ؛

کسی که از روی فهم و شناخت‌عبادت نکند ، مانند خر آسیاست.

کنز العمّال : ۲۸۷۰۹ منتخب میزان الحکمهٔ : ۴۰۲

حدیث۱۲۰

امام علی علیه‌السلام :

ثَمَرَةُ العِلمِ العِبادَةُ؛

میوه دانش ، پرستش است .

غرر الحکم : ۴۶۰۰ منتخب میزان الحکمهٔ : ۴۰۲

حدیث۱۲۱

امام صادق علیه‌السلام :

لَیسَ العِلمُ بِـالتَّعَلُّمِ ،إنَّمـا هُوَ نورٌ یَقَعُ فی قَلبِ مَن یُریـدُ اللّه‌ُ تَبـارَکَ وتَعالی أن یَهـدِیَهُ ، فإن أرَدتَ العِلمَ فَاطلُب أوَّلاً فی نَفسِکَ حَقیقَةَ العُبودِیَّةِ ، وَاطلُبِ العِلمَ بِاستِعمالِهِ ، وَاستَفهِمِ اللّه یُفهِمْکَ ؛

دانش به آموختن نیست ، بلکه نوری است که در دل هر کس که خداوند تبارک و تعالی بخواهد هدایتش کند ، می‌افتد . بنابراین ، اگر خواهـان دانش هستی ، نخست حقیقت عبـودیت را در جـان خودت جویـا شو و دانش را از طریق به کـار بسـتن آن بجوی و از خداوند فهم و دانایی بخواه تا تو را فهم و دانایی دهد .

بحار الأنوار : ۱ / ۲۲۵ / ۱۷ منتخب میزان الحکمهٔ : ۴۰۴

حدیث۱۲۲

امام علی علیه‌السلام :
قَصَمَ ظَهری عالِمٌ مُتَهَتِّکٌ، وجاهِلٌ مُتَنَسِّکٌ، فالجاهِلُ یَغُشُّ النّاسَ بِتَنَسُّکِهِ،والعالِمُ یُنَفِّرُهُم بِتَهَتُّکِهِ ؛
دانشمند پرده‌در و عابد نادان ، پشت مرا شکستند؛ زیرا نادان با عبادت خود مردم را فریب می‌دهد و دانشمند با تباهکاریهای خود آنان را فراری می‌دهد .
منیه المرید : ۱۸۱ منتخب میزان الحکمهٔ : ۴۰۲

حدیث۱۲۳

پیامبر خدا(صلی الله علیه و آله):
خَیرُ العِبادَةِ الاستِغفارُ؛
بهترین عبادت، استغفار کردن است.
الکافی: ج ۲، ص ۵۱۷، ح ۲

حدیث۱۲۴

امام باقر(سلام الله علیه):
إنّ أشَدِّ العِبادَةِ الوَرَعُ؛
سخت‌ترین عبادت، پارسایی است.
میزان الحکمهٔ: ح ۱۱۸۵۸

حدیث۱۲۵

پیامبر خدا(صلی الله علیه و آله):
إنّ ذِکرَ اللّهِ شِفاءٌ؛
ذکر خدا، شفاء است.
حکمت‌نامه پیامبر اعظم: ج ۱ ص ۳۶۸ ح ۴۲۲

حدیث۱۲۶

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله وسلم) فرمودند:
لا تُکثِرُوا الکَلامَ بِغَیرِ ذِکرِ اللّهِ؛
در غیر از ذکر خدا زیاده گویی نکنید.
میزان الحکمه، ح ۱۷۱۲۰

حدیث۱۲۷

امام صادق(سلام الله علیه):

قالَ اللّهُ تبارکَ وتعالی: ما تَحبّبَ إلیّ عبدی بأحَبِّ مِمّا افْتَرَضتُ علَیهِ؛

خداوند می‌فرماید: بنده من با هیچ کاری پسندیده‌تر از انجام آن چه که بر او فرض کردم، محبوب من نمی‌شود.

الکافی: ج ۲، ص ۸۲، ح ۵

حدیث۱۲۸

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله از حضرت امیرالمؤمنین، علی علیه السلام درباره حضرت فاطمه زهرا علیها السلام پرسیدند، حضرت پاسخ دادند:

«نعم العون علی طاعهٔ الله؛

[فاطمه علیها السلام] خوب یاوری در راه اطاعت و بندگی خداست .»

بحارالانوار، ج ۴۳، ص ۱۱۷ .

حدیث۱۲۹

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

خداوند چهارچیز را در چهار چیز قرار داده است :

۱.برکت علم را ر احترام به استاد

۲.بقای ایمان را در تعظیم خدا به وسیله انجام بی چون چرای دستوراتش

۳.لذت و برکت زندگی را در نیکی به پدر و مادر

۴.و آزادی از جهنم را در آزار ندادن مردم.

نصایح، صفحه ۲۳۰

حدیث۱۳۰

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند :

کسی که برای رفع نیاز برادر مومن خود کوشش نماید مانند این است که نه هزار سال خداوند متعال را عبادت نموده در حالی که روزها را روزه گرفته و شب ها را هم شب زنده داری نموده.

بحارالانوار جلد ۷۴ صفحه ۳۱۵

حدیث۱۳۱

رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

ای بندگان خدا شما همانند بیمارانید و خداوند مانند طبیب مصلحت مریض در این است که به دستورات طبیب عمل نماید نه آن که به چیزی که خود می پسندد اظهار تمایل کند پس تسلیم اوامر و دستورات الهی شوید تا به گروه نجات یافتگان بپیوندید و به خیر و سعادت دست بیابید.

مجموعه ورام جلد ۲ صفحه ۱۱۷

حدیث۱۳۲

حضرت امام مهدی (علیه السلام) فرمودند:

من کان فی حاجهْ الله، کان الله فی حاجته؛

هرکس در اجرای اوامر خداوندکوشا باشد، خدا نیز وی را در دستیابی به حاجتش یاری می کند.

بحارالأنوار ، ج ۵۱ ، ص ۳۳۱

حدیث۱۳۳

امام رضا (علیه السلام) فرمودند:

مَن رَضی عن الله تعالی بالقَلیل مِن الرّزق رضَی الله منه بالقَلیل مِنَ العَمل؛

هر کس به رزق و روزی کم از خدا راضی باشد، خداوند از عمل کم او راضی خواهد بود.

بحارالانوار، ج ۷۸، ص ۳۵۷

حدیث۱۳۴

رسول اکرم (صلی‌الله‌علیه‌وآله وسلم) فرمودند :

یا عَلیِّ اَلعَقلَ مَا اکتُسِبَت بِهِ الجَنَّهُ وَطُلِبَ بِهِ رِضَی الرَّحمنِ؛

ای علی! عقل چیزی است که با آن بهشت و خشنودی خداوند رحمان به دست می‌آید.

کنزالعمال، ج۱۳، ص ۱۵۱، ح ۳۶۴۷۲

حدیث۱۳۵

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

من عَبَد الله حق عبادته آتاه الله فوق امانیه و کفایته؛

هر که خدا را، آن گونه که سزاوار اوست، بندگی کند، خداوند بیش از آرزوها و کفایتش به او عطا می کند.

بحارالانوار، ج، ??ص ۱۸۳

حدیث۱۳۶

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

فِکرَهُ ساعَهٍ خَیرٌ مِن عِبادَهِ اَلفِ سَنَهٍ؛

یک ساعت اندیشیدن در خیر و صلاح از هزار سال عبادت بهتر است.

بحارالانوار، ج ۷۱، ص ۳۲۶

حدیث۱۳۷

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

اَفضَلُ العِبادةُ اِدمانُ التّفكَرفى اللهِ و فى قُدرَتهِ؛

برترين عبادت مداومت نمودن بر تفكر درباره خداوند و قدرت اوست.

جهادالنفس، ح۵۳

حديث۱۳۸

پيامبر اكرم (صلى الله عليه و آله و سلم) فرمودند:

مَن أَعرَضَ عَن مُحَرّمٍ أَبدَلَهُ اللّهبِهِ عِبادَةً تَسُرُّهُ؛

هر كس از حرام دورى كند، خداوند به جاى آن عبادتى كه او را شاد كند نصيبش مى گرداند.

بحارالأنوار، ج ۷۷، ص ۱۲۱، ح ۲۰

حديث۱۳۹

پيامبر اكرم (صلى الله عليه و آله و سلم) فرمودند:

عَدلُ ساعَةٍ خَيرٌ مِن عِبادَةِ سَبعينَ سَنَةً قِيامِ لَيلِها وَصِيامِ نَهارِها؛

ساعتى عدالت بهتر از هفتاد سال عبادت است كه شب‌هايش به نماز و روزهايش به روزه بگذرد.

مشكاةالانوار، ص ۵۴۴

حديث۱۴۰

پيامبر اكرم (صلى الله عليه و آله و سلم) فرمودند:

إنّ المُؤمِنَ هِمّتُهُ فِى الصّلاةِ وَالصِّيامِ وَالعِبادَةِ وَالمُنافِقُ هِمّتُهُ فِى الطّعامِ وَالشّرابِ كَالبَهيمَةِ؛

همّت مؤمن در نماز و روزه و عبادت است و همّت منافق در خوردن و نوشيدن؛ مانند حيوانات.

تنبيه الخواطر،ج۱، ص ۹۴

حديث۱۴۱

امام محمد باقر (عليه السلام) فرمودند:

اَفضَلُ العِبادَةِ عِفّةُ البَطنِ وَ الفَرجِ؛

بالاترين عبادت، عفت شكم و شهوت است.

تحف العقول، ص ۲۹۶

حديث۱۴۲

امام موسى كاظم (عليه السلام) فرمودند:

أفضَلُ العِبادَةِ بَعدِ المَعرِفَةِ إنتِظارُ الفَرَجِ؛

بهترين عبادت بعد از شناختن خداوند، انتظار فرج و گشايش است.

تحف العقول، ص۴۰۳

حدیث۱۴۳

امام حسن عسکری (علیه السلام) فرمودند:

اِنّ الوُصُولَ اِلی اللهِ عَزّوجلّ سَفَرٌ لا یُدرَکُ اِلّا بامتِطاءِ اللّیلِ؛

وصول به خداوند عزوجل سفری است که جز با عبادت در شب حاصل نگردد.

مسند الامام العسکری، ص ۲۹۰

حدیث۱۴۴

امام صادق(علیه السلام) (علیه السلام) فرمودند:

لَو کـانَ عِنـدَ اللّهِ عِبادَةٌ تَعَبَّدَ بِها عِبادُهُ المُخلِصُونَ أفضَلَ مِنَ الشُّکرِ عَلی کُلّ حالٍ لاَءطلَقَ لَفظَهُ فیهِم مِن جَمیعِ الخَلقِ بِها فَلَمّا لَم یَکُن أفضَلَ مِنها خَصَّها مِن بَینِ العِباداتِ وخَصَّ أربابَها، فَقالَ تَعالی (وقَلیلٌ مِن عِبادیَ الشّکُورُ)؛

اگر نزد خداوند عبادتی بهتر از شکرگزاری در همه حال بود که بندگان مخلصش با آن عبادتش کنند ، هر آینه آن کلمه را درباره همه خلقش به کـار می‌برد ، امـا چون عبادتی بهتر از آن نبود از میان عبادات آن را خاص قرار داد و صاحبان آن را ویژه گردانیـد و فرمود : «واندکی از بندگان من سپاسگزارند» .

کنزالعمال، ج۱۳، ص ۱۵۱، ح۳۶۴۷۲

حدیث۱۴۵

امام حسین (علیه السلام) فرمودند:

اَلخُلقُ الحَسَنُ عِبادَةٌ؛

خوش اخلاقی عبادت است.

کنزالعمال، ج۱۳، ص ۱۵۱، ح۳۶۴۷۲

حدیث۱۴۶

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

إنّ العَبدَ إذا اَرادَ اَن یَقرَأَ أو یَعمَلَ عَمَلًا فَیَقُولُ: بِسمِ اللّه الرّحمنِ الرّحیمِ فَإنَّهُ یُبارَکُ لَهُ فیهِ؛

هرگاه بنده ای بخواهد چیزی بخواند و یا کاری انجام دهد و بسم اللّه الرحمن الرحیم بگوید در کارش برکت داده می شود.

بحارالأنوار، ج۹۲، ص۲۴۲، ح۴۸

حدیث۱۴۷

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

اَلمُفَوِّضُ أَمرَهُ إلَی اللّه فی راحَةِ الأَبَدِ وَالعَیشِ الدّائِمِ الرّغَدِ وَالمُفَوِّضُ حَقّا هُوَ العالی عَن کُلِّ هَمِّهِ دُونَ اللّه تَعالی؛

کسی که کارهای خود را به خدا بسپارد همواره از آسایش و خیر و برکت در زندگی برخوردار است و واگذارنده حقیقی کارها به خدا، کسی است که تمام همّتش تنها بسوی خدا باشد.

مصباح الشریعهٔ، ج۱، ص۱۷۵، ح۸۳

حدیث۱۴۸

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

مَن أَصلَحَ فیما بَینَهُ وَبَینَ اللّه أَصلَحَ اللّه فیما بَینَهُ وَبَینَ النّاسِ؛

هر کس رابطه اش را با خدا اصلاح کند، خداوند رابطه او را با مردم اصلاح خواهد نمود.

بحارالأنوار، ج۷۱، ص۳۶۶، ح۱۲

حدیث۱۴۹

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

طُوبی لِمَن أَخلَصَ لِلّهِ عَمَلَهُ وَعِلمَهُ وَحُبَّهُ وَبُغضَهُ وَأَخذَهُ وَتَرکَهُ وَکَلامَهُ وَصَمتَهُ وَفِعلَهُ وَقَولَهُ؛

خوشا به سعادت کسی که عمل، علم، دوستی، دشمنی، گرفتن، رها کردن، سخن،سکوت ،کردار و گفتارش را برای خدا خالص گرداند.

تحف العقول، ص ۱۰۰

حدیث۱۵۰

مَن تَرَکَ لِلّهِ سُبحانَهُ شَیئا عَوَّضَهُ اللّه خَیرا مِمّا تَرَکَ؛

هر کس به خاطر خدای سبحان از چیزی بگذرد، خداوند بهتر از آن را به او عوض خواهد داد.

غررالحکم، ج۵، ص۳۹۵، ح۸۹۰۹

حدیث۱۵۱

پیامبر اکرم(صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

مَن أخلَصَ لِلّهِ أربَعینَ صَباحا ظَهَرَت یَنابیعُ الحِکمَهِٔ مِن قَلبِهِ عَلی لِسانِهِ؛

هر کس چهل روز خود را برای خدا خالص کند چشمه های حکمت از قلب وی بر زبانش جاری می شود.

نهج الفصاحه، ح ۲۸۳۶

حدیث۱۵۲

پیامبر اکرم(صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

لا تَخَفْ فِی اللّهِ لَومَهَٔ لائم.

در راه خدا از ملامت و نکوهش ملامتگران نترس.

معانی الأخبار، ص ۳۳۵

حدیث۱۵۳

پیامبر اکرم(صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

لَیسَ مِن عَبدٍ یَظُنُّ بِاللّه خَیرا إلاّ کانَ عِندَ ظَنِّهِ بِهِ؛

بنده ای نیست که به خداوند خوش گمان باشد مگر آن که خداوند نیز طبق همان گمان با او رفتار کند.

بحارالأنوار، ج ۷۰، ص ۳۸۴، ح ۴۲

حدیث ۱۵۴

پیامبر اکرم(صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

اَللّهُمَّ ارزُقنی حُبَّکَ وَحُبَّ مَن یُحِبُّکَ وَحُبَّ ما یُقَرِّبُنی إلی حُبِّکَ وَاجعَل حُبَّکَ أَحَبَّ إلَیَّ مِنَ الماءِ البارِدِ؛

خدایا روزی کن مرا محبّت خودت و محبّت دوستدارانت را و محبّت آنچه مرا به تو نزدیک می کند و محبّت خودت را نزد من از آب خنک محبوب تر گردان.

محجة البیضاء، ج ۸، ص ۵

حدیث ۱۵۵

پیامبر اکرم(صلی الله علیه و آله وسلم) فرمودند:

مَن أَطاعَ اللّه عَزَّوَجَلَّ فَقَد ذَکَرَ اللّه وَإن قَلَّت صَلاتُهُ وَصیامُهُ وَتِلاوَتُهُ لِلقُرآنِ؛

هر کس خدای عزوجل را اطاعت کند خدا را یاد کرده است، هر چند نماز خواندن و روزه گرفتن و قرآن خواندنش اندک باشد.

بحارالأنوار، ج ۷۷، ص ۸۶، ح ۳

حدیث ۱۵۶

امام سجاد (علیه السلام) فرمودند:

یا مَن ذِکرُهُ شَرَفٌ لِلذّاکِرینَ وَیا مَن شُکرُهُ فَوزٌ لِلشّاکِرینَ وَیا مَن طاعَتُهُ لِلمُطیعینَ، صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاشغَل قُلوبَنا بِذِکرِکَ عَن کُلِّ ذِکرٍ؛

ای آن که یادش مایه شرافت و بزرگی یاد کنندگان است و ای آن که سپاسگزاریش موجب دست یافتن سپاسگزاران (بر نعمتها) است و ای آن که فرمانبرداریش سبب نجات فرمانبرداران است، بر محمد و آل او درود فرست و با یاد خود دلهای ما را از هر یاد دیگری بازدار.

صحیفه سجادیه، دعای ۱۱

حدیث ۱۵۷

امام باقر (علیه السلام) فرمودند:

ذِکرُ اللِّسانِ الحَمدُ وَالثَّناءُ وَ ذِکرُ النَّفسِ الجَهدُ وَالعَناءُ وَذِکرُ الرّوحِ الخَوفُ وَالرَّجاءُ وَذِکرُ القَلبِ الصِّدقُ وَالصَّفاءُ وَذِکرُ العَقلِ التَّعظیمُ وَالحَیاءُ وَذِکرُ المَعرِفَةِ التَّسلیمُ وَالرِّضا وَذِکرُ السِّرِّ الرُّؤیَةُ وَاللِّقاءُ؛

ذکر زبان حمد و ثناء، ذکر نفس سختکوشی و تحمل رنج، ذکر روح بیم و امید، ذکر دل صدق و صفا، ذکر عقل تعظیم و شرم، ذکر معرفت تسلیم و رضا و ذکر باطن مشاهده و لقا است.

مشکاة الانوار، ص ۱۱۳

حدیث۱۵۸

پیامبر اکرم(صلی الله علیه و آله وسلم) فرمودند:

یَقولُ اللّه عَزَّوَجَلَّ إذ کانَ الغالِبُ عَلَی العَبدِ الإشتِغالُ بی، جَعَلتُ بُغیَتَهُ وَلَذَّتَهُ فی ذِکری فَإذا جَعَلتُ بُغیَتَهُ وَلَذَّتَهُ فی ذِکری عَشَقَنی وَعَشَقتُهُ فَإذا عَشَقَنی وَعَشَقتُهُ رَفَعتُ الحِجابَ فیما بَینی وَبَینَهُ وَصَیَّرتُ ذلِکَ تَغالُبًا عَلَیهِ لایَسهو إذا سَهَا النّاسُ اُولئِکَ کَلامُهُم کَلامُ النبیاءِ اُولئِکَ البطالُ حَقّا؛

خدای عزوجل می فرماید: هرگاه یاد من بر بنده ام غالب شود، خواهش و خوشی او را در یاد خود قرار دهم و چون خواهش و خوشی او را در یاد خود قرار دهم عاشق من شود و من نیز عاشق او گردم و چون عاشق یکدیگر شدیم حجاب میان خود و او را بر دارم و عشق خود را بر جان او چیره گردانم، چندان که مانند مردم دچار سهو و غفلت نمی شود، سخن اینان سخن پیامبران است، اینان براستی قهرمانند.

کنزالعمال، ج ۱، ص۴۳۳، ح ۱۸۷۲

حدیث۱۵۹

پیامبر اکرم(صلی الله علیه و آله وسلم) فرمودند:

ما مِن ساعَةٍ تَمُرُّ بِابنِ آدَمَ لَم یُذکَرِ اللهُ فیها إلّا حَسِرَ عَلَیها یَومَ القیامَةِ.

هر لحظه ای که بر فرزند آدم بگذرد و او به یاد خدا نباشد روز قیامت حسرتش را خواهد خورد.

کنز العمال ح ۱۸۱۹

حدیث۱۶۰

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

اُذکُرُوا اللّه ذِکراخالِصاتَحیَوابِهِ أفضَلَ الحَیاةِ وَتَسلُکوابِهِ طُرُقَ النَّجاةِ؛

خدا را خالصانه یاد کنید تا بهترین زندگی را داشته باشید و با آن راه نجات و رستگاری را به پیمایید.

بحارالأنوار، ج۷۸، ص۳۹، ح ۱۶

حدیث۱۶۱

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

اَلذِّکرُ یونِسُ اللُّبَّ وَیُنیرُ القَلبَ وَیَستَنزِلُ الرَّحمَةَ؛

یاد خدا عقل را آرامش می دهد، دل را روشن می کند و رحمت او را فرود می آورد.

غررالحکم، ج ۲، ص۶۶، ح ۱۸۵۸

حدیث۱۶۲

امام حسین (علیه‌السلام) فرمودند:

لا یأمَن یومَ القیامَةِ إلاّ مَن خافَ الله فِی الدُّنیا؛

کسی در قیامت در امان نیست مگر کسی که در دنیا ترس از خدا در دل داشت.

(مناقب ابن شهر آشوب، ج۴، ص ۶۹)

حدیث۱۶۳

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

مَنْ قالَ فی کُلِّ یَوْمٍ مِائَةَ مَرَّةٍ لا حَوْلَ وَ لا قُوَّةَ اِلاّ بِاللّه دَفَعَ اللّه بِها عَنْهُ سَبْعینَ نَوْعا مِنَ الْبَلاءِ اَیْسَرُهَا الْهَمُّ؛

هر کس در هر روز صد مرتبه لا حَوْلَ وَ لا قُوَّةَ اِلاّ بِاللّهِ بگوید، خداوند هفتاد نوع بلا را از او دفع می‌کند، که کوچکترین آن غم و اندوه است.

(ثواب الأعمال، ص ۱۶۲)

حدیث۱۶۴

امام هادی (علیه السلام) فرمودند:

اَلسَّهَرُ اَ لَذُّ لِلمَنامِ وَ الجوعُ یَزیدُ فی طیبِ الطَّعامِ؛

شب زنده داری، خواب را شیرین تر و گرسنگی، غذا را لذت بخش تر می کند.

(تنبیه الخواطر، ص ۱۴۱، ح ۱۸)

حدیث۱۶۵

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

مَن قامَ بِشَرائِطِ العُبودیَّةِ أَهلٌ لِلعِتقِ، مَن قَصَّرَ عَن أَحکامِ الحُرِّیَّةِ اُعیدَ اِلیَ الرِّقِّ؛

هر کس شرایط بندگی خدا را به‌جا آورد سزاوار آزادی می‌شود و هر کس در عمل به شرایط آزادگی کوتاهی کند، به بندگی (غیر خدا) مبتلا می‌شود.

(غررالحکم، ج ۱، ص ۱۱۳، ح۴۱۳)

حدیث۱۶۶

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

لاتَکُن عَبدَ غَیرِکَ وَقَد جَعَلَکَ اللّه حُرّا؛

بنده دیگری مباش که خدا تو را آزاد آفرید.

(نهج البلاغه، نامه ۳۱)

حدیث۱۶۷

پیامبر اکرم(صلی الله علیه و آله وسلم) فرمودند:

اَلا اِنَّ خَیرَ عِبادِ اللّهِ التَّقیُّ النَّقیُّ الخَفیُّ وَ اِنَّ شَرَّ عِبادِ اللّهِ المُشارُ اِلَیهِ بِالاَصابِعِ؛

آگاه باشید، بدرستی که بهترین بندگان خدا کسی است که با تقوا، پاک و گمنام باشد و بدترین بندگان خدا کسی است که انگشت نما باشد.

(بحارالأنوار، ج ۷۰، ص ۱۱۱، ح ۱۲)

حدیث۱۶۸

امام حسین (علیه السلام) فرمودند:

اَلْخُلقُ الحَسَنُ عِبادَةٌ؛

خوش اخلاقی عبادت است.

(کنزالعمال، ج۱۳، ص ۱۵۱، ح ۳۶۴۷۲)

حدیث۱۶۹

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم):

ما اخلص عبدلله - عزوجل - اربعین صباحا الا حرت ینابیع الحکمهٔ من قلبه علی لسانه؛

کسی که چهل شبانه روز برای خدا اخلاص پیشه کند، چشمه های حکمت از قلب وی بر زبانش جاری می شوند.

(بحارالانوار، ج ۷۰، ص ۲۴۲).

حدیث۱۷۰

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم):

ما من مسلم یسجد لله سجدهٔ الا رفعه بها درجهٔ و حط بها عنه خطیئهٔ؛

هیچ مسلمانی برای خدا سجده به جا نمی آورد مگر این که خدا یک درجه مقام او را بالا برده ، یک گناه از نامه عملش محو می کند.

(المحجهٔ البیضاء، ج ۳۴۵).

حدیث۱۷۱

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم):

ما من رجل یجعل جبهته فی بقعهٔ من بقاع الارض لا شهدت له بها یوم القیامهٔ؛

هرانسانی که پیشانی خود را برای سجده بر قطعه ای از زمین بگذارد، آن زمین در روز قیامت به نفع وی شهادت خواهد داد.

(وسائل الشیعه ، ج ۳،ص ۴۷۴، مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۱۷۵).

حدیث۱۷۲

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم):

السجود علی سبعهٔ اعضاء،: الوجه ، و الیدین ، و الرکبتین ، و الرجلین؛

سجده با هفت عضو صورت می گیرد، صورت ، دو دست ، دو زانو، و دو پا.

(بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۱۲۸).

حدیث۱۷۳

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم):

ما من حالهٔ یکون علیها العبد احب الی الله تعالی من ان یراه ساجدا یعفر وجهه فی التراب ؛

هیچ حالتی از بنده ، نزد خدای تعالی ، محبوب تر از این نیست که بنده رادر حال سجده (و در حالی که صورتش را بر خاک گذاشته است) ببیند.

(کنزالعمالت ج ۷، ص ۲۹۰، ص ۱۸۹۲۸).

حدیث۱۷۴

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم):

اکثروا من السجود فانه لیس من مسلم یسجد لله تعالی سجدهٔ الا رفعه الله بها درجهٔ فی الجنهٔ ، و حط عنه بها خطیئهٔ؛

بسیار سجده کن که هرگاه مسلمانی خدای بزرگ را سجده کند، خداوند به پاداش ان سجده مقامش را در بهشت بالا می برد و یک گناهش را می آمرزد.

(کنزالعمال ، ج ۷، ص ۲۸۶، ص ۱۸۹۰۳).

حدیث۱۷۵

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم):

اذا اردت ان یحشرک الله - عزوجل - معی فاطل السجود بین یدی الله الواحد القهار؛

چون خواهی که خداوند تو را بامن محشور گرداند، در پیشگاه حق تعالی سجده هایت را طولانی کن .

(بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۱۶۴).

حدیث۱۷۶

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم):

یا اباذر! لیکن لک فی کل شی ء نیهٔ حتی فی النوم و الاکل

ای ابوذر ! باید تو را در هر کاری نیت و قصدی باشد، حتی در خواب و خوراک .

(میزان الحکمه ج ۱۰، ص ۲۸۵).

حدیث۱۷۷

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم):

انما الاعمال بالبنیات ؛

همانا کارها بر اساس نیت ها است .

(بحارالانوار، ج ۸۱، ص ۳۸۱).

حدیث۱۷۸

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم):
النظر الی محاسن النساء سهم من سهام ابلیس فمن ترکه اذاقهٔ الله طعم عبادهٔ تسره؛
نگاه کردن به زیبایی های زن (نامحرم) تیری از تیرهای ابلیس است هرگاه کسی از این کار خودداری کند، خداوند عبادت را در کام او شیرین کند که او را شادمان سازد.
(مستدرک الوسائل ، ج ۲، ص ۵۵۴).

حدیث۱۷۹

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم):
اعظم العبادهٔ اجرا، اخفاها؛
برترین عبادات از نظر پاداش ، پنهان ترین آن است .
(بحارالانوار، ج ۷۵، ص ۲۵۱).

حدیث۱۸۰

لاعبادهٔ الا بیقین؛
عبادت کمال نیابد، مگر این که از روی یقین باشد.
(بحارالانوار، ج ۷۷، ص ۱۶۹).

حدیث۱۸۱

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم):
من اتی بما افترض الله علیه ، فهوا من اعبد الناس؛
کسی که تکالیف واجبش را انجام دهد، از جمله عابدترین مردم است.
(بحارالانوار، ج ۷۷، ص ۴۵).

حدیث۱۸۲

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم):
السکینهٔ زینهٔ العبادهٔ؛
وقار و متانت ، زیور عبادت است .
(بحارالانوار، ج ۷۷، ص ۱۳۱).

حدیث۱۸۳

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم):

اذا كان يوم القيامة صارت امتى ثلاث فرق : فرقة تعبدون الله خالصا و فرقة تعبدون الله رياء و فرقة تعبدون الله يصيبون به دنيا؛
روز قیامت امت من به سه گروه تقسیم می شوند:
۱.گروهی که خداوند را با اخلاص عبادت کرده اند؛
۲.گروهی که ریاکارانه به عبادت خدا پرداخته اند؛
۳.گروهی که برای دستیابی به دنیا عبادت کرده اند.
(تفسیر المیزان ، ج ۱۰، ص ۱۸۱)

حدیث۱۸۴

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم):
عشق العبادة و عانقها؛
خوشا به حال آن کسی که به عبادت عشق ورزد و آن را همچون محبوبی در بر گیرد.
(بحارالانوار، ج ۷۱، ص ۲۱۲).

حدیث۱۸۵

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم):
اعظم العبادة اجرا اخفاها ؛
پاداش عبادتی که مخفی تر باشد، بیشتر است .
(بحارالانوار، ج ۷۰، ص ۲۵۱).

حدیث۱۸۶

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم):
العبادة مع اكل الحرام كالبناء على الرمل؛
عبادت کردن با حرام خواری ، مثل بنا کردن ساختمان بر روی شن است .
(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۲۵۸).

حدیث۱۸۷

عن رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) قال :
واعلموا ان خير اعمالكم عند مليككم و ازكاها و ارفعها فى درجاتكم و خير ما طلعت عليه الشمس ذكر الله سبحانه و تعالى فانه اخبر عن نفسه فقال : انا جليس من ذكرنى ؛
بدانید بهترین اعمال شما پیش خداوند و پاکیزه ترین آنها که شما را به درجات رفیع نایل کند و بهترین چیزی که آفتاب بر آن پرتو افکنده ، ذکر خداوند سبحان است ؛ زیرا خداوند - تبارك و تعالی - فرمود: من همنشین کسی هستم که یاد کند مرا.
(عدة الداعی ، ص ۱۸۷).

حدیث۱۸۸

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم):

من ذکر ا لله فی السوق مخلصا عند غفلهٔ الناس و شغلهم بما فیه ، کتب الله له الف حسنهٔ و غفرالله له یوم القیامهٔ مغفرهٔ لم تخطر علی قلب بشر؛

کسی که در بازار و هنگام غفلت مردم و اشتغال آنان به آنچه در بازار است از روی اخلاص خدا را یاد کند، خداوند برای او هزارحسنه بنویسد و به گونه ای او را در روز قیامت موردرحمت قرار دهد که به قلب هیچ بشری خطورنکرده باشد.

(عدهٔ الداعی ، ص ۱۹۸).

حدیث۱۸۹

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم):

من اکثر ذکر الله - عزوجل - احبه الله و من ذکر الله کثیرا کتبت له براءتان براءهٔ من النفاق؛

هرکس ذکر خدا را بسیار کند خداوند او را دوست دارد و هر کس ذکرخداوند را بسیار کند، برای او دو برائت (حکم آزادی) نوشته شود: یکی برائت از آتش جهنم و دیگری برائت از نفاق و دورویی .

(اصول کافی ، ج ۲، ص ۴۹۹، ح ۳).

حدیث۱۹۰

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) :

من اسبع وضوءه و احسن صلوته و ادی الزکوهٔ ماله و خزن لسانه و کف غضبه و استغفر لذنبه و ادی النصیحهٔ لاهل بیت رسوله فقد الستکمل حقائق الایمان و ابواب الجنهٔ مفتحهٔ له؛

هر که خوب وضو سازد و نمازش را درست بخواند و زکات مالش را بپردازد و زبانش را نگاه دارد و خشمش را فرو برد و برای گناهانش طلب آمرزش کند و حقوق دوستی خاندان پیغمبر را ادا کند، حقیقت ایمان را کامل کرده و درهای بهشت برایش باز است .

(ثواب الاعمال ، ص ۶۴).

حدیث۱۹۱

امام باقر (علیه السلام) فرمودند:

عشرهٔ من لقی الله بهن دخل الجنهٔ : شهادهٔ ان لااله الله و ان محمدا رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) و الاقرار بما جاء به من عندالله و اقام الصلوهٔ ، و ایتاء الزکوهٔ و صوم رمضان و حج البیت و الولایهٔ لاولیاء الله و البراءهٔ من اعداء الله ، و اجتناب کل مسکر؛

ده خصلت است که هر کس با آنها خدای را ملاقات کند، وارد بهشت می گردد گواهی به وحدانیت خداوند، و رسالت محمد (صلی الله علیه و آله و سلم) و اقرار به آنچه رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) از سوی خدا برای ارشاد مردم آورده و برپای داشتن نماز، و ادای زکات و روزه ماه مبارک رمضان ، و حج بیت الله الحرام ، و دوستی با دوستان خدا، و بیزاری جستن از دشمنان خدا، و پرهیز از مشروب مستی آور.

(محاسن برقی ، ص ۱۳).

حدیث۱۹۲

عن ابی جعفر (علیه السلام):

فی قوله تعالی : ((قوموا لله قانتین)) قال : مطیعین راغبین؛

امام باقر (علیه السلام) درباره آیه ((قوموا لله قانتین)) فرمودند:(یعنی) با رغبت ، اطاعت و بندگی کردن .

(بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۲۰۱).

حدیث۱۹۳

قال الامام العسکری (علیه السلام) فی تفسیره:

وقتی (بنده) سجده کرد، خداوند خطاب به ملائکه می فرماید: ملائکه من ! آیا نمی بینید چگونه بنده ام بعد از ارتقاء تواضع می کند و برای من می گوید: اگر تو صاحب جلالت و مکنت در دنیا هستی ، پس من خوار در نزد تو هستم ؟ (خداوند فرماید:) به زودی او را از طریق حق بالا می برم و به وسیله او باطل را دفع می کنم . سپس زمانی که سر از سجده اول برداشت ، خداوند خطاب به ملائکه اش می فرماید: ای ملائکه من ! آیا نمی بیند اورا که چگونه می گوید: و به درستی که من به زودی تواضع در مقابلت را با ذل و کوچکی خواهم گمارد. و هنگامی که سجده دوم را به جا آورد، خداوند تعالی خطاب به ملائکه خود می گوید: آیا این بنده مرا نمی بینید که چگونه برای من تجدید تواضع نمود؟ هر آینه رحمت خدا را برای او اعاده خواهم کرد.پس زمانی که (بنده) سرش را (سجده دوم) بلند کرد و ایستاد، خداوند تعالی می فرماید: ای ملائکه من ! هر آینه او را به خاطر تواضعش در مقابل من رفعت خواهم کرد، چنان که نماز او به سوی من بالا خواهد آمد.

(بحارالانور، ج ۸۲، ص ۲۲۱).

حدیث۱۹۴

عن الرضا (علیه السلام) قال :

اذا نام العبد و هو ساجد، قال الله - عزوجل - للملائکهٔ : انظروا الی عبدی قبضت روحه و هو فی طاعتی؛

چون بنده در حال سجده به خواب رود، خداوند - عزوجل - به فرشتگان گوید: بنده ام را ببینید روحش را در حال اطاعتم قبضه کردم .

(بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۱۶۲).

حدیث۱۹۵

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

السجود منتهی العبادهٔ من بنی آدم؛

سجده ، نهایت عبادت فرزندان آدم است .

(بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۱۶۴).

حدیث۱۹۶

امام سجاد (علیه السلام) فرمودند:
انما شیعتنا یعرفون بعبادتهم المسبحون اذا سکت الناس ، و المصلون اذا نام الناس و المحزنون اذا فرح الناس ، یعرفون بالزهد و کلامهم الرحمهٔ و تشاغلهم بالجنهٔ ؛
شیعیان ما به راه عبادت شناخته می شوند هنگامی که دیگران خاموشند، آنان به ذکر و تسبیح خداوند مشغول هستند (و آنگاه که دیگران در خوابند آنان به نماز می پردازند و چون دیگران (بر اثر سرگرمی به دنیا) شادمانند، اینان اندوهگین هستند شیعیان ، با زهد شناخته می شوند، گفتارشان رحمت است و دل مشغولی آنان ، بهشت است .
(نورالثقلین ، ج ۳، ص ۹۴).

حدیث۱۹۷

امام رضا (علیه السلام) فرمودند:
اول عبادهٔ الله معرفته و اصل معرفهٔ الله توحیده؛
نخستین گام در عبادت حقیقی ، شناخت خداوند است واساس شناخت خدا، به یگانگی خواندن او است .
(عیون اخبارالرضا، ج ۱، ص ۱۲).

حدیث۱۹۸

امام رضا (علیه السلام) فرمودند:
ان الصلوهٔ افضل العبادهٔ لله؛
همانا نماز، بهترین وسیله بندگی برای خدا است .
(جامع احادیث الشیعه ، ج ۴، ص ۵۰).

حدیث۱۹۹

عن الامام حسن العسکری (علیه السلام):
لیست العبادهٔ کثرهٔ الصیام و الصلاهٔ و انما العبادهٔ کثرهٔ التفکر فی امر الله؛
عبادت به بسیاری روزه و نماز نیست ، بلکه عبادت به اندیشیدن بسیار در امر (قدرت) خداوند است .
(بحارالانوار، ج ۸۸، ص ۳۷۳).

حدیث۲۰۰

عن الحسن بن علی (علیه السلام):
ان من طلب العبادهٔ تزکی له و اذا اضرت النوال بالفریضهٔ فارفضوها؛
هرکس اشتیاق عبادت دارد، دل را برای آن پاک می کند و هرگاه نمازهای مستحبی به نمازهای واجب ضرر رساند. (در صورتی که نماز شب ، به قضا شدن نماز صبح انجامند. آنها راترک کنید.

(تحف العقول ، ص ۲۶۷).

حدیث۲۰۱

امام باقر (علیه السلام) فرمودند:
ذکر الله لاهل الصلاة اکبر من ذکرهم ایاه ؛ الاتری انه یقول : اذکرونی اذکرکم ؛
یاخدا برای نمازگزاران بالاتر از یاد آنها از خدا است . آیا نمی بینی که خدا می فرماید: مرا یاد کنیدتا شما رایاد کنم .
(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۱۹۹).

حدیث۲۰۲

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
من سجد سجدة الشکر لنعمة و هو متوضعا کتب الله له بها عشر صلوات و محی عنه عشر خطایا عظام؛
کسی که در برابر نعمتی که خداوند به او داده است ، سجده شکری به جا آورد، خداوند به خاطر همین سجده شکر ده نماز در نامه عملش می نویسد و ده گناه بزرگ را از نامه عمل او محو می کند.
(المحجة البیضاء، ج ۱، ص ۳۴۶).

حدیث۲۰۳

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
السجود الجسمانی هو وضع عتائق الوجوه علی التراب و استقبال الارض بالراحتین و الکفین و اطراف القدمین مع خشوع القلب و اخلاص النیة؛
سجده کردن بدنی ، گذاشتن جاهای نیکوی صورتها بر خاک و روی آوردن به زمین با دو کف دست و کناره های دو پا، همراه خشوع دل و پاکی نیت است .
(غرر الحکم ، ج ۲، ص ۱۶۵، چاپ دانشگاه).

حدیث۲۰۴

قال امیرالمؤ منین (علیه السلام):
اطیلوالسجود، فمامن عمل اشد علی ابلیس من ان یری ابن آدم ساجدا لانه امر بالسجود، فعصی و هذا امر بالسجود فاءطاع و نجا؛
سجده راطولانی کنید که هیچ کاری بر ابلیس سنگین تر از این نیست که فرزند آدم را در حال سجده ببیند، چون به او دستور سجده داده شد، ولی عصیان ورزید، در حالی که فرزند آدم ماءمور به سجده شد و اطاعت کرد و نجات یافت .
(بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۱۶۱).

حدیث۲۰۵

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
انی لاکره للرجل ان تری جبهته جلحاء لیس فیها شی ء من اثر السجود؛

من دوست نـدارم برای مردی که پیشـانی اش صاف باشـد و اثر سـجود(حالت برآمـدگی که از کثرت سـجود ظاهر می شود) بر آن ندیده نمی شود.

(بحارالانوار، ج ۷۱، ص ۳۴۵).

حدیث۲۰۶

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

اطیلوا السجود فما من عمل اشد علی ابلی من ان یری ابن ادم ساجدا لانه امر بالسجود فعصی؛

سجده را طولانی کنید که هیچ عملی بر ابلیس گرانتر از این نیست که انسان را در حال سجده ببینید، زیرا خداوند او را امر به سجده کرد و او سر برتافت .

(بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۱۶۱).

حدیث۲۰۷

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

نعم العبادة السجود و الرکوع؛

سجود و رکوع در پیشگاه الهی ، خوب عبادتی است .

(تصنیف غررالحکم ، ص ۱۷۵،).

حدیث۲۰۸

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

تقرب الی الله سبحانه بالسجود و الرکوع و الخضوع لعظمته والخشوع ؛

به وسیله سجده و رکوع و خضوع و خشوع در برابر عظمت خدا به او تقرب جوی .

(غرر الحکم ، ص ۳۵۶).

حدیث۲۰۹

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

لو خلصت النیات لزکت الاعمال ؛

اگر نیت ها خالص شوند، عمل ها پاکیزه خواهند شد.

(غرر الحکم ، ج ۲، حدیث ۷۵۷۸).

حدیث۲۱۰

فی الاخلاص النیات نجاح الامور؛

در خالص گردانیدن نیت ها پیروزی و موفقیت در کارها است .

(غرر الحکم ، ج ۲، حدیث ۶۵۱۰).

۱۶۳۷ - اثر نیت خالص

حدیث۲۱۱

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

احسان النیهٔ یوجب المثوبهٔ؛

نیکو کردن نیت (وقصدکارهای خوب) موجب ثواب خواهد شد.

(غرر الحکم ، ج ۲، ص ۱۲۶۵).

حدیث۲۱۲

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

افضل الذخائر حسن الضمائر؛

برترین ذخیره ها، نیکویی نیت و صفات ملکات است .

(غرر الحکم ، ج ۲، حدیث ۳۵۲۴).

حدیث۲۱۳

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

صلاح العمل بقدر صلاح النیهٔ و قال ایضا: افضل العمل النیهٔ الصادقهٔ ؛

صالح بودن عمل به صلاحیت نیت آن است و نیز فرمود: بهترین عمل ، نیت صادق و خالص در عمل است .

(میزان الحکمهٔ ، ج ۱۰، ص ۲۸۷).

حدیث۲۱۴

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

کیف یجد لذهٔ العبادهٔ من لایصوم عن الهوی؛

کسی که از دنباله روی هوی و هوس ابایی ندارد، چگونه می تواند لذت عبادت را درک کند؟

(میزان الحکمهٔ ج ۶، ص ۲۷).

حدیث۲۱۵

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

لاخیر فی عبادهٔ لاعلم فیها؛

در عباداتی که از روی فهم وآگاهی (نسبت به معبود و آنچه انجام می دهد) صورت نگیرد خیری نباشد.

(بحارالانوار، ج ۷۸ ص ۷۵).

حدیث۲۱۶

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

العبودیهٔ خمسهٔ اشیاء: خلاء البطن ، وقرائهٔ القران ، وقیام اللیل ، و التضرع عند الصبح و البکاء من خشیهٔ الله؛

بندگی بر پنج رکن استوار است :

۱.خالی ساختن شکم (ازحرام)

۲.قرائت قرآن ؛

۳.شب زنده داری ؛

۴.زاری و راز و نیاز صبحگاهان ؛

۵.گریه از خوف خدا.

(مستدرک الوسائل ، ج ۲، ص ۲۹۴).

حدیث۲۱۷

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

دوام العبادهٔ برهان الظفر علی السعادهٔ؛

عبادتی که به طور مداوم و مستمر باشد، راهنمای رسیدن به سعادتمندی است .

(میزان الحکمهٔ ، ج ۶، ص ۱۰).

حدیث۲۱۸

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

فی الانفراد لعبادهٔ الله کنوز الارباح ؛

گنج های سعات (و سود) ثمره عبادت خداوند در خلوت است .

(غرر الحکم ، ج ۲، ص ۵۵).

حدیث۲۱۹

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

العبادهٔ فوز؛

عبادت رستگاری است .

(غرر الحکم ، ج ۱، ص ۱۴).

حدیث۲۲۰

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

فاز بالسعادهٔ من اخلص العبادهٔ؛

هرکه در عبادت ، پاکی و خلوص داشته باشد، به سعادت و نیک بختی نایل آید.

(منتخب الغرر، ص ۵۱).

حدیث۲۲۱

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

غض الطرف عن المحارم الله افضل عبادهْ ؛

چشم پوشی از محرمات خدا برترین عبادت است .

(منتخب الغرر، ص ۵۱).

حدیث۲۲۲

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

اذا احب الله عبدا الهمه حسن العبادهْ؛

هرگاه خداوند بنده ای را دوست بدارد، خوب عبادت کردن را به او الهام نماید.

(منتخب الغرر، ص ۵۰).

حدیث۲۲۳

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

غایهْ العبادهْ الطاعهْ؛

نهایت عبادت و بندگی ، فرمانبرداری ، (از دستورات خدا)است .

(منتخب الغرر، ص ۵۱).

حدیث۲۲۴

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

اعلی العبادهْ اخلاص العمل؛

بالاترین عبادت اخلاص در عمل است .

(منتخب الغرر، ص ۵۰).

حدیث۲۲۵

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

افضل العبادهْ سهر العیون بذکرالله سبحانه؛

برترین عبادت شب زنده داری و به یاد خداوند مشغول بودن است .

(منتخب الغرر، ص ۴۹).

حدیث۲۲۶

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

العبادة الخالصة ان لایرجوا الرجل الا ربه و لایخاف الا ذنبه؛

عبادت خالص و بی ریا آن است که شخص ، به غیرپروردگارش امیدوار نباشد و جز از گناهش ترسان نباشد.

(منتخب الغرر، ص ۴۹).

حدیث۲۲۷

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

ما تقرب متقرب بمثل عبادة الله؛

هیچ صاحب قربی به چیزی مانند عبادت خدا، به مقام قرب نرسیده است .

(منتخب الغرر، ص ۴۸).

حدیث۲۲۸

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

لا عبادة کاداء الفرائض؛

هیچ عبادتی مانند انجام واجبات نیست .

(منتخب الغرر، ص ۴۸).

حدیث۲۲۹

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

السعید من اخلص الطاعة؛

سعادتمند کسی است که که در عبادت و طاعت مخلص باشد.

(مشکوة الانوار، ص ۱۱).

حدیث۲۳۰

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

بالاخلاص ترفع الافعال؛

به وسیله اخلاص ، اعمال انسان بالا می رود (و پذیرفته می شود).

غرر الحکم ج ، ۱ ص ۳۳۲.

حدیث۲۳۱

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

التفکر فی ملکوت السموات و الارض عبادة المخلصین التفکر فی الاء الرحمن نعم العبادة ؛

اندیشیدن در ملکوت آسمان ها و زمین ، عبادت مخلصان است و اندیشیدن در نعمت های خداوند نیکو عباداتی است .

(غرر الحکم ، ج ۴، ص ۵).

حدیث۲۳۲

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

مداومهٔ الذکر خلصان الاولیاء؛

دائما به یاد خدا بودن ، بهترین دوست اولیای خداست .

(منتخب الغرر، ص ۲۴).

حدیث۲۳۳

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

ان الله جعل الذکر جلاء للقلوب تسمع به بعدالوقرهٔ و تبصربه بعدالغشوهٔ؛

به درستی که خداوند، ذکر را صیقل جان ها قرار داد تا گوش های سنگین با یاد خدا شنوا و چشم های بسته با یاد او بینا شود.

(بحارالانوار، ج ۶۹، ص ۳۲۵).

حدیث۲۳۴

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

من کثر ذکره ، استنار لبه؛

هرکه بسیار یاد خدا کند، عقلش روشن گردد.

(منتخب الغرر، ص ۲۴).

حدیث۲۳۵

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

لاتذکر الله سبحانه ساهیا ولاتنسه لاهیا و اذکره ذکرا کاملا یوافق فیه قلبک لسانک و یطابق اضمارک اعلانک ، ولن تذکره حقیقهٔ الذکر حتی تنسی نفسک فی ذکر و تفقدها فی امرک؛

خداوند سبحان را از روی غفلت یاد منما و از روی سرگرمی فراموشش نکن بلکه او را کامل یاد کن ، به طوری که دلت بازبان ، موافق و درونت با بیرون ، مطابق باشد، (و بدان که) هیچگاه او راذکر حقیقی نمی توانی کنی مگر اینکه در موقع ذکر خدا خود را فراموش کنی و از خویش فارغ شوی ، (و در همه حال دل متوجه او باشد.)

توضیح : منظور از ذکر و یاد خدا تنها ذکر زبانی نیست ، اگر چه آن هم ذکر است بلکه به طور کلی باید دل به یاد خدا باشدو انسان ، موقع برخورد با محرمات خدا را در نظر گرفته و از نزدیک شدن به آن خودداری نماید.

(منتخب الغرر، ص ۲۴).

حدیث۲۳۶

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

من ذکر الله استبصر؛

هرکه یاد خدا کند (درکارها) بصیرت پیدا می کند.

(منتخب الغرر، ص ۲۴).

حدیث۲۳۷

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

من ذکرالله ذکره؛

هرکه در یاد خدا باشد، خدا او رایاد کند(همیشه نظر لطف به او دارد).

(منتخب الغرر، ص ۲۴).

حدیث۲۳۸

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

علیک بذکر الله ، فانه نورالقلب؛

پایبند به ذکر خدا باش که آن روشنی قلب است .

(منتخب الغرر، ص ۲۳).

حدیث۲۳۹

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

طوبی لمن شغل قبله بالشکر و لسانه بالذکر؛

خوشا به حال کسی که دلش را به شکر و زبانش را به ذکر خداوند مشغول دارد.

(منتخاب الغرور، ص ۲۳).

حدیث۲۴۰

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

طوبی لمن صمت الابذکرالله ؛

خوشا به حال کسی که مشغول ذکر خدا باشد و از گفتار بیهوده خاموش بماند.

(منتخب الغرر، ص ۲۳).

حدیث۲۴۱

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

سامع ذکر الله ذاکر؛

شنونده ذکر خدا، ذاکر خدا است .

(منتخب الغرر، ص ۲۳).

حدیث۲۴۲

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

ذکرالله مسرهٔ کل متق ولذهٔ کل موقن؛

یاد خداموجب سرور و شادمانی هر پرهیزکار و التذاذ هر صاحب یقین است .

(منتخب الغرر، ص ۲۳).

حدیث۲۴۳

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

ذکرالله سجیهٔ کل محسن وشیمهٔ کل مؤ من؛

یاد خدا شیوه هر نیکوکار و روش هر فرد با ایمان است .

(منتخب الغرر، ص ۲۲).

حدیث۲۴۴

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

ذکرالله دعامهٔ الایمان و عصمهٔ من الشیطان؛

یاد خدا پشتوانه ایمان ونگهدارنده از شر شیطان است .

(منتخب الغرر، ص ۲۲).

حدیث۲۴۵

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

ذکر الله دواء اعلال النفوس؛

یاد خدا داروی بیماری ها روح است .

(منتخب الغرر، ص ۲۲).

حدیث۲۴۶

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

ذکرالله راءس مال کل مؤ من و ربحه السلامهٔ من الشیطان؛

ذکر خدا سرمایه هر مؤ منی است و سود آن ، سالم ماندن از شر شیطان است .

(منتخب الغرر، ص ۲۲).

حدیث۲۴۷

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

ذکرالله قوت النفوس و مجالسة المحبوب؛

یاد خدا غذای جانها و همنشینی بامحبوب است .

(منتخب الغرر، ص ۲۲).

حدیث۲۴۸

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

ذکرالله جلاء الصدور و طماءنینه القلوب؛

یاد خدا روشنی سینه ها و آرامش دلها است .

(منتخب الغرر، ص ۲۲).

حدیث۲۴۹

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

ذکرالله شیمهٔ المتقین ؛

به یاد خدا بودن ، شیوه پرهیزکاران است .

(منتخب الغرر، ص ۲۲).

حدیث۲۵۰

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

ذکرالله مطردهٔ الشیطان ؛

یاد خدا بودن ، موجب راندن شیطان است .

(منتخب الغرر، ص ۲۱).

حدیث۲۵۱

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

ذکرالله نورالایمان؛

یاد خدا، نور ایمان است .

(منتخب الغرر، ص ۲۱).

حدیث۲۵۲

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

خیر ما استنجحت به الامور ذکرالله سبحانه ؛

بهترین چیزی که کارها به وسیله آن به سامان رسند، ذکر خداوند سبحان است .

(منتخب الغرر، ص ۲۱).

حدیث۲۵۳

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

ذاکر الله سبحانه مجالسه ؛

آن که یاد خدا می کند، همنشین خدا است .

(منتخ الغرر، ص ۲۱).

حدیث۲۵۴

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

اذ راءیت الله سبحانه یؤ نسک بذکره فقد احبک؛

هر گاه دیدی خداوند سبحان تو را به ذکر خود ماءنوس کرده است (بدان که) تو را دوست می دارد.

(منتخب الغرر، ص ۲۱).

حدیث۲۵۵

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

ثمرة الذکر استناره القلوب؛

ثمره و نتیجه ذکرخدا، نورانی شدن دل ها است .

(منتخب الغرو، ص ۲۱).

حدیث۲۵۶

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

اصل صلاح القلب اشتغاله بذکر الله ؛

اساس و صلاح قلب اشتغال آن به ذکر خدا است .

(منتخب الغرر ص ۲۰).

حدیث۲۵۷

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

الذکر نور العقول وحیاة النفوس و جلاء الصدور؛

یاد خدا نور عقول وزندگی بخش جان ها وموجب روشنی سینه ها است .

(منتخب الغرر، ص ۲۰).

حدیث۲۵۸

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

الذکر مفتاح الانس؛

یاد خدا کلیدانس باخدا است .

(منتخب الغرر، ص ۱۹).

حدیث۲۵۹

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

جمع الخیر کله فی ثلاث خصال : النظر و السکوت و الکلام فکل نظر لیس فیه اعتبار فهو سهو و کل سکوت لیس فیه فکرۀ فهو غفلۀ و کل کلام لیس فیه ذکر فهو لغو فوطبی لمن کان نظره عبرۀ و سکونته فکرا و کلامه ذکرا و بکی علی خطیئت وامن الناس شره؛

خیرو سعادت انسان در سه خصلت نهفته است : توجه ، سکوت و سخن پس هر توجه و نظری که در آن عبرت نباشد، بیهوده است و هر سکوتی که همراه آن اندیشه نباشد، غفلت است و هر سخنی که در آن ذکر خدا نباشد، لغو است پس خوشا به حال کسی که توجه و نظرش عبرت و سکوت وی همراه با اندیشه و گفتار او ذکر خدا باشد و در برابر خطاهایش در پیشگاه خدا گریه کندو مردم از شر وی در امان باشند.

(خصال ، ج ۱، ص ۹۸).

حدیث۲۶۰

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

الذکر یشرح الصدر؛

یاد خدا موجب شرح صدر است .

(منتخب الغرر، ص ۱۹).

حدیث۲۶۱

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

الذکر نور و رشد ؛

یاد خدا نور و هدایت است .

(منتخب الغرر، ص ۱۹).

حدیث۲۶۲

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

من ذکر الله - سبحانه - احیی الله قلبه و نور عقله و لبه؛

هرکس خداوند سبحان را یاد کند، خداوند دل او را زنده کرده و عقل و خردش را روشن گرداند.

(منتخب الغرر، ص ۱۹)

حدیث۲۶۳

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

طوبی لمن اخلص لله العبادهٔ و الدعاء، ولم یشتغل قلبه بما تراه عیناه و لم ینس ذکر الله بما تسمع اذناه ، و لم یحزن صدره بما اعطی غیره ؛

خوشا به حال کسانی که خالصانه بندگی خداوند کند و قلبش متوجه آنچه که می بیند نگردد و به جهت آنچه می شنود، از یاد خداوند غافل نشود و سینه اش به سبب آنچه به دیگران داده شده است محزون نگردد.

(بحارالانوار، ج ۸۱، ص ۲۶۱).

حدیث۲۶۴

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

لو صمت الدهر کله و قعدت اللیل کله و قتلت بین الرکن و المقام ، بعثک الله مع هواک بالغا ما بلغ ، ان فی جنهٔ ففی جنهٔ و ان نار ففی نار؛

اگر همه روزگار خود را روزه وشب ها را در نماز شب به سر بری و در میان رکن و مقام کشته شوی ، خداوند تو را (در قیامت) با هوای نفس محشور می کند پس اگر هوای دل تو الهی بود، به بهشت خواهی رفت و اگر جهنمی بود، به جهنم داخل می شوی .

(سفینهٔ البحار، ج ۲، ص ۸۲۷).

حدیث۲۶۵

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

وعن ذلک ما حرس الله عبادهٔ المؤ منین بالصلوات و الزکوات ، و مجاهدهٔ الصیام فی الایام المفروضات ، تسکینا لاطرافهم و تخشیعا لابصارهم و تذلیلا لنفوسهم ، وتخفیضا لقوبهم و اذهابا للخیلاء عنهم و لما فی ذلک من تعفیر عتاق الوجوه بالتراب تواضعا و التصاق کرائم الجوارح بالارض تصاغرا؛

خداوند برای حفظ بندگانش از این امور (یعنی ظلم و ستم و شیطان) با نماز، زکات و مجاهده درگرفتن روزه واجب ، آنان راحراست فرموده است تا اعضا و جوارح آنان آرام و چشم هایشان خاشع و غرایز و تمایلات سرکششان خوار و ذلیل و قلب های آنان خاضع شود و تکبر از آنها رخت بربندد ساییدن پیشانی که بهترین جاهای صورت است برخاک ، موجب تواضع و گذاردن گرامی ترین اعضای بدن بر زمین ، موجب کوچکی (به درگاه خداوند) است .

(نهج البلاغه ، خطبه ۱۹۲).

حدیث۲۶۶

سئل اباعبدالله (علیه السلام):

لم اتخذ الله ابراهیم (علیه السلام) خلیلا قال : لکثرهٔ سجوده علی الارض؛

از امام صادق (علیه السلام) سوال شد: برای چه خداوند حضرت ابراهیم (علیه السلام) را خلیل و دوست خود گرفت فرمود: به خاطر سجده های زیادی که بر زمین داشت .

(اسرار الصلوهٔ ، ص ۴۲۹).

حدیث۲۶۷

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

اقرب ما یکون العبد الی الله - عزوجل - و هو ساجد، قال الله ، عزوجل -: ((واسجد و اقترب)) ؛

نزدیک ترین حالت بنده به خداوند بزرگ وقتی است که در سجده است خداوند فرمود: ((سجده کن و تقرب جوی)).

(روضة المتقین ، ج ۲، ص ۳۸).

حدیث۲۶۸

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

ماخسر والله من اتی بحقیقة السجود و لو کان فی العمر مرة واحدة ؛

به خدا قسم کسی که حق سجود را به جای آورد و سجده حقیقی کند به هیچ وجه عنوان زیان ، متوجه او نشود، گرچه در تمام مدت عمر چنین سجودی را یک بار به جای آورد.

(بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۱۳۶).

حدیث۲۶۹

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

ان العبد اذا اطال السجود حیث لایراه احد، قال الشیطان و اویلاه اطاعوا و عصیت و سجدوا و اءبیت؛

به درستی انسان هنگامی که سجده را طولانی کرد، فریاد شیطان بلند می شود که : وای بر من ،! آنها اطاعت خدا کردند و من عصیان کردم آنان سجده کردند و من نافرمانی کردم .

(بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۱۶۳).

حدیث۲۷۰

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

ان العبد اذا سجد فاطال السجود نادی ابلیس؛

وقتی بنده به سجده افتاد و سجده اش را طول داد، شیطان فریاد زد.

(اصول کافی ، ج ۳، ص ۲۶۴).

حدیث۲۷۱

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

ایما مؤ من سجد لله سجدة لشکر نعمة فی غیر صلاة ، کتب الله به بها عشر حسنات و محا عنه عشر سیئات و رفع له عشر درجات فی الجنان ؛

هر مؤ منی در غیر از حال نماز سجده شکری جهت نعمتی به جای آورد، خداوند به آن خاطر ده حسنه برای او بنویسد و ده گناه از نامه عملش پاک کند و ده درجه برای او در بهشت بالا ببرد.

(ثواب الاعمال ، ص ۸۳).

حدیث۲۷۲

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
جاء رجل الی رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) فقال : یا رسول الله ! کثرت ذنوبی وضعف عملی فقال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم): : اکثر السجود فانه یحط الذنوب کما تحط الریح ورق الشجر؛
مردی خدمت رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) رسید و گفت : ای پیامبر خدا! گناهانم زیاد و عملم کم است ؟ فرمودند: سجده ات را زیاد کن ؛ زیرا گناهان را می ریزد همان گونه که باد، برگها را.
(بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۱۶۲).

حدیث۲۷۳

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
اقرب مایکون العبد الی الله و هو ساجد؛
نزدیکترین حالت بنده به خدا، زمانی است که در سجده است .
(بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۱۶۳).

حدیث۲۷۴

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
وجدت النور فی البکاء و السجدهٔ؛
نورانیت (دل و صورت) را در گریه و سجده (برای خدا)یافتم .
(اسرار الصلوهٔ ، ص ۴۲۹، چاپ بیروت).

حدیث۲۷۵

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
ان العبد اذا اطال السجود حیث لایراه احد، ثال الشیطان : واویلاه اطاعوا و عصیت و سجدوا و ابیت؛
چون بنده ای در جایی که کسی او را نبیند، سجده خود را طولانی کند، شیطان می گوید: وای بر من ! زیرا اینان فرمان حق بردند و من عصیان ورزیدم ، و اینها سر بر سجده نهاده و من سرپیچی کردم .
(بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۱۶۳).

حدیث۲۷۶

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
آنگاه که مؤ من عملش را درست به جای آورد، خداوند عمل او را چند برابر می کند و برای هر حسنه ای هفتصد برابر پاداش می دهد، چرا، که خداوند فرمود:((و خداوند برای هر کسی که بخواهد می افزاید)) پس اعمالی که برای پاداش خدا انجام می دهید،

درست به جای آورید، راوی گوید: پرسیدم : احسان چیست ؟ فرمود: هنگامی که نماز می خوانی ، رکوع و سجود را درست انجام بده ، و وقتی روزه می گیری ، از هر چیزی که آن را تباه می سازد، خود را نگاه دار، و هنگامی که حج می گزاری ، از هر چیزی که در حج وعمره بر تو حرام است پرهیز کن ، و در ادامه نیز فرمود: هر عملی که انجام می دهی ، باید از هر پلیدی پاک بماند.

(بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۱۱۶).

حدیث۲۷۷

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

لایرکع عبدالله رکوعا علی الحقیقة ، الازنیهٔ الله تعالی بنور بهائه و اظله فی ضلال کبریائه و کساه کسوهٔ اصفیائه؛

هیچ بنده ای برای خدا به حقیقت رکوع نکند مگر آن خداوند تعالی او را به نورجمال خود بیاراید و در سایه کبریایی اش جای دهد و جامه برگزیدگانش بپوشاند.

(مصباح الشریعه ، ص ۱۴).

حدیث۲۷۸

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

من قراء مائهٔ ایهٔ یصلی بها فی لیلهٔ کتب الله - عزولج - له بها قنوت لیلهٔ؛

هرکس دریک شب یکصد آیه از قرآن را در نمازی بخواند، خدا به این وسیله برای او عبادت سراسر شب بنویسد.

(الکافی ، ج ۲، ص ۴۴۵).

حدیث۲۷۹

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

البیت قبلهٔ لاهل المسجد و المسجد قبلهٔ لاهل الحرم و الحرم قبلهٔ للناس جمیعا؛

خانه کعبه ، قبله کسانی که در مسجدالحرام هستند، و مسجدالحرام ، قبله کسانی است که در حرم اند و حرم ، قبله همه مردم روی زمین است .

(اصول وافی ، ج ۷، ص ۵۴۲).

حدیث۲۸۰

سئل الامام الصادق (علیه السلام):

کیف تکون النیهٔ خیرا من العمل ؟ قال : لان العمل ربما کان ریاء للمخلوقین و النیهٔ خالصهٔ لرب العالمین ؛

از امام صادق (علیه السلام) سؤ ال شد: چگونه نیت از عمل برتر است ؟ فرمودند: در عمل ممکن است ریا باشد، ولی نیت امری است خالص برای خداوند.

(بحارالانوار، ج ۱۵، ص ۳).

حدیث۲۸۱

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

و النیهٔ افضل من العمل الا و ان النیهٔ هی العمل (ثم تلی قوله تعالی :) قل کل یعمل علی شاکلته یعنی علی نیته ؛

نیت عمل از خود عمل برتر است، آگاه باشید که نیت، اصل و روح عمل است . (سپس این آیه را تلاوت فرمود:)((بگو هرکس بر طبق شاکله خود عمل می کند)) یعنی بر طبق نیت و قصد خود.

(میزان الحکمه ، ج ۱۰، ص ۲۷۱).

حدیث۲۸۲

سئل ابوعبدالله (علیه السلام):

ماالعبادهٔ ؟ فقال حسن النیهٔ بالطاعهٔ من الوجه الذی یطاع الله منه ؛

از امام جعفر صادق (علیه السلام) پرسیدند: حقیقت عبادت چیست ؟ فرمودند: نیت خوب داشتن به اطاعت و بندگی درکار و جهتی که خداوند اطاعت و بندگی می شود.

(میزان الحکمهٔ ، ج ۱۰، ص ۲۸۷).

حدیث۲۸۳

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

لابد للعبد من خالص النیهٔ فی کل حرکهٔ و سکون لانه اذا لم یکن هذا المعنی یکون غافلا ؛

برای بنده لازم است که در همه اعمال و عبادات و درهر حرکت و سکونی نیت خالصانه داشته باشد زیرا اگر چنین نباشد، آن بنده جزء غافلین به حساب می آید.

(میزان الحکمهٔ ، ج ۱۰، ص ۲۸۵).

حدیث۲۸۴

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

العبودیهٔ جوهرهٔ کنهها‌الربوبیهٔ فما فقد من العبودیهٔ وجدالربوبیهٔ و ما خفی من الربوبیهٔ اصیب فی العبودیهٔ ؛

بندگی گوهری است که ماهیت آن ربوبیت است پس هرچه از بندگی به دست نیامده باشد، در ربوبیت یافته می شود و هرچه از ربوبیت پوشیده و پنهان باشد، در بندگی حاصل می گردد.

مصباح الشریعهٔ ،فی حقیقهٔ العبودیهٔ ۹ باب ۱۰۰.

حدیث۲۸۵

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

و ادنی حد الاخلاص بذل العبد قاطته ، ثم لایجعل لعمله عندالله قدرا فیوجب به علی ربه مکافاهٔ بعمله ، لعمله انه لو طالبه بوفاء حق العبودیهٔ لعجز؛

کمترین نشانه اخلاص آن است که آدمی در اطاعت و عبادت حق ، کوشا باشد، و برای عمل خود ارزشی قایل نباشد و خود را طلبکار خدا نداند، زیرا می داند اگر خداوند آن گونه که باید از او مطالبه عبادت کند، از انجام آن ناتوان خواهد بود.

(شرح مصباح الشريعة ، ص ۴۲۴).

حدیث۲۸۶

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

لاتكرهوا الى انفسكم العبادة؛

عبادت رابر خودتان تحمیل نكنید.

(اصول كافى ، ج ۲، ص ۸۳).

حدیث۲۸۷

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

ان العبادة ثلاثة : قوم عبدوالله - عزوجل - خوفا فتلك عبادة العبيد و قوم عبدواالله - تبارك و تعالى - طلب الثواب فتلك عبادة الاجراء وقوم عبدوالله - عزوجل - حبا له فتلك عبادة الاحرار و هى افضل العبادة؛

عبادت كنندگان سه گروهند: دسته ای كه از ترس خدا را عبادت می كنند كه این ، عبادت بردگان است گروهی كه خداوند - تبارك و تعالی - را به طمع ثواب پرستش می كنند كه این ، عبادت مزدوران است و دسته ای خدای بلند مرتبه را عبادت می كنند برای دوستی و محبت او و این ، عبادت آزادمردان است و بهترین عبادت است .

(بحارالانوار، ج ۷۰، ص ۲۵۵ كافی ج ۲، ص ۸۴ وسائل الشیعه ، ج ۱، ص ۴۵).

حدیث۲۸۸

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

قال الله - عزوجل - یابن آدم !اذكرونى فى نفسك ، اذكرك فى نفسی یابن ادم !اذكرنى فى خلاء اذكرك فى خلاء یابن ادم !اذكرنى فى ملاء اذكرك فى ملاء خير من ملاءك و قال : ما من عبد ذكرالله فى ملاء من الناس الا ذكره الله فى ملاء من الملائكة؛

خداوند - عزوجل - فرمود: ای فرزند آدم !پیش خود مرا یاد كن تا تو را پیش خود یاد كنم ای فرزند آدم !در خلوت مرا یاد كن تا در خلوت یادت كنم ، ای فرزند آدم !در جمعیت مرا یاد كن تا در جمعی بهتر از جمع تو یادت كنم . همچنین آن حضرت فرمود: هیچ بنده ای در جمعیت ، یاد خدا نمی كند، مگر آنكه خداوند در جمع ملائكه او را یاد كند.

(وسائل الشیعه ، ج ۴، ص ۱۱۸۵).

حدیث۲۸۹

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

شيعتنا اهل الورع و الاجتهاد و اهل الوفاء و الامانة و اهل الزهد و العبادة و اصحاب الاحدى و خمسين ركعة فى اليوم و الليلة؛

شیعیان ما اهل تقوا و پاكدامنی و جدیت اند و مردمی باوفا و امین اند و اهل زهد و عبادت اند و كسانی هستند كه در شبانه روز پنجاه و یك ركعت نماز می خوانند.

(بحارالانوار، ج ۶۸، ص ۱۶۷)

حدیث۲۹۰

حضرت امام حسین(علیه السلام) فرمودند:
إنّ قَوْماً عَبَدُوا اللهَ رَغْبَةً فَتِلْکَ عِبادَةُ التُّجارِ، وَ إنّ قَوْماً عَبَدُوا اللهَ رَهْبَةً فَتِلْکَ عِبادَةُ الْعَبیدِ، وَ إنّ قَوْماً عَبَدُوا اللهَ شُکْراً فَتِلْکَ عِبادَةُ الْأحْرارِ، وَ هِیَ أفْضَلُ الْعِبادَةِ؛
همانا عدّه ای خداوند متعال را به جهت طمع و آرزوی بهشت عبادت می کنند که آن یک معامله و تجارت خواهد بود و عدّه ای دیگر از روی ترس خداوند را عبادت و ستایش می کنند که همانند عبادت و اطاعت نوکر از ارباب باشد و طائفه ای هم به عنوان شکر و سپاس از روی معرفت، خداوند متعال را عبادت و ستایش می نمایند؛ و این نوع، عبادت آزادگان است که بهترین عبادات می باشد.
بحارالأنوار: ج، ?? ص، ??? ح?

حدیث۲۹۱

امام علی(علیه السلام) فرمودند:
لا خَیرَ فی قَلبٍ لا یَخشَعُ ، وَ عَینٍ لا تَدمَعُ ، وَ عِلمٍ لا یَنفَعُ ؛
دل بی‌خشوع ، چشم بی گریه و دانش بی‌سود را خیری نباشد .
غرر الحکم و درر الکلم، حدیث۱۰۹۱۳

حدیث۲۹۲

امام علی(علیه السلام) فرمودند:
لا طاعَةَ لِمَخلوقٍ فی مَعصِیَةِ الخالِقِ ؛
هیچ مخلوقی با نافرمانی خالق ، فرمان برده نمی‌شود .
غرر الحکم و درر الکلم، حدیث۱۰۸۳۹

حدیث۲۹۳

امام علی(علیه السلام) فرمودند:
نِعمَةٌ لا تُشکَرُ کَسَیِّئَةٍ لا تُغفَرُ ؛
نعمتی که سپاس گفته نشود ، مانند گناهی است که بخشوده نشود .
غرر الحکم و درر الکلم، حدیث۹۹۵۹

حدیث۲۹۴

امام علی(علیه السلام) فرمودند:
مَن قَرَعَ بابَ اللّهِ فُتِحَ لَهُ ؛
هر کس درِ خانه خدا را بکوبد ، به رویش گشوده می‌شود .

غرر الحکم و درر الکلم، حدیث۸۲۹۲

حدیث۲۹۵

امام علی(علیه السلام) فرمودند:
مَن نَسِیَ اللّه‌َ أنساهُ نَفسَهُ ؛
هر کس خدا را فراموش کند ، خدا او را به خودْ فراموشی دچار می کند .
غرر الحکم و درر الکلم، حدیث۷۷۹۷

حدیث۲۹۶

امام علی(علیه السلام) فرمودند:
کَیفَ یَدَّعِی حُبَّ اللّهِ مَن سَکَنَ قَلبَهُ حُبُّ الدُّنیا؟! ؛
چگونه ادّعای دوستی خدا می کند، کسی که دوستی دنیا در قلبش جای گرفته است ؟!
غرر الحکم و درر الکلم، حدیث۷۰۰۲

حدیث۲۹۷

امام علی(علیه السلام) فرمودند:
غَیِّرُوا العاداتِ تَسهُل عَلَیکُمُ الطّاعاتُ ؛
خوی و خصلت‌ها[ی خود] را دگرگون کنید تا طاعات بر شما آسان شود .
غرر الحکم و درر الکلم، حدیث۶۴۰۵

حدیث۲۹۸

امام علی(علیه السلام) فرمودند:
عاصٍ یُقِرُّ بِذَنبِهِ خَیرٌ مِن مُطیعٍ یَفتَخِرُ بِعَمَلِهِ ؛
گناه کاری که به گناهش اعتراف می کند ، بهتر است از طاعت کننده‌ای است که به عملش می‌بالد .
غرر الحکم و درر الکلم، حدیث۶۳۳۴

حدیث۲۹۹

امام علی(علیه السلام) فرمودند:
عَلی قَدرِ المَؤُنَةِ تَکُونُ مِنَ اللّهِ المَعُونَةُ ؛
یاری خدا ، به اندازه خرجی هزینه زندگی است .
غرر الحکم و درر الکلم، حدیث۶۱۷۲

حدیث۳۰۰

عَلَیکَ بِالشُکرِ فِی السَّرّاءِ وَالضَّرّاءِ ؛

در گشایش و سختی شکرگزار باش .

غرر الحکم و درر الکلم، حدیث۶۰۹۲

حدیث۳۰۱

امام علی(علیه السلام) فرمودند:

طُوبی لِلمُنکَسِرَةِ قُلوبُهُم مِن أجلِ اللّهِ ؛

خوشا دل‌شکستگانِ به خاطر خدا !

غرر الحکم و درر الکلم، حدیث۵۹۳۷

حدیث۳۰۲

امام علی(علیه السلام) فرمودند:

صَلاحُ العِبادَةِ التَّوَکُّلُ ؛

توکّل ، سامان‌دهنده عبادت است .

غرر الحکم و درر الکلم، حدیث۵۸۰۲

حدیث۳۰۳

امام علی(علیه السلام) فرمودند:

کرُاللّهِ مَطرَدَةُ الشَّیطانِ ؛

یاد خدا ، شیطان را می‌تارانَد .

غرر الحکم و درر الکلم، حدیث۵۱۶۲

حدیث۳۰۴

امام علی(علیه السلام) فرمودند:

تَقَرُّبُ العَبدِ إلَی اللّهِ سُبحانَهُ بِإخلاصِ نِیَّتِهِ ؛

تقرّب بنده به خداوند سبحان ، با خالص کردن نیّت است .

غرر الحکم و درر الکلم، حدیث۴۴۷۷

حدیث۳۰۵

امام علی(علیه السلام) فرمودند:

بُکاءُ العَبدِ مِن خَشیَةِ اللّهِ یُمَحِّصُ ذُنُوبَهُ ؛

گریستن بنده از خوف خدا ، گناهانش را از میان می‌برد .

غرر الحکم و درر الکلم، حدیث۴۴۳۲

حدیث۳۰۶

امام علی(علیه السلام) فرمودند:

إذا أكرَمَ اللّهُ عَبدا شَغَلَهُ بِمَحَبَّتِهِ ؛

هر گاه خداوند، بنده‌ای را گرامی بدارد، او را به محبّت خویش مشغول می کند .

غرر الحکم و درر الکلم، حدیث۴۰۸۰

حدیث۳۰۷

امام علی(علیه السلام) فرمودند:

إذا أَضَرَّتِ النَّوافِلُ بِالفَرائِضِ فَارفُضُوها ؛

هر گاه مستحبّات به واجبات زیان می‌رسانْد ، آن را رها کنید .

غرر الحکم و درر الکلم، حدیث۴۰۱۵

حدیث۳۰۸

امام علی(علیه السلام) فرمودند:

إنَّكَ إن أطَعتَ اللّهَ نَجّاكَ و أصلَحَ مَثواكَ ؛

اگر خدا را فرمان بری ، رستگارت کند و جایگاهت را نیکو گردانَد .

غرر الحکم و درر الکلم، حدیث۳۸۰۶

حدیث۳۰۹

امام علی(علیه السلام) فرمودند:

ان كُنتُم تُحِبّونَ اللّهَ فَأخرِجُوا مِن قُلوبِكُم حُبَّ الدُّنيا ؛

اگر خدا را دوست دارید ، دوستی دنیا را از دل‌هایتان بیرون کنید .

غرر الحکم و درر الکلم، حدیث۳۷۴۷

حدیث۳۱۰

امام علی(علیه السلام) فرمودند:

إنَّ مِنَ العِبادَةِ لِينَ الكَلامِ وَ إفشاءَ السَّلامِ ؛

از جمله عبادت‌ها ، نرمیِ کلام و آشکار کردن سلام است .

غرر الحکم و درر الکلم، حدیث۳۴۲۱

حدیث۳۱۱

امام علی(علیه السلام) فرمودند:

أَفضَلُ العَمَلِ ما اُرِيدَ بِهِ وَجهُ اللّهِ ؛

برترين كار ، كارى است كه با آن خشنودى خدا خواسته شود .

غرر الحكم و درر الكلم، حديث۲۹۵۸

حديث۳۱۲

امام علی(عليه السلام) فرمودند:

أفضَلُ العِبادَةِ غَلَبَةُ العادَةِ ؛

برترين عبادت، چيره آمدن بر عادت است .

غرر الحكم و درر الكلم، حديث۲۸۷۳

حديث۳۱۳

امام علی(عليه السلام) فرمودند:

اَلمُتَعَبِّدُ بِغَيرِ عِلمٍ كَحِمارِ الطّاحُونَةِ، يَدُورُ وَ لا يَبرَحُ مِن مَكانِهِ ؛

عبادت‌كننده بى‌دانش، مانند الاغ آسياست كه مى گردد، ولى از جايگاه خود، بيرون نمى‌رود .

غرر الحكم و درر الكلم، حديث ۲۰۷۰

حديث۳۱۴

امام علی(عليه السلام) فرمودند:

اَلبُكاءُ مِن خَشيَةِ اللّهِ يُنيرُ القَلبَ وَ يَعصِمُ مِن مُعاوَدَةِ الذِّنبِ ؛

گريستن از ترس خدا، دل را نورانى مى‌كند و از بازگشت به گناه، ايمن مى‌دارد .

غرر الحكم و درر الكلم، حديث۲۰۱۶

حديث۳۱۵

اَلتَّقَرُّبُ إلَى اللّهِ تَعالى بِمَسأَلَتِهِ وَ اِءلَى النّاسِ بِتَركِها ؛

تقرّب به خداوند، به خواهش از اوست و تقرّب به مردم، به ترك خواهش .

غرر الحكم و درر الكلم، حديث۱۸۰۱

حديث۳۱۶

امام علی(عليه السلام) فرمودند:

اَلصَّبرُ عَلى طاعَةِ اللّهِ أهوَنُ مِنَ الصَّبرِ عَلى عُقُوبَتِهِ ؛

صبر كردن بر اطاعت از خداوند، آسان‌تر از صبر كردن بر كيفر اوست .

غرر الحكم و درر الكلم، حديث۱۷۳۱

حدیث۳۱۷

امام علی(علیه السلام) فرمودند:
ما تَزَيَّنَ مُتَزَيِّنٌ بِمِثلِ طاعَةِ اللّهِ ؛
هیچ آراسته‌ای به زیوری مانند طاعت خدا آراسته نشد .
غرر الحکم و درر الکلم، حدیث۹۴۸۹

حدیث۳۱۸

امام علی علیه‌السلام :
ما تَزَيَّنَ مُتَزَيِّنٌ بِمِثلِ طاعَةِ اللّه ؛
هیچ آراسته‌ای به زیوری مانند طاعت خدا ، آراسته نشد .
غرر الحکم : ۹۴۸۹

حدیث۳۱۹

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم :
مَن تَطَيَّبَ للّهِ تعالى جاءَ يَومَ القِيامَةِ ورِيحُهُ أطيَبُ مِنَ المِسكِ الأذفَرِ؛
هر که برای خداوند متعال، خود را خوشبو کند در روز قیامت بویش خوشتر از مشکِ تیز بوی است.
المحجّه البيضاء : ۸ / ۱۰۵

حدیث۳۲۰

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم :
العِبادَةُ مَع أكْلِ الحَرامِ كالبِناءِ على الرَّمْلِ - وقيلَ : على الماءِ؛
عبادت کردن با وجود حرام خواری مانند ساختن بنایی است بر روی شن و به قولی : بر روی آب .
عدّة الداعی : ۱۴۱

حدیث۳۲۱

پیامبر خدا (صلی الله علیه و آله و سلّم) می فرمایند :
مَن أنعَمَ اللّه تعالى علَيهِنِعمَةً فَليَحمَدِ اللّه تعالى ، ومَنِ استَبطَأ (علَيهِ) الرِّزقَ فَليَستَغفِرِ اللّه؛
هرکه خداوند متعال به او نعمتی ارزانی دارد ، باید خداوند متعال را حمد و سپاس گوید و هرکه روزیش به تأخیر افتد از خداوند آمرزش بخواهد .
عیون أخبار الرِّضا علیه‌السلام : ۲ / ۴۶ / ۱۷۱

حدیث۳۲۲

پیامبرخدا صلی الله علیه و آله و سلّم :

العِبادَةُ عَشرَةُ أجزاءٍ تِسعَةُ أجزاءٍ فی طَلَبِ الحَلالِ؛

عبادت ده جزو دارد ، که نُه جـزو آن طـلـب روزی حلال است .

بحار الأنوار : ۱۰۳ / ۹ / ۳۷

حدیث۳۲۳

قال الحسن العسکری - علیه السلام -:

ان الوصل الی الله - عزوجل - سفر لایدرک الابامتطاء اللیل ؛

به درستی که رسیدن به خداوند - عزوجل - سفری است که جز با مرکب شب ، پیمودن راه و نیل به مقصد ممکن نیست.

(بحارالانوار، ج ۷۸، ص ۳۸۰).

حدیث۳۲۴

قال رسول الله -صلی الله علیه وآله -:

خیارکم اولواالنهی . قیل : یا رسول الله من الواالنهی ؟ فقال المتهجدون باللیل والناس نیام؛

بهترین شما خردمندان هستند، عرض کردند: اینان کیانند؟ فرمودند: عبادت کنندگان در شب ، آنگاه که مردم در خوابند.

(بحارالانوار، ج ۸۷، ص ۱۵۸).

حدیث۳۲۵

قال علی - علیه السلام -:

سهر اللیل فی طاعهٔ الله ربیع الاولیاء و روضهٔ السعداء ؛

شب در طاعت و عبادت خدا بیدار ماندن ، بهار اولیا و بوستان نیک بختان است .

(غرر الحکم ، ص ۱۹۲).

حدیث۳۲۶

قال الصادق - علیه السلام -:

اذا قمت باللیل فاستک فان الملک تاءتیک فیضع فاه علی فیک ، فلیس من حرف تتلوه و تنطق به الا صعد به الی السماء فلیکن فوک طیب الریح ؛

شبانگـاه که برای نماز بلنـد می شوی مسواک بزن ، چرا که فرشـته نزد تو می آیـد و دهانش را بر دهانت می گـذارد و هر حرفی از قرآن و نماز و دعا می خوانی ، به آسمان می برد از این رو باید که دهانت خوشبو باشد.

(وسائل الشیعه ، ج ۱، ص ۳۵۷، بحارالانوار، ج ۸۷، ص ۲۰۷).

حدیث۳۲۷

اوصی رسول الله -صلی الله علیه وآله - علیا - علیه السلام - فقال له :

یا علی ! ثلاث فرحات للمؤ من فی الدنیاء لقاء الاخوان ، و الافطار من الصیام ، و التهجد من آخر اللیل

رسول خدا(صلی الله علیه وآله) به علی (علیه السلام) وصیت نمود: ای علی ! در این دنیا سه چیز برای مؤ من سرور آفرین است :

۱ - دیدار برادران دینی ؛

۲ - افطار روزه دار در پایان روزه ؛

۳ - عبادت در ساعات آخر شب .

(اعلام الدین فی صفات دیلمی ، ص ۱۳۳، بحارالانوار، ج ۷۴، ص ۳۵۲).

حدیث۳۲۸

قال الصادق - علیه السلام -:

کل عین باکیهٔ یوم القیامهٔ الا ثلاثهٔ : عین غضت عن محارم الله و عین سهرت فی طاعهٔ الله ، و عین بکت فی جوف اللیل من خشیهٔ الله؛

در قیامت همه چشم ها گریان است مگر سه چشم :

۱ - چشمی که از (دین و نظر به) آنچه خداوند حرام کره بر هم نهاده شود؛

۲ - چشمی که در شب جهت عبادت بیدار بماند.

۳ - چشمی که در دل شب از خوف خدا بگرید.

(اصول کافی ، ج ۲، ص ۴۸۲).

حدیث۳۲۹

قال رسول الله -صلی الله علیه وآله -:

ان العبد اذا تخلی بسیده فی جوف اللیل المظلم و ناجاه اثبت الله النور فی قلبه ؛

هنگامی که بنده ای در دل شب تاریک با خدای خود خلوت کرده و با او مناجات کند، خدا قلب او را نورانی خواهد ساخت .

(میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۴۱۹).

حدیث۳۳۰

ان القلب یحیی و یموت فاذا حی فادبه بالتطوع ، و اذا مات فاقصره علی الفرائض؛

همانا، قلب انسان می میرد و زنده می شود، پس وقتی که قلب زنده (و با نشاط) است او را به اعمال (نماز) مستحبی وادار کن و زمانی که قلب مرده است ، به واجبات اکتفا کن .

(مستدرک الوسائل ، ج ۱ ص ۱۷۷).

حدیث۳۳۱

عن الحسن العسکری - علیه السلام -:

ان القلوب اقبالا و ادبارا فاذا اقبلت فاحملوها علی النوافل و اذا ادبرت فاقصروها علی الفرائض ؛

به درستی که قلب گاهی آماده وگاهی خسته است ، زمانی که قلب شما آمادگی داشت و با نشاط و سرحال بود، آن را به انجام

نوافل وادارید، و زمانی که خسته بود، به واجبات اکتفا کنید.
(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۱۷۷).

حدیث۳۳۲

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:
ان الله تعالی یباهی بالشباب العابد الملئکهٔ یقول : انظروا الی عبدی ! ترک شهوته من اجلی؛
خداونـد به وجود جوان اهل عبادت بر فرشـتگان مباهات می کند و می فرماید: بنده مرا ببینید! به خاطر من چگونه از لذت جسـمانی خویش گذشته است .
(میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۹)

حدیث۳۳۳

قال رسول الله –صلی الله علیه وآله –:
یا اباذر: ما من شاب ترک الذنیا و افنی شبابه فی طاعهٔ الله الا اعطاه الله اجر اثنین وسبعین صدیقا؛
ای ابوذر! هیـچ جوانی ترک دنیا و لذایـذ دنیا آن را نمی کند و جوانی خویش را در اطاعت و عبادت پروردگار بزرگ صـرف نمی نماید، مگر آن که خداوند اجر و پاداش هفتاد و دو صدیق به او اعطاء می فرماید.
(مکارم الاخلاق ، ص ۴۶۶).

حدیث۳۳۴

قال رسول الله –صلی الله علیه وآله –:
ان الله یحب اشاب الذی ینفی شبابه فی طاعهٔ الله ؛
خداوند جوانی را که عمر خود را در عبادت خدا به سر می برد، دوست دارد.
(کنزالعمال ، ج ۴۳۰۶۰).

حدیث۳۳۵

قال الباقر – علیه السلام –:
ما استیقظ رسول الله –صلی الله علیه وآله – من نوم الا خرالله ساجدا ؛
هرگاه پیامبر خدا (صلی الله علیه وآله) از خواب برمی خاست ، برای خدا سجده می کرد.
(مکارم الاخلاق ، ص ۳۹).

حدیث۳۳۶

قال الصادق – علیه السلام –:
تسبیـح فاطمـهٔ الزهراء، علیهاالسـلام – اذا اخـذت مضـجعک، فکبر الله اربعا وثلاثین ، واحمـده ثلاثا و ثلاثین، وسـبحه ثلاثا و ثلاثین، وتقراء آیهٔ الکرسی و المعوذتین و عشر آیات من اول الصافات و عشرا من آخرها ؛

(یکی از جاهایی که) تسبیح حضرت فاطمه زهرا (علیهاالسلام) (گفتن آن وارد است) هنگامی است که به خوابگاه خود رفتی، سی و چهار بار ((الله اکبر)) بگو و سی و سه بار ((الحمدالله)) و سی و سه بار ((سبحان الله)) و آیهٔ الکرسی ومعوذتین را (قل اعوذ برب الفلق ، و قل اعوذبرب الناس) و ده آیه از اول سوره صافات و ده آیه از آخر آن را بخوان .

(اصول کافی ، ج ۲، ص ۵۳۶)

حدیث۳۳۷

قال الصادق - علیه السلام -:

من سبح الله فی دبر الفریضهٔ تسبیح فاطمهٔ الزهراء - علیهاالسلام - مائهٔ مرهٔ و اتبعها بلااله الاالله غفر الله له ؛

هرکس بعد از نماز واجب با تسبیح حضرت فاطمه زهرا (س) صدبار به تسبیح خدای متعال بپردازد و به دنبال آن ((لااله الاالله))بگوید، خداوند او رامشمول مغفرت خود می کند.

(فروع کافی ، ج ۳، کتاب الصلاهٔ ، باب دعا، نماز ۷۰ - ص ۳۴۲).

حدیث۳۳۸

قال الصادق - علیه السلام -:

من باب علی تسبیح فاطمهٔ - علیهاالسلام - کان من الذاکرین الله کثیرا و الذاکرات؛

هرکس شب را با تسبیح فاطمه (علیهاالسلام) سپری کند (و هنگام خواب تسبیح گوید) از مردان و زنانی باشد که خدا را زیاد یاد می کنند.

(سفینهٔ البحار، ج ۱ ص ۵۹۳).

حدیث۳۳۹

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله -:

یافاطمهٔ ! اعطیک ما هو خیر لک من خادم و من الدنیا بما فیها، تکبرین الله بعد کل صلاهٔ اربعا و ثلاثین تکبیرهٔ ، وتحمدین الله ثلاثا و ثلاثین تحمیدهٔ ، و تسبحین الله ثلاثا و ثلاثین تسبیحهٔ ، ثم تخمین ذلک بلااله الا الله ، وذلک خیر لک من الذین اردت و من الدنیا و ما فیها فلزمت - صلوات الله علیها - هذاالتسبیح بعد کل صلاهٔ ، و نسب الیها ؛

ای فاطمه ! به تو چیزی را عطا کنم که از خدمتکار و دنیا با آنچه در آن است بهتر باشد بعد از نماز سی و چهار مرتبه ((الله اکبر))سی و سه مرتبه ((الحمدلله))و سی و سه مرتبه ((سبحان الله))بگو و پس از آن را به ((لااله الاالله))ختم کن این کار برای تو بهتر است از آنچه می خواهی و از دنیا وآنچه در آن است پس حضرت زهرا (س) پس از هر نماز به این تسبیح مداومت کرد و منسوب به او گردید.

(بحارالانوار، ج ۸۵ ص ۳۳۶).

حدیث۳۴۰

قال الصادق - علیه السلام -:

من سبح تسبیح فاطمهٔ - علیهاالسلام - فی دبر المکتوبه من قبل ان یبسط رجلیه اوجب الله له الجنهٔ؛

هرکس تسبیح فاطمه (علیهاالسلام) را در نماز واجب و قبل از اینکه از حالت جلوس تشهد و سلام خارج شود به جا آورد، خدا بهشت را بر او واجب کند.

(فلاح السائل ، ص ۱۶۵).

حدیث۳۴۱

قال الباقر - علیه السلام -:

من سبح تسبیح فاطمة - علیهاالسلام - ثم استغفر غفر له ، و هی مائة باللسان و الف فی المیزان ، ویطرد الشیطان ، و یرضی الرحمان ؛

هر کس که تسبیح حضرت فاطمه (سلام الله علیها) را به جای آورد و پس از آن استغفار کند مورد مغفرت قرار می گیرد و آن تسبیح به زبان ، صد مرتبه است و در میزان (اعمال) هزار خواهد بود و شیطان را دور کرده و خدای رحمان را خشنود می نماید.

(وسائل الشیعه ، ج ۴، ص ۱۰۲۳، ح ۳)

حدیث۳۴۲

قال الصادق - علیه السلام -:

فی تسبیح فاطمة - علیها السلام - تبداء بالتکبیر اربعا و ثلاثین ، ثم التحمید ثلاثا و ثلاثین ثم التسبیح ثلاثا و ثلاثین؛

در تسبیح فاطمه (سلام الله علیها) باتکبیر (الله اکبر) شروع کرده و سی و چهار مرتبه بگوی ، پس از آن سی و سه بار تحمید (الحمدلله) و سپس سی و سه مرتبه تسبیح (سبحان الله).

(وسائل الشیعه ، ج ۴ ص ۱۰۲۵ ج ۲، فروع کافی ، کتاب الصلاة ، ص ۳۴۲).

حدیث۳۴۳

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله -:

الدعاء مخ العبادة ؛

دعا مغز عبادت است .

(میزان الحکمه ، ج ۳، ص ۲۴۷)

حدیث۳۴۴

قال الباقر - علیه السلام -

ما عبدالله بشی ء من التحمید افضل من تسبیح فاطمة و لوکان شی ء افضل من لنحله رسول الله - صلی الله علیه و آله - فاطمة علیها السلام؛

خداوند به چیزی برتر از تسبیح فاطمه (ع) حمد و ستایش نشد واگر چیزی برتر از آن بود، هرآینه رسول خدا صلی الله علیه و آله آن را به فاطمه زهرا (س) می بخشید (می آموخت).

(وسائل الشیعه ، ج ۴ ص ۱۰۲۴).

حدیث۳۴۵

قال الصادق - علیه السلام -:

الدعا بعد الفریضهٔ ایاک ان تدعه ، فان فضله بعد الفریضهٔ کفضل الفریضهٔ علی النافلهٔ ؛

مبادا دعای بعد از فریضه را ترک کنی ، زیرا فضیلت و امتیاز دعای بعد از فریضه همچون برتری فریضه و نماز واجب برنافله است .(بحارالانوار، ۸۵، ص ۳۲۵)

حدیث۳۴۶

قال الصادق - علیه السلام -:

من سبح تسبیح فاطمهٔ الزهراء - علیها السلام - قبل ان یثنی رجلیه من صلاهٔ الفریضهٔ غفر الله له ، ولیبداء بالتکبیر؛

هرکس بعد از نماز واجب و قبل از اینکه پای راست را از بالای پای چپ بردارد، تسبیح فاطمه زهرا (سلام الله علیها) رابه جا آورد، تمام گناهان او آمرزیده می شود، و دراین تسبیح از ((الله اکبر))آغاز کند.

(تهذیب الاحکام ، ج ۲، ص ۱۰۶)

حدیث۳۴۷

قال الصادق - علیه السلام -:

السجود علی طین قبر الحسین - علیه السلام - ینورالی الارض السابعهٔ و من کان معه سبحه من طین قبر الحسین - علیه السلام - کتب مسبحا و ان لم یسبح بها؛

سجده بر تربت قبر حسین (ع) تا زمین هفتم را نور باران می کند، و کسی که تسبیحی از خاک مرقد حسین علیه السلام با خود داشته باشد، تسبیح گوی حق محسوب می شود، گرچه با آن تسبیح نگوید.

(من لایحضره الفقیه ، ج ۱، ص ۲۶۸ و سائل الشیعه ج ۳ ص ۶۰۸)

حدیث۳۴۸

قال علی - علیه السلام -:

من جلس فی مصلاهٔ ثانیا رجلیه یذکر الله - تبارک الله و تعالی - وکل الله - عزوجل - به ملکا یقول : ازدد شرفا تکتب لک الحسنات و تمحی عنک السیئات و تبنی لک الدرجات حتی ینصرف؛

کسی که درجایگاه نمازش بنشیند، و به ذکر خدای تعالی و به تعقیبات بپردازد خداوند فرشته ای را بر او ماءمور و موکل می گرداند که به وی می گوید: ای نمازگزاری که مشغول به دعا هستی ، به شرف و کرامت و فضیلت خود بیفزا (یعنی بیشتر و زیادتر دعا کن) که از برای تو حسنات ثبت می گردد و سیئات و بدیهایت محو و نابود می شود و درجات برای تو افزون می گردد و این گفتگو ادامه دارد تا وقتی که او از دعا و تعقیباتش فارغ شود.

(دعائم الاسلام ، ج ۱ ص ۱۶۵)

حدیث۳۴۹

قال الصادق - علیه السلام -:

من سبح تسبیح فاطمهٔ - علیها السلام - قبل ان یثنی رجله من صلوهٔ الفریضهٔ غفرله ؛

کسی که در نمازهای فریضه ، پس از سلام نماز و قبل از حرکت از مصلی ، خداوند را به تسبیح فاطمه زهرا - علیها السلام - تسبیح کند، آمرزیده می شود.

(دعائم الاسلام ، ج ۱ ص ۱۶۸)

حدیث۳۵۰

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

مـا من صـباح و لاـرواح الا و بقاع الارض ینادی بعضـها بعضا یا جارتی هل مربک ذاکر الله ؟ او عبـد وضع جبهته علیك ساجـدالله ؟ فمن قائلهٔ نعم ، فاذا قالت نعم اهتزت و ابتهجت وتری ان لها الفضل علی جارتها؛

هیچ صبح و شام نیست مگر این که نقاط زمین همدیگر را ندا می کنند: ای همسایه من آیا بر تو گذشت کسی که ذکر خدا نماید، یا بنده ای که پیشانی خویش برای سجده به خدا بر تو نهد؟ برخی گویند آری (و برخی نه ،) هر کس آری بگوید، بر خود می بالد و شاد می گردد و خود را بر دیگری برتری می نهد.

(مکارم الاخلاق ، ص ۴۶۶)

حدیث۳۵۱

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

من باب علی طهر فکانما احیی اللیل ؛

کسی که شب را با وضو بیارامد، گویی که تمام شب را به احیاء و عبادت گذرانده است .

(وسائل الشیعه ، ج ۱، ص ۲۶۶)

حدیث۳۵۲

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

بین العبد و بین الکفر ترک الصلاهٔ ؛

فاصله کفر و بندگی ترک نماز است .

(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۰۲. میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۴۰۳)

حدیث۳۵۳

قال علی - علیه السلام -:

لاقربهٔ بالنوافل اذا اضرت بالفرائض ؛

نوافل و مستحبات اگر به واجبات ضرر برساند موجب تقرب به درگاه خدای تعالی نخواهند بود.

(غررالحکم ، ص ۳۴۵)

حدیث۳۵۴

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

اعبد الله کانک تراه فان کنت لاتراه فانه یراک ؛

عبادت کن خداوند تعالی را، چنانچه گویا او را می بینی ، و اگر تو او را نمی بینی او تو را می بیند.

(نهج الفصاحه ، ص ۶۵.سرالصلوة ، ص ۲۶.مکارم الاخلاق ، ص ۴۵۹)

حدیث۳۵۵

قال الباقر - علیه السلام -:

اتی رجل الی رسول الله - صلی الله علیه وآله - فقال یا رسول الله !ادع الله لی ان یدخلنی الجنهٔ ، فقال له : اعنی علیه بکثرهٔ السجود؛

مردی خدمت رسول خدا (ص) رسید و عرض کرد: ای پیامبر خدا! از خدا بخواه که مرا بهشتی کند.حضرت فرمودند: مشروط بر اینکه در این دعا، برای رسیدن به بهشت ، مرا به کثرت سجده (برای خدا) یاری کنی .

(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۳۳)

حدیث۳۵۶

قال الصادق - علیه السلام -:

ان العبد اذا احال السجود حیث لایراه احد، قال الشیطان و اویلاه اطاعوا و عصیت و سجدوا و ابیت ؛

به درستی انسان هنگامی که سجده را طولانی کرد فریاد شیطان بلند می شود که : وای بر من آنها اطاعت خدا کردند و من عصیان کردم آنان سجده کردند و من نافرمانی کردم .

(بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۱۶۳)

حدیث۳۵۷

قال الصادق - علیه السلام -:

اقرب ما یکون العبد الی الله و هو ساجد؛

نزدیکترین حالات بنده به پروردگار سجده است .

(ثواب الاعمال ، ص ۶۰)

حدیث۳۵۸

قال الصادق - علیه السلام -:

ایما مؤ من سجد الله سجدهٔ لشکر نعمهٔ غیر صلاهٔ ، کتب الله له بها عشر حسنات و مما عنه عشر سیئات و رفع له عشر درجات فی الجنان ؛

هر مؤ منی در غیر از حال نماز سجده شکری جهت نعمتی به جای آورد، خداوند به آن خاطر ده حسنه برای او بنویسد و ده گناه از نامه عملش پاک کند و ده درجه برای او در بهشت بالا ببرد.

(ثواب الاعمال ، ص ۸۳)

حدیث۳۵۹

قال علی - علیه السلام -:

لایقرب من الله سبحانه الا کثرة السجود و الرکوع ؛

چیزی جز کثرت سجود و رکوع ، شخص را به تقرب خداوند سبحان نرساند.

(تصنیف غررالحکم ، ص ۱۷۵)

حدیث۳۶۰

قال علی - علیه السلام -:

نعم العبادة السجود و الرکوع ؛

سجود و رکوع در پیشگاه الهی ، خوب عبادتی است .

(تصنیف غررالحکم ، ص ۱۷۵)

حدیث۳۶۱

قال علی - علیه السلام -:

اقرب ما یکون العبد من الله اذا سجد ؛

نزدیکترین چیزی که بنده را به خدا نزدیک می کند سجده است .

(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۳۳)

حدیث۳۶۲

قال علی - علیه السلام -:

والسجود النفسانی فراغ القلب من الفانیات و الاقبال بکنه الهمة علی الباقیات و خلع الکبر و الحمیة و قطع العلائق الدنیویة و التعلی بالخلائق النبویة ؛

سجده نفسانی (که روح سجده است)، رها بودن دل از امور فناپذیر و روی آوردن با تمام وجود به امور جاودان و کندن کبر و تعصب بیجا و قطع همه علایق دنیوی و آراسته شدن به اخلاق نبوی است .

(غررالحکم ، ج ۲، ص ۱۶۵، چاپ دانشگاه)

حدیث۳۶۳

قال علی - علیه السلام -:

السجود الجسمانی هو وضع عتائق الوجوه علی التراب و استقبال الارض بالراحتین و الکفین و اطراف القدمین مع خشوع القلب و اخلاص النیة ؛

سجده کردن بدنی ، گذاشتن جاهای نیکوی صورتها بر خاک و روی آوردن به زمین به دو کف دست و کناره های دو پا، همراه خشوع دل و پاکی نیت است .

(غررالحکم ، ج ۲، ص ۱۶۵، چاپ دانشگاه)

حدیث۳۶۴

قال الصادق - علیه السلام -:

اقرب ما یکون العبد الی الله - عز و جل - و هو مساجد، قال الله - عز و جل -: ((و اسجد و اقترب)) ؛

نزدیکترین حالت بنده به خداوند بزرگ وقتی است که در سجده است خداوند فرمود: ((سجده کن و تقرب جوی)).

(روضهٔ المتقین ، ج ۲، ص ۳۸)

حدیث۳۶۵

قال الصادق - علیه السلام -:

ما خسر و الله من اتی بحقیقهٔ السجود و لو کان فی العمر مرهٔ واحدهٔ ؛

به خدا قسم کسی که حق سجود را به جای آورد و سجده حقیقی کند به هیچ عنوانی زیان متوجه او نشود، گرچه در تمام مدت عمر چنین سجودی را یک بار به جای آورد.

(بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۱۳۶)

حدیث۳۶۶

قال الصادق - علیه السلام -:

لایرکع عبدلله رکوعا علی الحقیقهٔ ، الا زینهٔ الله تعالی بنور بهائه و اظله فی ضلال کبریائه و کساه کسوهٔ اصفیائه ؛

هیچ بنده ای برای خدا به حقیقت رکوع نکند، مگر آن که خداوند تعالی او را به نور جمال خود بیاراید و در سایه کبریایی اش جای دهد و جامه برگزیدگانش بپوشاند.

(مصباح الشریعه ، ص ۱۴)

حدیث۳۶۷

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

جعلت لی الارض مسجدا و طهورا؛

همانا زمین برای من سجده گاه و پاک کننده قرار داده شده است .

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۵۹۳)

حدیث۳۶۸

قال الباقر - علیه السلام -:

من قال فی رکوعه و سجوده و قیامه : ((اللهم صل علی محمد و آل محمد)) کتب الله له ذلک بمثل الرکوع و السجود و القیام ؛

هرکسی در رکوع و سجود و قیام خود بگوید: ((اللهم صل علی محمد و آل محمد)) خدا ثواب آن را مانند ثواب رکوع و سجود و قیام برای او می نویسد.

(ثواب الاعمال ، ص ۶۱)

حدیث۳۶۹

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:
اطولکم قنوتا فی دار الدنیا اطولکم راحهٔ یوم القیامهٔ فی الموقف ؛
هر کسی از شما قنوتش در این دنیا طولانی تر باشد، در آخرت در موقف محشر راحتی او بیشتر خواهد بود.
(ثواب الاعمال ، ص ۵۹)

حدیث۳۷۰

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:
قال الله تعالی : ((لاینجوا منی عبدی الا باداء ما افترضت علیه)) ؛
خداوند فرموده است : ((بنده ام از من نجات نمی یابد، مگر با ادای آن چه که بر او واجب کرده ام)).
(محجهٔ البیضاء، ج ۱، ص ۳۹۸)

حدیث۳۷۱

عن الحسن بن علی – علیه السلام –:
ان من طلب العبادهٔ تزکی لها و اذا اضرت النوافل بالفریضهٔ فارفضوها ؛
هرکس طلب عبادت دارد، دل را برای آن پاک می کند، و هرگاه نمازهای مستحبی به نمازهای واجب ضرر رسانید (باعث آسیب رسانی به یکی ازصفات و ابعاد نمازهای واجب شد) نمازهای مستحبی را ترک کنید.
(تحف العقول ، ص ۲۶۷)

حدیث۳۷۲

قال الصادق – علیه السلام –:
ان العبد اذا سجد فاطال السجود نادی ابلیس ؛
وقتی بنده به سجده افتاد و سجده اش را طول داد، شیطان فریاد می زند.
(اصول کافی ، ج ۳، ص ۲۶۴)

حدیث۳۷۳

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:
ما من رجل یجعل جبهته فی بقعهٔ من بقاع الارض الا شهدت له بها یوم القیامهٔ ؛
هر انسانی که پیشانی خود را برای سجده بر قطعه ای از زمین بگذارد، آن زمین در روز قیامت به نفع وی شهادت خواهد داد.
(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۴۷۴.مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۱۷۵)

حدیث۳۷۴

قال علی - علیه السلام -:

تقرب الی الله سبحانه بالسجود و الرکوع و الخضوع لعظمته و الخشوع ؛

به وسیله سجده و رکوع و خضوع و خشوع در برابر عظمت خدا به او تقرب جوی .

(غررالحکم ، ص ۳۵۶)

حدیث۳۷۵

قال الرضا - علیه السلام -:

ان الصلوة افضل العبادة لله و هی احسن صورة خلقها الله من اداها بکمالها و تمامها فقد ادی واجب حقها و من تهاون فیها ضرب بها وجهه ؛

همانا نماز بهترین شیوه بندگی خداست و آن زیباترین شکلی است که خداوند آن را آفریده ، پس کسی که به طور کامل و تمام آن را به جا آورد حق واجب آن را ادا کرده و کسی که در انجام آن کوتاهی کند خدا آن را به صورتش می زند.

(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۲۴۶)

حدیث۳۷۶

قال علی - علیه السلام -:

ان العبد اذا سجد نادی ابلیس : یا ویله اطاع و عصیت و سجد و ابیت ؛

وقتی که بنده ای سجده کرد، ابلیس فریاد می زند وای بر من !او اطاعت کرد، ولی من معصیت کردم ، او سجده کرد و من از این عمل سرباز زدم .

(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۳۳)

حدیث۳۷۷

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

ان الصلوة قربان المؤ من ؛

همانا نماز خواندن وسیله نزدیکی مؤ من به خداست .

(کنزالعمال ، حدیث ۱۸۹۰۷)

حدیث۳۷۸

امام عسکری علیه‌السلام :

إنّ الوُصولَ إلَی اللّه عز و جل سَفَرٌ لا یُدرَکُ إلاّ بامتِطاءِ اللّیلِ ؛

رسیدن به‌خداوند عز و جل ، سفری است که جز با نشستن بر مرکب شب ، پیموده نشود .

بحار الأنوار : ۷۸ / ۳۸۰/ ۴ منتخب میزان الحکمۀ : ۴۶۴

حدیث۳۷۹

امام صادق عليه‌السلام :

لا تَدَعْ قِيامَ الليلِ، فإنَّ المَغبونَ مَن غُبِنَ قِيامَ الليلِ ؛

شب زنده‌داری را فرو مگذار ؛ زيرا بازَنده كسی است كه شب زنده‌داری را ببازد .

معانی الأخبار : ۳۴۲ / ۱ منتخب ميزان الحكمة : ۳۳۰

حديث۳۸۰

امام علی عليه‌السلام :

قيامُ الليلِ مَصَحّةٌ لِلبَدَنِ، ومَرضاةٌ لِلرّبِّ عز و جل ، وتَعَرُّضٌ للرّحمَةِ ، وتَمَسُّكٌ بأخلاقِ النَّبِيِّينَ ؛

شب‌زنده‌داری مايه سلامت بدن و خشنودی پروردگار عز و جل و قرار گرفتن در معرض رحمت خدا و چنگ زدن به اخلاق پيامبران است .

بحار الأنوار : ۸۷ / ۱۴۳ / ۱۷ منتخب ميزان الحكمة : ۳۳۰

حديث۳۸۱

پيامبر خدا صلی الله عليه و آله و سلّم :

علَيكُم بقيامِ الليلِ ؛ فإنّهُ دَأْبُ الصالِحِينَ قَبلَكُم ، وإنَّ قيامَ الليلِ قُربَةٌ إلی اللّه ، ومَنهاةٌ عنِ الإثم؛

بر شما باد به شب زنده داری كه آن شيوه شايستگان پيش از شماست و شب زنده‌داری مايه تقرّب به خدا و بازداشتن از گناه است .

كنز العمّال : ۲۱۴۲۸ منتخب ميزان الحكمة : ۳۳۰

حديث۳۸۲

پيامبر خدا صلی الله عليه و آله و سلّم :

رَحِمَ اللّه‏رَجلاً قامَ مِنَ الليلِ فَصلّی وأيقَظَ امرَأتَهُ فَصَلّت ، فإن أبَت نَضَحَ فی وَجهِها الماءَ ، رَحِمَ اللّه‏امرأةً قامَت مِن الليلِ فَصلّت وأيقَظَت زَوجَها ، فإن أبی نَضَحَت فی وَجهِهِ الماءَ ؛

رحمت خدا بر آن مردی باد ، كه نيمه‌های شب برخيزد و نماز بخواند و همسرش را برای نماز خواندن بيدار كند و اگر بيدار نشد آب به صورتش بپاشد . رحمت خدا بر آن زنی باد كه نيمه‌های شب از خواب برخيزد و نماز بخواند و شوهرش را برای نماز بيدار كند و اگر امتناع كرد ، به صورتش آب پاشد .

سنن أبی داود : ۱۴۵۰ منتخب ميزان الحكمة : ۳۳۰

حديث۳۸۳

امام علی عليه‌السلام :

قِيامُ اللّيلِ مَصَحّةُ البَدَنِ ؛

شب زنده‌داری ، مايه تن‌درستی است .

تهذيب الأحكام ، جلد ۲ ، صفحه ۱۲۱ ، حديث ۴۵۷ ، بحار الأنوار ، جلد ۶۲ ، صفحه ۲۶۷ ، حديث ۴۸

حدیث۳۸۴

امام علی علیه‌السلام :

لا قُربَةَ بالنَّوافِلِ إذا أضَرَّت بالفَرائضِ؛

هرگاه مستحبّات باعث لطمه خوردن به واجبات شود ، مایه نزدیکی به خدا نگردد .

نهج البلاغة : الحكمة ۳۹ منتخب ميزان الحكمة : ۵۷۰

حدیث۳۸۵

امام علی علیه‌السلام :

إذا أضَرَّتِ النَّوافِلُ بالفَرائضِ فارْفُضوها ؛

هرگاه مستحبّات به واجبات لطمه زنند ، مستحبّات را کنار بگذارید .

نهج البلاغة : الحكمة ۲۷۹ منتخب ميزان الحكمة : ۵۷۰

حدیث۳۸۶

امام علی علیه‌السلام :

لا رُخصَةَ فی فَرضٍ ، ولا شِدَّةَ فی نافِلَةٍ ؛

در هیچ فریضه‌ای کوتاهی نباید و در هیـچ نافله‌ای سختگیری نشاید .

بشارة المصطفى : ۲۸ منتخب ميزان الحكمة : ۵۷۰

حدیث۳۸۷

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم :

إنّ لِلقُلوبِ إقبالاً وإدبارا ، فإذا أقبَلَت فتَنَفَّلوا ، وإذا أدبَرَت فعلَيكُم بالفَريضَةِ ؛

همانا دل‌ها را روی آوردن و رویگرداندنی است . پس هرگاه روی آوردند مستحبّات به جا آورید و هرگاه روی گرداندند به گزاردن واجبات اکتفا کنید .

الكافي : ۳ / ۴۵۴ / ۱۶ منتخب ميزان الحكمة : ۵۷۰

حدیث۳۸۸

امام علی علیه‌السلام :

العُبوديَّةُ خَمسَةُ أشياءَ : خَلاءُ البَطنِ ، وَقِراءةُ القرآنِ، وقِيامُ اللّيلِ ، والتَّضَرُّعُ عِندَ الصُّبحِ ، والبُكاءُ مِن خَشيَةِ اللّه ؛

بندگی در پنج چیز اســت : اندرون از طعام تهی داشتن ، قرآن خواندن ، شب را به عبادت گذراندن و هنگام صبح زاری کردن (به درگاه خداوند) و گریستن از ترس خدا .

مستدرك الوسائل : ۱۱ / ۲۴۴ / ۱۲۸۷۵ منتخب ميزان الحكمة : ۳۵۴

حدیث۳۸۹

امام سجّاد علیه‌السلام :

ما مِن قَطرةٍ أحَبِّ إلى اللّه عز و جل مِن قَطْرَتَينِ : قَطرةُ دَمٍ فى سبيلِ اللّه ، وقَطرةُ دَمعَةٍ فى سَوادِ اللّيلِ ، لا يُريدُ بها عبدٌ إلاّ اللّه عز و جل ؛

هيچ قطره‌اى نزد خدا محبوبتر از اين دو قطره نيست : قطره خونى كه در راه خدا ريخته شود و قطره اشـكى كه براى خدا در دل شب فرو افتد .

بحار الأنوار : ۶۹ / ۳۷۸ / ۳۱ منتخب ميزان الحكمة : ۷۸

حدیث۳۹۰

البُكاءُ مِن خَشيَةِ اللّه مِفتاحُ الرَّحمةِ؛

گريستن از ترس خدا كليد رحمت است .

غرر الحكم : ۲۰۵۱ منتخب ميزان الحكمة : ۷۸

حدیث۳۹۱

پيامبر خدا صلى الله عليه و آله و سلّم :

سَبعةٌ فى ظِلِّ عَرشِ اللّه عز و جل يومَ لا ظِلَّ إلاّ ظِلُّهُ ... ورجُلٌ ذَكرَ اللّه عز و جل خاليا ففاضَتْ عَيناهُ مِن خَشيةِ اللّه ؛

در آن روز كه سايه‌اى جز سايه عرش خـدا نيست هفت تن در سايه عرش اويند : ... ومردى كه در خلوت ياد خداوند عز و جل كند و از ترس خدا اشك از ديدگانش سرازير شود .

بحار الأنوار : ۸۴ / ۲ / ۷۱ منتخب ميزان الحكمة : ۷۸

حدیث۳۹۲

پيامبر خدا صلى الله عليه و آله و سلّم :

طُوبى لِصُورةٍ نَظَرَ اللّه إلَيها تَبكى على ذَنبٍ مِن خَشيَةِ اللّه عز و جل ، لَم يَطّلِعْ على ذلكَ الذَّنْبِ غَيْرُهُ ؛

خوشـا چهره‌اى كه خداونـد به آن مى‌نگرد در حالى كه از ترس خـدا بر گناهى كه كرده مى گريـد و جز او كسـى از آن گناه آگاه نيست .

بحار الأنوار : ۹۳ / ۳۳۱ / ۱۵ منتخب ميزان الحكمة : ۷۸

حدیث۳۹۳

امام على عليه‌السلام :

ألا لا خَيرَ فى قِراءةٍ ليسَ فيها تَدَبُّرٌ ، ألا لا خَيرَ فى عِبادَةٍ ليسَ فيها تَفَقُّهٌ ؛

بدانيـد كه در قرآن خوانـدنى كه با تـدبّر همراه نباشـد ، خيرى نيست ؛ بدانيـد كه در عبادتى كه با فهم و انديشه توأم نباشد ، خيرى نيست .

بحار الأنوار : ۹۲ / ۲۱۱ / ۴ منتخب ميزان الحكمة : ۴۶۰

حدیث۳۹۴

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم :
إذا أحَبَّ أحدُكُم أن يُحَدِّثَ رَبَّهُ فَلْيَقرَأْ القرآنَ ؛
هر گاه فـردی از شما دوست داشته باشد که با پروردگارش سخن بگوید ، قرآن بخواند .
كنز العمّال : ۲۲۵۷ منتخب ميزان الحكمة : ۴۶۰

حدیث۳۹۵

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم :
أشرافُ اُمّتی حَمَلَةُ القرآنِ وأصحابُ الليلِ؛
اشـراف و بـزرگان امّـت من حاملان قرآن و شب زنده‌دارانند .
الخصال : ۷ / ۲۱ منتخب ميزان الحكمة : ۴۶۰

حدیث۳۹۶

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم :
عَليكَ بتِلاوَةِ القرآنِ وذِكرِ اللّه كثيراً ، فإنّهُ ذِكرٌ لكَ فی السماءِ ونورٌ لكَ فی الأرضِ؛
بر تو باد به تلاوت قرآن و بسیاری یاد خدا ؛ زیرا که آن در آسمان ، برای تو نام (و آوازه) است و در زمین نور .
الخصال : ۵۲۵ / ۱۳

حدیث۳۹۷

امام صادق علیه‌السلام فرمودند:
مَنْ عَرَفَ اللّه خـافَهُ ، وَمَنْ خـافَ اللّه حَثَّهُ الْخَوفُ مِنَ اللّهِ عَلَی الْعَمَـلِ بِطـاعَتِهِ وَالْاَخْـذِ بِتَـأديبِهِ ، فَبَشِّـرِ الْمُطيعينَ المُتَأَدِّبينَ بِاَدَبِ اللّهِ وَ الْآخِذينَ عَنِ اللّهِ اَنَّهُ حَقٌّ عَلَی اللّهِ اَنْ يُنْجيَهُ مِنْ مُضِلاّتِ الْفِتَنِ؛
آن‌که خـدا را شـناخت ، از او ترسـید و آن کس که از خـدا ترسـید ، ترس از خدا او را به عمل به فرمان او و در پیش گرفتن ادبش واداشـت . پس فرمـان‌بردارانِ ادب شـده به ادب خـدا و اطاعت‌کننـدگان دسـتورهای او را بشـارت ده که بر خـداست که آنهـا را از فتنه‌های گمراه‌کننده برهاند.
مصباح الشریعه، ص ۱۰۸

حدیث۳۹۸

امام علی علیه السلام :
لا يَسعَدُ امْرُؤٌ إلاّ بِطاعَةِ اللّهِ سُبحانَهُ وَ لا يَشقَی امْرُؤٌ إلاّ بِمَعصيَةِ اللّهِ؛
هیچ کس جز با اطاعت خدا خوشبخت نمی‌شود و جز با معصیت خدا بدبخت نمی گردد.
(غررالحکم، ح ۱۰۸۴۸)

حدیث۳۹۹

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم فرمودند:

اَلْعِبادَةُ عَشَرَةُاَجْزاءٍ تِسْعَـةٌ مِنْها فی طَلَبِ الْحَلالِ؛

عبادت ده جزء است که نه جزء آن در کار و تلاش برای به دست آوردن روزی حلال است.

مستدرک الوسائل ج، ??ص??

حدیث۴۰۰

امام علی علیه السلام فرمودند:

طَاعَةُ الله سُبحانَه لا یَحُوزها إلاّ مَن بَذل الجِدّ واستَفرَغ الجَهد؛

به طاعت خدای سبحان دست نیابد مگر کسی که تلاش کند و نهایت کوشش خود را به کار گیرد.

غررالحکم،۶۰۰۹

حدیث۴۰۱

امام محمد باقر (علیه السلام)فرمودند:

هیچ قطره‌ای نزد خداوند ، محبوبتر از قطره اشکی که در تاریکی شب از ترس خدا و برای او ریخته شود ، نیست .

کافی ، ج ۲ ، ص ۴۸۲

حدیث۴۰۲

امام محمد باقر (علیه السلام)فرمودند:

هر چشـمی روز قیامت گریان است ، جز سه چشم : چشـمی که در راه خدا شب را بیدار باشد ، چشمی که از ترس خدا گریان شود و چشمی که از محرمات الهی و گناهان بسته شود .

کافی ، ج ۲ ، ص ۸۰

حدیث۴۰۳

امام مهدی(علیه السلام) فرمودند:

سجده‌ی شکر یکی از ضروری‌ترین سنت‌ها و واجب‌ترین آن‌هاست.

(بحارالانوار/۸۳/۱۹۲)

حدیث۴۰۴

امام مهدی(علیه السلام) فرمودند:

تنهـا به سوی خـدا دست نیاز برمی‌آورم و از او کفایت امور می‌خواهم و از او توفیق کار زیبا و شایسـته را می‌طلبم و از او سـرپرستی خویش را می‌خواهم.

(بحارالانوار/۲۵/۱۸۳)

حدیث۴۰۵

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
ما تقرّب العبد إلی اللّه بشی ء أفضل من سجود خفیّ؛
هیچ کس به چیزی بهتر از سجده نهان به خدا تقرب نمی جوید.
نهج الفصاحه

حدیث۴۰۶

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
ما عبد اللّه بشی ء أفضل من فقه فی الدّین؛
هیچ عبادتی بهتر از دانا شدن در کار دین نیست.
نهج الفصاحه

حدیث۴۰۷

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
لا تشغلوا قلوبکم بذکر الدّنیا؛
دلهای خویش را به ذکر دنیا مشغول مدارید.
نهج الفصاحه

حدیث۴۰۸

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
لکلّ شی ء مفتاح و مفتاح السّموات قول لا إله إلّا اللّه؛
هر چیزی را کلیدی هست و کلید آسمانها گفتار لا اله الا اللّه است.
نهج الفصاحه

حدیث۴۰۹

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
کلام ابن آدم کلّه علیه لا له إلّا أمرا بمعروف أو نهیا عن منکر أو ذکر اللّه تعالی؛
گفتار فرزند آدم به ضرر اوست نه به نفع او مگر امر به معروفی یا نهی از منکری یا ذکر خدای والا.
نهج الفصاحه

حدیث۴۱۰

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

قال اللّه تعالی من لا یدعونی أغضب علیه؛

خدای والا فرماید: هر که مرا نخواهد بر او خشمگین شوم.

نهج الفصاحه

حدیث۴۱۱

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

قال اللّه تعالی: أحبّ ما تعبدنی به عبدی النّصح لی؛

خدای والا فرماید: محبوبترین عبادتی که بنده برای من تواند کرد، خلوص است.

نهج الفصاحه

حدیث۴۱۲

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

قال اللّه تعالی: أنا أغنی الشّرکاء عن الشّرک و من عمل عملا أشرک فیه معی غیری ترکته و شرکه؛

خدای والا فرماید: من از همه شریکان از شریک بی نیازترم و هر که غیر مرا با من در عبادت خود شریک کند، وی را با شرکش رها کنم.

نهج الفصاحه

حدیث۴۱۳

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

قال اللّه تعالی: إذا تقرب إلیّ العبد شبرا تقرّبت إلیه ذراعا و إذا تقرّب إلیّ ذراعا تقرّبت منه باعا و إذا أتانی مشیا أتیته هروله؛

خدای والا فرماید: وقتی بنده یک وجب به من نزدیک شود، ذراعی بدو نزدیک شوم و چون ذراعی به من نزدیک شود، بیش از دو ذراع به او نزدیک شوم و اگر ملایم به سوی من آید، بشتاب بسوی او شوم.

نهج الفصاحه

حدیث۴۱۴

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

فضل الشّابّ العابد الّذی یعبد فی صباه علی الشّیخ الّذی یعبد بعد ما کبرت سنّه کفضل المرسلین علی سایر النّاس؛

فضیلت جوان عابد که از آغاز جوانی عبادت کند بر پیری که وقتی سن بسیار یافت، عبادت کند چون فضیلت پیامبران بر سایر مردم است.

نهج الفصاحه

حدیث۴۱۵

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

عمل البرّ کلّه نصف العباده و الدعاء نصف فإذا أراد اللّه تعالی بعبد خیرا انتحی قلبه للدّعاء؛

همه اعمال خیر یک نیمه عبادت است و دعا نیمه دیگر و چون خدا برای بنده ای خیر خواهد، قلب او را به دعا متمایل کند.

نهج الفصاحه

حدیث۴۱۶

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

علیک بالسّجود فإنّک لا تسجد للّه سجده إلّا رفعک اللّه بها درجه و حطّ عنک بها خطیئه؛

از سجده غافل مشو که هر سجده ای برای خدا کنی خداوند یک درجه تو را بالا برد و گناهی از تو محو کند.

نهج الفصاحه

حدیث۴۱۷

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

علامه حبّ اللّه تعالی حبّ ذکر اللّه و علامه بغض اللّه بغض ذکر اللّه عزّ و جلّ؛

نشان محبت خدا علاقه به ذکر خداست و نشان دشمنی خدا بی علاقگی به ذکر خدای عز و جل است.

نهج الفصاحه

حدیث۴۱۸

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

السّعاده کلّ السّعاده طول العمر فی طاعه اللّه؛

سعادت کامل عمر دراز در اطاعت خداست.

نهج الفصاحه

حدیث۴۱۹

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

سلوا اللّه من فضله فإنّ اللّه یحبّ أن یسأل، و أفضل العباده انتظار الفرج؛

خدا را از فضل او طلب کنید که خدا دوست دارد که از او بخواهند، بهترین عبادتها انتظار گشایش است.

نهج الفصاحه

حدیث۴۲۰

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

الذّکر خیر من الصّدقه؛

یاد کردن خدا از صدقه دادن بهتر است.

نهج الفصاحه

حدیث۴۲۱

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

ذکر اللّه شفاء القلوب؛

یاد کردن خدا شفای دلهاست.

نهج الفصاحه

حدیث۴۲۲

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

ذاکر اللّه فی الغافلین بمنزله الصّابر فی الفارّین؛

آن که در میان غافلان یاد خدا کند چنان است که در میان فراریان جنگ ثبات ورزد.

نهج الفصاحه

حدیث۴۲۳

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

الدّعاء هو العباده؛

دعا،عبادت است.

نهج الفصاحه

حدیث۴۲۴

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

خیر العباده أخفیها؛

بهترین عبادت ها آن است که پنهان تر است.

نهج الفصاحه

حدیث۴۲۵

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

خیر الذّکر الخفیّ و خیر- الرّزق ما یکفی؛

بهترین ذکرها آن است که مخفی باشد و بهترین روزیها آن است که کافی باشد.

نهج الفصاحه

حدیث۴۲۶

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

خذوا من العمل ما تطیقون فإنّ اللّه لا یملّ حتّی تملّوا؛

عمل به قدر طاقت کنید زیرا ملالت شما مایه ملالت خدا می شود.

نهج الفصاحه

حدیث۴۲۷

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

حسن الظّنّ من حسن العباده؛

خوش گمانی از نیکی عبادت است.

نهج الفصاحه

حدیث۴۲۸

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

حدثنی جبریل قال: یقول اللّه تعالی: لا إله إلّا اللّه حصنی فمن دخله أمن من عذابی ؛

جبرئیل با من سخن گفت و گفت: خدا گوید لا إله إلا اللّه قلعه من است و هر که وارد آن شود از عذاب من در امان است.

نهج الفصاحه

حدیث۴۲۹

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

ثلاثه یحبّهم اللّه عزّ و جلّ: رجل قام من اللّیل یتلوا کتاب اللّه و رجل تصدّق صدقه بیمینه یخفیها من شماله و رجل کان فی سریّه فانهزم أصحابه فاستقبل العدوّ؛

سه کسند که خدا آنها را دوست می دارد: کسی که شب برخیزد و کتاب خدا را بخواند و کسی که با دست راست خود صدقه دهد و آن را از دست چپ خود مخفی دارد و کسی که با گروهی به جنگ رود و یارانش بگریزند و او بسوی دشمن رود.

نهج الفصاحه

حدیث۴۳۰

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

تسحّروا فإنّ فی السّحور برکه؛

سحر خیز باشید زیرا سحر خیزی مایه برکت است.

نهج الفصاحه

حدیث۴۳۱

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

تأكل النّار ابن آدم إلّا أثر السّجود حرّم اللّه عزّ و جلّ على النّار أن تأكل أثر السّجود؛

آتش جهنم آدمیزاد را می خورد جز جای سجده را زیرا خداوند جای سجده را بر آتش حرام کرده است.

نهج الفصاحه

حدیث۴۳۲

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

بين العبد و بين الكفر ترك الصّلوه؛

میان بنده و کفر ترک نماز فاصله است.

نهج الفصاحه

حدیث۴۳۳

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

الإحسان أن تعبد اللّه كأنّك تراه فإن لم تكن تراه فإنّه يراك؛

نیکی آن است که خدا را چنان پرستش کنی گوئی که او را می بینی اگر تو او را نمی بینی او تو را می بیند.

نهج الفصاحه

حدیث۴۳۴

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

أيّما ناشئ نشأ فى طلب العلم و العباده حتّى يكبر أعطاه اللّه يوم القيامه ثواب اثنين و سبعين صدّيقا؛

هر طفلی که در طلب علم و عبادت بزرگ شود خداوند ثواب هفتاد و دو صدیق به او عطا کند.

نهج الفصاحه

حدیث۴۳۵

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

أوّل من يدعى إلى الجنّه الحمّادون الّذين يحمدون اللّه؛

نخستین کسانی که به بهشت دعوت می شوند، ستایشگرانند که خدا را ستایش می کنند.

نهج الفصاحه

حدیث۴۳۶

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

أوّل العباده الصّمت؛

نخستین مرحله عبادت، خاموشی است.

نهج الفصاحه

حدیث۴۳۷

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

إنّ هذا الدّین متین فأوغل فیه برفق و لا تبغض إلی نفسک عباده اللِّه فإنّ المنبت لا أرضا قطع و لا ظهرا أبقی؛

این دین(اسلام) محکم است به ملایمت در آن پیش برو و عبادت خدا را منفور خود مکن زیرا رهرو عجول نه راهی سپرده و نه مرکوب خود را حفظ کرده است.

نهج الفصاحه

حدیث۴۳۸

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

إنّ حسن الظّنّ باللِّه من حسن عباده اللِّه؛

گمان خوب به خدا داشتن از خوب عبادت کردن اوست.

نهج الفصاحه

حدیث۴۳۹

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

إنّ اللِّه عند لسان کلّ قائل، فلیتّق اللِّه عبد، و لینظر ما یقول؛

خداوند ناظر زبان هر گوینده ای است بنده باید از خدا بترسد و ببیند چه می گوید.

نهج الفصاحه

حدیث۴۴۰

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

إنّ اللِّه تعالی یقول یا ابن آدم تفرّغ لعبادتی إملاء صدرک غنی و أسدّ فقرک و إلّا تفعل ملأت یدیك شغلا و لم أسدّ فقرك؛

خداوند گوید آدمیزاد وقت خود را صرف عبادت من کن تا سینه تو را از بی نیازی پر کنم و فقر را از تو دور سازم و اگر چنین نکنی تو را سخت به دنیا مشغول سازم و فقر را از تو دور نکنم.

نهج الفصاحه

حدیث۴۴۱

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

إنّ اللِّه تعالی یقول أنا مع عبدی ما ذکرنی و تحرّکت بی شفتاه؛

خداوند گوید تا هنگامی که بنده ام مرا یاد می کند و لبهایش به نام من می جنبد با او هستم.

نهج الفصاحه

حدیث۴۴۲

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

إنّ اللّه تعالی یباهی بالشّاب العابد الملائکه، یقول أنظروا إلی عبدی ترک شهوته من أجلی؛

خدا به جوان عابد بر فرشتگان مباهات می کند و می گوید بنده مرا بنگرید که به خاطر من از تمایلات خود چشم پوشیده است.

نهج الفصاحه

حدیث۴۴۳

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

إنّ اللّه تعالی لا یقبل من العمل إلّا ما کان له خالصا و ابتغی به وجهه.

خداوند از عبادت ها جز آنچه خاص او باشد و به خاطر او انجام گیرد، نمی پذیرد.

نهج الفصاحه

حدیث۴۴۴

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

إنّ اللّه تعالی لا یعذّب من عباده إلّا المارد المتمرّد الّذی یتمرّد علی اللّه و أبی أن یقول لا إله إلّا اللّه.

خداوند از بندگان خود جز سرکش مغروری را که از اطاعت خدا سرکشی کند و از گفتن لا اله الا اللّه امتناع دارد، عذاب نمی کند.

نهج الفصاحه

حدیث۴۴۵

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

إنّ اللّه تعالی قد حرّم علی النّار من قال لا إله إلّا اللّه یبتغی بذلک وجه اللّه.

خداوند هر کسی را که بگوید لا اللّه الا اللّه و از این سخن جز خدا منظوری نداشته باشد به جهنم حرام کرده است.

نهج الفصاحه

حدیث۴۴۶

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

إنّ السّعاده کلّ السّعاده طول العمر فی طاعه اللّه؛

سعادت کامل آن است که عمر دراز را در عبادت خداوند به پایان برند.

نهج الفصاحه

حدیث۴۴۷

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

إنّ الرّجل لیعمل- أو المرأه- بطاعه اللّه تعالی ستّین سنه ثمّ یحضرهما الموت فیضارّان فی الوصیّه فتجب لهما النّار؛

مرد یا زن شصت سال خدا را عبادت می کنند و هنگام مرگ در وصیت به حق رفتار نمی کنند و جهنم بر آنها واجب می شود.

نهج الفصاحه

حدیث۴۴۸

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

انتظار الفرج من اللّه عباده و من رضی بالقلیل من الرّزق رضی اللّه تعالی منه بالقلیل من العمل؛

انتظار گشایش از جانب خداوند عبادت است و هر که به روزی اندک راضی باشد خداوند از او به عبادت اندک راضی می شود.

نهج الفصاحه

حدیث۴۴۹

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

اللّهمّ بارک لامّتی فی بکورها؛

خدایا سحر خیزی را بر امت من مبارک ساز.

نهج الفصاحه

حدیث۴۵۰

آن‌که بندگی خدا کند، خدا نیز حاجتش روا کند.

(بحارالانوار/۵۱/۱۳۲۱)

حدیث۴۵۱

امام مهدی(علیه السلام) فرمودند:

پروردگارا روزیمان کن بندگی‌ات و دوری از گناه و نیت پاک را.

(الصحیفه المهدیه/۶۹)

حدیث۴۵۲

امام حسن عسکری(علیه السلام) فرمودند:

عابدترین مردم آن است که واجبات را بپا دارد.

(تحف‌العقول/۴۸۹)

حدیث۴۵۳

امام حسن عسکری(علیه السلام) فرمودند:

عبادت، زیاد روزه گرفتن و زیاد نماز خواندن نیست. عبادت، زیاد اندیشه کردن در امر خداست.

(تحف‌العقول/۵۱۸)

حدیث۴۵۴

امام حسن عسکری(علیه السلام) فرمودند:

بسیار به یاد خدا و بسیار به یاد مرگ باشید. بسیار قرآن تلاوت نمایید و به پیامبر صلوات و درود بفرستید که همانا درود بر پیامبر، معادل ده نیکی است.

(بحارالانوار/۷۸/۳۷۲)

حدیث۴۵۵

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

الْمُؤْمِنُ بخیر عَلَی کلّ حَالٍ ، ینزع نَفْسِهِ مِنْ بین جنبیه وَ هُوَ یحمد اللَّهُ ؛

مؤمن همیشه خوب است جانش از تن می رود و خدا را ستایش می کند.

نهج الفصاحه

حدیث۴۵۶

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

المتعبّد بغیر فقه کالحمار فی الطّاحون؛

کسی که بی دانش عبادت کند چون الاغ آسیاست.

نهج الفصاحه

حدیث۴۵۷

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

المهاجر من هجر ما نهی اللّه عنه؛

مهاجر آن است که از هر چه خدا نهی کرده، دوری کند.

نهج الفصاحه

حدیث۴۵۸

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

من حسن عباده المرء حسن ظنّه؛

از جمله عبادت نکوی مرد خوش گمان بودن او به خداست.

نهج الفصاحه

حدیث۴۵۹

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
من أذلّ نفسه فی طاعه اللّه فهو أعزّ ممّن تعزّز بمعصیه اللّه؛
هر که خویشتن را در اطاعت خدا خوار کند از کسی که به معصیت خدا عزت جسته باشد، عزیزتر است.
نهج الفصاحه

حدیث۴۶۰

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
ما من مسلم ینظر إلی امرأه أوّل رمقه ثمّ یغضّ بصره إلّا أحدث اللّه تعالی له عباده یجد حلاوتها فی قلبه؛
هر مسلمانی که یک بار به زنی بنگرد آنگاه چشم از او باز دارد خدای والایش با عبادتی انس دهد که لذت آن را در قلب خویش احساس کند.
نهج الفصاحه

حدیث۴۶۱

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
ما من ساعه تمرّ بابن آدم لم یذکر اللّه فیها إلّا حسر علیها یوم القیامه؛
ساعتی بی ذکر خدای بر آدمیزاد نگذرد مگر روز قیامت بر آن حسرت خورد.
نهج الفصاحه

حدیث۴۶۲

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
ما صدقه أفضل من ذکر اللّه تعالی؛
صدقه ای بهتر از یاد کردن خدای والا نیست.
نهج الفصاحه

حدیث۴۶۳

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
ما جلس قوم یذکرون اللّه تعالی فیقومون حتّی یقال لهم قوموا قد غفر اللّه لکم ذنوبکم و بدّل سیّئاتکم حسنات؛
گروهی که با هم به ذکر خدا بنشینند، از جا برنخیزند مگر به ایشان بگویند برخیزید که خدای تان آمرزید و اعمال بدتان را به اعمال خوب مبدل کرد.
نهج الفصاحه

حدیث۴۶۴

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

ما أحسن القصد فی الغنی، ما أحسن القصد فی الفقر و أحسن القصد فی العباده؛

چه نیک است اعتدال هنگام بی نیازی، چه نیک است اعتدال هنگام نداری و چه نیک است اعتدال در عبادت.

نهج الفصاحه

حدیث۴۶۵

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

ألا أخبرکم بأیسر العباده و أهونها علی البدن؟ الصّمت و حسن الخلق؛

می خواهید شما را به عبادتی که از همه عبادتها بر بدن آسانتر است خبر دهم؟ سکوت و نیک خوئی.

نهج الفصاحه

حدیث۴۶۶

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

اکلفوا من العمل ما تطیقون فإنّ اللّه لا یملّ حتّی تملّوا و إنّ أحبّ العمل إلی اللّه تعالی أدومه و إن قلّ؛

به قدر توانائی خود عبادت کنید زیرا وقتی شما ملول شدید خدا نیز ملول می شود، در نظر خدا بهترین کارها آن است که بادوامتر است اگر چه اندک باشد.

نهج الفصاحه

حدیث۴۶۷

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

أفضل العباده أجرا سرعه القیام من عند المریض؛

از همه عبادت ها بهتر و پر اجرتر آن است که زودتر از پیش مریض برخیزی.

نهج الفصاحه

حدیث۴۶۸

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

أفضل العباده انتظار الفرج؛

بهترین اقسام عبادت انتظار گشایش است.

نهج الفصاحه

حدیث۴۶۹

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

أغبط النّاس عندی مؤمن خفیف الحاذّ ذو حظّ من صلاه و کان رزقه کفافا فصبر علیه حتّی یلقی اللّه و أحسن عباده ربّه و کان غامضا فی النّاس عجلت منیّته و قلّ تراثه و قلّت بواکیه؛

خوشبخت ترین مردم در نظر من مؤمنی است که متعلقاتش کم و از نماز بهره ور باشد، روزی او به حد کفاف باشد و با آن بسازد تا به خدای خویش برسد، خدای را به خوبی پرستش کند و در میان مردم گمنام باشد، وقتی مرگش برسد ارثش کم باشد و گریندگانش انگشت شمار باشند.

نهج الفصاحه

حدیث۴۷۰

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

أعظم العباده أجرا أخفیها؛

پراجرترین عبادت ها آن است که نهان تر باشد.

نهج الفصاحه

حدیث۴۷۱

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

أعبد اللّه کأنّک تراه فإن کنت لا تراه فإنّه یراک؛

خدای را چنان پرستش کن که گوئی او را می بینی اگر تو او را نمی بینی او تو را میبیند.

نهج الفصاحه

حدیث۴۷۲

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

أسدّ الأعمال ثلاثه ذکر اللّه علی کلّ حال و الإنصاف من نفسک و مواساه الأخ فی المال؛

استوارترین کارها سه چیز است یاد خداوند در همه حال و رعایت انصاف بر ضرر خویش و تقسیم مال با برادر دینی.

نهج الفصاحه

حدیث۴۷۳

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

أذکر اللّه فإنّه عون لک علی ما تطلب؛

خداوند را یاد کن زیرا او در کارها یاور تو است.

نهج الفصاحه

حدیث۴۷۴

پیامبراکرم(صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

أخلص دينك يكفك القليل من العمل؛

ایمان خویش را خالص کن که اندکی عبادت تو را کفایت کند.

نهج الفصاحه

حدیث۴۷۵

پیامبر اکرم(صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

أبشِرُوا وَ بَشِّرُوا مِن وَراءِكُم أنَّه مَن شَهِدَ أن لا إلهَ إلّا اللّهُ صادِقاً لَها دَخَلَ الجَنَّهَ؛

شما را مژده می دهم و شما به دیگران مژده دهید که هر کس شهادت دهد که خدائی جز خدای یگانه نیست و بدان معتقد باشد وارد بهشت می شود.

نهج الفصاحه

حدیث۴۷۶

امام حسن عسکری(علیه السلام) فرمودند:

رسیدن به خداوند متعال، سیر و سفری است که جز با شب زنده داری حاصل نگردد.

(مسند الامامالعسکری/۲۹۰)

حدیث۴۷۷

امام حسن عسکری(علیه السلام) فرمودند:

عبادت، زیاد روزه گرفتن و زیاد نماز خواندن نیست. عبادت، زیاد اندیشه کردن در امر خداست.

(تحف‌العقول/۵۱۸)

حدیث۴۷۸

امام حسن عسکری(علیه السلام) فرمودند:

عابدترین مردم آن است که واجبات را بپا دارد.

(تحف‌العقول/۴۸۹)

حدیث۴۷۹

امام حسن عسکری (علیه السلام) می فرمایند:

أورع الناس من وقف عند الشبهة ، أعبد الناس من أقام على الفرائض ، أزهد الناس من ترك الحرام ، أشد الناس اجتهادا من ترك الذنوب؛

پارساترین مردم کسی است که در هنگام شبهه توقف کند ، عابدترین مردم کسی است که واجبات را انجام دهد ، زاهدترین مردم کسی است که حرام را ترک نماید ، کوشنده ترین مردم کسی است که گناهان را رها سازد

تحف العقول ، ص ۵۱۹

حدیث۴۸۰

کسی که از آفریدگار اطاعت کند، از خشم آفریده‌ها باکی ندارد.

(تحف‌العقول/۴۸۲)

حدیث۴۸۱

قالَ الْامامُ الْحُسَیْن – علیه السلام – :

مَنْ عَبَدَاللّهَ حَقَّ عِبادَتِهِ، آتاهُ اللّهُ فَوْقَ أمانیهِ وَ کِفایَتِهِ ؛

امام حسین – علیه السلام – فرمودند:

هرکس خداوند متعال را با صداقت و خلوص، عبادت و پرستش نماید،خدای متعال او را به بهترین آرزوهایش می رساند و امور زندگیش را تأمین می نماید.

بحارالأنوار، ج ۶۸، ص ۱۸۳، ح ۴۴

حدیث۴۸۲

قالَ الْامامُ الْحُسَیْن – علیه السلام – :

إنَّ قَوْماً عَبَدُوا اللّه رَغْبَةً فَتِلْکَ عِبادَةُ التُّجارِ، وَ إنَّ قَوْماً عَبَدُوا اللّهَ رَهْبَةً فَتِلْکَ عِبادَةُ الْعَبیدِ، وَ إنَّ قَوْماً عَبَدُوا اللّهَ شُکْراً فَتِلْکَ عِبادَةُ الْأحْرارِ، وَ هِیَ أفْضَلُ الْعِبادَةِ ؛

امام حسین – علیه السلام – فرمودند:

همانا عدّه ای خداوند متعال را به جهت طمع و آرزوی بهشت عبادت می کنند که آن یک معامله و تجارت خواهد بود و عدّه ای دیگر از روی ترس خداوند را عبادت و ستایش می کنند که همانند عبادت و اطاعت نوکر از ارباب باشد و طائفه ای هم به عنوان شکر و سپاس از روی معرفت، خداوند متعال را عبادت و ستایش می نمایند ؛و این نوع، عبادت آزادگان است که بهترین عبادات می باشد.

بحارالأنوار، ج ۷۵، ص ۱۱۷، ح ۵

حدیث۴۸۳

قالَ الإمامُ الْحَسَنُ الْمُجتبی – عَلَیْهِ السَّلام – :

مَنْ أدامَ الْاخْتِلافَ إلَی الْمَسْجِدِ أصابَ إحْدی ثَمان: آیَةً مُحْکَمَةً، أخاً مُسْتَفاداً، وَعِلْماً مُسْتَطْرَفاً، وَرَحْمَةً مُنْتَظِرَةً، وَکَلِمَةً تَدُلُّهُ عَلَی الْهُدی، اَوْ تَرُدُّهُ عَنْ الرَّدی، وَتَرْکَ الذُّنُوبِ حَیاءً اَوْ خَشْیَةً؛

امام حسن مجتبی – علیه السلام – فرمودند:

هرکس جایگاه ـ عبادات ـ خود را در مسجد قرار دهد یکی از هشت فایده شاملش می گردد: برهان ونشانه ای ـ برای معرفت ـ دوست و برادری سودمند، دانش واطلاعاتی جامع، رحمت و محبّت عمومی، سخن و مطلبی که او را هدایت گر باشد، ـ توفیق إجباری ـ در ترک گناه به جهت شرم از مردم و یا به جهت ترس از عقاب.

حف العقول، ص ۲۳۵

حدیث۴۸۴

قالَتْ فاطِمَةُ الزَّهْراء - سلام الله علیها - :

مَنْ أصْعَدَ إلی اللّهِ خالِصَ عِبادَتِهِ، أهْبَطَ اللّهُ عَزَّوَجَلَّ لَهُ أفْضَلَ مَصْلَحَتِهِ ؛

حضرت فاطمه زهرا - سلام الله علیها - فرمودند:

هرکس عبادات و کارهای خود را خالصانه برای خدا انجام دهد، خداوند بهترین مصلحت ها و برکات خود را برای او تقدیر می نماید.

تنبیه الخواطر، ص ۱۰۸

حدیث۴۸۵

قال رَسُولُ اللّهِ - صلی الله علیه وآله - :

کُلُّ عَیْن باکِیَةٌ یَوْمَ الْقِیامَةِ إلاّ ثَلاثَ أعْیُن: عَیْنٌ بَکَتْ مِنْ خَشْیَةِ اللّهِ، وَ عَیْنٌ غُضَّتْ عَنْ مَحارِمِ اللّهِ، وَ عَیْنٌ باتَتْ ساهِرَةً فی سَبیلِ اللّهِ ؛

رسول خدا - صلی الله علیه و آله - فرمودند:

تمامی چشم ها در روز قیامت گریانند، مگر سه دسته: ۱ ـ آن چشمی که به جهت خوف و ترس از عذاب خداوند گریه کرده باشد. ۲ ـ چشمی که از گناهان و موارد خلاف بسته و نگاه نکرده باشد. ۳ ـ چشمی که شبها در عبادت و بندگی خداوند متعال بیدار بوده باشد.

ثواب الأعمال، ص ۲۱۱، ح ۱

حدیث۴۸۶

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

لان اصلی الصبح فی جماعهٔ احب الی من ان اصلی لیلتی حتی اصبح؛

اگر نماز صبح را به جماعت بخوانم ، در نظرم محبوبتر ازعبادت و شب زنده داری تا صبح است .

(کنز العمال ، ج ۸، حدیث ۲۲۷۹۲)

حدیث۴۸۷

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

و اذا اردت ان یحشرک الله معی فاطل السجود بین یدی الله الواحد القهار؛

و اگر خواستی خداوند تو را با من محشورسازد، سجده در پیشگاه خدای یکتای قهار را طولانی کن .

(بحار الانوار، ج ,۸۵ ص ۱۶۴)

حدیث۴۸۸

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:

نعم العبادهٔ السجود و الرکوع؛

سجود و رکوع در پیشگاه الهی ، خوب عبادتی است .

(تصنیف غرر الحکم ، ص ۱۷۵)

حدیث۴۸۹

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:

اقرب ما یکون العبد من الله اذا سجد؛

نزدیکترین وقتی که بنده به خدا نزدیک می شود، در هنگام سجده است .

(بحار الانوار، ج ,۸۲ ص ۲۳۳)

حدیث۴۹۰

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

ما خسر و الله من اتی بحقیقهٔ السجود و لو کان فی العمر مرهٔ واحدهٔ؛

به خدا قسم کسی که حق سجود را به جای آورد و سجده حقیقی کندبه هیچ عنوان زیان متوجه او نشود، اگر چه در تمام مدت عمر چنین سجودی را یک بار به جای آورد.

(بحار الانوار، ج ,۸۵ ص ۱۳۶)

حدیث۴۹۱

امام حسن (علیه السلام) می فرمایند:

ان من طلب العبادهٔ تزکی لها و اذا اضرت النوافل بالفریضهٔ فارفضوها؛

هر کس طلب عبادت دارد، دل را برای آن پاک می کند،و هرگاه نمازهای مستحبی به نمازهای واجب ضرر رسانید (باعث آسیب رسانی به یکی از صفات و ابعاد نمازهای واجب شد) نمازهای مستحبی را ترک کنید.

(تحف العقول ، ص ۲۶۷)

حدیث۴۹۲

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:

حق نماز را مؤمنین شناخته اند که نه زینت های دنیا، نه نور چشمی هااز فرزند ونه مال ، آنان را از عبادت پروردگارشان باز نمی دارد، زیرا که خداوندسبحان می گوید: مردانی هستند که تجارت و داد و ستد آنان را از یاد خدا و برپاداشتن نماز و پرداخت زکات باز نمی دارد.

(نهج البلاغه ، خطبه ۱۹۹)

حدیث۴۹۳

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

ما من رجل یجعل جبهته فی بقعهٔ من بقاع الارض الا شهدت له بها یوم القیامهٔ؛

هر انسانی که پیشانی خود را برای سجده بر قطعه ای از زمین بگذارد، آن زمین در روز قیامت به نفع او شهادت خواهد داد.

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۴۷۴)

حدیث۴۹۴

امام جواد ـ علیه السّلام ـ می فرمایند :

أفضل العبادهٔ الاخلاص؛

برترین عبادت، اخلاص است.

تنبیه الخواطر: ۲ / ۱۰۹.

حدیث۴۹۵

امام علی ـ علیه السّلام ـ می فرمایند :

أفضل العبادهٔ العفاف؛

برترین عبادت، پاکدامنی است.

الکافی: ۲ / ۴۶۸ / ۸.

حدیث۴۹۶

امام علی ـ علیه السّلام ـ می فرمایند :

أفضل العبادهٔ غلبهٔ العادهٔ؛

برترین عبادت، چیره آمدن بر عادت است.

غرر الحکم: ۲۸۷۳.

حدیث۴۹۷

امام علی ـ علیه السّلام ـ می فرمایند :

أفضل العبادهٔ الزَّهادَهٔ؛

برترین عبادت، دل بر کندن از دنیاست.

غرر الحکم: ۲۸۷۲

حدیث۴۹۸

امام علی ـ علیه السّلام ـ می فرمایند :

أفضل العبادهٔ الفکر؛

برترین عبادت، اندیشیدن است.

غرر الحکم: ۲۹۰۷

حدیث۴۹۹

پیامبر خدا ـ صلّی الله علیه و آله و سلّم ـ می فرمایند :

أفضل العبادهٔ الفقه؛

برترین عبادت، فقه (فهم دین) است.

الخصال: ۳۰ / ۱۰۴.

حدیث۵۰۰

امام کاظم ـ علیه السّلام ـ می فرمایند :

ما عبداللّه بشیء أفضل من العقل؛

خداوند به چیزی برتر از خِرَد، عبادت نشده است.

الکافی: ۱ / ۱۸ / ۱۲.

حدیث۵۰۱

امام صادق ـ علیه السّلام ـ می فرمایند :

و اللّه ما عبداللّه بشیء أفضل من أداء حقّ المؤمن؛

به خدا سوگند که خداوند به چیزی برتر از ادا نمودن حق مؤمن، عبادت نشده است.

الاختصاص: ۲۸.

حدیث۵۰۲

امام صادق ـ علیه السّلام ـ می فرمایند :

ما عبداللّه بشیء أفضل من الصّمت و المشی الی بیته؛

خداوند به چیزی برتر از خاموشی و رفتن به خانه‌ی او (حج)، عبادت نشده است.

الخصال: ۳۵ / ۸.

حدیث۵۰۳

امام علی ـ علیه السّلام ـ می فرمایند :

غضّ الطّرف عن محارم اللّه سبحانه أفضل عبادهٔ؛

چشم بستن از حرام‌های خداوند سبحان، برترین عبادت است.

غرر الحکم: ۶۴۲۷.

حدیث۵۰۴

پیامبر خدا ـ صلّی الله علیه و آله و سلّم ـ می فرمایند :

أعظم العبادة أجراً أخفاها؛

بزرگترین ثواب را آن عبادتی دارد که پنهانی تر انجام گیرد.

قرب الاسناد: ۱۳۵ / ۴۷۵.

حدیث۵۰۵

امام صادق ـ علیه السّلام ـ می فرمایند :

أفضل العبادة العلم باللّه و التّواضع له؛

برترین عبادت، شناخت خدا و فروتنی برای اوست.

تحف العقول: ۳۶۴.

حدیث۵۰۶

پیامبر خدا ـ صلّی الله علیه و آله و سلّم ـ می فرمایند :

ملعون ملعون من عبد الدّینار و الدّرهم؛

از رحمت خدا به دور است، کسی که بندگی دینار و درهم کند.

الخصال: ۱۲۹

حدیث۵۰۷

امام علی ـ علیه السّلام ـ می فرمایند :

من عبد الدّنیا و آثرها علی الآخرة استوخم العاقبة؛

هر که بندگی دنیا کند و آن را بر آخرت برگزیند، فرجامش ناگوار باشد.

الخصال: ۶۳۲

حدیث۵۰۸

امام باقر ـ علیه السّلام ـ می فرمایند :

من أصغی الی ناطق فقد عبده، فان کان النّاطق یؤدّی عن اللّه عزّوجّل فقد عبداللّه، و ان کان النّاطق یؤدّی عن الشیّطان فقد عبد الشّیطان؛

هر که به گوینده‌ای گوش سپارد، او را بندگی کرده است؛ اگر آن گوینده از طرف خدای عزوجل بگوید، شنونده خدا را عبادت کرده و اگر از طرف شیطان بگوید، شیطان را عبادت کرده است.

الکافی: ۶ / ۴۳۴ / ۲۴.

حدیث۵۰۹

امام صادق ـ علیه السّلام ـ می فرمایند :

لیس العبادة هی السّجود و لا الرّکوع، انّما هی طاعة الرّجال، من أطاع المخلوق فی معصیة الخالق فقد عبده؛

عبادت به سجود و رکوع نیست بلکه فرمانبری از رجال است؛ هر که فرمان آفریده‌ای را که مخالف فرمان آفریدگار است اطاعت کند بی‌گمان او را عبادت کرده است.

البحار: ۷۲ / ۹۴ / ۶.

حدیث۵۱۰

قال الامام الصادق ـ علیه السّلام ـ:

(انّ) العبّاد ثلاثة، قوم عبدوا اللّه عزّوجّل خوفا فتلك عبادة العبيد، و قوم عبدوا اللّه تبارك و تعالى طلب الثّواب فتلك عبادة الأُجَراءِ، و قوم عبدوا اللّه عزّوجّل حبّا له فتلك عبادة الأحرار، و هى أفضل العباد؛

عبادت کنندگان سه دسته اند: گروهی خدای عزوجل را از ترس عبادت می‌کنند، که این عبادت بردگان است ;گروهی خدای تبارک و تعالی را به طمع ثواب عبادت می‌کنند، که این عبادت مزدوران است ;و گروهی خدای عزوجل را از سر عشق و محبت به او عبادت می‌کنند که این عبادت آزادگان است و این برترین عبادت است.

الکافی: ۲ / ۸۴ / ۵.

حدیث۵۱۱

قال الامام علی ـ علیه السّلام ـ:

انّ قوما عبدوا اللّه رغبة فتلك عبادة التجّار، و انّ قوما عبدو اللّه رهبةً قتلك عبادة العبيد، و انّ قوما عبدو اللّه شكرا فتلك عبادة الأحرار؛

گروهی به هوای پاداش خدا را عبادت کردند، و این عبادتِ سوداگران است؛ دسته‌ای از روی ترس، خدا را عبادت کردند، و این عبادت بردگان است؛ و گروهی برای سپاسگذاری خدا را عبادت کردند، و این عبادت آزادگان است.

نهج البلاغه: الحکمة ۲۳۷.

حدیث۵۱۲

قال رسول اللّه ـ صلّى الله علیه و آله و سلّم ـ:

حسن الظّنّ باللّه من عبادة اللّه تعالى؛

خوش گمانی به خداوند، از عبادت خدای تعالی است.

الدرّة الباهرة: ۱۸.

حدیث۵۱۳

قال الامام الصادق ـ علیه السّلام ـ:

انّ فوق كلّ عبادة عبادة، و حبّنا أهل البيت أفضل عبادة؛

برتر از هر عبادت، عبادتی است و دوست داشتن ما اهلبیت برترین عبادت می‌باشد.

المحاسن: ۱ / ۲۴۷ / ۴۶۲.

حدیث۵۱۴

قال الامام علی ـ علیه السّلام ـ :
انّ من العبادهٔ لین الکلام و افشاء السّلام؛
به نرمی سخن گفتن و سلام کردن به مردم عبادت است.
غرر الحکم: ۳۴۲۱.

حدیث۵۱۵

قال الامام علی ـ علیه السّلام ـ :
التفکّر فی آلاء اللّه نعم العبادهٔ؛
اندیشیدن در نعمت‌های خداوند، نیکو عبادتی است.
غرر الحکم: ۱۱۴۷

حدیث۵۱۶

قال الامام علی ـ علیه السّلام ـ :
التّفکّر فی ملکوت السّماوات و الأرض عبادهٔ المخلصین؛
امام علی ـ علیه السّلام ـ : اندیشیدن در ملکوت آسمان‌ها و زمین، عبادت مخلصان است.
غرر الحکم: ۱۷۹۲

حدیث۵۱۷

قال رسول الله ـ صلّی الله علیه و آله و سلّم ـ
أُعبُد اللّه و لا تشرک به شیئا، و اعمَلُ للّه کأنّک تراه؛
خدا را بندگی کن و هیچ چیزی را شریك او مگردان و برای خدا چنان کار کن که گویی او را می‌بینی.
کنز العمال

حدیث۵۱۸

قال رسول اللّه ـ صلّی الله علیه و آله و سلّم ـ :
لا عبادهٔ الّا بیقین؛
هیچ عبادتی جز با یقین ارزش ندارد.
کنز الفوائد: ۱ / ۵۵.

حدیث۵۱۹

قال الامام زین العابدین ـ علیه السّلام ـ :

لا عبادهٔ الّا بالتفقّهٔ؛

هیچ عبادتی جز با شناخت ارزش ندراد.

تحف العقول: ۲۸۰.

حدیث۵۲۰

قال الامام علی ـ علیه السّلام ـ:

لا خیر فی عبادهٔ لا علم فیها؛

عبادتی که همراه با آگاهی نباشد، ارزشی ندارد.

تذکرهٔ الخوّاص: ۱۴۰.

حدیث۵۲۱

قال الامام علی ـ علیه السّلام ـ:

لا خیر فی عبادهٔ لیس فیها تفقّه؛

در عبادتی که با شناخت توأم نباشد، خیری نهفته نیست.

تحف العقول: ۲۲۳ و ۲۰۴.

حدیث۵۲۲

قال الامام علی ـ علیه السّلام ـ:

سکّنوا فی أنفسکم معرفهٔ ما تعبدون ؛حتّی ینفعکم ما تحرّکون من الجوارح بعبادهٔ من تعرفون؛

امام علی ـ علیه السّلام ـ: شناخت خدایی را که می‌پرستید در جان‌های خود جای دهید تا خم و راست شدن هایتان برای عبادت کسی که می‌شناسیدش، شما را سود دهد.

تحف العقول: ۲۲۳ و ۲۰۴.

حدیث۵۲۳

قال الامام الرّضا ـ علیه السّلام ـ:

أوّل عبادهٔ اللّه معرفته؛

امام رضا ـ علیه السّلام ـ: آغاز بندگی خدا، شناخت اوست.

التوحید: ۳۴ / ۲.

حدیث۵۲۴

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

بالصلاهٔ یبلغ العبد الی الدرجهٔ العلیاء لان الصلاهٔ تسبیح و تهلیل و تحمید وتکبیر و تمجید و تقدیس و قول و دعوهٔ؛

(انسان) به وسیله نماز بنده به درجه عالی و مقام والا می رسد، زیرا نماز تسبیح و تهلیل و تحمید وتکبیر و تمجید و تقدیس الهی

است، نماز قول حق و دعوت به سوی حق می باشد.

بحار الانوار، ج ,۸۲ ص۲۳۲

حدیث۵۲۵

امام رضا (علیه السلام) می فرمایند:

ان الصلواة افضل العبادة لله؛

همانا، نماز، بهترین عبادت برای خداست .

(جامع احادیث الشیعه ، ج ۴، ص ۵۰)

حدیث۵۲۶

امام جعفر صادق (علیه السلام) :

شرف المؤمن قیام اللیل و عزه استغناؤه عن الناس؛

شرافت مؤمن به شب زنده داری و عزتش به بی نیازی از مردم است .

اصول کافی ، ج ۳ ، ص ۲۱۸

حدیث۵۲۷

امام جعفر صادق (علیه السلام) :

شیعتنا الرحماء بینهم ، الذین اذا خلوا ذکروا الله؛

شیعیان ما با یکدیگر مهربانند ، چون تنها باشند خدا را یاد کنند .

اصول کافی ، ج ۳ ، ص ۲۶۸

حدیث۵۲۸

امام جعفر صادق (علیه السلام):

لا تکرهوا إلی أنفسکم العبادة؛

عبادت را به خود مکروه و ناپسند ندارید .

اصول کافی ، ج ۳ ، ص ۱۳۷

حدیث۵۲۹

امام جعفر صادق (علیه السلام) :

کان أمیرالمؤمنین صلوات الله علیه یقول : أفضل العبادة العفاف؛

امیرالمؤمنین علیه السلام می فرمودند : بهترین عبادت عفت است .

اصول کافی ، ج ۳ ، ص ۱۲۵

حدیث۵۳۰

امام صادق علیه‌السلام می فرمایند :
کونوا دُعاةً لِلنّاسِ بِغَيْرِ اَ لْسِنَتِكُمْ، لِيَرَوا مِنْكُمْ الْوَرَعَ وَ الاْجْتِهادَ وَ الصَّلاةَ وَ الْخَيْرَ، فَاِنَّ ذلِكَ داعيَةٌ؛
مردم را به غیر از زبان خود، دعوت کنید، تا پرهیزکاری و کوشش در عبادت و نماز و خوبی را از شما ببینند، زیرا اینها خود دعوت کننده است.
کافی، ج ۲ ، ص ۷۸، ح ۱۴.

حدیث۵۳۱

پیامبراکرم صلی الله علیه وآله وسلم می فرمایند:
اِسْتَنْزِلُوا الرِّزْقَ بِالصَّدقَةِ وَ الْبُكورُ مُبارَكٌ يَزيدُ فى جَميعِ النِّعَمِ خُصوصاً فِى الرِّزْقِ وَ حُسْنُ الْخَطِّ مِنْ مَفاتيحِ الرِّزْقِ وَ طيبُ الْكَلامِ يَزيدُ فِى الرِّزْقِ؛
با صدقه دادن روزی را فرود آورید، سحرخیزی با برکت است و همه نعمت‌ها، مخصوصاً روزی را زیاد می کند، خط زیبا از درهای رزق است و خوش‌زبانی [هم] روزی را زیاد می کند.
بحارالأنوار، ج ۷۶، ص ۳۱۸ .

حدیث۵۳۲

امام سجاد علیه السلام می فرمایند:
اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمّدٍ وَ آلِهِ وَ اكْفِنى مَؤونَةَ الاْكْتِسابِ وَ ارْزُقْنى مِنْ غَيْرِ اِحْتِسابٍ فَلا اَشْتَغِلَ عَنْ عِبادَتِكَ بِالطَّلَبِ و لا اَحْتَمِلَ اِصْرَ تَبِعاتِ الْمَكْسَبِ؛
خدایا! بر محمّد و آل او درود فرست و مرا از کسب روزیِ همراه با رنج، بی‌نیاز گردان و از جایی که گمان نمی‌رود، روزی‌ام ده، تا به خاطر طلب روزی، از عبادت تو باز نمانم و بار سنگین مشکلات کسب روزی را به دوش نکشم.
صحیفه سجادیه، از دعای ۲۰ .

حدیث۵۳۳

امام صادق علیه السلام :
سُئِلَ الْإمامُ الصّادِقُعليه السلام عَنْ قَولِ اللّهِ عَزَّوَجَلَّ: اِتَّقُوا اللّهَ حَقَّ تُقاتِهِ. قال: يُطاعُ فَلا يُعْصى، وَ يُذْكَرُ فَلا يُنْسى، وَ يُشْكَرُ فَلا يُكْفَرُ؛
از امام صادق‌علیه السلام درباره آیه «تقوای الهی پیشه کنید چنان که حق اوست» پرسیده شد. فرمودند: از خداوند، اطاعت شود و نافرمانی نشود، یاد شود و فراموش نشود و شکرگزاری گردد و کفران نگردد.
معانی الأخبار، ص ۲۴۰ .

حدیث۵۳۴

امام صادق علیه‌السلام می فرمایند :

عبادت کنندگان خداوند سه گروهند: گروهی او را برای پاداش عبادت می کنند، که طمعکارانه است و اینان حریصند. گروهی او را از ترس جهنم عبادت می کنند که این عبادت بردگان و از روی ترس است. ولی من خداوند را از روی محبت عبادت می کنم که چنین عبادتی مایه امنیت و آرامش و عبادت کریمان است.

خصال، ص ۱۸۸، ح۲۵۹ .

حدیث۵۳۵

امام باقر (علیه السلام) می فرمایند:

عبادت، هفتاد جزء است و از همه بهتر، کسب روزی حلال است.

الحدیث،ص ۱۰.

حدیث۵۳۶

رسولُ اللّه(صلی‌الله‌علیه‌وآله وسلم)می فرمایند :

ذِکرُ علیٍّ عبادةٌ؛

یاد و ذکر علی، عبادت است.

موسوعه امام علی علیه السلام، ج ۸ ص ۱۴۳، ح ۳۴۵۷

حدیث۵۳۷

امام صادق علیه السلام می فرمایند :

سَجْدَةُ الشُّکْرِ واجِبَةٌ عَلی کُلِّ مُسْلِمٍ تُتِمُّ بِها صَلاتَکَ وَ تُرْضی بِها رَبَّکَ وَ تُعْجِبُ الْمَلائِکَةَ مِنْکَ ... ؛

سجده شکر بر هر مسلمانی واجب است، با آن نمازت را کامل می کنی، پروردگارت را خشنود می‌سازی و فرشتگان را از خود به شگفتی می‌آوری... .

تهذیب الأحکام، ج ۲، ص ۱۱۰، ح ۴۱۵ .

حدیث۵۳۸

امام صادق علیه السلام می فرمایند :

تَسْبیحُ فاطِمَةَعلیها السلام فی کُلِّ یَوْمٍ فی دُبُرِ کُلِّ صَلاةٍ اَحَبُّ اِلَیَّ مِنْ صَلاةِ اَلْفِ رَکْعَةٍ فی کُلِّ یَوْمٍ؛

تسبیحات فاطمه زهراعلیها السلام در هر روز پس از هر نماز، نزد من محبوب‌تر از هزار رکعت نماز در هر روز است.

کافی، ج ۳، ص ۳۴۳، ح ۱۵.

حدیث۵۳۹

امام باقر علیه السلام می فرمایند :

ذِکْرُ اللّهِ لِاَهْلِ الصَّلاةِ اَکْبَرُ مِنْ ذِکْرِهِمْ ایّاهُ؛ اَلا تَری اَنَّهُ یَقولُ: اُذْکُرونی اَذْکُرْکُمْ؟؛

یاد خدا از نمازگزاران، بالاتر از یاد آنان از خداوند است، مگر نمی‌بینی که خداوند می‌فرماید: مرا یاد کنید تا شما را یاد کنم؟

بحارالأنوار، ج ۸۲، ص ۱۹۹

حدیث۵۴۰

مَعنی قَولِ القائِلِ بِسمِ اللّهِ أَیْ أَسِمُ عَلی نَفسی سِمَةً مِن سِماتِ اللّهِ و هِیَ الْعِبادَةُ؛

معنای گفته کسی که بسم اللّه می گوید، یعنی نشانی از نشانه‌های خداوند را بر خود می گذارم و آن عبادت است.

التوحید، ص ۲۲۹.

حدیث۵۴۱

امام کاظم علیه‌السلام می فرمایند :

ما مِن أحَدٍ دَهَمَهُ أمرٌ یَغُمُّهُ أو کَرَبَتْهُ کُربَةً فَرَفَعَ رَأسَهُ إلَی السَّماءِ ثُمَّ قالَ ثَلاثَ مَرّاتٍ: بِسمِ اللّهِ الرَّحمنِ الرَّحیمِ إلاّ فَرَّجَ اللّه کُربَتَهُ و أذهَبَ غَمَّهُ؛

هر کس گرفتار چیزی است که غمگینش می‌سازد یا ناخوشایندی که ناراحتش می کند، اگر سر به آسمان بلند کند و سه بار بسم اللّه الرحمن الرحیم بگوید، بی‌تردید، خداوند، گره از کارش خواهد گشود و غمش را برطرف خواهد کرد.

مکارم الأخلاق، ص ۳۴۷.

حدیث۵۴۲

امام صادق علیه‌السلام می فرمایند :

اَلباءُ بَهاءُ اللّهِ وَ السِّینُ سَناءُ اللّهِ وَ الْمِیمُ مَجدُ اللّهِ و اللّه إلهُ کُلِّ شَیءٍ الرَّحمنُ بِجَمیعِ خَلقِهِ وَ الرَّحیمُ بِالْمُؤمنینَ خاصَّةً؛

باء (بسم اللّه الرحمن الرحیم) بهاء (روشنی) خدا و سین آن سناء (بزرگی) خدا و میم آن مجد (عظمت) خدا، و اللّه معبود همه چیز، رحمن مهربان به همه خلق، رحیم مهربان فقط به مؤمنان است.

کافی، ج ۱، ص ۱۱۴.

حدیث۵۴۳

امام صادق علیه‌السلام می فرمایند :

بِسمِ اللّهِ الرَّحمنِ الرَّحیمِ اسْمُ اللّهِ الْأکبَرِ أو قالَ الأَعظَمِ؛

بسم اللّه الرحمن الرحیم، بزرگ‌ترین ـ فرمود ـ یا با عظمت‌ترین نام خداوند است.

بحارالأنوار، ج ۹۰، ص ۲۲۳ .

حدیث۵۴۴

امام صادق علیه‌السلام می فرمایند :

لا تَدَعْ بِسمِ اللّهِ الرَّحمنِ الرَّحیمِ و إن کانَ بَعدَهُ شِعرٌ؛

بسم اللّه الرحمن الرحیم را رها مکن حتی اگر بعدش شعر باشد.

کافی، ج ۲، ص ۶۷۲ .

حدیث۵۴۵

امام صادق علیه‌السلام می فرمایند :
اِحتَجِز مِنَ النّاسِ کُلِّهِم بِسمِ اللّهِ الرَّحمنِ الرَّحیمِ و قُلْ هُوَ اللّهُ أحَدٌ اِقرَأها عَن یَمینِکَ و عَن شِمالِکَ و مِن بَینِ یَدَیکَ و مِن خَلفِکَ و مِن فَوقِکَ و مِن تَحتِکَ؛
خود را از تمامی مردم با بسم اللّه الرحمن الرحیم و قل هو اللّه احد حفظ کن. آن را از سمت راست و چپ و جلو و عقب و بالا و پایین بخوان.
کافی، ج ۲، ص ۶۲۴ .

حدیث۵۴۶

امام باقر علیه‌السلام می فرمایند :
ابتدای هر کتابی که از آسمان نازل شده، بسم اللّه الرحمن الرحیم است. هر گاه بسم اللّه الرحمن الرحیم را قرائت کردی اشکالی ندارد که استعاذه نکنی (نگویی که پناه می‌برم به خدا) و هر گاه بسم اللّه الرحمن الرحیم را تلاوت کردی، تو را از آنچه میان آسمان و زمین است محفوظ می‌دارد.
کافی، ج ۳ ، ص ۳۱۳.

حدیث۵۴۷

امام علی علیه‌السلام می فرمایند :
هر که بسم اللّه الرحمن الرحیم را با اعتقاد و دوستی محمد و آل پاکش و با تسلیم در برابر دستوراتشان و با ایمان به ظاهر و باطنش بخواند خداوند عزیز و جلیل در مقابل هر حرف آن، چیزی برتر از دنیا و آنچه در آن است، از ثروت و خوبی‌ها را به او می‌بخشد.
عیون أخبار الرضا علیه‌السلام ، ج ۱، ص ۲۷۰.

حدیث۵۴۸

امام علی علیه‌السلام می فرمایند :
بِسمِ اللّهِ شِفاءٌ مِن کُلِّ داءٍ و عَونٌ لِکُلِّ دَواءٍ؛
بسم اللّه، شفای هر دردی و یاری کننده هر دارویی است.
نزهة الناظر و تنبیه الخاطر، ص ۴۲ .

حدیث۵۴۹

پیامبراکرم صلی‌الله‌علیه‌وآله می فرمایند:
مَن قَرَأ بِسمِ اللّهِ الرَّحمنِ الرَّحیمِ بَنَی اللّهُ لَهُ فِی الْجَنَّةِ سَبعَةَ ألفِ قَصرٍ مِن یاقوتَةٍ حَمْراءَ؛
هر کس بسم اللّه الرحمن الرحیم را قرائت کند خداوند در بهشت هفتاد هزار قصر از یاقوت سرخ برای او بنا کند.
مدینة المعاجز، ج ۲، ص ۳۶۶ .

حدیث۵۵۰

پیامبراکرم صلی‌الله‌علیه‌وآله می فرمایند:
إذا قالَ الْعَبدُ بِسمِ اللّهِ الرَّحمنِ الرَّحیمِ قالَ اللّهُ جَلَّ جَلالُه: بَدَأَ عَبدی بِاسْمی و حَقٌّ عَلَیَّ أنْ اُتَمِّمَ لَهُ اُمُورَهُ و اُبارِکَ لَهُ فی أَحوالِهِ؛
هر گاه بنده‌ای بسم اللّه الرحمن الرحیم بگوید خداوند می‌فرماید: بنده‌ام کارش را با نام من آغاز کرد، بر من است تا کارش را به پایان برسانم و برای او در کارهایش برکت قرار دهم.
عیون أخبار الرضا علیه‌السلام ، ج ۲، ص ۲۶۹ .

حدیث۵۵۱

پیامبراکرم صلی‌الله‌علیه‌وآله می فرمایند:
لَو قَرَأتَ بِسمِ اللّهِ تَحفَظُکَ الْمَلائِکَةُ إلَی الْجَنَّةِ و هُوَ شِفاءٌ مِن کُلِّ داءٍ؛
اگر بسم اللّه را قرائت کنی، فرشتگان، تا بهشت تو را حفظ می‌کنند و آن شفای هر دردی است.
فقه الرضا علیه‌السلام ، ص ۳۴۲.

حدیث۵۵۲

پیامبراکرم صلی‌الله‌علیه‌وآله می فرمایند:
إذا مَرَّ الْمُؤمِنُ عَلَی الصِّراطِ فَیَقولُ بِسمِ اللّهِ الرَّحمنِ الرَّحیمِ طَفِئَتْ لَهبُ النِّیرانِ وَ تَقولُ: جُز یا مُؤمِنُ فَإنَّ نورَکَ قَد أطفَأ لَهبی؛
هنگامی که مؤمن بر صراط می‌گذرد، و می‌گوید: بسم اللّه الرحمن الرحیم. ناگاه زبانه‌های آتش خاموش می‌شود و می گوید: ای مؤمن عبور کن زیرا نور تو آتش مرا خاموش کرد.
جامع الأخبار، ص ۱۲۰ .

حدیث۵۵۳

پیامبراکرم صلی‌الله‌علیه‌وآله می فرمایند:
مَن أرادَ أنْ یُنجِیَهُ اللّه مِنَ الزَّبانِیَةِ التِّسعَةَ عَشَرَ فَلْیَقرَأْ بِسمِ اللّهِ الرَّحمنِ الرَّحیمِ فَإنَّها تِسعَةَ عَشَرَ حَرفا لِیَجعَلَ اللّهُ کُلَّ حَرفٍ مِنها جُنَّةً مِن واحِدٍ مِنهُم؛
هر کس می‌خواهد خداوند او را از زبانیه (فرشتگان عذاب) نوزده‌گانه برهاند، بسم اللّه الرحمن الرحیم را قرائت کند زیرا آن نوزده حرف است. تا خداوند هر حرف آن را سپری در مقابل یکی از آن فرشتگان قرار دهد.
بحارالأنوار، ج ۸۹، ص ۲۵۸ .

حدیث۵۵۴

پیامبراکرم صلی‌الله‌علیه‌وآله می فرمایند:
عَنِ اللّهِ جَلّ وَ عزَّ أنَّهُ قالَ: کُلُّ أمرٍ ذی بالٍ لَم یُذکَر فیهِ بِسمِ اللّهِ فَهُوَ أَبْتَرُ؛
پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وآله از خداوند عزیز و جلیل نقل کرده است که فرمود:

هر کار ارزشمندی که در آن بسم اللّه ذکر نشود ناقص است.

بحارالأنوار، ج ۷۶، ص ۳۰۵ .

حدیث۵۵۵

امام صادق علیه‌السلام می فرمایند:

مَنْ قالَ فی کُلِّ یَوْمٍ مِائَةَ مَرَّةٍ لا حَوْلَ وَ لا قُوَّةَ اِلاّ بِاللّهِ دَفَعَ اللّه بِها عَنْهُ سَبْعینَ نَوْعا مِنَ الْبَلاءِ اَیْسَرُهَا الْهَمُّ؛

هر کس در هر روز صـد مرتبه لا حَوْلَ وَ لا قُوَّةَ اِلاّ بِاللّهِ بگویـد، خداوند هفتاد نوع بلا را از او دفع می کند، که کوچکترین آن غم و اندوه است.

ثواب الأعمال، ص ۱۶۲.

حدیث۵۵۶

امام سجاد علیه‌السلام می فرمایند:

اِلهی ... فَلا تَطْمَئِنُّ الْقُلوبُ اِلاّ بِذِکْراکَ وَ لا تَسْکُنُ النُّفوسُ اِلاّ عِنْدَ رُؤْیاکَ؛

خداوندا، دل‌ها جز با یاد تو آرام نمی گیرد و جان‌ها جز با دیدن تو، به آرامش نمی‌رسد.

بحارالأنوار، ج ۹۴، ص ۱۵۱

حدیث۵۵۷

امام حسن (علیه السلام) می فرمایند:

مَن عَبَدَ اللّهَ عَبَّدَ اللّهُ لَهُ کُلَّ شَیءٍ؛

هر کس خدا را بندگی کند، خداوند همه چیز را بنده او گرداند.

تنبیه الخواهر و نزهۀ النواظر ، ج ۲ ، ص ۱۰۸

حدیث۵۵۸

پیامبر اکرم(صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

اَلعِبادَةُ مَعَ أکلِ الحَرامِ کَالبِناءِ عَلَی الرَّملِ؛

عبادت کردن با وجود حرام خواری، مانند ساختن بنایی است بر روی شن.

عدّۀ الداعی ، ص ۱۴۱

حدیث۵۵۹

پیامبر اکرم صلی الله علیه و اله و سلم می فرمایند:

إنَّ اللّه تَعالی یَقولُ کُلَّ یَوْمٍ: أَنَا رَبُّکُمُ الْعَزیزُ، فَمَنْ أرادَ عِزَّ الدّارَیْنِ فَلْیُطِعِ الْعَزیزَ

خـدای تعالی هر روز می‌فرمایـد: من پروردگار عزیز شـما هسـتم، پس هر کس خواهان عزّت دو جهان است باید که از خدای عزیز اطاعت کند.

کنزالعمال، ح ۴۳۱۰۱

حدیث۵۶۰

رسول اکرم (صلّی اللّه علیه و آله و سلم) می فرمایند:

من احیی لیلة العید لم یمت قلبه یوم یموت القلوب؛

هرکه شب عید را شب زنده‌داری کند روزی که دلها می‌میرند او دل نمی‌میرد.

وسائل /۵/ ۱۳۹

حدیث۵۶۱

پیامبر اکرم(صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

العِبَادَةُ مَعَ أکلِ الحَرَامِ کَالبِنَاءِ عَلیَ الرَّمل؛

عبادت همراه با لقم ?حرام، همچون ساختمانی است که بر ماسه بنا شده باشد.

بحار الأنوار، ج ۸۴، ص ۲۵۸

حدیث۵۶۲

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم):

هیـچ مرد مسلمانی نیست که نگاهش به زیبایی های زنی بیفتد و چشم خود را فرواندازد، مگر این که خداوند برای او عبادتی پیش آورد که شیرینی آن را دردل خویش بیابد.

(الترغیب و التذهیب ۲/۳۴/۳)

حدیث۵۶۳

امام باقر(علیه السلام) فرمودند:

مَا مِن عِبَادَة أفضَلَ عِندَ اللهِ مِن عِفَّةِ بَطن وَ فَرج؛

هیچ عبادتی در نزد خدا برتر از ترک شهوات شکم و فرج نیست.

(جهاد با نفس ، ح۲۰۵)

حدیث۵۶۴

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

لا یسعَدُ امرؤ ٌإلاّ بِطاعَةِ اللّهِ سُبحانَهُ وَ لا یشقَی امرُؤٌ إلاّ بِمَعصیةِ اللّهِ.

هیچ کس جز با اطاعت خدا خوشبخت نمی شود و جز با معصیت خدا بدبخت نمی گردد.

(غررالحکم، ح ۱۰۸۴۸)

حدیث۵۶۵

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

مَن أَصلَحَ فیما بَینَهُ وَبَینَ اللّهِ أَصلَحَ اللّه فیما بَینَهُ وَبَینَ النّاس.

هر کس رابطه اش را با خدا اصلاح کند، خداوند رابطه او را با مردم اصلاح خواهد نمود.

(بحارالأنوار، ج ۷۱، ص ۳۶۶، ح ۱۲)

حدیث۵۶۶

امام باقر (علیه السلام) فرمودند:

ما مِن قَطرَةٍ احَبَّ الی اللهِ عَزَّوَجَلَّ مِن قَطرَةٍ دُمُوعٍ فی سَوَادِ اللَّیلِ مَخَافَةً مِنَ اللهِ لا یُرادُ بِها غَیرُهُ

هیچ قطره ای در نزد خداوند عزوجل دوست داشتنی تر و محبوب تر از قطره ی اشکهایی که در تاریکی شب و از خوف خدا با اخلاص کامل ریخته می شود نیست.

(جهاد با نفس، ح ۱۳۷)

حدیث۵۶۷

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

مَن قَالَ لا الَهَ الا اللهُ مُخلِصاً دَخَلَ الجَنَّةَ وَ اِخلاصُهُ اَن یَحجُزَهُ لا الهَ الا اللهُ عَمَّا حَرَّمَ اللهُ.

کسی که از روی اخلاص (لا اله الا الله) گوید به بهشت داخل شود و اخلاص او این است که گفتن(لا اله الا الله) او را از ارتکاب آنچه که خداوند بر او حرام نموده باز دارد.

(جهاد با نفس، ح ۲۳۰)

حدیث۵۶۸

حضرت فاطمه (سلام الله علیها) فرمودند:

من أصعد إلی الله خالص عبادته ، أهبط الله عزوجل إلیه أفضل مصلحته

کسی که عبادتهای خالصانه خود را به سوی خدا فرستد ، پروردگار بزرگ بهترین مصلحت او را به سویش فرو خواهد فرستاد.

(بحار الانوار، ج ۷۰، ص ۲۴۹)

حدیث۵۶۹

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

مَن قَالَ لا الَهَ الا اللهُ مُخلِصاً دَخَلَ الجَنَّةَ وَ اِخلاصُهُ اَن یَحجُزَهُ لا الهَ الا اللهُ عَمَّا حَرَّمَ اللهُ.

کسی که از روی اخلاص (لا اله الا الله) گوید به بهشت داخل شود و اخلاص او این است که گفتن(لا اله الا الله) او را از ارتکاب آنچه که خداوند بر او حرام نموده باز دارد.

(جهاد با نفس، ح ۲۳۰)

حدیث۵۷۰

أنَّهُ إذا قـالَ الْمُعَلِّمُ لِلصَّبيِّ قُـل بِسـمِ اللّهِ الرَّحمنِ الرَّحيمِ فَقـالَ الصَّبيُّ بِسمِ اللّهِ الرَّحمنِ الرَّحيمِ كَـتَبَ اللّه بَراءَةً لِلصَّبيِّ و بَراءَةً لأبَـوَيهِ و بَراءَةً لِلمُعَلِّم؛

وقـتی معلم به كـودك بگویـد: بگـو بسم اللّه الرحمن الرحيم و كودك آن را تكرار كنـد خداونـد برای كودك و پـدر و مـادرش و معلم، برائت از آتش در نظر خواهد گرفت.

مجمع البيان، ج ۱، ص ۵۰ .

حدیث۵۷۱

پیامبراكرم صلی‌الله‌علیه‌وآله می فرمایند:

مَنْ قَرَأ بِسمِ اللّهِ الرَّحمنِ الرَّحيمِ كَـتَبَ اللّهُ لَهُ بِكُلِّ حَرفٍ أربَعَةَ آلافِ حَسَنَةً و مَحا عَنهُ أربَعَةَ آلافِ سَيِّـئَةٍ و رَفَعَ لَهُ أربَعَةَ آلافِ دَرَجَةٍ؛

هر كس بسم اللّه الرحمن الرحيم را قرائت كند خداوند به ازای هر حرفِ آن چهار هزار حسنه برايش می‌نويسد و چهار هزار گناه از او پاك می كند و چهار هزار درجه او را بالا می‌برد.

بحارالأنوار، ج ۹۲، ص ۲۵۸.

حدیث۵۷۲

پیامبراكرم صلی‌الله‌علیه‌وآله می فرمایند:

إذا قالَ الْعَبدُ عِندَ مَنامِهِ بِسمِ اللّهِ الرَّحمنِ الرَّحيمِ يَقولُ اللّهُ: مَلائِكَتی! اُكتُبُوا بِالْحَسَناتِ نَفسَهُ إلَی الصَّباحِ؛

هر گاه بنـده‌ای هنگام خوابش، بسم اللّه الرحمن الرحيم بگويـد، خداوند به فرشـتگان می گويد: به تعداد نفس‌هايش تا صبح برايش حسنه بنويسيد.

جامع الأخبار، ص ۴۲ .

حدیث۵۷۳

پیامبراكرم صلی‌الله‌علیه‌وآله می فرمایند:

مَنْ قَرَأَ بِسْمِ اللّهِ الرَّحمنِ الرَّحيمِ مُوقِنا سَبَّحَتْ مَعَهُ الْجِبالُ إلاّ أَنّهُ لا يَسْمَعُ ذلِكَ مِنها؛

هر كس با يقين بسم اللّه الرحمن الرحيم را قرائت كند، كوه‌ها به همراه او تسبيح می گويند، هر چند او تسبيح آنها را نمی‌شنود.

الدرالمنثور، ج ۱، ص ۲۶.

حدیث۵۷۴

پیامبراكرم صلی‌الله‌علیه‌وآله می فرمایند:

لا يُرَدُّ دُعاءٌ أَوَّلُهُ بِسْمِ اللّهِ الرَّحمنِ الرَّحيمِ؛

دعايی كه با بسم اللّه الرحمن الرحيم شروع شود، رد نمی‌شود.

الدعوات، ص ۵۲ .

حدیث۵۷۵

امام علی علیه السلام :

اَلذِّكْرُ يونِسُ اللُّبَّ وَيُنيرُ الْقَلْبَ وَيَسْتَنْزِلُ الرَّحْمَةَ؛

یاد خدا عقل را آرامش می‌دهد، دل را روشن می‌کند و رحمت او را فرود می‌آورد.

غررالحکم، ح۱۸۵۸.

حدیث۵۷۶

امام علی(علیه السلام) می فرمایند:

ایثار برترین عبادت و بزرگترین آقایی است.

(غررالحکم و دررالکلم)

حدیث۵۷۷

امام علی(علیه السلام) می فرمایند:

بنده دیگران مباش ، در حالی که خداوند تو را آزاد آفریده است.

نهج البلاغه ، نامه ۳۱

حدیث۵۷۸

امام علی(علیه السلام) می فرمایند:

برترین (مرتبه) دین کوتاه کردن آرزو است، و برترین عبادت اخلاص عمل.

غررالحکم ، باب آرزو

حدیث۵۷۹

امام علی(علیه السلام) می فرمایند:

هر گاه دیدی خداوند تو را با خلق خود مأنوس و سرگرم ساخته و از ذکر خود رمانده است، آن وقت است که به راستی تو را مبغوض داشته است.

غررالحکم ، باب معرفت خدا

حدیث۵۸۰

امام علی علیه السلام می فرمایند :

لا يَسعَدُ امْرُؤٌ إلاّ بِطاعَةِ اللّهِ سُبحانَهُ وَ لا يَشقَى امْرُؤٌ إلاّ بِمَعصيَةِ اللّهِ؛

هیچ کس جز با اطاعت خدا خوشبخت نمی‌شود و جز با معصیت خدا بدبخت نمی گردد.

غررالحکم، ح ۱۰۸۴۸ .

حدیث۵۸۱

پیامبراکرم صلی الله علیه و آله وسلم می فرمایند :

إذا اوقِفَ الْعِبادُ نادی مُنادٍ: لِيَقُمْ مَنْ أَجْرُهُ عَلَی اللّهِ وَلْيَدْخُلِ الْجَنَّةَ قيلَ: مَنْذَا الَّذی أَجْرُهُ عَلَی اللّهِ؟ قالَ: الْعافُونَ عَنِ النّاسِ؛

هنگامی که بندگان در پیشگاه خدا می‌ایستند، آواز دهنده‌ای ندا دهد: آن کس که مزدش با خداست برخیزد و به بهشت رود. گفته می‌شود: چه کسی مزدش با خداست؟ می گوید: گذشت کنندگان از مردم.

کنزالعمال، ح ۷۰۰۹.

حدیث۵۸۲

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم می فرمایند :

اَكْثِروا مِنْ قَوْلِ لا حَوْلَ وَ لا قُوَّةَ اِلاّ بِاللّهِ الْعَلیِّ الْعَظیمِ فَاِنَّها مِلْكُ الْجَنَّةِ وَ مَنْ اَكْثَرَ مِنْها نَظَرَ اللّه‌اِلَيْهِ وَ مَنْ نَظَرَ اِلَيْهِ فَقَدْ اَصابَ خَيْرَ الدُّنْيا وَ الْآخِرَةِ؛

ذکر «لا حَوْلَ وَ لا قُوَّةَ اِلاّ بِاللّهِ الْعَلیِّ الْعَظيم» را بسیار بگویید: زیرا که آن، دارایی بهشت است و هر کس آن را بسیار بگوید خداوند به او می‌نگرد و هر کس خدا به او بنگرد به خیر دنیا و آخرت دست یافته است.

بحارالأنوار، ج ۳۸، ص ۱۶۱، ح ۸۳ .

حدیث۵۸۳

امام صادق علیه‌السلام :

اِنَّ اللّه‌يُحِبُّ اَنْ يُعْبَدَ فِی السِّرِ كَما يُحِبُّ اَنْ يُعْبَدَ فِی الْعَلانِيَةِ؛

خداوند دوست دارد که در پنهان عبادت شود، چنانکه دوست دارد آشکارا عبادت شود.

۱ کافی، ج ۲، ص ۲۲۳، ح ۸ .

حدیث۵۸۴

پیامبراکرم صلی‌الله‌علیه‌وآله وسلم می فرمایند :

مَنْ أَعْرَضَ عَنْ مُحَرَّمٍ أَبْدَلَهُ اللّه‌بِهِ عِبادَةً تَسُرُّهُ؛

هر کس از حرام دوری کند، خداوند به جای آن عبادتی که او را شاد کند نصیبش می گرداند.

بحارالأنوار، ج ۷۷، ص ۱۲۱.

حدیث۵۸۵

مَن عَبَدَ اللهَ حَقِّ عِبادَتِهِ آتاهُ اللهُ فَوقَ أمانِيهِ وَ كِفايتِهِ؛

هر که خدا را، آن‌گونه که سزاوار اوست، بندگی کند، خداوند بیش از آرزوها و کفایتش به او عطا کند.

(بحار الأنوار، ج ۷۱، ص ۱۸۳

حدیث۵۸۶

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

إنّهُ لا يُدرِكُ ما عِندَ الله إلّا بطاعَتِهِی

حقیقتاً آنچه (از نعمتها و رضوان) که در نزد خداوند است جز با طاعت و فرمانبرداری از او بدست نمی آید.

(جهاد با نفس، ح ۱۵۳)

حدیث۵۸۷

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

اَسَدُّ الاَعمال ثَلاثَهٔ ذِكرُ الله عَلی كلِّ حال وَ الاِنصاف من نَفسَك و مُواساهٔ الاَخ فی المال؛

استوارترین کارها سه چیز است: یاد خداوند در همه حال، و رعایت انصاف به ضرر خویش و تقسیم مال با برادر دینی.

(نهج الفصاحه ، ص ۵۷ ، ح ۲۹۰)

حدیث۵۸۸

امام صادق(علیه السلام) فرمودند:

اَفضَل العِبادَهٔ العَفافُ

برترین عبادت، پاکدامنی است

(جهاد النفس، ح ۲۱۱)

حدیث۵۸۹

امام سجّاد (علیه السلام) فرمودند:

مَن عَمِلَ بما افتَرَضَ اللهُ عَلَیهِ فَهُوَ مِن اَعبَدِ النّاس

کسی که به آنچه که خداوند بر او واجب ساخته عمل کند، از عابد ترین مردمان است

(جهاد النفس، ح ۲۴۳)

حدیث۵۹۰

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم)فرمودند:

من عَبَد الله حق عبادته آتاه الله فوق امانیه و كفایته

هر که خدا را، آن گونه که سزاوار اوست، بندگی کند، خداوند بیش ازآرزوها و کفایتش به او عطا می کند.

(بحارالانوار،ج ??ص)???

حدیث۵۹۱

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

فِكرَهُ ساعَهٍ خَیرٌ مِن عِبادَهِ اَلفِ سَنَهٍ

یک ساعت اندیشیدن در خیر و صلاح از هزار سال عبادت بهتر است.

(بحارالانوار،ج ۷۱ص ۳۲۶)

حدیث۵۹۲

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
اَفضَلُ العِبادةُ اِدمانُ التّفکُرفی اللهِ و فی قُدرَتهِ؛
برترین عبادت مداومت نمودن بر تفکر درباره خداوند و قدرت اوست.
(جهادالنفس،ح۵۳)

حدیث۵۹۳

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
اِعمَل بِفرائِض اللهِ تشکُن أتقَی النّاس؛
به واجبات الهی عمل کن تا پرهیزکارترین مردمان باشی.
(جهاد النفس،ح ۲۴۲)

حدیث۵۹۴

امام حسن عسکری(علیه السلام) فرمودند:
لیست العبادهٔ کثرهٔ الصیام و الصلاهٔ ، و إنما العبادهٔ کثرهٔ التفکر فی أمر الله؛
عبادت پر روزه گرفتن و پر نماز خواندن نیست ، عبادت پر اندیشه کردن در امر خداست.
(تحف العقول ، ص ۵۱۸)

حدیث۵۹۵

امام محمد باقر(علیه السلام) فرمودند:
اتّقوا اللّهَ و صُونو دینَکُم بِالوَرَع
همانا سخت ترین عبادت باز ایستادن از گناه است.
(جهاد النفس،ح ۱۸۸)

حدیث۵۹۶

امام هادی علیه السلام فرمودند:
من کان علی بینهٔ من ربه هانت علیه مصائب الدنیا و لو قرض و نشر
هر که بر طریق خداپرستی محکم و استوار باشد، مصائب دنیا بر وی سبک آید، گر چه تکه تکه شود.
(تحف العقول ، ص ۵۱۱)

حدیث۵۹۷

امام صادق علیه السلام فرمودند:

انّ العَملَ القَلیل الدّائم غلی الیقینِ اَفْضَلُ عِنداللهِ منَ العَمَلِ الکثیر علی غَیرِ یقین

عمل اندک و بادوام که بر پایه یقین باشد و در نزد خداوند از عمل زیاد که بدون یقین باشد برتر است.

(جهاد النفس،ص۶۲)

حدیث۵۹۸

امام محمدباقر علیه السلام فرمودند:

ان اعجل الطاعه ثوابا لصله الرحم

نزدیکترین و سریعترین طاعت در ثواب ، پیوند با خویشان است.

(تحف العقول،ص۳۰۳)

حدیث۵۹۹

امام موسی کاظم علیه السلام فرمودند:

اَفضَلُ الْعِبادَةِ بَعدَ الْمَعْرِفَةِ إنْتِظارُ الْفَرَجِ.

بهترین عبادت بعد از شناختن خداوند، انتظار فرج و گشایش است.

(تحف العقول ص ۴۰۳)

حدیث۶۰۰

افضل العبادة عفة البطن و الفرج؛

بالاترین عبادت، عفت شکم و شهوت است.

(تحف العقول، ص ۲۹۶)

حدیث۶۰۱

امام موسی کاظم علیه السلام فرمودند:

أفضَلُ العِبادَةِ بَعدِ المَعرِفَةِ إنتِظارُ الفَرَجِ

بهترین عبادت بعد از شناختن خداوند، انتظار فرج و گشایش است.

(تحف العقول، ص۴۰۳)

حدیث۶۰۲

امام حسن عسکری (علیه السلام) می فرمایند:

ان الوصول الی الله عزوجل سفر لا یدرک الا بامتطاء اللیل؛

وصول به خداوند عزوجل سفری است که جز با عبادت در شب حاصل نگردد.

(مسند الامام العسکری، ص ۲۹۰)

حدیث۶۰۳

امام حسن عسکری علیه السلام فرمودند:

من آنَس بِالله اِستوحَشَ مِنَ النّاس؛

کسی که با خدا مانوس باشد، از مردم گریزان گردد.

(مسند الامام العسکری، ص۲۸۷)

حدیث۶۰۴

امام صادق علیه السلام فرمودند:

أَقرَبُ ما یَکُونُ العَبدُ إلَی اللهِ وَ هُوَ ساجِدٌ

نزدیکترین حالات بنده به پروردگارت حالت سجده است.

(ثواب الاعمال و عقاب الاعمال)

حدیث۶۰۵

امام حسن عسکری علیه السلام فرمودند:

لَیسَتِ العِبادَةُ کَثرَةَ الصیّامِ وَ الصَّلوةِ وَ انَّما العِبادَةُ کَثرَةُ التَّفَکُّرِ فی أمر اللهِ؛

عبادت کردن به زیادی روزه و نماز نیست، بلکه (حقیقت) عبادت، زیاد در کار خدا اندیشیدن است.

(تحف العقول، ص۴۴۸)

حدیث۶۰۶

امام حسین علیه السلام فرمودند:

اَلْبُکاءُ مِنْ خَشیةِ اللهِ نَجآةٌ مِنَ النّارِ

گریه از ترس خدا سبب نجات از آتش جهنّم است

(حیات امام حسین ج ۱ /ص ۱۸۳)

حدیث۶۰۷

حضرت امام علی (علیه السلام) می فرمایند:

خوشبخت ترین مردم کسی است که نفس او متقاضی طاعت خدا باشد.

غررالحکم، ح ۳۳۹۶.

حدیث۶۰۸

حضرت امام علی (علیه السلام) می فرمایند:

خوشبخت ترین مردم کسی است که نفس او متقاضی طاعت خدا باشد.

غررالحکم، ح ۳۳۹۶.

حدیث۶۰۹

رسول اعظم(صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
هر کس از وادی ذلت بار گناه و معصیت، به عزت اطاعت خدا روی آورد، خدای بلند مرتبه بدون این که او مونسی داشته باشد، با او انس می گردد و بدون داشتن مال او را یاری می نماید.
بحارالانوار/ج ۷۲/ص ۳۵۹.

حدیث۶۱۰

رسول اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم)می فرمایند:
هر کس با وضو و طهارت بخوابد، مثل این است که سراسر شب را به عبادت و بیداری گذرانده است.
بحارالانوار/ج ۷۴/ص ۱۵۰.

حدیث۶۱۱

امام کاظم(علیه السلام) می فرمایند:
ما اقبح الفقر بعدالغنی، واقبح الخطیئة بعد النسك! واقبح من ذلك العابد لله ثم یترك عبادته.
چه زشت است نیازمندی بعد از توانگری و چه زشت است گناه به دنبال عبادت و زشت تر از اینها کار کسی است که عبادت خدا را پیشه کند و سپس از عبادتش دست شوید.
تحف العقول/ ح ۳۹۷.

حدیث۶۱۲

حضرت امام حسین (علیه السلام) می فرمایند:
من عبدالله حق عبادته اتاه الله فوق امانیه و کفاتیه؛
هر که خدا را چنان که حق عبادت اوست عبادت کند، خداوند برتر از آرزوها و بیشتر از حد کفایتش به او عطا فرماید.
میزان الحکمه/ ج۷/ ص ۳۴۳۰.

حدیث۶۱۳

حضرت علی (علیه السلام) می فرمایند:
ان المجاهد نفسه علی طاعة الله و عن معاصیه عندالله سبحانه بمنزلة برشهید.
کسی که در راه فرمانبرداری از خدا و دوری از نافرمانی او با نفس خویش مبارزه کند، نزد خدای سبحان منزلت نیکوکار شهید را دارد.
غررالحکم/ ج ۳۵۴۶.

حدیث۶۱۴

قال الامام علی - علیه السّلام - : أفضَلُ العبادةِ الصّبرُ والصّمتُ و انتظارُ الفَرَج.

امام علی - علیه السّلام - فرمودند: برترین عبادت ها، صبر، خاموشی و انتظار فرج می باشد.

«بحار الانوار، ج ۷۴، ص ۴۲۰»

دعا، نیایش و زیارت

حدیث۱

قال الإمام علی - علیه السلام - : أكثر الدعاء تسلم من سورة الشيطان.

امام علی - علیه السّلام - فرمودند: زیاد دعا کن، تا از گزند شیطان محفوظ مانی.

«بحار الأنوار، ج ۷۸، ص ۸»

حدیث۲

قال الامام الصّادق - علیه السّلام - : بیتُ الغناء بیتٌ لا تُؤمَنُ فیه الفجیعةُ و لا تُجابُ فیه الدَّعوةُ و لا تَدخلُه الملائکة.

امام صادق - علیه السّلام - فرمودند: خانه ای که در آن غناء و ساز و آواز نواخته شود، از مصیبت ها و بلاهای دردناک در امان نیست و دعا در آن خانه مستجاب نمی گردد و فرشتگان به آن خانه وارد نمی شوند.

«دعائم الاسلام، ج ۲، ص ۲۸۰»

حدیث۳

قال الامام العسکری - علیه السلام - : اَللهُ، الَّذی یَتالَّهُ اِلَیهِ عِندَ الحَوائِجِ وَ الشَّدائِدِ کُلُّ مَخلُوقٍ عِندَ اِنقِطاعِ الرَّجاءِ مِن کُلِّ مَن دُونَهُ.

امام حسن عسگری - علیه السلام - فرمودند: خدا همان است که در هنگام نیازمندی ها وسختی ها، توسط هر کس که امیدش از غیر او قطع شده است، مورد توجّه قرار می گیرد.

«بحار الأنوار، ج ۳، ص ۴۱»

حدیث۴

قال الامام علی - علیه السلام - : اَلحَمدُ لِلَّهِ غَیرَ مَقنُوطٍ مِن رَحمَتِهِ، وَلا مَخلُوٍّ مِن نِّعمَتِهِ، وَلا مَأیُوسٍ مِن مَغفِرَتِهِ.

امام علی - علیه السلام - فرمودند: سپاس و ستایش خدایی را که نه از رحمت او نومیدم و نه از نعمت او بی بهره و نه از آمرزش او مأیوس.

«نهج البلاغه، خطبه ۴۵»

حدیث۵

قال الامام علی - علیه السلام - : اَللَّهُمَّ فَاسقِنَا غَیثَک، وَلا تَجعَلنَا مِنَ القَانِطِینَ.

امام علی - علیه السلام - فرمودند: بار خدایا! ما را از بارانت سیراب گردان و از ناامیدان، قرارمان نده.

«نهج البلاغه، خطبه ۱۴۳»

حدیث۶

قال رسول الله – صلی الله علیه و آله – : اللّهمَّ إنّی أعوذ بِکَ مِنَ البُخل ... .

پیامبراکرم – صلی الله علیه و آله – در دعائی به خداوند عرضه می‌دارد: خدایا! پناه می‌برم به تو از بخل و تنگ نظری.

«محجهٔ البیضاء، ج ۶، ص ۷۲»

حدیث۷

امام حسن مجتبی(علیه السلام) فرمودند:

أنا الضامن لمن لم یهجس فی قلبه إلا الرضا أن یدعوا الله فیستجاب له؛

کسی که در دلش هوایی جز خشنودی خدا خطور نکند، من ضمانت می کنم که خداوند دعایش را مستجاب کند.

کافی ۲/۶۲/۱۱

حدیث۸

امام حسین(علیه السلام) فرمودند:

من زارنی بعد موتی زرته یوم القیامه و لولم یکن الافی النار لأخر جته؛

هرکس مرا پس از مرگم زیارت کند، در قیامت به دیدارش می روم و حتی اگر در دوزخ باشد او را بیرون می آورم.

المنتخب للطریحی ص ۷۰

حدیث۹

رسول اکرم(صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

اللهم ارزقنی حبک وحب من یحبک وحب ما یقربنی إلی حبک و اجعل حبک أحب إلی من الماء البارد؛

خدایا روزی کن که مرا محبت خودت و محبت دوستدارانت را و محبت آنچه مرا به تو نزدیک می کند و محبت خودت را نزد من از آب خنک محبوب تر گردان.

محجه البیضاء ۸/۵

حدیث۱۰

امام جواد (علیه السلام) فرمودند:

انی اذا اءردت الاستخارهٔ فی الاءمر العظیم استخرت الله ماءهٔ مرهٔ...اءقول: اءللهم انی اءسئلک باءنک عالم الغیب و الشهادهٔ، ان کنت تعلم اءن کذا و کذا خیر لی، فخره لی و یسره، و ان کنت تعلم اءنه شر لی فی دینی و دنیای و آخرتی فاصرفه عنی الی ما هو خیر لی و رضنی فی ذلک بقضائک فانکه تعلم و لا اءعلم و تقدر ولا اءقدر و تقضی و لا اءقضی انک علام الغیوب.

من هنگامی که تصمیم می گیرم در مساءله مهمی از خدا طلب خیر کنم، صد بار از خدا طلب خیر می کنم و این چنین می گویم: خدایا از تو خواستارم، تو از ظاهر و باطن آگاهی، اگر می دانی که فلان چیز برای من خیر است پس آن را برای من برگزین و

آسان گردان، و اگر می دانی که آن برای دین و دنیای من بد است پس آن را به چیزی که برای من خیر است تبدیل کن و مرا به قضای خودت راضی و خشنود کن، چون تو آگاهی و من ناآگاه، تو توانایی و من ناتوان، و تو حکمرانی و من حاکم نیستم، تو از غیبها نیز آگاهی.

محاسن برقی: ۶۰۰.

حدیث۱۱

امام سجاد (علیه السلام):

اللهم ... اءعنی علی تربیتهم و تاءدیبهم وبرهم ؛

خدایا مرا بر تربیت ، ادب آموزی و نیکی کردن به فرندانم یاری فرما.

صحیفه سجادیه از دعای ۲۵.

حدیث۱۲

امام باقر (علیه السلام):

اللهم ارزقنی ولدا واجعله تقیا زکیا لیس فی خلقه زیادهٔ و لا نقصان واجعل عاقبته الی خیر؛

خداوندا به من فرزندی عطا کن و او را پرهیزگار و پاک قرار ده که در آفرینشش کم و زیادی نباشد و سرانجامش را نیکوگردان .

تهذیب الاحکام ۷/۴۱۱/۱۶۴۱.

حدیث۱۳

رسول اللّه صلی الله علیه و آله و سلّم

- لِأَنَس: ألا اُعَلِّمُکَ دُعاءً تَدعو بِهِ کُلَّما صَلَّیتَ الغَداةَ ثَلاثَ مَرّاتٍ دَفَعَ اللّه‌عَنکَ الجُذامَ وَالبَرَصَ وَالفالِجَ وَالعَمی فِی الدُّنیا؟ قُل : «اللّهُمَّ اهدِنی مِن عِندِکَ ، وَأَفِض عَلَیَّ مِن فَضلِکَ ، وأسبِغ عَلَیَّ مِن رَحمَتِکَ ، وأنزِل عَلَیَّ مِن بَرَکاتِکَ» .

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم :

خطاب به اَنَس - : آیا نمی‌خواهی دعایی به تو بیاموزم که هر گاه نماز صبح گزاردی ، آن را سه بار بگویی تا خداوند ، جذام ، پیسی ، سستْ‌اندامی و کوری را از تو دور کند؟ بگو: «خداوندا ! از پیشگاه خویش، مرا راه نمای ، از فضل خود ، بر من فرو بار ، از رحمت خویش ، نعمتی سرشارم ده ، و از برکات خود ، بر من نازل فرمای».

کنز العمّال ، جلد ۲ ، صفحه ۱۴۵ ، حدیث ۳۵۲۰ نقلاً عن أبی الشیخ فی الثواب عن أنس دانش نامه احادیث پزشکی : ۱ / ۲۷۴

حدیث۱۴

الامام الصادق علیه‌السلام

- فی دُعائِهِ لَمّا اشتَکی -: اللّهُمَّ اجعَلهُ أدَباً لا غَضَباً .

امام صادق علیه‌السلام

- در دعای خویش آن هنگام که بیمار شده بودند: خداوندا! این را نه [نشان] غضب ، بلکه [مایه] ادب قرار ده .

بحارالأنوار ، جلد ۹۵ ، صفحه ۱۸ ، حدیث ۱۸ دانش نامه احادیث پزشکی : ۱ / ۱۴۰

حدیث۱۵

- فی دُعائِهِ لِمَریضٍ عِندَ عِیادَتِهِ لَهُ: اللّهُمَّ آجِرهُ عَلی وَجَعِهِ ، وعافِهِ إلی مُنتَهی أجَلِهِ .

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم - در دعای خود به هنگام عیادت یک بیمار - :

خداوندا! او را بر دردش پاداش ده ، و او را تا پایان عمرش عافیت عطا کن.

نثر الدرّ ، جلد ۱ ، صفحه ۱۵۵ دانش نامه احادیث پزشکی : ۱ / ۲۰۸

حدیث۱۶

رسول اللّه صلی الله علیه و آله و سلّم :

إذا دَخَلتُم عَلَی المَریضِ فَنَفِّسوا لَهُ فی أجَلِهِ ؛ فَإِنَّ ذلِکَ لا یَرُدُّ شَیئا ویُطَیِّبُ بِنَفسِهِ .

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم :

چون بر بیمار درآمدید ، برای وی ، آرزوی عمر دراز کنید؛ چه ، این [دعا] چیزی [از اجل او] را دفع نمی‌کند ، امّا مایه خرسندی وی می‌شود.

بحار الأنوار ، جلد ۸۱، صفحه ۲۲۵ ، حدیث ۳۳ دانش نامه احادیث پزشکی : ۱ / ۲۰۸

حدیث۱۷

رسول اللّه صلی الله علیه و آله و سلّم :

إذا دَخَلتَ عَلی مَریضٍ فَمُرهُ أن یَدعُوَ لَکَ ؛ فَإِنَّ دُعاءَهُ کَدُعاءِ المَلائِکَةِ .

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم :

چون بر بیماری وارد شدی ، از او بخواه برایت دعا کند؛ چرا که دعای او ، به سانِ دعای فرشتگان است.

الکافی ، جلد ۳ ، صفحه ۱۱۷ ، حدیث ۳ عن سیف بن عمیرة ، مکارم الأخلاق ، جلد ۲ ، صفحه ۱۷۳ ، حدیث ۲۴۳۴ ، دانش نامه احادیث پزشکی : ۱ / ۲۱۰

حدیث۱۸

الإمام الصادق علیه‌السلام :

مَن عادَ مَریضا فِی اللّهِ ، لَم یَسأَلِ المَریضُ لِلعائِدِ شَیئا إلاَّ استَجابَ اللّهُ لَهُ .

امام صادق علیه‌السلام :

هر کس بیماری را برای خدا عیادت کند ، آن بیمار برای عیادت کننده ، از خداوند چیزی نخواهد مگر آن که خداوند دعایش را استجابت کند.

بحار الأنوار ، جلد ۸۱، صفحه ۲۱۷ ، حدیث ۱۰ دانش نامه احادیث پزشکی : ۱ / ۲۱۰

حدیث۱۹

قال الامام الصادق - علیه السلام - :

اللهم اعصمهم من کل فتنهٔ و نجهم من کل هلکهٔ.

حضرت امام صادق - علیه السّلام (— در حق قم دعا کردند و) فرمودند:

خدایا اهل قم را از هر فتنه حفظ کن و ایشان را از هر هلاکتی نجات بده.

«بحارالانوار، ج ۵۷، ص ۲۱۸»

حدیث۲۰

الإمام الصادق علیه‌السلام :

یُستَحَبُّ لِلمَریضِ أن یُعطِیَ السّائِلَ بِیَدِهِ ، ویَأمُرَ السّائِلَ أن یَدعُوَ لَهُ .

امام صادق علیه‌السلام :

مستحب است بیمار به دست خود ، صدقه‌ای به سائل بدهد و از او بخواهد برای وی ، دعا کند .

الکافی ، جلد ۴ ، صفحه ۴ ، حدیث ۹ ، بحارالأنوار ، جلد ۸۱ ، صفحه ۲۰۹ ، حدیث ۲۵ ، دانش نامه احادیث پزشکی : ۱ / ۱۷۴

حدیث۲۱

رسول اللّه صلی الله علیه و آله و سلّم

- لِأَنَسٍ: ألا اُعَلِّمُکَ دُعاءً تَدعو بِهِ کُلَّما صَلَّیتَ الغَداةَ ثَلاثَ مَرّاتٍ دَفَعَ اللّه‌عَنکَ الجُذامَ وَالبَرَصَ وَالفالِجَ وَالعَمی فِی الدُّنیا؟ قُل :

«اللّهُمَّ اهدِنی مِن عِندِکَ ، وَأَفِض عَلَیَّ مِن فَضلِکَ ، وأسبِغ عَلَیَّ مِن رَحمَتِکَ ، وأنزِل عَلَیَّ مِن بَرَکاتِکَ» .

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم :

خطاب به اَنَس - : آیا نمی‌خواهی دعایی به تو بیاموزم که هر گاه نماز صبح گزاردی ، آن را سه بار بگویی تا خداوند ، جذام ، پیسی ، سستْ‌اندامی و کوری را از تو دور کند؟ بگو: «خداوندا ! از پیشگاه خویش، مرا راه نمای ، از فضل خود ، بر من فرو بار ، از رحمت خویش ، نعمتی سرشارم ده ، و از برکات خود ، بر من نازل فرمای».

کنز العمّال ، جلد ۲ ، صفحه ۱۴۵ ، حدیث ۳۵۲۰ نقلاً عن أبی الشیخ فی الثواب عن أنس دانش نامه احادیث پزشکی : ۱ / ۲۷۴

حدیث۲۲

الإمام علیّ علیه‌السلام :

مَرِضتُ فَعادَنی رَسولُ اللّه صلی الله علیه و آله و سلّم ، فَقالَ :

قُل: «اللّهُمَّ إنّیأسأَلُکَ تَعجیلَ‌عافِیَتِکَ، وصَبراًعَلیبَلِیَّتِکَ، وخُروجاً إلی رَحمَتِکَ».

فَقُلتُها ، فَقُمتُ کَأَنَّما نَشَطتُ مِن عِقالٍ .

امام علی علیه‌السلام :

بیمار شدم و پیامبر خدا به عیادتم آمد و فرمودند: «بگو : خداوندا! از تو می‌خواهم عافیتی را که می‌دهی ، پیش اندازی ، بر امتحان خویش ، بردباری‌ام بخشی ، و مرا به سوی رحمت خویش ببری» .

من ، این دعا را خواندم و پس از آن [دعا] ، از بستر بیماری برخاستم ، گویا که از بندی رَسته باشم .

کنز العمّال ، جلد ۲ ، صفحه ۱۹۰ ، حدیث ۳۶۹۸ دانش نامه احادیث پزشکی : ۱ / ۱۷۴

حدیث۲۳

قال الامام الباقر – علیه السلام – : انّ الحُسَیْنَ صاحِبَ کَربَلا قُتِلَ مَظْلوما، مَکروبا عَطْشانا، لَهفانا فآلَی اللّه عَزَّوَجلّ عَلی نَفْسِهِ اَن لا یاتیَهُ لَهفانٌ و لا مَکروبٌ و لا مُذنِبٌ و لا مَغمومٌ و لا عَطشانٌ و لا مَنْ بِهِ عاهَةٌ ثُمَّ دَعا عِندَهُ و تَقَرَّبَ بِالحُسَیْنِ بن عَلی علیه السلام اِلَی اللّه عَزَّوَجَلَّ اِلاّ نَفَّسَ اللّه کُرْبَتَهُ وَ اَعطاهُ مَسأَلَتَهُ و غَفَرَ ذَنْبَهُ وَ مَدَّ فی عُمُرِهِ وَ بَسَطَ فی رِزقِهِ فَاعتَبِروا یا اُولِی الاَبْصار.

امام باقر – علیه السلام – : حسین، بزرگ مرد کربلا، مظلوم و رنجیده خاطر و لب تشنه و مصیب زده به شهادت رسید. پس خداوند، به ذات خود، قسم یاد کرد که هیچ مصیبت زده و رنجیده خاطر و گنهکار و اندوهناک و تشنه ای و هیچ بَلا دیده ای به خدا روی نمی آورد و نزد قبر حسین علیه السلام دعا نمی کند و آن حضرت را به درگاه خدا شفیع نمی سازد، مگر این که خداوند، اندوهش را برطرف و حاجاتش را برآورده می کند و گناهش را می بخشد و عمرش را طولانی و روزی اش را گسترده می سازد. پس ای اهل بینش، درس بگیرید!

«بحارالأنوار، ج ۱۰۱، ص ۴۶، ح ۵»

حدیث۲۴

قال الامام السجاد – علیه السلام – : اللهُمَّ ... وَاجْعَلْنی مِمَّنْ اَطَلْتَ عُمْرَهُ وَ حَسَّنْتَ عَمَلَهُ وَ اَتْمَمْتَ عَلَیْهِ نِعْمَتَکَ وَ رَضیتَ عَنْهُ وَ اَحْیَیْتَهُ حَیاةً طَیِّبَةً فی اَدْوَمِ السُّرورِ وَ اسْبَغِ الْکَرامَةِ وَ اَتَمِّ الْعَیْشِ.

امام سجّاد – علیه السلام – : خداوند! مرا از کسانی قرار ده که عمرشان را دراز و کردارشان را نیکو گردانیده ای و نعمتت را بر آنان تمام کرده ای و از آنان خُرسندی و به آنان زندگی ای پاک، همراه با پایدارترین شادمانی و سرشارترین کرامت و کامل ترین رفاه، عطا نموده ای.

«بحارالأنوار، ج ۹۸، ص ۹۱، ح ۲»

حدیث۲۵

قال الامام الصادق – علیه السلام – : لا تَدَع زیارَةَ الحُسَیْنِ بْنِ عَلی علیه السلام و مُر اَصحابَکَ بِذالِکَ، یَمُدُّ اللّه فی عُمْرِکَ و یَزیدُ اللّه فی رِزقِکَ و یُحییکَ اللّه سَعیدا و لاتَموتُ اِلاّ سَعیدا و یَکتُبُکَ سَعیدا.

امام صادق – علیه السلام – : زیارت امام حسین علیه السلام را رها نکن و دوستان خود را هم به آن سفارش کن، که در این صورت، خداوند عمرت را طولانی و روزی ات را زیاد می کند و زندگی ات را همراه با سعادت می کند و جز سعادتمند نمی میری و نام تو را در شمار سعادتمندان، ثبت می کند.

«کامل الزیارات، ص ۲۸۶»

حدیث۲۶

قال الامام الحسین – علیه السّلام – : کان رسول الله یرفَعُ یَدَیْهِ اذا ابْتَهَلَ و دَعا کَما یَسْتطْعِمُ المسکینُ.

امام حسین – علیه السّلام – فرمودند: رسول خدا – صلّی الله علیه و آله – (هنگام دعا) دستهای خود را بالا می بردند و با حالت تضرّع و گریه دعا می کردند، مانند انسان مسکین و بیچاره ای که عاجزانه درخواست غذا می کند.

«مکارم الاخلاق، ج ۲، ص ۸»

حدیث۲۷

قال الامام السجاد - علیه السّلام - : المؤمِنُ مِن دُعائِهِ عَلی ثَلاثٍ: إمّا أن یُدَّخَرَ لَهُ، و إمّا أن یُعجِّلَ لهُ و إمّا أن یَدْفَعُ عنهُ بلاءً یُریدُ أن یُصیبَهُ.

امام سجاد - علیه السّلام - فرمودند: دعاهای مؤمن بر سه گونه است: یا برای او ذخیره می شود و یا سریعاً اجابت می شود و یا به واسطهٔ آن دعا، بلائی که قرار بود به او رسد از او برطرف می گردد.

«تحف العقول، ص ۲۸۰»

حدیث۲۸

قال الامام السّجاد - علیه السّلام - : الدّعاءُ یدفَعُ البلاءَ النّازلَ و ما لَمْ یَنْزِل.

امام سجاد - علیه السّلام - فرمودند: دعا بلا را دفع می کند، خواه بلا نازل شده باشد و یا اینکه هنوز نازل نشده باشد.

«اصول کافی، ج ۲، ص ۴۶۹»

حدیث۲۹

قال الامام الرّضا - علیه السّلام - : علیکم بسلاحِ الأنبیاء فقیلَ و ما سلاحُ الانبیاء؟ قال: الدعاء.

امام رضا - علیه السّلام - فرمودند: بر شما است که از سلاح پیامبران بهره بگیرید. به حضرت عرض شد: سلاح انبیاء چیست؟ حضرت فرمودند: «دعا».

«اصول کافی، ج ۲، ص ۴۶۸»

حدیث۳۰

قال الامام الباقر - علیه السّلام - : ینبغی للمؤمِنِ أن یکونَ دعاءُهُ فی الرّخاءِ نحواً من دعائِهِ فی الشّدَةِ.

امام باقر - علیه السّلام - فرمودند: سزاوار است بندهٔ مؤمن، همانگونه که در حال سختی و بلا دعا می کند و پروردگارش را می خواند، در حال آسایش و راحتی نیز آنگونه دعا کند.

«اصول کافی، ج ۲، ص ۴۸۸»

حدیث۳۱

قال الامام الباقر - علیه السّلام - : لا تَستَکْثِروُا شیئاً مِمّا تطلُبونَ، فما عندالله أکثر.

امام باقر - علیه السّلام - فرمودند: آنچه را از خداوند درخواست می کنید زیاد مشمارید، پس همانا آنچه در نزد خداست، بسیار بیشتر است.

«مکارم الاخلاق، ج ۲، ص ۹۷»

حدیث۳۲

قال الامام السّجاد - علیه السّلام - : من لم یَرجُ الناسَ فی شیءٍ و ردَّ أمرُهُ الی اللهِ عزّوجلّ فی جمیع امورِهِ، استجابَ الله عزّوجلّ لَهُ فی

کلّ شیءٍ.

امام سجاد - علیه السّلام - فرمودند: کسی که در هیچ چیزی به مردم امیدی نداشته باشد و حاجات خود را به خدا واگذار نماید خداوند همهٔ حاجات او را اجابت می کند.

«بحار الانوار، ج ۷۵، ص ۱۱۰»

حدیث۳۳

قال الامام الصادق - علیه السّلام - : دعاءُ المؤمِنِ للمؤمِنِ یدفَعُ عنه البلاء و یدُرّ علیه الرّزق.

امام صادق - علیه السّلام - فرمودند: دعای انسان مؤمن برای مؤمن بلا را از او دفع نموده و روزی را بر او سرازیر می کند.

«الاختصاص، ص ۲۸»

حدیث۳۴

قال الامام الصادق - علیه السّلام - : مَنْ قدَّمَ اربعینَ من المؤمنین ثُمَّ دعا استُجیبَ لَه.

امام صادق - علیه السّلام - فرمودند: کسی که در دعا (ابتدا) برای چهل نفر از مؤمنین دعا کند، سپس برای خودش، دعای او مستجاب خواهد شد.

«بحارالانوار، ج ۹۳، ص ۳۱۷»

حدیث۳۵

قال الامام الصادق - علیه السّلام - : إنّما هی المَدْحَهُ ثُمَّ الاقرارُ بالذّنبِ ثم المسألَةُ.

امام صادق - علیه السّلام - فرمودند: (راه دعا اینگونه است): ابتدا خداوند را مدح و ستایش کنید، سپس به گناهان خود اقرار نمائید و بعد از آن خواستهٔ خود را بخواهید.

«بحارالانوار، ج ۹۳، ص ۳۱۸»

حدیث۳۶

قال الامام الصادق - علیه السّلام - : مَنْ کانَتْ لهُ حاجهٌ الی اللهِ عزّوجلّ فلیبدأ بالصَّلاهِ علی محمّدٍ و آله ثم یسأل حاجَتَه ثمّ یختم بالصّلاهِ علی محمّد و آل محمدٍ ... .

امام صادق - علیه السّلام - فرمودند: کسی که حاجت و خواسته ای را از خداوند می خواهد، ابتدا بر محمّد و آل محمّد صلوات بفرستد، سپس حاجت خود را درخواست کرده و در آخر نیز بر محمّد و آل محمّد درود و صلوات بفرستد، پس بدرستی که خداوند عزّوجلّ کریم تر و بزرگوارتر از آن است که دو طرف (اول و آخر) دعای او را اجابت نموده و حاجت وسط را اجابت نکند.

«مکارم الاخلاق، ج ۲، ص ۱۹»

حدیث۳۷

قال الامام الصادق - علیه السّلام - : انّ اللهَ لا یرفَعُ دعاءَ عبدٍ و فی بطنِهِ حرامٌ أو عندَهُ مظلمهٌ لأحدٍ من خلقِهِ.

امام صادق – علیه السّلام – فرمودند: بدرستی که دعای بنده ای که حرام خورده و یا حقّی از مردم بر گردن اوست، مورد استجابت پروردگار واقع نمی شود.
«بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۳۲۱»

حدیث۳۸

قال الامام الصادق – علیه السّلام – : انّ العبدَ اذا دعا الله تبارکَ و تعالی بنیّةٍ صادقةٍ و قلبٍ مخلصٍ اُستجیبَ له ... .
امام صادق – علیه السّلام – فرمودند: همانا بنده زمانی که خدا را با نیت پاک و راستین و قلبی سرشار از اخلاص بخواند خداوند او را اجابت می نماید ... ولی اگر خدا را بدون نیّت پاک و نه از روی اخلاص بخواند، خداوند خواسته او را اجابت نخواهد کرد.
«الاختصاص، ص ۲۴۲»

حدیث۳۹

قال الامام الصادق – علیه السّلام – : علیکَ بالدّعاءِ فانَّهُ شفاءٌ مِنْ کلِّ داء.
امام صادق – علیه السّلام – فرمودند: بر تو باد به دعا کردن، به درستی که دعا شفا و درمان هر دردی است.
«اصول کافی، ج ۴، ص۲۳۴»

حدیث۴۰

قال رسول الله – صلّی الله علیه و آله – : الداعی بِلا عمل کالرّامی بلا وَتَرَ.
رسول خدا – صلّی الله علیه و آله – فرمودند: دعا کننده ای که عمل و کردار نیک ندارد، همانند تیراندازی است که بدون کمان تیر را پرتاب می کند.
«بحارالانوار، ج ۹۳، ص ۳۱۲»

حدیث۴۱

قال رسول الله – صلّی الله علیه و آله – : فاِنَّ سلاحَ المؤمِنِ الدّعاءُ.
رسول خدا – صلّی الله علیه و آله – فرمودند: پس همانا دعا اسلحهٔ انسان مؤمن است.
«مکارم الاخلاق، ج ۲، ص ۸»

حدیث۴۲

قال رسول الله – صلّی الله علیه و آله – : اِدفَعُوا أبوابَ البلاءِ، بالدّعاء.
رسول خدا – صلّی الله علیه و آله – فرمودند: بلاهای گوناگون را به وسیلهٔ دعا از خود دفع کنید.
«بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۲۸۸»

حدیث۴۳

قال رسول الله – صلّی الله علیه و آله – : مَن أحبَّ أن یُستجابَ دعاءُهُ فَلیطیِّبْ مطعَمَهُ و مکسَبَهُ.

رسول خدا - صلّی الله علیه و آله - فرمودند: اگر کسی دوست دارد که دعایش مستجاب شود، پس باید کسب و روزیش را پاک گرداند.

«بحارالانوار، ج ۹۳، ص ۳۷۲»

حدیث۴۴

قال رسول الله - صلّی الله علیه و آله - : اعلَمُوا أنَّ اللهَ لا یَقْبلُ دعاءً عن قلب غافلٍ.

رسول خدا - صلّی الله علیه و آله - فرمودند: بدانید که همانا خداوند دعای کسی را که از یاد او غافل است قبول (مستجاب) نمی کند.

«اعلام الدین، ص ۲۹۵»

حدیث۴۵

قال رسول الله - صلّی الله علیه و آله - : انّ اللهَ یحبّ المُلِحّینَ فی الدّعاءِ.

رسول خدا - صلّی الله علیه و آله - فرمودند: خداوند افرادی را که در دعا اصرار و پافشاری دارند، دوست می دارد.

«نهج الفصاحه، ص ۷۶»

حدیث۴۶

قال رسول الله - صلّی الله علیه و آله - : خیرُ وقتٍ دَعَوْتم اللهَ عزوجلّ فیه، الأسحارُ.

رسول خدا - صلّی الله علیه و آله - فرمودند: بهترین زمانی که می توان در آن خداوند عزّوجلّ را خواند (و دعا کرد)، وقت سحر است.

«اصول کافی، ج ۲، ص ۴۷۷»

حدیث۴۷

قال رسول الله - صلّی الله علیه و آله - : دُعاءُ أطفالِ اُمّتی مستجابٌ مالم یُقارِفُوا الذُّنوب.

رسول خدا - صلّی الله علیه و آله - فرمودند: دعای کودکانِ از امّت من تا زمانی که مرتکب گناه نشده اند، مستجاب می شود.

«بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۳۵۷»

حدیث۴۸

قال رسول الله - صلّی الله علیه و آله - : أسرَعُ الدّعاءِ إجابةً دعاءُ غائبٍ لغائبٍ.

رسول خدا - صلّی الله علیه و آله - فرمودند: سریعترین دعائی که به اجابت می رسد، دعای شخص غائب برای غائب است.

«نهج الفصاحه، ص ۵۷»

حدیث۴۹

قال رسول الله - صلّی الله علیه و آله - : یقول اللهُ عزّوجلّ: من سألنی و هُوَ یَعلَمُ أنّی اُضرُّ و أنفعُ أَسْتُجیبَ لَهُ.

رسول خدا - صلّی الله علیه و آله - فرمودند: خدای عزّوجل می فرماید: کسی که چیزی از من درخواست نماید و بداند (اعتقاد داشته باشد) که همانا من ضرر و نفع می رسانم (همه چیز با اذن من محقق می گردد)، او را اجابت خواهم کرد.

«عده الداعی، ص ۱۳۱»

حدیث۵۰

قال رسول الله - صلّی الله علیه و آله - : اذا أرادَ اللهُ أن یَسْتَجیبَ لعبدٍ اَذِنَ لَهُ فی الدّعاءِ.

رسول خدا - صلّی الله علیه و آله - فرمودند: زمانی که خدواند اراده استجابت خواسته بنده اش را بنماید به او اجازه دعا کردن می دهد.

کنز العمال، ح ۳۵۶

حدیث۵۱

. قال رسول الله - صلی الله علیه و آله - : ما کانَ اللهُ لِیَفْتَحَ لعبدٍ الدّعاء فیغلقُ عنهُ بابَ الاجابهٔ اللهُ اکرمُ من ذلکَ.

رسول خدا - صلّی الله علیه و آله - فرمودند: این گونه نیست که خداوند باب دعا را به سوی بنده ای بگشاید و باب اجابت خویش را به روی او ببندد، خداوند بزرگوارتر و کریم تر از این است.

«کنزالعمال، ح ۳۱۵۵»

حدیث۵۲

قال رسول الله - صلّی الله علیه و آله - : الداعی بِلا عمل کالرّامی بلا وَتَرَ.

رسول خدا - صلّی الله علیه و آله - فرمودند: دعا کننده ای که عمل و کردار نیک ندارد، همانند تیراندازی است که بدون کمان تیر را پرتاب می کند.

«بحارالانوار، ج ۹۳، ص ۳۱۲»

حدیث۵۳

قال الامام علی - علیه السّلام - : من اکثَرَ مسئلَهَٔ النّاسِ، ذلَّ.

امام علی - علیه السّلام - فرمودند: کسی که زیاد از مردم درخواست (رفع) حاجت بنماید، خوار و ذلیل می گردد.

«تصنیف غرر الحکم، ص ۱۹۳، ح ۳۷۷۳»

حدیث۵۴

قال الامام علی - علیه السّلام - : الدّعاءُ للسّائل إحدَی الصّدقتین.

امام علی - علیه السّلام - فرمودند: دعا برای انسان محتاج یکی از انواع صدقه است.

«تصنیف غرر الحکم، ص ۱۹۲، ح ۳۷۴۶»

حدیث۵۵

قال الامام علی - علیه السّلام - : نعم عونُ الدّعاءِ الخشوعِ.
امام علی - علیه السّلام - فرمودند: بهترین حالت هنگام دعا، حالت حزن و خشوع در برابر پروردگار است.
«تصنیف غرر الحکم، ح ۳۷۵۹»

حدیث۵۶

قال الامام علی - علیه السّلام - : أربعةٌ لاتُرَدُّ لهم دَعوةً: الامام العادل لرعیّتِهِ، و الوالدُ البارّ لولدِهِ و الولَدُ البارّ لِوالدِهِ و المظلوم .
امام علی - علیه السّلام - فرمودند: دعای چهار نفر ردّ نمی شود (به اجابت می رسد)، ۱. امام عادل برای مردمی که رعیّت او هستند. ۲. پـدر نیکوکار برای فرزندش. ۳. فرزنـد نیکوکار و صالح برای پدرش. ۴. دعای مظلوم، که خداونـد متعال می فرمایـد: به عزّت و جلالم سوگند که تو را یاری خواهم کرد، هر چند بعد از گذشت زمانی باشد.
«الارشاد، ج ۱، ص ۳۰۴»

حدیث۵۷

قال الامام علی - علیه السّلام - : رُبّما سَئَلتَ الشّیءَ فَلَمْ تُعطَهُ و اُعطیتَ خیراً منهُ.
امام علی - علیه السّـلام - فرمودنـد: چه بسا چیزی را از خداوند درخواست می کنی و به تو عطا نمی شود، لکن خداوند بهتر از آنرا به تو عطا می کند.
«تصنیف غرر الحکم، ح ۳۷۶۵»

حدیث۵۸

قال الامام علی - علیه السّلام - : انّ دعوةَ المظلومِ مجابَةٌ عند اللهِ سبحانَهُ لأنَّهُ یطلُبُ حقَّهُ و اللهُ تعالی أعدَلُ(مِنْ) أن یمْنَعَ ذا حقٍّ حقَّهُ.
امام علی - علیه السّـلام - فرمودنـد: بـدرستی که خـدای متعال دعای مظلوم را اجابت می کنـد؛ زیرا او حقّ خود را طلب می کنـد و خداوند عادل تر از آن است که مانع از رسیدن حق به صاحب حقّ شود.
«تصنیف غرر الحکم، ح ۳۷۶۱»

حدیث۵۹

قال الامام علی - علیه السّلام - : إنَّ کَرَمَ اللهِ سبحانَهُ لا ینقُضُ حِکمَتَهُ فلذلِکَ لا یَقَعُ الاِجابَةُ فی کلِّ دعوَةٍ.
امام علی - علیه السّـلام - فرمودنـد: بـدرستی که کرم و فضل پروردگار مخالف و جدای از حکمت او نمی باشد، پس از این رو هر دعائی را اجابت نمی کند.
«تصنیف غرر الحکم، ص ۱۹۳، ح ۳۷۶۴»

حدیث۶۰

امام علی - علیه السّلام - فرمودند: گناه و معصیت مانع از اجابت دعا می شود.
«تصنیف غرر الحکم، ص ۱۹۳، ح ۳۷۶۶»

حدیث۶۱

قال الامام علی – علیه السّلام – : من قَرَعَ بابَ اللهِ فُتِحَ لَهُ.

امام علی – علیه السّلام – فرمودند: کسی که درب(خانهٔ) خداوند را بکوبد، به روی او گشوده خواهد شد.

«تصنیف غرر الحکم، ح ۳۷۵۱»

حدیث۶۲

قال الامام علی – علیه السّلام – : أحبُّ الأعمالِ الی الله عزّوجلَّ فی الارضِ الدّعاءُ.

امام علی – علیه السّلام – فرمودند: دوست داشتنی ترین کارها در نزد پروردگار در روی زمین، دعاء است.

«اصول کافی، ج ۲، ص ۴۶۷»

حدیث۶۳

قال الامام علی – علیه السّلام – : الدُّعاء مفتاحُ الرّحمةِ و مصباحُ الظُّلمَةِ.

امام علی – علیه السّلام – فرمودند: دعا کلید گشایش رحمت الهی و چراغ روشنگر در تاریکی است.

«بحارالانوار، ج ۹۳، ص ۳۰۰»

حدیث۶۴

قال الامام علی – علیه السّلام – : أعجَزُ النّاسِ من عَجَزَ عنِ الدّعاءِ.

امام علی – علیه السّلام – فرمودند: عاجزترین و ناتوان ترین مردم، کسی است که از دعا کردن ناتوان باشد.

«تصنیف غرر الحکم، ح ۳۷۴۲»

حدیث۶۵

قال الامام علی – علیه السّلام – فی وصیّهٔ لابنه الحسن – علیه السلام – : اِعلم أنّ الّذی بیدِهِ خزائِنُ ملکوتِ الدّنیا و الآخرةِ قَدْ أذِنَ لدعائِکَ و تکفَّلَ لِا جابتِکَ و أمَرَکَ أن تسألَهُ لِیُعطیکَ و هو رحیمٌ کریمٌ.

امام علی – علیه السّلام – در وصیت به فرزندش امام حسن – علیه السّلام – فرمودند: بدان همانا خداوندی که گنجینه های ملکوت دنیا و آخرت در دست اوست، به تو اجازه داده تا او را بخوانی و خود اجابت دعای تو را بر عهده گرفته است و امر کرده از او درخواست نمائی تا به تو عطا کند و او پروردگاری مهربان و بخشنده است.

«بحارالانوار، ج ۷۷، ص ۲۰۴»

حدیث۶۶

قال الامام الرضا – علیه السلام – :

ان لکل امام عهدا فی عنق اولیائه و شیعته و ان من تمام الوفاء بالعهد زیارةقبورهم.

حضرت امام رضا – علیه السلام – فرمودند:

برای هر امامی، عهد و پیمانی بر گردن دوستان و پیروان اوست و از نشانه‌های وفای کامل به این عهد و پیمان، زیارت قبر امامان است.

«من لا یحضره الفقیه، ج ۲، ص ۵۷۷»

حدیث۶۷

قال الامام الرضا - علیه السلام - :

لا تنقضی الأیام و اللیالی حتی تصیر طوس مختلف شیعتی و زواری، الا فمن زارنی فیغربتی بطوس کان معی فی درجتی یوم القیامة مغفورا له.

امام رضا - علیه السلام - (به دعبل) فرمودند:

روزها و شبهای چندانی نمی‌گذرد، مگر این که طوس، محل رفت و آمد شیعیان و زائران من می‌گردد. آگاه باش! پس هر کس مرا در غربتم در طوس زیارت کند، روز قیامت همراه من در درجه من خواهد بود و آمرزیده خواهد گشت.

«بحارالانوار، ج ۹۹، ص ۳۹»

حدیث۶۸

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله - :

ستدفن بضعة منی بارض خراسان لا یزورها مؤمن الا اوجب الله له الجنة و حرم جسده علی النار.

پیامبر خدا - صلی الله علیه و آله - فرمودند:

به زودی پاره‌ای از تن من در سرزمین خراسان به خاك سپرده خواهد شد. هیچ مؤمنی نیست که او را زیارت کند مگر آن که خداوند، بهشت را بر او واجب می‌کند و بدنش را بر آتش دوزخ حرام می‌سازد.

«من لا یحضره الفقیه، ج ۲، ص ۵۸۵»

حدیث۶۹

قال الامام الباقر - علیه السلام - :مروا شیعتنا بزیارة قبر الحسین بن علی - علیه السلام - فان اتیانه مفترض علی کل مؤمن یقرللحسین - علیه السلام - بالأمامة من الله.

امام محمد باقر - علیه السلام - فرمودند:شیعیان ما را دستور دهید که قبر حسین بن علی - علیه السلام - را زیارت کنند، چرا که رفتن به زیارت او، بر هر کس که به پیشوایی الهی آن حضرت (امامت ایشان از جانب خدا) معتقد است، واجب است.

«بحارالانوار، ج ۹۸، ص ۱، ۳ و۴»

حدیث۷۰

قال الامام الباقر - علیه السلام - :انما امر الناس ان یأتوا هذه الأحجار فیطوفوا بها ثم یأتونا فیخبرونا بولایتهم ویعرضوا علینا نصرهم.

امام محمد باقر - علیه السلام - فرمودند:همانا مردم فرمان یافته‌اند که سراغ این سنگها(ی کعبه) آمده، آنها را طوافکنند، سپس نزد ما آیند و ولایت و همبستگی خویش را به ما خبر دهند و یاری خویش را برما عرضه کنند.

«وسائل الشیعة، ج ۱۰، ص ۲۵۲»

حدیث۷۱

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله - :من زارنی او زار احدا من ذریتی، زرته یوم القیامهٔ فانقذته من اهوالها.
رسول خدا - صلی الله علیه و آله - فرمودند:هر کس مرا زیارت کند، یا یکی از فرزندانم را زیارت کند، من هم روز قیامت بهزیارت او می‌روم و او را از هول و هراسهای قیامت می‌رهانم.
«بحارالانوار، ج ۹۷، ص ۱۲۳»

حدیث۷۲

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله - :من سلم علی من عند قبری سمعته و من سلم علی من بعید بلغته.
حضرت رسول - صلی الله علیه و آله - فرمودند:هر کس از کنار قبرم بر من سلام دهد، آن را می‌شنوم و هر کس از دور بر من سلامدهد، آن را به من می‌رسانند.
«بحارالانوار، ج ۹۷، ص ۱۸۳»

حدیث۷۳

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله - :من اتانی زائرا کنت شفیعه یوم القیامهٔ.
پیامبر اسلام - صلی الله علیه و آله - فرمودند:هر کس به زیارت من آید، در روز قیامت شفیع او خواهم بود.
«وسائل الشیعهٔ، ج ۱۰، ص ۲۶۱»

حدیث۷۴

عن الامام الصادق - علیه السلام - فی قوله تعالی:خذوا زینتکم عند کل مسجد. قال: الغسل عند لقاء کل امام.
امام صادق - علیه السلام - درباره آیه «خذوا زینتکم عند کل مسجد» (در هر مسجد، زینت خود را همراه داشته باشید) فرمودند: مقصود، غسل هنگام زیارت و دیدار هر اماماست.
«بحارالانوار، ج ۹۷، ص ۱۳۲»

حدیث۷۵

(روزی پیامبر با صدای بلند گریست, امام حسین - علیه السلام - عرض کرد:پدر جان چرا گریه کردی؟)پیامبر خدا - صلی الله علیه و آله - فرمودند:جبرئیل به من خبر داد که شما کشته می‌شوید و قبرهای شما پراکنده است.امام حسین - علیه السلام - پرسید: پدر جان! کسی که قبرهای ما را با این پراکندگی زیارت کند،چه پاداشی دارد؟فرمودند: پسرم! آنان گروههایی از امت من هستند که شما را زیارت می‌کنند و با آنزیارت، خواستار برکت‌اند. بر من سزاوار است که روز قیامت سراغ آنان بروم و ازترسهای روز قیامت نجاتشان بدهم.
«وسائل الشیعهٔ، ج ۱۰، ص ۲۵۹»

حدیث۷۶

قال رسول الله – صلی الله علیه و آله –:یا ابا الحسن! ان الله تعالی جعل قبرک و قبر ولدک بقاعا من بقاع الجنهٔ و عرصهٔ منعرصاتها و ان الله جعل قلوب نجباء من خلقه و صفوهٔ من عباده تحن الیکم و تحتملالمذلهٔ و الأذی فیعمرون قبورکم و یکثرون زیارتها.

پیامبر اسلام – صلی الله علیه و آله – خطاب به امیر المؤمنین – علیه السلام – فرمودند: ای ابا الحسن! خدای متعال، قبر تو و فرزندانترا بقعه‌ای از بقعه‌های بهشت و عرصه‌ای از عرصه‌های آن قرار داده است و همانا خداوند، دلهای بندگان نجیب وبرگزیده خویش را شیفته شما قرار داده است که در راه زیارت شما خواری و اذیتها را بهجان می‌خرند و قبرهای شما را آباد می‌کنند و بسیار به زیارت آنها می‌آیند.

«بحارالانوار، ج ۹۷، ص ۱۲۱»

حدیث۷۷

قال رسول الله – صلی الله علیه و آله –:من زاره فقد زارنی و من زارنی فکأنما زار الله و حق علی الله ان لا یعذبهبالنار.

پیامبر اکرم – صلی الله علیه و آله – (درباره شهادت حسین – علیه السلام – و زیارت قبر آن حضرت به ابن عباس) فرمودند:هر کس او را زیارت کند، مرا زیارت کرده است و هر که مرا دیدار کند، گویی خدا رازیارت کرده است و بر خداوند است که او را به آتش دوزخ عذاب نکند.

«وسائل الشیعهٔ، ج ۱۰، ص ۳۵۲»

حدیث۷۸

عن الامام العسکری – علیه السلام –:علامات المؤمن خمس: صلاهٔ الخمسین و زیارهٔ الأربعین و التختم فی الیمین و تعفیرالجبین و الجهر ببسم الله الرحمن الرحیم.

امام حسن عسکری – علیه السلام – فرمودند:مؤمن پنج نشانه دارد: اقامه پنجاه رکعت نماز (مجموع واجبات و مستحبات)، خواندن زیارت اربعین،انگشتر در دست راست کردن، در سجده پیشانی بر خاک نهادن و بسم الله الرحمن الرحیم را(در نماز) بلند گفتن.

«وسائل الشیعهٔ، ج ۱۰، ص ۳۷۳»

حدیث۷۹

قال رسول الله – صلی الله علیه و آله –:من زار الحسن فی بقیعه ثبت قدمه علی الصراط یوم تزل فیه الأقدام.

پیامبر اکرم – صلی الله علیه و آله – فرمودند:هر کس امام حسن – علیه السلام – را در بقیع زیارت کند، در روزی که قدمها بر روی پل صراط می‌لغزد، گام اواستوار خواهد بود.

«بحارالانوار، ج ۹۷، ص ۱۴۱»

حدیث۸۰

قلت للامام الرضا – علیه السلام –: ما لمن زار اباک؟ قال – علیه السلام –:له الجنهٔ فزره.

ابن سنان نقل می‌کند که به حضرت رضا – علیه السلام – عرض کردم: پاداش کسی که پدرت (امام کاظم(ع)) را زیارت کند، چیست؟فرمودند: برای او بهشت است، پس او را زیارت کن.

«سفینهٔ البحار، ج ۱، ص ۵۶۵»

حدیث۸۱

قال الامام الهادی – علیه السلام – :لو انک زرت قبر عبد العظیم عندکم لکنت کمن زار الحسین بن علی – علیه السلام –.
(مردی از اهل «ری» با امام هادی – علیه السلام – دیدار کرد، امام از او پرسید: کجا بودی؟گفت: در زیارت امام حسین – علیه السلام –)، حضرت به او فرمودند: آگاه باش! اگر قبر حضرت عبد العظیم را که پیش شماست زیارت می کردی، همچون کسی بودی که حسین بن علی – علیه السلام – را زیارت کرده است.
«بحارالانوار، ج ۹۹، ص ۲۶۸»

حدیث۸۲

قال الامام الصادق – علیه السلام – :من لم یستطع ان یزور قبورنا فلیزر قبور صلحاء اخواننا.
امام صادق – علیه السلام – فرمودند:هر کس که نتواند به زیارت قبر ما (امامان) بیاید، پس قبر برادران صالح و شایسته ما را زیارت کند.
«بحارالانوار، ج ۷۴، ص ۳۱۱»

حدیث۸۳

قال الامام الصادق – علیه السلام – :من ترک زیارته و هو یقدر علی ذلک قد عق رسول الله (ص) و عقنا.
امام صادق – علیه السلام – فرمودند:کسی که زیارت امام حسین – علیه السلام – را ترک کند، در حالی که قدرت بر این زیارت دارد،از سوی رسول خدا – صلی الله علیه و آله – و ما اهل بیت، عاق شده است.
«سفینهٔ البحار، ج ۱، ص ۵۶۴»

حدیث۸۴

قال الامام الصادق – علیه السلام – :ان لله حرما و هو مکهٔو لرسوله حرما و هو المدینهٔو لأمیر المؤمنین حرما و هو الکوفهٔو لنا حرما و هو قم، و ستدفن فیه امرأهٔ من ولدی تسمی فاطمهٔ من زارها وجبت لهالجنهٔ.
امام صادق – علیه السلام – فرمودند:خداوند حرمی دارد که «مکه» است، پیامبر خدا را هم حرمی است که «مدینه» است وامیر المؤمنین هم حرمی دارد که «کوفه» است و ما امامان حرمی داریم که «قم» است.بزودی بانویی از فرزندان من به نام «فاطمه» در آنجا مدفون خواهد شد که هر کس او رازیارت کند، بهشت برایش واجب می‌شود.
«بحارالانوار، ج ۹۹، ص ۲۶۷»

حدیث۸۵

داود الصرفی قال: قلت له ـ یعنی ابا الحسن ـ انی زرت اباک و جعلت ذلک لک.فقال: لک من الله اجر و ثواب عظیم و منا المحمدهٔ.
داود صرفی می گوید: به ابا الحسن (امام کاظم) – علیه السلام – عرض کردم: من قبر پدرتان را زیارت کردم و آن را برای شما (و به نیابت از شما) قرار دادم. حضرت فرمودند: تو از سوی خداوند پاداشبزرگی داری و از ما نیز برای تو ستایش است.
«بحارالانوار، ج ۹۹، ص ۲۵۶»

حدیث۸۶

قال الامام الصادق - علیه السلام - :اذا بعدت باحدکم الشقة و نأت به الدار فلیصعد اعلی منزله فلیصل رکعتین و لیؤمبالسلام الی قبورنا، فان ذلک یصل الینا.

امام صادق - علیه السلام - فرمودند:هرگاه (زیارت ما) بر یکی از شما سخت و طاقت فرسا بود و خانه‌اش هم دور بود، پس بربام خانه‌اش بالا رود و دو رکعت نماز بخواند و با سلام دادن به قبر ما اشاره و قصدکند، همانا سلام او به ما می‌رسد.

«من لا یحضره الفقیه، ج ۲، ص ۵۹۹»

حدیث۸۷

قال الامام الصادق - علیه السلام - :من زار الحسین - علیه السلام - فی یوم عاشورا وجبت له الجنة.

حضرت صادق - علیه السلام - فرمودند:هر کس که روز عاشورا امام حسین - علیه السلام - را زیارت کند، بهشت برای او واجب می‌شود.

«وسائل الشیعة، ج ۱۰، ص ۳۷۲»

حدیث۸۸

قال الامام الصادق - علیه السلام - :من کان معسرا فلم یتهیأ له حجة الاسلام فلیأت قبر الحسین - علیه السلام - فلیعرف عنده.

امام صادق - علیه السلام - فرمودند:کسی که تنگدست باشد و حج واجب برایش فراهم نگردد، پس به زیارت قبر امام حسین - علیه السلام -برود و عرفه را آنجا باشد.

«وسائل الشیعة، ج ۱۰، ص ۳۶۰»

حدیث۸۹

قال الامام الصادق - علیه السلام - : . . . ما کان من هذا اشد فالثواب فیه علی قدر الخوف، و من خاف فی اتیانه آمن اللهروعته یوم یقوم الناس لرب العالمین.

امام صادق - علیه السلام - (به یکی از اصحابش به نام «محمد بن مسلم» که با ترس و دلهره بهزیارت قبر اباعبد الله الحسین - علیه السلام - می‌رفت)، فرمودند: هر چه این مسأله دشوارتر و پرمخاطره‌تر باشد، پاداش در آن زیارت نیز به اندازه آن هراس است و هر کس در راه رفتن به زیارت آن حضرت، بیمناک شود، خداوند در روز قیامت که همه مردم در پیشگاه پروردگارجهانیان حضور می‌یابند، او را از ترس و بیم، ایمن می‌سازد.

«وسائل الشیعة، ج ۱۰، ص ۳۵۷»

حدیث۹۰

امام صادق - علیه السلام - فرمودند:هر گاه خواستی امام حسین - علیه السلام - را زیارت کنی، او را با حالتی اندوهگین و گرفته،پریشان و غبار آلود، گرسنه و تشنه زیارت کن.

«وسائل الشیعة، ج ۱۰، ص ۴۱۴»

حدیث۹۱

قال الامام الصادق - علیه السلام - :من زار واحدا منا کان کمن زار الحسین - علیه السلام -.
امام جعفر صادق - علیه السلام - فرمودند:هر کس یکی از ما (امامان) را زیارت کند، همچون کسی است که سید الشهدا - علیه السلام - رازیارت کرده است.
«بحارالانوار، ج ۹۷، ص ۱۱۸»

حدیث۹۲

قال الامام الصادق - علیه السلام - :من زارنا فی مماتنا فکأنما زارنا فی حیاتنا.
حضرت امام صادق - علیه السلام - فرمودند:هر کس ما را پس از وفاتمان زیارت کند، گویا ما را در حال حیات، زیارت کرده است.
«بحارالانوار، ج ۹۷، ص ۱۲۴»

حدیث۹۳

قال الامام الصادق - علیه السلام - :اذا حج احدکم فلیختم بزیارتنا، لأن ذلک من تمام الحج.
امام صادق - علیه السلام - فرمودند:هر گاه یکی از شما به حج رفت، آن را با زیارت ما به پایان برساند، چرا کهاین (دیدار ما) از نشانه‌های تمامیت و کمال حج است.
«وسائل الشیعهٔ، ج ۱۰، ص ۲۵۴»

حدیث۹۴

قال الامام الصادق - علیه السلام - :زیارهٔ قبر رسول الله و زیارهٔ قبور الشهداء و زیارهٔ قبر الحسین تعدل حجهٔ مبرورهٔمع رسول الله.
امام صادق - علیه السلام - فرمودند: زیارت قبر پیامبر خدا (ص) و زیارت قبر شهیدان و زیارت قبر امام حسین (ع) برابراست با یک حج مقبول همراه رسول خدا (ص).
«وسائل الشیعهٔ، ج ۱۰، ص ۲۷۸»

حدیث۹۵

قال الامام الصادق - علیه السلام - :من زار جدی عارفا بحقه کتب الله له بکل خطوهٔ حجهٔ مقبولهٔ و عمرهٔ مبرورهٔ، و اللهیابن مارد ما تطعم النار قدما تغبرت فی زیارهٔ امیرالمؤمنین ماشیا کان او راکبا، یاابن مارد ! اکتب هذا الحدیث بماء الذهب.
امام صادق - علیه السلام - (در جواب «ابن مارد» ، که از آن حضرت درباره فضیلت زیارت جدش امیرالمؤمنین - علیه السلام - سؤال کرد)، فرمودند:هر کس جدم را از روی معرفت به حق او زیارت کند، خداوند در برابر هر گام، برایش پاداش یک حج و عمره مقبول می‌نویسد. به خدا قسم ای پسر مارد! هرگز آتش،قدمی را که در راه زیارت امیرالمؤمنین سواره یا پیاده غبار آلود شود، نمی‌سوزاند.ای پسر مارد ! این حدیث را با آب طلا بنویس!
«وسائل الشیعهٔ، ج ۱۰، ص ۲۹۴»

حدیث۹۶

قال الامام السجاد ـ علیه السلام ـ فی مناجاةِ المتوسّلین: الهی لیسَ لی وسیلَةٌ اِلیکَ الّا عواطِفُ رأفتکَ و لا لی ذریعَةٌ الیکَ الّا عواطفُ رحمتِکَ و شَفاعَةُ نبیِّکَ نبیّ الرحّمةِ ... .

امام سجاد ـ علیه السلام ـ در مناجات متوسلین می فرماید: خداوندا، من وسیله ای در درگاهت ندارم مگر عواطف محبت آمیز تو و دست آویزی جهت رسیدن به تو ندارم مگر عطاهای رحمتِ تو و شفاعت پیغمبرت، که نبیّ رحمت و نجات دهنده امّت از گمراهی است، پس این دو را سبب رسیدن من به مغفرت و آمرزش خود قرار ده و وسیله ای جهت دست یافتن به خشنودی و رضای خود بگردان.

«بحار الانوار، ج ۹۱، ص ۱۴۹»

حدیث۹۷

قال ابو عبدالله – علیه السّلام – : ... اذا ادرکتَ هذا الزمان فادع بهذا الدعاء: اللهمَّ عَرِّفنی نفسَکَ فانَّک اِن لم تُعرِّفْنی نفسَک لم اعرِف نَبیَّک، اللهمَّ عرَّفْنی ...

امام صادق – علیه السّلام – فرمودند: ... هر گاه زمان غیبت را درک کردی پس این دعا را بخوان: خداوندا شناخت خودت را به من عطا کن، چرا که اگر تو خود را به من نشناسانی، نبیّت را نخواهم شناخت، خداوندا رسولت را به من بشناسان، چرا که اگر شناخت رسولت را به من عطا نکنی، حجت تو (امام زمان) را نخواهم شناخت، خداوندا حجتت را به من بشناسان، چرا که اگر او را به من نشناسانی از دینم گمراه می شوم.

«الکافی، ج ۱، ص ۳۳۷»

حدیث۹۸

قال الله عزّوجلّ:

ای آدم! آن‌چه بین من و توست: از تو دعا و از من اجابت.

(الخصال۱/۲۴۴)

حدیث۹۹

قال الامام السجاد ـ علیه السّلام ـ : اللّهم انّی اسئلك ان تملَاَء قلبی حُبّاً لکَ.

امام سجاد ـ علیه السّلام ـ در دعا اینگونه می فرمودند: خداوندا قلب مرا از محبت به خودت سرشار نما.

«بحارالانوار، ج ۹۵، ص ۹۳»

حدیث۱۰۰

قال رسول الله ـ صلی الله علیه و آله ـ : اللّهم اجعَلْ حبَّکَ احبَّ الاشیاء عندی ... و اقطع عنّی حاجاتِ الدّنیا بالشّوق الی لقائک.

رسول اکرم ـ صلی الله علیه و آله ـ در مناجات با پروردگار اینگونه دعا می نمودند: خداوندا محبت خودت را دوست داشتنی ترین چیزها در نزد من قرار بده ... و به واسطه شوق به دیدارت حاجات دنیا را از دل من بر کن.

«کنزل العمال، ح ۳۶۴۸»

حدیث۱۰۱

قـال رسول الله ـ صلّی الله علیه و آله ـ : اللّهم انّی اسئُلکَ حُبَّکَ و حُبَّ مَنْ یُحبُّک و العَمَل الـذّی یبلّغُنی حُبَّکَ، اللهمَّ اجْعَل حُبَّک احبُّ الیَّ من نَفسی و اهلی و الماءِ البارِدِ.

رسول اکرم ـ صلّی الله علیه و آله ـ در مناجات با پروردگار اینگونه دعا می کردند: خداوندا محبت خود و محبت دوستدارانت را از تو خواستارم، (خداوندا) عملی را به من ارزانی کن که با آن به محبت تو دست یابم، خداوندا محبت و دوستی خودت را از دوست داشتن من نسبت به خودم و خانواده ام و آب خنک و گوارا، بیشتر و محبوبتر گردان.

«کنزالعمال، ج ۲، ص ۲۰۹»

حدیث۱۰۲

رسول اللّه صلی الله علیه و آله :

اللّهُمَّ هـذا شَهرُ رَمَضانَ الَّذی أنزَلتَ فیهِ القُرآنَ ، هُدیً لِلنّاسِ وبَیِّناتٍ مِنَ الهُدی وَالفُرقانِ ، أمَرتَنا فیهِ بِعِمارَةِ المَساجِدِ وَالدُّعاءِ وَالصِّیامِ وَالقِیامِ ، وضَمِنتَ لَنا فیهِ الإجابَةَ .

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :

پروردگارا! این ، ماه رمضان است که در آن ، قرآن را برای هدایت مردم همراه با نشانه‌های روشنِ هدایت و وسیله تشخیص حق از باطل ، فرو فرستادی . در آن ، ما را به آباد کردن مسجدها و دعا و روزه و نماز ، فرمان دادی و اجابت را برایمان تضمین فرمودی .

البلد الأمین: ص ۱۹۸ ، بحار الأنوار: ج ۹۸ ص ۷۸ ح ۲ .

حدیث۱۰۳

امام علی علیه‌السلام :

أنفَذُ السِّهامِ دَعوَةُالمَظلوم .

کاری‌ترین تیرها ، دعای ستمدیده است .

غرر الحکم : ۲۹۷۹ منتخب میزان الحکمهٔ : ۳۵۲

حدیث۱۰۴

امام علی علیه‌السلام :

ما سَألتُ ربِّی أولادا نُضْرَ الوَجهِ، ولاسَألتُهُ وَلَدا حسَنَ القامَةِ ، ولکنْ سَألتُ ربِّی أولادا مُطِیعِینَ للّهِ وَجِلِینَ مِنهُ ؛ حتّی إذا نَظَرتُ إلَیهِ وهُو مُطیعٌ للّه قَرَّت عَینی ؛

مـن از پروردگـار خـود نه فرزنـدانی زیبـارو خواسـتم و نه فرزنـدی خوش قـد و قـامت ، بلکه از پروردگـارم فرزنـدانی خواسـتم که فرمانبردار خدا باشند و از او بترسند ، تا وقتی به او نگاه کنم و ببینم از خداوند فرمان می‌برد ، چشمم روشن شود .

بحار الأنوار : ۱۰۴ / ۹۸ / ۶۶

حدیث۱۰۵

امام صادق علیه‌السلام :

هر کس بخواهد زنش بچّه‌دار شود ، پس از نماز جمعه ، دو رکعت نماز بگزارد و در آنها رکوع و سجده را طولانی سازد و سپس بگوید : «خداوندا! به حرمت آنچه زَکَریّا بدان از تو مسئلت داشت ، از تو می‌خواهم. پروردگارا! مرا تنها مگذار که تو خود ، برترینِ وارثانی . خداوندا! از نزد خویش ، مرا فرزندانی پاک ببخش که تو شنوای دعایی . خداوندا! به نام تو او را بر خویش حلال ساختم و به امانت تو ، او را در اختیار گرفتم . اکنون ، اگر در رَحِم او برایم فرزندی تقدیر کرده‌ای ، او را فرزندی خجسته و پیراسته قرار ده و در او برای شیطان ، بهره و سهمی قرار مده» .

بحار الأنوار ، جلد ۹۰ ، صفحه ۷۱ ، حدیث ۱۴ دانش نامه احادیث پزشکی : ۱ / ۶۱۶

حدیث۱۰۶

امام باقر علیه‌السلام :

إذا أرَدتَ الوَلَدَ فَقُل عِندَ الجِماع :

«اللّهُمَّ ارزُقنی وَلَداً وَاجعَلهُ تَقِیّاً لَیسَ فی خَلقِهِ زِیادَةٌ ولا نُقصانٌ ، وَاجعَل عاقِبَتَهُ إلی خَیرٍ» ؛

اگر فرزند خواستی ، در هنگام آمیزش بگو : «خداوندا! مرا فرزندی روزی کن و او را پرهیزگاری که در خلقت وی فزونی و کاستی‌ای نیست ، قرار ده و عاقبت او را به خیر گردان» .

الکافی ، جلد ۶ ، صفحه ۱۰ ، حدیث ۱۲

حدیث۱۰۷

امام علی علیه‌السلام :

زُورُوا مَوتاکُم ؛ فإنّهُم یَفرَحُونَ بِزِیارَتِکُم ، ولْیَطلُبِ الرَّجُلُ حاجَتَهُ عِندَ قَبرِ أبیهِ واُمِّهِ بعدَما یَدعُو لَهُما ؛

اموات خود را زیارت کنید ؛ زیرا آنان از دیدار شما خوشحال می‌شوند ؛ انسان باید بعد از آن که بر سر قبر پدر و مادر خود برایشان دعا کرد حاجت خود را (از خدا) بخواهد .

الخصال : ۶۱۸ / ۱۰ منتخب میزان الحکمهٔ : ۲۵۸

حدیث۱۰۸

امام علی(سلام الله علیه):

الدُّعاءُ تُرْسُ المُؤمِنِ؛

دعا، سپر مؤمن است.

الکافی: ج ۲، ص ۴۶۸ ح ۴

حدیث۱۰۹

امام باقر(سلام الله علیه):

علَیکَ بالدُّعاءِ لإخوانِکَ؛

برای برادرانت دعا کن.

میزان الحکمهٔ: ح ۵۹۵۵

حدیث۱۱۰

امام صادق(سلام الله علیه):

إنّ اللّهَ یُحِبُّ أن یُسأَلَ ویُطلَبَ ما عِندَهُ؛

خداوند، خوش دارد که از او خواهش شود و از آنچه نزد اوست، درخواست گردد.

الکافی، ج ۲، ص ۴۷۵

حدیث۱۱۱

امام رضا(سلام الله علیه):

ألا وإنّی لَمَقتولٌ بِالسّمِّ ظُلما،ومَدفونٌ فی مَوضِعِ غُربَهٍْ؛ فَمَن شَدَّ رَحلَهُ إلی زِیارَتِی، استُجیبَ دُعاؤُهُ،وغُفِرَ لَهُ ذَنبُه؛

بدانید که من با زهر ستم، کشته خواهم شد و در خاک غربت، دفن خواهم شد. پس، هر که برای زیارت من بارِ سفر بربندد، دعایش مستجاب و گناهانش آمرزیده می‌شود.

نهج الدعاء، ج ۱، ص: ۳۸۱

حدیث۱۱۲

پیامبر خدا(صلی الله علیه و آله):

مَن طَلَبَ الشَّهادَهَْ صادِقاً أعطِیَها ولَو لَم تُصِبْهُ؛

هر کس به راستی خواهان شهادت باشد به (مقام) آن می‌رسد، هر چند به شهادت نرسد.

میزان الحکمهٔ، ح ۹۷۸۷

حدیث۱۱۳

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

دعا اسلحه مومن است برای دفع دشمنان و ستون دین است که با آن دین مومن برپاست و نور آسمان و زمین است.

عین الحیوه صفحه ۴۰۴

حدیث۱۱۴

رسول اکرم)صلی الله علیه و آله وسلم) فرمودند:

لَوکانَ الدِّینُ مُعَلِّقاً بِالثُّرَیّا لَتَناوَلَهُ اُناسٌ مِن أبناء فارِسَ؛

اگر دین به ستاره ثریّا آویزان باشد، مردمانی از ایرانیان آن را به زیر خواهند کشید.

کنزالعمّال ، ح ۳۴۱۳۰ .

حدیث۱۱۵

امام حسین (علیه‌السلام) فرمودند:

اَللّهُمَّ لا تَسْتَدْرِجنی بِالْاِحسانِ وَ لا تُؤَدِّبْنی بِالْبَلاءِ ؛

خدایا! با غرق کردن من در ناز و نعمت، مرا به پرتگاه عذاب خویش مَکشان و با بلایا (گرفتاری‌ها) ادبم مکن.

عیون اَخبار الرضا ، ج ۱، ص ۱۰۷ ح ۱

حدیث۱۱۶

امام علی (علیه‌السلام) فرمودند:

اَللّهُمَّ ارْزُقنی عَقْلًا کامِلًا وَ عَزْما ثاقِبا وَ لُبّا راجِحا وَ قَلْبا زَکیا وَ عِلْما کَثیرا وَ اَدَبا بارِعا وَاجْعَلْ ذلِکَ کُلَّهُ لی وَلا تَجْعَلْهُ عَلَیَّ بِرَحْمَتِکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ؛

خدایا مرا عقلی کامل ، تصمیمی نافذ، خردی برتر، دلی پاک، دانشی فراوان و ادبی والا روزی کن و تمام اینها را به سود من قرار ده نه به زیانم،ای مهربان‌ترین مهربانان.

غرر الحکم، ح ۳۸۱۳

حدیث۱۱۷

امام حسن مجتبی (علیه السلام) فرمودند:

أنَا الضّامِنُ لِمَن لَم یَهجُس فی قَلبِهِ إلّا الرِّضا أن یَدعُوَ اللّه فَیُستَجابَ لَهُ؛

کسی که در دلش هوایی جز خشنودی خدا خطور نکند، من ضمانت می‌کنم که خداوند دعایش را مستجاب کند.

کافی، ج۲، ص۶۲، ح ۱۱

حدیث۱۱۸

رسول اکرم (صلی‌الله‌علیه‌وآله وسلم) فرمودند :

مِن سَعادَةِ ابنِ آدَمَ اسْتِخارَةُ اللّهِ و رِضاهُ بِما قَضَی اللّه و مِن شِقْوَةِ ابن آدَمَ تَرکُهُ اسْتِخارَةَ اللّهِ و سَخَطُهُ بِما قَضَی اللّه؛

از خوشبختی انسان درخواست خیر از خداوند و خشنودی به خواست اوست و از بدبختی انسان است که از خدا درخواست خیر نکند و به خواست او ناخشنود باشد.

تحف العقول، ص ۵۵

حدیث۱۱۹

پیامبراکرم(صلی‌الله‌علیه‌وآله وسلم) فرمودند :

اِغتَنِمُوا الدُّعاءَ عِندَ الرِّقَّةِ فَاِنَّها رَحمَةٌ؛

دعا کردن را در هنگام رقّت قلب غنیمت شمرید، که رقت قلب، رحمت است.

بحارالأنوار، ج۹۳، ص۳۴۷، ح۱۴

حدیث۱۲۰

اَللّهُمّ ارزُقنی حُبّکَ وَحُبَّ مَن یُحِبُّکَ وَحُبَّ ما یُقَرّبُنی إلی حُبّکَ وَاجعَل حُبّکَ أَحَبَّ إلَیّ مِنَ الماءِ البارِدِ؛

خدایا روزی کن مرا محبّت خودت و محبّت دوستدارانت را و محبّت آنچه مرا به تو نزدیک می کند و محبّت خودت را نزد من از آب خنک محبوب تر گردان.

محجهٔ البیضاء، ج۸، ص۵

حدیث۱۲۱

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

ان الله یحشر الناس علی نیاتهم یوم القیامهٔ ؛

به درستی که خداوند، مردم را در روز قیامت به شکل و شمایل نیاتشان محشور می کند.

(میزان الحکمهٔ ، ج ۱۰، ص ۲۷۲).

حدیث۱۲۲

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

یستجب الدعاء فی اربعهٔ مواطن : فی الوتر و بعد الفجر، و بعد الظهر، و بعد المغرب ، و فی روایهٔ یسجد بعد المغرب و یدعو، فی سجوده؛

دعا در چهار جامستحب است : در نماز وتر، بعد از فجر، بعد از نماز ظهر و مغرب . در روایتی آمده که پس از نماز مغرب ، انسان به سجده رود و در سجده اش دعا بخواند.

(بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۳۲۴).

حدیث۱۲۳

امام رضا (علیه السلام) فرمودند:

إنّ اللّه یُؤَخّرُ إجابَهَ الْمُؤْمِنِ شَوْقا إلی دُعائِهِ وَیَقُولُ: صَوتٌ اُحِبُّ أنْ أَسْمَعَهُ، وَیُعَجّلُ إجابَهَ دُعاءِ الْمُنافِقِ وَیَقُولُ: صَوْتٌ أَکْرَهُ سَماعَهُ؛

خداوند اجابت دعای مؤمن را به شوق (شنیدن) دعایش به تأخیر می اندازد و می گوید: «صدایی است که دوست دارم آن را بشنوم» و در اجابت دعای منافق عجله می کند و می گوید: صدایی است که از شنیدنش بدم می آید.

(فقه الرضا علیه السلام ، ص ۳۴۵)

حدیث۱۲۴

امام حسین (علیه السلام) فرمودند:

أَعجَزالنّاسِ مَن عَجَزَ عَنِ الدُّعاء؛

عاجزترین مردم کسی است که نتواند دعا کند.

(بحارالانوار، ج۹۳، ص ۲۹۴)

حدیث۱۲۵

امام سجاد (علیه السلام) فرمودند:
اَمّا حَقُّ ذی المَعروفِ عَلَیکَ فَان تَشـکُرَهُ وَ تَـذکُرَ مَعروفَهُ وَ تَـکسِبَهُ المَقالَهَ الحَسَنَهَ وَ تُخلِصُ لَهُ الدُّعاءَ فیما بَینَک وَ بَینَ اللّه عَزّوَجَلِّ، فَاِذا فَعَلتَ ذلِکَ کُنتَ قَد شَکَرتَهُ سِرّا وَ عَلانیَهً ثُمّ ان قَدَرتَ عَلی مُکافاتِهِ یَوما کافَیتَهُ؛
حق کسی که به تو نیکی کرده ، این است که از او تشکر کنی و نیکی اش را به زبان آوری و از او به خوبی یاد کنی و میان خود و خدای عزّوجلّ برایش خالصانه دعا کنی ، هرگاه چنین کردی بی گمان در پنهان و آشکار از او تشکر کرده ای . سپس اگر روزی توانستی نیکی او را جبران کنی ، جبران کن .
(خصال، ص ۵۶۸)

حدیث۱۲۶

امام سجاد (علیه السلام) فرمودند:
مَن لَم یَرجُ النّاسَ فی شَیْ ءٍ وَرَدَّ أَمرَهُ إلَی اللّه عَزّوَجَلِّ فی جَمیعِ اُمورِهِ استَجابَ اللّه عَزّوَجَلِّ لَهُ فی کُلِّ شَیْءٍ؛
هر کس در هیچ کاری به مردم امید نبندد و همه کارهای خود را به خدای عزوجل واگذارد، خداوند هر خواسته ای که او داشته باشد اجابت کند.
(کافی، ج۲، ص۱۴۸، ح۳)

حدیث۱۲۷

امام حسن مجتبی (علیه السلام) فرمودند:
أنَا الضّامِنُ لِمَن لَم یَهجُس فی قَلبِهِ إلاَّ الرِّضا أن یَدعُوَ اللّه فَیُستَجابَ لَهُ؛
کسی که در دلش هوایی جز خشنودی خدا خطور نکند، من ضمانت می کنم که خداوند دعایش را مستجاب کند.
(کافی، ج۲، ص۶۲، ح۱۱)

حدیث۱۲۸

امام موسی کاظم (علیه السلام) فرمودند:
أوشَکُ دَعوَهً وَ أسرَعُ إجابَهُ دُعاءُ المَرءِ لِاَخیهِ بِظَهرِ الغَیبِ؛
دعایی که بیشتر امید اجابت آن می رود و زودتر به اجابت می رسد، دعا برای برادر دینی است در پشت سر او.
(اصول کافی، ج۱، ص۵۲)

حدیث۱۲۹

امام کاظم (علیه السلام) فرمودند:
دعوهُ الصائم تستجاب عند افطاره؛
دعای شخص روزه دار هنگام افطار مستجاب می شود.

(بحار الانوار، ج ۹۲، ص ۲۵۵، ح ۳۳)

حدیث۱۳۰

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

اَلـذُّنوبُ الَّتى تُغَيِّيرُ النِّعَمَ البَغىُ وَ الـذُّنوبُ الـتّى تورِثُ النَّـدَمَ القَتـلُ وَ الَّتى تُنزِلُ النِّقَمَ الظُّلمُ وَالَّتى تَهتِكُ السُّتورَ شُربُ الخَمرِ وَ الَّتى تَحبِسُ الرِّزقَ الزِّنا وَ الَّتى تُعَجِّلُ الفَناءَ قَطيعَةُ الرَّحِمِ وَالَّتى تَرُدُّ الدُّعاءَ وَ تُظلِمُ الهَواءَ عُقوقُ الوالِدَين؛

گناهی که نعمت ها را تغییر می دهـد، تجاوز به حقوق دیگران است. گناهی که پشیمانی می آورد، قتل است. گناهی که گرفتاری ایجاد می کنـد، ظلم است. گنـاهی که آبرو می بَرد، شـرابخواری است. گنـاهی که جلـوی روزی را می گیرد، زنـاست. گنـاهی که مرگ را شـتاب می بخشـد، قطع رابطه بـا خویشـان است. گنـاهی که مـانع اسـتجابت دعا می شود و زنـدگی را تیره و تار می کنـد، نافرمانی از پدر مادر است.

(علل الشرایع، ج ۲، ص ۵۸۴)

حدیث۱۳۱

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

إنّ العَبدَ لَیَدعو فَیَقولُ اللّه عَزّوَجَلّ لِلمَلَکَینِ: قَدِ استَجَبتُ لَهُ وَلکِنِ احبَسوهُ بِحاجَتِهِ ، فَإِنّی اُحِبُّ أن أَسمَعَ صَوتَهُ وَ إنّ العَبدَ لَیَدعو فَیَقولُ اللّه تَبارَکَ وَتَعالی: عَجِّلوا لَهُ حاجَتَهُ فَإِنّی اُبغِضُ صَوتَهُ؛

هر آینه بنـده دعا می کنـد و خداوند عزوجل به دو فرشـته می فرماید: من دعای او را مسـتجاب کردم اما حاجتش را نگهدارید، زیرا دوست دارم صـدای او را بشـنوم و همانا بنده دعا می کند و خداوند تبارک و تعالی می فرماید: زود خواسـته اش را برآورید که من خوش ندارم صدای او را بشنوم.

(کافی، ج۲، ص۴۸۹، ح۳)

حدیث۱۳۲

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

إذا أرادَ أَحَـدُکُم أن یُستَجابَ لَهُ فَلیُطَیِّب کَسبَهُ وَلیَخرُج مِن مَظـالِمِ النّاسِ ، وَ إنّ اللّه لا ـ یَرفَعُ إلَیهِ دُعاء عَبـدٍ وَفی بَطنِهِ حَرامٌ أو عِنـدَهُ مَظلَمَةٌ لِأحَدٍ مِن خَلقِهِ؛

هر کس بخواهـد دعایش مسـتجاب شود، بایـد کسب خود را حلال کند و حق مردم را بپردازد. دعای هیچ بنده ای که مال حرام در شکمش باشد یا حق کسی بر گردنش باشد، به درگاه خدا بالا نمی رود.

(بحارالأنوار، ج۹۳، ص۳۲۱، ح۳۱)

حدیث۱۳۳

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

عَلَیکُم بِالدُّعاءِ ، فَإِنَّکُم لاتَقَرَّبونَ إلَی اللّه بِمِثلِهِ ، وَلا تَترُکوا صَغیرَةً لِصِغَرِها أن تَدعُوا بِها ، إنّ صاحِبَ الصِّغارِ هُوَ صاحِبُ الکِبارِ؛

شما را سـفارش می کنم به دعا کردن، زیرا با هیـچ چیز بهماننـد دعا به خـدا نزدیک نمی شوید و دعا کردن برای هیچ امر کوچکی

را، به خاطر کوچک بودنش رها نکنید، زیرا حاجتهای کوچك نیز به دست همان کسی است که حاجتهای بزرگ به دست اوست.

(کافی، ج ۲، ص ۴۶۷، ح ۶)

حدیث۱۳۴

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

رُبَما سَأَلتَ الشَّیْ ءَ فَلا تُؤتاهُ وَاُوتیتَ خَیرا مِنهُ عاجِلًا أو آجِلًا أو صُرِفَ عَنکَ لِما هُوَ خَیرٌ لَکَ، فَلَرُبَّ أمرٍ قَد طَلَبتَهُ فیهِ هَلاکُ دینِکَ لَو اوتیتَهُ، فَلتَکُن مَسأَلَتُکَ فیما یَبقی لَکَ جَمالُهُ وَیُنفی عَنکَ وَبالُهُ؛

گاه چیزی را (از خدا) می خواهی اما به تو داده نمی شود و دیر یا زود بهتر از آن به تو داده می شود، یا به خاطر آنچه خیر و مصلحت تو در آن است از برآورده شدن خواسته ات دریغ می شود، زیرا بسا خواسته ای که اگر برآورده شود به نابودی و تباهی دین تو می انجامد، پس، چیزی بخواه که زیبایی و نیکیش برایت می ماند و پیامد سوئی ندارد.

(نهج البلاغه، نامه ۳۱)

حدیث۱۳۵

پیامبراکرم(صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

مَنْ أرادَ تُسْتَجابُ دَعْوَتُهُ وَاَنْ تُكْشَفَ كُرْبَتُهُ فَلْیُفَرِّجْ عَنْ مُعْسِرٍ؛

هر کس می خواهد دعایش مستجاب و اندوهش برطرف شود، به تنگدست مهلت دهد.

(کنزالعمال، ج ۶، ص ۲۱۵، ح ۱۵۳۹۸)

حدیث۱۳۶

پیامبراکرم(صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

لا یُرَدُّ دُعاءٌ أَوَّلُهُ بِسْمِ اللّهِ الرَّحمنِ الرَّحیمِ

دعایی که با بسم اللّه الرحمن الرحیم شروع شود، رد نمی شود.

(الدعوات، ص ۵۲)

حدیث۱۳۷

پیامبراکرم(صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

اُدعُوا اللهَ وَ اَنتم مُوقِنونَ بِالاِجابَةِ وَاعلَموا اَنّ اللهَ لا یَستَجیبُ دُعاءَ مِن قَلبِ غافِلٍ لاه؛

خدا را بخوانید و به اجابت دعای خود یقین داشته باشید و بدانید که خداوند دعا را از قلب غافل بیخبر نمی پذیرد.

(کنز العمال، ج ۲، ص ۷۲)

حدیث۱۳۸

پیامبراکرم(صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

یا عَلیٌّ مَن أَكَلَ الحَلالَ صَفادینُهُ، وَرَقَّ قَلبُهُ، وَدَمِعَت عَیناهُ مِن خَشیَةِ اللّه تَعالی وَلَم یَكُن لِدَعوَتِهِ حِجابٌ؛

ای علی هر کس حلال بخورد، دینش صفا می یابد، رقّت قلب پیدا می کند، چشمانش از ترس خداوند متعال پر اشک می شود و برای (استجابت) دعایش مانعی نمی باشد.

(میراث حدیث، ج۲، ص۱۸، ح۲)

حدیث۱۳۹

پیامبراکرم(صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

صَلاةُ اللّیلِ مَرضاةٌ لِلرَّبِ وَ حُبُّ المَلائِکَةِ وَ سُنَّةُ النبیاءِ وَ نورُ المَعرفَةِ وَ اَصلُ الیمانِ وَ راحَةُ البـدانِ وَ کَراهیَةٌ لِلشَّیطانِ وَ سِلاحٌ عَلَی العداءِ وَ اِجابَةٌ لِلدُّعاءِ وَ قَبولُ العمالِ وَ بَرَکَةٌ فِی الرِّزقِ؛

نماز شب، موجب رضایت پروردگار، دوستی فرشتگان، سنت پیامبران، نور معرفت، ریشه ایمان، آسایش بدن ها، مایه ناراحتی شیطان، سلاحی بر ضدّ دشمنان، مایه اجابت دعا، قبولی اعمال و برکت در روزی است.

(ارشاد القلوب، ج ۱، ص ۱۹۱)

حدیث۱۴۰

پیامبراکرم(صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

إذا لَم یَأمُروا بِمَعروفٍ وَلَم یَنهَوا عَن مُنکَرٍ وَلَم یَتَّبِعوا الأخیارَ مِن أهلِ بَیتی ، سَلَّطَ اللّه عَلَیهِم شِرارَهُم ، فَیَدعوا عِندَ ذلِکَ خِیارُهُم فَلا تُستَجابُ لَهُم؛

هرگاه (مردم) امر به معروف و نهی از منکر نکنند، و از نیکان خاندان من پیروی ننمایند، خداوند بدانشان را بر آنان مسلّط گرداند و نیکانشان دعا کنند امّا دعایشان مستجاب نشود .

(امالی صدوق، ص ۲۵۴)

حدیث۱۴۱

پیامبراکرم(صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

اَلصَّدَقَةُ تَدفَعُ البَلاءَ وَ هِیَ اَنجَحُ دَواءٍ وَ تَدفَعُ القَضاءَ وَ قَد اُبرِمَ إبراما وَ لا یَذهَبُ بِالدواءِ اِلاَّ الدُّعاءُ وَ الصَّدَقَةُ؛

صدقه بلا را برطرف می کند و مؤثرترینِ داروست. همچنین، قضای حتمی را برمی گرداند و درد و بیماری ها را چیزی جز دعا و صدقه از بین نمی برد.

(بحارالأنوار، ج ۹۳، ص ۱۳۷، ح ۷۱)

حدیث۱۴۲

پیامبراکرم(صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

مَن أرادَ أن تُستَجابَ دَعوَتُهُ وَأن تُکشَفَ کُربَتُهُ فَلیُفَرِّج عَن مُعسِرٍ؛

هر کس می خواهد دعایش مستجاب شود و غمش از بین برود باید گره از کار گرفتاری باز کند.

(نهج الفصاحه، ح ۲۹۶۱)

حدیث۱۴۳

پیامبراکرم(صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

اِغتَنِمُوا الدُّعاءَ عِندَ الرِّقَّةِ فَإنَّها رَحمَةٌ؛

دعا کردن را در هنگام رقّت قلب غنیمت شمرید، که رقت قلب، رحمت است.

(بحارالأنوار، ج۹۳، ص۳۴۷، ح۱۴)

حدیث۱۴۴

پیامبراکرم(صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

لَیسَ شَیْ ءٌ أَسرَعَ إجابَةً مِن دَعوَةِ غائِبٍ لِغائِبٍ؛

هیچ دعایی زودتر از دعایی که انسان در غیاب کسی می کند، مستجاب نمی شود.

(بحارالأنوار، ج۹۳، ص۳۵۹، ح۱۷)

حدیث۱۴۵

پیامبراکرم(صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

مَن سَرَّهُ أن یَستَجیبَ اللّه لَهُ عِندَ الشَّدائِدِ وَالکَربِ فَلیُکثِرِ الدُّعاءَ فِی الرَّخاءِ؛

هر کس دوست دارد خداوند هنگام سختی ها و گرفتاری ها دعای او را اجابت کند، در هنگام آسایش، دعا بسیار کند.

(نهج الفصاحه، ح ۳۰۲۳)

حدیث۱۴۶

امام علی(علیه السلام) فرمودند:

نِعمَ عَونُ الدُّعاءِ الخُشُوعُ ؛

خشوع ، چه نیک یاوری است برای دعا .

غرر الحکم و درر الکلم، حدیث۹۹۴۵

حدیث۱۴۷

امام علی(علیه السلام) فرمودند:

مَن قَرَعَ بابَ اللّهِ فُتِحَ لَهُ ؛

هر کس درِ خانه خدا را بکوبد ، به رویش گشوده می‌شود .

غرر الحکم و درر الکلم، حدیث۸۲۹۲

حدیث۱۴۸

امام علی(علیه السلام) فرمودند:

مَن أَعطِیَ الدُّعاءَ لَم یُحرَمِ الإجابَةَ ؛

هرکه را توفیق دعا داده شود ، از پذیرش آن محروم نشود .

غرر الحکم و درر الکلم، حدیث۸۱۴۳

حدیث۱۴۹

امام علی(علیه السلام) فرمودند:

مَن أحسَنَ المَسألَةَ أُسعِفَ ؛

هر کس به روشی نیکو درخواست کند ، خواسته‌اش برآورده می‌شود .

غرر الحکم و درر الکلم، حدیث۷۶۹۳

حدیث۱۵۰

امام علی(علیه السلام) فرمودند:

بِالدُّعاءِ یُستَدفَعُ البَلاءُ ؛

با دعا، دفع بلا خواسته می‌شود .

غرر الحکم و درر الکلم، حدیث ۴۲۴۰

حدیث۱۵۱

امام علی(علیه السلام) فرمودند:

اَلدُّعاءُ لِلسّائِلِ إحدَی الصَّدَقَتَینِ ؛

دعا کردن برای حاجتْ‌خواه ، یکی از دو صدقه است .

غرر الحکم و درر الکلم، حدیث ۱۶۲۰

حدیث۱۵۲

قال رسول الله (صلی اللع علیه و آله و سلم):

الا و ان الإجابة تحت قبته والشفاء فی تربته، و الائمة علیهم السلام من ولده؛

پیامبر خدا(صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

بدانید که اجابت دعا، زیر گنبد حرم او(امام حسین علیه السلام) و شفاء در تربت او، و امامان (علیهم السلام) از فرزندان او هستند.

مستدرک الوسائل، ج، ?? ص???

حدیث۱۵۳

قال الصّادق علیه السّلام :

اَللّهم ... وَ ارْحَمْ تِلْکَ الاَعْیُنَ الّتی جَرَتْ دُمُوعُها رَحْمَةً لَنا وَ ارْحَمْ تِلْکَ الْقُلُوبَ الّتی جَزَعَتْ وَ احْتَرَقَتْ لَنا

وَ ارْحَمِ الّصَرْخَةَ الّتی کانَتْ لَنا ؛

امام صادق علیه السّلام بر سجّاده خود نشسته و بر زائران و سوگواران اهل بیت ، چنین دعا می کردند و می فرمودند:
خدایا ... آن دیدگان را که اشکهایش در راه ترحّم و عاطفه بر ما جاری شده و دلهایی را که بخاطر ما نالان گشته و سوخته و آن فریادها و ناله هایی را که در راه ما بوده است ، مورد رحمت قرار بده .
بحارالانوار، ج ۹۸، ص ۸

حدیث۱۵۴

امام علی علیه‌السلام :
کانَ رَسولُ اللّهِ صلی الله علیه و آله و سلّم إذا رَأَی الفاکِهَةَ الجَدیدَةَ قَبَّلَها ووَضَعَها عَلی عَینَیهِ وفَمِهِ ، ثُمَّ قالَ :
اللّهُمَّ کَما أرَیتَنا أوَّلَها فی عافِیَةٍ ، فَأَرِنا آخِرَها فی عافِیَةٍ؛
پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم، چون میوه‌ای نو می‌دیدند ، آن را می‌بوسید ند و بر روی چشمان و دهانشان می‌نهادند و سپس می‌گفتند:خداوندا ! چنان که آغاز این را در عافیت به ما نشان دادی ، پایان آن را نیز در عافیت به ما بنمایان.
الأمالی للصدوق ، صفحه ۳۳۸ ، حدیث ۳۹۶

حدیث۱۵۵

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم :
مَن أرادَ أن تُستَجابَ دَعوَتُهُ وأن تُکشَفَ کُربَتُهُ فَلْیُفَرِّجْ عن مُعسِرٍ ؛
هر که می‌خواهد دعایش مستجاب و اندوهش بر طرف شود ، به تنگدست مهلت دهد.
کنز العمّال : ۱۵۳۹۸

حدیث۱۵۶

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم :
أطِبْ کَسبَکَ تُستَجِبْ دَعوَتُکَ ،فإنَّ الرّجلَ یَرفَعُ اللُّقْمَةَ إلی فیهِ (حَراما) فما تُستَجابُ له دَعوَةٌ أربَعینَ یوما؛
در آمدت را پاک کن تا دعایت مستجاب شود؛ زیرا هرگاه آدمی لقمه [حرام] به دهان خود ببرد، تا چهل روز دعایی از او پذیرفته نمی‌شود.
کما فی بحار الأنوار : ۹۳ / ۳۵۸ / ۱۶ .

حدیث۱۵۷

امام باقر علیه‌السلام :
علَیکَ بالدعاءِ لإخوانِکَ بظَهْرِ الغَیبِ فإنّهُ یَهِیلُ الرّزقَ؛
پشت سر برادرانت دعا کن، که این کار روزی را به طرف تو سرازیر می کند .
بحار الأنوار : ۷۶ / ۶۰ / ۱۴

حدیث۱۵۸

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم :

اللّهُمّ ارزُقْ محمّدا وآلَ محمّدٍ ومَن أحَبَّ محمّدا وآلَ محمّدٍ ، العَفافَ والكَفافَ ، وارزُقْ مَن أبغَضَ محمّدا وآلَ محمّدٍ المالَ والوَلَدَ؛

خدایا ! به محمّد و خاندان محمّد و به کسی که محمّد و خاندان او را دوست دارد ، پاکدامنی و روزی به قدر کفاف عطا فرما و به هر که محمّد وآل محمّد را دشمن دارد مال و فرزند روزی کن .

الکافی : ۲ / ۱۴۰ / ۳

حدیث۱۵۹

امام صادق علیه‌السلام :

إنّ اللّه‌ عز و جل جَعَلَ أرزاقَ المؤمنينَ مِن حيثُ لا يَحتَسِبُونَ، وذلكَ أنّ العَبدَ إذا لَم يَعرِفْ وَجهَ رِزقِهِ كَثُرَ دُعاؤهُ؛

خداوند عز و جل روزی مؤمنان را از جایی می‌رساند که فکرش را هم نمی‌کنند ؛ و این بدان علّت است که وقتی مؤمن نداند روزیش از کجا خواهد رسید زیاد دعا می‌کند .

نور الثقلین : ۵/۳۵۴/۳۴

حدیث۱۶۰

قال الصادق - علیه السلام -:

الساعهٔ التی یستجاب فیها الدعاء یوم الجمعهٔ مابین فراغ الامام من الخطبهٔ الی ان یستوی الناس فی الصفوف ؛

ساعتی که دعا در آن مستجاب است روز جمعه و فاصله میان پایان خطبه(نماز جمعه) تا به صف ایستادن مردم می باشد.

(مستدرك الوسائل ، ج ۶، ص ۴۱).

حدیث۱۶۱

عن ابی عبدالله - علیه السلام - قال :

من قدم اربعین رجلا من اخوانه فدعا لهم ثم دعا لنفسه ، استجیب له فیهم و فی نفسه؛

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: کسی که در قنوت نماز وتر برای چهل مؤ من وسپس برای خود دعا کند، خداوند دعاهای وی را مستجاب گرداند.

(وسائل الشیعه ، ج ۴، باب ۴۵).

حدیث۱۶۲

قال الصادق - علیه السلام -:

الداعی و المؤ من شریکان ؛

دعا کننده و آمین گوینده دراجر و استجابت دعای شان شریک هستند (یکسانند).

(المواعظ العددیه ، ج ۳۴۲).

حدیث۱۶۳

قال الصادق - علیه السلام -:

یا صاحب الدعاء! لا تسئل ما لایکون و لایحل ؛

ای دعاکننده ! چیزی را که نشدنی و حرام است از خداوند درخواست مکن (چون به اجابت نمی رسد).

(عدة الداعی ، ص ۱۴۰)

حدیث۱۶۴

قال الصادق - علیه السلام -:

الجلوس بعد صلاة الغداة فی التعقیب و الدعاء حتی تطلع الشمس ابلغ فی طلب الرزق من الضرب فی الارض ؛

هرکس بعد از نماز صبح برای تعقیب و دعا تا طلوع خورشید بنشیند، بهتر از در نوردیدن زمین ، روزی راجلب می کند.

(وسائل الشیعه ، ج ۴، ص ۱۰ ۳۵).

حدیث۱۶۵

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله -:

من اکل لمقة حرام لم تقبل له صلوة اربعین لیلة و لم یستجب له دعوة اربعین صباحا ؛

کسی که لقمه حرام بخورد، نماز چهل شب او قبول نمی شود، ودعای چهل روز او به اجابت نمی رسد.

(دارالسلام ، نوری ، ج ۴ ص ۲۱۳)

حدیث۱۶۶

قال الصادق - علیه السلام -:

اذ رق احدکم فلیدع فان القلب لایرق حتی یخلص؛

وقتی دل شما شکست دعا کنید، زیرا دل تا خالص نگردد نمی شکند.

(بحارالانوار، ج ۹۳، ص ۳۴۵)

حدیث۱۶۷

قال الصادق - علیه السلام -:

علیک بالدعاء فان فیه شفاء من کل داء ؛

برتو باد به دعا، زیرا دعا درمان هر دردی است .

(میزان الحکمه ، ج ۳ ص ۲۴۸)

حدیث۱۶۸

قال علی - علیه السلام -:

و ادفعوا امواج البلاء بالدعاء؛

موج بلاها را به وسیله دعا از خود دفع کنید.

(بحارالانوار، ج ۹۳، ص ۳۰۱)

حدیث۱۶۹

قال الصادق – علیه السلام –:

ان الله – عزوجل – لایستجیب دعاء بظهر قلب قاس ؛

همانا خدای تعالی دعایی را که از دل سخت و با قساوت برخاسته شود، اجابت نمی کند.

(بحارالانوار، ج ۹۳، ص ۳۰۵، میزان الحکمه ، ج ۳، ص ۲۵۷).

حدیث۱۷۰

قال الصادق – علیه السلام –:

من قدم اربعین رجلا من اخوانه فدعا لهم ثم دعا لنفسه استجیب له فیهم و فی نفسه ؛

هرکس برای چهل تن از برادران (دینی) خود دعاکند و سپس برای خود دعا کند، خدا، دعای او را در حق آنان و او مستجاب کند.

(المواعظ العددیه ، ص ۲۷۴).

حدیث۱۷۱

قال علی – علیه السلام –:

من دعا الله اجابه ؛

هرکه خدا را بخواند، خداوند او را پاسخ گوید.

(غررالحکم ، ص ۲۹۵)

حدیث۱۷۲

قال رسول الله – صلی الله علیه و آله –:

الدعاء مخ العبادهٔ ؛

دعا مغز عبادت است .

(میزان الحکمه ، ج ۳، ص ۲۴۷)

حدیث۱۷۳

قال علی – علیه السلام –:

الدعاء ترس المؤ من ؛

دعا سپر مؤ من است .

(میزان الحکمه ، ج ۳ ص ۲۴۷)

حدیث۱۷۴

قال علی - علیه السلام -:

لایقنطنك تاءخیر اجابة الدعاء فان العطیة علی قدر النیة و ربما تاءخرت الاجابة لیكون ذلك الاعظم لاجر السائل ، و اجزل لعطاء النائل؛

نباید به تاءخیر افتادن اجابت دعا تو را ناامید کند، زیرا عطا وبخشش خداوند به قدر نیت بنده است و چه بسا که اجابت دعا طول کشد تا پاداش دعاکننده بزرگتر و عطای بخشنده نیز بیشتر گردد.

(غررالحكم ، ص ۲۳۸)

حدیث۱۷۵

قال الصادق - علیه السلام -:

الدعاء بعد الفریضة افضل من الصلوة تنفلا ؛

دعای بعد از نماز واجب ، از به جا آوردن نماز نافله برتر است.

(من لایحضره الفقیه ، ج ۱ ص ۹۶۲)

حدیث۱۷۶

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله -:

و ارفعوا الیه ایدیكم بالدعاء فی اوقات صلاتكم فانها افضل الساعات ینظرالله - عزوجل - فیها بالرحمة الی عباده و یجیبهم اذا ناجوه و یلبیهم اذا نادوه و یستجب لهم اذا دعوه؛

و در اوقات نمازهایتان دستهای خود را به دعا به سوی خدا بردارید، زیرا آن اوقات بهترین ساعات است و خداوند به سوی بندگانش با نظر رحمت نگاه می کند وهنگامی که با او مناجات کنند جواب می دهد زمانی که او را بخوانند، لبیك می گوید و وقتی که به درگاه او دعا کنند، اجابت می فرماید.

(بحارالانوار، ج ۹۶، ص ۳۵۶)

حدیث۱۷۷

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله -:

تفتح ابواب السماء و یستجاب الدعاء فی اربعة مواطن : عندالتقاء الصفوف فی سبیل الله وعند نزول الغیث وعند اقامة الصلاة وعند رؤ یة الكعبة ؛

چهار موقع درهای آسمان را بگشایند و دعاها رامستجاب کنند:

۱ - هنگام تلاقی صفوف مبارزان در راه خدا

۲ - هنگام نزول باران

۳ - هنگام نماز

۴ - هنگام دیدار کعبه.

(نهج الفصاحه ، ص ۱۱۶۸)

حدیث۱۷۸

قال الباقر - علیه السلام -:

فاذا فرغت من الصلاهٔ المکتوبهٔ فانصب الی ربک فی الدعاء او ارعب الیه فی المساءلهٔ؛

هرگاه از نماز واجب فارغ شدی ، به دعا به سوی پروردگارت بپرداز و رغبت کن به سوی پروردگارت به سوال و درخواست .

(مجمع البیان ، ج ۱۰ ص ۵۰۹)

حدیث۱۷۹

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله -:

کاءنه قداستغنی غنی خذوا صلاته فاضربوا بها وجهه ؛

بنـده مران بنگریـدکه نماز به جای آورد، ولی درخواست حاجت نکرد و گویا از من بی نیاز است نمازش رابرگردانید و برچهره اش بکوبید.(بحارالانوار، ج ۸۲ ص ۳۲۵)

حدیث۱۸۰

قال الصادق - علیه السلام -:

ان الله - عزوجل - فرض علیکم الصلوات فی احب الاوقات الیه فاسئلوا الله حوائجکم عقیب فرائضکم ؛

به درستی که خداوند نمازهای واجب را در محبوبترین اوقات واجب کرد، پس حاجات خود را بعد از نمازهایتان بخواهید.

(بحارالانوار، ج ۸۵ ص ۳۲۴)

حدیث۱۸۱

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله -

ادعوا الله و انتم موقنون بالاجابهٔ و اعلموا ان الله تعالی لایستجب دعاء من قلب غافل لاه

بـایقین به اسـتجابت دعـای خویش ، خداونـد را بخوانیـد و بدانیـد که پروردگـار - تبارک و تعالی - دعایی را که از دل غافل و بی توجه برآید، مستجاب نخواهد کرد(الاذکار، ص ۳۵۶).

حدیث۱۸۲

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله -:

ان الله یستجبی من عبده اذا صلی فی جماعهٔ ثم ساءله حاجهٔ ان ینصرف حتی یقضیها ؛

وقتی بنده نمازش را به جماعت بخواند وحاجتی از خدا بخواهد، خداوند او را حاجت روا خواهد کرد، زیرا شـرم دارد خواسته او را برنیاورد.

(بحارالانوار، ج ۸۸ ص ۴)

حدیث۱۸۳

قال علی - علیه السلام -:

الدعاء مفتاح الرحمهٔ و مصباح الظلمهٔ ؛

دعا کلید رحمت الهی و روشنایی بخش تاریکی هاست.

(میزان الحکمه ، ج ۳ ص ۲۴۵).

حدیث۱۸۴

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله -:

ثلاثه مواطن لاترد فیها دعوهٔ عبد: رجل یکون فی بریهٔ حیث لایراه احد الاالله فیقوم فیصلی و رجل یکون معه فئهٔ فیقر عنه اصحابه فیثبت و رجل یقوم من آخر اللیل ؛

سه مورد است که دعای کسی در آن رد نمی شود: یکی آن مردی که در بیابان باشد و کسی جز خدا او را نمی بیند برخیزید و نماز گزارد. دیگر آن مردی که با گروهی در جنگ باشد و یاران وی بگریزند و او استوار ماند. سوم آن که مرد در آخر شب برای عبادت برخیزد.(کنزالعمال ، ج ۲ - ص ۱۰۲، ص ۳۳۳۶)

حدیث۱۸۵

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله -:

من ادی فریضهٔ فله عندالله دعوهٔ مستجابه ؛

هرکس نماز واجبی را به جای آورد یک دعای مستحب نزد خدا خواهد داشت .

(بحارالانوار، ج ۸۵ ص ۳۲۱).

حدیث۱۸۶

قال الصادق - علیه السلام -:

یستجاب الدعاء فی اربعهٔ مواطن : فی الوتر و بعد الفجر و بعد الظهر و بعدالمغرب؛

دعا در چهار وقت به اجابت می رسد:

۱ - در نماز وتر

۲ - پس از نماز صبح

۳ - بعد از نماز ظهر

۴ - پس از مغرب.

(بحارالانوار، ۸۵ ص ۳۲۴ روضهٔ المتقین ، ج ۱۲ ص ۳۸).

حدیث۱۸۷

قال الصادق - علیه السلام -:

من صلی صلوة و عقب الی اخری فهو ضیف الله و حق علی الله ان یکرم ضیفه ؛

هر که نماز فریضه کند و بعد از آن تعقیب بخواند تا نماز دیگر (یعنی به خواندن دعاهایی که بعد از نماز باید خواند و قرائت قرآن و غیره مشغول گردد تا وقت نماز دیگر) پس آن بنده مهمان خدا می باشد و حق است بر خدای - عزوجل - اینکه اکرام کند مهمان خود را. (بحارالانوار، ج ۸۵ ص ۳۲۲).

حدیث۱۸۸

قال الصادق - علیه السلام -:

تسبیح فاطمة الزهراء - علیهاالسلام - فی کل یوم فی دبر کل صلاة احب الی من صلاة الف رکعة فی کل یوم؛

تسبیح حضرت زهرا (علیهاالسلام) در هر روز در تعقیب هر فریضه نزد من محبوب تر است از به جا آوردن هزار رکعت نماز در هر روز (ثواب الاعمال ، ص ۱۶۶)

حدیث۱۸۹

قال الصادق - علیه السلام -:

کل دعاء یدعی الله - عزوجل - به محجوب عن السماء حتی یصلی علی محمد و آل محمد؛

هر دعایی که خدا با آن خوانده شود، پوشیده است ، بالا نمی رود و به هدف اجابت نمی رسد مگر این که صلوات بر محمد و آل محمد (ع) همراه باآن باشد.

(اصول کافی ، - ج ۲، ص ۴۹۳)

حدیث۱۹۰

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله -:

التعقیب بعد صلوة الفجر ابلغ فی طلب الرزق؛

دعای پس از نماز صبح برای جلب رزق مؤ ثرتر است .

(بحارالانوار، ج ۸۵، س ۳۲۶، مستدرک الوسایل ، ج ۱، ص ۳۳۶)

حدیث۱۹۱

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

ان الله یستحیی من عبده اذا صلی فی جماعة ثم ساله حاجة ان ینصرف حتی یقضیها؛

همانا خداوند از بنده اش هنگامی که به نماز جماعت مشغول است و سپس از او حاجتی بخواهد که برآورده نشود، حیا می کند تا زمانی که آن را اجابت کند.

(بحارالانوار، ج ۸۸، ص ۴)

حدیث۱۹۲

عن رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

و ما منکم من احد یخرج من بیته متطهرا فیصلی الصلوة فی الجماعة مع المسلمین ثم یقعد ینتظر صلوة الاخری الا و الملائکة تقول : اللهم اغفر له ، اللهم ارحمه ؛

وقتی شما از خانه خارج می شوید، با طهارت باشید، و شرکت در جماعت با مسلمین بکنید، و انتظار نماز باشید، در این صورت ملائکه برای شما دعا می کنند، خدایا او را بیامرز، خدایا بر او رحم کن .

(جامع احادیث ، ج ۶، ص ۳۸۷)

حدیث۱۹۳

قال علی - علیه السلام -:

اغتنموا الدعاء عند اربع : عند قرائة القران و عند الاذان و عند نزول الغیث و عند التقاء الصفین للشهادة ؛

در چهار زمان دعا را غنیمت شمارید:

۱ - هنگام قرائت قرآن .

۲ - هنگام اذان .

۳ - هنگام نزول باران .

۴ - هنگام رو به رو شدن دو لشگر مؤ منین و کفار برای جنگ .

(وسائل الشیعه ، ج ۴، ص ۱۱۱۴)

حدیث۱۹۴

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

یا اباذر!اذا کان العبد فی ارض قفر فتوضا او تیمم ثم اذن و اقام و صلی امر الله - عز و جل - الملئکة فصفوا خلفه صفا لا یری طرفاه یرکعون برکوعه و یسجدون بسجوده و یؤ منون علی دعائه ؛

ای ابوذر! هرگاه بنده ای در بیابانی تنها باشد و وضو بسازد یا تیمم کند، سپس اذان و اقامه بگوید و نماز بخواند، خدا فرشتگان را امر کند که پشت سر او صفی تشکیل دهند که دو طرف آن دیده نشود و به نماز او اقتداء نمایند و به دعای او آمین گویند.

(وسائل الشیعه ، ج ۴، ص ۶۲۱. مکارم الاخلاق ، ص ۴۶۶)

حدیث۱۹۵

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

الدعاء بین الاذان و الاقامة لایرد؛

دعای بین اذان و اقامه رد نمی شود.

(شهاب الاخبار، ص ۴۴)

حدیث۱۹۶

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله - :

اذا زالت الشمس فتحت ابواب السماء و ابواب الجنان و استجیب الدعاء، فطوبی لمن رفع له عند ذلک عمل صالح ؛

وقتی آفتاب از دایره نصف النهار گذشت ، درهای آسمان و درهای بهشت گشوده شده و دعا در این هنگام مستجاب می گردد. پس خوشا به حال کسی که در این ساعت عمل صالحی از او بالا رود.

(سفینهٔ البحار، ج ۲، ص ۴۴)

حدیث۱۹۷

قال النبی - صلی الله علیه وآله -:

ثلاثهٔ لایتقبل الله - عز و جل - لهم بالحفظ، رجل نزل فی بیت خرب ، و رجل صلی علی قارعهٔ الطریق و رجل ارسل راحلته و لم یستوثق منها ؛

سه طایفه هستند که خداوند دعای آنها را برای حفظ و سلامتی نمی پذیرد:

۱ - کسی که زیر دیوار و سقف شکسته منزل کند.

۲ - کسی که در وسط جاده نماز بخواند.

۳ - کسی که مرکب خود را رها کند و آن را نبندد.

(الخصال ، ج ۱، ص ۱۴۱.بحارالانوار، ج ۷۶، ص ۱۵۷)

حدیث۱۹۸

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

من اکل لقمهٔ حرام لم یقبل له صلواهٔ اربعین لیلهٔ و لم تستجب له دعوهٔ اربعین صباحا ؛

کسی که لقمه حرام بخورد، تا چهل شب نماز او قبول نمی شود و دعای وی نیز تا چهل روز به اجابت نمی رسد.

(دارالسلام نوری ، ج ۴، ص ۲۱۳)

حدیث۱۹۹

قال الصادق - علیه السلام -:

یدخل علی المیت فی قبره الصلاهٔ و الصوم و الحج و الصدقهٔ و البر و الدعاء، و یکتب اجره للذی یفعله و للمیت ؛

نماز و روزه و صدقه و نیکی و دعا برای میت در قبر او داخل می شود، و اجر و پاداش این امور را برای میت و آن را انجام می دهد، نوشته می شود.

(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۶۲)

حدیث۲۰۰

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

الصلاهٔ اجابهٔ للدعاء و قبول للاعمال ؛

نماز موجب اجابت دعا و قبولی اعمال است .

(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۱)

حدیث۲۰۱

قال الباقر - علیه السلام -:
ما من عبـد من شیعتنا یقوم الی الصلوة الا اکتنفته بعـدد من خالفه ملائکهٔ یصلون خلفه و یدعون الله - عز و جل - له حتی یفرغ من صلاته ؛
هیچ بنده ای از پیروان ما نیست که به نماز بایستد، مگر آن که به اندازه مخالفینش ملائکه پشت سر او نماز می خوانند و در پیشگاه خداوند متعال برای او دعا می کنند تا از نمازش فارغ شود.
(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۰۵)

حدیث۲۰۲

پیامبر اکرم(صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:
اِدفَعُوا أبوابَ الْبَلاءِ بِالدُّعاءِ؛
درهای بلا را با دعا ببندید.
قرب الاسناد، ص ۱۱۷

حدیث۲۰۳

امام علی علیه‌السلام :
بُکاءُ العُیونِ وخَشْیَةُ القلوبِ مِن رَحْمَةِ اللّه تعالی ذِکرُهُ ، فإذا وَجَدتُموها فاغتَنِموا الدُّعاءَ؛
گریه چشمها و ترس دلها نشانه رحمت خدای بلندنام است . هرگاه این دو را در خود یافتید دعا کردن را غنیمت شمرید .
مکارم الأخلاق : ۲ / ۹۶ / ۱۰ منتخب میزان الحکمة : ۷۸

حدیث۲۰۴

امام علی علیه السلام فرمودند:
أَعلَمُ النّاسِ بِاللّه أَکثَرُهُم لَهُ مَسأَلَةً؛
خداشناس ترین مردم پر درخواست ترین آنها از خداست.
غررالحکم، ج۲، ص ۴۵۱، ح ۳۲۶۰

حدیث۲۰۵

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم فرمودند:
امْنُنْ عَلَیْنَا بِالنَّشَاطِ وَ أَعِذْنَا مِنَ الْفَشَلِ وَ الْکَسَلِ وَ الْعَجْزِ وَ الْعِلَلِ وَ الضَّرَرِ وَ الضَّجَرِ وَ الْمَلَلِ؛
(خـدایا) نعمـت سـرزندگی و کوشـایی را بـه مـا ارزانی دار و از سـستی، تنبلی، نـاتوانی، بهـانه آوری، زیـان، دل مردگی و ملالـ، محفوظمان دار.
میزان الحکمه، ج ۱۱، ص ۵۱۸۴

حدیث۲۰۶

امام سجاد علیه السلام فرمودند:

اللّهُمّ إِنّی أَعُوذُ بِکَ مِنَ الْهَمّ وَ الْحَزَنِ وَ الْعَجْزِ وَ الْکَسَلِ؛

بار خدایا، من از غم و اندوه و ناتوانی و تنبلی به تو پناه می‌برم.

میزان الحکمه، ج۱۱، ص۵۱۸۸

حدیث۲۰۷

امام محمد باقر (علیه السلام)فرمودند:

دعای انسان پشت سر برادر دینی‌اش ، نزدیکترین و سریعترین دعا به اجابت است.

کافی ، ج ۲ ، ص ۵۰۷

حدیث۲۰۸

امام محمد باقر (علیه السلام)فرمودند:

خداونـد عزوجل از میان بندگان مؤمنش آن بنده‌ای را دوست دارد که بسیار دعا کند، پس بر شـما باد دعا در هنگام سـحر تا طلوع آفتاب ، زیرا آن ، ساعتی است که درهای آسمان در آن هنگام باز گردد و روزیها در آن تقسیم گردد و حاجتهای بزرگ بر آورده شود .

کافی ، ج ۲ ، ص۴۷۸

حدیث۲۰۹

امام محمد باقر (علیه السلام)فرمودند:

به خدا سوگند هیچ بنده‌ای در دعا ، پافشاری و اصرار به درگاه خدای عزوجل نکند ، جز اینکه حاجتش را بر آورد .

کافی ، ج ۲ ، ص ۴۷۵

حدیث۲۱۰

امام مهدی(علیه السلام) فرمودند:

پروردگارا روزیمان کن بندگی‌ات و دوری از گناه و نیت پاک را.

(الصحیفه المهدیه/۶۹)

حدیث۲۱۱

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

نعم سلاح المؤمن الصّبر و الدّعاء؛

چه نیکو سلاحی است صبر و دعا برای مؤمن.

نهج الفصاحه

حدیث۲۱۲

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

من یدم قرع الباب یوشک أن یفتح له؛

هر که به کوفتن در ادامه دهد بر او بگشایند.

نهج الفصاحه

حدیث۲۱۳

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

من سرّه أن یستجیب اللّه له عند الشّدائد و الکرب فلیکثّر الدّعاء فی الرّخاء؛

هر که دوست دارد خدا هنگام سختی و مصیبت دعای وی اجابت کند هنگام گشایش دعا بسیار کند.

نهج الفصاحه

حدیث۲۱۴

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

من أتی إلیکم معروفا فکافئوه فإن لم تجدوا فادعوا له؛

هر که با شما نکوئی کرد عوضش دهید و اگر نتوانید برای او دعا کنید.

نهج الفصاحه

حدیث۲۱۵

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

ما من عبد مسلم یدعو لأخیه بظهر الغیب إلّا قال الملک و لک بمثله؛

هر بنده مسلمانی که در غیاب برادر خویش برای او دعا کند فرشته گوید برای تو نیز نظیر آن باد.

نهج الفصاحه

حدیث۲۱۶

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

لا یردّ القضاء إلّا الدّعاء و لا یزید فی العمر إلّا البرّ؛

قضا جز به دعا دفع نشود و چیزی جز نیکوکاری عمر را افزون نکند.

نهج الفصاحه

حدیث۲۱۷

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
لیس شی ء أکرم عند اللّه من الدّعاء؛
هیچ چیز نزد خدا گرامی تر از دعا نیست.
نهج الفصاحه

حدیث۲۱۸

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
لم تؤتوا بعد کلمه الإخلاص مثل العافیه فاسألوا اللّه العافیه؛
شما را پس از کلمه اخلاص چیزی مثل عافیت نداده اند از خدا عافیت طلبید.
نهج الفصاحه

حدیث۲۱۹

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
لقد بارک اللّه لرجل فی حاجه أکثر الدّعاء فیها أعطیها أو منعها؛
خدا حاجتی را که مرد در باره آن بسیار دعا کند روا بشود یا نشود، مبارک کرده است.
نهج الفصاحه

حدیث۲۲۰

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
قل اللّهمّ إنّی أسألک نفسا مطمئنّه تؤمن بلقائک و ترضی بقضائک و تقنع بعطائک؛
بگو خدایا جان مطمئنی از تو میخواهم که به معاد ایمان داشته باشد و به قضای تو رضا دهد و به عطای تو قناعت کند.
نهج الفصاحه

حدیث۲۲۱

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
قال اللّه تعالی یا ابن آدم ثلاثه: واحده لی و واحده لک و واحده بینی و بینک فأمّا الّتی لی فتعبدنی لا تشرک بی شیئا، و أمّا الّتی لک فما عملت من عمل جزیتک به فإن أغفر فأنا الغفور الرّحیم و أمّا الّتی بینی و بینک فعلیک الدّعاء و المسأله و علی الاستجابه و العطاء؛
خدای والا فرماید: ای فرزند آدم سه چیز هست یکی خاص من، یکی خاص تو، و یکی میان من و تو. اما آن که خاص من است آن که مرا بپرستی و چیزی را با من انباز نکنی اما آنچه خاص تو است هر چه عمل کنی سزای تو دهم و اگر بیامرزم من آمرزگار رحیمم، اما آنچه میان من و تو است از تو دعا کردن و خواستن و از من اجابت و عطا کردن.
نهج الفصاحه

حدیث۲۲۲

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
عوّدوا المرضی، و مروهم فلیدعوا لکم فإنّ دعوه المریض مستجابه و ذنبه مغفور؛
بیماران را عیادت کنید و بگوئیدشان که برای شما دعا کنند که دعای بیمار مستجاب و گناه او آمرزیده است.
نهج الفصاحه

حدیث۲۲۳

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
عمل البرّ کلّه نصف العباده و الدعاء نصف فإذا أراد اللّه تعالی بعبد خیرا انتحی قلبه للدّعاء؛
همه اعمال خیر یک نیمه عبادت است و دعا نیمه دیگر و چون خدا برای بنده ای خیر خواهد، قلب او را به دعا متمایل کند.
نهج الفصاحه

حدیث۲۲۴

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
ساعتان تفتح فیهما أبواب السّماء و قلّما تردّ علی داع دعوته: حضور الصّلاه و الصّفّ فی سبیل اللّه؛
دو وقت است که درهای آسمان در اثنای آن گشوده می شود و کمتر ممکن است دعای دعاکننده ای رد شود: هنگام نماز و صف آرائی در راه خدا.
نهج الفصاحه

حدیث۲۲۵

رکعتان بسواک أفضل من سبعین رکعه بغیر سواک و دعوه فی السّرّ أفضل من سبعین دعوه فی العلانیه و صدقه فی السّرّ أفضل من سبعین صدقه فی العلانیه؛
دو رکعت نماز با مسواک بهتر از هفتاد رکعت بدون مسواک است و یک دعای نهان بهتر از هفتاد دعای آشکار است و یک صدقه نهان بهتر از هفتاد صدقه آشکار است.
نهج الفصاحه

حدیث۲۲۶

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
الدّعاء ینفع ممّا نزل و ممّا لم ینزل فعلیکم عباد اللّه بالدّعاء؛
دعا در باره آنچه فرود آمده و آنچه نیامده مفید است بندگان خدا از دعا غافل مشوید.
نهج الفصاحه

حدیث۲۲۷

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

الدّعاء یردّ القضاء و إنّ البرّ یزید فی الرّزق و إنّ العبد لیحرم الرّزق بالذّنب یصیبه؛

دعا دفع قضا کند و نیکی روزی را بیفزاید و بنده به وسیله گناهی که مرتکب شود از روزی خود محروم ماند.

نهج الفصاحه

حدیث۲۲۸

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

الدّعاء هو العباده؛

دعا،عبادت است.

نهج الفصاحه

حدیث۲۲۹

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

الدّعاء مفتاح الرّحمه و الوضوء مفتاح الصّلاه و الصّلاه مفتاح الجنّه؛

دعا کلید رحمت و وضو کلید نماز است و نماز کلید بهشت.

نهج الفصاحه

حدیث۲۳۰

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

الدّعاء سلاح المؤمن؛

دعا سلاح مؤمن است.

نهج الفصاحه

حدیث۲۳۱

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

الدّعاء جند من أجناد اللّه مجنّد یردّ القضاء بعد أن یبرم.

دعا سپاهی از سپاهیان مجهز خداست و قضای محتوم را دفع می کند.

نهج الفصاحه

حدیث۲۳۲

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

الدّعاء بین الأذان و الإقامه لا یردّ؛

دعائی که میان اذان و اقامه کنند رد نمی شود.

نهج الفصاحه

حدیث۲۳۳

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

الدّاعی و المؤمّن فی الأجر شریکان و القاری و المستمع فی الأجر شریکان و العالم و المتعلّم فی الأجر شریکان؛

آنکه دعا میکند و آنکه آمین گوید در پاداش شریکند و قاری و مستمع در پاداش شریکند و دانشمند و دانش آموز در پاداش شریکند.

نهج الفصاحه

حدیث۲۳۴

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

دعوه فی السّرّ تعدل سبعین دعوه فی العلانیه؛

یک دعای نهانی مساوی هفتاد دعای آشکار است.

نهج الفصاحه

حدیث۲۳۵

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

دعوتان لیس بینهما و بین اللّه حجاب دعوه المظلوم و دعوه المرء لأخیه بظهر الغیب؛

دو دعاست که میان آن و خدا پرده ای نیست، دعای ستمدیده و دعائی که مرد پشت سر برادر خود کند.

نهج الفصاحه

حدیث۲۳۶

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

دعاء الوالد لولده کدعاء- النّبیّ لأمّته؛

دعائی که پدر برای فرزند کند مانند دعائی است که پیغمبر برای امت خود می کند.

نهج الفصاحه

حدیث۲۳۷

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

دعاء المرء المسلم مستجاب لأخیه بظهر الغیب عند رأسه ملک موکّل به کلّما دعا لأخیه بخیر قال الملک: آمین و لک بمثل ذلک؛

دعای مرد مسلمان که پشت سر برادر خود کند پذیرفته شود بر سر او فرشته ای موکل است و هر دم برای برادر خود دعائی کند گوید پذیرفته باد و برای تو نیز نظیر آن باشد.

نهج الفصاحه

حدیث۲۳۸

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
دعاء المحسن إلیه للمحسن لا یردّ؛
دعائی که نکوئی دیده برای نکوکار کند ردشدنی نیست.
نهج الفصاحه

حدیث۲۳۹

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
دعاء الأخ لأخیه بظهر- الغیب لا یردّ؛
دعائی که برادر پشت سر برادر خود کند، ردشدنی نیست.
نهج الفصاحه

حدیث۲۴۰

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
خیار أئمّتکم الّذین تحبّونهم و یحبّونکم و تصلّون علیهم و یصلّون علیکم و شرار أئمّتکم الّذین تبغضونهم و یبغضونکم و تلعنونهم و یلعنونکم؛
بهترین پیشوایان شما کسانی هستند که آنها را دوست دارید و شما را دوست دارند. شما آنها را دعا کنید و آنها نیز شما را دعا کنند و بدترین پیشوایان شما کسانی هستند که آنها را دشمن دارید و شما را دشمن دارند و آن ها را نفرین کنید و شما را نفرین کنند.
نهج الفصاحه

حدیث۲۴۱

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
خمس دعوات یستجاب لهنّ: دعوه المظلوم حتّی ینتصر و دعوه الحاجّ حتّی یصدر و دعوه الغازی حتّی یقفل و دعوه المریض حتّی یبرأ و دعوه الأخ لأخیه بظهر الغیب و أسرع هذه الدّعوات إجابه دعوه الأخ لأخیه بظهر الغیب؛
پنج دعاست که مستجاب می شود دعای مظلوم تا یاری شود و دعای زائر کعبه تا باز گردد و دعای کسی که به جهاد می رود تا به اقامتگاه خود برسد و دعای مریض تا شفا یابد، و دعای برادری که در غیبت برادر خود برای او کند و این دعا از همه دعاها زودتر مستجاب می شود.
نهج الفصاحه

حدیث۲۴۲

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

خرج نبیّ من الأنبیاء بالنّاس یستسقون اللّه تعالی فإذا هو بنمله رافعه بعض قوائمها إلی السّماء فقال ارجعوا فقد استجیب لکم من أجل هذه النّمله؛

پیغمبری با مردم برای دعای باران بیرون آمد مورچه ای را دید که دست خود را به طرف آسمان بلند کرده است گفت باز گردید که خدا به خاطر این مورچه دعای شما را پذیرفت.

نهج الفصاحه

حدیث۲۴۳

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

حصّنوا أموالکم بالزّکاه و داووا مرضاکم بالصّدقه و أعدّوا للبلاء الدّعاء؛

اموال خود را به وسیله زکات محفوظ دارید و مریضان خود را با صدقه علاج کنید و برای جلوگیری از بلا به دعا متوسل شوید.

نهج الفصاحه

حدیث۲۴۴

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

ثلاث یدرک بهنّ العبد رغائب الدّنیا و الآخره الصّبر علی البلاء و الرّضا بالقضاء و الدّعاء فی الرّخاء؛

سه چیز است که بنده به وسیله آن خواستنی های دنیا و آخرت را به دست می آورد: صبر بر بلا و رضا به قضا و دعا در حال فراخ دستی.

نهج الفصاحه

حدیث۲۴۵

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

ثلاث دعوات مستجابات لا شکّ فیهنّ دعوه المظلوم و دعوه المسافر و دعوه الوالد علی ولده؛

سه دعا بدون شک مستجاب می شود: دعای ستمدیده و مسافر و نفرین پدر در حق فرزند.

نهج الفصاحه

حدیث۲۴۶

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

ثلاث حقّ علی اللّه أن لا یردّ لهم دعوه: الصائم حتّی یفطر و المظلوم حتّی ینتصر و المسافر حتّی یرجع؛

سه کسند که بر خدا لازم است دعایشان را رد نکند: روزه دار تا افطار کند و ستمدیده تا ستم از او دفع شود و مسافر تا به وطن خود باز گردد.

نهج الفصاحه

حدیث۲۴۷

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

ثلاثه مواطن لا تردّ فیها دعوه عبد: رجل یکون فی بریّه حیث لا یراه أحد إلّا اللّه فیقوم فیصلّی و رجل یکون معه فئه فیفرّ عنه أصحابه فیثبت و رجل یقوم من آخر اللّیل؛

سه مورد است که دعای کسی در آن رد نمی شود: یکی آن که مردی در بیابانی باشد که جز خدا کسی او را نمی بیند و برخیزد و نماز گزارد دیگر آن که مردی با گروهی در جنگ باشد و یاران وی بگریزند و او استوار ماند و سوم آن که مرد در آخر شب برای عبادت برخیزد.

نهج الفصاحه

حدیث۲۴۸

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

ثلاثه لا یردّ اللّه دعاءهم: الذّاکر اللّه کثیرا و المظلوم و الإمام المقسط؛

سه کسند که خدا دعایشان را رد نمی کند آن که فراوان یاد خدا کند و ستمدیده و پیشوای دادگر.

نهج الفصاحه

حدیث۲۴۹

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

ثلاثه لا یجیبهم ربّک عزّ و جلّ رجل نزل بیتا خربا و رجل نزل علی طریق السّبیل و رجل أرسل دابّته ثمّ جعل یدعو اللّه أن یحبسها؛

سه کسند که خدا دعایشان را نمی پذیرد: مردی که در خانه ویران جای گیرد و مردی که کنار راه اقامت گزیند و مردی که حیوان خود را رها کند و سپس دعا کند که خدا آن را نگهدارد.

نهج الفصاحه

حدیث۲۵۰

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

تفتح أبواب السّماء و یستجاب الدّعاء فی أربعه مواطن: عند التقاء الصّفوف فی سبیل اللّه و عند نزول الغیث و عند إقامه الصّلاه و عند رؤیه الکعبه؛

چهار موقع درهای آسمان را بگشایند و دعاها را مستجاب کنند. هنگام تلاقی صف مبارزان در راه خدا و هنگام نزول باران و هنگام نماز و هنگام دیدار کعبه.

نهج الفصاحه

حدیث۲۵۱

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

برّ الوالدین یزید فی العمر و الکذب ینقص الرّزق و الدّعاء یردّ القضاء؛

نیکی با پدر و مادر عمر را افزون کند و دروغ روزی را کاهش دهد و دعا قضا را دفع کند.

نهج الفصاحه

حدیث۲۵۲

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

إنّ من لم یسأل اللّه تعالی یغضب علیه؛

هر که از خدا چیزی نخواهد خدا بر او خشمگین می شود.

نهج الفصاحه

حدیث۲۵۳

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

إنّ اللّه یستحیی من العبد أن یرفع إلیه یدیه فیردّهما خائبین؛

خداوند از بنده شرم دارد که دستهای خود را به سوی او بلند کند و آن را ناامید باز گرداند.

نهج الفصاحه

حدیث۲۵۴

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

إنّ اللّه یحبّ الملحّین فی الدّعاء؛

خداوند کسانی را که در کار دعا اصرار می ورزند، دوست دارد.

نهج الفصاحه

حدیث۲۵۵

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

إنّ اللّه تعالی حیی کریم یستحیی إذا رفع الرّجل إلیه یدیه أن یردّهما صفرا خائبتین؛

خداوند باحیا و بخشنده است وقتی مردی دست های خود را به سوی او بلند کرد شرم دارد که آن را خالی و نومید باز گرداند.

نهج الفصاحه

حدیث۲۵۶

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

إنّ الرّجل لیحرم الرّزق بالذّنب یصیبه و لا یردّ القدر إلّا الدّعاء و لا یزید فی العمر إلا البرّ؛

انسان به سبب گناه از روزی محتوم محروم ماند و تقدیر جز به دعا برنگردد و عمر جز به نیکوکاری دراز نشود.

نهج الفصاحه

حدیث۲۵۷

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

إنّ أبخل النّاس من بخل بالسّلام و أعجز النّاس من عجز عن الدّعاء؛

بخیل ترین مردم آن کس است که از سلام دادن بخل ورزد و ناتوان ترین مردم کسی است که از دعا ناتوان باشد.

نهج الفصاحه

حدیث۲۵۸

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

اللّهمّ لا تکلنی إلی نفسی طرفه عین و لا تنزع منّی صالح ما أعطیتنی؛

خداوندا یک لحظه مرا به خودم وامگذار و چیزهای خوبی که به من بخشیده ای از من باز مگیر.

نهج الفصاحه

حدیث۲۵۹

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

اللّهمّ کما حسّنت خلقی فحسّن خلقی؛

خدایا چنان که صورت مرا نیک کردی سیرتم را نیز نیک کن.

نهج الفصاحه

حدیث۲۶۰

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

اللّهمّ عافنی فی بدنی. اللّهمّ عافنی فی سمعی. اللّهمّ عافنی فی بصری. اللّهمّ إنّی أعوذ بک من الکفر و الفقر. اللّهمّ إنّی أعوذ بک من عذاب القبر، لا إله إلّا أنت؛

خدایا تن مرا سالم دار خدایا گوش مرا سالم دار خدایا چشم مرا سالم دار خدایا از کفر و فقر به تو پناه می برم، خدایا از عذاب قبر به تو پناه می برم، خدائی جز تو نیست.

نهج الفصاحه

حدیث۲۶۱

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

اللّهمّ ربّنا آتنا فی الدّنیا حسنه و فی الآخره حسنه و قنا عذاب النّار؛

خدایا، پروردگارا، در دنیا و آخرت بما نیکی بخش، و ما را از عذاب جهنم محفوظ دار.

نهج الفصاحه

حدیث۲۶۲

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

اللّهمّ بعلمک الغیب و قدرتک علی الخلق أحینی ما علمت الحیاه خیرا لی و توفّنی إذا علمت الوفاه خیرا لی، اللّهمّ و أسألک خشیتک فی الغیب و الشّهاده و أسألک کلمه الإخلاص فی الرّضا و الغضب و أسألک القصد فی الفقر و الغنی؛

خدایا تو را به غیب دانی و قدرتی که بر آفرینش داری سوگند می دهم تا موقعی که زندگی را برای من بهتر می دانی مرا زنده نگهدار و موقعی که مرگ را برای من بهتر می دانی مرا بمیران خدایا از تو می خواهم که ترس خود را در آشکار و نهان نصیب من کنی و در حال خشنودی و خشم کلمه اخلاص را به زبان من جاری نمائی و در حال فقر و توانگری میانه روی را شعار من سازی.

نهج الفصاحه

حدیث۲۶۳

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

اللّهمّ إنّی أعوذ بک من یوم السّوء و من لیله السّوء و من ساعه السّوء و من صاحب السّوء و من جار السّوء فی دار المقامه؛

خدایا از روز بد و شب بد و ساعت بد و یار بد و همسایه بد در خانه اقامت به تو پناه می برم.

نهج الفصاحه

حدیث۲۶۴

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

اللّهمّ إنّی أعوذ بک من منکرات الأخلاق و الأعمال و الأهواء و الأدواء؛

خدایا از اخلاق بد و اعمال بد و هوس های بد و مرض های بد به تو پناه می برم.

نهج الفصاحه

حدیث۲۶۵

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

اللّهمّ إنّی أعوذ بک من فتنه النّساء و أعوذ بک من عذاب القبر؛

خدایا از فتنه زنان به تو پناه می برم و از عذاب قبر به تو پناه می برم.

نهج الفصاحه

حدیث۲۶۶

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

اللّهمّ إنّی أعوذ بک من غلبه الدّین و غلبه العدوّ و شماته الأعداء؛

خدایا از چیرگی قرض و غلبه دشمن و سرزنش مخالفان به تو پناه می برم.

نهج الفصاحه

حدیث۲۶۷

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

اللّهمّ إنّی أعوذ بک من علم لا ینفع و قلب لا یخشع و دعاء لا یسمع و نفس لا تشبع أعوذ بک اللّهمّ من شرّ هؤلاء الأربع؛

خدایا از دانشی که سود ندهد و دلی که سوز ندارد و دعائی که شنیده نشود و نفسی که سیری نپذیرد به تو پناه می برم خدایا از این چهار چیز به تو پناه می برم.

نهج الفصاحه

حدیث۲۶۸

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

اللّهمّ إنّی أعوذ بک من علم لا ینفع و عمل لا یرفع، و دعاء لا یسمع؛

خدایا از دانشی که سود ندهد و عملی که مقبول نیفتد و دعائی که شنیده نشود به تو پناه می برم.

نهج الفصاحه

حدیث۲۶۹

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

اللّهمّ إنّی أعوذ بک من زوال نعمتک و تحوّل عافیتک و فجأه نقمتک و جمیع سخطک؛

خدایا از زوال نعمت و تغییر عافیت و غضب ناگهانی و همه چیزهائی که مایه ناخشنودی تو است به تو پناه می برم.

نهج الفصاحه

حدیث۲۷۰

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

اللّهمّ إنّی أعوذ بک من الکسل و الهرم و المأثم و المغرم و من فتنه القبر و عذاب القبر و من فتنه النّار و عذاب النّار و من شرّ فتنه الغنی و أعوذ بک من فتنه الفقر؛

خدایا از تنبلی و پیری و گناه و قرض و بلیه قبر و عذاب قبر و رسوائی جهنم و بلیه جهنم و عذاب جهنم و بلیه ثروت و بلیه فقر به تو پناه می برم.

نهج الفصاحه

حدیث۲۷۱

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

اللّهمّ إنّی أعوذ بک من الفقر و القلّه و الذّلّه و أعوذ بک من أن أظلم أو أظلم؛

خدایا از فقر و تنگدستی و ذلت به تو پناه می برم و از ستم کشی و ستمگری به تو پناه می برم.

نهج الفصاحه

حدیث۲۷۲

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

اللّهمّ إنّی أعوذ بـک من العجز و الکسـل و الجبن و البخـل و الهرم و أعوذ بـک من عـذاب القبر و أعوذ بک من عـذاب النّار و أعوذ بک من فتنه المحیا و الممات؛

خـدایا از ناتوانی و تنبلی و ترس و بخل و پیری به تو پناه می برم و از عـذاب قبر به تو پناه می برم و از عذاب جهنم به تو پناه می برم و از رسوائی در زندگی به تو پناه می برم.

نهج الفصاحه

حدیث۲۷۳

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

اللّهمّ إنّی أسألک من الخیر کلّه ما علمت و ما لم أعلم و اعوذ بک من الشّرّ کلّه ما علمت منه و ما لم أعلم؛

خدایا من نیکی هائی را که می دانم و نمی دانم از تو می خواهم و از بدی هائی که می دانم و نمی دانم به تو پناه می برم.

نهج الفصاحه

حدیث۲۷۴

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

اللّهمّ إنّی أسألک صحّه فی إیمان و إیمانا فی حسن خلق و نجاحا یتبعه فلاح؛

خـدایا من از تو صـحتی می خواهم که قرین ایمـان باشـد و ایمانی که با نیک خوئی همراه باشـد و موفقیتی که رسـتگاری دنبال آن باشد.

نهج الفصاحه

حدیث۲۷۵

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

اللّهمّ إنّی أسألک الهدی و التّقی و العفاف و الغنی؛

خدایا من از تو هدایت و تقوی و عفت و بی نیازی می خواهم.

نهج الفصاحه

حدیث۲۷۶

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

اللّهمّ انفعنی بما علّمتنی و علّمنی ما ینفعنی و زدنی علما؛

خدایا مرا به آنچه تعلیم داده ای منتفع کن و آنچه را برای من نافع است به من بیاموز و دانش مرا فزون کن.

نهج الفصاحه

حدیث۲۷۷

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

اللّهمّ أنت خلقت نفسی و أنت توفّیها لک مماتها و محیاها إن أحییتها فاحفظها و إن أمتّها فاغفر لها. اللّهمّ إنّی أسألك العافيه؛

خدایا تو جان مرا آفریدی و تو آن را می گیری زندگی و مرگ آن متعلق به تو است اگر زنده اش داشتی محفوظش دار و اگر دچار مرگش ساختی بر او ببخش. خدایا من از تو عافیت می خواهم.

نهج الفصاحه

حدیث۲۷۸

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

اللّهمّ أغننی بالعلم و زیّنّی بالحلم و أکرمنی بالتّقوی و جمّلنی بالعافیه؛

خدایا مرا به علم توانگر ساز و به حلم زینت بخش و به تقوی عزیز کن و به عافیت زیبائی ده.

نهج الفصاحه

حدیث۲۷۹

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

اللّهمّ اغفر لی خطیئتی و جهلی و إسرافی فی أمری و ما أنت أعلم به منّی. اللّهمّ اغفر لی خطئی و عمدی و هزلی و جدّی و کلّ ذلک عندی. اللّهمّ اغفر لی ما قدّمت و ما أخّرت و ما أسررت و ما أعلنت؛

خدایا از گناه و جهالت و افراط کاری من و آنچه بهتر از من میدانی در گذر خدایا خطا و عمد و شوخی و جدی من همه را ببخش خدایا گناهان سابق و لاحق و نهان و عیان مرا عفو کن.

نهج الفصاحه

حدیث۲۸۰

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

اَللّهُمّ اغفِر لِی ذَنبی وَ وَسِّع لِی فی داری وَ بارِك لِی فِی رِزقِی؛

خدایا گناه مرا ببخش و خانه ام را وسعت بخش و روزی مرا برکت ده.

نهج الفصاحه

حدیث۲۸۱

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

اَللّهُمّ أعِنِّی عَلَی غَمَراتِ المَوتِ وَ سَکَراتِ المَوتِ؛

خدایا مرا بر تحمل سختیها و رنجهای مرگ کمك کن.

نهج الفصاحه

حدیث۲۸۲

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

اللّهمّ أصلح لی دینی الّذی هو عصمه أمری. و أصلح لی دنیای الّتی فیها معاشی و أصلح لی آخرتی الّتی فیها معادی و اجعل الحیاه زیاده لی فی کلّ خیر و اجعل الموت راحه لی من کلّ شرّ؛

خدایا دین مرا که حافظ کار من است و دنیای مرا که زندگی من در آن است و آخرت مرا که باز گشتم به سوی آن است به صلاح آر، زندگی را برای من مایه افزایش نیکی ها ساز و مرگ را برای من مایه آسایش از بدیها کن.

نهج الفصاحه

حدیث۲۸۳

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

اللّهمّ ارزقنی عینین هطّالتین تشفیان القلب بذروف الدّموع من خشیتک قبل أن تکون الدّموع دما و الأضراس جمرا؛

خدایا مرا دو چشم اشکبار بخش که دل را از ریزش اشکهائی که از بیم تو میریزد شفا بخشند پیش از آن که اشکها خون و دندان ها آتش شود.

نهج الفصاحه

حدیث۲۸۴

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

اللّهمّ أصلح ذات بیننا و ألّف بین قلوبنا و اهدنا سبل السّلام و نجّنا من الظّلمات إلی النّور و جنّبنا الفواحش ما ظهر منها و ما بطن. اللّهمّ بارک لنا فی أسماعنا و أبصارنا و قلوبنا و أزواجنا و ذرّیّاتنا و تب علینا إنّک أنت التّوّاب الرّحیم؛

خدایا میان ما را اصلاح ده و دلهای ما را متفق ساز و ما را به آرامش هدایت کن و از تاریکی ها به سوی روشنی رهائی بخش و از زشتی های آشکار و نهان دور ساز، خدایا گوشها و چشمها و دلها و زنها و فرزندان ما را مبارک گردان و توبه ما را بپذیر زیرا تو توبه پذیر و مهربانی.

نهج الفصاحه

حدیث۲۸۵

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

اللّهمّ أحینی مسکینا و توفّنی مسکینا و احشرنی فی زمره المساکین و إنّ أشقی الأشقیاء من اجتمع علیه فقر الدّنیا و عذاب الآخره؛

خدایا مرا در زندگی فقیر دار و فقیر بمیران و در صف فقیران محشور ساز، بدبخت تر از همه بدبختان کسی است که فقر دنیا و عذاب آخرت را با هم داشته باشد.

نهج الفصاحه

حدیث۲۸۶

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

اللّهمّ احفظنی بالإسلام قائما و احفظنی بالإسلام قاعدا و احفظنی بالإسلام راقدا و لا تشمت بی عدوّا و لا حاسدا اللّهمّ إنّی أسألک من کلّ خیر خزائنه بیدک و أعوذ بک من کلّ شرّ خزائنه بیدک؛

خدایا مرا هنگام خفتن و ایستادن و نشستن به وسیله اسلام حفظ کن و مرا به سرزنش دشمن و حسود مبتلا مساز، خدایا همه نیکی هائی که گنجینه آن را بدست داری از تو می خواهم و از همه بدیهائی که گنجینه آن را بدست داری بتو پناه می برم.

نهج الفصاحه

حدیث۲۸۷

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

اللّهمّ أحسن عاقبتنا فی الامور کلّها و أجرنا من خزی الدّنیا و عذاب الآخره؛

خدایا در همه کارها عاقبت ما را بخیر کن و ما را از خواری دنیا و عذاب آخرت نگهدار.

نهج الفصاحه

حدیث۲۸۸

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

اللّهمّ اجعلنی من الّذین إدا أحسنوا استبشروا و إذا أساؤا استغفروا؛

خدایا مرا از جمله کسانی قرار ده که وقتی نیکی کنند، خوشحال می شوند و وقتی بد کنند، آمرزش می طلبند.

نهج الفصاحه

حدیث۲۸۹

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

اللّهمّ اجعلنی شکورا و اجعلنی صبورا و اجعلنی فی عینی صغیرا و فی أعین النّاس کبیرا؛

خداوندا مرا شاکر و صابر کن و مرا در چشم خویش خوار و در نظر مردم بزرگوار کن.

نهج الفصاحه

حدیث۲۹۰

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

اللّهمّ اجعلنی أخشاك حتّی کأنی أراك و اسعدنی بتقواك و لا تشقنی بمعصیتك و خر لی فی قضائك و بارك لی فی قدرك حتّی لا أحبّ تعجیل ما أخّرت و لا تأخیر ما عجّلت و اجعل غنای فی نفسی؛

خدایا مرا چنان از ذات خود ترسان کن که گوئی تو را می بینم و مرا به پرهیزکاری خود خوشبخت کن و به نافرمانی خود بدبخت مکن قضای خود را برای من انتخاب کن و تقدیر خود را بر من مبارك کن که نخواهم آنچه را مؤخر کرده ای مقدم کنی یا آنچه را مقدم داشته ای مؤخر کنی و ثروت مرا در روحم مستقر کن.

نهج الفصاحه

حدیث۲۹۱

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

اللّهمّ اجعل أوسع رزقك علىّ عند كبر سنّى و انقطاع عمرى؛

خدایا روزی مرا هنگام پیری و واپسین زندگانی بیشتر از مواقع دیگر وسعت ببخش.

نهج الفصاحه

حدیث۲۹۲

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

اغتنموا دعوه المؤمن المبتلى؛

دعای مؤمن مبتلا را غنیمت شمارید.

نهج الفصاحه

حدیث۲۹۳

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

اغتنموا الدّعاء عند الرّقّه فإنّها رحمه؛

به هنگام رقت دعا را غنیمت شمارید که رقت مایه رحمت است.

نهج الفصاحه

حدیث۲۹۴

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

أسرع الدّعاء إجابه دعاء غائب لغائب؛

دعائی که غائبی برای غائبی دیگر کند از همه دعاها زودتر مستجاب می شود.

نهج الفصاحه

حدیث۲۹۵

پیامبراکرم(صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

إذا رأى أحدكم من نفسه أو ماله أو من أخيه ما يعجبه فليدع له بالبركه فإنّ العين حقّ؛

وقتی یکی از شما از خود یا مال خود یا برادر خود چیز جالب توجهی دید برای وی بدعا برکت خواهد زیرا چشم حق است.

نهج الفصاحه

حدیث۲۹۶

پیامبراکرم(صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

أدعوا اللّه و أنتم مؤمنون بالإجابه و اعلموا أنّ اللّه لا يستجيب دعاء؛

خدا را بخوانید و به اجابت دعای خود یقین داشته باشید و بدانید که خداوند دعا را از قلب غافل بی خبر نمی پذیرد.

نهج الفصاحه

حدیث۲۹۷

پیامبر اکرم(صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
اِتّقِ دَعوَةَ المَظلومِ فَإنّما یَسألُ اللّهَ تَعالی حَقَّهُ وَ إنّ اللّهَ تَعالی لا یَمنَع ذا حَقٍّ حَقَّهُ؛
از دعای مظلوم بپرهیز زیرا وی به دعا حق خویش را از خدا می خواهد و خدا حق را از حق دار دریغ نمی دارد.
نهج الفصاحه

حدیث۲۹۸

امام محمد باقر (ع) می فرمایند:
دعای انسان پشت سر برادر دینی اش ، نزدیکترین و سریعترین دعا به اجابت است .
کافی ، ج ۲ ، ص ۵۰۷

حدیث۲۹۹

امام سجاد(علیه‌السلام) می فرمایند:
نزد خداوند چیزی محبوب‌تر از درخواست کردن از او نیست.
(بحارالانوار/۷۵/۱۴۱)

حدیث۳۰۰

قالَ الْامامُ الْحُسَیْن – علیه السلام – :
الرّکْنُ الْیَمانی بابٌ مِنْ أبْوابِ الْجَنَّةِ، لَمْ یَمْنَعْهُ مُنْذُ فَتَحَهُ، وَ إنَّ ما بَیْنَ الرُّکْنَیْنِ ـ الأسْوَد وَ الْیَمانی ـ مَلَکٌ یُدْعی هُجَیْرٌ، یُؤَمِّنُ عَلی دُعاءِالْمُؤْمِنینَ ؛
امام حسین – علیه السلام – فرمودند: رُکن یَمانی کعبه الهی، دربی از درب های بهشت است و مابین رکن یمانی و حجرالأسود ملك و فرشته ای است که برای استجابت دعای مؤمنین آمّین می گوید.
مستدرك الوسائل، ج ۹، ص ۳۹۱

حدیث۳۰۱

قالَ الإمامُ الْحَسَنُ الْمُجتبی – عَلَیْهِ السَّلام – :
مَنْ قَرَءَ الْقُرْآنَ کانَتْ لَهُ دَعْوَةٌ مُجابَةٌ، إمّا مُعَجَّلةٌ وَإمّا مُؤجَلَّةٌ؛
امام حسن مجتبی – علیه السلام – فرمودند:
کسی که قرآن را ـ با دقّت ـ قرائت نماید، در پایان آن ـ اگر مصلحت باشد ـ دعایش سریع مستجاب خواهد شد ـ و اگر مصلحت نباشد ـ در آینده مستجاب می گردد.
دعوات الرّاوندی، ص ۲۴، ح ۱۳

حدیث۳۰۲

قالَتْ فاطِمَةُ الزَّهْراء – سلام الله علیها – : فَأَكْثِرْ مِنْ تِلاوَةِ الْقُرآنِ، وَالدُّعاءِ، فَإنَّها ساعَةٌ يَحْتاجُ الْمَيِّتُ فيها إلى أُنْسِ الْاحْياءِ ؛
حضرت فاطمه زهرا – سلام الله علیها – ضمن وصیّتی به امام علی – علیه السلام – اظهار نمودند: پس از آن که مرا دفن کردی، برایم قرآن را بسیار تلاوت نما، و برایم دعا کن، چون که میّت در چنان موقعیّتی بیش از هر چیز نیازمند به اُنس با زندگان می باشد.
بحارالأنوار، ج ۷۹، ص ۲۷

حدیث۳۰۳

قالَتْ فاطِمَةُ الزَّهْراء – سلام الله علیها – : اصْعَدْ عَلَى السَّطْحِ، فَإنْ رَأيْتَ نِصْفَ عَيْنِ الشَّمْسِ قَدْ تَدَلّى لِلْغُرُوبِ فَأَعْلِمْنى حَتّى أدْعُو ؛
حضرت فاطمه زهرا – سلام الله علیها – روز جمعه نزدیک غروب آفتاب به غلام خود می فرمودند: بالای پشت بام برو، هر موقع نصف خورشید غروب کرد مرا خبر کن تا برای خود ـ و دیگران ـ دعا کنم.
معانی الأخبار، ص ۳۹۹

حدیث۳۰۴

قالَتْ فاطِمَةُ الزَّهْراء – سلام الله علیها – :
إلهی وَ سَيِّدى، أسْئَلُكَ بِالَّذينَ اصْطَفَيْتَهُمْ، وَ بِبُكاءِ وَلَدَيَّ فى مُفارِقَتى أنْ تَغْفِرَ لِعُصاةِ شيعَتى، وَشيعَةِ ذُرّيَتى ؛
حضرت فاطمه زهرا – سلام الله علیها – فرمودند:
خداوندا، به حقّ اولیاء و مقرّبانی که آن ها را برگزیده ای، و به گریه فرزندانم پس از مرگ و جدائی من با ایشان، از تو می خواهم گناه خطاکاران شیعیان و پیروان ما را ببخشی.
کوکب الدّری، ج ۱، ص ۲۵۴

حدیث۳۰۵

قالَ الْامامُ علی – عَلَيْهِ السلام – :
إغْتَنِمُوا الدُّعاءَ عِنْدَ خَمْسَةِ مَواطِنَ: عِنْدَ قِرائَةِ الْقُرْآنِ، وَ عِنْدَ الْاذانِ، وَ عِنْدَ نُزُولِ الْغَيْثِ، وَ عِنْدَ الْتِقاءِ الصَّفَّيْنِ لِلشَّهادَةِ، وَ عِنْدَ دَعْوَةِ الْمَظْلُومِ، فَإنَّهُ لَيْسَ لَها حِجابٌ دوُنَ الْعَرْشِ ؛
امام علی – علیه السلام – فرمودند:
پنج موقع را برای دعا و حاجت خواستن غنیمت شمارید: موقع تلاوت قرآن، موقع اذان، موقع بارش باران، موقع جنگ و جهاد ـ فی سبیل اللّه ـ موقع ناراحتی و آه کشیدن مظلوم. در چنین موقعیت ها مانعی برای استجابت دعا نیست.
بحارالأنوار، ج ۹۰، ص ۳۴۳، ح ۱

حدیث۳۰۶

قال رَسُولُ اللّهِ – صلی الله علیه وآله – :
إنَّ أعْجَزَ النّاسِ مَنْ عَجَزَعَنِ الدُّعاءِ، وَ إنَّ أبْخَلَ النّاسِ مَنْ بَخِلَ بِالسَّلامِ؛

رسول خدا – صلی الله علیه و آله – فرمودند:
عاجز و ناتوان ترین افراد کسی است که از دعا و مناجات با خداوند ناتوان و محروم باشد، و بخیل ترین اشخاص کسی خواهد بود که از سلام کردن خودداری نماید.
بحارالأنوار، ج ۹۰، ص ۲۹۱، ح ۱۱

حدیث۳۰۷

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :
من اکل لقمهٔ حرام لم تقبل له صلوهٔ اربعین لیلهٔ و لم تستجب له دعوهٔ اربعین صباحا؛
کسی که لقمه حرام بخورد، تا چهل شب نماز او قبول نمی شود و دعای وی نیز تا چهل روز به اجابت نمی رسد.
(دارالسلام نوری ، ج ۴، ص ۲۱۳)

حدیث۳۰۸

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:
هر کس وضوی خوب بگیرد و دو رکعت نماز با رکوع و سجود کامل به جای آورد و با خدای خود خلوت کند و بر رسول خدا (ص) درود فرستد،سپس حاجت خود را از خدا درخواست نماید، به تحقیق که در زمان مناسبش درخواست کرده و هرکس چنین نماید، هرگز ناامید وناموفق نخواهد بود.
(بحار الانوار، ج ,۸۵ ص ۳۲۴)

حدیث۳۰۹

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:
یدخل علی المیت فی قبره الصلاهٔ و الصوم و الحج و الصدقهٔ و البر و الدعاء،و یکتب اجره للذی یفعله و للمیت؛
نماز و روزه و صدقه و نیکی و دعا برای میت در قبر او داخل می شود، واجر و پاداش این امور برای میت و آن کسی که آن را انجام می دهد، نوشته می شود.
(بحار الانوار، ج ,۸۲ ص ۶۲)

حدیث۳۱۰

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :
الصلاهٔ اجابهٔ للدعاء و قبول للاعمال؛
نمازموجب اجابت دعا و قبولی اعمال است .
(بحار الانوار، ج ,۸۲ ص ۱)

حدیث۳۱۱

امام باقر علیه السلام می فرمایند:

عَلَيْکَ بِالدعاءِ لِاْخوانِکَ بِظَهْرِ الْغَيْبِ فَاِنَّهُ يَهيلُ الرِّزقَ؛

پشت سر برادران (دینی) خود دعا کن، که این کار روزی را به طرف تو سرازیر می کند.

بحارالأنوار، ج ۷۶، ص ۶۰، ح ۱۴ .

حدیث۳۱۲

امام باقر علیه السلام می فرمایند:

اَللّهُمَّ ارْزُقْنی رِزْقاً حَلالاً يَكْفينی وَ لا تَرْزُقْنی رِزْقاً يُطْغينی وَ لا تَبْتَلِيَنّی بِفَقْرٍ اَشْقی بِهِ مُضَيِّقاً عَلَيَّ...؛

خداونـدا! مرا روزیِ حلالی بـده که کفایتم کند، و روزی‌ای نده که به طغیانم کشانَد و به فقری گرفتارم نکن که با آن بدبخت شوم و به تنگنا افتم.

التهذیب، ج ۳، ص ۷۷، ح ۶ .

حدیث۳۱۳

امام صادق علیه السلام می فرمایند:

اِنَّ اللّهَ عَزَّوَجَلَّ جَعَلَ اَرزاقَ الْمُؤمِنينَ مِنْ حَيْثُ لا يَحْتَسِبونَ وَ ذلِكَ اَنَّ الْعَبْدَ اِذا لَمْ يَعْرِفْ وَجْهَ رِزْقِهِ كَثُرَ دُعاؤُهُ؛

خـدای عزیز و ارجمنـد، روزی مؤمنـان را از جـایی می‌رسانـد کـه فکرش را هـم نمی‌کننـد. علّتش این است که وقـتی مـؤمن نـداند روزیش از کجا خواهد رسید، زیاد دعا می کند.

توحید صدوق، ص ۴۰۲ .

حدیث۳۱۴

امام سجاد علیه السلام می فرمایند:

اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اكْفِنی مَؤونَةَ الْاِكْتِسابِ وَ ارْزُقْنی مِنْ غَيْرِ اِحْتِسابٍ فَلا اَشْتَغِلَ عَنْ عِبادَتِكَ بِالطَّلَبِ و لا اَحْتَمِلَ اِصْرَ تَبِعاتِ الْمَكْسَبِ؛

خـدایا! بر محمّـد و آل او درود فرست و مرا از کسب روزیِ همراه با رنج، بی‌نیاز گردان و از جایی که گمان نمی‌رود، روزی‌ام ده، تا به خاطر طلب روزی، از عبادت تو باز نمانم و بار سنگین مشکلات کسب روزی را به دوش نکشم.

صحیفه سجادیه، از دعای ۲۰ .

حدیث۳۱۵

پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وآله :

مَنْ اَرادَ اَنْ تُسْتَجابَ دَعْوَتُهُ وَ اَنْ تُكْشَفَ كُرْبَتُهُ فَلْيُفَرِّجْ عَنْ مُعْسِرٍ ؛

هر کس می‌خواهد دعایش مستجاب شود و غمش از بین برود، باید گره از کار تنگدستی باز کند.

نهج الفصاحه، ح ۲۹۶۱.

حدیث۳۱۶

پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وآله :

اَللّهُمَّ لَکَ صُمْنا وَ عَلی رِزْقِکَ اَفْطَرنا فَتَقَبَّلْهُ مِنّا ذَهَبَ الظَّماءُ وَ ابْتَلَّتِ الْعُروقُ وَ بَقیَ الْاَجْرُ؛

بار خدایا! برای تو روزه گرفتیم و با روزی تو افطار می‌کنیم، پس آن را از ما بپذیر، تشنگی رفت، رگ‌ها شاداب شد و پاداش ماند.

کافی، ج ۴، ص ۹۵، ح ۱.

حدیث۳۱۷

امام سجاد علیه‌السلام می فرمایند :

اَللّهُمَّ... اَحِبَّنی وَ حَبِّبْنی وَ حَبِّبْ اِلَیَّ ما تُحِبُّ مِنَ الْقَوْلِ وَ الْعَمَلِ حَتّی اَدْخُلَ فیهِ بِلَذَّةٍ وَ اَخْرُجْ مِنْهُ بِنَشاطٍ؛

بـار خـدایا مرا دوست بـدار و نزد دیگران محبوبم گردان و گفتـار و کرداری را که دوست داری، نزد من محبوب گردان تا با لـذّت وارد آنها شوم و با نشاط به انجامشان رسانم.

بحارالأنوار ، ج ۹۵، ص ۲۹۸، ح ۱۷ .

حدیث۳۱۸

حضرت رسوا اکرم(صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

إنَّ أعْجَزَ النّاسِ مَنْ عَجَزَعَنِ الدُّعاءِ، وَ إنَّ أبْخَلَ النّاسِ مَنْ بَخِلَ بِالسَّلام؛

عاجز و ناتوان‌ترین افراد کسـی است که از دعا و مناجات با خداونـد ناتوان و محروم باشد، و بخیل‌ترین اشـخاص کسـی خواهد بود که از سلام کردن خودداری کند.

بحارالأنوار: ج ۹۰، ص ۲۹۱، ح ۱۱

حدیث۳۱۹

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

هر که از بلایی که به او می رسد بترسد و درباره آن به دعا پیشی بگیرد، خداوند عزوجل هرگز آن بلا را بدو نشان ندهد.

(ثواب الأعمال : ص ۱۵۳)

حدیث۳۲۰

امام کاظم (علیه السلام) می فرمایند:

بر شـما باد دعا کردن ؛ چرا که دعا برای خـدا و درخواست از خدا بلا را برگرداند [حتی] در حالی که تقدیر و قضا شده باشد و جز امضای آن باقی نمانده بشد. پس هرگاه از خداوند عزوجل دعا و درخواست شد، بی درنگ بلا را برگرداند.

(الکافی : ج ۲ ص ۴۷۲ ح ۳)

حدیث۳۲۱

رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

بلاـ هماننـد قنـدیل هـا بین آسـمان و زمین آویزان است، هرگـاه بنـده عـافیت را از پروردگـارش بخواهـد، خـدای متعال بلا را از او

برگرداند، [حتی] در حالی که برای او قطعی شده باشد.
(کنز العمال : ج ۷ ص ۸۲۵ ح ۲۱۵۶۰)

حدیث۳۲۲

رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
هر آینه بلا به بنـده نزدیک می گرد د، آن گاه بنده از خدا عافیت می خواهد و خدا را یاد می کند و عافیت را حفظ می کند. و دعا و بلا تا روز رستاخیز با هم توافق دارند.
(کنز العمال : ج ۲ ص ۷۶ ح ۳۲۰۸)

حدیث۳۲۳

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:
هر کس از بلایی که به او می رسد بترسد و درباره [دفع] آن به دعا برخیزد خداوند هرگز آن بلا را بدو نشان ندهد.
(الدعوات : ص ۲۱ ح ۲۲)

حدیث۳۲۴

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:
طوفان های بلا را با دعا دفع کنید؛ [زیرا] کسـی که به بلای سخت گرفتار شده از [فرد] تندرستی که از بلا در امان نمی باشد به دعا نیازمند تر نیست.
(الدعوات : ص ۲۱ ح ۲۱)

حدیث۳۲۵

رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
هرگاه دعا اندک شود ، بلا نازل گردد.
(مستدرک الوسائل : ج ۵ ص ۱۷۹ ح ۵۶۱۶)

حدیث۳۲۶

پیامبراکرم صلی‌الله‌علیه‌وآله می فرمایند:
لا يُرَدُّ دُعاءٌ أَوَّلُهُ بِسْمِ اللّهِ الرَّحمنِ الرَّحيمِ؛
دعایی که با بسم اللّه الرحمن الرحیم شروع شود، رد نمی‌شود.
الدعوات، ص ۵۲ .

حدیث۳۲۷

امام سجاد علیه‌السلام می فرمایند:

اللّهُمَّ اِنّی اَعوذُ بِکَ مِنْ... ایثارِ الْباطِلِ عَلَی الْحَقِّ...؛
خدایا به تو پناه می‌برم از این که باطل را بر حق ترجیح دهم.
(صحیفه سجّادیه، از دعای هشتم .)

حدیث۳۲۸

امام سجّاد علیه‌السلام می فرمایند:
اَللّهُمَّ... وَ اَزْهِقِ الْباطِلَ عَنْ ضَمائِرِنا وَ اَثْبِتِ الْحَقَّ فی سَرائِرِنا، فَاِنَّ الشُّکوکَ وَ الظُّنونَ لَواقِحُ الْفِتَنِ وَ مُکَدِّرَةٌ لِصَفْوِ الْمَنائِحِ وَ الْمِنَنِ؛
بار الها... باطل را از درون ما محو نما و حق را در باطن ما جای ده. زیرا که تردیدها و گمان‌ها فتنه‌زایند و بخشش‌ها و نعمت‌ها را تیره می‌سازند.
(صحیفه سجادیه الجامعه، ص ۴۱۰.)

حدیث۳۲۹

امام رضا علیه‌السلام :
إنَّ اللّه یُؤَخِّرُ إجابَةَ الْمُؤْمِنِ شَوْقا إلی دُعائِهِ وَیَقُولُ: صَوتٌ اُحِبُّ أنْ أَسْمَعَهُ، وَیُعَجِّلُ إجابَةَ دُعاءِ الْمُنافِقِ وَیَقُولُ: صَوْتٌ أَکْرَهُ سَماعَهُ؛
خداوند اجابت دعای مؤمن را به شوق (شنیدن) دعایش به تأخیر می‌اندازد و می گوید: صدایی است که دوست دارم آن را بشنوم و در اجابت دعای منافق عجله می‌کند و می گوید: صدایی است که از شنیدنش بدم می‌آید.
فقه الرضا علیه‌السلام ، ص ۳۴۵.

حدیث۳۳۰

اَللّهُمَّ إنّی أَعوذُبِکَ مِنْ... أنْ نَعْضِدَ ظالِما أوْ نَخْذُلُ مَلْهوفا أوْ نَرومَ ما لَیْسَ لَنا بِحَقٍّ؛
خدایا به تو پناه می‌برم... از این که ظالمی را یاری کنیم و یا مظلوم و دلسوخته‌ای را بی‌یاور گذاریم و یا آنچه حق ما نیست بخواهیم.
صحیفه سجادیه، از دعای ۸ .

حدیث۳۳۱

امام صادق علیه‌السلام :
اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ قَسَمْتَ لی مِنْ قِسْمٍ اَوْ رَزَقْتَنی مِنْ رِزْقٍ فَاجْعَلْهُ حَلالاً طَیِّبا واسِعا مُبارَکا قَریبَ الْمَطْلَبِ سَهْلَ الْمَاْخَذِ فی یُسْرٍ مِنْکَ وَ عافیَةٍ وَ سَلامَةٍ وَ سعادَةٍ اِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ؛
امام صادق علیه‌السلام : خدایا! بر محمّد و خاندان او، درود فرست و آنچه را برایم قسمت کرده و یا روزی نموده‌ای، حلال، پاک، فراوان، با برکت، دست یافتنی و آسان به دست آمدنی قرار بده، با راحتی، عافیت، تندرستی و خوش‌بختی از سوی خود مقرر کن! به درستی که تو بر هر چیز توانایی.
(بحارالأنوار، ج ۸۹، ص ۳۷۷، ح ۶۶ .)

حدیث۳۳۲

پیامبراکرم صلی الله علیه و آله :

مَنْ سَرَّهُ أنْ یَسْتَجیبَ اللّهُ لَهُ عِنْدَ الشَّدائِدِ وَالْکَرْبِ فَلْیُکْثِرِ الدُّعاءَ فِی الرَّخاءِ؛

هر کس دوست دارد خداوند هنگام سختی‌ها و گرفتاری‌ها دعای او را اجابت کند، در هنگام آسایش، دعا بسیار کند.

نهج الفصاحه، ح ۳۰۲۳.

حدیث۳۳۳

امام علی علیه السلام :

رُبَما سَأَلْتَ الشَّیْءَ فَلا تُؤْتاهُ وَاُوتیتَ خَیْرا مِنْهُ عاجِلًا أو آجِلًا أوْ صُرِفَ عَنْکَ لِما هُوَ خَیْرٌ لَکَ ، فَلَرُبَّ أمْرٍ قَدْ طَلَبْتَهُ فیهِ هَلاکُ دینِکَ لَوْ اوتیتَهُ ، فَلْتَکُنْ مَسْأَلَتُکَ فیما یَبْقی لَکَ جَمالُهُ وَیُنْفی عَنْکَ وَبالُهُ؛

گاه چیزی را (از خدا) می‌خواهی اما به تو داده نمی‌شود و دیر یا زود بهتر از آن به تو داده می‌شود، یا به خاطر آنچه خیر و مصلحت تو در آن است از برآورده شدن خواسته‌ات دریغ می‌شود، زیرا بسا خواسته‌ای که اگر برآورده شود به نابودی و تباهی دین تو می‌انجامد، پس، چیزی بخواه که زیبایی و نیکیش برایت می‌ماند و پیامد سوئی ندارد.

نهج البلاغه، نامه ۳۱.

حدیث۳۳۴

امام سجاد علیه السلام :

اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِه، وَ فَرِّغْ قَلْبی لِمَحَبَّتِکَ وَاشْغَلْهُ بِذِکْرِکَ وَانْعَشْهُ بِخَوْفِکَ وَبِالْوَجَلِ مِنْکَ وَ قَوِّهِ بِالرَّغْبَةِ اِلَیْکَ وَ اَمِلْهُ اِلی طاعَتِکَ...؛

خدایا بر محمد و خاندان او درود فرست و دلم را برای محبتت فارغ و به یادت مشغول گردان و با ترس و هراس از خودت طراوت بخش و با رغبت به سویت نیرومند و به طاعتت مشتاق گردان.

صحیفه سجادیه، از دعای ۲۱.

حدیث۳۳۵

امام صادق علیه السلام :

مَنْ اَطاعَ اللّهَ عَزَّوَجَلَّ فیما اَمَرَهُ ثُمَّ دَعاهُ مِنْ جِهَةِ الدُّعاءِ اَجابَهُ، قُلْتُ: وَ ما جِهَةُ الدُّعاءِ قالَ: تَبْدَأُ فَتَحْمَدُ اللّهَ وَ تَذْکُرُ نِعَمَهُ عِنْدَکَ ثُمَّ تَشْکُرُهُ ثُمَّ تُصَلّی عَلَی النَّبِیِّ صلی الله علیه و آله ثُمَّ تَذْکُرُ ذُنوبَکَ فَتُقِرُّ بِها ثُمَّ تَسْتَعیذُ مِنْها فَهذا جِهَةُ الدُّعاءِ؛

هر کس اوامر خداوند را اطاعت کند سپس او را از جهت دعا بخواند، اجابتش می کند. پرسیدند: جهت دعا چیست؟ فرمودند: با حمد الهی آغاز و نعمت‌های او را یاد و او را شکر می کنی، سپس بر پیامبر صلی الله علیه و آله درود می‌فرستی و گناهانت را یاد و به آنها اعتراف می‌نمایی، آنگاه از آنها (به خدا) پناه می‌بری؛ جهت دعا این ا ست.

کافی، ج۲، ص ۴۸۶.

حدیث۳۳۶

امام صادق علیه السلام :

عَلَیْکُمْ بِالدُّعاءِ ، فَإِنَّکُمْ لاتَقَرَّبونَ إِلَی اللّهِ بِمِثْلِهِ ، وَلا تَتْرُکوا صَغیرَةً لِصِغَرِها أنْ تَدْعُوا بِها ، إِنَّ صاحِبَ الصِّغارِ هُوَ صاحِبُ الْکِبارِ؛

شما را سفارش می‌کنم به دعا کردن، زیرا با هیچ چیز به مانند دعا به خدا نزدیک نمی‌شوید. و دعا کردن برای هیچ امر کوچکی را، به خاطر کوچک بودنش رها نکنید، زیرا حاجتهای کوچک نیز به دست همان کسی است که حاجتهای بزرگ به دست اوست.

کافی، ج ۲، ص ۴۶۷، ح ۶ .

حدیث۳۳۷

شخصی در محضر امام سجاد(علیه السلام) گفت:خدایا! مرا از مردم بی نیاز کن!

امام سجاد(علیه السلام) فرمودند:چنین دعا نکن؛ زیرا انسان ها به همدیگر نیازمندند، بلکه بگو: اللهم اغننی عن شرار خلقك ؛ خدایا ! مرا از انسان های بد کار بی نیاز کن!

سیره پیشوایان، مهدی پیشوایی، صص۴۲۷و۴۲۸.

حدیث۳۳۸

امام سجاد(علیه السلام) می فرمایند:

سپاس خدایی را که هر وقت حاجتی داشتم او را خواندم و بدون هیچ واسطه ای ، در خلوت سر خود را با او بازگوکردم او نیز نیاز مرا برطرف ساخت.

بحارالانوار، ج۹۵،ص ۸۲.

حدیث۳۳۹

امام سجاد علیه السلام می فرمایند:

اَللّهُمَّ... وَ اَجْرِ لِلنّاسِ عَلی یَدِیَ الْخَیْرَ وَ لا تَمْحَقْهُ بِالْمَنِّ وَ هَبْ لی مَعالیَ الْاَخْلاقِ وَ اعْصِمْنی مِنَ الْفَخْرِ؛

خدایا به دست من برای مردم خیر و نیکی جاری ساز و آن را با منّت‌گذاری من تباه مکن، و مرا اخلاق والا عطا فرما و از فخرفروشی نگاه‌دار.

صحیفه سجادیه، از دعای ۲۰.

حدیث۳۴۰

امام صادق علیه السلام می فرمایند:

إذا أرادَ أَحَدُکُمْ أَنْ یُسْتَجابَ لَهُ فَلْیُطَیِّبْ کَسْبَهُ وَلْیَخْرُجْ مِنْ مَظالِمِ النّاسِ ، وَ إِنَّ اللّه لا یَرْفَعُ إِلَیْهِ دُعاء عَبْدٍ وَ فی بَطْنِهِ حَرامٌ أَوْ عِنْدَهُ مَظْلَمَةٌ لِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِهِ؛

هر کس بخواهد دعایش مستجاب شود، باید کسب خود را حلال کند و حق مردم را بپردازد. دعای هیچ بنده‌ای که مال حرام در شکمش باشد یا حق کسی بر گردنش باشد، به درگاه خدا بالا نمی‌رود.

بحارالأنوار، ج ۹۳، ص ۳۲۱، ح ۳۱.

حدیث۳۴۱

امام سجاد علیه السلام می فرمایند:
اللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ، وَ نَبِّهْنی لِذِکْرِکَ فی اَوْقاتِ الْغَفْلَةِ وَ اسْتَعْمِلْنی بِطاعَتِکَ فی اَیّامِ الْمُهْلَةِ وَ انْهَجْ لی اِلی مَحَبَّتِکَ سَبیلاً سَهْلَةً، اَکْمِلْ لی بِها خَیْرَ الدُّنْیا وَ الآخِرَةِ؛
بار الها! مرا در هنگام غفلت به یاد خود آگاه گردان و در ایام فراغت به اطاعتت موفق بدار و برایم راهی آسان به سوی محبت خود بگشای و خیر دنیا و آخرت را به وسیله آن تکمیل فرمای.
صحیفه سجادیه، از دعای بیستم .

حدیث۳۴۲

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم می فرمایند :
ما مِنْ عَبْدٍ یَخافُ زَوالَ نِعْمَةٍ اَوْ فَجاءَةِ نِقْمَةٍ اَوْ تَغَیُّرِ عافیَةٍ وَ یَقولُ: یا حَیُّ یا قَیّومُ یا واحِدُ یا مَجیدُ یا بَرُّ یا کَریمُ یا رَحیمُ یا غَنیُّ تَمِّمْ عَلَیْنا نِعْمَتَکَ وَهَبْ لَنا کَرامَتَکَ وَ اَلْبِسْنا عافیَتَکَ اِلاّ اَعْطاهُ اللّه تَعالی خَیْرَ الدُّنْیا وَ الآخِرَةِ؛
قطعا هر کس به خاطر ترس از دست دادن نعمتی یا گرفتار شدن به بلایی ناگهانی و یا از دست دادن سلامتی بگوید: «ای زنده، ای پابرجا، ای یکتا، ای بزرگ، ای نیکوکار، ای بزرگوار، ای مهربان، ای بی نیاز! نعمتت را بر ما کامل کن و بخششت را ارزانی ما کن و لباس عافیت را بر تن ما بپوشان» خداوند، خیر دنیا و آخرت به او عطا می‌فرماید.
بحارالأنوار، ج ۹۵، ص ۱۹۴، ح ۲۷.

حدیث۳۴۳

رسول اکرم صلی الله علیه و آله وسلم می فرمایند :
مَنْ أرادَ تُسْتَجابُ دَعْوَتُهُ وَأَنْ تُکْشَفَ کُرْبَتُهُ فَلْیُفَرِّجْ عَنْ مُعْسِرٍ؛
هر کس می‌خواهد دعایش مستجاب و اندوهش برطرف شود، به تنگدست مهلت دهد.
کنزالعمال، ج ۶، ص ۲۱۵، ح ۱۵۳۹۸.

حدیث۳۴۴

امام علی علیه السلام می فرمایند:
اَللّهُمَّ طَهِّرْ لِسانی مِنَ الْکَذِبِ؛
خدایا زبانم را از دروغ پاک گردان.
بحارالأنوار، ج ۸۶، ص ۱۱۳.

حدیث۳۴۵

امام صادق علیه‌السلام :
اِنَّ اللّه عزّوَجلَّ یُحِبُّ اَنْ یُسْاَلَ وَ یُطْلَبَ ما عِنْدَهُ؛

خداوند عزّوجل دوست دارد آنچه نزد اوست درخواست گردد و طلب شود.

کافی، ج ۲، ص ۴۷۵، ح۴.

حدیث۳۴۶

امام سجاد علیه‌السلام می فرمایند:

اَللّهُمَّ لا تَدَعْ خَصْلَةً تُعابُ منّی اِلاّ اَصْلَحْتَها وَ لا عائِبَةً اُوَنَّبُ بِها اِلاّ حَسَّنْتَها وَ لا اُكْرومَةً فیَّ ناقِصَةً اِلاّ اَتْمَمْتَها ؛

خدایا هیچ صفتی که بر من عیب شمرده شود وامگذار مگر آن که اصلاحش فرمایی و هیچ صفت نکوهیده‌ای را بجای مگذار مگر آن که آن را نکوسازی و مرا در هیچ خصلت پسندیده ناتمامی فرو مگذار مگر آن که کاملش گردانی.

صحیفه سجادیه، از دعای ۲۰

حدیث۳۴۷

امام حسین علیه‌السلام می فرمایند:

وَ حَقیقٌ عَلَی اللّهِ اَنْ لا یَاْتیَنی مَكْرُوبٌ اِلاّ اَرُدُّهُ وَ اَقْلِبُهُ اِلی اَهْلِهِ مَسْرورا؛

بر خداوند است که هیچ گرفتاری به زیارت من نیاید مگر آن که او را شادمان بازگردانم و به خانواده‌اش برسانم.

ثواب الأعمال، ص ۹۸.

حدیث۳۴۸

پیامبر اکرم (صلی‌الله‌علیه‌وآله وسلم) می فرمایند:

اذا رَآی اَحَدُكُمْ مِنْ نَفْسِهِ اَوْ مالِهِ اَوْ مِنْ اَخیهِ ما یُعْجِبُهُ فَلْیَدْعُ لَهُ بِالْبَرَكَةِ فَاِنَّ الْعَیْنَ حَقٌّ؛

هرگاه یکی از شما در خودش، یا مالش، یا برادرش، چیز جالب توجهی دید، برای برکت یافتن آن دعا کند؛ زیرا چشم‌زخم، واقعیت دارد.

نهج الفصاحه ، ح ۲۰۶ .

حدیث۳۴۹

امام صادق(علیه السلام) می فرمایند:

... وَ إنَّ اللّه لا یَرفَعُ إلَیهِ دُعاء عَبدٍ وَفی بَطنِهِ حَرامٌ أو عِندَهُ مَظلَمَةٌ لِأحَدٍ مِن خَلقِهِ؛

... دعای هیچ بنده‌ای که مال حرام در شکمش باشد یا حق کسی بر گردنش باشد، به درگاه خدا بالا نمی‌رود.

بحارالأنوار ج۹۳، ص ۳۲۱

حدیث۳۵۰

رسول اکرم(صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

اِغتَنِمُوا الدُّعاءَ عِندَ الرِّقَّةِ فَإنَّها رَحمَةٌ؛

دعا کردن را در هنگام رقّت قلب غنیمت شمرید، که رقت قلب، رحمت است.

بحارالأنوار ج۹۳، ص۳۴۷

حدیث۳۵۱

رسول اکرم(صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

لَیسَ شَیْءٌ أَسرَعَ إجابَةً مِن دَعوَةِ غائِبٍ لِغائِبٍ؛

هیچ دعایی زودتر از دعایی که انسان در غیاب کسی می کند، مستجاب نمی‌شود.

بحارالأنوار ج۹۳، ص۳۵۹

حدیث۳۵۲

امام حسن مجتبی علیه السلام می فرمایند:

أنَا الضّامِنُ لِمَن لَم یَهجُس فی قَلبِهِ إلاَّ الرِّضا أن یَدعُوَ اللّه فَیُستَجابَ لَهُ؛

کسی که در دلش هوایی جز خشنودی خدا خطور نکند، من ضمانت می کنم که خداوند دعایش را مستجاب کند.

اصول کافی ج۲ ، ص۶۲

حدیث۳۵۳

رسول اکرم(صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

لَو خِفتُمُ اللّه حَقَّ خیفَتِهِ لَعَلِمتُمُ العِلمَ الَّذی لا جَهلَ مَعَهُ، وَ لَو عَرَفتُمُ اللّه حَقَّ مَعرِفَتِهِ لَزالَت بِدُعائِکُمُ الجِبالُ؛

اگر از خدا چنانکه باید می‌ترسیدید، به دانشی ناب دست می‌یافتند و اگر خدا را چنانکه باید می‌شناختید، با دعایتان کوه‌ها از میان می‌رفتند.

کنز العمّال، ح ۵۸۸۱

حدیث۳۵۴

امام حسین(علیه السلام) می فرمایند:

اَللّهُمَّ لا تَسْتَدْرِجنی بِالْاِحسانِ وَ لا تُؤَدِّبْنی بِالْبَلاء؛

خدایا! با غرق کردن من در ناز و نعمت، مرا به پرتگاه عذاب خویش مَکشان و با بلایا (گرفتاری‌ها) ادبم مکن.

عیون اَخبار الرضا ، ج ۱، ص ۱۰۷ ح ۱

حدیث۳۵۵

امام رضا (علیه السلام) می فرمایند:

زیارَةُ قَبرِ أبی مِثلُ زیارَةِ قَبرِ الحُسَینِ؛

زیارت قبر پدرم ، موسی بن جعفرعلیه السلام ، مانند زیارت قبر حسین‌علیه السلام است .

کامل الزیارات ، ص ۴۹۹

حدیث۳۵۶

امام حسین(علیه السلام) می فرمایند:

اَللّهُمَّ لا تَستَدرِجنی بِالاِحسانِ وَ لا تُؤَدِّبنی بِالبَلاءِ ؛

خدایا! با غرق کردن من در ناز و نعمت، مرا به پرتگاه عذاب خویش مَکشان و با بلایا (گرفتاری ها) ادبم مکن.

الدُّرَّةُ البَاهرة من الأصدَاف الطّاهِرة

حدیث۳۵۷

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

سُوسُوا إِیمَانَکم بِالصَّدَقَةِ وَ حَصِّنُوا أَموَالَکم بِالزَّکاةِ وَ ادفَعُوا أَموَاجَ البَلَاءِ بِالدُّعَاءِ ؛

ایمان خود را با صدقه دادن و اموالتان را با زکات دادن نگاه دارید، و امواج بلا را با دعا از خود برانید.

(نهج البلاغه، حکمت ۱۴۶)

حدیث۳۵۸

پیامبر اعظم(صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

ثَلاثٌ مَن کنَّ فیهِ جَمَعَ اللّه‌لَهُ خَیرَ الدُّنیا وَ الآخِرَةِ: اَلرِّضا بِالقَضاءِ وَ الصَّبرُ عِندَ البَلاءِ وَ الدُّعاءُ عِندَ الشِّدَّةِ وَ الرَّخاءِ؛

کسی که سه خصلت در او باشد، خداوند خیر دنیا و آخرت را برای او فراهم می کند: خشنودی به مقدرات، صبر در بلا و دعا در سختی و راحتی.

(بحارالأنوار، ج ۷۱، ص ۱۵۶، ح ۷۱)

حدیث۳۵۹

حضرت محمد(صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

اِنَّ اللّه یحِبُّ المُلِحّینَ فِی الدُّعاءِ؛

خداوند اصرار کنندگان در دعا را دوست دارد.

(بحارالأنوار، ج ۹۳، ص ۳۷۸)

حدیث۳۶۰

پیامبر اعظم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

مَن سَرَّهُ أن یستَجیبَ اللّه‌لَهُ عِندَ الشَّدائِدِ وَالکربِ فَلیکثِرِ الدُّعاءَ فِی الرَّخاءِ

هر کس دوست دارد خداوند هنگام سختی‌ها و گرفتاری‌ها دعای او را اجابت کند، در هنگام آسایش، دعا بسیار کند.

(نهج الفصاحه، ح ۳۰۲۳)

حدیث۳۶۱

رسول اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:
مَن أرادَ تُستَجابُ دَعوَتُهُ وَأن تُکشَفَ کربَتُهُ فَلیفَرِّج عَن مُعسِرٍ
هر کس می خواهد دعایش مستجاب و اندوهش برطرف شود، به تنگدست مهلت دهد.
(کنزالعمال، ج ۶، ص ۲۱۵، ح ۱۵۳۹۸)

حدیث۳۶۲

رسول اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:
مَن أرادَ تُستَجابُ دَعوَتُهُ وَأن تُکشَفَ کربَتُهُ فَلیفَرِّج عَن مُعسِرٍ؛
هر کس می خواهد دعایش مستجاب و اندوهش برطرف شود، به تنگدست مهلت دهد.
(کنزالعمال، ج ۶، ص ۲۱۵، ح ۱۵۳۹۸)

حدیث۳۶۳

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
إذا أرادَ أَحَدُکم أن یستَجابَ لَهُ فَلیطَیب کسبَهُ وَلیخرُج مِن مَظالِمِ النّاسِ ، وَ إنَّ اللّه لا یرفَعُ إلَیهِ دُعاء عَبدٍ وَ فی بَطنِهِ حَرامٌ أو عِندَهُ مَظلَمَةٌ لِأحَدٍ مِن خَلقِهِ؛
هر کس بخواهد دعایش مستجاب شود، باید کسب خود را حلال کند و حق مردم را بپردازد. دعای هیچ بنده‌ای که مال حرام در شکمش باشد یا حق کسی بر گردنش باشد، به درگاه خدا بالا نمی‌رود.
(بحارالأنوار، ج ۹۳، ص ۳۲۱، ح ۳۱)

حدیث۳۶۴

امام محمد باقر (علیه السلام) فرمودند:
اَوشَکُ دَعوَهُ و اَسرَعُ اِجابَه دُعاءَ المَرءِ لِاَخیهِ بِظَهرِ الغَیبِ؛
دعای انسان پشت سر برادر دینی اش ، نزدیکترین و سریعترین دعا به اجابت است .
(کافی ، ج ۲ ، ص ۵۰۷)

حدیث۳۶۵

امام حسن(علیه السلام) فرمودند:
ان لکل صائم عند فطوره دعوهْ مستجابهْ فاذا کان اول لقمهْ فقل : بسم الله اللهم یاواسع المغفرهْ اغفر لی
هر روزه داری هنگام افطار یک دعای اجابت شده دارد . پس در اولین لقمه افطار بگو: به نام خدا ، ای خدایی که آمرزش تو فراگیر و وسیع است ، مرا ببخش.
(اقبال الاعمال ، ص ۱۱۶)

حدیث۳۶۶

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند:

ادعوا الله و اَنتم موقنون بالاجابهٔ واعلموا اَنّ الله لا یستجیبُ دعاء من قَلب غافل لاه؛

خدا را بخوانید و به اجابت دعای خود یقین داشته باشید و بدانید که خداوند دعا را از قلب غافل بیخبر نمی پذیرد.

(کنز العمال، ج۲، ص۷۲)

حدیث۳۶۷

امام موسی کاظم علیه السلام فرمودند:

أوْشَکُ دَعْوَهً وَ أسْرَعُ إجابَهُ دُعاءُ الْمَرْءِ لِاخیهِ بِظَهْرِ الْغَیبِ.

دعایی که بیشتر امید اجابت آن می رود و زودتر به اجابت می رسد، دعا برای برادر دینی است در پشت سر او.

(اصول کافی،ج۱ ،ص۵۲)

حدیث۳۶۸

امام حسین علیه السلام فرمودند:

أَعْجَزالنّاسِ مَنْ عَجَزَ عَنِ الدُّعاء؛

عاجزترین مردم کسی است که نتواند دعا کند.

(بحارالانوارج/ ۹۳ ص/ ۲۹۴)

حدیث۳۶۹

امام سجاد(سلام الله علیه)می فرمایند:

خداوندا! ... اگر برای ما فراغتی از کارهای دنیا مقدر فرموده ای، پس آن را فرصتی همراه با سلامتی قرار ده که در آن، رنجی حاصل نشود و ملامتی به وجود نیاید، تا این که فرشتگانی که به پشت گناهان ما مأمورند، با صحیفه ای خالی از گناه ازپیش ما بروند و فرشتگان مأمور به ثبت نیکی ها خوشحال از اعمالی که از ما نوشته اند از نزد ما برگردند.

صحیفه ی سجادیه، دعای ۱۱.

حدیث۳۷۰

حضرت علی (علیه السلام) می فرمایند:

خواب روزه دار، عبادت و سکوتش، تسبیح و دعایش پذیرفته و عملش دو چندان است. دعای روزه دار به هنگام افطار از درگاه خدا رد نمی شود.

میزان الحکمه، ج۷، ص ۳۲۱۰.

حدیث۳۷۱

رسول اکرم(صلی الله علیه و آله و سلم): می فرمایند:

از دعای ستمدیده بترسید: زیرا چنین دعایی بر ابرها سوار است؛ خداوند می فرماید: به عزت و جلالم سوگند که تو را یاری می

رسانم، گرچه بعد از مدتی.

کنزالعمال، ح ۷۶۰۰.

حدیث۳۷۲

امام باقر علیه‌السلام :

اِذا اَرَدْتَ الْوَلَدَ فَقُلْ عِنْدَ الْجِماعِ : اَللّهُمَّ ارْزُقْنى وَلَدا وَ اجْعَلْهُ تَقیّا لَیسَ فى خَلْقِهِ زِیادَةٌ وَ لا نُقْصانٌ وَ اجْعَلْ عاقِبَتَهُ اِلى خَیْرٍ؛

هرگاه فرزند خواستی ، هنگام آمیزش بگو : بار الها! به من فرزندی عطا کن و او را با تقوا قرار ده و در آفرینش او، کم و زیادی نباشد و او را عاقبت به خیر گردان .

کافی، ج ۶ ، ص ۱۰، ح ۱۲.

حدیث۳۷۳

حضرت امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

انما هی المدحهٔ، ثم الإقرار بالذنب، ثم المسألهٔ.

(در دعا) ابتدا باید خدا را ستود، سپس به گناهان اعتراف کرد و آنگاه حاجت خود را خواست.

بحارالانوار/ج۹۳/ص ۳۱۸.

حدیث۳۷۴

حضرت امام باقر(علیه السلام) می فرمایند:

ما من شیء احب الی الله من ان یسال.

نزد خدا چیزی محبوبتر از این نیست که دست خواهش به سوی او دراز شود.

بحارالانوار/ج۶۹/ص ۳۹۳.

حدیث۳۷۵

حضرت امام سجاد(علیه السلام) می فرمایند:

الدعاء یدفع البلاء النازل و ما لم ینزل.

دعا بلای نازل شده و نازل نشده را دفع می کند.

اصول کافی/ج۲/ص ۴۹۶.

حدیث۳۷۶

حضرت علی (علیه السلام) می فرمایند:

الدعاء مفتاح الرحمهٔ و مصباح الظلمه.

دعا کلید رحمت و چراغ تاریکی است.

بحارالانوار/ج۹۳/ص ۳۰.

حدیث۳۷۷

قال الامام علی – علیه السّلام – : اَلْمُخْلِصُ حَرِیٌّ بِالاِجابَهِٔ.

امام علی – علیه السّلام – فرمودند: مخلص، سزاوار اجابت (دعا) است.

«غررالحکم، ح ۷۹۳»

امربه معروف و نهی ازمنکر

حدیث۱

قال الامام الحسین – علیه السلام – : ان الأمر بالمعروف و النهی عن المنکر، دعاء الی الاسلام مع رد المظالم و مخالفهٔ الظالم و قسمهٔ الفیء و الغنائم و أخذ الصدقات من مواضعها و وضعها فی حقها.

امام حسین – علیه السلام – فرمودند: امر به معروف و نهی از منکر، آن است که: کافران را به اسلام دعوت کنی، حقوق ستمدیدگان را باز ستانی، با ستمگر به مخالفت برخیزی، غنیمت ها و بیت المال را عادلانه بین اهل اش قسمت کنی، صدقات (زکات) را از آنجا که باید، بگیری و در آنجا که باید، مصرف کنی.

«تحف العقول، ص ۲۷۰»

حدیث۲

امام علی علیه‌السلام :

الجِهادِ علی أرْبَعِ شُعَبٍ : علی الأمرِ بالمَعروفِ والنَّهیِ عنِ المُنکَرِ والصِّدْقِ فی المَواطِنِ وشَنَآنِ الفاسقِینَ .

جهاد چهار شاخه دارد : امر به معروف ، نهی از منکر ، پایداری در جبهه های جنگ و دشمنی با تبهکاران .

الخصال : ۲۳۲ / ۷۴ منتخب میزان الحکمهٔ : ۱۱۴

حدیث۳

پیامبر خدا(صلی الله علیه و آله):

نَصرُ الْمَظلُومِ وَالْأمرُ بِالْمَعرُوفِ وَالنَّهیُ عَنِ الْمُنکَرِ جِهادٌ؛

یاری رساندن به ستمدیده و امر به معروف و نهی از منکر جهاد در راه خداست.

جامع الأحادیث قمی، ص ۱۲۵

حدیث۴

پیامبرخدا(صلی الله علیه و آله):

مَن أَمَرَ بِمَعروفٍ فَلْیَکُنْ أمرُهُ ذلِکَ بِمَعرُوفٍ؛

کسی که امر به معروف می‌کند. باید این کار را با شیوه خوبی انجام دهد.

کنزالعمّال، ح ۵۵۲۳

حدیث۵

پیامبراکرم(صلی‌الله‌علیه‌وآله وسلم) فرمودند:
لاـ یَأمُرُ بِالمَعروفِ وَلاـ یَنهی عَنِ المُنکَرِ إلاّ مَن کانَ فیهِ ثَلاثُ خِصالٍ : رَفیقٌ بِما یَأمُرُ بِهِ رَفیقٌ فیما یَنهی عَنهُ ، عَدلٌ فیما یَأمُرُ بِهِ عَدلٌ فیما یَنهی عَنهُ، عالِمٌ بِما یَأمُرُ بِهِ عالِمٌ بِما یَنهی عَنهُ؛
امر به معروف و نهی از منکر نکند مگر کسی که سه خصلت در او باشد: در امر و نهی خود مدارا کند، در امر و نهی خود میانه روی نماید و به آنچه امر و نهی می کند، دانا باشد.
بحارالأنوار، ج ۱۰۰، ص ۸۷، ح ۶۴

حدیث۶

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:
نَصرُ الْمَظلُومِ وَالْأمرُ بِالْمَعرُوفِ وَالنَّهیُ عَنِ الْمُنکَرِ جِهادٌ؛
یاری رساندن به ستمدیده و امر به معروف و نهی از منکر جهاد در راه خداست.
جامع الأحادیث قمی، ص ۱۲۵

حدیث۷

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:
مَن رَأی مِنکُم مُنکَرا فَلیُغَیِّرهُ بِیَدِهِ ، فَإن لَم یَستَطِع فَبِلِسانِهِ ، فَإن لَم یَستَطِع فَبِقَلبِهِ وَذلِکَ أضعَفُ الإیمانِ؛
هر کس از شما منکری ببیند باید با دست و اگر نتوانست با زبان و اگر نتوانست با قلبش آن را تغییر دهد، که پائین‌ترین درجه ایمان همین (تغییر قلبی) است.
نهج الفصاحه، ح ۳۰۱۰

حدیث۸

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:
إذا لَم یَأمُروا بِمَعروفٍ وَلَم یَنهَوا عَن مُنکَرٍ وَلَم یَتَّبِعوا الأخیارَ مِن أهلِ بَیتی ، سَلَّطَ اللّه‌عَلَیهِم شِرارَهُم ، فَیَدعوا عِندَ ذلِکَ خِیارُهُم فَلا تُستَجابُ لَهُم؛
هرگاه (مردم) امر به معروف و نهی از منکر نکنند، و از نیکان خاندان من پیروی ننمایند، خداوند بدانشان را بر آنان مسلّط گرداند و نیکانشان دعا کنند امّا دعایشان مستجاب نشود .
امالی صدوق، ص ۲۵۴

حدیث۹

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:
لاـ یَأمُرُ بِالمَعروفِ وَلاـ یَنهی عَنِ المُنکَرِ إلاّ مَن کانَ فیهِ ثَلاثُ خِصالٍ : رَفیقٌ بِما یَأمُرُ بِهِ رَفیقٌ فیما یَنهی عَنهُ ، عَدلٌ فیما یَأمُرُ بِهِ عَدلٌ

فیما یَنهی عَنهُ، عالِمٌ بِما یَأمُرُ بِهِ عالِمٌ بِما یَنهی عَنهُ؛

امر به معروف و نهی از منکر نکند مگر کسی که سه خصلت در او باشد: در امر و نهی خود مدارا کند، در امر و نهی خود میانه‌روی نماید و به آنچه امر و نهی می کند، دانا باشد .

بحارالأنوار، ج ۱۰۰، ص۸۷، ح۶۴

حدیث۱۰

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

لاـ یَزالُ النّاسُ بِخَیرٍ ما أمَروا بِالمَعروفِ وَنَهَوا عَنِ المُنکَرِ وَتَعاوَنوا عَلَی البِرّ وَ التَّقوی فَإذا لَم یَفعَلوا ذلِکَ نُزِعَت مِنهُمُ البَرَکاتُ، وَ سُلِّطَ بَعضُهُم عَلی بَعضٍ و لَم یَکُن لَهُم ناصِرٌ فِی الأرضِ وَ لا فِی السَّماءِ؛

تا زمانی که مردم امر به معروف و نهی از منکر نمایند و در کارهای نیک و تقوا به یاری یکدیگر بشتابند در خیر و سعادت خواهند بود، اما اگر چنین نکننـد، برکت‌ها از آنان گرفته شود و گروهی بر گروه دیگر سلطه پیـدا کننـد و نه در زمین یاوری دارند و نه در آسمان.

تهذیب الاحکام، ج۶، ص۱۸۱، ح۲۲

حدیث۱۱

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

مَن أمَرَ بِالمَعروفِ شَدَّ ظَهرُ المُؤمِنِ وَمَن نَهی عَنِ المُنکَرِ أرغَمَ أنفَ المُنافِقِ وَأمِنَ کَیدَهُ؛

هر کس امر به معروف کنـد به مؤمن نیرو می‌بخشـد و هر کس نهی از منکر نماید بینی منافق را به خاك مالیده و از مکر او در امان می‌ماند.

کافی،ج۲، ص۵۰، ح۱

حدیث۱۲

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

إنّ الأـمرَ بِالمَعروفِ وَالنَّهیَ عَنِ المُنکَرِ لاـ یُقَرّبـانِ مِن أَجَلٍ وَلا یَنقُصانِ مِن رِزقٍ ، لکِن یُضاعِفانِ الثَّوابَ وَیُعظِمانِ الجرَ وَأفضَلُ مِنهُما کَلِمَـةُ عَدلٍ عِندَ إمامٍ جائِرٍ؛

امر به معروف و نهی از منکر نه اجلی را نزدیـک می‌کننـد و نه از روزی کم می‌نماینـد، بلکه ثواب را دو چنـدان و پاداش را بزرگ می‌سازند و برتر از امر به معروف و نهی از منکر سخن عادلانه‌ای است نزد حاکمی ستمگر.

غررالحکم، ج۲، ص۶۱۱، ح۳۶۴۸

حدیث۱۳

امام علی(علیه السلام) فرمودند:

اَلأمرُ بِالمَعروفِ أفضَلُ أعمالِ الخَلقِ ؛

امر به معروف، برترین کارِ مردم است .

غرر الحکم و درر الکلم، حدیث۱۹۷۷

حدیث۱۴

امام علی علیه السلام فرمودند:

مَن أمَرَ بِالمَعروفِ شَدَّ ظَهرُ المُؤمِنِ وَمَن نَهی عَنِ المُنکَرِ أرغَمَ أنفَ المُنافِقِ وَأَمِنَ کَیدَهُ؛

هر کس امر به معروف کند به مؤمن نیرو می بخشد و هر کس نهی از منکر نماید بینی منافق را به خاک مالیده و از مکر او در امان می ماند.

کافی، ج۲، ص۵۰، ح۱

حدیث۱۵

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

إنَّ أَعظَمَ النّاسِ مَنزِلَةً عِندَاللّه ِیومَ القیامَةِ أَمشاهُم فی أَرضِهِ بِالنَّصیحَةِ لِخَلقِهِ

بلند مرتبه ترین مردم نزد خداوند در روز قیامت کسی است که در روی زمین بیشتر در خیرخواهی و ارشاد مردم قدم بردارد.

(کافی، جلد ۲، ص ۲۰۸ صفحه ۵)

حدیث۱۶

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

کُونُو دُعاةً للنّاسِ بِغَیر اَلسِنَتِکُم لِیَرُوا منکُم الوَرَع و الِاجتهادَ و الصَّلاة و الخیر فَانَّ ذلکَ داعیةٌ؛

مردم را با غیر زبانتان بخوانید تا از شما پارسایی و کوشش و نماز و خوبی را ببینند زیرا این امور آنان را به سوی حق فرا می خواند.

(جهادالنفس،ح۱۹۵)

حدیث۱۷

امام باقر(علیه السلام)می فرمایند:

فرمان دادن به خوبی و باز داشتن از زشتی، راه پیامبران و شیوه ی نیکوکاران است. فریضه ی بزرگی است که دیگر فرایض به واسطه ی آن برپا می شود و راه ها و روش ها امن می گردد، در آمدها حلال، حقوق و اموال به زور گرفته شده به صاحبانش بر می گردد، زمین آباد شده، از دشمنان انتقام گرفته می شود و کارها سامان می پذیرد.

اصول کافی، ج۵، ص ۵۶.

حدیث۱۸

امام علی (علیه السلام)می فرمایند:

تمام کارهای نیکو، و جهاد در راه خدا، برابر امر به معروف و نهی از منکر، چونان قطره ای بر دریای مواج و پهناور است.

نهج البلاغه، ترجمه ی مرحوم دشتی حکمت ۳۷۴.

حدیث۱۹

رسول اکرم(صلی الله علیه و آله وسلم)می فرمایند:

یا امر به معروف و نهی از منکر می کنید، یا عذاب خداوند همه ی شما را فرا می گیرد.

وسایل الشیعه، ج ۱۱، ص۴۰۷.

حدیث۲۰

امام حسین (علیه السلام)می فرمایند:

بر هیچ چشم مؤمن به خدا روا نیست که ببیند خدا نافرمانی می شود و (چشم) خود را فرو ببندد مگر آن وضع را تغییر دهد.

تنبیه الخواطر/ج۲/ص۱۷۹.

حدیث۲۱

امام علی (علیه السلام)می فرمایند:

هر کس به معروف امر کرد، پشوانه ی نیرومند مؤمنان است، و آن کس که از زشتی ها نهی کرد بینی کافران (منافقان) را به خاک مالید.

غررالحکم/ ح ۶۷۹۴.

حدیث۲۲

رسول اعظم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

با نفرت از گنهکاران به خدای تعالی نزدیک شوید و با این افراد با ترشرویی برخورد کنید. و با خشم گرفتن بر آنان خشنودی خدا را بجویید و با دوری کردن از آن ها به خدا نزدیک شوید.

کنزالعمال/ ح۵۵۸۵.

حدیث۲۳

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

ویل لمن یأمر بالمنکر و ینهی عن المعروف.

وای برآن که به منکر امر کند و از معروف نهی کند!

بحارالانوار، ج۱، ص ۸۷.

حدیث۲۴

حضرت فاطمه الزهراء (علیها السلام) می فرمایند:

فرض الله الأمر بالمعروف مصلحهً للعامهً .

خداوند امر به معروف و نهی از منکر را برای اصلاح مردم قرار داد.

بحارالانوار، ج۶، ص ۱۰۷.

حدیث۲۵

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:

قوام الشریعه الامر بالمعروف و النهی عن المنکر و اقامهٔ الحدود.

استواری شریعت، به امر معروف ونهی از منکر و برپا داشتن حدود است.

غررالحکم، ح ۶۸۱۷.

حدیث۲۶

رسول اکرم(صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

هر کس امر به معروف و نهی از منکر کند، جانشین خدا در زمین است.

کنزالعمال، ح۵۵۶۴.

حدیث۲۷

حضرت امام حسین (علیه السلام) می فرمایند:

خداوند، نخست امر به معروف و نهی از منکر را به عنوان یکی از واجبات خود ذکر کرد؛ زیرا او آگاه است که اگر این دو فریضه انجام گیرد و برپا شود، همه ی واجبات اعم از آسان و مشکل انجام و استوار خواهد شد.

اصول کافی، ج۵، ص ۵۹.

حدیث۲۸

حضرت رسول اکرم(صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

به راستی خداوند عزوجل دشمن می دارد مؤمن ناتوانی که دین ندارد. به آن حضرت عرض کردند: مؤمن ناتوانی که دین ندارد، کیست؟ فرمودند: کسی که نهی از منکر نکند.

وسایل الشیعه، ج۱۱، ص۳۹۷.

حدیث۲۹

حضرت امام علی (علیه السلام) می فرمایند:

الامر بالمعروف و النهی عن المنکر خلقان من خلق الله، فمن نصرهما اعزه الله و من خذلهما خذله الله.

امر به معروف و نهی از منکر، دو پدیده از آفریده های خداوندند؛ هر کس آنها را یاری کند، خداوند اورا عزت دهد و هر کس آنها را خوار کند (رها کنند) خداوند او را ذلیل فرماید.

اصول کافی، ج۵، ص ۵۹.

حدیث۳۰

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
مروا بالمعروف و إن لم تفعلوه و انهوا عن المنکر و إن لم تجتنبوه کلّه؛
امر به معروف کنید و گر چه خودتان نکنید و نهی از منکر کنید گر چه از همه آن اجتناب نکنید.
نهج الفصاحه

حدیث۳۱

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
کلام ابن آدم کلّه علیه لا له إلّا أمرا بمعروف أو نهیا عن منکر أو ذکر اللّه تعالی؛
گفتار فرزند آدم به ضرر اوست نه به نفع او مگر امر به معروفی یا نهی از منکری یا ذکر خدای والا.
نهج الفصاحه

حدیث۳۲

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
الجهاد أربع: الأمر بالمعروف و النّهی عن المنکر و الصّدق فی مواطن الصّبر و شنآن الفاسق؛
جهاد چهار قسم است: امر به معروف و نهی از منکر و راستی در موقع صبر و تنفر از فاسق.
نهج الفصاحه

حدیث۳۳

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
تقرّبوا إلی اللّه ببغض أهل المعاصی و ألقوهم بوجوه مکفهرّه و التمسوا رضا اللّه بسخطهم و تقرّبوا إلی اللّه بالتّباعد منهم؛
به وسیله دشمنی گناهکاران به خدا نزدیک شوید و با آنها با چهره های عبوس دیدار کنید و خشنودی خدا را در ناخشنودی آنها بجوئید و به وسیله دوری از آنها به خدا تقرب جوئید.
نهج الفصاحه

حدیث۳۴

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
تبسّمک فی وجه أخیک لک صدقه، و أمرک بالمعروف و نهیک عن المنکر صدقه و إرشادک الرّجل فی أرض الضّلال لک صدقه و إماطتک الحجر و الشّوک و العظیم عن الطّریق لک صدقه؛
لبخند تو بر روی برادرت صدقه است امر به معروف و نهی از منکر کردنت صدقه است و راهنمائی کسی که راه را گم کرده صدقه است و دور کردن سنگ و خار و استخوان از راه صدقه است.
نهج الفصاحه

حدیث۳۵

قال رَسُولُ اللّهِ – صلی الله علیه وآله – :
إنَّ اللّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَیُبْغِضُ الْمُؤْمِنَ الضَّعیفِ الَّذی لادینَ لَهُ، فَقیلَ: وَ ما الْمُؤْمِنُ الضَّعیفُ الَّذی لا دینَ لَهُ؟ قالَ: اَلذّی لا یَنْهی عَنِ الْمُنْکَرِ؛
رسول خدا – صلی الله علیه و آله – فرمودند:
همانا خداوند دشمن دارد آن مؤمنی را که ضعیف و بی دین است، سؤال شد: مؤمن ضعیف و بی دین کیست؟ پاسخ داد: کسی که نهی از منکر و جلوگیری از کارهای زشت نمی کند.
وسائل الشّیعهْ، ج ۱۶، ص ۱۲۲، ح ۲۱۱۳۹

حدیث۳۶

پیامبراکرم صلی‌الله‌علیه‌وآله وسلم می فرمایند :
تا زمانی که مردم، امر به معروف و نهی از منکر نمایند و در کارهای نیک و تقوا به یاری یکدیگر بشتابند، در خیر و سعادت خواهند بود، اما اگر چنین نکنند، برکت‌ها از آنان گرفته شود و گروهی بر گروه دیگر سلطه پیدا کنند. نه در زمین یاوری دارند و نه در آسمان.
تهذیب الاحکام، ج ۶، ص ۱۸۱، ح ۲۲.

حدیث۳۷

پیامبراکرم صلی الله علیه وآله :
سُئِلَ رَسولُ اللَّهصلی الله علیه وآله: مَنْ اَتْقَی النَّاسِ؟ قال: آمَرُهُمْ بِالْمَعْروفِ وَاَنْهاهُمْ عَنِ الْمُنْکَرِ وَاَوْصَلُهُمْ لِلرَّحِمِ؛
از رسول خداصلی الله علیه وآله سؤال شد: با تقواترین مردم کیست؟ فرمودند: کسی که بیشتر امر به معروف و نهی از منکر و صله رحم نماید.
کنزالعمال، ح ۸۴۷۴ .

حدیث۳۸

رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
هرگاه مردم منکر را ببینند ولی آن را تغییر ندهند، نزدیک است که خداوند کیفرش را فراگیرشان کند.
(کنز العمال: ج ۳ ص ۷۰ ح ۵۵۳۵)

حدیث۳۹

امام باقر علیه‌السلام می فرمایند:
امر به معروف و نهی از منکر راه و روش پیامبران و شیوه صالحان است و واجب بزرگی است که واجبات دیگر با آن بر پا می‌شوند، راه‌ها امن می‌گردد و درآمدها حلال می‌شود و حقوق پایمال شده، به صاحبانش برمی‌گردد، زمین آباد می‌شود و (بدون ظلم) حق از دشمنان گرفته می‌شود و کارها سامان می‌پذیرد.
کافی، ج ۵ ، ص ۵۶، ح ۱.

حدیث۴۰

پیامبراکرم صلی‌الله‌علیه‌وآله :

لاـ یَزالُ النّاسُ بِخَیْرٍ ما اَمَروا بِالْمَعْروفِ وَ نَهَوا عَنِ الْمُنْکَرِ وَ تَعاوَنوا عَلَی البِرِّ وَ التَّقْوی فَاِذا لَمْ یَفْعَلوا ذلِکَ نُزِعَتْ مِنْهُمْ الْبَرَکاتُ وَ سُلِّطَ بَعْضُهُم عَلی بَعْضٍ وَ لَمْ یَکُنْ لَهُمْ ناصِرٌ فِی الْاَرْضِ وَ لا فِی السَّماءِ؛

تا وقتی مردم امر به معروف و نهی از منکر می‌کننـد و یکـدیگر را در نیکی و تقوا، یاری می‌رساننـد، در خیر و نیکی‌انـد، آن‌گاه که چنین نکنند، برکت‌ها از آنان گرفته می‌شود و بعضـی بر بعض دیگر مسلّط می‌گردند و در زمین و در آسمان، هیچ یاوری نخواهند داشت.

(تهذیب الأحکام، ج ۶، ص ۱۸۱، ح ۳۷۳.)

حدیث۴۱

امام سجاد(علیه السلام) می فرمایند:

التارک الامر بالمعروف والنهی عن المنکر کنابذ کتاب الله وراء ظهره؛

ترک کننده امر به معروف و نهی از منکر، مانند کسی است که قرآن را پشت سرش می اندازد.

سیره پیشوایان، مهدی پیشوایی، صص۴۲۷و۴۲۸.

حدیث۴۲

حضرت فاطمه (سلام الله علیها) می فرمایند:

فَرَضَ اللَّهُ . . . الأمرَ بِالمَعُروفِ مَصلَحَةً لِلعامَّةِ؛

خداوند امر به معروف را برای اصلاح مردم قرار داد

بحار الأنوار ، ج ۶ ، ص ۱۰۷

حدیث۴۳

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:

قِوامُ الشَّریعَةِ الأمرُ بِالمَعرُوفِ والنَّهیُ عَنِ المُنکَرِ و إقامَةُ الحُدودِ؛

استواری شریعت ، به امر به معروف و نهی از منکر و برپاداشتن حدود است.

میزان الحکمه ، ح ۱۲۶۸۸

حدیث۴۴

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

إنَّ أَعظَمَ النّاسِ مَنزِلَةً عِندَاللّه ِیومَ القیامَةِ أَمشاهُم فی أَرضِهِ بِالنَّصیحَةِ لِخَلقِهِ

بلند مرتبه ترین مردم نزد خداوند در روز قیامت کسی است که در روی زمین بیشتر در خیرخواهی و ارشاد مردم قدم بردارد.

(کافی، جلد ۲، ص ۲۰۸ صفحه ۵)

حدیث۴۵

حضرت امام رضا(علیه السلام) می فرمایند:
لَتَأمُرَنِّ بِالْمَعْرُوفِ وَلَتَنَهَنِّ عَنِالْمُنْكَرِاَوْلَيَسْتَعْمِلَنِّ عَلَيْكُمْ شِرَارُ كُمْ فَيَدْعُوخِيَارُكُمْ فَلاَيُسْتَجَابُ لَهُمْ .
حتماً امربه معروف ونهی ازمنکرکنید، وگرنه اشرارتان برشما مسلط وحاکم می‌شوند آنگاه خوبانتان هم دعا می‌کنند، امّا دعایشان مستجاب نمی شود.
وسایل الشیعه، ج۱۱، ص۳۹۴

حدیث۴۶

قال رسول الله – صلی الله علیه و آله – : لا يَزالُ النّاسُ بِخَيرٍ ما أمَرُوا بِالمَعرُوفِ و نَهَوا عَنِ المُنكَرِ و تَعاوَنُوا عَلَی البِرِّ وَ التَّقوی .
رسول خدا – صلی الله علیه و آله فرمودند: مردم همیشه در خیر خواهند بود تا وقتی که امر به معروف و نهی از منکر می کنند و در نیکی و پرهیزکاری یکدیگر را یاری می رسانند.
«تهذیب الأحکام، ج ۶، ص ۱۸۱»

احکام و فلسفه آن

حدیث۱

قال الامام الصّادق – علیه السّلام – : لا يَحِلُّ بيعُ الغِناء و لا شِراءُه و استماعُه نفاقٌ و تعليمهُ كُفر.
امام صادق – علیه السّلام – فرمودند: خرید و فروش (آلات) غناء و ساز وآواز حلال نیست و گوش دادن به آن، نفاق و دورویی و آموزش دادنش، کفر و بی دینی است.
«دعائم الاسلام، ج ۲، ص ۲۰۹»

حدیث۲

قال الامام علی – علیه السّلام – : نَهی رسول الله – صلّی الله علیه و آله – أن ینظر الرجلُ إلی عورة أخیه المسلم و قال: من تأمَّل عورةَ أَخیه المسلم لَعَنَه سبعون ألف ملكٍ و نَهی المرأةَ إن تنظر إلی عورةِ المرأة.
امام علی – علیه السّلام – فرمودند: رسول خدا – صلّی الله علیه و آله – نهی فرمودند از این که مرد به عورت برادر مسلمانش نگاه کند و فرمودند هر کس با توجّه به عورت برادر مسلمانش نظر افکند، هفتاد هزار فرشته او را لعنت کنند، و همچنین نهی فرمودند از نگاه کردن زن به عورت زن دیگر.
«من لا یحضره الفقیه، ج ۴، ص ۹»

حدیث۳

امام علی(علیه السلام) فرمودند:
إن الله فرض الجهاد و عظمه و جعله نصره و ناصره. و الله ما صلحت دنیا و لادین إلا به ؛
در حقیقت خداوند جهاد را واجب گردانید و آن را بزرگداشت و مایه پیروزی و یاور خود قرارش داد. به خدا سوگند کار دنیا و

دین جز با جهاد درست نمی شود.

وسائل الشیعه ۱۱/۹/۱۵

حدیث۴

قال الامامُ الجوادُ - علیه السّلام - : انّ الله عَزوجلَّ حَرمَ علی شیعتنا المُسکرَ مِن کل شرابٍ و عَوَّضَهم عَن ذلک المتعةَ.

امام جواد - علیه السّلام - فرمودند: خداوند متعال بر شیعیان ما استفاده از هر چیز مست کننده را حرام نموده و در برابر آن ازدواج موقت را حلال دانسته است.

«معانی الاخبار، ص ۳۱۶»

حدیث۵

عِنِ الْإمـامِ الرضـا - علیه السّلام - قـال: إنَّ الله تَعَالی حَرَّمَ الْخَمْرَ لمـا فِیهـا مِنْ الْفَسـادِ وَ بُطْلانِ الْعُقُولِ فِی الْحَقایِقِ وَذَهابِ الْحَیاءِ مِنَ الْوَجْهِ.

امام رضا - علیه السّلام - فرمودند: خداوند متعال خمر را به خاطر ایجاد تباهی و عاجز ماندن عقول از درک حقایق و از بین رفتن حیاء، حرام نمود.

«مستدرک الوسائل، ج ۲، ص ۱۳۷»

حدیث۶

امام علی علیه‌السلام :

إنّ اللّه فَرضَ الجِهادَ وعَظَّمَهُ وجَعلَهُ نَصْرَهُ وناصِرَهُ . واللّه ، ما صَلُحتْ دُنیا ولا دِینٌ إلّا بهِ .

خداوند جهاد را واجب گردانید و آن را بزرگ داشت و مایه پیروزی‌و یاور خود قرارش داد. به خدا سوگند کار دنیا و دین جز با جهاد درست نمی‌شود .

وسائل الشیعه : ۱۱/۹/۱۵

حدیث۷

امام کاظم علیه‌السلام :

إنّ اللّه عز و جل لم یُحَرِّمِ الخَمرَ لاسْمِها ، ولکنّهُ حَرّمَها لعاقِبَتِها ؛ فما کانَ عاقِبَتُهُ عاقِبَةَ الخَمرِ فهُو خَمرٌ .

خداوند عز و جل شراب را به خاطر نامش حرام نکرده ، بلکه به سبب پیامدهای آن حرام کرده است . پس ، هر چیزی که پیامدهای شراب را داشته باشد ، آن نیز (در حکم) شراب است .

الکافی : ۶ / ۴۱۲ / ۲

حدیث۸

امام رضا علیه‌السلام :

حُرِّمَ الزِّنـا لِما فیهِ مِنَ‌الفَسادِ مِن قَتلِ الأنفُسِ ، وذَهابِ الأنسابِ ، وتَرکِ التَّربیَـةِ للأطفالِ ، وفَسادِ المَوارِیثِ ، وما أشبَهَ ذلکَ مِن وُجُوهِ

الفَسادِ .

زنـا ، به علّت مفاسـدی که در بردارد ، ماننـد : قتـل نفس ، از بین رفتن و مخـدوش شـدن اصل و نسب ، ترک تربیت کودکان ، تباه شدن موضوع ارث و میراث و امثال این مفاسد ، حرام شده است .

بحار الأنوار : ۷۹ / ۲۴ / ۱۹ منتخب میزان الحكمة : ۲۴۸

حدیث۹

امام علی علیه‌السلام :

فَرَضَ اللّه الإيمانَ تَطهيرا مِن الشِّركِ ... وتَرْكَ اللِّواطِ تَكثيرا للنَّسلِ .

خداوند ایمان را برای پاک کردن از لوث شرک واجب فرمود ... و ترک لواط را از بهر افزایش نسل .

نهج البلاغة : الحكمة ۲۵۲ منتخب ميزان الحكمة : ۵۰۶

حدیث۱۰

امام رضا علیه‌السلام :

عِلّةُ تَحريمِ الـذُّكرانِ للـذُّكرانِ والإناثِ للإناثِ ؛ لِما رُكِّبَ فی الإناثِ وما طُبِعَ علَيهِ الذُّكرانُ ، ولِما فی إتيانِ الذُّكرانِ الذُّكرانَ والإناثِ الإناثَ مِن انقِطاعِ النَّسلِ ، وفَسادِ التَّدبيرِ ، وخَرابِ الدُّنيا .

علّـت تحریم روی آوردن مردان به مردان و زنـان به زنـان ، یکی ساختار وجودی زنان و سـرشت وجودی مردان است (که هر یک برای جنس مخالف آفریـده شـده است) و دیگر این که روی آوردن مردان به مردان و زنان به زنان سـبب از بین رفتن نسل (بشـر) و برهم خوردن نظم و تدبیر (جامعه) و نابودی دنیاست .

علل الشرائع : ۵۴۷ / ۱ منتخب ميزان الحكمة : ۵۰۶

حدیث۱۱

قال رسول الله –صلی الله علیه وآله –:

الغسل یوم الجمعة کفارة و المشی ء الی الجمعة کل قدم منها کعمل عشرین سنة فاذا فرغ من صلوة الجمعة اجیز بعمل ماءتی سنة؛

غسل روز جمعه کفاره گناه است ، و هر گامی که به سوی نمازجمعه برداشـته می شود، برابر عمل بیست سال است ، و چون از نماز جمعه فارغ شود به پاداش عبادت دویست سال نایل گردد.

(کنزالعمال ، حدیث ۲۱۰۹).

حدیث۱۲

قال الصادق – علیه السلام –:

ان من تما الصلوة اعطاء الزکوة (الفطرة) کما ان الصلاة علی النبی – صلی الله علیه و آله – من تمام الصلاة ؛

همانـا پرداخت زکات فطره (در آخر ماه رمضان) مایه تمامیت روزه است چنان که صـلوات بر محمـد (و آل او) باعث تمامیت نماز است (یعنی نماز با صلوات و روزه بازکات فطره کامل می شود).

(وسائل الشیعه ، ج ۶ و ص ۲۲۱)

حدیث۱۳

قال الرضا - علیه السلام -:

انما جعلت الجماعهٔ لئلا تکون الاخلاص و التوحید و الاسلام و العبادهٔ لله الا ظاهرا مکشوفا لان فی اظهاره حجهٔ علی اهل الشرق و الغرب لله وحده و لیکون المنافق و المستخف مودیا لما اقربه یظهر الاسلام و المراقبهٔ و لیکون شهادات الناس بالاسلام بعضهم ببعض جائزهٔ ممکنهٔ مع مافیه من المساعدهٔ علی البر و التقوی و الزجر عن کثیر من معاصی الله ؛

علت تشریع نماز جماعت آن است که اسلام و توحید و بندگی و اخلاص به خداوند متعال در معرض دید عموم و ظاهر و مشهور در میان مردم باشد، زیرا در این صورت است که حجت در زمینه وحدانیت خداوند بر مردم شرق و غرب تمام می شود، و مردمان منافق و بی اعتنا به نماز مطابق اقرار زبانی وادار به عمل می شوند، و مراقبت صورت می گیرد و گواهیهای مردم که علیه یکدیگر در زمینه اسلام امکان پیدا می کند علاوه آن که در چنین اجتماعاتی بر توسعه و گسترش نیکوکاری و تقوی مساعدت می شود، عملا جلوی بسیاری از گناهان گرفته می شود.

(وسائل الشیعه ، ج ۵، ص ۳۷۲)

حدیث۱۴

عن الرضا - علیه السلام -:

انما جعلت الجماعهٔ لئلا یکون الاخلاص و التوحید و الاسلام و العبادهٔ لله الا ظاهرا مکشوفا مشهورا؛

نماز جماعت قرار داده شده است ، تا اخلاص و یگانگی و اسلام و عبادت برای خداوند آشکار، باز و ظاهر باشد.

(وسائل الشیعه ، ج ۵، ص ۳۷۲. بحارالانوار، ج ۸۸، ص ۱۲)

حدیث۱۵

قال الرضا - علیه السلام -:

انما امر بالوضوء لیکون العبد طاهرا اذا قام بین یدی الجبار و عند مناجاته ... ؛

همانا امر شده است به وضو، تا آن که بنده پاک باشد، به هنگامی که می ایستد درمقابل خداوند جبار و همچنین وقت مناجات نمودن.

(عیون اخبار الرضا، ج ۲، ص ۱۰۴)

حدیث۱۶

قال علی - علیه السلام -:

فرض الله الایمان تطهیرا من الشرک و الصلوهٔ تنزیها عن الکبر ؛

خداوند، ایمان را برای پاکسازی انسانها از شرک واجب کرده است ، و نماز را برای پاکسازی از کبر.

(نهج البلاغه ، کلمات قصار ۲۵۲)

حدیث۱۷

امام رضا علیه‌السلام:

فی عِلَّةِ الوُضوءِ : لأنَّـهُ یَـکونُ العَبدُ طاهِرا إذا قامَ بَینَ یَدَیِ الجَبّارِ عِندَ مُناجاتِهِ إیّاهُ ، مُطیعا لَهُ فیما أمَرَهُ ، نَقِیّا مِن الأدناسِ والنَّجاسَةِ ، مَع ما فیهِ مِن ذَهابِ الکَسَلِ وطَردِ النُّعاسِ ، وتَزکِیَةِ الفُؤادِ لِلقِیامِ بَینَ یَدَیِ الجَبّارِ؛

- درباره حکمت وضو- : برای این که بنـده (خدا) وقتی برای مناجات با (خداوند) جبّار در برابر او می‌ایسـتد ، پاک باشد . فرمان او را اطـاعت کرده باشـد و از آلودگی‌هـا و نجـاست پـاکیزه باشـد ، به علاـوه این که وضو بـاعث از بین رفتن حالت کسالت و زدودن خواب آلودگی و پاک ساختن دل برای ایستادن در حضور (خداوند) جبّار می‌شود .

علل الشرایع : ۲۵۷ / ۹

حدیث۱۸

حضرت زهرا (سلام الله علیها) فرمودند:

فَجَعلَ اللهُ الایمانَ تَطهیراً لَکم مِنَ الشِّرکِ ، وَ الصَّلاةَ تَنزیهاً لَکم عَن الکِبرِ؛

خدای تعالی ایمان را برای پاکیزگی از شرک قرار داد ، و نماز را برای دوری از تکبر و خودخواهی.

احتجاج طبرسی، ج۱، ص۲۵۸

حدیث۱۹

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

حرّم اللّٰه الخمر و کلّ مسکر حرام؛

خداوند شراب را حرام کرده و هر چه مستی آرد حرام است.

نهج الفصاحه

حدیث۲۰

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

حدّ یعمل فی الأرض خیر لأهل الأرض من أن یمطروا أربعین صباحا.

حدی که در زمین اجرا شود برای زمینیان بهتر از آن است که چهل روز باران ببارد.

نهج الفصاحه

حدیث۲۱

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

أیّها النّاس لا تعلّقوا علیّ بواحده، ما أحللت إلّا ما أحلّ اللّٰه تعالی و ما حرّمت إلّا ما حرّم اللّٰه؛

ای مردم هیـچ چیز را بـه مـن مربـوط نکنیـد مـن حلاـل نکردم مگر آنچـه را خداونـد حلاـل کرده است و حرام نکردم مگر آنچه را خداوند حرام کرده است.

نهج الفصاحه

حدیث۲۲

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

إنّ الماء لا ینجّسه شی ء إلّا ما غلب علی ریحه و طعمه و لونه؛

آب را چیزی نجس نمی کند جز آنچه بو و مزه و رنگ آن را تغییر دهد.

نهج الفصاحه

حدیث۲۳

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

إنّ الّذی یأکل أو یشرب فی آنیه الفضّه و الذّهب إنّما یجرجر فی بطنه نار جهنّم؛

کسی که در ظرف نقره و طلا می خورد و می آشامد آتش جهنم را در شکم خود فرو می برد.

نهج الفصاحه

حدیث۲۴

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

أقیموا حدود اللّه تعالی فی البعید و القریب و لا تأخذکم فی اللّه لومه لائم؛

مقررات خدا را در باره بیگانه و خویش اجرا کنید و در کار خدا به سخن کسان گوش مدهید.

نهج الفصاحه

حدیث۲۵

پیامبراکرم(صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

أحلّ الذّهب و الحریر لاناث أمّتی و حرّم علی ذکورها؛

طلا و ابریشم بر زنان امت من حلال است و بر مردانشان حرام است.

نهج الفصاحه

حدیث۲۶

قالَتْ فاطِمَهُ الزَّهْراء - سلام الله علیها -: ... وَ النَّهْی عَنْ شُرْبِ الْخَمْرِ تَنْزیهاً عَنِ الرِّجْسِ، وَاجْتِنابَ الْقَذْفِ حِجاباً عَنِ اللَّعْنَهِ، وَ تَرْکَ السَّرِقَهِ ایجاباً لِلْعِّفَهِ ؛

حضرت فاطمه زهرا - سلام الله علیها - فرمودند: خداوند متعال منع و نهی از شرابخواری را جهت پاکی جامعه از زشتی ها و جنایت ها ;و دوری از تهمت ها و نسبت های ناروا را مانع از غضب و نفرین قرار داد ;و دزدی نکردن، موجب پاکی جامعه و پاکدامنی افراد می گردد.

ریاحین الشّریعهٔ، ج ۱، ص ۳۱۲

حدیث۲۷

قالَتْ فاطِمَةُ الزَّهْراء - سلام الله علیها - :
جَعَلَ اللّهُ الْایمانَ تَطْهیراً لَکُمْ مِنَ الشِّرْکِ، وَ الصَّلاةَ تَنْزیهاً لَکُمْ مِنَ الْکِبْرِ، وَ الزَّکاةَ تَزْکِیَةً لِلنَّفْسِ، وَ نِماءً فِی الرِّزقِ، وَ الصِّیامَ تَثْبیتاً لِلْاخْلاصِ، وَ الْحَجَّ تَشْییداً لِلدّینِ ؛
حضرت فاطمه زهرا - سلام الله علیها - فرمودند:
خداوند سبحان، ایمان و اعتقاد را برای طهارت از شرک و نجات از گمراهی ها و شقاوت ها قرار داد. و نماز را برای خضوع و فروتنی و پاکی از هر نوع تکّبر، مقرّر نمود. و زکات (و خمس) را برای تزکیه نفس و توسعه روزی تعیین نمود. و روزه را برای استقامت و اخلاص در اراده، لازم دانست. و حجّ را برای استحکام أساس شریعت و بناء دین اسلام واجب نمود.
ریاحین الشّریعهْ، ج ۱، ص ۳۱۲

حدیث۲۸

امام رضا علیه‌السلام می فرمایند:
خداوند تبارک و تعالی هیچ خوردنی و نوشیدنی را حلال نکرده است مگر آن‌که در آن سود و صلاحی بوده و هیچ خوردنی و نوشیدنی را حرام ننموده، مگر آن‌که در آ ن زیان و نابودی و فسادی بوده است، پس هر چیز سودمندی نیرو بخش جسم، که باعث تقویت بدن است حلال شده است و هر چیزی که قوای جسمانی را از بین ببرد و یا موجب مرگ شود حرام است.
مستدرک الوسائل، ج ۱۶، ص ۳۳۳، ح ۲ .

حدیث۲۹

امام رضا علیه السلام می فرمایند :
فلسفه خطبه نماز جمعه این است که: چون جمعه، روز حضور عامه مردم است، حاکم وسیله‌ای برای پند و اندرز آنان داشته باشد و مردم را به طاعت تشویق کند و از معصیت بر حذر دارد و از تصمیم خود درباره مصالح دین و دنیایشان آگاه سازد و از آنچه از گوشه و کنار می‌رسد و حوادثی که در آنها برای مردم سود و زیانی هست خبردار کند.
وسائل الشیعهْ، ج ۵، ص ۳۹، ح ۶ .

حدیث۳۰

امام صادق علیه‌السلام می فرمایند:
علت روزه گرفتن آن است که به سبب آن، ثروتمند و فقیر برابر شوند، زیرا ثروتمند گرسنگی را احساس نکرده، تا به فقیر رحم کند، هرگاه هم چیزی را بخواهد می‌تواند فراهم کند. پس خداوند خواست میان بندگانش برابری ایجاد کند و توانمند مزه گرسنگی و درد را بچشد تا بر ناتوان مهر بورزد و بر گرسنه ترحم کند .
بحارالأنوار، ج ۹۶، ص ۳۷۱، ح ۵۳.

حدیث۳۱

رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

پوشیدن ابریشم و طلا بر مردان امت من حرام و بر زنانشان حلال است.

(نهج الفصاحه ، ح ۱۳۶۵)

حدیث۳۲

امام علی علیه السلام می فرمایند :

لا يَسعَدُ أحَدٌ إلّا بِإقامَةِ حُدودِ اللّهِ وَ لا يَشقى أحَدٌ إلّا بِإِضاعَتِها؛

هیچ کس جز با اجرای حدود و احکام خدا خوشبخت نمی‌شود و جز با ضایع کردن آن بدبخت نمی گردد.

غررالحکم، ح۱۰۸۵۳.

حدیث۳۳

امام علی علیه السلام می فرمایند:

مَعاشِرَ النّاسِ، اَلفِقْهَ ثُمَّ الْمَتْجَرَ ، وَاللّهِ لِلرِّبا فی هذِهِ الْأُمَّةِ أخْفی مِنْ دَبیبِ النَّمْلِ عَلَی الصَّفا؛

ای مردم! ابتدا احکام را یاد بگیرید، سپس تجارت کنید! به خدا قسم که ربا در میان این امت ناپیداتر از حرکت مورچه بر روی تخته سنگ است.

بحارالانوار، ج ۱۰۳، ص ۱۱۷، ح ۱۶.

حدیث۳۴

امام صادق علیه السلام می فرمایند:

إنَّهُ لَو كانَ الرِّبا حَلالاً لَتَرَكَ النّاسُ التِّجاراتِ وَما يَحْتاجونَ إلَيْهِ فَحَرَّمَ اللّهُ الرِّبا لِيَفِرَّ النّاسُ مِنَ الْحَرامِ إلَى الْحَلالِ وَ إلَى التِّجاراتِ وَ إلَى الْبَيْعِ وَالشِّراءِ فَيَبْقى ذلِكَ بَيْنَهُمْ فِى الْقَرْضِ؛

براستی، اگر ربا حلال بود، مردم تجارت و تلاش برای معاش را رها می کردند. به همین دلیل خداوند ربا را حرام کرد تا مردم از حرام به حلال و تجارت و خرید و فروش رو بیاورند و به یکدیگر قرض بدهند.

من لایحضره الفقیه، ج ۳، ص ۵۶۷، ح ۴۹۳۷.

حدیث۳۵

امام رضا علیه السلام می فرمایند:

اِعْلَمْ يَرْحَمُكَ اللّه ـ اَنَ الرِّبا حَرامٌ سُحتٌ، مِنَ الكَبائِرِ وَ مِمّا قَدْ وَعَدَ اللّه عَلَيْهِ النّارَ فَنَعوذُ بِاللّهِ مِنْها، وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلى لِسانِ كُلِّ نَبِىٍّ وَفى كُلِّ كِتابٍ؛

خدایت رحمت کند! بدان که ربا حرام و از گناهان کبیره است و خداوند بر آن وعده آتش داده است پس پناه می‌بریم به خدا از آتش. ربا را همه پیامبران و همه کتاب‌های آسمانی حرام کرده‌اند.

فقه الرضا، ح ۲۵۶.

حدیث۳۶

امام رضا علیه السلام می فرمایند:

لَيْسَ بَيْنَ الْوالِدِ وَ وَلَدِهِ رِبا وَ لا بَيْنَ الزَّوْجِ وَ الْمَرأَةِ رِبا؛

بین پدر و فرزند و بین شوهر و همسرش ربا (حرام) نیست.

فقه الرضا، ص ۲۵۸.

حدیث۳۷

رسول اکرم صلی الله علیه و آله وسلم می فرمایند :

لَيْسَ بَيْنَنا وَ بَيْنَ اَهْلِ حَرْبِنا رِبا، نَأْخُذُ مِنْهُمْ اَلْفَ اَلْفِ دِرْهَمٍ بِدِرْهَمٍ وَ نَأْخُذُ مِنْهُمْ وَ لا نُعْطيهِمْ؛

بین ما و دشمنانمان، ربا (حرام) نیست، از آنان هزاران درهم در مقابل یک درهم می گیریم ـ آری، از آنان ربا می گیریم و به آنان ربا نمی‌دهیم.

وسائل الشیعه، ج ۱۲، ص ۴۳۶، ح ۲.

حدیث۳۸

امام صادق علیه السلام می فرمایند:

لَوْ اَنَّ رَجُلاً ـ وَرِثَ مِنْ اَبيهِ مالاً وَ قَدْ عَرَفَ اَنَّ فی ذلِکَ الْمالِ رِبا وَلكِنْ قَدِ اخْتَلَطَ فِی التِّجارَةِ بِغَيْرِهِ حَلالٍ كانَ حَلالاً طَيِّبا فَلْيَأْكُلْهُ وَ اِنْ عَرَفَ مِنْهُ شَيْئا إنَّهُ رِبا فَلْيَأْخُذْ رَأْسَ مالِهِ وَلْيَرُدَّ الرِّبا؛

اگر کسی از پدرش مالی به ارث ببرد و بداند که در آن مال ربا وجود دارد، ولی مال ربوی با مال‌های دیگر مخلوط شده، آن مال برای او حلال و پاکیزه است و می‌تواند از آن استفاده کند، و اگر به ربوی بودن مقدار مشخصی از آن یقین دارد باید اصل مال را برای خود بردارد و مال ربوی را به صاحبش رد نماید.

کافی، ج ۵، ص ۱۴۵، ح ۴.

حدیث۳۹

امام باقر علیه السلام می فرمایند:

إنَّما حَرَّمَ اللّه‏عَزَّوَجَلَّ الرِّبا لِئَلّا يَذْهَبَ الْمَعْروفُ؛

خدای عزوجل ربا را حرام فرمود تا احسان کردن از بین نرود.

وسائل الشیعه، ج ۱۲، ص ۴۲۵، ح ۱۰.

حدیث۴۰

امام صادق علیه‌السلام می فرمایند :

الْمَرأَةُ تَحيضُ، يَحْرُمُ عَلى زَوْجِها اَن يَأتِيَها لِقَولِ اللّهِ تَعالى و لا تَقرَبوهُنَّ حَتّى يَطهُرْنَ)؛

زنی که در عادت ماهیانه (حیض) است بر شوهرش آمیزش با او حرام است به دلیل این گفته خداونـد متعال: به زنان حائض نزدیک نشوید تا زمانی که پاک گردند.

وسائل الشیعه ، ج ۲، ص ۳۲۲، ح ۹.

حدیث۴۱

حضرت فاطمه (سلام الله علیها) می فرمایند:

فَرَضَ اللَّهُ . . . الأمرَ بِالمَعْروفِ مَصلَحَةً لِلعامَّةِ؛

خداوند امر به معروف را برای اصلاح مردم قرار داد

بحار الأنوار ، ج ۶ ، ص ۱۰۷

حدیث۴۲

حضرت فاطمه (سلام الله علیها) فرمودند:

جعل الله ... الزکاة تزکیة للنفس و نماء فی الرزق ، و الصیام تثبیتا للاخلاص؛

خدای تعالی زکات را مایه پاکی جان و فزونی روزی ، و روزه را برای پابرجایی اخلاص قرار داد.

(احتجاج طبرسی ، ایران ، انتشارات اسوه ، ج ۱)

حدیث۴۳

حضرت زهرا (سلام الله علیها) فرمودند:

فجعل الله الایمان تطهیرا لکم من الشرك ، و الصلاة تنزیها لکم عن الکبر؛

خدای تعالی ایمان را برای پاکیزگی از شرك قرار داد ، و نماز را برای دوری از تکبر و خودخواهی.

(احتجاج طبرسی،ج۱،ص۲۵۸)

حدیث۴۴

حضرت امام حسن عسگری (علیه السلام) در پاسخ به پرسش از علت واجب شدن روزه فرمودند:

تا توانگر درد گرسنگی را بچشد و در نتیجه به نیازمند کمك کند.

بحارالانوار، ج۹۶، ص ۳۶۹.

حدیث۴۵

حضرت فاطمه ی زهرا (علیها السلام) فرمودند:

فرض الله الصیام تثبیتا للاخلاص؛

خداوند روزه را برای استواری اخلاص، واجب فرمود.

بحارالانوار، ج۹۶، ص ۳۶۸.

حدیث۴۶

قال الامام علی – علیه السّلام – : فَرَضَ اللهُ ... الصِّیامَ ابْتِلاءً لاخلاصِ الْخَلْقِ.

امام علی – علیه السّلام – فرمودند: خداوند روزه را واجب کرد تا اخلاص بندگان را بیازماید.

«نهج البلاغه، حکمت ۲۵۲»

مسجد و اماکن مذهبی

حدیث۱

رسول اللّه صلی الله علیه و آله :

إنَّ اللّه عَزَّوجَلَّ إذا أحَبَّ عَبدا جَعَلَهُ قَیِّمَ مَسجِدٍ .

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :

همانا خدای عز و جل ، هر گاه بنده‌ای را دوست بدارد ، او را برآورنده نیازهای مسجدی قرار می‌دهد .

کنز العمّال : ج ۷ ص ۶۵۳ ح ۲۰۷۵۰

حدیث۲

الإمام الصادق علیه السلام :

إنَّ الجَنَّةَ وَالحورَ لَتَشتاقُ إلی مَن یَکسَحُ المَساجِدَ ویَأخُذُ مِنهَا القَذی .

امام صادق علیه السلام :

بهشت و حوریان ، مشتاق کسی هستند که مسجدها را جارو و غبارروبی کند .

بحار الأنوار : ج ۸۳ ص ۳۸۲ ح ۵۲ .

حدیث۳

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :

مَن قَمَّ مَسجِدا کَتَبَ اللّه لَهُ عِتقَ رَقَبَةٍ ، ومَن أخرَجَ مِنهُ ما یُقذی عَینا کَتَبَ اللّه عَزَّوجَلَّ لَهُ کِفلَینِ مِن رَحمَتِهِ .

هر کس مسجدی را جارو کند ، خداوند برای او ، ثواب آزاد کردن بنده‌ای را می‌نویسد ، و هر کس از مسجد به اندازه خاشاکی که به چشم می‌رود ، بیرون ببرد ، خدای عز و جل ، وی را از رحمتش دوچندان برخوردار می گردانَد .

بحار الأنوار : ج۸۳ ص ۳۸۳ ح ۵۶ .

حدیث۴

رسول اللّه صلی الله علیه و آله :

مَن کَنَسَ المَسجِدَ یَومَ الخَمیسِ ولَیلَةَ الجُمُعَةِ ، فَأَخرَجَ مِنهُ مِنَ التُّرابِ ما یُذَرُّ فِی العَینِ ، غَفَرَ اللّه لَهُ .

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :

هر کس در روز پنج‌شنبه و شب جمعه ، مسجد را نظافت کند و گَرد و خاکی را که در چشم می‌رود ، بِروبَد ، خداونْد او را می‌آمرزد .

بحار الأنوار : ج ۸۳ ص ۳۸۵ ح ۶۱ .

حدیث۵

امام باقر علیه السلام :

مَن صَـلّی فِی المَسجِدِ الحَرامِ صَلاةً مَكتوبَةً ، قَبِلَ اللّه بِها مِنهُ كُلَّ صَلاةٍ صَلّاهَا مُنذُ يَومَ وَجَبَت عَلَيهِ الصَّلاةُ ، وكُلَّ صَلاةٍ يُصَلّيها إلى أن يَموتَ .

هر کس نماز واجبی را در مسجد الحرام به جا آورد ، خداوند ، همه نمازهای پیشین او را از زمانی که نماز بر او واجب شده است و هر نمازی را که تا پایان حیاتش خواهد خواند ، می‌پذیرد .

وسائل الشیعة : ج ۳ ص ۵۳۶ ح ۱ .

حدیث۶

رسول اللّه صلی الله علیه و آله :

أعظَمُ المَساجِدِ حُرمَةً ، وأحَبُّها إلَى اللّهِ وأكرَمُها عَلَى اللّهِ تَعالى ، المَسجِدُ الحَرام .

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :

با حرمت‌ترینِ مسجدها و دوست داشتنی‌ترین آنها نزد خدا و گرامی‌ترینشان در پیشگاه خدای متعال ، مسجد الحرام است .

ابحار الأنوار : ج ۶ ص ۳۰۰ .

حدیث۷

قال الامام الحسن - علیه السلام - : اَلْغَفْلَةُ تَرْكُكَ الْمَسْجِدَ، وَ طَاعَتُكَ الْمُفْسِدَ.

امام حسن - علیه السلام - فرمودند: غفلت آن است که مسجد رفتن (برای نماز) را ترک کنی و از شخص مفسد فرمان بری.

«بحار الانوار، ج ۷۸، ص ۱۱۵»

حدیث۸

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله وسلم) فرمودند:

اَلْمَساجِدُ مِجالِسُ الْاَنْبِياء؛

مساجد، مجالس پیامبران است.

«مستدرك الوسائل، ج ۳، ص ۳۶۳»

حدیث۹

قال الامام علی - علیه السلام - :

مَنْ اَرادَ دُخُولَ الْمَسْجِدِ فَلْيَدَخُلْ عَلى سُكُونٍ وَ وَقارٍ فَاِنَّ الْمَساجِدَ بُيُوتُ اللهِ وَ اَحَبُّ الْبقاعِ اِلَيْه.

امام علی - علیه السلام - فرمودند:

هر کس می خواهـد به مسـجد داخل گردد، با آرامش و طمأنینه وارد شود، چون مساجـد خانه های خدا و محبوب ترین محل ها در نظر اوست.

«من لایحضره الفقیه، ج ۱، ص ۱۷۰»

حدیث۱۰

قال الامام الصادق - علیه السلام - :

اِذا دَخَلْتَ الْمَسْجِدَ فَاحْمَدِ اللهَ وَاثْنِ عَلَیْهِ وَ صَلِّ عَلَی النَّبِیِّ - صلی الله علیه و آله—

امام صادق - علیه السلام - فرمودند:

هر گاه داخل مسجد شدی، حمد و سپاس خدای را بگو و بر پیامبر - صلی الله علیه و آله - درود بفرست.

«وسائل الشیعه، ج ۳، ص ۵۱۶»

حدیث۱۱

قال الامام الصادق - علیه السلام - :

اذا فقد الأمن من العباد و رکب الناس علی الخیول و اعتذلوا النساء و الطیب فالهرب الهرب عن ... .

امام صادق - علیه السّلام - فرمودند:

وقتی که امنیت از سرزمینها رخت ببندد و مردم بر اسبها سوار شده و از زنهای حلالشان کناره گیرند (به لواط و زنا روی آورند)؛ در این حال باید از جوار ایشان فرار کرد. (راوی گوید): گفتم فدایت شوم به کجا فرار کنند؟ فرمودند:

به کوفه و نواحی آن و یا به قم و حوالی آن، همانا بلا و مصیبت از این دو مکان دفع شده است.

«بحارالانوار، ج ۵۷، ص ۲۱۴»

حدیث۱۲

قال الامام الصادق - علیه السلام - :

ان لعلی قم ملکا رفرف علیها بجناحیه لایریدها جبار بسوء الااذا به الله کذئب الملح فی الماء. ثم اشار الی عیسی بن عبدالله فقال: سلام الله علی اهل قم ... .

امام صادق - علیه السلام - فرمودند:

برفراز قم فرشته ای بالهای خود را برافراشته است. هیچ گردن کشی نسبت به قم سوء قصد نمی کند مگر آن که خداوند او را نابود می نماید چنان که نمک در آب نابود می شود. آنگاه امام به عیسی بن عبدالله اشاره کردند و فرمودند:

سلام خداوند براهل قم باد. خداوند سرزمینشان را با باران سیراب می گرداند و برکاتش رابر آنان نازل می کند و ... آنان فقیه و عالم و با شعور و اهل فهم و روایت هستند وعبادات را به خوبی به جا می آورند.

«بحار الأنوار، ج ۵۷، ص ۲۱۷»

حدیث۱۳

قال الامام الصادق - علیه السلام - :

الا ان لله حرما و هو مکه. الا ان لرسول الله حرما و هومدینه. الا ان لامیرالمؤمنین حرما و هو کوفه. الا ان حرمی و حرم ولدی من بعدی قم.

امام صادق - علیه السلام - فرمودند:

آگاه باشید خداوند حرمی دارد و آن مکه است. آگاه باشید رسول خداحرمی دارد و آن مدینه است. آگاه باشید امیر مؤمنان حرمی دارد و آن کوفه است و آگاه باشید حرم من و فرزندانم قم است.

«مجالس المؤمنین، ج ۱، ص ۸۳»

حدیث۱۴

قال الامام الصادق – علیه السلام – :

قم مقدسه و اهلها منا و نحن منهم لایریدهم جبار بسوء الا عجلت عقوبته، مالم بجولوا احوالهم فاذا فعلوا ذلک، سلط الله علیهم جبابره سوء ... .

امام صادق – علیه السلام – فرمودند:

خاک قم مقدس است و ساکنانش از ما هستند و ما از آنان. هیچ گاه گردن کشی نسبت به آنان سوء قصد نمی کند مگر این که به عقوبت خود شتاب ورزد، البته تا زمانی که احوال خویش را تغییر ندهند که در آن صورت خداوند سرکشان را بر آنان مسلط می کند. آگاه باشید!اهل قم یاری دهندگان قائم ما هستندو به حق ما دعوت می کنند. راوی گوید: آنگاه امام سرشان را به سوی آسمان بلند کردند و گفتند: بار الها، آنان را از هر فتنه ای حفظ کن و از هر هلاکتی نجات ده.

«بحار الأنوار، ج ۵۷، ص ۲۱۸»

حدیث۱۵

قال الامام الصادق – علیه السلام – :

اذا اصابتکم بلیه و عناء فعلیکم بقم، فانه مأوای الفاطمیینَ و ... و ما ارادَ احدٌ بقم و اهله سوء الا اذله الله و ابعده منرحمتِه.

امام صادق – علیه السلام – فرمودند:

هرگاه بلا و ذلتی به شما رسید، به قم بروید. چون آنجا پناهگاه فرزندان فاطمه و استراحت گاه مؤمنان است ... و کسی نسبت به قم و ساکنانش سوء قصد نمی کند، مگر این که خداوند او را خوار و از رحمت خویش دور می نماید.

«بحار الأنوار، ج ۵۷، ص ۲۱۴»

حدیث۱۶

قال الامام الصادق – علیه السلام – :

اللهم اعصمهم من کل فتنهٔ و نجهم من کل هلکهٔ.

حضرت امام صادق – علیه السّلام (— در حق قم دعا کردند و) فرمودند:

خدایا اهل قم را از هر فتنه حفظ کن و ایشان را از هر هلاکتی نجات بده.

«بحارالانوار، ج ۵۷، ص ۲۱۸»

حدیث۱۷

قال الامام السجاد – علیه السلام – : مَنْ صَلّی فی مَسْجِدِ السَّهْلَهِ رَکْعَتَیْنِ زادَ اللّه عَزَّوَجَلَّ فی عُمُرِهِ سَنَتَیْنِ.

امام سجّاد – علیه السلام – : هر کس در مسجد سهله دو رکعت نماز بخواند، خداوند، دو سال بر عمر او می افزاید.

«المزار للمفید، ص ۱۴»

حدیث۱۸

الإمام الصادق علیه السلام :
اُحضُروا مَعَ قَومِکُم مَساجِدَکُم .
امام صادق علیه السلام :
همراه کسان خود ، در مسجد حاضر شوید .
وسائل الشیعة : ج ۸ ص ۳۹۹ ح ۴ .

حدیث۱۹

الإمام الصادق علیه السلام :
إنَّ عَلِیَّ بنَ الحُسَینِ علیه السلام استَقبَلَهُ مَولیً لَهُ فی لَیلَةٍ بارِدَةٍ ، وعَلَیهِ جُبَّةُ خَزٍّ ومِطرَفُ خَزٍّ وعِمامَةُ خَزٍّ وهُوَ مُتَغَلِّفٌ بِالغالِیَةِ ، فَقالَ لَهُ : جُعِلتُ فِداکَ ، فی مِثلِ هذِهِ السّاعَةِ عَلی هذِهِ الهَیئَةِ إلی أینَ ؟
قالَ : فَقالَ : إلی مَسجِدِ جَدّی رَسولِ اللّهِ صلی الله علیه و آله ، أخطُبُ الحورَ العینَ إلَی اللّهِ عَزَّوجَلَّ .
امام صادق علیه السلام :
خدمتکار علی بن الحسین (زین العابدین) علیه السلام ، ایشان را در شبی سرد ، ملاقات کرد ، در حالی که جامه و ردا و عمامه‌ای از خَز پوشیده و خود را با عطری ، خوش‌بو کرده بود . گفت : فدایت شوم! در چنین ساعتی و با این وضع ، ره‌سپار کجایی؟
امام علیه السلام فرمود : « به مسجد جدّم پیامبر خدا می‌روم تا از خدای عز و جلحوریان را خواستگاری کنم » .
الغالِیَةُ : نوع من الطیب مُرکّب من مسک وعنبر ودُهن ، والتغلّف بها : التلطُّخُ (النهایة : ج ۳ ص ۳۸۳ «غلا») .الکافی: ج ۶ ص ۵۱۷ ح ۵ ، بحار الأنوار: ج ۴۶ ص ۵۹ ح ۱۳ .

حدیث۲۰

امام علی علیه السلام :
الجُلوسُ فِی المَسجِدِ مِن بَعدِ طُلوعِ الفَجرِ إلی حینِ طُلوعِ الشَّمسِ لِلِاشتِغالِ بِذِکرِ اللّهِ سُبحانَهُ ، أسرَعُ فی تَیسیرِ الرِّزقِ مِنَ الضَّربِ فی أقطارِ الأَرضِ .
نشستن در مسجد ، پس از سپیده‌دم تا برآمدن آفتاب برای پرداختن به یاد خدای سبحان ، بیش از جستجوی روزی در همه سوی زمین ، مایه گشایش روزی است .
بحار الأنوار: ج ۱۰ ص ۹۰ ح ۱ .

حدیث۲۱

امام علی علیه السلام :
الجَلسَةُ فِی المَسجِدِ خَیرٌ لی مِنَ الجَلسَةِ فِی الجَنَّةِ ؛ فَإِنَّ الجَنَّةَ فیها رِضا نَفسی وَالجامِعَ فیهِ رِضا رَبّی .
نشستن در مسجد نزد من ، از نشستن در بهشت ، نیکوتر است ؛ زیرا در بهشت ، خشنودی من فراهم است و در مسجد ، خشنودی

پروردگار من .

إرشاد القلوب: ص ۲۱۸ ، عدّة الداعی: ص ۱۹۴ ، بحار الأنوار: ج ۸۳ ص ۳۶۲ ح ۱۶ .

حدیث۲۲

الإمام علیّ علیه السلام :

إنَّ المَسجِدَ لَیَشکُو الخَرابَ إلی رَبِّهِ ، وإنَّهُ لَیَتَبَشبَشُ بِالرَّجُلِ مِن عُمّارِهِ إذا غابَ عَنهُ ثُمَّ قَدِمَ ، کَما یَتَبَشبَشُ أحَدُکُم بِغائِبِهِ إذا قَدِمَ عَلَیهِ .

امام علی علیه السلام :

مسجد ، از ویرانی خود نزد پروردگارش زبان به شکایت می‌گشاید و از دیدن آباد کننده‌اش که مدّتی از او دور بوده و اکنون باز گشته ، شاد می‌شود ، همان گونه که هر یک از شما از رسیدن کسی که از او دور بوده ، شادمان می‌گردد.

بحار الأنوار: ج ۸۳ ص ۳۸۰ ح ۴۸ .

حدیث۲۳

رسول اللّه صلی الله علیه و آله :

سَبعَةٌ فی ظِلِّ عَرشِ اللّهِ عَزَّوجَلَّ یَومَ لا ظِلَّ إلّا ظِلُّهُ : . . . و رَجُلٌ خَرَجَ مِنَ المَسجِدِ وفی نِیَّتِهِ أن یَرجِعَ إلَیهِ .

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :

هفت گروه ، در سایه عرش خدای عز و جل هستند ، آن روز که هیچ سایه‌ای بجز سایه او وجود ندارد : . . . و کسی که از مسجد خارج شود و نیّتش آن باشد که دوباره بِدان بازگردد .

الخصال : ص ۳۴۳ ح ۸ عن ابن عبّاس ، بحار الأنوار : ج ۷۴ ص ۳۵۳ ح ۲۸ .

حدیث۲۴

الإمام الصادق علیه السلام :

قالَ رَسولُ اللّهِ صلی الله علیه و آله : الجُلوسُ فِی المَسجِدِ لِانتِظارِ الصَّلاةِ عِبادَةٌ مالَم یُحدِث ، قیلَ : یا رَسولَ اللّهِ وما یُحدِثُ؟ قالَ : الِاغتِیابَ .

امام صادق علیه السلام :

پیامبر صلی الله علیه و آله فرمود : «به انتظار نماز در مسجد نشستن ، عبادت است تا زمانی که ناروایی پدید نیاورد» .

گفته شد : ای پیامبر خدا! چه ناروایی ؟

فرمود : «غیبت کردن» .

بحار الأنوار: ج ۷۵ ص ۲۴۹ ح ۱۷ .

حدیث۲۵

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :

لا یَزالُ العَبدُ فی صَلاةٍ ، ما کانَ فِی المَسجِدِ یَنتَظِرُ الصَّلاةَ .

بنده ، تا زمانی که در مسجد انتظار نماز را می‌کشد ، پیوسته در نماز است .

كنز العمّال: ج ۷ ص ۶۵۰ ح ۲۰۷۳۵ .

حدیث۲۶

پیامبر خدا صلى الله عليه و آله :

القاعِدُ فِی المَسجِدِ يَنتَظِرُ الصَّلاةَ كَالقانِتِ ، ويُكتَبُ مِنَ المُصَلّينَ حَتّى يَرجِعَ إلى بَيتِهِ .

آن كه در مسجد به انتظار نماز نشسته ، گويى در فرمان‌بُردارى است و تا زمانى كه به خانه‌اش باز گردد ، در شمارِ نمازگزاران نوشته مى‌شود .

كنز العمّال: ج ۷ ص ۵۶۸ ح ۲۰۲۹۵ .

حدیث۲۷

پیامبر خدا صلى الله عليه و آله :

الجُلوسُ فِی المَسجِدِ لِانتِظارِ الصَّلاةِ عِبادَةٌ .

نشستن در مسجد به انتظار نماز ، عبادت است .

كنز العمّال : ج ۷ ص ۶۵۱ ح ۲۰۷۴۳ .

حدیث۲۸

پیامبر خدا صلى الله عليه و آله :

خَمسٌ مِنَ العِبادَةِ : قِلَّةُ الطُّعم ، وَالقُعودُ فِی المَساجِدِ ... .

پنج چيز ، از عبادت است : كم‌خوردن ، نشستن در مسجدها . . . .

الفردوس: ج ۲ ص ۱۹۵ ح ۲۹۶۹ عن أبی هريرة ، كنز العمّال: ج ۱۵ ص ۸۸۰ ح ۴۳۴۹۳ .

حدیث۲۹

پیامبر خدا صلى الله عليه و آله :

جُلوسُ المُؤمِنِ فِی المَسجِدِ رِباطُهُ .

نشستن مؤمن در مسجد ، به منزله آمادگى مداوم او براى نبرد با دشمن است .

كنز العمّال: ج ۱۵ ص ۳۰۵ ح ۴۱۱۳۲

حدیث۳۰

پیامبر خدا صلى الله عليه و آله :

إنَّ أحَدَكُم لا يَزالُ فی صَلاةٍ مادامَ فِی المَسجِدِ حَتّى يَخرُجَ مِنهُ .

هر يک از شما ، زمانى كه در مسجد است ، تا وقت بيرون رفتن از آن ، پيوسته در نماز است .

مسند ابن حنبل: ج ۴ ص ۸۶ ح ۱۱۳۸۵ و ص ۱۰۹ ح ۱۱۵۱۲ كلاهما عن مولى لأبی سعيد الخدرى ، كنز العمّال: ج ۷ ص ۵۰۷ ح ۱۹۹۹۳ .

حدیث۳۱

رسول اللّه صلی الله علیه و آله :
لا یَزالُ المَلائِکَةُ تُصَلّی عَلی أحَدِکُم ما کانَ فِی المَسجِدِ ، وتَقولُ : اللّهُمَّ اغفِر لَهُ ، اللّهُمَّ ارحَمهُ .
پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :
بر هر یک از شما ، تا زمانی که در مسجد است ، همواره فرشتگان درود می‌فرستند و می گویند : خداوندا! او را ببخشا . خداوندا! مورد رحمت خویش قرارش ده .
المصنّف لعبد الرزّاق: ج ۱ ص ۵۸۰ ح ۲۲۱۰ عن أبی هریرة ، کنز العمّال: ج ۷ ص ۳۲۴ ح ۱۹۰۸۴ .

حدیث۳۲

رسول اللّه صلی الله علیه و آله :
اللّهُمَّ هـذا شَهرُ رَمَضانَ الَّذی أنزَلتَ فیهِ القُرآنَ ، هُدیً لِلنّاسِ وبَیِّناتٍ مِنَ الهُدی وَالفُرقانِ ، أمَرتَنا فیهِ بِعِمارَةِ المَساجِدِ وَالدُّعاءِ وَالصِّیامِ وَالقِیامِ ، وضَمِنتَ لَنا فیهِ الإِجابَةَ .
پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :
پروردگارا! این ، ماه رمضان است که در آن ، قرآن را برای هدایت مردم همراه با نشانه‌های روشنِ هدایت و وسیله تشخیص حق از باطل ، فرو فرستادی . در آن ، ما را به آباد کردن مسجدها و دعا و روزه و نماز ، فرمان دادی و اجابت را برایمان تضمین فرمودی .
البلد الأمین: ص ۱۹۸ ، بحار الأنوار: ج ۹۸ ص ۷۸ ح ۲ .

حدیث۳۳

الإمام علیّ علیه السلام :
عَلَّمَنی رَسولُ اللّهِ صلی الله علیه و آله إذا لَبِستُ ثَوبا جَدیدا أن أقولَ : الحَمدُ للّهِ الَّذی کَسانی مِنَ اللِّباسِ ما أتَجَمَّلُ بِهِ فِی النّاسِ ، اللّهُمَّ اجعَلها ثِیابَ بَرَکَةٍ أسعی فیها لِمَرضاتِکَ ، وأعمُرُ فیها مَساجِدَکَ .
امام علی علیه السلام :
پیامبر خدا به من آموخت که هرگاه جامه نویی بر تن کردم ، بگویم :« سپاس ، خدایی را که لباسی به من پوشاند که در میان مردم با آن ، خود را بیارایم . پروردگارا! جامه‌ای بابرکت قرارش ده تا در آن برای رضایت تو بکوشم و به آباد ساختن مسجدهایت بپردازم » .
الکافی: ج ۶ ص ۴۵۸ ح ۲

حدیث۳۴

رسول اللّه صلی الله علیه و آله :
إذا رَأَیتُمُ الرَّجُلَ یَعتادُ المَسجِدَ فَاشهَدوا لَهُ بِالإِیمانِ ، قالَ اللّه تَعالی : «إِنَّمَا یَعْمُرُ مَسَـجِدَ اللَّهِ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْیَوْمِ الْاخِرِ» .
پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :
هرگاه دیدید که مردی پیوسته به مسجد می‌رود ، به ایمان او گواهی دهید . خداوند متعال فرمود : «تنها کسی که به خدا و روز

رستاخیز ، ایمان آورده است ، مساجد خدا را آباد می کند» .

عوالی اللآلی: ج ۲ ص۳۲ ح ۷۹ من دون الآیهٔ .

حدیث۳۵

الإمام الصادق علیه السلام ـ لِیونُسَ بنِ یعقوبَ ـ :

مَلعونٌ مَلعونٌ مَن لَم یُوَقِّرِ المَسجِدَ . أتَدری یا یونُسُ لِمَ عَظَّمَ اللّه تَعالی حَقَّ المَساجِدِ ، وأنزَلَ هذِهِ الآیَةَ : «وَ أَنَّ الْمَسَـجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُواْ مَعَ اللَّهِ أَحَدًا» ؟ کانَتِ الیَهودُ وَالنَّصاری إذا دَخَلوا کَنائِسَهُم أشرَکوا بِاللّهِ تَعالی ، فَأَمَرَ اللّه سُبحانَهُ نَبِیَّهُ أن یُوَحِّدَ اللّه فیها ویَعبُدَهُ .

امام صادق علیه السلام ـ به یونس بن یعقوب ـ :

ملعون است ، ملعون کسی که مسجد را حرمت ننهد ! ای یونس! آیا می‌دانی چرا خداوند ، حقّ مسجدها را بزرگ قرار داده و این آیه را فرو فرستاده است که : «مساجد ، از آنِ خدایند . پس کسی را با خدا نخوانید » ؟ [زیرا] یهودیان و مسیحیان ، هر گاه وارد عبادتگاه‌های خود می‌شدند ، به خدای متعال شرک می‌ورزیدند . از این رو ، خدای سبحان ، به پیامبرش فرمان داد تا در مساجد ، خدا را یگانه بشمارد و او را پرستش کند .

بحار الأنوار: ج ۷۶ ص ۳۵۵ ح ۲۱ .

حدیث۳۶

الإمام علیّ علیه السلام :

مَن وَقَّرَ مَسجِدا ، لَقِیَ اللّه یَومَ یَلقاهُ ضاحِکا مُستَبشِرا ، وأعطاهُ کِتابَهُ بِیَمینِهِ .

امام علی علیه السلام :

هر که مسجدی را حرمت نهد ، در روز ملاقات با خدا ، او را خندان و شادمان دیدار می کند ، در حالی که کارنامه‌اش را به دست راست او داده است .

المحاسن: ج ۱ ص ۱۲۷ ح ۱۴۵ عن السکونی عن الإمام الصادق عن أبیه علیهماالسلام ، بحار الأنوار: ج ۷ ص ۳۰۴ ح ۷۳ .

حدیث۳۷

علل الشرائع عن أبی بَصیرٍ :

سَأَلتُ أبا عَبدِاللّهِ علیه السلام عَنِ العِلَّةِ فی تَعظیمِ المَساجِدِ ، فَقالَ : إنَّما اُمِرَ بِتَعظیمِ المَساجِدِ لِأَنَّها بُیوتُ اللّهِ فِی الأَرضِ .

علل الشرائع ـ به نقل از ابو بصیر ـ :

از امام صادق علیه السلام در باره علّت بزرگداشت مساجد پرسیدم . فرمود : «تنها از آن رو به بزرگداشتِ مساجد فرمان داده شده که آنها ، خانه‌های خدا در زمین هستند» .

علل الشرائع: ص ۳۱۸ ح ۱ عن أبی بصیر ، بحار الأنوار: ج ۸۴ ص ۶ ح ۷۸ .

حدیث۳۸

الإمام علیّ علیه السلام :

لا یُسَمَّی المُسلِمُ رُجَیلًا ، ولا یُسَمَّی المُصحَفُ مُصَیحِفا ، ولَا المَسجِدُ مُسَیجِدا .

امام علی علیه السلام :

مسلمان، «مردک» و قرآن، «قرآنک» و مسجد، «مسجدک» نامیده نمی‌شود .

النوادر للراوندی: ص ۱۹۴ ح ۳۵۶ ، الجعفریّات: ص ۲۴۱ کلاهما عن الإمام الکاظم عن آبائه علیهم السلام ، بحار الأنوار: ج ۷۶ ص ۳۵۸ ح ۲۷ .

حدیث۳۹

رسول اللّه صلی الله علیه و آله :

لا یَقولَنَّ أحَدُکُم لِلمَسجِدِ : «مُسَیجِدٌ» فَإِنَّهُ بَیتٌ یُذکَرُ اللّه‌فیهِ ، ولا یَقولَنَّ أحَدُکُم : «مُصَیحِفٌ» فَإِنَّ کِتابَ اللّهِ أعظَمُ مِن أن یُصَغَّرَ ، ولا یَقولَنَّ لِلرَّجُلِ : «رُوَیجِلٌ» ، ولا لِلمَرأَةِ : «مُرَیَّةٌ» .

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :

هرگز کسی از شما مسجد را «مسجدک» نخوانَد ؛ زیرا آن خانه‌ای است که خداوند در آن یاد می‌شود . و هرگز کسی از شما «قرآنک» نگوید ؛ زیرا کتاب خدا ، بزرگ‌تر از آن است که به کوچکی یاد شود . نیز کسی مرد را «مردَک» و زن را «زنَک» نخوانَد .

الفردوس: ج ۵ ص ۱۲۰ ح ۷۶۷۸ عن أبی هریرة .

حدیث۴۰

امام علی علیه السلام :

حَریمُ المَسجِدِ أربَعونَ ذِراعا ، وَالجِوارُ أربَعونَ دارا مِن أربَعَةِ جَوانِبِها .

حریم مسجد ، چهل گز است و همسایگان ، چهل خانه از چهار سو .

الخصال : ص ۵۴۴ ح ۲۰، بحار الأنوار : ج ۸۴ ص ۳ ح ۷۴ .

حدیث۴۱

الکافی عن عمرو بن جُمَیع :

سَأَلتُ أبا جعفرٍ علیه السلام عَنِ الصَّلاةِ فِی المَساجِدِ المُصَوَّرَةِ ، فَقالَ :

أکرَهُ ذلِکَ ، ولکِن لا یَضُرُّکُم ذلِکَ الیَومَ ، ولَو قَد قامَ العَدلُ رَأَیتُم کَیفَ یَصنَعُ فی ذلِکَ .

الکافی ـ به نقل از عمرو بن جُمَیع ـ:

از امام باقر علیه السلام در باره نماز خواندن در مسجدهای نقّاشی شده پرسیدم . فرمود : «آن را نمی‌پسندم ؛ لیکن امروزه ، شما را زیان نمی‌رساند . اگر عدل بر پا شود ، خواهید دید در این باره چه خواهد کرد» .

الکافی : ج ۳ ص ۳۶۹ ح ۶ ، تهذیب الأحکام: ج ۳ ص ۲۵۹ ح ۷۲۶ وفیه «أبا عبد اللّه» بدل «أبا جعفر» ، بحار الأنوار : ج ۵۲ ص ۳۷۴ ح ۱۷۱ .

حدیث۴۲

الإمام علیّ علیه السلام :

إنَّ القَومَ إذا زَيَّنوا مَساجِدَهُم فَسَدَت أعمالُهُم .

امام على عليه السلام :

هر گاه مردم ، مسجدهايشان را بيارايند ، كردارشان تباه شده است .

المصنّف لعبد الرزّاق : ج ۳ ص ۱۵۴ ح ۵۱۳۴ عن إبراهيم بن المهاجر ، إعلام الساجد بأحكام المساجد : ص ۳۳۶ .

حديث۴۳

پيامبر خدا صلى الله عليه و آله :

إذا رَأَيتُمُ المَصاحِفَ حُلِّيَت ، وَالمَساجِدَ زُيِّنَت ، وَالمَنارَةَ طُوِّلَت ، وَاتُّخِذَ القُرآنُ مَزاميرَ ، وَالمَساجِدُ طُرُقا ، المُؤمِنُ فى ذلِكَ الزَّمانِ أعَزُّ مِنَ الكِبريتِ الأَحمَرِ ، أما إنَّ مَساجِدَهُم مُزَخرَفَةٌ ، وأبدانَهُم نَقِيَّةٌ ، وقُلوبَهُم أنتَنُ مِنَ الجيفَةِ .

هر گاه ديديد كه قرآن‌ها، جامه‌اى زيبا بر تن كرده‌اند و مساجد ، زينت يافته‌اند و مناره‌ها ، قد برافراشته‌اند و قرآن ، با ساز و آواز خوانده مى‌شود و مسجدها ، گذرگاه قرار گرفته‌اند ، مؤمن در آن روزگار ، از گوگرد سرخ ، كمياب‌تر خواهد بود . آرى . مساجدشان آذين‌بندى و جسمشان پاكيزه ؛ ليكن دل‌هايشان از مُردار ، بدبوتر است.

روضة الواعظين: ص ۳۷۰ .

حديث۴۴

پيامبر خدا صلى الله عليه و آله :

ماساءَ عَمَلُ قَومٍ قَطُّ إلّا زَخرَفوا مَساجِدَهُم .

هيچ گاه كردار مردمى ناشايست نگرديد ، مگر آن كه مساجدشان را به زيور آراستند .

كنز العمّال: ج ۷ ص ۶۶۸ ح ۲۰۸۲۸ .

حديث۴۵

پيامبر خدا صلى الله عليه و آله :

سَيَكونُ فى آخِرِ اُمَّتى أقوامٌ يُزَخرِفونَ مَساجِدَهُم ويُخَرِّبونَ قُلوبَهُم ، يَتَّقى أحَدُهُم عَلى ثَوبِهِ مالا يَتَّقى عَلى دينِهِ ، لا يُبالى أحَدُهُم إذا سَلُمَت لَهُ دُنياهُ ما كانَ مِن أمرِ دينِهِ .

در آخر امّتم كسانى پديدار مى‌شوند كه مسجدهايشان را آذين مى‌بندند و دل‌هايشان را ويرانه مى‌سازند. كسى از آنان ، آن گونه كه بر جامه‌اش پرهيز مى‌كند ، بر دينش نمى‌پرهيزد . چنانچه دنيايش در مخاطره نباشد ، بر كار دينش بيمى ندارد .

كنز العمّال: ج ۱۰ ص ۲۰۵ ح ۲۹۰۸۸ نقلاً عن الحاكم النيشابورى فى تاريخه عن ابن عبّاس.

حديث۴۶

رسول اللّه صلى الله عليه و آله ـ فى ذِكرِ أشراطِ السّاعَةِ ـ :

يا سَلمانُ ! إنَّ عِندَها تُزَخرَفُ المَساجِدُ كَما تُزَخرَفُ البِيَعُ وَالكَنائِسُ .

پيامبر خدا صلى الله عليه و آله ـ در بيان نشانه‌هاى رستاخيز ـ :

اى سلمان! در آن هنگام ، مسجدها همچون كليساها و كنيسه‌ها زينت مى‌شوند .

تفسير القمّي: ج ۲ ص ۳۰۵ عن عبد اللّه بن عبّاس ، بحار الأنوار: ج ۶ ص ۳۰۷ ح ۶؛ الدرّ المنثور: ج ۷ ص ۴۷۴ نقلاً عن ابن مردويه عن ابن عبّاس .

حدیث۴۷

الإمام الباقر عليه السلام :

إنَّهُ [عَلِيّا عليه السلام] كانَ يَكسِرُ المَحاريبَ إذا رَآها فِي المَساجِدِ ، ويَقولُ : كَأَنَّها مَذابِحُ اليَهودِ .

امام باقر علیه السلام :

علی علیه السلام محراب هایی را که در مساجد می‌دید ، در هم می‌شکست و می‌فرمود : «آنها همچون محل‌هایی است که یهودیان در آن ، قربانی می‌کنند» .

بحار الأنوار: ج ۸۳ ص ۳۵۲ ح ۵ .

حدیث۴۸

امام باقر علیه السلام :

إذا قامَ القائِمُ عليه السلام سارَ إلَى الكوفَةِ فَهَدَمَ بِها أربَعَةَ مَساجِدَ ، فَلَم يَبقَ مَسجِدٌ عَلى وَجهِ الأَرضِ لَهُ شُرَفٌ إلّا هَدَمَها وجَعَلَها جَمّاءَ .

زمانی که قائم علیه السلام به پا خیزد ، به کوفه رفته ، چهار مسجد را در آن ویران خواهد ساخت . پس کنگره هر مسجدی را که دارای آن باشد ، ویران کرده ، آن را بدون کنگره خواهد کرد .

الإرشاد: ج ۲ ص ۳۸۵ ، الغيبة للطوسي: ص ۴۷۵ ح ۴۹۸ نحوه ، إعلام الورى: ج ۲ ص ۲۹۱ كلّها عن أبي بصير ، روضة الواعظين: ص ۲۹۰ ، بحار الأنوار: ج ۵۲ ص ۳۳۹ ح ۸۴ .

حدیث۴۹

الإمام الباقر عليه السلام :

إنَّ عَلِيّا عليه السلام رَأى مَسجِدا بِالكوفَةِ قَد شُرِّفَ ، فَقالَ : كَأَنَّهُ بيعَةٌ ، إنَّ المَساجِدَ تُبنى جُمّا لا تُشَرَّفُ .

امام باقر علیه السلام :

علی علیه السلام در کوفه، مسجدی کنگره‌دار مشاهده کرد. فرمود: «گویا کلیساست ! همانا مساجد ، بدون کنگره ساخته می‌شوند »
.

بحار الأنوار: ج ۸۳ ص ۳۵۲ ح ۵ .

حدیث۵۰

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :

اِبنوا مَساجِدَكُم جُمّا . وَابنوا مَدائِنَكُم مُشَرَّفَةً .

مسجدهایتان را بی‌کنگره و شهرها (خانه‌ها)یتان را کنگره‌دار بسازید .

كنز العمّال: ج ۷ ص ۶۵۶ ح ۲۰۷۶۹ نقلاً عن المصنّف لابن أبي شيبة عن ابن عبّاس .

حدیث۵۱

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :
اِبنُوا المَساجِدَ وَاتَّخِذوها جُمّا .
مسجدها را بسازید و آنها را بی کنگره قرار دهید .
کنز العمّال: ج ۷ ص ۶۵۷ ح ۲۰۷۷۰ .

حدیث۵۲

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :
ما اُمِرتُ بِتَشييدِ المَساجِدِ .
به برافراشته ساختن مسجدها ، فرمان داده نشده‌ام .
کنز العمّال : ج ۷ ص ۶۶۸ ح ۲۰۸۲۷ .

حدیث۵۳

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :
اُمِرتُ بِالمَساجِدِ جُمّا .
به [ساختن] مسجدهای بی کنگره ، فرمان یافته‌ام .
کنز العمّال: ج ۷ ص ۶۵۷ ح ۲۰۷۷۱ .

حدیث۵۴

رسول اللّه صلی الله علیه و آله :
أراكُم سَتُشَرِّفونَ مَساجِدَكُم بَعدی كَما شَرَّفَتِ اليَهودُ كَنائِسَها ، وكَما شَرَّفَتِ النَّصاری بِيَعَها .
پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :
می‌بینم شما را که پس از من ، مسجدهایتان را کنگره‌دار می‌سازید ، همان گونه که یهودیان ، کنیسه‌های خود و مسیحیان ، کلیساهایشان را کنگره‌دار می‌سازند .
البِيْعَةُ : بالكسر مُتَعَبَّدُ النصارى (القاموس المحيط : ج ۳ ص ۸ «باعه») .سنن ابن ماجة: ج ۱ ص ۲۴۴ ح ۷۴۰ عن ابن عبّاس ، كنز العمّال: ج ۷ ص ۶۶۷ ح ۲۰۸۲۳ .

حدیث۵۵

رسول اللّه صلی الله علیه و آله :
ضَعُوا المَطاهِرَ عَلی أبوابِ المَساجِدِ .
پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :
وضوخانه‌ها را کنار درهای ورودی مسجد ، قرار دهید .

بحار الأنوار : ج ۸۳ ص ۳۸۳ ح ۵۴ نقلاً عن أصل من اُصول أصحابنا عن السكونى عن الإمام الصادق عن آبائه عليهم السلام .

حديث۵۶

السنن الكبرى عن أبى قَتادة :

إنَّ رَسولَ اللّهِ صلى الله عليه و آله أتى عَلى قَومٍ مِنَ الأَنصارِ وهُم يَبنونَ مَسجِدا لَهُم ، فَقالَ : أوسِعوهُ تَملَؤوهُ .

السنن الكبرى ـ به نقل از ابو قتاده ـ :

پيامبر خدا ، بر گروهى از انصار ـ كه براى خود مسجدى مى‌ساختند ـ وارد شد و فرمود : «وسيع و جادار بنايش كنيد كه [در آينده] آن را پُر خواهيد كرد» .

السنن الكبرى : ج ۲ ص ۶۱۶ ح ۴۳۰۶ ، التاريخ الكبير : ج ۷ ص ۲۲۶ الرقم ۹۷۲ ، المعجم الكبير : ج ۱۹ ص ۹۳ ح ۱۸۰ عن كعب بن مالك ، مسند الطيالسى : ص ۸۴ ح ۶۰۵ ، كنز العمّال : ج ۷ ص ۶۵۸ ح ۲۰۷۸۰ .

حديث۵۷

الكافى عن هشام بن الحَكَم عن أبى عُبَيدة الحَذّاء :

سَمِعتُ أبا عَبدِاللّهِ عليه السلام يَقولُ : مَن بَنى مَسجِدا بَنَى اللّه لَهُ بَيتا فِى الجَنَّةِ ، قالَ أبو عُبَيدَةَ : فَمَرَّ بى أبو عَبدِاللّهِ عليه السلام فى طَريقِ مَكَّةَ ، وقَد سَوَّيتُ بِأَحجارٍ مَسجِدا ، فَقُلتُ لَهُ : جُعِلتُ فِداكَ ، نَرجو أن يَكونَ هذا مِن ذلِكَ ، فَقالَ : نَعَم .

الكافى ـ به نقل از هشام بن حَكَم ، از ابو عبيده حَذّاء ـ :

از امام صادق عليه السلام شنيدم كه مى‌فرمود : «هر كس مسجدى بر پا كند ، خداوند در بهشت برايش خانه‌اى بر پا خواهد كرد . امام صادق عليه السلام در مسير مكّه بر من گذشت ، در حالى كه با سنگ‌هايى مسجدى را فراهم كرده بودم . گفتم : فدايت شوم! اميدوار باشيم كه اين ، از آن جمله است ؟

فرمود : «آرى» .

الكافى: ج ۳ ص ۳۶۸ ح ۱ ، تهذيب الأحكام: ج ۳ ص ۲۶۴ ح ۷۴۸ ، كتاب من لا يحضره الفقيه: ج ۱ ص ۲۳۵ ح ۷۰۴، المحاسن: ج ۱ ص ۱۲۸ ح ۱۴۸ كلاهما نحوه مع الاختصار ، بحار الأنوار: ج ۸۴ ص ۱۱ ح ۸۶ .

حديث۵۸

المعجم الكبير عن أبى قرصافة :

قالَ رَسولُ اللّهِ صلى الله عليه و آله : مَن بَنى للّهِ مَسجِدا بَنَى اللّه لَهُ بَيتا فِى الجَنَّةِ .

قالَ رَجُلٌ : يا رَسولَ اللّهِ ، وهذِهِ المَساجِدُ الَّتى تُبنى فِى الطَّريقِ ؟ قالَ : نَعَم .

المعجم الكبير ـ به نقل از ابو قرصافه ـ :

پيامبر خدا فرمود : «هر كه براى خدا مسجدى بسازد ، خداوند در بهشت براى او خانه‌اى خواهد ساخت» .

مردى گفت : اى پيامبر خدا! همين مسجدهاى ساخته شده در راه نيز [از اين قبيل‌اند] ؟

فرمود : «آرى» .

المعجم الكبير: ج ۳ ص ۱۹ ح ۲۵۲۱ ، تاريخ دمشق: ج ۵ ص ۱۱۰ ح ۱۲۰۴ وزاد فى آخره: «وهذه المساجد التى تبنى فى الطرق» ، كنز العمّال: ج ۷ ص ۶۵۵ ح ۲۰۷۶۶ .

حدیث۵۹

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :

یَقولُ اللّه‏ عَزَّوجَلَّ یَومَ القِیامَةِ : أینَ جیرانی؟ فَتَقولُ المَلائِکَةُ : ومَن یَنبَغی أن یَکونَ جارُکَ؟ فَیَقولُ : عُمّارُ مَسجِدی .

خدای عز و جل در روز رستاخیز می‌فرماید : «همسایگان من کجایند ؟» .

فرشتگان می گویند : چه کسانی را سِزد که همسایه تو باشند ؟

می‌فرماید : «آبادگران مسجدم» .

حلیة الأولیاء: ج ۱۰ ص ۲۱۳ عن أبی سعید الخدری ، کنز العمّال: ج ۷ ص ۵۷۸ ح ۲۰۳۳۸ نقلاً عن ابن النجّار عن أنس .

حدیث۶۰

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :

إنَّ عُمّارَ بُیوتِ اللّهِ هُم أهلُ اللّهِ عَزَّوجَلَّ .

به راستی آبادگران خانه‌های خدا ، خانواده خداوند عز و جلهستند .

کنز العمّال: ج ۵ ص ۵ ح ۱۱۷۹۲ .

حدیث۶۱

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :

خَمسَةٌ فی قُبورِهِم وثَوابُهُم یَجری إلی دیوانِهِم ... مَن بَنی للّه‏ِ مَسجِدا .

پنج نفر در گور خویش می‌آرمند و پاداششان ، همچنان به کارنامه آنان سرازیر است : . . . . کسی که برای خدا مسجدی بسازد .

بحار الأنوار: ج ۱۰۴ ص ۹۷ ح ۵۹ .

حدیث۶۲

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :

إنَّ مِمّا یَلحَقُ المُؤمِنَ مِن عَمَلِهِ وحَسَناتِهِ بَعدَ مَوتِهِ ، عِلما عَلَّمَهُ ونَشَرَهُ ... أو مَسجِدا بَناهُ .

از جمله اعمال و کارهای نیک مؤمن که پس از مرگش به وی می‌پیوندد ، دانشی است که آن را آموزش داده و منتشر ساخته . . .یا مسجدی که بر پا کرده است .

کنز العمّال: ج ۱۵ ص ۹۵۲ ح ۴۳۶۵۷ .

حدیث۶۳

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :

مَن بَنی للّه‏ِ بَیتا یُعبَدُ اللّه‏ فیهِ مِن مالٍ حَلالٍ ، بَنَی اللّه‏ لَهُ بَیتا فِی الجَنَّةِ مِن دُرٍّ وياقوتٍ .

هر کس برای خدا از دارایی حلال ، خانه‌ای بسازد که خداوند در آن پرستش شود ، خدا برایش در بهشت ، خانه‌ای از مروارید و یاقوت خواهد ساخت .

المعجم الأوسط: ج ۵ ص ۱۹۵ ح ۵۰۵۹ عن أبی هریرة ، کنز العمّال: ج ۷ ص ۶۵۴ ح ۲۰۷۵۸ .

حدیث۶۴

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :

مَن بَنی للّه مَسجِدا ، فَإِنَّ اللّه یَبنی لَهُ بَیتا أوسَعَ مِنهُ فِی الجَنَّةِ .

هر کس برای خدا مسجدی بسازد ، خداوند ، خانه‌ای فراخ‌تر از آن در بهشت برای وی می‌سازد .

کنز العمّال: ج ۷ ص ۶۵۰ ح ۲۰۷۳۴ .

حدیث۶۵

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :

مَن بَنی للّه مَسجِدا ، بَنَی اللّه لَهُ مِثلَهُ فِی الجَنَّةِ .

هر کس برای خدا مسجدی بر پا کند ، خداوند ، مانند آن را برایش در بهشت بر پا خواهد کرد .

کنز العمّال: ج ۷ ص ۶۴۹ ح ۲۰۷۳۰

حدیث۶۶

رسول اللّه صلی الله علیه و آله :

مَن بَنی مَسجِدا ولَو مَفحَصَ قَطاةٍ ، بَنَی اللّه لَهُ بَیتا فِی الجَنَّةِ .

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :

هر کس مسجدی بسازد ، اگر چه به قدرِ آشیانه مرغ سنگخواره باشد ، خداوند برای او خانه‌ای در بهشت خواهد ساخت .

کنز العمّال: ج ۷ ص ۶۵۰ ح ۲۰۷۳۱ .

حدیث۶۷

الإمام الصادق علیه السلام ـ لِفَضلِ بنِ عَبدِالمَلِکِ ـ :

یـا فَضـلُ ، لاـ یَأتِی المَسـجِدَ مِن کُلِّ قَبیلَـةٍ إلّا وافِـدُها ، ومِن کُلِّ أهلِ بَیتٍ إلّا نَجیبُها ، یا فَضلُ إنَّهُ لا یَرجِعُ صاحِبُ المَسـجِدِ بِأَقَلَّ مِن إحـدی ثَلاـثٍ : إمّا دُعاءٍ یَدعو بِهِ یُدخِلُهُ اللّه بِهِ الجَنَّةَ ، وإمّا دُعاءٍ یَدعو بِهِ لِیَصرِفَ اللّه بِهِ عَنهُ بَلاءَ الـدُّنیا ، وإمّا أخٍ یَستَفیدُهُ فِی اللّهِ عَزَّوجَلَّ

امام صادق علیه السلام ـ به فضل بن عبدالملک ـ :

ای فضل! از هر قبیله‌ای ، جز برگزیده آن ، و از هر خاندانی ، جز اصیل آن ، ره‌سپار مسجد نمی‌شود . ای فضل! مسجدرو ، دستِ‌کم یکی از این سه چیز نصیبش می‌شود : یا دعایی می‌کند که خداوند با آن او را به بهشت می‌برد ، یا دعایی که به سبب آن ، خداوند ، بلای دنیا را از او دور می‌سازد ، و یا برادری که در راه خدای عز و جلبهره‌اش می‌گردد .

بحار الأنوار: ج ۷۸ ص ۱۹۵ ح ۱۶ .

حدیث۶۸

الإمام علىّ عليه السلام :

إنَّ اللّه تَبارَكَ وتَعالى إذا أرادَ أن يُصيبَ أهلَ الأَرضِ بِعَذابٍ قالَ : لَولَا الَّذين يَتَحابّونَ بِجَلالى ، ويَعمُرونَ مَساجِدى ، ويَستَغفِرونَ بِالأَسحارِ ، لَولاهُم لَأَنزَلتُ عَذابى .

امام على عليه السلام :

هر گاه خداوند ـ تبارك و تعالى ـ بخواهد كه زمينيان را عذاب كند ، مى‌فرمايد : «اگر نبودند كسانى كه به پاس بزرگى و عظمت من ، يكديگر را دوست مى‌دارند و مسجدهايم را آباد مى‌كنند و سحرگاهان آمرزش مى‌طلبند ، بى ترديد ، عذابم را فرو مى‌فرستادم .

ثواب الأعمال: ص ۲۱۲ ح ۱

حديث۶۹

پيامبر خدا صلى الله عليه و آله :

مَن أدمَنَ الاِختِلافَ إلَى المَساجِدِ أصابَ إحدَى الثَّمانِ : أخا مُستَفاداً فِى اللّهِ عَزَّوجَلَّ ، أو عِلما مُستَطرَفا ، أو كَلِمَةً تَدُلُّهُ عَلى هُدىً ، أو اُخرى تَصرِفُهُ عَنِ الرَّدى ، أو رَحمَةً مُنتَظَرَةً ، أو تَركَ الذَّنبِ حَياءً ، أو خَشيَةً .

هر كه پيوسته به مساجد ، آمد و شد كند ، به يكى از هشت چيز دست خواهد يافت : برادرى كه در راه خداى عز و جل از او بهره بَرَد ، يا دانشى لطيف و نغز ، يا سخنى كه او را به هدايتْ رهنمون شود ، يا از هلاكت برَهاند ، يا رحمتى كه چشم به راهش باشد ، يا آن كه گناهى را از روى شرم يا ترس [از خدا] ترك گويد .

كنز العمّال: ج ۷ ص ۵۷۰ ح ۲۰۳۰۳ .

حديث۷۰

پيامبر خدا صلى الله عليه و آله :

إنَّ اللّه جَلَّ جَلالُهُ إذَا رَأى أهلَ قَريَةٍ قَد أسرَفوا فِى المَعاصى ، وفيها ثَلاثَةُ نَفَرٍ مِنَ المُؤمِنينَ ، ناداهُم جَلَّ جَلالُهُ وتَقَدَّسَت أسماؤُهُ : يا أهلَ مَعصِيَتى ، لَو لا ما فيكُم مِنَ المُؤمِنينَ المُتَحابّينَ بِجَلالى ، العامِرينَ بِصَلاتِهِم أرضى ومَساجِدى ، المُستَغفِرينَ بِالأَسحارِ خَوفاً مِنّى ، لَأَنزَلتُ بِكُم عَذابى ثُمَّ لا اُبالى .

هر گاه خداوند باشكوه ، مردم ديارى را غرق در نافرمانى ببيند ، در حالى كه در آن ديار ، سه مؤمن نيز حضور دارد ، او ـ كه باشكوه است و نام‌هايش مقدّس ـ ، آنان را چنين ندا مى‌دهد : «اى نافرمانان از من ! اگر نبودند در ميان شما ايمان آورندگانى كه به ياد جلالت و شكوه من با يكديگر دوستى مى‌ورزند ، آنان كه با نمازشان زمين و مساجد مرا آباد مى‌كنند و در سحرگاهان به خاطر ترس از من ، آمرزش مى‌طلبند ، بى ترديد ، عذابم را بى آن كه پروا كنم ، بر شما فرو مى‌فرستادم» .

بحار الأنوار : ج ۷۳ ص ۳۸۱ ح۳ .

حديث۷۱

پيامبر خدا صلى الله عليه و آله :

إنَّ اللّه إذا أرادَ بِقَومٍ عاهَةً ، نَظَرَ إلى أهلِ المَساجِدِ ، فَصَرَفَ عَنهُم .

هر گاه خداوند بخواهد به مردمى آسيب برساند ، چون به مسجديان بنگرد ، آسيب را از آنان دور مى‌سازد .

كنز العمّال: ج ۷ ص ۲۸۵ ح ۱۸۸۹۸ نقلاً عن ابن عدى والديلمى عن أنس .

حديث۷۲

پيامبر خدا صلى الله عليه و آله :

إذا نَزَلَتِ العاهاتُ وَالآفاتُ عوفِىَ أهلُ المَساجِدِ .

هر گاه آسيب‌ها و آفت‌ها فرود آيند ، مسجديان در امان‌اند .

الجعفريّات: ص ۳۹ عن الإمام الكاظم عن آبائه عليهم السلام .

حديث۷۳

رسول اللّه صلى الله عليه و آله :

الاِختِلافُ إلَى المَساجِدِ رَحمَةٌ ، وَالاِجتِنابُ عَنها نِفاقٌ .

پيامبر خدا صلى الله عليه و آله :

آمد و شد به مساجد ، [مايه] رحمت است ، و پرهيز از آن ، [موجب] نفاق است .

كنز العمّال: ج ۷ ص ۵۷۰ ح ۲۰۳۰۲ نقلاً عن الديلمى عن ابن عبّاس .

حديث۷۴

سنن الترمذى عن أبى هريرة :

قالَ رَسولُ اللّهِ صلى الله عليه و آله : إذا مَرَرتُم بِرِياضِ الجَنَّةِ فَارتَعوا . قُلتُ : يا رَسولَ اللّهِ ، وما رِياضُ الجَنَّةِ ؟ قالَ : المَساجِدُ . قُلتُ : ومَا الرَّتعُ يا رَسولَ اللّهِ ؟ قالَ : سُبحانَ اللّهِ وَالحَمدُ للّهِ ولا إلهَ إلَا اللّهوَاللّه أكبَرُ .

سنن الترمذى ـ به نقل از ابوهُرَيره ـ :

پيامبر خدا فرمود : «هر گاه از باغ‌هاى بهشت گذر كرديد ، [در آن] گردش كنيد » .

گفتم : اى پيامبر خدا ! باغ‌هاى بهشت چيستند؟

فرمود : «مسجدها» .

گفتم : اى پيامبر خدا ! گردش كردن چيست ؟

فرمود : «گفتن " سبحان اللّه و الحمد للّه ، و لا إله إلّا اللّه و اللّه أكبر ؛ پاك است خدا . ستايش ، از آن خداست . معبودى جز خدا نيست . خدا ، بزرگ‌ترين است» . "

سنن الترمذى: ج ۵ ص ۵۳۲ ح ۳۵۰۹ ، كنز العمّال: ج ۷ ص ۶۵۱ ح ۲۰۷۳۹ .

حديث۷۵

پيامبر خدا(صلى الله عليه و آله):

سَتُدفَنُ بَضعَةٌ مِنّى بأرضِ خُراسانَ، لا يَزُورُها مُؤمِنٌ إلّا أوجَبَ اللّهُ لَهُ الجَنَّةَ؛

زود باشد كه پاره‌اى از تن من در خاک خراسان دفن شود. هيچ مؤمنى آن را زيارت نكند مگر آن كه خداوند بهشت را بر او واجب گرداند.

حکمت نامه پیامبر اعظم صلَی الله علیه و آله ج۴ ، ص ۳۰۰

حدیث۷۶

امام رضا(سلام الله علیه):

ألا وإنّی لَمَقتولٌ بِالسَّمِّ ظُلما،ومَدفونٌ فی مَوضِعِ غُربَةٍ؛ فَمَن شَدَّ رَحلَهُ إلی زِیارَتی، استُجیبَ دُعاؤُهُ،وغُفِرَ لَهُ ذَنبُه؛

بدانیـد که من بـا زهر سـتم، کشـته خواهم شـد و در خـاک غربت، دفن خواهم شـد. پس، هر که برای زیـارت من بارِ سـفر ببنـدد، دعایش مستجاب و گناهانش آمرزیده می‌شود.

نهج الدعاء، ج۱، ص: ۳۸۱

حدیث۷۷

امام صادق(سلام الله علیه):

عَلَیکُم بِالصَّلاةِ فی الْمَساجِدِ؛

بر شما باد به نمازگزاردن در مساجد.

الکافی، ج ۲، ص ۶۳۵

حدیث۷۸

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

به راستی که خدا کربلا را حرم امن و با برکت قرار داد پیش از آنکه مکه را حرم قرار دهد .

کامل الزیارات ، ص ۲۶۷

حدیث۷۹

امام صادق(علیه السلام) فرمودند:

آرامگاه مقدس امام حسین (علیه السلام) کانالی از کانالهای بهشت است.

المحجه البیضاء ،ج۴،ص۴۵

حدیث۸۰

قال رسول الله (صلی اللع علیه و آله و سلم):

الا و ان الإجابهٔ تحت قبته والشفاء فی تربته، و الائمهٔ علیهم السلام من ولده؛

پیامبر خدا(صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

بدانید که اجابت دعا، زیر گنبد حرم او(امام حسین علیه السلام) و شفاء در تربت او، و امامان (علیهم السلام) از فرزندان او هستند.

مستدرک الوسائل، ج، ?? ص???

حدیث۸۱

قال ابوعبدالله علیه السلام:

من باب عند قبرالحسین علیه السلام لیلهٔ عاشورا لقی الله یوم القیامهٔ ملطخا بدمه کأنما قتل معه فی عرصهٔ کربلا؛

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

کسی که شب عاشورا در کنار مرقد امام حسین علیه السلام سحر کند روز قیامت در حالی به پیشگاه خدا خواهد شتافت که به خونش آغشته باشد، مثل کسی که در میدان کربلا و در کنار امام حسین علیه السلام کشته شده باشد.

وسائل الشیعه، ج، ?? ص???

حدیث۸۲

قال الرضا علیه السلام:

من زار قبرالحسین (علیه السلام) بشط الفرات کان کمن زار الله؛

امام رضا علیه السلام فرمودند:

کسی که قبر امام حسین علیه السلام را در کرانه فرات زیارت کند، مثل کسی است که خدا را زیارت کرده است.

مستدرک الوسائل، ج، ?? ص؛ ???به نقل از کامل الزیارات.

حدیث۸۳

قال ابوالحسن موسی بن جعفرعلیه السلام:

أدنی ما یثاب به زائر ابی عبدالله علیه السلام بشط فرات إذا عرف حقه و حرمته و ولایته ان یغفر له ما تقدم من ذنبه و ما تأخز؛

حضرت امام موسی کاظم علیه السلام فرمودند:

کمترین ثوابی که به زائر امام حسین علیه السلام در کرانه فرات داده می‌شود این است که تمام گناهان بخشوده می‌شود. بشرط این که حق و حرمت ولایت آن حضرت را شناخته باشد.

مستدرک الوسائل، ج، ?? ص، ??? به نقل از کامل الزیارات، ص ، ۱۳۸

حدیث۸۴

قال الصادق علیه السلام:

من اتی قبرالحسین علیه السلام عارفا بحقه کتبه الله عزوجل فی اعلی علیین؛

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

هر کس که به زیارت قبر حسین علیه السلام نایل شود و به حق آن حضرت معرفت داشته باشد خدای متعال او را در بلندترین درجه عالی مقامان ثبت می‌کند.

من لا یحضره الفقیه، ج، ? ص???

حدیث۸۵

امام صادق علیه السلام فرمودند:

من لم یأت قبرالحسین علیه السلام و هو یزعم انه لنا شیعهٔ حتی یموت فلیس هو لنا شیعهٔ و ان کان من اهل الجنهٔ فهو من ضیفان اهل

الجنهٔ؛

کسی که به زیارت قبر امام حسین نرود و خیال کند که شیعه ما است و با این حال و خیال بمیرد او شیعه ما نیست و اگر هم از اهل بهشت باشد از میهمانان اهل بهشت خواهد بود.

کامل الزیارات، ص/ ??? بحارالانوار، ج، ?? ص ?

حدیث۸۶

قال ابوعبدالله علیه السلام:

لو ان احدکم حج دهره ثم لم یزرالحسین بن علی علیهماالسلام لکان تارکا حقا من حقوق رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) لان حق الحسین فریضهٔ من الله تعالی واجبه علی کل مسلم؛

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

اگر یکی از شما تمام عمرش را احرام حج ببندد اما امام حسین علیه السلام را زیارت نکند حقی از حقوق رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) را ترک کرده است؛ چرا که حق حسین (علیه السلام) فریضه الهی و بر هر مسلمانی واجب و لازم است.

وسائل الشیعه، ج، ?? ص???

حدیث۸۷

قال ابوعبدالله علیه السلام:

من لم یأت قبرالحسین علیه السلام حتی یموت کان منتقص الایمان منتقص الدین، ان ادخل الجنهٔ کان دون المؤمنین فیها؛

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

هر کس به زیارت قبر امام حسین (علیه السلام) نرود تا بمیرد، ایمانش ناتمام و دینش ناقص خواهد بود به بهشت هم که برود پایین تر از مومنان در آنجا خواهد بود.

وسائل الشیعه، ج، ?? ص???

حدیث۸۸

قال ابوعبدالله علیه السلام:

زیارهٔ قبرالحسین بن علی علیهماالسلام من أفضل ما یکون من الأعمال؛

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

زیارت قبر امام حسین علیه السلام از بهترین کارهاست که می‌تواند انجام یابد.

مستدرک الوسائل، ج، ?? ص????

حدیث۸۹

عن حمران قال: زرت قبرالحسین علیه السلام فلما قدمت جاء نی ابو جعفر محمد بن علی علیه السلام ... فقال علیه السلام ابشر یا حمران فمن زار قبور شهداء آل محمد (صلی الله علیه و آله و سلم) یرید الله بذلک وصلهٔ نبیه حرج من ذنوبه کیوم ولدته امه؛

حمران می گوید هنگامی که از سفر زیارت امام حسین (علیه السلام) برگشتم، امام باقرعلیه السلام به دیدارم آمد و فرمودند: ای

حمران! به تو مژده می‌دهم که هر کس قبور شهیدان آل محمد (صلی الله علیه و آله و سلم) را زیارت کند و مرادش از این کار رضایت خدا و تقرب به پیامبر(صلی الله علیه و آله و سلم) باشد، از گناهانش بیرون می‌آید مانند روزی که مادرش او را زاده است.

امالی شیخ طوسی، ج، ? ص، ?? چاپ نجف/ بحارالانوار، ج، ?? ص???

حدیث۹۰

قال ابوجعفرعلیه السلام:

زیارهٔ قبر رسول الله صلی الله علیه و آله و زیارهٔ قبور الشهداء، و زیارهٔ قبرالحسین بن علی علیهما السلام تعدل حجهٔ مبرورهٔ مع رسول الله صلی الله علیه و آله؛

امام باقر علیه السلام فرمودند:

زیارت قبر رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) و زیارت مزار شهیدان، و زیارت مرقد امام حسین علیه السلام معادل است با حج مقبولی که همراه رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) بجا آورده شود.

مستدرک الوسائل، ج ? ص/ ??? کامل الزیارات، ص????

حدیث۹۱

قال الامام باقرعلیه السلام:

لو یعلم الناس ما فی زیارهٔ قبرالحسین علیه السلام من الفضل، لماتوا شوقاً؛

امام باقرعلیه السلام فرمودند:

اگر مردم می‌دانستند که چه فضیلتی در زیارت مرقد امام حسین علیه السلام است از شوق زیارت می‌مردند.

ثواب الاعمال، ص؛ ??? به نقل از کامل الزیارات.

حدیث۹۲

قال الصادق علیه السلام:

شاطیء الوادی الایمن الذی ذکره الله فی القرآن،(قصص) ??/هو الفرات و البقعهٔ المبارکهٔ هی کربلا؛

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

آن ساحل وادی ایمن که خدا در قرآن یاد کرده فرات است و بارگاه با برکت نیز کربلا است.

بحارالانوار، ج، ?? ص؛ ??? به نقل از تهذیب.

حدیث۹۳

قال الصادق علیه السلام:

زوروا کربلا ولا تقطعوه فان خیر أولاد الانبیاء ضمنته؛...

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

کربلا را زیارت کنید و این کار را ادامه دهید، چرا که کربلا بهترین فرزندان پیامبران را در آغوش خویش گرفته است.

کامل الزیارات، ص????

حدیث۹۴

قال ابوعبدالله علیه السلام:

ان الله اتخذ کربلا حرما آمنا مبارکا قبل ان یتخذ مکهٔ حرماً؛

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

به راستی که خدا کربلا را حرم امن و با برکت قرار داد پیش از آن که مکه را حرم قرار دهد.(شایان ذکر است منظور از این روایت درعالم بالا می باشد که قبل از مکه، کربلا حرم امن الهی قرار گرفت.)

کامل الزیارات، ص/ ??? بحارالانوار، ج، ?? ص????

حدیث۹۵

قال ابوعبدالله علیه السلام:

موضع قبرالحسین علیه السلام ترعهٔ من ترع الجنهٔ؛

امام صادق علیه السلام فرمودند:

جایگاه قبر امام حسین علیه السلام دری از درهای بهشت است.

کامل الزیارات، ص، ??? باب، ?? ح??

حدیث۹۶

قال ابوعبدالله علیه السلام:

لیس من ملک فی السموات والارض إلا یسألون الله تبارک و تعالی ان یوذن لهم فی زیارهٔ الحسین علیه السلام ففوج ینزل و فوج یعرج؛

امام صادق علیه السلام فرمودند:

هیچ فرشته‌ای در آسمانها و زمین نیست مگر این که می‌خواهد خداوند متعال به او رخصت دهد تا به زیارت امام حسین علیه السلام مشرف شود، چنین است که همواره فوجی از فرشتگان به کربلا فرود آیند و فوجی دیگرعروج کنند و از آنجا اوج گیرند.

مستدرک الوسائل، ج، ?? ص ??? به نقل از کامل الزیارات، ص????

حدیث۹۷

امام صادق علیه السلام فرمودند:

لیس نبی فی السموات والارض و الا یسألون الله تبارک و تعالی ان یوذن لهم فی زیارهٔ الحسین علیه السلام ففوج ینزل و فوج یعرج؛

هیچ پیامبری در آسمانها و زمین نیست مگر این که می‌خواهند خداوند متعال به آنان رخصت دهد تا به زیارت امام حسین علیه السلام مشرف شوند، چنین است که گروهی به کربلا فرود آیند و گروهی از آنجا عروج کنند.

مستدرک الوسائل، ج، ?? ص ??? به نقل از کامل الزیارات، ص????

حدیث۹۸

امام صادق علیه السلام فرمودند:

ان أرض کربلا و ماء الفرات اول ارض و اول ماء قدس الله تبارک و تعالی؛...

سرزمین کربلا و آب فرات، اولین زمین و نخستین آبی بودند که خداوند متعال به آنها قداست و شرافت بخشید.

بحارالانوار، ج، ?? ص/ ??? کامل الزیارات، ص .???

حدیث۹۹

امام صادق علیه السلام فرمودند:

الغاضریة من تربة بیت المقدس؛

کربلا از خاک بیت المقدس است.

کامل الزیارات، ص، ??? باب، ?? ح .?

حدیث۱۰۰

قال علی بن الحسین علیه السلام:

تزهر أرض کربلا یوم القیامة کالکوکب الدری و تنادی انا ارض الله المقدسة الطیبة المبارکة التی تضمنت سیدالشهداء و سید شباب اهل الجنة؛

امام سجاد علیه السلام فرمودند:

زمین کربلا در روز رستاخیز، چون ستاره مرواریدی می‌درخشد و ندا می‌دهد که من زمین مقدس خدایم، زمین پاک و مبارکی که پیشوای شهیدان و سالار جوانان بهشت را در بر گرفته است.

کامل الزیارات، ص????

حدیث۱۰۱

قال علی علیه السلام:

واها لک ایتها التربة لیحشرن منک قوم یدخلون الجنة بغیر حساب؛

امیرالمومنین علیه السلام خطاب به خاک کربلا فرمودند:

چه خوشبویی ای خاک! در روز قیامت قومی از تو به پا خیزند که بدون حساب و بی درنگ به بهشت روند.

شرح نهج البلاغه ابن ابی الحدید، ج، ? ص????

حدیث۱۰۲

قال علی علیه السلام:

هذا ...مصارع عشاق شهداء لا یسبقهم من کان قبلهم ولا یلحقهم من کان بعدهم؛

حضرت علی علیه السلام روزی گذرش از کربلا افتاد و فرمودند:

اینجا قربانگاه عاشقان و مشهد شهیدان است شهیدانی که نه شهدای گذشته و نه شهدای آینده به پای آنها نمی‌رسند.

تهذیب، ج، ? ص / ??بحارالانوار، ج، ?? ص????

حدیث۱۰۳

قال رسول الله صلی الله علیه و آله:

یقبر ابنی بأرض یقال لها کربلا هی البقعهٔ التی کانت فیها قبهٔ الاسلام نجا الله التی علیها المؤمنین الذین امنوا مع نوح فی الطوفان؛

پیامبر خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

پسرم حسین در سرزمینی به خاک سپرده می‌شود که به آن کربلا گویند، زمین ممتازی که همواره گنبد اسلام بوده است، چنان که خدا یاران مومن حضرت نوح را در همانجا از طوفان نجات داد .

کامل الزیارات، ص، ???باب، ?? ح .?

حدیث۱۰۴

عن النبی (صلی الله علیه و آله و سلم) قال:

...و هی اطهر بقاع الارض واعظمها حرمهٔ و إنها لمن بطحاء الجنهٔ؛

پیامبر اسلام صلی الله علیه و آله در ضمن حدیث بلندی می فرمایند:

کربلا پاک ترین بقعه روی زمین و از نظر احترام بزرگترین بقعه‌ها است والحق که کربلا از بساط های بهشت است.

بحارالانوار، ج، ?? ص/ ??? کامل الزیارات، ص????

حدیث۱۰۵

رسول اللّه صلی الله علیه و آله :

إنَّ رِیاضَ الجَنَّهِٔ المَساجِدُ .

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :

همانا باغ‌های بهشت ، مساجدند .

الفردوس: ج ۵ ص ۳۰۵ ح ۸۲۶۷ عن أبی هریرهٔ ، کنز العمّال: ج ۷ ص ۶۴۸ ح ۲۰۷۲۱ نقلاً عن أبی الشّیخ فی الثواب .

حدیث۱۰۶

الإمام الصادق علیه السلام :

إنَّ اللّه اختارَ مِن بِقاعِ الأَرضِ سِتَّهًٔ : البَیتَ الحَرامَ ، وَالحَرَمَ ، ومَقابِرَ الأَنبِیاءِ ، ومَقابِرَ الأَوصِیاءِ ، ومَقاتِلَ الشُّهَداءِ ، وَالمَساجِدَ الَّتی یُذکَرُ فیهَا اسمُ اللّهِ .

امام صادق علیه السلام :

همانا خدا از مکان‌های زمین ، شش مورد را برگزید : بیت اللّه الحرام ، حرم ، آرامگاه‌های پیامبران ، آرامگاه‌های جانشینان [ـ ِ آنان] ، قتلگاه شهیدان ، و مسجدهایی که در آنها از نام خدا یاد شود .

کامل الزیارات: ص ۲۴۱ ح ۳۵۸ عن عبد اللّه بن بکیر ، بحار الأنوار: ج ۱۰۱ ص ۶۶ ح ۵۷ .

حدیث۱۰۷

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :

أكرَمُ البُيوتِ عَلى وَجهِ الأَرضِ أربَعَةٌ : الكَعبَةُ ، وبَيتُ المَقدِسِ ، وبَيتٌ يُقرَأُ فيهِ القُرآنُ ، وَالمَساجِدُ .

گرامی‌ترینِ خانه‌ها بر پهنه زمین ، چهارتایند : كعبه ، بیت المقدّس ، خانه‌ای كه در آن قرآن تلاوت شود ، و مسجدها .

المواعظ العدديّة: ص ٢١١ .

حديث١٠٨

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :

أحَبُّ البِلادِ إلَى اللّه عز و جل مَساجِدُها .

دوست داشتنی‌ترین سرزمین‌ها نزد خدای عز و جل مساجدند .

صحيح مسلم: ج ١ ص ۴۶۴ ح ٢٨٨ ، صحيح ابن حبّان: ج ۴ ص ۴٧٧ ح ١۶٠٠ ، صحيح ابن خزيمة: ج ٢ ص ٢۶٩ ح ١٢٩٣ ، السنن الكبرى: ج ٣ ص ٩٢ ح ۴٩٨٣ كلّها عن أبي هريرة ، مسند الشهاب: ج ٢ ص ٢۵٣ ح ١٣٠١ عن ابن عبّاس وفيه «البقاع» بدل «البلاد» ، كنز العمّال: ج ٧ ص ۶۴٨ ح ٢٠٧١٩ ، تنبيه الخواطر: ج ١ ص ۶٩ وج ٢ ص ٢٣۵ .

حديث١٠٩

رسول اللّه صلى الله عليه و آله عن جبرئيل عن اللّه عز و جل:

إنَّ خَيرَ البِقاعِ المَساجِدُ .

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله ـ به نقل از جبرئیل ، از خداوند عز و جل ـ :

همانا بهترین مكان‌ها ، مسجدها هستند .

المستدرك على الصحيحين: ج ١ ص ١۶٨ ح ٣٠۶ و ج ٢ ص ١٠ ح ٢١۴٩ ، صحيح ابن حبّان: ج ۴ ص ۴٧۶ ح ١۵٩٩ ، السنن الكبرى: ج ٣ ص ٩٢ ح ۴٩٨۴ و ج ٧ ص ٨١ ح ١٣٣٣٢ كلّها عن ابن عمر ، المعجم الأوسط: ج ٧ ص ١۵۵ ح ٧١۴٠ عن أنس بن مالك ، كنز العمّال: ج ٧ ص ۶۴٨ ح ٢٠٧٢٠ ؛ كتاب من لا يحضره الفقيه: ج ٣ ص ١٩٩ ح ٣٧۵١ عن الإمام عليّ عليه السلام عنه صلى الله عليه و آله ، معانى الأخبار: ص ١۶٨ ح ١ عن مفضّل بن سعيد عن الإمام الباقر عليه السلام عنه صلى الله عليه و آله ، بحار الأنوار: ج ٨۴ ص ١١ ح ٨٧ .

حديث١١٠

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :

المَسجِدُ بَيتُ كُلِّ مُؤمِنٍ .

مسجد ، خانه هر مؤمنی است .

حلية الأولياء: ج ۶ ص ١٧۶ عن سلمان ، كنز العمّال: ج ٧ ص ۶۵٠ ح ٢٠٧٣۶ .

حديث١١١

رسول اللّه صلى الله عليه و آله :

المَسجِدُ بَيتُ كُلِّ تَقِيٍّ .

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :

مسجد ، سرای هر پرواپیشه‌ای است .

المعجم الكبير: ج ۶ ص ۲۵۵ ح ۶۱۴۳ ، مسند الشهاب: ج ۱ ص ۷۸ ح ۷۳ كلاهما عن سلمان و ص ۷۷ ح ۷۲ ، شُعب الإيمان: ج ۷ ص ۳۷۹ ح ۱۰۶۵۷ ، حلية الأولياء: ج ۱ ص ۲۱۴ كلّها عن أبی الدرداء ، كنز العمّال: ج ۷ ص ۵۸۰ ح ۲۰۳۴۹ ؛ المواعظ العدديّة: ص ۱۷ .

حدیث۱۱۲

الإمام الصادق عليه السلام :

ما مِن مَسجِدٍ بُنِیَ إلّا عَلى قَبرِ نَبِیٍّ أو وَصِیِّ نَبِیٍّ قُتِلَ فَأصابَ تِلكَ البُقعَةَ رَشَّةٌ مِن دَمِهِ ، فَأَحَبَّ اللّه أن يُذكَرَ فيها ، فَأَدِّ فيهَا الفَريضَةَ وَ النَّوافِلَ ، وَاقضِ فيها مافاتَكَ .

امام صادق علیه السلام :

هیچ مسجدی نیست ، جز این که بر قبر پیامبری یا جانشین او که به قتل رسیده و قطره‌ای از خونش در آن جا بر زمین ریخته ، ساخته شده است و خداوند ، دوست دارد که در آن مکان ، یاد شود . از این رو ، در آن ، هم نماز واجب و مستحب بخوان ، و هم نماز قضا شده‌ات را به جا آور .

الكافی: ج۳ ص۳۷۰ ح۱۴، تهذيب الأحكام: ج۳ ص۲۵۸ ح۷۲۳، بحار الأنوار: ج۱۴ ص۴۶۳ح۳۱.

حدیث۱۱۳

الإمام علىّ عليه السلام :

المَساجِدُ مَجالِسُ الأَنبياءِ ، وحِرزٌ مِنَ الشَّيطانِ .

امام علی علیه السلام :

مسجدها ، نشستنگاه پیامبران و محافظت کننده از شیطان‌اند .

الجامع لأخلاق الرّاوی وآداب السامع: ج ۲ ص ۶۰ ح ۱۱۸۱ عن خيثمة بن عبد الرحمن ، أدب الإملاءِ والاستملاء: ج ۱ ص ۲۵۶ ح ۱۱۳ عن أبی خيثمة بن عبد الرحمن ، كنز العمّال: ج ۸ ص ۳۱۹ ح ۲۳۰۹۷ ؛ مستدرك الوسائل: ج ۳ ص ۳۶۳ ح ۳۷۸۶ نقلاً عن القطب الراوندی فی لبّ اللباب وليس فيه ذيله .

حدیث۱۱۴

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :

المَساجِدُ أنوارُ اللّه.

مسجدها ، نورهای خدایند .

مستدرك الوسائل: ج ۳ ص ۴۴۸ ح ۳۹۶۲ نقلاً عن القطب الراوندی فی لبّ اللباب .

حدیث۱۱۵

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :

مَن أحَبَّ القُرآنَ فَليُحِبَّ المَساجِدَ ، فَإِنَّها أفنِيَةُ اللّه وأبنِيَتُهُ ، أذنَ فى رَفعِها وبارَكَ فيها ، مَيمونَةٌ مَيمونٌ أهلُها ، مُزَيَّنَةٌ مُزَيَّنٌ أهلُها ، مَحفوظَةٌ مَحفوظٌ أهلُها، هُم فى صَلاتِهِم وَاللّه فى حَوائِجِهِم ، هُم فى مَساجِدِهِم وَاللّه مِنوَرائِهِم .

هر كس قرآن را دوست دارد ، مسجدها را نيز دوست بدارد ؛ زيرا مساجد ، آستان‌هاى خدا و بناهاى او [جهت بار يافتن به پيشگاهش]هستند . بر افراشتنشان را رخصت داده و مباركشان گردانده است . مسجدها ، خود و اهلشان با بركت‌اند ، خود و اهلشان آراسته‌اند ، و نيز آنها و اهلشان در امان‌اند . مسجديان در پىِ نماز خويش‌اند و خداوند ، در پىِ [بر آوردن]نيازشان . آنان ، در مسجدهايشان‌اند و خداوند ، پشتيبانشان است .

الفِنَاءُ : وهو المتّسع أمام الدار ، ويجمع الفِناء على أفنية (النهاية : ج ۳ ص ۴۷۷ «فنا») .مستدرك الوسائل: ج ۳ ص ۳۵۵ ح ۳۷۶۶ نقلاً عن القطب الراوندى فى لبّ اللباب .

حديث۱۱۶

پيامبر خدا صلى الله عليه و آله :

إنَّ بُيوتَ اللّهِ فِى الأَرضِ المَساجِدُ ، وإنَّ حَقّا عَلَى اللّهِ أن يُكرِمَ مَن زارَهُ فيها .

همانا خانه‌هاى خدا در زمين ، مساجدند . بر خداست تا كسى را كه در آن خانه‌ها ديدارش كند ، گرامى بدارد .

المعجم الكبير: ج ۱۰ ص ۱۶۱ ح ۱۰۳۲۴ عن عبد اللّه ، كنز العمّال: ج ۷ ص ۵۸۰ ح ۲۰۳۴۷ نقلاًـ عن الحاكم فى تاريخه عن ابن عبّاس نحوه .

حديث۱۱۷

رسول اللّه صلى الله عليه و آله :

قالَ اللّه تَبارَكَ وتَعالى : ألا إنَّ بُيوتى فِى الأَرضِ المَساجِدُ ، تُضىءُ لِأَهلِ السَّماءِ كَما تُضىءُ النُّجومُ لِاهلِ الأَرضِ .

پيامبر خدا صلى الله عليه و آله :

خداوند ـ تبارك و تعالى ـ فرمود : «آگاه باشيد كه خانه‌هاى من در زمين ، مساجدند كه به سانِ درخشش ستارگان براى اهل زمين ، بر آسمانيان ، نورافشانى مى‌كنند » .

ثواب الأعمال: ص ۴۷ ح ۲ ، المحاسن: ج ۱ ص ۱۱۹ ح ۱۲۴ كلاهما عن عبد اللّه بن جعفر عن أبيه ، مكارم الأخلاق: ج ۲ ص ۶۰ ح ۲۱۴۶ ، عوالى اللآلى: ج ۱ ص ۳۵۱ ح ۵ ، بحار الأنوار: ج ۸۴ ص ۱۴ ح ۹۲ .

حديث۱۱۸

امام صادق(سلام الله عليه):

لا يَزالُ الدّينُ قائِمًا ما قامَتِ الكَعبَةُ؛

تا زمانى كه كعبه بر پاست، دين بر پاست.

الكافى: ج ۴، ص ۲۷۱، ح ۴

حديث۱۱۹

امام رضا(سلام الله عليه):

ما زارَنی أحَدٌ مِن أَولیائی عارِفاً بِحَقّی إلّا شُفِّعتُ فِیهِ یَومَ الْقیامَةِ؛

هر یک از دوستانم مرا با شناخت حقّم زیارت نمی‌کند مگر این که در روز قیامت، شفاعتم از او پذیرفته می‌شود.

وسائل الشیعة، ج ۱۳، ص ۵۵۲

حدیث۱۲۰

بَلا فی اِثْنَیْنِ مِنْ اَصْحابِهِ قالَ: فَلَمّا مَرِّبها تَرَقْرَقَتْ عَیْناهُ لِلْبُکاءِ ثُمَّ قالَ: هذامَنَاخُ رِکابِهِمْ وَ هذا مُلْقی رِحالِهِمْ وَهیهُنا تُهْراقُ دِماؤُهُمْ،طوبی لَکِ مِنْ تُرْبَةٍ عَلَیْکِ تُهْراقُ دِماءُ الاحِبَّةِ ؛

امیرالمؤ منین علیه السّلام با دو تن از یارانش از (کربلا) گذر کردند، حضرت ، هنگام عبور از آنجا، چشمهایش اشک آلود شد، سپس فرمودند: اینجا مرکبهایشان بر زمین می خوابد، اینجا محلّ بارافکندنشان است و اینجا خونهایشان ریخته می شود، خوشا به حال تو ای خاکی که خون دوستان برروی تو ریخته می شود!

بحارالانوار، ج ۴۴، ص ۲۵۸

حدیث۱۲۱

امام صادق(علیه السلام) می فرمایند :

کربلا را زیارت کنید و این کار را ادامه دهید، چرا که کربلا بهترین فرزندان پیامبران را در آغوش خویش گرفته است.

کامل الزیارات، ص ۲۶۹

حدیث۱۲۲

امام رضا(علیه السلام) می فرمایند :

کسی که قبر امام حسین (علیه السلام) را زیارت کند، مثل کسی است که خدا را زیارت کرده است.

مستدرک الوسائل، ج ۱۰، ص ۲۵۰

حدیث۱۲۳

قال رسول الله –صلی الله علیه وآله –:

من قم مسجدا کتب الله له عتق رقبة و من اخرج منه ما یقذی عینا کتب الله ، عزوجل له کفلین من رحمته؛

هرکس مسجدی را خاکروبی کند، خداوند پاداش آزاد کردن بنده ای را برایش می نویسد، و اگر از این مسجد به اندازه خاشاکی که در چشم می رود، غبار برگیرد، خداوند دو برابر آن ، از رحمت خویش را به وی عطا می فرماید.

(بحارالانوار، ج ۸۰، ص ۳۸۳).

حدیث۱۲۴

قال الصادق – علیه السلام –:

جنبوا مساجدکم البیع و الشراء ؛

مساجدتان را بازاری برای خرید و فروش قرار ندهید.

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۵۰۷).

حدیث۱۲۵

قال علی - علیه السلام -:

و جمروها (المساجد) فی کل سبعهٔ ایام ؛

و مساجد را هر هفته خوشبو و معطر کنید.

(بحارالانوار، ج ۱۸، ص ۱۰۷ و ۱۳۶)

حدیث۱۲۶

قال علی - علیه السلام -:

الجلسهٔ فی الجامع خیرلی من الجلسهٔ فی الجنهٔ فان الجنهٔ فیها رضا نفسی و الجامع فیها رضا ربی؛

نشستن در مسجد برای من بهتر است از نشستن در بهشت ، زیرا که بودن در بهشت مرا خشنود می سازد و بودن در مسجد موجب رضایت و خشنودی خدایم می باشد.

(بحارالانوار، ج ۸۰، ص ۳۶۲).

حدیث۱۲۷

قال رسول الله -صلی الله علیه وآله -:

من رد ریقه تعظیما لحق المسجد جعل الله ذلک قوهٔ فی بدنه و کتب له بها حسنهٔ و حط عنه بها سیئهٔ و قال : لاتمر بداء فی جوفه الا ابراءته ؛

هرکس برای احترام مسجد، آب دهان خود را فرو برد و در مسجد نیندازد، خداوند آن را در بدن وی ، به قدرت و توانایی تبدیل می کند و به پاداش این کار، برای او حسنه ای می نویسد وگناهی رااز او می آمرزد و این آب دهان ، به هر دردی (که در بدن او است) برخورد کند آن راشفا می بشخد.

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۴۹۹).

حدیث۱۲۸

قال رسول الله -صلی الله علیه وآله -:

من احب ان لایظلم لحده فلینور المساجد ؛

کسی که دوست دارد قبرش تاریک نباشد، مساجد را نوارنی کند.

(مستدرک الوسائل ، ج ۳، ص ۳۶۶).

حدیث۱۲۹

قال رسول الله -صلی الله علیه وآله -:

ان الله تعالی یعطیک مادمت جالسا فی السمجد بکل نفس تنفس فیه درجهٔ فی الجنهٔ؛

خداوند - تبارك و تعالی - به عدد هر نفسی که می کشی و در مسجد نشسته ای درجه ای در بهشت به تو پاداش می دهد.

(بحارالانوار، ج ۸۳، ص ۳۷۰).

حدیث۱۳۰

قال رسول الله -صلی الله علیه وآله -:

کل جلوس فی المسجد لغو الا ثلاثهٔ : قراءهٔ مصل ، او ذکرالله اوسائل عن علم ؛

هر نشستی در مسجد لغو است مگر در سه حالت : خواندن قرآن ، گفتن ذکر خدا، سؤ ال(جستوی) علم .

(میزان الحکمه ، ج ۴، ص ۳۹۳، بحارالانوار، ج ۷۷، ص ۸۸).

حدیث۱۳۱

قال الرضا - علیه السلام -:

ان الجنهٔ و الحور لتشاق الی من یکسح المسجد او یاءخذ من القذی؛

بهشت و حوریان بهشتی مشتاق کسی هستند که مسجد را تمیز کند، یا آلودگیهای آن را بگیرد.

(مستدرك الوسائل ، ج ۳، ص ۳۸۵).

حدیث۱۳۲

قال علی - علیه السلام -:

من السنه اذا جلست فی المسجد ان تستقبل القبلهٔ ؛

روبه قبله در مسجد نشستن سنت (و مستحب) است .

(بحارالانوار، ج ۸۳، ص ۳۸۰).

حدیث۱۳۳

قال علی - علیه السلام -:

من اکل شیئا من الموذیات ریحها فلایقربن المسجد ؛

کسی که چیز بوداری (مثل سیر) بخورد که موجب آزار مردم شود، به مسجد نرود.

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۵۰۲).

حدیث۱۳۴

قال رسول الله -صلی الله علیه وآله -:

ان المسجد لایحل لجنب ولاحائض؛

همانا ورود افراد جنب و حائض به مسجد حرام است .

(کنزالعمال ، ج ۷، ص ۶۶۸).

حدیث۱۳۵

عن الباقر و الصادق علیهماالسلام :

الفضل فی دخول المسجد ان تبداء برجلک الیمنی اذا دخلت و بالیسری اذا خرجت ؛

بهتر آن است که هنگام ورود به مسجد ابتدا پای راست را پیش بگذاری و هنگام خروج پای چپ را.

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۵۱۷).

حدیث۱۳۶

امام علی(علیه السلام) فرمودند:

من اراد دخول المسجد فلیدخل علی سکون و وقار المساجد بیوت الله و احب البقاع الیه ؛

هر کس می خواهد به مسجد داخل گردد، با آرامش و با طماءنینه وارد شود، چون مساجد خانه های خدا و محبوبترین محلها در نظر او است .

(من لایحضره الفقیه ، ج ۱، ص ۱۷۰).

حدیث۱۳۷

قال الصادق - علیه السلام -:

اذا دخلت المسجد فاحمد الله واثن علیه وصل علی النبی ؛

هرگاه داخل مسجد شدی ، حمد و سپاس خدا را بگو و بر پیامبر اکرم(صلی الله علیه و آله) درود فرست.

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۵۱۶).

حدیث۱۳۸

قال الباقر - علیه السلام -:

لویعلم الناس ما فی مسجد الکوفهٔ لاعدوا له الزاد و الرواحل من مکان بعید ان صلاهٔ فریضهٔ فیه تعدل حجهٔ وصلاهٔ نافلهٔ فیه تعدل عمرهٔ؛

اگر مردم ، فضیلت مسجد کوفه را می دانستند، از راه دور برای رسیدن به این مسجد توشه و مرکب تهیه می کردند خواندن یک نماز واجب در این مسجد، ثواب یک حج و یک نماز مستحب در آن ثواب یک عمره را دارد

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۵۲۵).

حدیث۱۳۹

قال الباقر - علیه السلام -:

من صلی فی المسجد الحرام صلاهٔ مکتوبهٔ قبل الله منه کل صلاهٔ صلاها منذیوم و جبت علیه الصلاهٔ و کل صلاهٔ یصلیها الی ان یموت ؛

کسی که نمازواجبی را در مسجدالحرام به جای آورد، خداوند تمامی نمازهایی راکه از آغاز تکلیف بر او واجب شده و نیز

نمازهایی را که تا پایان عمر به جای می آورد، قبول می کند.

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۵۳۶).

حدیث۱۴۰

قال الصادق - علیه السلام -:

صلاهٔ فی مسجدالنبی -صلی الله علیه وآله - تعدل بعشرهٔ الاف صلاهٔ ؛

یک نماز در مسجد پیامبر (صلی الله علیه وآله) با ده هزار نماز برابر خواهد بود.

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۵۳۶).

حدیث۱۴۱

قال علی - علیه السلام -:

اربعهٔ من قصور الجنهٔ فی الدنیا: المسجد الحرام و مسجد الرسول -صلی الله علیه وآله - و مسجد بیت المقدس و مسجد الکوفهٔ ؛

در دنیا چهار عمارت از کاخهای بهشت اند: مسجدالحرام ، مسجدالنبی(صلی الله علیه وآله)، مسجد بیت المقدس و مسجد کوفه .

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۵۴۵).

حدیث۱۴۲

قال علی - علیه السلام -:

ان الله - عزوجل - اذا اراد ان یصیب اهل الارض بعذاب قال لولا الذین یتحابون بجلالی و یعمرون مساجدی و یستغفرون بالاسحار لانزلت بهم عذابی؛

خداون سبحان وقتی اراده می کند مردم روی زمین را گرفتار عذاب (دنیوی) کند، گوید: اگر نبودند افرادی که مرا به خاطر جلال و جبروتم دوست می دارند و مساجد مرا آباد می کنند و سحرگاهان استغفار می کنند، عذابم را بر زمینیان نازل می کردم .

(بحارالانوار، ج ۸۷، ص ۱۵۰).

حدیث۱۴۳

قال رسول الله -صلی الله علیه وآله -:

من بنی مسجدا لیذکر الله فیه بنی له بیت فی الجنهٔ ؛

هرکس مسجدی را به قصد این که در آن نام خدا برده شود بسازد، برای وی خانه ای در بهشت ساخته می شود.

(روضهٔ الواعظین ، ص ۳۷۰).

حدیث۱۴۴

قال رسول الله -صلی الله علیه وآله -:

اذ راءیتم الرجل یعتاد المساجد فاشهدوا له بالایمان ، لان الله یقول : انما یعمر مساجد الله من امن بالله ؛

هنگامی که دیدید مردی بر رفت و آمد به مسجد مداومت می کند وی را مؤ من بدانید. چونکه خداوند متعال می فرماید: آنان که

ایمان خداوند دارند، مساجد خدا را آباد می کنند.
(مستدرک الوسائل ، ج ۳، ص ۳۶۲).

حدیث۱۴۵

قال الصادق - علیه السلام -:
من مشی الی المسجد لم یضع رجله علی رطب ولایابس الا سبحت له الارض الی الارضین السابعهٔ ؛
هرکس پیاده به سوی مسجدروان شود، پای خود را به هیچ تر و خشکی نمی گذارد، مگر آنکه از آنجا تا زمین هفتم به جای او پروردگار را تسبیح می نماید.
(ثواب الاعمال و عقاب الاعمال ، ص ۵۱، بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۱۳).

حدیث۱۴۶

قال رسول الله -صلی الله علیه وآله -:
بشر المشائین الی المساجد فی ظلم اللیل ، بنور ساطع یوم القیامهٔ ؛
به کسانی که در ظلمت شب به سوی مساجد می روند، مژده ده که در روز قیامت فروغی درخشنده خواهند داشت .
(مستدرک الوسائل ، ج ۳، ص ۳۶۳).

حدیث۱۴۷

قال رسول الله -صلی الله علیه وآله -:
من مشی الی مسجد من مساجد الله فله بکل خطوهٔ خطاها حتی یرجع الی منزلهٔ عشر حسنات و یمحی عنه عشر سیئات ، ویرفع له عشر درجات؛
هر که به سوی مسجدی از مساجد خدا روانه شود، برای هر گامی که برمیدارد (تا وقتی که به منزلش برگردد) ده حسنه برای او نوشته شده و ده گناه از او آمرزیده و ده درجه بر درجاتش افزوده می شود.
(ثواب الاعمال ، ص ۲۵۹).

حدیث۱۴۸

قال الصادق - علیه السلام -:
انما لتعظیم المساجد لانها بیوت الله فی الارض؛
احترام به مساجد از آن رو است که خانه های خدا در روی زمین است .
(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۶).

حدیث۱۴۹

قال علی - علیه السلام -:
من وقر مسجدا، لقی الله یوم یلقاه ضاحکا مستبشرا و اعطاه کتابه بیمینه ؛

کسی که حرمت مسجد را نگه دارد، روز قیامت خداوند را با چهره ای خندان و شادمان ملاقات می کند وخداوند نامه اش (نامه اعمالش) را به دست راستش می دهد.

(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۱۶).

حدیث۱۵۰

السماجد انوار الله؛

مساجد انوار الهی است .

(مستدرک الوسائل ، ج ۳، ص ۴۴۷).

حدیث۱۵۱

قال رسول الله -صلی الله علیه وآله -:

ما من یوم الا و ملک ینادی فی المقابر: من تغبطون ؟ فیقولون : اهل المساجد، یصلون و لانقدر، و یصومون ولانقدر؛

همه روز در میان مردگان فرشته ای ندا در می دهد: نسبت به چه کسانی غبطه می خورید؟ آنها پاسخ می دهند: ما نسبت به اهل مساجد غبطه می خوریم ، زیرا ایشان نماز می گزارند و روزه می گیرند و ماتوان انجام آن را نداریم .

(مستدرک الوسائل ، ج ۳، ص ۳۶۳).

حدیث۱۵۲

قال رسول الله -صلی الله علیه وآله -:

الغرباء فی الدنیا: قرآن فی جوف ظالم ، و مسجد فی نادی قوم لایصلی فیه ، و مصحف فی بیت لایقرء فیه و رجل صالح مع قوم سوء ؛

در جهان چهار چیز غریب است :

۱ - قرآن در سینه ستمگر

۲ - مسجد در جمع گروهی که در آن نماز نخوانند.

۳ - قرآنی در خانه ای که آن را نخوانند.

۴ - مرد پارسا در میان مردم بد.

(نهج الفصاحه ، حدیث ۲۰۳۸).

حدیث۱۵۳

قال رسول الله -صلی الله علیه وآله -:

لاتجعلوا المساجد طرقا حتی تصلوا فیها رکعتین ؛

مساجد را گذرگاه قرار ندهید، مگر آنکه هنگام عبور دو رکعت نماز در آن بخوانید.

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۵۵۳).

حدیث۱۵۴

قال رسول الله –صلی الله علیه وآله –:

اذا نزلت العاهات و الافات ، عوفی ، اهل المساجد ؛

هنگامی که مشکلات و بلاها (برای اهل زمین) نازل می شود، اهل مساجد در امانند.

(مستدرک الوسائل ج ۱، ص ۲۲۶).

حدیث۱۵۵

قال رسول الله –صلی الله علیه وآله –:

احب البلاد الی الله مساجدها ؛

محبوبترین جای شهرها نزد خدا، مسجدهای آن شهر است .

(نهج الفصاحه ، حدیث ۷۱).

حدیث۱۵۶

قال رسول الله –صلی الله علیه وآله –:

من اتی السمجد لشی ء فهو حظه ؛

هرکس به هر جهت که به مسجد آید، بهره اش همان است .

(سنن ابی داود، ج ۱، ص ۱۲۸).

حدیث۱۵۷

عن الحسین – علیه السلام –:

اهل المسجد زوار الله و حق علی المزور التحفهٔ لزائرهٔ؛

اهل مسجد، زائران خدایند و بر صاحب خانه است که به زائش هدیه دهد.

(کلمهٔ الامام حسن ، ص ۴۱، الحکم الزهرا، ص ۱۵۰).

حدیث۱۵۸

قال الحسن بن علی – علیه السلام –:

من ادام الاختلاف الی المسجد اصاب احدی ثمان : ایهٔ محکمهٔ و اخا مستفادا و علما مستطرفا و رحمهٔ و کلمهٔ تدله علی الهدی او ترده عن ردی و ترک الذنوب حیاء او خشیهٔ ؛

کسی که همواره به مسجد (برای اقامه نماز و غیره) رفت و آمد کند، یکی از این هشت فایده بر او برسد:

۱ – استفاده از آیه روشنی از قرآن

۲ – یافتن رفیق نیک

۳ – فراگیری علم تازه

۴ - برخورداری از رحمتی که در انتظارش بود.
۵ - شنیدن سخنی که راهنمای راه باشد.
۶ - از انحراف در امان باشد.
۷ - موجب ترک گناه از روی حیا شود.
۸ - موجب ترک گناه بر اثر ترس گردد.
(تحف العقول ، ص ۲۵۸).

حدیث۱۵۹

قال رسول الله -صلی الله علیه وآله -:
ان الله تعالی ، اذا انزل عاهۀ من السماء علی اهل الارض صرفت من عمارالمساجد؛
خداوند وقتی مرضی را از آسمان بر مردم فرود آورد آن را از بانیان مساجد دور بگرداند.
(نهج الفصاحه ، حدیث ۶۸۲).

حدیث۱۶۰

قال رسول الله -صلی الله علیه وآله -:
اذا استاءذنت امراءۀ احدکم الی المسجد فلایمنعها ؛
اگر زنتان اجازه رفتن به مسجد خواست مانع نشوید.
(مستدرک الوسائل ، ج ۳، ص ۴۴۶).

حدیث۱۶۱

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:
المساجد سوق من السواق الاخرۀ ، قراها المغفرۀ و تحفتها الجنۀ ؛
مساجد، بازاری از بازارهای آخرت است که در آن بر سفره آمرزش می نشینند و هدیه آن بهشت است .
(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۴، مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۲۲۶).

حدیث۱۶۲

قال رسول الله -صلی الله علیه وآله -:
ان المساجد بیوت المتقین ، و من کانت المساجد بیوته فقد ختم الله له بالروح و الرحمۀ و الجواز علی الصراط الی الجنۀ ؛
مساجد، خانه پارسایان است و هرکس مسجد خانه اش باشد (اوقات خود را در آن و به عبادت بگذارند) خداوند انجام کار او را رحمت و شادی قرار داده واجازه عبور از صراط به سوی بهشت را به او خواهد داد.
(کنزالعمال ، ج ۷، ص ۶۵۹، حدیث ۲۰۷۸۵).

حدیث۱۶۳

قال رسول الله –صلی الله علیه وآله –:

شر بقاع الارض الاسواق و خیرالبقاع المساجد و احبهم الی الله اولهم دخولا و اخرهم خروجا منها؛

بدترین جاهای زمین ، بازار و بهترین مکانهای آن ، مساجد است و محبوبترین افراد نزد خدا کسی است که زودتر از همه به مسجد داخل شود و دیرتر از همه بیرون رود.

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۵۵۳).

حدیث۱۶۴

قال رسول الله –صلی الله علیه وآله –:

المسجد بیت کل تقی ؛

مسجد خانه هر پرهیزگاری است .

(شهاب الاخبار، ص ۲۳).

حدیث۱۶۵

اذا کان یوم الجمعهٔ کان علی کل باب من ابواب المسجد ملئکهٔ یکتبون الاول فالاول فاذا جلس الامام طوار الصحف و جاءوا یستمعون الذکر ؛

چون روز جمعه فرا رسد، بر درب هر مسجدی ملائکه می نشینند و نام مردم را به ترتیب ورود اول و دوم و سوم می نویسند تا وقتی که امام جمعه در جایگاه خود قرار می گرفت پرونده ها را جمع می کند و به ذکر (خطبه ها) گوش فرا می دهند.

(بحارالانوار، ج ۸۹، ص ۱۲، مستدرک الوسائل ، ج ۶، ص ۳۸).

حدیث۱۶۶

عن النبی –صلی الله علیه وآله –:

قال : یا علی ! خمسهٔ تنور القلب : کثرهٔ قرائهٔ قل هو الله احد و قلهٔ الکلام و مجالسهٔ العلماء والصلاهٔ فی اللیل و المشی ء الی المساجد؛

یا علی ! پنج چیز دل را نورانی می کند: کثرت تلاوت سوره ((قل هو الله احد))،کم گویی ، مجالست با علما، نماز شب و گام برداشتن به سوی مسجد.

(المواعظ العددیه ، ص ۲۵۸).

حدیث۱۶۷

عن الصادق – علیه السلام – قال :

ما یمنع احدکم اذا دخل علیه غم من غموم الدنیا ان یتوضاء ثم یدخل المسجد فیرکع رکعتین ، یدعواالله فیهما اما سمعت الله یقول :

و استعینوا بالصبر و الصلاهٔ ؛

وقتی در اثر فشار زندگی و حوادث روزگار مشکلاتی برای کسی پیش آمد، وضو بگیرد و به مسجد برود و دو رکعت نماز به جای آورد، و خدا را بخواند. آیا شنیده ای که خداوند می فرماید: از شکیبایی و نماز یاری جویید.

(وسائل الشیعه ، ج ۵، ص ۲۶۳).

حدیث۱۶۸

قال علی - علیه السلام -:

ان الله - عزوجل - لیهم بعذاب اهل الارض جمیعا حتی لایتحاشی منهم احدا اذا عملوا بالمعاصی و اجترحوا السیئات فاذا الی الشیب ناقلی اقدامهم الی الصلوۀ و الولدان یتعلمون القرآن رحمهم الله فاخر ذلک عنهم ؛

آنگاه که اهل زمین در گناه و بدیها غوطه ور می شوند خداوند متعال قصد می کند تمامی آنان را بدون استثناء دچار عذاب نماید، ولی با توجه به پیرمردان ریش سفیدی که برای نماز (به سوی مسجد) گام برمی دارند و نیز نونهالانی که در حال یادگرفتن قرآن هستند، به تمامی اهل زمین رحم نموده و عذاب آنان را به تاءخیر می اندازد.

(مستدرک الوسائل ، ج ۳، ص ۳۶۰، باب ۳، روایت ۱۲).

حدیث۱۶۹

عن الصادق - علیه السلام - عن ابائه علیهم السلام قال :

اشترط رسول الله - صلی الله علیه وآله - علی جیران المسجد شهود الصلاۀ ، و قال : لینتهین اقوام لایشهدون الصلاۀ او لامرن موذنا یوذن ثم یقیم ثم امر رجلا من اهل بیتی ، و هو علی فلیحرقن علی اقوام بیوتهم بحزم الحطب لانهم لایاتون الصلاۀ ؛

امام صادق (ع) از پدرانش علیهم السلام نقل کرده : پیامبر خدا (ص) بر همسایه های مسجد شرط کرد در مسجد حاضر شوند. فرمود: جماعتی که به نماز حاضر نمی شوند باز گردند، و یا دستور می دهم موذن اذان و اقامه گوید، سپس به مردی از اهل بیتم دستور می دهم و او علی است ، خانه جماعتی را با مجموعه هیزم می سوزاند برای اینکه آن ها به نماز نمی آیند.

(بحارالانوار، ج ۸۸، ص ۸)

حدیث۱۷۰

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

ان الشیطان ذئب الانسان کذئب الغنم یاخذ الشاه القاصیۀ و الناحیۀ فایاکم و الشعاب و علیکم بالجماعۀ و العامۀ و المسجد؛

شیطان گرگ انسان است همانند گرگ گوسفندان که همیشه میشهای دور افتاده و کناره گیر را می گیرد. پس از دسته بندیها (گروه گرایی و خط بازی) بپرهیزید و بر شما باد به حضور در جماعت و مجالس عمومی و مسجد.

(کنزالعمال ، ج ۷، ص ۵۸۱، حدیث ۲۰۳۵۵)

حدیث۱۷۱

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

من سمع النداء فی المسجد فخرج منه من غیر علۀ فهو منافق الا ان یرید الرجوع الیه ؛

کسی که بانگ نماز را در مسجد بشنود و بدون علت از آن جا خارج شود، منافق است ،مگر آن که قصد بازگشت به آن جا را داشته باشد.

(بحارالانوار، ج ۸۸، ص ۹)

حدیث۱۷۲

قال الباقر – علیه السلام –:

لاصلاة لمن لایشهد الصلاة من جیران المسجد الامریض او مشغول ؛

کسی که همسایه مسجد است و به نماز (جماعت) حاضر نمی شود نمازش کامل نیست ، مگر مریض باشد یا عذر موجهی داشته باشد.

(وسائل الشیعه ، ج ۵، ص ۳۷۵)

حدیث۱۷۳

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:

و من مشی الی مسجد یطلب فیه الجماعة کان له بکل خطوة سبعون الف حسنة ، و یرفع له من الدرجات مثل ذلک ، فان مات و هو علی ذلک و کل الله به سبعین الف ملک یعودونه فی قبره و یبشرونه و یونسونه فی وحدته و یستغفرون له حتی یبعث ؛

کسی که به قصد شرکت در نماز جماعت به سوی مسجد گام بر می دارد، خداوند متعال در مقابل هرگامی که بر می دارد، هفتاد هزار حسنه به او پاداش می دهد و به همین میزان نیز درجات وی بالا خواهد رفت و اگر در چنین حالی بمیرد، خداوند متعال هفتاد هزار فرشته را مامور می نماید تا در قبر به دیدار او رفته ، وی را بشارت دهند و در تنهایی قبر انیس او باشند و تا روز قیامت برایش طلب آمرزش کنند.

(وسائل الشیعه ، ج ۵، ص ۳۷۲)

حدیث۱۷۴

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:

لاصلاة لمن لایصلی فی المسجد مع المسلمین الا من علة و لاغیبة لمن صلی فی بیته و رغب عن جماعتنا و من رغب عن جماعة المسلمین سقطت عدالته و وجب هجرانه ؛

کسی که بدون عذر موجهی با مسلمین در مسجد نماز جماعت نمی خواند نمازش کامل نیست ، و کسی که در منزلش نماز می خواند و نسبت به جماعت مسلمین بی توجه است غیبتش جایز است و کسی که نسبت به جماعت مسلمین بی توجه است از عدالت ساقط است و واجب است دوری کردن از او.

(وسائل الشیعه ، ج ۵، ص ۳۹۴)

حدیث۱۷۵

قال الصادق – علیه السلام –:

و من صلی فی بیته جماعة رغبة عن المساجد فلا صلاة له و لمن صلی معه الا من علة تمنع من المسجد؛

و هر کس از روی بی میلی به مساجد در خانه اش هرچند نماز جماعت بخواند برای او نمازی نخواهد بود و حتی برای کسانی که با او نماز خوانده اند، مگر آن که واقعا علتی مانع از حضور در مسجد بوده باشد.

(امالی طوسی ، ج ۲، ص ۳۰۷)

حدیث۱۷۶

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:
لاصلوهٔ لمن لم یصل فی المسجد مع المسلمین الا من علهٔ ؛
کسی که بدون عذری در جماعت مسلمانها در مسجد شرکت نکند، نمازش پذیرفته نیست .
(وسائل الشیعه ج ۳، ص ۳۷۷)

حدیث۱۷۷

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:
اذا سمعت الاذان فات ولو حبوا؛
هنگامی که اذان نماز را شنیدی ، هرچه سریعتر به مسجد بیا، گرچه سینه خیز باشد.
(کنزالعمال ، ج ۷، ص ۵۴۸)

حدیث۱۷۸

قال الباقر – علیه السلام –:
المؤ ذن یغفر الله له مد بصره و مد صوته فی السماء و یصدقه کل رطب و یابس سمعه ، و له من کل من یصلی معه فی مسجده سهم و له بکل من یصلی بصوته ؛
خداوند مؤ ذن را به اندازه ای که چشمش می بیند و صدایش در آسمان می پیچد می آمرزد، هرخشک وتری که آواز او را می شنود او را تصدیق می کند، و از ثواب هر کس که با او در مسجد نمازگزارد سهمی نصیب اوشود و به شمار هر کس که به بانگ او نماز بخواند حسنه ای برای اوست .
(محجهٔ البیضاء، ج ۱، ص ۳۳۱. من لایحضره الفقیه ، ج ۱، ص ۲۸۷)

حدیث۱۷۹

قال علی – علیه السلام –:
من سمع النداء و هو فی المسجد ثم خرج فهو منافق ، الا رجل یرید الرجوع الیه ، او یکون علی غیر طهارهٔ فیخرج لیتطهر؛
کسی که صدای اذان را در مسجد شنید، و بدون خواندن نماز(جماعت) از مسجد خارج شود منافق است ، مگر اینکه قصد برگشت برای نماز خواندن دارد، یا وضو ندارد و برای گرفتن وضو از مسجد خارج شود.
(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۱۶۱)

حدیث۱۸۰

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:
اعطانی الله – عز و جل – فاتحهٔ الکتاب و الاذان و الجماعهٔ فی المسجد و یوم الجمعهٔ ؛
خداوند عز و جل چهار چیز را به من عطا فرموده است : ۱ – سوره حمد، ۲– اذان ، ۳ – نماز جماعت در مسجد، ۴ – روز جمعه .

(الخصال ، ج ۲، ص ۹)

حدیث۱۸۱

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:
اذا سمعت الاذان فات ولو حبوا؛
هنگامی که اذان نماز را شنیدی هرچه سریعتر به مسجد بیا، گرچه سینه خیز باشد.
(کنزالعمال ، ج ۷، ص ۵۲۸)

حدیث۱۸۲

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:
اذا انزل الله عاهة من السماء عوفى منها حملة القران و رعاة الشمس اى الحافظون لاوقات الصلوة و عمار المساجد؛
هنگامی که خداوند سبحان ، از آسمان آفت نازل کرد حاملین قرآن ، رعایت کنندگان خورشید، یعنی کسانی که اوقات نماز را مراعات کنند، و مساجد را آباد می سازنداز این آفت در امانند.
(جامع احادیث الشیعه ، ج ۴، ص ۶۱)

حدیث۱۸۳

قال الصادق - عليه السلام -:
عليكم باتيان المساجد فانها بيوت الله فى الارض من اتاه مطهرا طهره الله من ذنوبه و كتب من زواره ؛
بر حضور در مساجد مواظبت کنید!چرا که مساجد، خانه های خداوند در زمین است . کسی که با حالت طهارت وارد مسجد شود، خداوند او را از گناهانش تطهیر می نماید و نام وی را در زمره زایرین خویش می نویسد.
(وسائل الشیعه ، ج ۱، ص ۲۶۷)

حدیث۱۸۴

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:
الا ادلكم على ما يمحو الله به الخطايا، و يرفع به الدرجات ؟ قالوا: بلى يا رسول الله . قال : اسباغ الوضوء على المكاره و كثرة الخطى الى المساجد و انتظار الصلاة بعد الصلاة ؛
آیا شما را به کارهایی که خدا به سبب آن خطاها را از بین برده و درجات انسان را بالا می برد، راهنمائی نکنیم ؟ گفتند: آری ، ای رسول خدا. فرمودند:
۱ - وضوی تمام و کامل گرفتن بر شداید.
۲ - به سوی مساجد زیاد قدم برداشتن .
۳ - انتظار نماز (بعدی) پس از نماز (خوانده شده).
(ریاض الصالحین ، ص ۲۹۷)

حدیث۱۸۵

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:

لا تدخل المساجد الا بالطهارة ؛

داخل مساجد مشو، مگر با وضو.

(مستدرک الوسائل ، ج ۳، ص ۳۸۸)

حدیث۱۸۶

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:

خصال ست ما من مسلم یموت فی واحدة منهن الا کان ضامنا علی الله – عز و جل – ان یدخله الجنة منها رجل توضا فاحسن الوضوء ثم خرج الی مسجد الصلوة فان مات فی وجهه کان ضامنا علی الله ؛

شش خصلت است که اگر هر مسلمان یکی از آنها را داشته باشد نمی میرد، مگر این که خدا ضمانت بهشت رفتنش را خواهد نمود، یکی از آن شش خصلت آن است که انسان وضو بگیرد، بهترین وضو، سپس جهت نماز به طرف مسجد (از خانه) حرکت کند، پس اگر در این صورت بمیرد، خدا ضامن (بهشت رفتن او) خواهد بود.

(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۲۲۷)

حدیث۱۸۷

قال الصادق – علیه السلام –:

اذا دخلت المسجد و القوم یصلون فلا تسلم علیهم و سلم علی النبی – صلی الله علیه وآله – ثم اقبل علی صلاتک و اذا دخلت علی قوم جلوس یتحدثون فسلم علیهم ؛

هنگامی که داخل مسجدی شدی و زمانی که مردم مشغول نماز هستند، بر آنها سلام نکن ، بلکه بر رسول خدا (ص) سلام کن و مشغول نماز شو، ولی وقتی وارد بر گروهی شدی که مشغول صحبت هستند، بر آن ها سلام کن .

(بحارالانوار، ج ۷۶، ص ۸)

حدیث۱۸۸

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:

الجلوس فی المسجد لانتظار الصلوة عبادة ؛

نشستن در مسجد به انتظار نماز عبادت است .

(بحارالانوار، ج ۸۳، ص ۳۸۴)

حدیث۱۸۹

قال الصادق – علیه السلام –:

مایمنع احدکم اذا دخل علیه غم من غموم الدنیا ان یتوضا ثم یدخل المسجد فیرکع رکعتین یدعوالله فیهما، اما سمعت الله تعالی یقول

: ((واستعینوا بالصبر و الصلاهٔ)) ؛

چه مانعی دارد که چون یکی از شما غم و اندوهی از غمهای دنیا بر او درآمد، وضو بگیرد و به مسجد برود و دو رکعت نماز بخواند و برای رفع اندوه خود خدا را بخواند مگر نشنیده ای که خدا می فرماید: ((واستعینوا بالصبر و الصلاهٔ)).

(مجمع البیان ، ج ۱، ص ۱۰۰.وسائل الشیعه ، ج ۵، ص ۲۶۳)

حدیث۱۹۰

قال الصادق - علیه السلام -:

من اقام فی مسجد بعد صلوته انتظارا للصلوهٔ فهو ضیف الله و حق علی الله ان یکرم ضیفه ؛

کسی که بعد از هر نماز در مسجد بایستد، در حالیکه انتظار نماز بعدی را می کشد، پس او مهمان خدا است ، و بر خداست که مهمانش را اکرام کند.

(جامع احادیث الشیعه ، ج ۴، ص ۷۸)

حدیث۱۹۱

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

ما من لیلهٔ الا و ملک الموت ینادی یا اهل القبور لمن تغبطون الیوم ....فیقول الموتی : انما نغبط المؤ منین فی مساجدهم لانهم یصلون و لا نصلی ...؛

هر شب فرشته مرگ ندا می کند: ای اهل قبور!نسبت به چه کسی غبطه می خورید؟.. مردگان در جواب گویند: ما به مؤ منانی غبطه می خوریم که در مساجد نماز می خوانند در حالی که ما نماز نمی خوانیم .

(ارشاد القلوب ، ص ۶۵)

حدیث۱۹۲

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

الغرباء فی الدّنیا أربعه:قرآن فی جوف ظالم، و مسجد فی نادی قوم لا یصلّی فیه، و مصحف فی بیت لا یقرأ فیه، و رجل صالح مع قوم سوء؛

غریبان جهان چهارند: قرآن در خاطر ستمگر، و مسجدی در ناحیه گروهی که در آن نماز نکنند، و مصحفی در خانه ای که نخوانند، و مرد پارسا با مردم بد.

نهج الفصاحه

حدیث۱۹۳

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

سبع یجری للعبد أجرهنّ و هو فی قبره بعد موته: من علّم علما، أو أجری نهرا، أو حفر بئرا، أو غرس نخلا، أو بنی مسجدا، أو ورّث مصحفا، أو ترک ولدا یستغفر له بعدموته؛

هفت چیز است که پاداش آن برای بنده در قبر او و پس از مرگش دوام دارد کسی که علمی تعلیم دهد، یا نهری به جریان آورد یا

چاهی حفر کند یا نخلی بکارد یا مسجدی بسازد یا مصحفی به ارث گذارد یا فرزندی به جا نهد که پس از مرگش برای او آمرزش خواهد.

نهج الفصاحه

حدیث۱۹۴

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

ثلاث من کنّ فیه أظلّه اللّه تحت ظلّ عرشه یوم لا ظلّ إلّا ظله: الوضوء علی المکاره و المشی إلی المساجد فی الظلم و إطعام الجائع؛

سه چیز است که در هر که باشد خداوند وی را روزی که سایه ای جزسایه خدا نیست در سایه عرش جای دهد: وضو گرفتن با زحمت و راه مسجد سپردن در تاریکی و سیر کردن گرسنه.

نهج الفصاحه

حدیث۱۹۵

من اقام فی مسجد بعد صلوته انتظارللصلوهٔ فهو ضیف الله و حق علی الله ان یکرم ضیفه؛

کسی که بعد از هر نماز درمسجد بایستد، در حالی که انتظار نماز بعدی رامی کشد، پس او مهمان خداست ، و برخداست که مهمانش را اکرام کند.

(جامع احادیث الشیعه ، ج ۴، ص ۷۸)

حدیث۱۹۶

حضرت رسوا اکرم(صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

مَنْ مَشی إلی مَسْجِد مِنْ مَساجِدِ اللّهِ، فَلَهُ بِکُلِ خُطْوَه خَطاها حَتّی یرْجِعَ إلی مَنْزِلِهِ، عَشْرُ حَسَنات، وَ مَحی عَنْهُ عَشْرُ سَیئات، وَ رَفَعَ لَهُ عَشْرُ دَرَجات؛

هر کس قدمی به سوی یکی از مساجد خداوند بردارد، برای هر قدم ثواب ده حسنه است تا برگردد به منزل خود، و ده خطا از لغزش‌هایش پاک می‌شود، همچنین در پیشگاه خداوند ده درجه ترفیع می‌یابد.

وسائل الشّیعه: ج ۵، ص ۲۰۱، ح ۶۳۲۸

حدیث۱۹۷

امام صادق علیه‌السلام :

اَلْبَرَکَةُ مِنْ قَبْرِ الْحُسَیْنِ بْنِ عَلیٍّ علیه‌السلام عَشَرَةُ اَمْیالٍ؛

تا ده میل اطراف قبر حسین بن علی علیه‌السلام برکت است.

(بحارالأنوار، ج ۱۰۱، ص۱۱۶، ح ۴۱ .)

حدیث۱۹۸

امام صادق(علیه السلام) می فرمایند:

عَلَیکَم بِالصَّلاةِ فِی المَساجِدِ؛

بر شما باد نماز خواندن در مسجدها .

الکافی : ج ۲ ، ص ۶۳۵ ، ح ۱

حدیث۱۹۹

امام صادق(علیه السلام) می فرمایند

لا یَزالُ الدّینُ قائِمًا ما قامَتِ الکَعبَةُ

تا زمانی که کعبه بر پاست، دین بر پاست.

الکافی : ج ۴ ، ص ۲۷۱ ، ح ۴

حدیث۲۰۰

پیامبر اکرم(صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

لاـ تَزالُ عِصابَةٌ مِن اُمَّتی یقـاتِلونَ عَلی أبوابِ دِمَشقَ و مـا حَولَهُ و عَلی أبوابِ بَیتِ المَقـدِسِ و ما حَولَهُ لایضُـرُّهُم خِـذلانُ مَن خَـذَلَهُم ظاهِرینَ عَلَی الحَقِّ إلی أن تَقُومَ السَّاعَةُ ؛

پیوسته گروهی از امّت من بر دروازه‌هـای دمشق و پیرامونش و بیت المقـدّس و پیرامون آن مبـارزه می‌کننـد و یـاری نکردن آنـان ، زیانی به آنها نمی‌رساند . آنان تا روز قیامت پشتیبان حقّ‌اند .

کنز العمّال ، ح ۳۵۰۵۱

حدیث۲۰۱

امام هادی (علیه السلام) فرمودند:

أمّا إنّکَ لَو زُرتَ قَبرَ عَبدِ العَظیمِ عِندَکم لَکنتَ کمَن زارَ الحُسَینَ بنَ عَلِیٍّ (علیه السلام)؛

(خطاب به یکی از اهالی ری)بدان که اگر قبر عبد العظیم در شـهر خودتان را زیارت کنی، همچون کسـی باشـی که حسین بن علی (علیه السلام) را زیارت کرده باشد.

(میزان الحکمه، ح ۷۹۸۴)

حدیث۲۰۲

حضرت امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

به درستی که حسـین بن علی (علیهما السـلام) فرمودند: اگر زائر من بداند که خداوند چه برایش آماده کرده است، شادیش بیشتر از بی تابیش (از رنج سفر) خواهد بود. و همانا زائر او پاک از هر گناهی به خانه ی خود بر می گردد.

وسایل الشیعه، ج ۱۰، ص ۳۱۸.

حدیث۲۰۳

امام صادق (سلام الله علیه) می فرمایند:

زیارهٔ قبرالحسین بن علی (سلام الله علیهما) من افضل ما یکون من الاعمال؛

زیارت قبر امام حسین (سلام الله علیه) از برترین اعمال است.

مستدرك الوسایل، ج ۱۰، ص ۳۱۱.

حدیث۲۰۴

حضرت امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

علیکم بإتیـان المساجـد؛ فإنهـا بیوت الله فی الأرض و من أتاها متطهرا طهره الله من ذنوبه و کتب من زواره فأکثروا فیها من الصـلاهٔ و الدعاء؛

بر شـما بـاد به رفتن به مساجـد، زیرا مساجـد خـانه هـای خـدا بر روی زمیننـد. هر که پاك و پاکیزه وارد آنها شود، خداونـد او را از گناهان پاك گرداند و در زمره ی زائران خود قلمداد کند. پس در مساجد نماز و دعا بسیار بگزارید.

امالی الصدوق/ ص۲۹۳.

حدیث۲۰۵

حضرت امام حسین (علیه السلام) می فرمایند:

اهل المسجد زوار الله و حق علی المزور التحفهٔ لزائره.

اهل مسجد زائران خدایند و بر صاحبخانه است که به زائرش هدیه بدهد.

الحکم الزهرا (علیه السلام)/ص۱۵.

حدیث۲۰۶

حضرت علی (علیه السلام) می فرمایند:

لیس لجار المسجد صلاهٔ إذا لم یهشد المکتوبهٔ فی المسجد إذا کان فارغا صحیحا.

اگر همسایه ی مسجد فارغ و سالم باشد و برای گزاردن نماز واجب در آن حاضر نشود نمازش پذیرفته نیست.

بحارالانوار/ج۸۳/ص۳۵۴.

حدیث۲۰۷

حضرت رسول اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

من اتی المسجد شیء فهو حظه.

هر کس به هر جهت به مسجد آید بهره اش همان است.

سنن ابن ابی داوود/ج۱/ص۱۲۸.

حدیث۲۰۸

حضرت رسول اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

لحدیث البغی فی المسجد، تأکل الحسنات کما تأکل البهیمه الحیش.

سخن ناروا در مسجد، حسنات انسان را از بین می برد؛ همان طور که چهارپایان علفها را می خورند.

مستدرک الوسایل، ج۳، ص ۳۷۱.

حدیث۲۰۹

حضرت رسول اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

المساجد سوق من اسواق الاخرهٔ، قراها المغفره و تحفتها الجنهٔ.

مساجد بازاری از بازارهای آخرت است که در آن بر سفره ی آمرزش می نشینند و هدیه ی آن بهشت است.

بحارالانوار، ج۸۴، ص۴.

حدیث۲۱۰

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

بشّر المشّائین فی ظلم اللّیل إلی المساجد بالنّور التّام یوم القیامه؛

به آنها که در ظلمات شب به سوی مسجدها می روند بشارت بده که روز رستاخیز روشنی کامل دارند.

نهج الفصاحه

حدیث۲۱۱

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

إنّ اللّٰه تعالی إذا أنزل عاهه من السّماء علی أهل الأرض صرفت عن عمار المساجد؛

خداوند وقتی مرضی را از آسمان بر مردم فرود آورد، آن را از بانیان مساجد بگرداند.

نهج الفصاحه

حدیث۲۱۲

پیامبراکرم(صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

أحبّ البلاد إلی اللّٰه مساجدها و أبغض البلاد إلی اللّٰه أسواقها؛

محبوبترین جای شهرها در پیش خدا مسجدهاست و منفورترین جای شهرها در پیش خدا بازارهاست.

نهج الفصاحه

حدیث۲۱۳

امام حسن عسکری (علیه السلام) می فرمایند:

إذا قام القائم أمر بهدم المنائر و المقاصیر التی فی المساجد؛

هنگامی که قائم (ع) قیام کند ، دستور به خرابی مناره ها و اتاقکهای مخصوص پیش نمازها در مساجد دهد .

الغیبهٔ للشیخ الطوسی ، ص ۱۳۳

حدیث۲۱۴

قالَ الإمامُ الْحَسَنُ الْمُجتبی - عَلَیْهِ السَّلام -:
مَنْ أدامَ الْاخْتِلافَ إلَی الْمَسْجِدِ أصابَ إحْدی ثَمان: آیَةً مُحْکَمَةً، أَخاً مُسْتَفاداً، وَعِلْماً مُسْتَطْرَفاً، وَرَحْمَةً مُنْتَظِرَةً، وَکَلِمَةً تَدُلُّهُ عَلَی الْهُدی، اَوْ تَرُدُّهُ عَنْ الرَّدی، وَتَرْکَ الذُّنُوبِ حَیاءً اَوْ خَشْیَةً؛
امام حسن مجتبی - علیه السلام - فرمودند:
هرکس جایگاه ـ عبادات ـ خود را در مسجد قرار دهد یکی از هشت فایده شاملش می گردد: برهان ونشانه ای ـ برای معرفت ـ دوست و برادری سودمند، دانش واطلاعاتی جامع، رحمت و محبّت عمومی، سخن و مطلبی که او را هدایت گر باشد، ـ توفیق إجباری ـ در ترک گناه به جهت شرم از مردم و یا به جهت ترس از عقاب.
حف العقول، ص ۲۳۵

حدیث۲۱۵

قال رَسُولُ اللّهِ - صلی الله علیه وآله -:
یُؤْتَی الرَّجُلُ فی قَبْرِهِ بِالْعَذابِ، فَإذا اُتِیَ مِنْ قِبَلِ رَأسِهِ دَفَعَتْهُ تِلاوَةُ الْقُرْآنِ، وَ إذا اُتِیَ مِنْ قِبَلِ یَدَیْهِ دَفَعَتْهُ الصَّدَقَةُ، وَ إذا اُتِیَ مِنْ قِبَلِ رِجْلَیْهِ دَفَعَهُ مَشْیُهُ إلی الْمَسْجِدِ؛
رسول خدا - صلی الله علیه و آله - فرمودند:
هنگامی که بدن مرده را در قبر قرار دهند، چنانچه عذاب از بالای سر بخواهد وارد شود تلاوت قرآنش مانع عذاب می گردد و چنانچه از مقابل وارد شود صدقه و کارهای نیک مانع آن می باشد. و چنانچه از پائین پا بخواهد وارد گردد، رفتن به سوی مسجد مانع آن خواهد گشت.
مسکّن الفؤاد، ص ۵۰

حدیث۲۱۶

قال رَسُولُ اللّهِ - صلی الله علیه وآله -:
مَنْ مَشی إلی مَسْجِد مِنْ مَساجِدِ اللّهِ، فَلَهُ بِکُلِ خُطْوَة خَطاها حَتّی یَرْجِعَ إلی مَنْزِلِهِ، عَشْرُ حَسَنات، وَ مَحی عَنْهُ عَشْرُ سَیِّئات، وَ رَفَعَ لَهُ عَشْرُ دَرَجات؛
رسول خدا - صلی الله علیه و آله - فرمودند:
هر کس قدمی به سوی یکی از مساجد خداوند بردارد، برای هر قدم ثواب ده حسنه می باشد تا برگردد به منزل خود، و ده خطا از لغزش هایش پاک می شود، همچنین در پیشگاه خداوند ده درجه ترفیع می یابد.
وسائل الشّیعة، ج ۵، ص ۲۰۱

حدیث۲۱۷

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :
شیطان گرگ انسان است همانند گرگ گوسفندان که همیشه میش های دورافتاده وکناره گیر را می گیرد. پس از دسته بندیها

(گروه گرایی و خط بازی) بپرهیزید و برشما باد به حضور در جماعت و مجالس عمومی و مسجد.

كنز العمال ، ج ۷، ص ۵۸۱

حدیث۲۱۸

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

همانا خداونـد به سه گروه وعده داد، بدون حساب واردبهشت شوند، و هریک از این سه گروه (روز قیامت) می توانند هشـتاد هزار نفر راشـفاعت كنند وآنها عبارتند از: ۱- مؤذن . ۲- امام جماعت . ۳- كسـی كه وضو بگیرد،سپس داخل مسجد شود و نماز را به جماعت به جا آورد.

(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۴۸۸)

حدیث۲۱۹

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

و من صلی فی بیته جماعهٔ رغبهٔ عن المساجد فلا صلاهٔ له و لمن صلی معه الامن علهٔ تمنع من المسجد؛

و هر كس از روی بی میلی به مساجـد در خانه اش هر چند نماز جماعت بخواندبرای او نمازی نخواهد بودو حتی برای كسانی كه با او نماز خوانده اند، مگرآن كه واقعا علتی مانع از حضور درمسجد بوده باشد.

(امالی الطوسی ، ج ۲، ص ۳۰۷)

حدیث۲۲۰

جمیل بن صالـح از امام صادق (علیه السـلام) سؤال كرد: كـدام یک از این دوافضل است : انسان در اول وقت نمازش را بخوانـد یا مقداری نماز را تأخیربیندازد تا بااهل مسـجد به جماعت نماز بخواند، زمانی كه مسجد امام جماعت دارد؟ حضرت فرمودند: نماز را به تأخیربینداز، با اهل مسجد نماز بخوان ، زمانی كه مسجد امام جماعت دارد.

(وسائل الشیعه ، ج ۵، ص ۳۸۸)

حدیث۲۲۱

امام باقر (علیه السلام) می فرمایند:

المؤذن یغفر الله له مد بصـره و مدصوته فی السـماء و یصدقه كل رطب ویابس سـمعه ، و له من كل یصلی معه فی مسجده سهم و له بكل من یصلی بصوته؛

خداونـد مؤذن را به انـدازه ای كه چشـمش می بینـد و صدایش در آسـمان می پیچدمی آمرزد، هر خشک و تری كه آواز او را می شنود او را تصدیق می كند، و ازثواب هر كس كه با او در مسـجد نماز گزارد سـهمی نصیب او شود و به شمار هركس كه به بانگ او نماز بخواندحسنه ای برای اوست .

محجهٔ البیضاء، ج ۱، ص ۳۳۱

حدیث۲۲۲

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:

من سمع النداء و هو فی المسجد ثم خرج فهو منافق ، الا رجل یرید الرجوع الیه ، او یکون علی غیر طهارهٔ فیخرج لیتطهر؛

کسی که صدای اذان را در مسجد شنید، و بدون خواندن نماز (جماعت) ازمسجد خارج شودمنافق است ، مگر این که قصد برگشت برای نماز خواندن دارد، یا وضو ندارد و برای گرفتن وضو از مسجد خارج شود.

(بحار الانوار، ج ,۸۴ ص ۱۶۱)

حدیث۲۲۳

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

علیکم باتیان المساجد فانهابیوت الله فی الارض من اتاه مطهرا طهره الله منذنوبه و کتب من زواره ؛

بر حضوردر مساجد مواظبت کنید! چرا که مساجد، خانه های خداوند در زمین است . کسی که باحالت طهارت وارد مسجد شود، خداوند او را از گناهانش تطهیر می نماید و نام وی رادر زمره زایرین خویش می نویسد.

(وسائل الشیعه ، ج ۱، ص ۲۶۷)

حدیث۲۲۴

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

لا تدخل المساجد الا بالطهارهٔ؛

داخل مساجد مشو، مگر با وضو.

(مستدرک الوسائل ، ج ۳، ص ۳۸۸)

حدیث۲۲۵

حضرت رسول اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

احب البلاد الی الله مساجدها.

محبوبترین جای شهرها در نزد خداوند متعال، مسجدهای آن شهر است.

نهج الفصاحه، ص ۷۱.

حدیث۲۲۶

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :

أجمِروهَا [المَساجِدَ] فی کُلِّ سَبعَهِٔ أیّامٍ .

هر هفته ، مسجدها را با بوی خوش ، بخور دهید .

بحار الأنوار : ج۸۳ ص ۳۴۹ ح ۲ .

ایام خاص و اعیاد مذهبی

حدیث۱

امام صادق(علیه السلام) فرمودند:

صیام یوم غدیر خم یعدل صیام عمر الدنیا لو عاش انسان ثم صام ما عمرت الدنیا لکان له ثواب ذلک.

روزه روز غدیر خم با روزه تمام عمر جهان برابر است. یعنی اگر انسانی همیشه زنده باشد و همه عمر را روزه بگیرد، ثواب او به اندازه ثواب روزه عید غدیر است.

وسائل الشیعه ۷: ۳۲۴، ح ۴.

حدیث۲

امام صادق(علیه السلام) فرمودند:

و من صلی فیه رکعتین ای وقت شاء و افضله قرب الزوال و هی الساعهٔ التی اقیم فیها امیرالمؤمنین(علیه السلام) بغدیر خم علما للناس و... کان کمن حضر ذلک الیوم...

کسی که در روز عید غدیر هر ساعتی که خواست، دو رکعت نماز بخواند و بهتر اینست که نزدیک ظهر باشد که آن ساعتی است که امیرالمؤمنین(علیه السلام) در آن ساعت در غدیر خم به امامت منصوب شد، (هر که چنین کند) همانند کسی است که در آن روز حضور پیدا کرده است...

وسائل الشیعه ۵: ۲۲۵، ح ۲.

حدیث۳

امام رضا(علیه السلام) فرمودند:

من زار فیه مؤمنا ادخل الله قبره سبعین نورا و وسع فی قبره و یزور قبره کل یوم سبعون الف ملک ویبشرونه بالجنهٔ.

کسی که در روز (غدیر) مؤمنی را دیدار کند، خداوند هفتاد نور بر قبر او وارد می کند و قبرش را توسعه می دهد و هر روز هفتاد هزار فرشته قبر او را زیارت می کنند و او را به بهشت بشارت می دهند.

اقبال الاعمال: ۷۷۸.

حدیث۴

امام صادق(علیه السلام) فرمودند:

والعمل فیه یعدل ثمانین شهرا، و ینبغی ان یکثر فیه ذکر الله عزوجل، والصلوهٔ علی النبی(صلی الله علیه و آله و سلم) ، ویوسع الرجل فیه علی عیاله.

ارزش عمل در آن روز (عید غدیر) برابر با هشتاد ماه است، و شایسته است آن روز ذکر خدا و درود بر پیامبر(صلی الله علیه و آله و سلم) زیاد شود، و مرد، بر خانواده خود توسعه دهد.

وسائل الشیعه ۷: ۳۲۵، ح ۶.

حدیث۵

امام صادق(علیه السلام) فرمودند:

انه یوم عید و فرح و سرورو یوم صوم شکرا لله تعالی.

عید غدیر، روز عید و خوشی و شادی است و روز روزه داری به عنوان سپاس نعمت الهی است.

وسائل الشیعه ۷: ۳۲۶، ح ۱۰.

حدیث۶

امام صادق(علیه السلام) فرمودند:

... و لدرهم فیه بالف درهم لاخوانک العارفین،فافضل علی اخوانک فی هذا الیوم و سر فیه کل مؤمن و مؤمنهٔ.

یک درهم به برادران با ایمان و معرفت، دادن در روز عیـد غدیر برابر هزار درهـم است، بنابراین در این روز به برادرانت انفاق کن و هر مرد و زن مؤمن را شاد گردان.

مصباح المتهجد: ۷۳۷.

حدیث۷

امام صادق(علیه السلام) فرمودند:

... هو یوم عبادهٔ و صلوهٔ و شکر لله و حمد له،و سرور لما من الله به علیکم من ولایتنا،و انی احب لکم ان تصوموه.

عید غدیر، روز عبادت و نماز و سپاس و ستایش خداست و روز سرور و شادی است به خاطر ولایت ما خاندان که خدابر شما منت گذارد و من دوست دارم که شما آن روز را روزه بگیرید.

وسائل الشیعه ۷: ۳۲۸، ح ۱۳.

حدیث۸

امام صادق(علیه السلام) فرمودند:

... تـذکرون الله عز ذکره فیـه بالصـیام والعبـادهٔ والـذکر لمحمـد و آل محمـد، فـان رسـول الله(صـلی الله علیـه و آلـه و سـلم) اوصـی امیرالمؤمنین ان یتخذ ذلک الیوم عیدا، و کذلک کانت الانبیاء تفعل، کانوا یوصون اوصیائهم بذلک فیتخذونه عیدا.

در روز عید غدیر، خدا را با روزه و عبادت و یاد پیامبر و خاندان او یادآوری کنید، زیرا رسول خدا به امیرالمؤمنین سفارش کرد که آن روز را عیـد بگیرد، همین طور پیامبران هم به جانشـینان خود سـفارش می کردنـد که آن روز را عیـد بگیرند، آنان هم چنین می کردند.

وسائل الشیعه ۷: ۳۲۷، ح ۱.

حدیث۹

روی الحسن بن راشد عن ابی عبد الله(علیه السـلام) قال: قلت: جعلت فداک، للمسلمین عید غیرالعیدین؟ قال: نعم، یا حسن! اعظمهما و اشـرفهما، قال: قلت له: و ای یوم هو؟ قال: یوم نصب امیرالمؤمنین(علیه السـلام) فیه علما للناس. قلت له: جعلت فداک وما ینبغی لنا ان نصـنع فیه؟ قـال: تصومه یا حسن و تکثر الصـلوهٔ علی محمـد و آله فیه و تتبرا الی الله، ممن ظلمهم،فان الانبیاء کانت تامر الاوصـیاء بالیوم الذی کان یقام فیه الوصی ان یتخذ عیدا.

حسـن بن راشـد گویـد: به امـام صـادق(علیه السـلام) گفتم: آیـا مسـلمانان بجز آن دو عیـد، عیـد دیگری هم دارنـد؟ فرمودنـد: بله،

بزرگترین و بهترین عید. گفتم: کدام روز است؟ فرمودند: روزی که امیرمؤمنان بعنوان پرچمدار مردم منصوب شد.
گفتم: فدایت شوم در آن روز سزاوار است، چه کنیم؟ فرمودند: روزه بگیر و درود برمحمد و آل او بفرست و از ستمگران به آنان برائت بجوی، زیرا پیامبران به جانشینان دستور می دادند که روزی را که جانشین انتخاب می شود، عید بگیرند.
مصباح المتهجد: ۶۸۰.

حدیث۱۰

عن امیر المؤمنین(علیه السلام) قال:
... فکیف بمن تکفل عددا من المؤمنین والمؤمنات وانا ضمینه علی الله تعالی الامان من الکفر والفقر؛
امیر مؤمنان(علیه السلام) فرمودند:
... چگونه خواهد بود حال کسی که عهده دار هزینه زندگی تعدادی از مردان و زنان مؤمن (در روز غدیر) باشد، در صورتی که من پیش خدا ضامنم که از کفر و تنگدستی در امان باشد.
وسائل الشیعه ۷: ۳۲۷.

حدیث۱۱

عن امیر المؤمنین(علیه السلام) قال:
... اذا تلاقیتم فتصافحوا بالتسلیم و تهابوا النعمهٔ فی هذا الیوم، و لیبلغ الحاضر الغائب، والشاهد الباین، ولیعد الغنی الفقیر والقوی علی الضعیف امرنی رسول الله(صلی الله علیه و آله و سلم) بذلک.
امیر المؤمنین(علیه السلام) (در خطبه روز عید غدیر) فرمودند:
وقتی که به همدیگر رسیدید همراه سلام، مصافحه کنید، و در این روز به یکدیگر هدیه بدهید، این سخنان را هر که بود و شنید، به آن که نبود برساند، توانگر به سراغ مستمند برود، و قدرتمند به یاری ضعیف، پیامبر مرا به این چیزها امر کرده است.
وسائل الشیعه ۷: ۳۲۷.

حدیث۱۲

امام صادق(علیه السلام) فرمودند:
... و انه الیوم الذی اقام رسول الله(صلی الله علیه و آله و سلم) علیا(علیه السلام) للناس علما و ابان فیه فضله و وصیه فصام شکرا لله عزوجل ذلک الیوم و انه لیوم صیام و اطعام و صلهٔ الاخوان و فیه مرضاهٔ الرحمن، و مرغمهٔ الشیطان.
عید غدیر، روزی است که رسول خدا(صلی الله علیه و آله و سلم) علی(علیه السلام) را بعنوان پرچمدار برای مردم برافراشت و فضیلت او را در این روز آشکار کرد و جانشین خود را معرفی کرد، بعد بعنوان سپاسگزاری از خدای بزرگ آن روزه را روزه گرفت و آن روز، روز روزه داری و عبادت و طعام دادن و به دیدار برادران دینی رفتن است. آنروز روز کسب خشنودی خدای مهربان و به خاک مالیدن بینی شیطان است.
وسائل الشیعه ۷: ۳۲۸، ضمن حدیث ۱۲.

حدیث۱۳

امام صادق(علیه السلام) فرمودند:

اذا کان یوم القیامهٔ زفت اربعهٔ ایام الی الله عز و جل کما تزف العروس الی خدرها: یوم الفطر و یوم الاضحی و یوم الجمعهٔ و یوم غدیر خم.

هنگامی که روز قیامت برپا شود چهار روز بسرعت به سوی خدا می شتابند همان طور که عروس به حجله اش بسرعت می رود.

آن روزها عبارتند از: روز عید فطر و قربان و جمعه و روز غدیر خم.

اقبال سید بن طاووس: ۴۶۶.

حدیث۱۴

امام صادق(علیه السلام) فرمودند:

... و یوم غدیر بین الفطر والاضحی و یوم الجمعهٔ کالقمر بین الکواکب.

... روز غدیر خم در میان روزهای عید فطر و قربان و جمعه همانند ماه در میان ستارگان است.

اقبال سید بن طاووس: ۴۶۶.

حدیث۱۵

امام صادق(علیه السلام) فرمودند:

والله لو عرف الناس فضل هذا الیوم بحقیقته لصافحتهم الملائکهٔ فی کل یوم عشر مرات... وما اعطی الله لمن عرفه ما لایحصی بعدد.

به خدا قسم اگر مردم فضیلت واقعی «روز غدیر» را می شناختند، فرشتگان روزی ده بار با آنان مصافحه می کردند و بخششهای خدابه کسی که آن روز را شناخته، قابل شمارش نیست.

مصباح المتهجد: ۷۳۸.

حدیث۱۶

امام علی(علیه السلام) فرمودند:

ان هذا یوم عظیم الشان،فیه وقع الفرج، ورفعت الدرج و وضحت الحجج وهو یوم الایضاح والافصاح من المقام الصراح،ویوم کمال الدین و یوم العهد المعهود...

امروز (عید غدیر) روز بس بزرگی است. در این روز گشایش رسیده و منزلت (کسانی که شایسته آن بودند) بلندی گرفت و برهان های خدا روشن شد و از مقام پاك با صراحت سخن گفته شد و امروز روز کامل شدن دین و روز عهد و پیمان است.

بحارالانوار، ۹۷: ۱۱۶.

حدیث۱۷

قیل لابی عبد الله(علیه السلام) : للمؤمنین من الاعیاد غیر العیدین و الجمعهٔ؟ قال: نعم لهم ما هو اعظم من هذا، یوم اقیم امیرالمؤمنین(علیه السلام) فعقد له رسول الله الولایهٔ فی اعناق الرجال والنساء بغدیر خم.

به امام صادق(علیه السلام) گفته شد: آیا مؤمنان غیر از عید فطر و قربان و جمعه عید دیگری دارند؟ فرمودند:

آری، آنان عید بزرگتر از اینها هم دارند و آن روزی است که امیرالمؤمنین(علیه السلام) در غدیر خم بالا برده شد و رسول خدا

مساله ولایت را بر گردن زنان و مردان قرار داد.

وسائل الشیعه، ۷: ۳۲۵، ح ۵.

حدیث۱۸

عن الصادق(علیه السلام) قال:

هو عید الله الاکبر،و ما بعث الله نبیا الا و تعید فی هذا الیوم و عرف حرمته و اسمه فی السماء یوم العهد المعهود و فی الارض یوم المیثاق الماخوذ و الجمع المشهود.

امام صادق(علیه السلام) فرمودند:

روز غدیر خم عید بزرگ خداست، خدا پیامبری مبعوث نکرده، مگر اینکه این روز را عید گرفته و عظمت آن را شناخته و نام این روز در آسمان، روز عهد و پیمان و در زمین، روز پیمان محکم و حضور همگانی است.

وسائل الشیعه، ۵: ۲۲۴، ح ۱.

حدیث۱۹

قال رسول الله(صلی الله علیه و آله و سلم):

یوم غدیر خم افضل اعیاد امتی و هو الیوم الذی امرنی الله تعالی ذکره فیه بنصب اخی علی بن ابی طالب علما لامتی، یهتدون به من بعدی و هو الیوم الذی اکمل الله فیه الدین و اتم علی امتی فیه النعمهٔ و رضی لهم الاسلام دینا.

رسول خدا(صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

روز غدیر خم برترین عیدهای امت من است و آن روزی است که خداوند بزرگ دستور داد ;آن روز برادرم علی بن ابی طالب را به عنوان پرچمدار (و فرمانده) امتم منصوب کنم، تا بعد از من مردم توسط او هدایت شوند، و آن روزی است که خداوند در آن روز دین را تکمیل و نعمت را بر امت من تمام کرد و اسلام را به عنوان دین برای آنان پسندید.

امالی صدوق: ۱۲۵، ح ۸.

حدیث۲۰

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

ما مِن عَمَلٍ أفضَلَ یَومَ الجُمُعَةِ مِنَ الصَّلوةِ عَلی مُحَمَّدٍ و آلِهِ؛

در روز جمعه هیچ عملی برتر از صلوات بر محمد و خاندان او نیست.

الخصال، ص۳۹۴

حدیث۲۱

رسول اللّه صلی الله علیه و آله :

اللّهُمَّ هـذا شَهرُ رَمَضانَ الَّذی أنزَلتَ فیهِ القُرآنَ ، هُدیً لِلنّاسِ وبَیِّناتٍ مِنَ الهُدی وَالفُرقانِ ، أمَرتَنا فیهِ بِعِمارَةِ المَساجِدِ وَالدُّعاءِ وَالصِّیامِ وَالقِیامِ ، وضَمِنتَ لَنا فیهِ الإِجابَةَ .

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :

پروردگارا! این ، ماه رمضان است که در آن ، قرآن را برای هدایت مردم همراه با نشانه‌های روشنِ هدایت و وسیله تشخیص حق از باطل ، فرو فرستادی . در آن ، ما را به آباد کردن مسجدها و دعا و روزه و نماز ، فرمان دادی و اجابت را برایمان تضمین فرمودی .

البلد الأمین: ص ۱۹۸ ، بحار الأنوار: ج ۹۸ ص ۷۸ ح ۲ .

حدیث۲۲

امام صادق(علیه السلام) فرمودند:

إنَّ یَومَ النَّیروزِ هُوَ الیَومُ الّذی أخَذَ اللّهُ فیهِ مَواثیقَ العِبادِ أن یَعبُدوهُ ؛

روز نوروز همان روزی است که خداوند از بندگان پیمان گرفت که او را بپرستند.

مستدرک الوسائل ج ۶ ص ۳۵۳، میزان الحکمه ح ۱۴۷۲۷

حدیث۲۳

امام صادق(علیه السلام) فرمودند:

ما مِن یَومِ نَیروزٍ إلاّ و نَحنُ نَتوقَّعُ فِیهِ الفَرَجَ لِأَنَّهُ مِن أیّامِنا و أیّام شِیعَتِنا؛

هیچ نوروزی‌نیست مگر آن‌که ما در آن روز منتظر فرج [ظهور قائم آل‌محمّد صلی الله علیه و آله و سلم] هستیم؛ چرا که نوروز از روزهای ما و شیعیان ما است.

مستدرک الوسائل ، ج ۶ ، ص ۳۵۲

حدیث۲۴

امام علی(علیه السلام) فرمودند:

کُلُّ یَومٍ لا یُعصَی اللَّهُ فیهِ فَهُوَ عِیدٌ؛

هر روزی که در آن خداوند نافرمانی نشود ، عید است.

نهج‌البلاغه ، حکمت ۴۲۸

حدیث۲۵

پیامبراسلام (صلی الله علیه وآله وسلم) فرمودند:

فَنیرِزُوا إن قَدَرتُم کُلَّ یَومٍ یَعنی تَهادَوا و تَواصَلُوا فِی اللَّهِ؛

اگر می‌توانید هر روز را نوروز کنید ؛ یعنی در راه خدا به یکدیگر هدیه بدهید و با یکدیگر پیوند داشته باشید.

دعائم الإسلام ، ج ۲ ، ص ۳۲۶

حدیث۲۶

امام صادق(علیه السلام) فرمودند:

یَومُ النَّیروزِ هُوَ الیَومُ الَّذی یَظهَرُ فیهِ قائِمُنا أهلَ البَیتِ؛

نوروز ، روزی است که قائم ما اهل بیت در آن ظهور می‌کند.

بحار الأنوار ، ج ۵۲ ، ص ۲۷۶

حدیث۲۷

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

إذا کانَ یومُ النِّیرُوزِ فاغتَسِل وَ البَس أنظَفَ ثِیابِک وَ تَطَیب بِأَطیبِ طِیبِک وَ تَکونُ ذلِک الیومَ صَائِماً؛

چون روز عیـد نوروز فرا رسـید، غسل کن، پاکیزه‌ترین جامه‌ی خود را بپوش، با بهترین عطر، خود را خوشـبو کن و آن روز را روزه بدار.

وسائل الشیعهٔ: ج ۸، ص ۱۷۲، ح ۱۰۳۳۸

حدیث۲۸

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم :

مَن أحیا لَیلَهَ العِیدِ ولَیلَهَ النِّصفِ مِن‌شَعبانَ ، لَم یَمُتْ قَلبُهُ یَومَ تَموتُ القُلوبُ .

هرکه شب عید (فطر و قربان) و شب نیمه شعبان را احیا کند ، در آن روزی که دلها می‌میرند ، دل او نمیرد .

ثواب الأعمال : ۱/۱۰۲/۲ منتخب میزان الحکمهٔ : ۲۸۴

حدیث۲۹

امام صادق(سلام الله علیه):

إنّ یَومَ الْحُسَینِ أعظَمُ مُصیبَهً مِن جَمیعِ سائِرِ الْأیّام؛

روز شهادت امام حسین(سلام الله علیه) سوگناکترین روزها است.

علل الشرایع، ص ۲۲۵

حدیث۳۰

امام رضا(سلام الله علیه):

کانَ أبی إذا دَخَلَ شَهرُ الْمُحَرَّمِ لا یُری ضاحِکاً؛

چون ماه محرم فرا می‌رسید، کسی پدرم را خندان نمی‌دید.

وسائل الشیعهٔ، ج ۱۰، ص ۵۰۵

حدیث۳۱

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :

یَومُ غَدیرِ خُمٍّ أفضَلُ أعیادِ اُمّتی وهُوَ الیَومُ الّذی أمَرَنی اللّه ُ تَعالی ذِکرُهُ فیهِ بِنَصبِ أخی عَلِیِّ بنِ أبی طالِبٍ عَلَما لِاُمّتی ، یَهتَدونَ بِهِ مِن بَعدی؛

روز غـدیر خم، برترین عید امّت من است و آن، روزی است که خداوند متعال به من فرمان داد تا برادرم علی بن ابی طالب را نشانه ای برای امّتم قرار دهم تا پس از من، بدان، راه یابند.

الأمالی للصدوق : ص ۱۸۸ ح ۱۹۷

حدیث۳۲

پیامبر خدا(صلی الله علیه و آله):

مَن صامَ رَمَضانَ وخَتَمَهُ بِصَدَقَةٍ وغَدا إلَی الْمُصَلّی بِغُسلٍ رَجَعَ مَغفُوراً لَهُ؛

هر کس ماه رمضان را روزه بگیرد و آن را به دادن فطریه ختم کند و با غسل به نماز عید برود، بخشیده شده باز می گردد.

ثواب الأعمال، ص ۷۷

حدیث۳۳

قال ابوجعفر - علیه السلام -:

ان لجمع شهر رمضان لفضلا علی جمع سائر الشهور کفضل رسول الله -صلی الله علیه وآله - علی سائر الرسل ؛

امام باقر (علیه السلام) فرمودند: همانا برای جمعه های ماه رمضان بر جمعه های سایر ماهها برتری است مانند برتری پیامبر خدا (ص) بر سایر پیامبران.

(بحارالانوار، ج ۸۹، ص ۸۳).

حدیث۳۴

قال رسول الله -صلی الله علیه وآله -:

الغسل یوم الجمعة کفارة و المشی ء الی الجمعة کل قدم منها کعمل عشرین سنة فاذا فرغ من صلوة الجمعة اجیز بعمل ماءتی سنة؛

غسل روز جمعه کفاره گناه است ، و هر گامی که به سوی نمازجمعه برداشته می شود، برابر عمل بیست سال است ، و چون از نماز جمعه فارغ شود به پاداش عبادت دویست سال نایل گردد.

(کنزالعمال ، حدیث ۲۱۰۹).

حدیث۳۵

قال رسول الله -صلی الله علیه وآله -:

ان یوم الجمعة سیدالایام یضاعف الله فیه الحسنات و یمحو فیه السیئات و یرفع فیه الدرجات و یستجیب فیه الدعوات و یکشف فیه الکربات و یقضی فیه الحوائج العظام ؛

به درستی که روز جمعه سرور روزها است ، وخداوند در آن روز حسنات را مضاعف و گناهان را محو می کند و درجات را بالا برده و دعاها رامستجاب می نماید و گرفتاریها را برطرف و حاجات سنگین را برآورده می سازد.

(اصول کافی ، ج ۳، ص ۴۱۴).

حدیث۳۶

قال رسول الله -صلی الله علیه وآله -:

ان الله تعایل فی کل یوم جمعة ست ماءة الف عتیق یعقتهم من النار کلهم قداستو جبوا النار ؛

همانا خداوند در هر روز جمعه صدهزارنفر را، که تمامی آن ها مستحق جهنم می باشند از آتش دوزخ آزاد می کند.
(کنزالعمال ، حدیث ۳۱۰۳۴).

حدیث۳۷

قال رسول الله -صلی الله علیه وآله -:
ان لکم فی کل جمعهٔ حجهٔ و عمرد فالحجهٔ الهجیرهٔ للجمعهٔ و العمرهٔ انتظار العصر بعد الجمعهٔ ؛
هر روز جمعه برای شما ثواب یک حج و یک عمره است ، حج شما شتاب و مبادرت به نماز جمعه و عمره شما انتظار اقامه نماز عصر پس از نماز جمعه است .
(کنزالعمال ، ج ۷، ص ۷۳۷، حدیث ۲۱۱۷۳).

حدیث۳۸

عن النبی -صلی الله علیه وآله - قال :
ان لیلهٔ الجمعهٔ و یوم الجمعهٔ اربع و عشرون ساعهٔ ، لله ، - عزوجل - فی کل ساعهٔ ست ماءهٔ الف عتیق من النار؛
از پیامبر (ص) نقل شده که فرمودند: همانا شب جمعه و روز جمعه ، بیست و چهار ساعت است که خداوند در هر ساعت ششصد هزار تن را از آتش آزاد می کند.
(وسائل الشیعه ، ج ۵، ص ۵۵).

حدیث۳۹

قال الصادق - علیه السلام -:
الساعهٔ التی یستجاب فیها الدعاء یوم الجمعهٔ مابین فراغ الامام من الخطبهٔ الی ان یستوی الناس فی الصفوف ؛
ساعتی که دعا در آن مستجاب است روز جمعه و فاصله میان پایان خطبه(نماز جمعه) تا به صف ایستادن مردم می باشد.
(مستدرک الوسائل ، ج ۶، ص ۴۱).

حدیث۴۰

قال رسول الله -صلی الله علیه وآله -:
اذا کان یوم الجمعهٔ غدت الشیاطین برایاتها الی الاسواق فیرمون الناس بالترابیث او الربائث و یثبطونهم عن الجمعهٔ؛
هرگاه روز جمعه فرا رسد، شیطانها صبح زود با پرچمهایشان به بازارها می روند و به طرف مردم موانعی می افکنند و آنان را از آمدن به نماز جمعه باز می دارند.
(کنز العمال ، ج ۷، ص ۷۳۶، ح ۲۱۱۶۸).

حدیث۴۱

قال رسول الله -صلی الله علیه وآله -:
اذا کان یوم الجمعهٔ کان علی کل باب من ابواب المسجد ملئکهٔ یکتبون الاول فالاول فاذا جلس الامام طوار الصحف و جاءوا

یستمعون الذکر ؛

چون روز جمعه فرا رسد، بر درب هر مسجدی ملائکه می نشینند و نام مردم را به ترتیب ورود اول و دوم و سوم می نویسند تا وقتی که امام جمعه در جایگاه خود قرار می گرفت پرونده ها را جمع می کند و به ذکر (خطبه ها) گوش فرا می دهند.

(بحارالانوار، ج ۸۹، ص ۱۲، مستدرک الوسائل ، ج ۶، ص ۳۸).

حدیث۴۲

قال رسول الله –صلی الله علیه وآله –:

ان هذاالیوم جعله الله عیدا اللمسلمین؛

به درستی که خداوند این روز (جمعه) را برای مسلمانان عید قرار داده است .

(کنزالعمال ، ج ۷، حدیث ۲۱۰۵۵).

حدیث۴۳

قال رسول الله –صلی الله علیه وآله –:

خیر یوم طلعت علیه الشمس یوم الجمعهٔ ؛

بهترین روزی که خورشید بر آن می تابد، روز جمعه است .

(کنزالعمال ، ج ۷، ص ۷۱۱ ح ۲۱۰۵۱).

حدیث۴۴

قال الباقر – علیه السلام –:

الخیر و الشر یضاعف یوم الجمعه ؛

پاداش کار خوب و کیفر اعمال بد در روز جمعه دو برابر می گردد.

(مستدرک الوسائل ج ۶، ص ۶۰).

حدیث۴۵

ان الصدقهٔ تضاعف فی یوم الجمعهٔ ؛

پاداش صدقه در روز جمعه دو برابر است .

(مستدرک الوسائل ، ج ۷، ص ۱۸۷).

حدیث۴۶

قال رسول الله –صلی الله علیه وآله –:

رکعتان فی یوم الجمعهٔ افضل من الف رکعهٔ فی غیر یوم الجمعهٔ ؛

دو رکعت نماز در روز جمعه ، بهتر از هزار رکعت نماز در غیر روز جمعه است .

(کنزالعمال ، ج ۷، حدیث ۲۱۰۵۷).

حدیث۴۷

قال رسول الله –صلی الله علیه وآله –:

تسبیحهٔ یوم الجمعهٔ افضل من الف تسبیحهٔ فی غیر یوم الجمعهٔ ؛

تسبیح و ذکر در روز جمعه ، بهتر از هزار تسبیح در غیر آن می باشد.

(کنزالعمال ، ج ۷، حدیث ۲۱۰۵۷).

حدیث۴۸

قال رسول الله –صلی الله علیه وآله –:

اطرفوا اهالیکم فی کل یوم جمعهٔ بشی ء من الفاکههٔ حتی یفرحوا بالجمعهٔ ؛

روز جمعه برای خانواده خود میوه تازه بخرید، جمعه را گرامی دارند.

(مستدرک الوسائل ، ج ۶، ص ۶۱).

حدیث۴۹

قال رسول الله –صلی الله علیه وآله –:

ان من افضل ایامکم یوم الجمعهٔ ؛

همانا از بهترین روزهای شما روز جمعه می باشد.

(کنزالعمال ، ج ۷، ص ۷۰۸، ح ۲۱۰۳۷).

حدیث۵۰

قال رسول الله –صلی الله علیه وآله –:

اشتروا لصبیانکم اللحم و ذکروهم یوم الجمعهٔ ؛

با سیاستهای تشویقی ، اهمیت و روز جمعه را به فرزندانتان یادآوری کنید.

(مستدرک الوسایل ، ج ۶، ص ۹۹).

حدیث۵۱

قال رسول الله –صلی الله علیه وآله –:

اطرفوا اهالیکم فی کل یوم جمعهٔ بشی ء من الفاکههٔ ، حتی یفرحوا بالجمعهٔ ؛

روز جمعه برای خانواده خود میوه تازه بخرید، تا برای آمدن نماز خرسند گردند.

(مستدرک الوسائل ، ج ۶ ص ۶۱).

حدیث۵۲

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –:

اعطانی الله - عز و جل - فاتحهٔ الکتاب و الاذان و الجماعهٔ فی المسجد و یوم الجمعهٔ ؛
خداوند عز و جل چهار چیز را به من عطا فرموده است : ۱ - سوره حمد، ۲- اذان ، ۳ - نماز جماعت در مسجد، ۴ - روز جمعه .
(الخصال ، ج ۲، ص ۹)

حدیث۵۳

قال علی - علیه السلام -:
انما هو عید لمن قبل الله صیامه ، و شکر قیامه ، و کل یوم لا یعصی الله فیه فهو یوم عید ؛
امروز عید(فطر) کسی است که خداوند روزه اش را قبول کرده ، و نمازش را سپاس گزارده ، و هرروز که در آن نافرمانی خدا نشود، عید واقعی آن روز است .
(نهج البلاغه ، فیض الاسلام ، ص ۱۲۸۶)

حدیث۵۴

امام محمد باقر (علیه السلام)فرمودند:
هر چیزی بهاری دارد ، و بهار قرآن ماه رمضان است .
کافی ، ج ۲ ، ص ۶۳۰

حدیث۵۵

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
تفتح أبواب السّماء فی کلّ یوم اثنین و خمیس فیغفر فی ذلک الیوم لکلّ عبد لا یشرک باللّه شیئا إلّا من بینه و بین أخیه شحناء؛
هر روز دوشنبه و پنجشنبه درهای آسمان گشوده می شود و در آن روز گناهان هر کس را که برای خدا شریک قائل نباشد ببخشند مگر آن کس که با برادر خود دشمنی داشته باشد.
نهج الفصاحه

حدیث۵۶

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
تعرض الأعمال یوم الإثنین و الخمیس علی اللّه و تعرض علی الأنبیاء و علی الآباء و الامّهات یوم الجمعه فیفرحون بحسناتهم و تزداد وجوههم بیاضا و إشراقا فاتّقو اللّه و لا تؤذوا موتاکم؛
روز دوشنبه و پنجشنبه اعمال را بر خداوند عرضه می دارند و روز جمعه از نظر پدران و مادران می گذرانند و از کارهای نیک خوشحال می شوند و چهره هایشان سفید و روشن می شود پس از خدا بپرهیزید و مردگان خود را اذیت مکنید.
نهج الفصاحه

حدیث۵۷

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

تعرض الأعمال على اللَه تعالى يوم الإثنين و الخميس فيغفر اللَه إلّا ما كان من متشاحنين أو قاطع رحم؛

روز دوشنبه و پنجشنبه اعمال را بر خداوند عرضه می دارند و خداوند گناه کسان را می بخشد مگر گناه ستیزه جویان و کسی که از خویشاوندان بریده باشد.

نهج الفصاحه

حدیث۵۸

امام محمد باقر (ع) می فرمایند:

امام محمد باقر(ع): هر چیزی بهاری دارد ، و بهار قرآن ماه رمضان است .

کافی ، ج ۲ ، ص ۶۳۰

حدیث۵۹

قالَ الإمامُ الْحَسَنُ الْمُجتبی - عَلَیْهِ السَّلام - :

إنَّ اللّهَ جَعَلَ شَهْرَ رَمَضانَ مِضْماراً لِخَلْقِهِ، فَیَسْتَبِقُونَ فیهِ بِطاعَتِهِ إلی مَرْضاتِهِ، فَسَبَقَ قَوْمٌ فَفَازُوا، وَقَصَّرَ آخَرُونَ فَخابُوا ؛

امام حسن مجتبی - علیه السلام - فرمودند: خ

داوند متعال ماه رمضان را برای بندگان خود میدان مسابقه قرار داد. پس عدّه ای در آن ماه با اطاعت و عبادت به سعادت و خوشنودی الهی از یکدیگر سبقت خواهند گرفت و گروهی از روی بی توجّهی و سهل انگاری خسارت و ضرر می نمایند.

من لا یحضره الفقیه، ج ۱، ص ۵۱۱، ح ۱۴۷۹

حدیث۶۰

قالَ الْامامُ علی - علیه السلام - :

أطْرِقُوا أهالیکُمْ فی کُلِّ لَیْلَةِ جُمْعَةٍ بِشَیْءٍ مِنَ الْفاکِهَةِ، کَیْ یَفْرَحُوا بِالْجُمْعَةِ ؛

امام علی - علیه السلام - فرمودند:

در هر شب جمعه همراه با مقداری میوه بر اهل منزل و خانواده خود وارد شوید تا موجب شادمانی آن ها در جمعه گردد.

بحارالأنوار، ج ۱۰۱، ص ۷۳، ح ۲۴

حدیث۶۱

امام علی علیه السلام می فرمایند:

هُوَ (رمضان) شَهْرٌ یَزیدُ اللَّهُ فیهِ الْاَرْزاقَ وَ الآجالَ وَ یَکْتُبُ فیهِ وَفْدَ بَیْتِهِ و...؛

[رمضان] ماهی است که خداوند روزی‌ها و عمرها را در آن می‌افزاید و زائران خانه‌اش را معیّن می کند.

فضائل الشهر الثلاثة، ص ۱۰۸.

حدیث۶۲

امام رضا علیه‌السلام می فرمایند:

جمعه روز اجتماع عموم مردم است. خداوند خواست تا امام از رهگذر خطبه نماز جمعه، آنان را موعظه کند و به اطاعت تشویقشان نمایـد و از معصیت و ارتکاب آن بر حـذرشان دارد و آنان را بر آنچه در جهت مصـلحت دین و دنیای خویش اراده کرده‌اند موفّق سازد و از زیان‌هایی که دیده‌اند و حالاتی که برای آنان زیان‌آور یا سودآور است، با خبر کند.

علل الشرایع، ج ۱، ص ۲۶۵، ح ۹ .

حدیث۶۳

پیامبراکرم صلی‌الله‌علیه‌وآله :

شَهْرُ رَمَضانَ شَهْرُ اللّهِ عَزَّوَجَلَّ وَ هُوَ شَهْرٌ يُضاعِفُ اللّه‌فيهِ الْحَسَناتِ وَ يَمحو فيهِ السَّيِّئاتِ وَ هُوَ شَهْرُ الْبَرَكَةِ؛

ماه رمضان، ماه خداست و آن ماهی است که خداوند در آن حسنات را می‌افزاید و گناهان را پاك می‌کند و آن ماه برکت است.

بحارالأنوار، ج ۹۶، ص ۳۴۰، ح ۵.

حدیث۶۴

رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

هر روز دوشـنبه و پنج شـنبه درهای آسمان گشوده می شود و در آنروز گناهان هر کس را که برای خدا شریك قائل نباشد ببخشند مگر آنکس که با برادر خود دشمنی داشته باشد.

(نهج الفصاحه ، حدیث ۱۱۶۵)

حدیث۶۵

امام باقر علیه السلام می فرمایند:

اَلْخَيْرُ وَ الشَّرُّ يُضاعَفُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ؛

خوبی و بدی در روز جمعه چند برابر (حساب) می‌شود.

ثواب الاعمال، ص ۱۴۳ .

حدیث۶۶

رسول اکرم (صلّی اللّه علیه و آله وسلم) می فرمایند:

زيّنوا اعيادكم بالتكبير، زيّنوا العيدين بالتهليل و التكبير و التحميد و التقديس؛

عیدهایتان را به تکبیر گفتن بیارایید و عید فطر و قربان را با گفتن ذکر لا اله الا الله، الله اکبر، الحمد لله و سبحان الله، زینت بخشید.

کنز العمال / ح ۲۴۰۹۴ و ح ۲۴۰۹۵

حدیث۶۷

حضرت علی(علیه السلام) فرمودند:

كُلُّ يَومٍ لا يُعصَى اللهُ فيهِ فَهُوَ يَومُ عيدٍ؛

هر روزی که در آن گناه نشود همان روز ، روز عید است.

مستدرک / حدیث ۶۶۷۹

حدیث۶۸

رسول اکرم (صلّی اللّه علیه و آله و سلم) می فرمایند:

من احیی لیلهٔ العید لم یمت قلبه یوم یموت القلوب؛

هرکه شب عید را شب زنده‌داری کند روزی که دلها می‌میرند او دل نمی‌میرد.

وسائل /۵/ ۱۳۹

حدیث۶۹

پیامبراکرم صلی الله علیه وآله فرمودند:

إنَّ الشَّقِی حَقَّ الشَّقِی مَن خَرَجَ مِنهُ هذَا الشَّهرُ و لَم یغفَر ذُنوبُهُ ؛

بدبخت واقعی کسی است که این ماه(رمضان) را پشت سر گذارد و گناهانش آمرزیده نشود.

میزان الحکمه ، ح ۷۴۵۸

حدیث۷۰

پیامبراکرم صلی الله علیه وآله فرمودند:

إنَّ أبوابَ السَّماءِ تُفتَحُ فی أوَّلِ لَیلَهٍٔ مِن شَهرِ رَمَضانَ ولا تُغلَقُ إلی آخِرِ لَیلَهٍٔ مِنهُ؛

درهای آسمان در شب اوّل ماه رمضان گشوده می شود و تا آخرین شب این ماه بسته نمی شود

النوادر، ص ۲۴۶

حدیث۷۱

امام حسن(علیه السلام)فرمودند:

إنَّ اللّهَ جَعَلَ شَهرَ رَمضانَ مِضماراً لِخَلقِهِ فَیستَبِقونَ فیهِ بِطاعَتِهِ إلی مَرضاتِهِ؛

خداوند ماه رمضان را میدان مسابقه‌ای برای آفریدگان خود قرار داده تا با طاعتش برای خشنودی او از یکدیگر پیشی گیرند.

بحارالأنوار ، ج ۷۵، ص ۱۱۰

حدیث۷۲

قال الصادق (علیه السلام) :

التقدیر فی لیلهٔ تسعهٔ عشر و الابرام فی لیلهٔ احدی و عشرین و الامضاء فی لیلهٔ ثلاث و عشرین.

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

برآورد اعمال در شب نوزدهم (ماه رمضان)انجام می گیرد و تصویب آن در شب بیست ویکم و تنفیذ آن در شب بیست‌سوم.

وسائل الشیعه، ج ۷ ص ۲۵۹

حدیث۷۳

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

هو شهر اوله رحمهٔ و اوسطه مغفرهٔ و اخره عتق من النار.

رمضان ماهی است که ابتدایش رحمت است و میانه‌اش مغفرت و پایانش آزادی از آتش جهنم.

(بحار الانوار،ج۹۳،ص۳۴۲)

حدیث۷۴

امام رضا علیه السلام فرمودند:

من قرا فی شهر رمضان ایهٔ من کتاب الله کان کمن ختم القران فی غیره من الشهور.

هر کس ماه رمضان یک آیه از کتاب خدا را قرائت کند مثل اینست که درماههای دیگر تمام قرآن را بخواند.

(بحار الانوار ج۹۳، ص۳۴۶)

حدیث۷۵

امام صادق(سلام الله علیه)می فرمایند:

اف برمسلمانی که برای کار دین خویش و پرس و جو درباره ی آن، (دست کم) روزجمعه ی هر هفته خود را، از کارهای دیگر فارغ نمی سازد.

خصال شیخ صدوق، ص ۳۹۳.

حدیث۷۶

امام صادق(سلام الله علیه)می فرمایند:

اف برمسلمانی که برای کار دین خویش و پرس و جو درباره ی آن، (دست کم) روزجمعه ی هر هفته خود را، از کارهای دیگر فارغ نمی سازد.

خصال شیخ صدوق، ص ۳۹۳.

حدیث۷۷

امام رضا(علیه السلام) فرمودند:

... و هو یوم التهنئهٔ یهنئ بعضکم بعضا،فاذا لقی المؤمن اخاه یقول: «الحمد لله الذی جعلنا من المتمسکین بولایهٔ امیر المؤمنین و الائمهٔ(علیه السلام) » و هو یوم التبسم فی وجوه الناس من اهل الایمان...

عید غدیر روز تبریک و تهنیت است. هر یک به دیگری تبریک بگوید، هر وقت مؤمنی برادرش را ملاقات کرد، چنین بگوید: «حمد و ستایش خدایی را که به ما توفیق چنگ زدن به ولایت امیرمؤمنان و پیشوایان عطا کرد» آری عید غدیر روز لبخند زدن به چهره مردم با ایمان است...

اقبال: ۴۶۴.

تولی و تبری

حدیث۱

قال الامام الرضا – علیه السلام – :

ان لکل امام عهدا فی عنق اولیائه و شیعته و ان من تمام الوفاء بالعهد زیارةقبورهم.

حضرت امام رضا – علیه السلام – فرمودند:

برای هر امامی، عهد و پیمانی بر گردن دوستان و پیروان اوست و از نشانه‌های وفای کامل به این عهد و پیمان، زیارت قبر امامان است.

«من لا یحضره الفقیه، ج ۲، ص ۵۷۷»

حدیث۲

قال رسول الله ـ صلی الله علیه و آله ـ : شَفاعتی لأمتّی مَن أحبَّ أَهل بیتی.

رسول اکرم ـ صلی الله علیه و آله ـ فرمودند: شفاعت من شامل آن کسی از امتم می شود که اهل بیت مرا دوست داشته باشد.

«کنز العمّال، ح ۵۷»

حدیث۳

قال امیرالمؤمنین – علیه السلام – : اَخَذَ رسولُ الله –صلی الله علیه و آله – بِیَدِ الْحَسَنِ و الْحُسینِ – علیهما السلام – فقال مَنْ احبّ هذین کانَ معی فی دَرجَتی یَومَ الْقیامةِ.

امیرمؤمنان – علیه السلام – فرمودند: رسول اکرم – صلی الله علیه و آله – دست حسن و حسین – علیهما السلام – را گرفتند و فرمودند: کسی که این دو را دوست داشته باشد روز قیامت با من است.

«بحار الانوار، ج ۳۷، ص ۳۷»

حدیث۴

قال رسول الله – صلی الله علیه و آله – : مَنْ اَحبَّ الْحَسَنَ و الْحُسینَ و ذُرِیّتَهما مُخلِصاً لَمْ تَلْفَحِ النّارُ وَجْهَه ...

رسول اکرم – صلی الله علیه و آله – فرمودند: کسی که حسن و حسین – علیهما السلام – و ذریّه آن دو را خالصانه دوست داشته باشد، آتش هرگز به او نزدیک نمی شود مگر این که گناهی کرده باشد که او را از ایمان تهی کرده باشد.

«بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۷۰»

حدیث۵

قال رسول الله – صلّی الله علیه و آله – : اِنَّ فاطمةَ لتشفع یومَ القیامةِ فیمن اَحَبَّها و تَولّاها و احبَّ ذُرِّیتها و تولّاهم و یَشْفَعُها الله فیهم و یدْخلُهم الجنةَ بِشفاعَتها.

پیامبر اکرم – صلّی الله علیه و آله – فرمودند: همانا فاطمه در روز قیامت برای کسی که محب و دوست دار او و فرزندانش باشد، شفاعت می کند و خداوند شفاعت او را در مورد این افراد می پذیرد و آنها را با شفاعت او وارد بهشت می کند.

«القطره من بحار مناقب النبی و العترة، ج ۲، ص ۱۸۹»

حدیث۶

قال النبی – صلّی الله علیه و آله – : یا سلمانُ حُبُّ فاطمةَ یَنْفَعُ فی مائةِ مَوطنٍ ایسَرُ تلکَ المواطِنِ: الموتُ و القبرُ و المیزانُ و المحشرُ و الصراطُ و المحاسبةُ.

پیامبر اکرم – صلّی الله علیه و آله – فرمودند: ای سلمان محبت فاطمه و دوست داشتن او در صد موقف و جایگاه از مواقف قیامت سودمند است، آسان ترین این مواقف: مرگ و قبر و میزان و محشر و (پل) صراط و موقف محاسبه اعمال است.

«بحار الانوار، ج ۲۷، ص ۱۱۶»

حدیث۷

قال رسول الله – صلی الله علیه و آله – : حُبُّ عَلیِ بنِ اَبیِطالِب یَأْکُلُ الذُنُوبَ کَما تَأکُلُ النارُ الحُطَبَ.

رسول خدا – صلی الله علیه و آله – فرمودند: محبت علی – علیه السّلام – گناهان را می‌بلعد (نابود می کند)، همان‌گونه که آتش چوب‌ها را می‌بلعد.

«بحار الانوار، ج ۳۹، ص ۳۰۴»

حدیث۸

قال رسول الله – صلی الله علیه و آله – : عُنوانُ صَحیفَةِ المَؤمِنِ حُبُّ عَلیِ بنِ اَبی طالِب.

رسول خدا – صلی الله علیه و آله – فرمودند: سرآغاز نامهٔ عمل مؤمن، محبت علی بن ابی طالب است.

«بحار الانوار، ج ۳۹، ص ۲۸۴»

حدیث۹

قال الله عزّوجلّ:

برادرت علی را بشارت ده، که من دوست‌دار او را عذاب نمی‌کنم و به دشمن او رحم نمی‌کنم.

(امالی صدوق۳۹)

حدیث۱۰

قال الامام الصادق ـ علیه السّلام ـ : طَلَبْتُ حبَّ الله عزّوجلّ فَوَجدتُهُ فی بُغضِ اهلِ المعاصی.

امام صادق ـ علیه السّلام ـ فرمودند: حب و دوستی خداوند را جستجو نمودم و آن را در دشمنی با اهل گناه یافتم.

«مستدرک الوسائل، ج ۱۲، ح ۱۳۸۱۰»

حدیث۱۱

قال الامام ابو جعفر – عَلَیْهِ السَّلامُ – : إنَّما یُحِبُّنا مِنَ العَرَبِ وَ الْعَجَمِ أهلُ الْبُیُوتاتِ وَ ذُوُو الشَّرَفِ وَ کلُّ مَوْلُودٍ صَحیحٍ وَ إنمّا یُبْغِضُنا مِنْ هؤُلاءِ کلُّ مَدَنّسٍ مُطَّرَدٍ.

امام باقر – علیه السلام – فرمودند: از میان عرب و عجم فقط انسان های اصیل و با شرافت و هر کسی که به گونه ای صحیح متولد گردد ما را دوست می دارند و از میان آنان فقط کسانی که آلوده و مطرود باشند بغض ما را دارند.

«بحار الأنوار، ج ۲۷، ص ۱۴۹»

حدیث۱۲

عَنِ النَّبِیِّ – صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَ آلِه – قالَ: یا عَلِیُّ لِکلِّ شَیءٍ أساسٌ و أساسُ الإِسْلامِ حُبُّنا أهْلَ الْبَیْتِ.

پیامبر اکرم – صلی الله علیه و آله – فرمودند: یا علی برای هر چیز پایه و اساسی است و اساس اسلام حب و دوستی نسبت به ما اهل بیت (عصمت و طهارت) است.

«الکافی، ج ۲، ص ۴۶»

حدیث۱۳

قالَ رَسُولُ اللهِ – صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَ آلِه – : ألْزِمُوا مَوَدَّتَنا أهْلَ الْبَیْتِ فَإِنَّهُ مَنْ لَقِی اللهَ وَ هُوَ یُحِبُّنا دَخَلَ الْجَنَّةَ بِشَفاعَتِنا وَ الَّذِی نَفْسِی بِیَدِهِ لا یَنْفَعُ عَبْدٌ بِعَمَلِهِ إلّا بِمَعْرِفَتِهِ بِحَقِّنا.

پیامبر اکرم – صلی الله علیه و آله – فرمودند: به محبت و عشق به ما اهل بیت روی بیاورید زیرا کسی که خدا را با چنین خصلتی ملاقات کند داخل بهشت گردد و از شفاعت ما برخوردار شود، قسم به خدایی که جانم در دست او است جز با معرفت به حق ما، هیچ کس از عمل خود بهر ه ای نخواهد برد.

«امالی مفید، ص ۴۳»

حدیث۱۴

عَنِ النَّبِیِّ – صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَ آلِه – قالَ: مَنْ ماتَ عَلی حُبِّ آلِ مُحمَّدٍ ماتَ مَغْفُوراً لَهُ.

پیامبر اکرم – صلی الله علیه و آله – فرمودند: کسی که با حب و دوستی به آل محمد بمیرد، مورد آمرزش و غفران الهی قرار می گیرد.

«مستدرک سفینة البحار، ج ۲، ص ۱۶۱»

حدیث۱۵

عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ قالَ: قالَ لی رَسُول اللهِ – صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَ آلِه – : لَمّا اُسْرِیَ بِی إلی السّماءِ إذاً مَلِك قَدْ أتانِی فَقالَ لِی یا مُحَمَّدُ! سَلْ مَنْ أرْسَلنا قَبْلَك قُلْتُ یا مَعاشِرَ النّاسِ وَ النَّبیینَ عَلی ما بَعَثَکمْ اللهُ قَبلی؟ قالوُا: عَلی ولایتِك یا محمدُ و ولایةِ علیٍّ بن ابی طالب.

ابن مسعود گفت: پیامبر به من فرمودند: هنگامی که در آسمان سیر کردم (در معراج) یکی از فرشتگان به پیش من آمد و گفت یا رسول الله پرسش خویش را با آن ها که قبل از شما مبعوث گشته اند در میان گذار! و من گفتم ای گروه مردم و پیامبران (سلف) بر چه چیزی خداوند متعال شما را مبعوث ساخته است؟ پاسخ دادند: بر ولایت تو ای محمد و ولایت علی ابن ابی طالب.

«بشارة المصطفی، ص ۲۰۱»

حدیث۱۶

قالَ رَسُولُ اللهِ - صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَ آلِه - : لا تَزُولُ قَدَما عَبْدٍ یَوْمَ الْقِیامَهِٔ حَتّی یُسْأَلُ عَنْ أَربَعٍ عَنْ عُمْرِهِ فِیما أَفْناهُ وَ عَنْ شَبابِهِ فِیما أَبْلاهُ وَ عَنْ مالِهِ مِنْ أَیْنَ اِکْتَسَبَهُ وَ فِیما أَنْفَقَهُ، وَ عَنْ حُبِّنا أَهْلَ الْبَیْتِ.

پیامبر اکرم - صلی الله علیه و آله - فرمودند: بنده خدا در قیامت قدم از قدم بر نمی دارد جز آن که از چهار چیز سؤال می شود: از عمر او سؤال می شود که چگونه و در چه راهی آن را از دست داده است، از جوانی او می پرسند که در چه راهی آن را به فرسودگی رسانده است، از ثروت او که از چه راهی به دست آورده و در چه راهی آن را خرج نموده است و نیز از محبت و دوستی ما سؤال می شود.

«بحار الأنوار، ج ۷، ص ۲۵۸»

حدیث۱۷

عَنِ النَّبِیِّ - صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَ آلِه - قالَ: لا یُحِبُّک إلّا طاهِرُ الْوِلادَهِٔ وَ لا یُبْغِضُک إلّا خَبیثُ الْوِلادَهِٔ.

پیامبر اکرم - صلی الله علیه و آله - فرمودند: ... (یا علی) دوست نمی دارد تو را مگر شخص حلال زاده و دشمن نمی دارد تو را مگر کسی که ولادتش ناپاک باشد.

«بحار الأنوار، ج ۲۸، ص ۱۰۰»

حدیث۱۸

عنِ الامام الْباقِرِ - علیهِ السَّلام - قالَ: فَمَنْ کانَ مِنْکمْ مُطِیعاً لِله یَنْفَعُهُ وَلایَتُنا وَ مَنْ کانَ مِنْکمْ عاصِیاً لِله لَمْ تَنْفَعْهُ وَلایَتُنا و قالَ: ... وَ مَنْ کانَ اللهُ مُطِیعاً فَهُوَ لَنا وَلِیٌّ وَ مَنْ کانَ لِله عاصِیاً فَهُوَ لَنا عَدُوٌّ وَ ما تَنالُ وَلایَتُنا إلا بالْعَمَلِ وَ الْوَرَعِ.

امام باقر - علیه السلام - فرمودند: از شما شیعیان، کسی که مطیع خدا باشد، دوستی ما برای او سودمند است و کسی که نافرمانی خدا را کند، حب و دوستی ما برای او سودی نخواهد داشت و نیز فرمودند: کسی که مطیع (بی چون و چرای) خدا است او دوست ما است و کسی که نسبت به دستورات خدا عاصی باشد او دشمن ماست وکسی به دوستی و ولایت ما نمی رسد جز از راه عمل و پرهیزکاری.

«روضهٔ المتقین، ج ۱۲، ص ۸۰»

حدیث۱۹

عَنْ أَبِی عَبْدِ اللهِ - علیهِ السَّلام - قالَ: وَ اللهِ لا یُحِبُّنا مِنَ الْعَرَبِ وَ الْعَجَمِ إلّا أَهْلُ الْبُیُوتاتِ وَ الشَّرَفِ وَ الْمَعْدَنِ وَ لایُبْغِضُنا مِنْ هؤُلاء إلا کلُّ دَنَسٍ مُلْصَقٍ.

امام صادق - علیه السلام - فرمودند: به خدا سوگند دوست ندارد ما را از عرب و عجم مگر مردم اصیل و با شرافت و ریشه دار و با ما دشمن نیستند مگر مردم پست و بی شخصیت.

«الکافی، ج ۸، ص ۳۱۶»

حدیث۲۰

. عَنِ النَّبِیِّ - صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَ آلِه - قال: حُبِّی وَ حُبُّ أَهْلِ بَیْتِی وَ شِیعَتِهِمْ وَ أَنْصارِهِمْ فِی قُلُوبِ الْمَلائِکهِٔ.

پیامبر اکرم - صلی الله علیه و آله - فرمودند:

محبّت من و اهل بیت من و شیعیان و یاران آن ها در دل های فرشتگان نهفته است.

«نور الثقلین، ج ۳، ص ۱۲۹»

حدیث۲۱

قالَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ آلِه - :

إنَّ اللهَ لَهُ الْحَمْدُ، عَرَضَ حُبَّ عَلِيٍّ وَ فاطِمَةَ، وَ ذُرِّيَّتِهما عَلى الْبَرِيَّةِ فَمَنْ بادَرَ مِنْهُمْ بِالإجابَةِ جَعَلَ اللهُ مِنْهُمْ الرُّسُلَ، وَ مَنْ أجابَ بَعْدَ ذلِك جَعَلَ مِنْهُمْ الشِّيعَةَ وَ إنَّ اللهَ جَمَعَهُمْ فِی الْجَنَّةِ.

پیامبر اکرم - صلی الله علیه و آله - فرمودند:

خداوند که حمد وستایش برای اوست، دوستی علی و فاطمه و ذریه آن دو را بر همه انسان ها عرضه داشت، اول کسانی که آن را پذیرفتند به عنوان رُسُل (رسولان) انتخاب شدند و پس از آنان کسانی که آن را پذیرفته به عنوان «شیعه» برگزیده شدند و خداوند در بهشت همه آنان را جمع خواهد کرد.

«احقاق الحق، ج ۹، ص ۱۹۱»

حدیث۲۲

امام رضا (علیه‌السلام) فرمودند:

مَن لم يَقدِرْ على مايُكَفِّرُ بِهِ ذُنوبَهُ فَلْيُكثِرْ مِنَ الصلواتِ على محمّدٍ وآلِهِ فإنّها تَهدِمُ الذُّنوبَ هَدماً ؛

هر که نمی‌تواند کاری کند که به سبب آن گناهانش زدوده شود بر محمّد و آل او بسیار درود فرستد؛ زیرا که آن ، گناهان را ریشه کن می کند .

أمالي الصدوق : ۶۸ / ۴

حدیث۲۳

امام علی علیه‌السلام :

من أحَبَّني وجَدَني عندَ مَماتِهِ بحَيثُ يُحِبُّ، ومَن أبغَضَني وجَدَني عندَ مَماتِهِ بحَيثُ يَكرَهُ ؛

هر که مرا دوست داشته باشد، در هنگام‌مرگش مرا آن گونه که خوشایند اوست بیابد و هرکه مرا دشمن داشته باشد، به هنگام مرگش مرا بدان گونه که ناراحت شود بیابد .

صحیفه الإمام اضا علیه‌السلام : ۸۶ / ۲۰۳ منتخب ميزان الحكمة : لرَّ ۵۲۰

حدیث۲۴

پیامبرخدا(صلی الله علیه و آله):

مَن ماتَ على حُبِّ آلِ مُحَمَّدٍ ماتَ شَهيداً؛

هرکه بر دوستی آل محمّد بمیرد، شهید مرده است.

ميزان الحكمة: ح ۹۹۶۴

حدیث۲۵

پیامبر خدا(صلی الله علیه و آله):

اللّهُمّ أحِبّ حَسَناً وحُسَيناً وأحِبّ مَن يُحِبُّهُما؛

بار خدایا! حسن و حسین را دوست بدار و دوستداران آن دو را نیز دوست بدار.

میزان الحکمة: ح ۱۱۷۳

حدیث۲۶

امام صادق(سلام الله علیه):

نَفَسُ المَهْمومِ لَنا المُغْتَمّ لِظُلْمِنا تَسْبيحٌ، وهَمُّهُ لأمْرِنا عِبادَةٌ؛

کسی که برای ما نگران باشد و به خاطر ستمی که بر ما برود غمگین، نفس کشیدنش تسبیح است و غم خواریش برای ما عبادت.

میزان الحکمه ج۳، ص ۷۵ ح ۳۹۸۳

حدیث۲۷

امام صادق (علیه السلام):

خدا لعنت کند کشنده حسین (علیه السلام) را ، چه قدر یاد [شهادت] حسین (علیه السلام) زندگی را ناگوار می‌سازد ! من هیچ گاه آب سردی ننوشیدم ، مگر این که حسین (علیه السلام) را یاد کردم و هیچ بنده ای نیست که آب بنوشد و حسین (علیه السلام) را یاد کند و کشنده اش را لعنت فرستد، مگر اینکه خداوند صد هزار حسنه برایش می‌نویسد، صد هزار گناه او را پاک می‌سازد ، صد هزار درجه او را بالا می‌برد ، گویی صد هزار بنده را آزاد کرده است و خداوند در روز قیامت او گشاده رو محشور می کند.

کتاب چهل حدیث صفحه ۱۸و ۱۹

حدیث۲۸

عن ابی عبدالله قال:

من اراد الله به الخیر قذف فی قلبه حب الحسین علیه السلام و زیارته و من اراد الله به السوء قذف فی قلبه بغض الحسین علیه السلام و بغض زیارته؛

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

هر کس که خدا خیر خواه او باشد محبت حسین (علیه السلام) و زیارتش را در دل او می‌اندازد و هر کس که خدا بدخواه او باشد کینه و خشم حسین (علیه السلام) و خشم زیارتش را در دل او می‌اندازد.

وسائل الشیعه، ج، ?? ص/ ??? بحارالانوار، ج، ?? ص .??

حدیث۲۹

امام صادق علیه السّلام فرمودند:

ما مِنْ عَيْنٍ بَكَتْ لَنا اِلّا نُعِّمَتْ بَالنَّظَرِ اِلَى الْكَوْثَرِ وَ سُقِيَتْ مِنْهُ ؛

هیچ چشمی نیست که برای ما بگرید، مگر اینکه برخوردار از نعمتِ نگاه به (کوثر) می شود و از آن سیرابش می کنند.

جامع احادیث الشیعه ، ج ۱۲، ص ۵۵۴

حدیث۳۰

قالَ الصّادقُ علیه السّلام :

مَنْ ذُکِرْنا عِنْدَهُ فَفاضَتْ عَیْناهُ حَرَّمَ اللّهُ وَجْهَهُ عَلَی النّارِ ؛

امام صادق علیه السّلام فرمود:ند

نزد هر کس که از ما (و مظلومیت ما) یاد شود و چشمانش پر از اشک گردد،خداوند چهره اش را بر آتش دوزخ حرام می کند.

بحارالانوار، ج ۴۴، ص ۲۸۵

حدیث۳۱

امام صادق علیه السّلام فرمودند:

تَزاوَرُوا وَ تَلاقُوا وَ تَذاکَرُوا و اَحْیُوا اَمْرَنا ؛

به زیارت و دیدار یکدیگر بروید، با هم به سخن و مذاکره بنشینید و امر ما را (کنایه از حکومت و رهبری) زنده کنید.

بحارالانوار، ج ۷۱، ص ۳۵۲

حدیث۳۲

قال الصّادق علیه السّلام :

تَجْلِسُونَ وَ تُحَدِّثُونَ؟ فَقالَ: نَعَمْ، قالَ: انَّ تِلْکَ الْمَجالِسَ اُحِبُّها فاءَحْیُوا اَمْرَنا، فَرَحِمَ اللّهُ مَنْ اَحْیی اَمْرَنا ؛

امام صادق علیه السّلام از (فضیل) پرسیدند:

آیا (دور هم) می نشینید و حدیث و سخن می گویید؟

گفت : آری

فرمودند: این گونه مجالس را دوست دارم ، پس امرِ (امامت) ما را زنده بدارید. خدای رحمت کند کسی را که امر و راه ما را احیا کند.

وسائل الشیعه ، ج ۱۰، ص ۳۹۲

حدیث۳۳

قال الصّادق علیه السّلام :

... رَحِمَ اللّهُ دَمْعَتَکَ، اَما اِنَّکَ مِنَ الَّذینَ یُعَدُّونَ مِنْ اَهْلِ الْجَزَعِ لَنا وَالَّذینَ یَفْرَحُونَ لِفَرَحِنا و یَحْزَنُونَ لِحُزْنِنا،

اَما اِنَّکَ سَتَری عِنْدَ مَوْتِکَ حُضُورَ آبائی لَکَ؛

امام صادق علیه السّلام ، به (مسمع) که از سوگواران و گریه کنندگان بر عزای حسینی بود، فرمودند:

خدای ، اشک تو را مورد رحمت قرار دهد. آگاه باش ، تو از آنانی که از دلسوختگان ما به شمار می آیند و از آنانی که با شادی ما شاد می شوند و با اندوه ما غمگین می گردند. آگاه باش ! تو هنگام مرگ ، شاهد حضور پدرانم بر بالین خویش خواهی بود.

وسائل الشیعه ، ج ۱۰، ص ۳۹۷

حدیث۳۴

قال الصّادق علیه السّلام :

اَللّهم ... وَ ارْحَمْ تِلْکَ الاَعْیُنَ الّتی جَرَتْ دُمُوعُها رَحْمَةً لَنا وَ ارْحَمْ تِلْکَ الْقُلُوبَ الّتی جَزَعَتْ وَ احْتَرَقَتْ لَنا وَ ارْحَمِ الّصَرْخَةَ الّتی کانَتْ لَنا ؛

امام صادق علیه السّلام بر سجّاده خود نشسته و بر زائران و سوگواران اهل بیت ، چنین دعا می کردند و می فرمودند:

خدایا ... آن دیدگان را که اشکهایش در راه ترحّم و عاطفه بر ما جاری شده و دلهایی را که بخاطر ما نالان گشته و سوخته و فریادها و ناله هایی را که در راه ما بوده است ، مورد رحمت قرار بده .

بحارالانوار، ج ۹۸، ص ۸

حدیث۳۵

قالَ الصّادقُ علیه السّلام :

مَنْ دَمِعَتْ عَیْنُهُ فینَا دَمْعَةً لِدَمٍ سُفِکَ لَنا اَوْ حَقٍّ لَنا نُقِصْناهُ اَوْ عِرْضٍ اُنْتُهِکَ لَنا اَوْلاَِحَدٍ مِنْ شیعَتِنا بَوَّاءهُ اللّهُ تَعالی بِها فِی الْجَنَّةِ حُقُباً ؛

امام صادق علیه السّلام فرمودند:

هر کس که چشمش در راه ما گریان شود، بخاطر خونی که از ما ریخته شده است ، یا حقی که از ما گرفته اند، یا آبرویی که از ما یا یکی از شیعیان ما برده و هتک حرمت کرده اند، خدای متعال به همین سبب ، او را در بهشت جاودان ، برای ابد جای می دهد.

امالی شیخ مفید، ص ۱۷۵

حدیث۳۶

امام صادق علیه السّلام فرمودند:

لِکُلّ شَیْئٍ ثَوابٌ اِلا الدَمْعَةٌ فینا ؛

هر چیزی پاداش و مزدی دارد، مگر اشکی که برای ما ریخته شود (که چیزی با آن برابری نمی کند و مزد بی اندازه دارد).

جامع احادیث الشیعه ، ج ۱۲، ص ۵۴۸

حدیث۳۷

قالَ الرّضا علیه السّلام :

یا دِعْبِلُ! اُحِبُّ اَنْ تُنْشِدَنی شِعْراً فَاِنَّ هذِهِ الا یّامَ اَیّامُ حُزْنٍ کانتْ عَلَینا اَهْلِ الْبَیْتِعلیهم السّلام ؛

امام رضا علیه السّلام به دعبل (شاعر اهل بیت) فرمودند:

ای دعبل ! دوست دارم که برایم شعری بسرایی و بخوانی ، چرا که این روزها (ایام عاشورا) روز اندوه وغمی است که بر ما خاندان رفته است .

جامع احادیث الشیعه ، ج ۱۲، ص ۵۶۷

حدیث۳۸

عَن الرّضا علیه السّلام :

یا دِعبِلُ! اِرْثِ الحُسَیْنَعلیه السّلام فَاَنْتَ ناصِرُنا وَ مادِحُنا ما دُمْتَ حَیّاً فَلا تُقصِرْ عَنْ نَصْرِنا مَا اسْتَطَعْتَ ؛

امام رضا علیه السّلام فرمودند:

ای دعبل ! برای حسین بن علی علیه السّلام مرثیه بگو، تو تا زنده ای ، یاور و ستایشگر مایی، پس تا می توانی ، از یاری ما کوتاهی مکن .

جامع احادیث الشیعه ، ج ۱۲، ص ۵۶۷

حدیث۳۹

امام علی علیه السّلام فرمودند:

اِنّ اللّهَ ... اِخْتارَ لَنا شیعَةً یَنْصُرُونَنا وَ یَفْرَحُونَ بِفَرَحِنا وَ یَحْزَنُونَ لِحُزْنِنا ؛

خداوند برای ما، شیعیان و پیروانی برگزیده است که ما را یاری می کنند، با خوشحالی ما خوشحال می شوند ودر اندوه و غم ما، محزون می گردند.

غررالحکم ، ج ۱، ص ۲۳۵

حدیث۴۰

امام حسین علیه السّلام فرمودند:

اَنا قَتیلُ الْعَبْرَةِ لا یَذْکُرُنی مؤ مِنٌ اِلّا بَکی؛

من کُشته اشکم . هیچ مؤ منی مرا یاد نمی کند مگر آنکه (بخاطر مصیبتهایم) گریه می کند.

بحارالانوار، ج ۴۴، ص ۲۷۹

حدیث۴۱

امام حسین علیه السّلام فرمودند:

مَنْ دَمِعَتْ عَیناهُ فینا قَطْرَةً بَوّاءهُ اللّهُ عَزَّوَجلّ الجَنَّةَ؛

چشمان هر کس که در مصیبتهای ما قطره ای اشک بریزد، خداوند او را در بهشت جای می دهد.

احقاق الحق ، ج ۵، ص ۵۲۳

حدیث۴۲

امام سجّاد علیه السّلام فرمودند:

اَیّما مُؤ مِنٍ دَمِعَتْ عَیْناهُ لِقَتْلِ الْحُسَیْنِ وَ مَنْ مَعَه حَتّی یَسیلَ عَلی خَدِّیْهِ بَوّاءَهُ اللّهُ فِی الْجَنَّةِ غُرَفاً ؛

هر مؤمنی که چشمانش برای کشته شدن حسین بن علی علیه السّلام و همراهانش اشکبار شود و اشک بر صورتش جاری گردد، خداوند او را در غرفه های بهشتی جای می دهد.

ینابیع الموده ، ص ۴۲۹

حدیث۴۳

امام سجاد علیه السّلام فرمودند:

اِنّی لَمْ اَذْکُرْ مَصْرَعَ بَنی فاطِمَهَ اِلّا خَنَقَتْنی لِذلِکَ عَبْرَهٌ ؛

من هرگز شهادتِ فرزندان فاطمه (علیها السّلام) را به یاد نیاوردم، مگر آن که بخاطر آن، چشمانم اشکبار گشت .

بحارالانوار، ج ۴۶، ص ۱۰۹

حدیث۴۴

قال الباقرُ علیه السّلام :

یبْکیهِ وَ یاءْمُرُ مَنْ فی دارِهِ بِالْبُکاءِ عَلَیْهِ وَ یُقیمُ فی دارِهِ مُصیبَتَهُ بِاِظْهارِ الْجَزَعِ عَلَیْهِ وَ یَتَلاقُونَ بِالبُکاءِ بَعضُهُمْ بَعْضاً فِی البُیُوتِ وَ لِیُعَزِّ بَعْضُهُمْ بَعْضاً بِمُصابِ الْحُسَیْنِ علیه السّلام ؛

امام باقر علیه السّلام نسبت به کسانی که در روز عاشورا نمی توانند به زیارت آن حضرت بروند، این گونه دستور عزاداری دادند و فرمودند:

ندبه و عزاداری و گریه کند و به اهل خانه خود دستور دهد که بر او بگریند و در خانه اش با اظهار گریه و نالهبر حسین علیه السّلام ، مراسم عزاداری برپا کند و یکدیگر را با گریه و تعزیت و تسلیت گویی در سوگحسین علیه السّلام در خانه هایشان ملاقات کنند.

کامل الزیارات ، ص ۱۷۵

حدیث۴۵

قال الباقر علیه السّلام :

ما مِنْ رَجُلٍ ذَکَرَنا اَوْ ذُکِرْنا عِنْدَهُ یَخْرُجُ مِنْ عَیْنَیْهِ ماءٌ ولَوْ مِثْلَ جَناحِ الْبعوضَهِ اِلاّ بَنَی اللّهُ لَهُ بَیْتاً فی الْجَنَّهِ وَ جَعَلَ ذلِکَ الدَّمْعَ حِجاباً بَیْنَهُ وَ بَیْنَ النّارِ ؛

امام باقر علیه السّلام پس از شنیدن سروده های (کمیت) درباره اهل بیت ، گریست و سپس فرمودند:

هیچ کس نیست که ما را یاد کند، یا نزد او از ما یاد شود و از چشمانش هر چند به اندازه بال پشه ای اشک آید، مگر آنکه خداوند برایش در بهشت ، خانه ای بنا کند و آن اشک را حجاب میان او و آتش دوزخ قرار دهد.

الغدیر، ج ۲، ص ۲۰۲

حدیث۴۶

امام صادق علیه السّلام فرمودند:

کُلُّ الْجَزَعِ وَ الْبُکاءِ مَکْرُوهٌ سِوَی الْجَزَعُ وَ الْبُکاءُ عَلَی الْحُسَینِ علیه السّلام ؛

هر نالیدن و گریه ای مکروه است ، مگر ناله و گریه بر حسین (علیه السّلام).

بحارالانوار، ج ۴۵، ص ۳۱۳

حدیث۴۷

امام صادق علیه السّلام فرمودند:

نَفَسُ المَهْمومِ لَنا المُغْتَمِّ لظُلْمِنا تَسْبیحٌ ، وهَمُّهُ لأمْرِنا عِبادَةٌ ؛

کسی که برای ما نگران باشد و به خاطر ستمی که بر ما برود، غمگین شود ، نفس کشیدنش تسبیح است و غم خواریش برای ما، عبادت .

الکافی : ج ۲ ، ص ۲۲۶ ، ح ۱۶

حدیث۴۸

امام صادق علیه السّلام فرمودند:

نَفَسُ الْمَهْمُومِ لِظُلْمِنا تَسْبیحٌ وَ هَمُّهُ لَنا عِبادَةٌ وَ کِتْمانُ سِرِّنا جِهادٌ فی سَبیلِ اللّهِ. ثُمَّ قالَ اَبُو عَبدِاللّهِ علیه السّلام : یَجِبُ اَنْ یُکْتَبَ هذا الْحَدیثُ بِالذَّهَبِ ؛

نَفَس کسی که بخاطر مظلومیّت ما اندوهگین شود، تسبیح است و اندوهش برای ما، عبادت است و پوشاندن راز ما جهاد در راه خداست . سپس امام صادق علیه السّلام افزودند: این حدیث را باید با طلا نوشت.

امالی شیخ مفید، ص ۳۳۸

حدیث۴۹

قالَ الرّضا علیه السّلام :

یَا ابنَ شَبیبٍ! اِنْ کُنْتَ باکِیاً لِشَیْءٍ فَابْکِ لِلْحُسَیْنِ بْنِ عَلیّ بْنِ اَبی طالبٍ علیه السّلام فَاِنَّهُ ذُبِحَ کَما یُذْبَحُ الْکَبْشُ ؛

امام رضا علیه السّلام به (ریّان بن شبیب) فرمودند:

ای پسر شبیب ! اگر بر چیزی گریه می کنی ، بر حسین بن علی بن ابی طالب علیه السّلام گریه کن ، چرا که او را مانند گوسفند سر بریدند.

بحارالانوار، ج ۴۴، ص ۲۸۶

حدیث۵۰

امام رضا علیه السّلام فرمودند:

مَنْ جَلَسَ مَجْلِساً یُحْیی فیهِ اَمْرُنا لَمْ یَمُتْ قَلْبُهُ یَوْمَ تَمُوتُ الْقُلُوبُ ؛

هر کس در مجلسی بنشیند که در آن ، امر (و خطّ و مرام ما) احیا می شود، دلش در روزی که دلها می میرند، نمی میرد.

بحارالانوار، ج ۴۴، ص ۲۷۸

حدیث۵۱

قالَ الرّضا علیه السّلام :

فَعَلی مِثْلِ الْحُسَینِ فَلْیَبْکِ الْباکُونَ فَاِنَّ الْبُکاءَ عَلَیهِ یَحُطُّ الذُّنُوبَ الْعِظامَ ؛

امام رضا علیه السّلام فرمودند:

گریه کنندگان باید بر کسی همچون حسین علیه السّلام گریه کنند، چرا که گریستن برای او، گناهان بزرگ را فرو می ریزد.

بحارالانوار، ج ۴۴، ص ۲۸۴

حدیث۵۲

امام رضا علیه السّلام فرمودند:

یا بْنَ شَبیبٍ!اِنْ بَکَیْتَ عَلَی الحُسَینِ علیه السّلام حَتّی تَصیرَ دُمُوعُکَ عَلی خَدَّیْکَ غَفَرَ اللّهُ لَکَ کُلَّ ذَنْبٍ اَذْنَبْتَهُ صَغیرا کانَ اَوْ کَبیراً قَلیلا کانَ اَوْ کثیراً ؛

ای پسرشبیب !اگر بر حسین علیه السّلام آن قدر گریه کنی که اشکهایت بر چهره ات جاری شود، خداوند همه گناهانت را که مرتکب شده ای می آمرزد؛ کوچک باشد یا بزرگ ، کم باشد یا زیاد.

امالی صدوق ، ص ۱۱۲

حدیث۵۳

قالَ الرّضا علیه السّلام :

یَا بْنَ شَبیبٍ! اِنْ سَرَّکَ اَنْ تَکُونَ مَعَنا فِی الدَّرَجاتِ الْعُلی مِنَ الجِنانِ فَاحْزَنْ لِحُزْنِنا وَ افْرَحْ لِفَرَحِنا ؛

امام رضا علیه السّلام به ریّان بن شبیب فرمودند:

اگر تو را خوشحال می کند که در درجات والای بهشت با ما باشی ، پس در اندوه ما غمگین باش و در شادی ما خوشحال باش .

جامع احادیث الشیعه ، ج ۱۲، ص ۵۴۹

حدیث۵۴

قال الصّادق علیه السّلام :

اَلْحَمْدُ لِلّهِ الَّذی جَعَلَ فِی النّاسِ مَنْ یَفِدُ اِلَیْنا وَ یَمْدَحُنا وَ یَرْثی لَنا؛

امام صادق علیه السّلام فرمودند:

خدا را سپاس که در میان مردم ، کسانی را قرار داد که به سوی ما می آیند و بر ما وارد می شوند و ما را مدح و مرثیه می گویند.

وسائل الشیعه ، ج ۱۰، ص ۴۶۹

حدیث۵۵

قال الصّادق علیه السّلام :

مَنْ قالَ فینا بَیْتَ شِعْرٍ بَنَی اللّهُ لَهُ بَیْتاً فِی الْجَنَّةِ؛

امام صادق علیه السّلام فرمودند:

هرکس در راه ما و برای ما یک بیت شعر بسراید، خداوند برای او خانه ای در بهشت ، بنا می کند.

وسائل الشیعه ، ج ۱۰، ص ۴۶۷

حدیث۵۶

عَن اَبی هارونَ المکفوفِ قال :
دَخَلْتُ عَلی ابی عَبْدِاللّه علیه السّلام فَقالَ لی : اَنْشِدْنی ، فَاءَنْشَدْتُهُ فَقالَ: لا، کَما تُنْشِدوُنَ وَ کَما تَرْثیهِ عِنْدَ قَبْرِه؛
ابو هارون مکفوف می گوید:
خدمت حضرت صادق علیه السّلام رسیدم . امام به من فرمودند: (برایم شعر بخوان). پس برایش اشعاری خواندم .
فرمودند: این طور نه ، همان طور که (برای خودتان) شعرخوانی می کنید و همان گونه که نزد قبر حضرت سیدالشهدا مرثیه می خوانی .
بحارالانوار، ج ۴۴، ص ۲۸۷

حدیث۵۷

امام صادق علیه السّلام می فرمایند:
قالَ لی اَبی : یا جَعْفَرُ! اَوْقِفْ لی مِنْ مالی کَذا وکذا النّوادِبَ تَنْدُبُنی عَشْرَ سِنینَ بِمنی اَیّامَ مِنی ؛
پدرم امام باقر علیه السّلام به من فرمودند:
ای جعفر! از مال خودم فلان مقدار وقف نوحه خوانان کن که به مدّت ده سال در (منا) در ایام حجّ، بر من نوحه خوانی و سوگواری کنند.
بحارالانوار، ج ۴۶، ص ۲۲۰

حدیث۵۸

امام رضا علیه السّلام فرمودند:
مَنْ کانَ یَوْمُ عاشورا یَوْمَ مُصیبَتِهِ وَ حُزْنِهِ وَ بُکائِهِ جَعَلَ اللّهُ عَزّوَجلّ یَوْمَ القیامَهٔ یَوْمَ فَرَحِهِ وَ سُرُورِه؛
هر کس که عاشورا، روز مصیبت و اندوه و گریه اش باشد، خداوند روز قیامت را برای او روزشادی و سرور قرار می دهد.
بحارالانوار، ج ۴۴، ص ۲۸۴

حدیث۵۹

پیامبر اکرم (صلّی اللّه علیه و آله وسلم) فرمودند:
اِنّ لِقَتْلِ الْحُسَیْنِ علیه السّلام حَرارَهً فی قُلُوبِ الْمُؤ منینَ لا تَبْرَدُ اَبَداً؛
برای شهادت حسین علیه السلام ، حرارت و گرمایی در دلهای مؤ منان است که هرگز سرد و خاموش نمی شود.
جامع احادیث الشیعه ، ج ۱۲، ص ۵۵۶

حدیث۶۰

ما قالَ فِینا قائلٌ بَیتا مِن الشّعرِ حتّی یُؤَیّدَ بِرُوحِ القُدُسِ؛
هیچ سراینده‌ای درباره ما بیت شعری نگفت، جز آن که روح القدس کمکش کرد .

عیون أخبار الرِّضا علیه‌السلام : ۱ / ۷ / ۲

حدیث۶۱

امام صادق علیه‌السلام :

مَن قالَ فِینا بَیتَ شِعرٍ بَنَی اللّهُ تعالی لَهُ بَیتا فی الجَنّةِ؛

هرکه درباره ما یک بیت شعر بگوید ، خداوند متعال در بهشت یک خانه برایش بسازد .

عیون أخبار الرِّضا علیه‌السلام : ۱ / ۷ / ۱

حدیث۶۲

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم:

لَمّا سُئلَ عنِ الشُّعَراءِ: إنّ المُؤمِنَ مُجاهِدٌ بِسَیفِهِ ولِسانِهِ ، والذی نَفسی بیدِهِ لَکأنّما یَنضِحُونَهم بِالنّبلِ؛

- در پاسخ بـه سؤال از شـاعران- : همانـا مؤمن بـا شمشـیر و زبـان خود جهـاد می‌کنـد ؛ سوگنـد به آن که جانم در دست اوست ، سخنان شاعران (مؤمن) چون تیری است که به دشمن می‌زنند .

نور الثقلین : ۴/۷۰/۱۰۵

حدیث۶۳

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

من أحبّ قوما حشره اللّه فی زمرتهم؛

هر که گروهی را دوست دارد خدا وی را با آنها محشور کند.

نهج الفصاحه

حدیث۶۴

امام حسن عسکری(علیه السلام) فرمودند:

همه‌ی محبت‌ها را به سوی ما جلب کنید و همه‌ی زشتی‌ها را از ما دور سازید.

(بحارالانوار/۷۵/۳۷۳)

حدیث۶۵

قالَ الْامامُ الْحُسَیْن - علیه السلام - :

مَنْ والانا فَلِجَدّی (صلی الله علیه وآله وسلم) والی، وَ مَنْ عادانا فَلِجَدّی عادی ؛

امام حسین - علیه السلام - فرمودند:

هر که مـا را دوست بـدارد و پیرو ما باشـد، پس دوستی و محبّتش به جهت جـدّم رسول خـدا (صـلی الله علیه وآله وسـلم)می باشـد. هرکس با ما دشمن و کینه توز باشد، پس دشمنی و مخالفت او به جهت جدّم رسول خدا (صلی الله علیه وآله وسلم) خواهد بود.

ینابیع المودّة، ج ۲، ص ۳۷، ح ۵۸

حدیث۶۶

قالَ الإمامُ الْحَسَنُ الْمُجتبی - عَلَیْهِ السَّلام - :

وَ إنّ حُبَّنا لَیُساقِطُ الذُّنُوبَ مِنْ بَنی آدَم، کَما یُساقِطُ الرّیحُ الْوَرَقَ مِنَ الشَّجَرِ؛

امام حسن مجتبی - علیه السلام - فرمودند:

همانا محبّت و دوستی با ما (اهل بیت رسول اللّه(صلی الله علیه وآله) سبب ریزش گناهان ـ از نامه اعمال ـ می شود، همان طوری که وزش باد، برگ درختان را می ریزد.

بحارالأنوار، ج ۴۴، ص ۲۳، ح ۷

حدیث۶۷

قالَتْ فاطِمَةُ الزَّهْراء - سلام الله علیها - : یا أبَهْ، ذَکَرْتُ الْمَحْشَرَ وَوُقُوفَ النّاسِ عُراةً یَوْمَ الْقیامَةِ، وا سَوْأتاهُ یَوْمَئِذ مِنَ اللّهِ عَزَّوَجَلَّ ؛

حضرت فاطمه زهرا - سلام الله علیها - اظهار داشتند: ای پدر، من به یاد روز قیامت افتادم که مردم چگونه در پیشگاه خداوند با حالت برهنه خواهند ایستاد ـ و فریاد رسی ندارد، جز اعمال و علاقه نسبت به اهل بیت (علیهم السلام) ـ

کشف الغمّة، ج ۲، ص ۵۷

حدیث۶۸

قالَتْ فاطِمَةُ الزَّهْراء - سلام الله علیها - :

مَنْ سَلَّمَ عَلَیْهِ اَوْ عَلَیَّ ثَلاثَةَ أیّام أوْجَبَ اللّهُ لَهُ الجَنَّةَ، قُلْتُ لَها: فی حَیاتِهِ وَ حَیاتِکِ؟ قالَتْ: نَعَمْ وَ بَعْدَ مَوْتِنا ؛

حضرت فاطمه زهرا - سلام الله علیها - فرمودند:

هر که بر پـدرم ـ رسول خدا ـ و بر من به مدّت سه روز سلام کند خداوند بهشت را برای او واجب می گرداند. راوی گوید: عرضه داشتم: آیا در زمان حیات و زنده بودن؟ فرمودند: چه در زمان حیات ما باشد ;و یا پس از مرگ.

بحارالأنوار، ج ۴۳، ص ۱۸۵، ح ۱۷

حدیث۶۹

قالَتْ فاطِمَةُ الزَّهْراء - سلام الله علیها - :

لا تُصَلّی عَلَیَّ اُمَّةٌ نَقَضَتْ عَهْدَ اللّهِ وَ عَهْدَ أبی رَسُولِ اللّهِ فی أمیر الْمُؤمنینَ عَلیّ، وَ ظَلَمُوا لی حَقی، وَ أخَذُوا إرْثی، وَ خَرقُوا صَحیفَتی اللّتی کَتَبها لی أبی بِمُلْکِ فَدَک ؛

حضرت فاطمه زهرا - سلام الله علیها - فرمودند:

افرادی که عهد خدا و پیامبر خدا را درباره امیرالمؤمنین علی - علیه السلام - شکستند، و در حقّ من ظلم کرده و ارثیّه ام را گرفتند و نامه پدرم را نسبت به فدک پاره کردند، نباید بر جنازه من نماز بگذارند.

بیت الأحزان، ص ۱۱۳

حدیث۷۰

قالَتْ فاطِمَةُ الزَّهْراء - سلام الله علیها - :

إنّی أُشْهِدُ اللّهَ وَ مَلائِکَتَهُ، أنَّکُما اَسْخَطْتُمانی، وَ ما رَضیتُمانی، وَ لَئِنْ لَقیتُ النَبِیَّ لأشْکُوَنَّکُما إلَیْهِ ؛

حضرت فاطمه زهرا - سلام الله علیها - هنگامی که ابوبکر و عمر به ملاقات حضرت آمدند فرمودند:

خدا و ملائکه را گواه می گیرم که شما مرا خشمناک کرده و آزرده اید، و مرا راضی نکردید، و چنانچه رسول خدا را ملاقات کنم شکایت شما دو نفر را خواهم کرد.

بحارالأنوار، ج ۲۸، ص ۳۰۳

حدیث۷۱

قالَتْ فاطِمَةُ الزَّهْراء - سلام الله علیها - :

وَاللّهِ! لا کَلَّمْتُکَ أبَداً، وَاللّهِ! لاَدْعُوَنَّ اللّهَ عَلَیْکَ فی کُلِّ صَلوهْ ؛

حضرت فاطمه زهرا - سلام الله علیها - پس از ماجرای هجوم به خانه حضرت، خطاب به ابوبکر کردند و فرمودند:

به خدا سوگند، دیگر با تو سخن نخواهم گفت، سوگند به خدا، در هر نمازی تو را نفرین خواهم کرد.

الکافی، ج ۱، ص ۴۶۰

حدیث۷۲

قالَتْ فاطِمَةُ الزَّهْراء - سلام الله علیها - :

وَاللّهِ یَابْنَ الْخَطّابِ لَوْلا أنّی أکْرَهُ أنْ یُصیبَ الْبَلاءُ مَنْ لا ذَنْبَ لَهُ، لَعَلِمْتَ أنّی سَأُقْسِمُ عَلَی اللّهِ ثُمَّ أجِدُهُ سَریعَ الْاجابَةِ ؛

حضرت فاطمه زهرا - سلام الله علیها - به عمر بن خطّاب فرمودند:

سوگند به خداوند، اگر نمی ترسیدم که عذاب الهی بر بی گناهی، نازل گردد؛ متوجّه می شدی که خدا را قسم می دادم و نفرین می کردم. و می دیدی چگونه دعایم سریع مستجاب می گردید.

الکافی، ج ۱، ص ۴۶۰

حدیث۷۳

قالَتْ فاطِمَةُ الزَّهْراء - سلام الله علیها - :

شیعَتُنا مِنْ خِیارِ أهْلِ الْجَنَّةِ وَکُلُّ مُحِبّینا وَ مَوالی اَوْلیائِنا وَ مُعادی أعْدائِنا وَ الْمُسْلِمُ بِقَلْبِهِ وَ لِسانِهِ لَنا ؛

حضرت فاطمه زهرا - سلام الله علیها - فرمودند:

شیعیان و پیروان ما، و همچنین دوستداران اولیاء ما و آنان که دشمن دشمنان ما باشند، نیز آن هائی که با قلب و زبان تسلیم ما هستند بهترین افراد بهشتیان خواهند بود.

بحارالأنوار، ج ۶۸، ص ۱۵۵

حدیث۷۴

قالَتْ فاطِمَةُ الزَّهْراء - سلام الله علیها - :

إنَّ السَّعیدَ کُلَّ السَّعیدِ، حَقَّ السَّعیدِ مَنْ أحَبَّ عَلیّاً فی حَیاتِهِ وَ بَعْدَ مَوْتِهِ ؛

حضرت فاطمه زهرا - سلام الله علیها - فرمودند:

همانا حقیقت و واقعیّت تمام سعادت ها و رستگاری ها در دوستی علی - علیه السلام - در زمان حیات و پس از رحلتش خواهدبود.

شرح نهج البلاغه ابن ابی الحدید، ج ۲، ص ۴۴۹

حدیث۷۵

فی جواب سائل سأله عن حدود الصلاهٔ ... قال :و ما سبب قبولها؟ قال - علیه السلام - : ولایتنا و البراءهٔ من اعدائنا؛

در پاسخ کسی که پرسید از حدود نماز... و چه چیزی سبب قبولی نماز است ؟فرمودند: ولایت مااهل بیت ، و برائت از دشمنان ما.

(میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۳۸۶)

حدیث۷۶

قال الامام الصادق ـ علیه السّلام ـ :

انّ فوق کلّ عبادهٔ عبادهٔ، و حبّنا أهل البیت أفضل عبادهٔ؛

برتر از هر عبادت، عبادتی است و دوست داشتن ما اهلبیت برترین عبادت می‌باشد.

المحاسن: ۱ / ۲۴۷ / ۴۶۲.

حدیث۷۷

امام علی(علیه السلام) می فرمایند:

بی شک دوست حضرت محمد(ص) کسی است که خدا را فرمان برد اگر چه خویشاوندی او با آن حضرت دور باشد.

(نهج البلاغه، خ ۹۲)

حدیث۷۸

امام علی(علیه السلام) می فرمایند:

نزدیک ترین مردم به ما کسی است که ما را دوست بدارد و با دشمنان ما دشمن باشد.

(شرح غررالحکم ، ج ۲، ص ۴۸۳)

حدیث۷۹

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:

کسی که ما را دوست می دارد باید جامه بلاء و گرفتاری را آماده و مهیّا سازد.

غررالحکم ، باب حب و دوستی

حدیث۸۰

پیامبر اکرم(صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

أَدِّبُوا أوْلادَکُمْ عَلَی ثَلاثٍ: حُبِّ نَبِیکُمْ، وَحُبِّ أهلِ بَیتِهِ، وَعَلَی قِرَاءَةِ الْقُرآنِ؛

فرزندانتان را با سه خصلت تربیت کنید: دوستی پیامبر اکرم (ص)، دوستی اهل بیت ایشان(ع) و تلاوت قرآن.

لجامع الصغیر، ج ۱، ص ۱۴

حدیث۸۱

امام صادق(علیه السلام) فرمودند:

لِکُلِّ شَیءٍ أساسٌ وأساسُ الإسلامِ حُبُّنا أهلَ البَیتِ؛

هر چیزی را شالوده‌ای است و شالوده اسلام ، دوستداری ما اهل بیت است.

المحاسن، ج ۱، ص ۱۵۰

حدیث۸۲

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

إنَّ حَدِیثَنا یُحیِی القُلُوبَ؛

به راستی که حدیث ما (اهل بیت) دلها را زنده می‌کند.

(بحارالأنوار، ج ۲، ص ۱۴۴)

حدیث۸۳

حضرت زهرا (سلام الله علیها) فرمودند:

فجعل الله طاعتنا نظاما للملة و إمامتنا أمانا من الفرقة

خداوند پیروی از ما اهل بیت را سبب برقراری نظم اجتماعی در امت اسلامی و رهبری ما را عامل در امان ماندن از تفرقه ها قرار داده است .

(احتجاج طبرسی ج ۱، ص ۲۵۸)

حدیث۸۴

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

لِکُلِّ شَیءٍ أساسٌ وأساسُ الإسلامِ حُبُّنا أهلَ البَیتِ؛

هر چیزی را شالوده‌ای است و شالوده اسلام ، دوستداری ما اهل بیت‌است.

المحاسن، ج ۱، ص ۱۵۰

حدیث۸۵

حضرت امام رضا (علیه السلام) می فرمایند:

هر کس در مجلس که یاد و اسم ما در آن زنده نگه داشته می شود بنشیند، در آن روزی که دلها می میرد دل او نمی میرد.

امالی شیخ صدوق، ص ۶۸.

حدیث۸۶

امام صادق (سلام الله علیه) می فرمایند:

من أراد الله به الخیر قذف فی قلبه حب الحسین (سلام الله علیه) و حب زیارته:

کسی که خدا خیرخواه او باشد، محبت امام حسین (سلام الله علیه) و شوق زیارت ایشان را در دل او می اندازد.

بحارالانوار، ج۹۸، ص ۷۶.

حدیث۸۷

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

من انشد فی الحسین بیتا من شعر فبکی و ابکی عشره فله لهم الجنه.

هر کسی درباره حسین (علیه السلام) بیتی شعر بسراید و خود بگیرد و ده نفر را بگریاند، برای او و آن ده نفر بهشت باشد.

ثواب الاعمال/ ج ۱۱۰.

حدیث۸۸

پیامبر اکرم(صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

هرکس خداوند محبت اهل‌بیت(علیهم‌السلام) را به او بخشیده، به خیر دنیا و آخرت دست یافته است.

الخصال/۵۱۵

درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

بسم الله الرحمن الرحیم

جاهِدُوا بِأَمْوالِكُمْ وَ أَنْفُسِكُمْ فی سَبيلِ اللَّهِ ذلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آیه ۴۱)

با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السّلام): خدا رحم نماید بنده‌ای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن بیافزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می کنند

بنادر البحار-ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹

بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهلبیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می دهند.

مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

اهداف :دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه

مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم السّلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شبهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشید.

از جمله فعالیتهای گسترده مرکز :

الف)چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزوه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی

ب)تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن سهمراه

ج)تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما ، انیمیشن ، بازیهای رایانه ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و...

د)ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزار های تلفن همراه و چندین سایت مذهبی دیگر

ه)تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای

و)راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۲۳۵۰۵۲۴)

ز)طراحی سیستم های حسابداری ، رسانه ساز ، موبایل ساز ، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک ، SMS و...

ح)همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند مسجد جمکران و ...

ط)برگزاری همایش ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه

ی)برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم و دوره های تربیت مربی (حضوری و مجازی) در طول سال

دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان

تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت : ۲۳۷۳ شناسه ملی : ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶

وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی: www.eslamshop.com

تلفن ۲۵-۲۳۵۷۰۲۳- (۰۳۱۱) فکس ۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور کاربران ۲۳۳۳۰۴۵(۰۳۱۱)

نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی ، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده و لی جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح های توسعه ای فرهنگی نیست، از اینرو این مرکز به فضل و کرم صاحب اصلی این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق روزافزونی را شامل همگان بنماید تا در صورت امکان در این امر مهم ما را یاری نمایندانشاالله.

شماره حساب ۶۲۱۰۶۰۹۵۳ ، شماره کارت :۶۲۷۳-۵۳۳۱-۳۰۴۵-۱۹۷۳و شماره حساب شبا : -۰۶۲۱-۰۰۰۰-۰۰۰۰-۰۱۸۰-IR۹۰ ۶۰۹-۵۳به نام مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان نزد بانک تجارت شعبه اصفهان – خیابان مسجد سید

ارزش کار فکری و عقیدتی

الاحتجاج - به سندش، از امام حسین علیه السلام -: هر کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنتِ غیبت ما، او را از ما جدا کرده

است و از علوم ما که به دستش رسیده، به او سهمی دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او می‌فرماید: «ای بنده بزرگوار شریک کننده برادرش! من در کَرَم کردن، از تو سزاوارترم. فرشتگان من! برای او در بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است، هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت‌ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید».

التفسیر المنسوب إلی الإمام العسکری علیه السلام: امام حسین علیه السلام به مردی فرمود: «کدام یک را دوست‌تر می‌داری: مردی اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می‌رَهانی، یا مردی ناصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از پیروان ما را دارد، امّا تو دریچه‌ای [از علم] را بر او می‌گشایی که آن بینوا، خود را بِدان، نگاه می‌دارد و با حجّت‌های خدای متعال، خصم خویش را ساکت می‌سازد و او را می‌شکند؟».

[سپس] فرمود: «حتماً رهاندن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی‌گمان، خدای متعال می‌فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد».

مسند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند آزاد کردن بنده دارد».

قائمیه
مرکز تحقیقات رایانه‌ای
اصفهان
WWW
برای داشتن کتابخانه های‌تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشـــانی
www.Ghaemiyeh.com
www.Ghaemiyeh.net
www.Ghaemiyeh.org
www.Ghaemiyeh.ir
مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.
۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹